

ചെറുശ്ശേരിഭാരതം

ചെറുശ്ശേരി

ചെറുശ്ശേരിഭാരതം

ടി. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ എ.
യുടെ ആമുഖത്തോടുകൂടിയത്.

പ്രസാധകർ,
കമലാലയാബുക്ക് ഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം.

1938.

Copy Right

[Price 1 Re. 8 As]

ആമുഖോപന്യാസം

— ൧൨൫ —

ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലെ കോട്ടയം (വടക്കൻ) താലൂക്കിൽ 'കാവിൽ പൊന്നം' എന്ന ഒരു നമ്പൂതിരിയില്ലം ഇന്നും നിലനിന്നു പോരുന്നു. ഈ ഇല്ലം കോട്ടയത്തേക്കു മാറിയിട്ട് ഞാറൻപതുവർഷങ്ങൾക്കധികമായിട്ടില്ല. അതിനു മുൻപ് പ്രസ്തുത ബ്രാഹ്മണഗൃഹം ബ്രിട്ടീഷ് (വടക്കു) മലബാറിൽ ചീറക്കൽതാലൂക്കിലെ പള്ളിക്കുന്ന് എന്ന ഭഗവത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. പള്ളിക്കുന്ന് അതിനു ചുറ്റുപാടും ഉള്ള സ്ഥലവും ഒരു കാലത്തു്, അന്നായത്ത് ന്നായ്-ലെ 'ചേലക്കുലാപ'ത്തിനു മുന്തുവരെ, ഒരു നമ്പൂതിരിഗ്രാമമായിരുന്നു. പക്ഷേയൊരു ചാലാട്ടു കടപ്പറം മുതൽ കിഴക്ക് 'മുതയൻകുന്ന്'വരെ തീണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഈ ഗ്രാമത്തെ 'കാനത്തുഗ്രാമം' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ഈ പുരോഹിതഗ്രാമത്തിന്റെ നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും കാണാം. 'പത്താമ്പലം' എന്നു് ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു സ്ഥലം അക്കാലത്തെ 'വഴിയമ്പലം' നിന്നിരുന്ന പ്രദേശമാണു്. ഇപ്പോൾ കടപ്പറത്തുള്ള ചാലാട്ടു ശാസ്താവിന്റെ ഭക്ഷത്രവും, അതിന്നു കിഴക്കുള്ള അക്കിളിയം ശിവക്ഷേത്രവും, പുതിയകാവിലു് ഭഗവതിക്ഷേത്രവും, കുന്നാവിൽക്ഷേത്രവും, പള്ളിക്കുന്ന് സരസ്വതീക്ഷേത്രവും, കാനത്തുരു ബ്രീട്ടൺക്ഷേത്രവുമെല്ലാം അന്നത്തെ ഗ്രാമക്ഷേത്രങ്ങളായിരുന്നു; ഇവയിൽ കാനത്തുരുക്ഷേത്രത്തിലെ ബ്രീട്ടൺ ഗ്രാമക്കൈവതമായും പരിലസിച്ചു. കാനത്തുഗ്രാമത്തിന്റെ തെക്കേവശം കോലത്തിരിയുടെ കടലായിക്കോട്ടയും, വടക്കുവശം വളപട്ടണംകോട്ടയും സ്ഥിതിചെയ്തു.

അക്കാലത്തു് കോലത്തുനാട്ടിന്റെ തലസ്ഥാനം വളപട്ടണംകോട്ടയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെ നോക്കിയാൽ കാണുന്ന കരിങ്കൽപടിയും, മതിൽക്കെട്ടിന്റെ അവശിഷ്ടവും മറ്റും ആ പഴയ കോട്ടയുടെ കെട്ടുറപ്പിനേയും, ഉയർച്ചയേയും നല്ലവണ്ണം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. വളപട്ടണംകോട്ടയ്ക്കു പുറമേ കോലത്തിരിയ്ക്കു കോലത്തുനാട്ടിൽ പതിനൊന്നു കോട്ടകളുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ വയത്തുട്, പെരിഞ്ചെല്ലുട് (കരിപ്പത്തു്), ഉരത്തുട്, എലിയുട് (ഏഴിമല), പാമരക്കാട്, വളപട്ടണം എന്നിവ വലിയ കോട്ടകളും, മാങ്കായി, കടലായി, കുന്നാവും, കക്കാട്, തലശ്ശേരി, പാലശ്ശേരി എന്നിവ ചെറിയ കോട്ടകളും ആയിരുന്നു. ഈ പന്ത്രണ്ടു കോട്ടകളും കോലത്തുനാട്ടിലെ പന്ത്രണ്ടു ചേരിക്കല്ലുകളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ. പന്ത്രണ്ടു ചേരിക്കല്ലുകളിൽപെട്ടവയാണ് കല്യാശ്ശേരി, പാപ്പിനിശ്ശേരി, ചെന്താച്ചേരി, കീച്ചേരി, ചെറുശ്ശേരി (ചെറുശ്ശേരിയെന്നും പഴയ രേഖകളിൽ കാണാം), തലശ്ശേരി എന്നീ ശേഖരങ്ങൾ. ഇവയിൽ ചെറുശ്ശേരിയെന്നതു് ഇന്നത്തെ കണ്ണൂർപട്ടണം—ഇതിന്നു വേളാപുരം എന്നാണു് പഴയ പേര്—മുതൽ വളപട്ടണംകോട്ടവരെയുള്ള ചേരിക്കല്ലിന്റെ പേരുകുന്നു. “ചെറുശ്ശേരി വേളാപുരം മമ്മാലിക്കിടാവു കണ്ടു കായ്മമെന്നാൽ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പഴയ തരകകൾ ഇതിന്നു കൂടുതൽ തെളിവു തരുന്നുണ്ടുതാനും. കോലത്തിരിയുടെ പന്ത്രണ്ടു ചേരിക്കല്ലുകളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ ശേഖരമായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇതിന്നു ചെറുശ്ശേരിയെന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചതു്. മുൻ പ്രസ്താവിച്ച കാനത്തുതട്ടാമം ചെറുശ്ശേരി ചേരിക്കല്ലിലെ ഏകനമ്പൂതിരിഗ്രാമവുമാകുന്നു.

ചെറുശ്ശേരി ചേരിക്കല്ലിനെപ്പറ്റി സ്ഥൂലമാണു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊല്ലവർഷം ൮൧൦-ാമാണ്ടിൽ “കുറുപ്പാഴം ചിങ്ങം ൨൦-ാംതീയതി വെള്ളിയാഴ്ച നാൾ അസ്തമിച്ചു പുലരുവാൻ എട്ടു നാഴികയുള്ള ചോറുകുടകംകൊണ്ടു പള്ളിത്തുളകളെ വടക്കേക്കരയിൽ ഗോവിന്ദവർമ്മ കോലത്തിരിത്തമ്പുരാൻ വളപട്ടണംകോട്ടയിൽ വെച്ചു തീപ്പെട്ടുകയും, ഉത്തമജാലത്തു കൂലകത്തു രാമവർമ്മത്തമ്പുരാൻ കോലത്തിരിയാവുകയും ചെയ്തു.” ആ തമ്പുരാൻ വളപട്ടണംകോട്ടയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന രണ്ടു താവഴികൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരം അസംബന്ധമായിത്തീരുകയും, അവയിൽ മൂന്നു താവഴിയെ ചെറുശ്ശേരി ചേരിക്കല്ലിലുള്ള ‘കുന്നാവിൽകോട്ട’യിൽ മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ൮൧൩-നു ശേഷം കോലത്തിരി വംശത്തിലെ എല്ലാ താവഴികളും തമ്മിൽ കൂറുവാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച് അതികഠിനമായ കലഹവും അതിനെത്തുടർന്ന് ചില്ലറ ലഹളകളും ഉണ്ടായതോടുകൂടി കുന്നാവിൽകോട്ടയിലെ താവഴി ചെറുശ്ശേരി ചേരിക്കല്ലിൽത്തങ്ങുൾക്കു സ്ഥാനമായി അടക്കി. ക്രമേണ ചെറുശ്ശേരി ചേരിക്കല്ല് ചെറുക്കൽ എന്നായി മാറുകയും, കൊ. വ. ൮൩൩-ൽ കുന്നാവിൽകോവിലകം ചെറുക്കൽകോവിലകമായി മാറുകയും ചെയ്തു. ആ കോവിലകമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ചിറയ്ക്കൽകോവിലകത്തിന്റെ ആരൂഢം. ഇപ്പോൾ ചിറയ്ക്കൽത്തറത്തിലെ ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉള്ള വലിയ ചിറയാണ് ചിറക്കൽ എന്ന പേരിനു കാരണമായിട്ടുള്ളത് എന്ന ധാരണ വാസ്തവത്തിൽ തെറ്റാകുന്നയാകുന്നു. കൊ. വ. ൯൨൪-വരെയിലും ഈ ചിറക്കൽ ചിറയ്ക്കൽ ‘ബെമ്മാഞ്ചേരിക്കുളം’ എന്നായിരുന്നു പേർ. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണ

ഒരുപോലെ കഴിഞ്ഞത് കോലത്തിരികുടുംബത്തോടു തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു മടങ്ങിവന്നതിന്നു ശേഷം, കുന്നാവിൽ കുടുംബം ബെമ്മാഞ്ചേരിക്കുളം കഴിപ്പിച്ചു വലത്താക്കി അതിന്റെ തെക്കേക്കരയിൽ കോവിലകം നിർമ്മിച്ചു താമസമാക്കി. ഈ കോവിലകം മൂന്നു പ്രാവശ്യം കത്തി നശിക്കുകയുണ്ടായെന്നു പഴയ രേഖകളിൽ കാണുന്നു. 1604-ൽ നിർമ്മിച്ച കോവിലകമാണ് ചിറക്കൽവിറയുടെ തെരുവുവടം കാണുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ പഴയ കോവിലകം.

മുൻ പ്രസ്താവിച്ച കാനത്തുരുഗ്രാമവും കോലത്തിരി വംശവും തമ്മിൽ ഏതുതരം ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന്നു പാലേ തെളിവുകളുമുണ്ട്. കാനത്തുരുഗ്രാമീയർക്കുണ്ടായിരുന്നതെന്നു ഗ്രാമംവകയായുള്ള 'വാസുപുരം' സ്വാമിയാർമഠത്തിൽ കോലത്തിരിസ്വാമനും സിദ്ധിപ്പു അഗ്നാശാൻ എഴുന്നള്ളണമെന്നും, ക്ഷേത്രമണ്ഡപത്തിൽ പെണ്ണാണിപ്പം ബ്രാഹ്മണാപരിഷ്കരണവും, പതിനാലിപ്പം നായനാരങ്ങളെയും യോഗത്തിൽ മൂത്ത സ്വാമിയാർ കോലത്തിരിയെ 'തലശിലയിൽനിട്ടു അനുഗ്രഹിക്കേണം' മെന്നും ഒരു വടങ്ങുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി പഴയ പട്ടോലയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്; "കാനത്തുരു കഴകത്തിലെ അറവരോടത്തിന്നു എഴുന്നള്ളിപ്പുകാരം—പള്ളിപ്പട്ടലോത്ത് കാമവർമ്മരാൽ കോലത്തിരുവടി കൊല്ലം ഞൻ ചെയ്ത വൃത്തികവ്വാഴം മീനത്തായമു മൂന്നു ചെയ്ത ബുധനാഴ്ചനാൾ തിരിഞ്ഞൊരിക്കലു കാനത്തുരു വാസുപുരം സ്വാമിയാരുടെ മഠത്തിൽ പടിഞ്ഞാറെ പള്ളിയിറയിൽ എഴുന്നള്ളി. അപ്പോൾതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ മുത്തേക്കത്തു നമ്പൂരിയും, എളേക്കത്തു നമ്പൂരിയും, മാടത്തിൽനമ്പൂരിയും, അഴകില്ലത്തു നമ്പൂരിയും,

പാളയത്തു നമ്പൂരിയും, പൊന്നത്തിൽനമ്പൂരിയും, വടക്കിറോടത്തു നമ്പൂരിയും, ഏകദേശത്തു നമ്പൂരിയും കൂടതിയൊഴുക്കുക്കിലേറ്റി താശിവയ്ക്കുംമുമ്പാകെ മതിവകഞ്ഞു നാളെക്കൂട്ടം എന്നു. അതുപ്രകാരം അയളിപ്പൊയ്ക്കു കണ്ണത്തു പട്ടേരിയോടു ചേർന്നുവന്നപ്പോൾ വിളിക്കാതെ. മാവിവനമ്പ്യാർ കൊഴുത്ത തിരുവുള്ളത്തിലേറ്റി അഞ്ചുപണം വഴിപാടു കല്പിച്ചശേഷം വേണ്ടു കോലോക്കത്തു നാളെക്കൂട്ടം. അപ്പോഴത്തെ അഞ്ചുപണം വാങ്ങി പെരുമ്പള്ളിക്കാരിലപ്പന ഉത്തരവുമാനം പണം ൧. കളരിയാൽ ഭഗവതിക്കു പൂജപ്പണം ൨. തിരുവനന്തപുരം ഭഗവതിക്കു പൂജപ്പണം ൩. തുടങ്ങിയ കല്പിച്ച കാര്യത്തു മതിലകത്തു സോപാനത്തിരുന്ന് വഴിപാടു പണം, പട്ടുപട്ടവ, പൊന്നംപൂ തുവകൾ കല്പിച്ച കൊടുത്തശേഷം തെക്കെ വാതിൽ മാടത്തിൽ എഴുന്നള്ളി. കോലത്തിരുവടി കിഴക്കെ അരികത്തിന്നു പടിഞ്ഞാറോക്കിത്തിരിഞ്ഞു പട്ടുപട്ടവതാനിയിൽ എഴുന്നിടത്തു. നമ്പൂരിമാരെല്ലാവരും അവിടത്തന്നെ വടക്കോക്കി ഒരു മണ്ണുലയിലിരുന്നു. പിന്നെ കോയിമ്മത്തു കുന്നത്തുനമ്പൂരിയും വാസുപുരം സ്വാമിനാരം പലേലും ഒർവിളിയിലും ഇരുന്നു. അവിടെ പൊന്നംതട്ടിയയിൽ അരിവെച്ചിട്ടായിരുന്ന ഉരിയിൽ പരിപ്പുകുടയും പണിനാലില്ലാത്തതിനോടുകൂടിയും മുമ്പാകെ കോലത്തിരുവടിയെ അവരോടിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം കോലത്തിരുവടി ൧൦൧ അരിപ്പണംവെച്ചു നമസ്കാരം കഴിച്ചു പത്തുണ്ടില്ലത്തിന്റെ പേരും ചൊല്ലി പൂതിനാലും കല്പിച്ച സോപാനംവെക്കൽ എഴുന്നള്ളി. ൧൦൧ അരിയും വീരളിയും തുപ്പുകിടൽ വെച്ചു കൊഴുത്തു. പിന്നെയും വഴിപാടു പണം ൪, വിളക്കിനു പണം ൮, ചൊതുവാന്മാർ ൩൪-൪൪ പണം ൧൨൮, മണ്ണുലപ്പണം

൨ ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചശേഷം ഏബ്രാഹാമി ത്രീകോവില കത്തുനിന്നു വില്പം ശരവും ഏടുത്തുകൊടുത്തതു തൃക്കൈ കൊണ്ടു വാങ്ങിട്ടു തേവാരീരെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. പിന്നെ വെള്ളിത്തളിയയിൽ നാനാഴി അരിയിട്ടു ഇടമുണ്ടാല്ലിയിൽ തൃക്കൈകൊണ്ടും തേവാരീയും പിടിച്ചു കാട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടു അമൂണിൽ അരി ചെലിഞ്ഞു ആ മുഖു കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു തേവാരീടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തശേഷം പുറത്തുഴന്നുള്ളി. അപ്പോൾതന്നെ കാനത്തുത്ഥോത്തിൽനിന്ന് അമരേത്തും കഴിച്ചു പള്ളിയത്തോളത്തിലേറി നെയികടി യൻപാറവഴി കടക്കു ശാസ്താംകൊടുത്തിലെഴുന്നള്ളി കഴകമൊപ്പിച്ചു വളരപടംകൊട്ടയിലെഴുന്നള്ളി.”

കാനത്തു കഴകത്തിൽപ്പെട്ട് കോലത്തിരിത്തന്നു രാണെ അവരോധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ അറിയിക്കുന്ന തോടുമുടി ആകുസ്തികമായി മറ്റു ചില അപൂർവ്വകൃത്യങ്ങളും നമുക്കു പ്രസ്തുത രേഖയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. കാനത്തുഗ്രാമത്തിലെ പന്ത്രണ്ടില്ലങ്ങളിൽ എളേടം, മുത്തേടം, മാടം, അഴികീല്ലം, പാട്ടേതം, പൊനം, വടക്കിനേടം, എടക്കുന്നം, കണ്ണത്തുത്ഥോത്ഥി ഭർപ്പത്തു ഇല്ലങ്ങളും കൊ. വ. ഒൻപത് ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവകൾ അടിയത്തു കടക്കുകയിലല്ലാം പന്ത്രണ്ടില്ലങ്ങളെ മുഴുവനും പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും ആണ് പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങൾ. അപ്പോൾ ഒൻപത് വർഷത്തോടുമുടി മൂന്നു ഇല്ലങ്ങൾ നശിച്ചോ, അന്യംനിന്നോ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു. ആ മൂന്നില്ലങ്ങൾ ഏവയാണെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്ക് കൊ. വ. മറ്റെ-ലെ ഭൂത ചെറിയ രേഖ ചോടെ ചേർക്കാം.

“കാനത്തുത്ഥോത്തിനും മുത്തേത്തുവായി നാലരംകൂറു വാഴിച്ചുകടവാളുണച്ചു കണക്ക്—കൊല്ലം മറ്റെ മകര

ഞങ്ങൾ എഴുതുന്ന നാളിൽ പള്ളിത്തറയിൽ കേരള
 വർദ്ധനവ് നാലാംകൂറു ഉടവാറുണ്ടാക്കിയിൽ കാനത്തുത്ത് എ
 ഭൂമിത്തറവന്നുരി കലശം പൂർവ്വവകുപ്പ് അരി നാഴി
 ൧൨, നെല്ലു നാഴി ൧൨, തേങ്ങ ൪, തെളിപ്പഴം ൧൨,
 പൂണത്തുല് ൧, കോടിപ്പുടവ കിഴക്കൻപള്ളാടം ൧,
 നാട്ടുപുടവ പള്ളാടം ൨, നമ്പൂരിയ കേരള പണം
 ൧൦൨, പരികർമ്മികൾ ഇരിവക്കുകി പണം ൩൪, എനി
 മുറ്റത്തുകേരള മുത്തേക്കുനമ്പൂരിയ പണം ൨൧, കന്ന
 മുത്തേക്കു നമ്പൂരിയ പണം ൨൧, പാക്കത്തുനമ്പൂരിയ
 പണം ൨൧, അഴകില്ലത്തുനമ്പൂരിയ പണം ൨൧, പാ
 കത്തുനമ്പൂരിയ പണം ൨൧, മുക്കിനേക്കത്തുനമ്പൂരി
 യ പണം ൨൧, കണ്ണൂർപള്ളിയിൽ പണം ൨൧, പൊ
 നത്തിൽ നമ്പൂരിയ പണം ൨൧, ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂരിയ
 പണം ൨൧, എടക്കുന്നത്തുനമ്പൂരിയ പണം ൨൧, കല്ലി
 പ്പുഴയ്ക്കു അവിടനിന്നുഴിറു ഉടവാറുപരിയ കോല
 ത്തിരിഞ്ഞമ്പുരാൻ തൃക്കക്കുകൊണ്ടു നാലാതുറു അറക്ക
 നേരെ പിടിച്ചു തെക്കുകൂർത്തമ്പുരാൻ തലച്ചുറുകെട്ടി.
 അന്നേരം മുറയിൽ എളുക്കത്തുനമ്പൂരി നാലാതുറു തിരുമ
 ടിക്കരി തരിച്ചു പിന്ന നമ്പൂരിനാതം, കോലത്തിരിഞ്ഞമ്പു
 രാനം, തെക്കുകൂർത്തമ്പുരാനം, വടക്കുകൂർത്തമ്പുര
 നം അരി തരിച്ചു നാലാംകൂറാക്കി വാഴിച്ചു." ഈ രേഖ
 യിൽനിന്ന് മറ്റെ-ൽ കാനത്തുതറാമത്തിൽ പതിനൊ
 ന്നിലക്കൂറു ഉണ്ടായിത്തന്നുവെന്നും, അവയിൽ ചെറുശ്ശേരി
 ഇല്ലം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നു. മറ്റെ-ന്നു മുമ്പു
 തന്നെ പത്തുണ്ടില്ലങ്ങളിൽ ഒരില്ലം നശിച്ചുപോയിരുന്നു
 വെന്നും വരുന്നു. ഈ നശിച്ചുപോയ ഇല്ലം ഏതാണെന്നു
 അർത്ഥമുള്ള യാതൊരു തെളിവും ഇതുവരെയില്ല കി
 ട്ടില്ല എന്നും ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചെറുശ്ശേരിയിലും അഥവാ ചെറുശ്ശേരിയിലും, ചെറുശ്ശേരി ചേരിക്കല്ലിലെ മികച്ച ഒരു ബ്രാഹ്മണഗൃഹവും, കാനത്തുരുഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കരില്ലവും ആയിരുന്നുവെന്ന് അനുഭവാനുഭവത്തിൽ അനുഭവമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതൊരു ദേശത്തിലും ദ്രവ്യപുഷ്ടികൊണ്ടും മറ്റു ഐശ്വര്യങ്ങൾ കൊണ്ടും വിഖ്യാതമായ ഗൃഹത്തിന് ആ ദേശപ്പേർ തന്നെ സംഭവിക്കുന്നതു സാധാരണമാണ്. ചെറുകുന്ന് ദേശത്തിലെ കോവിലകത്തിന് ചെറുകുന്ന്കോവിലകമെന്നും, ചിറക്കൽദേശത്തിലെ കോവിലകത്തിന് ചിറക്കൽ കോവിലകമെന്നും, മറ്റൊരുകൂട്ടം ദേശത്തിലെ ബ്രാഹ്മണഗൃഹങ്ങളിൽ ഒന്നിന് 'ചെറുശ്ശേരി' എന്നും, തലശ്ശേരിയിലുള്ള ഒരു പ്രധാന നായർത്തറവാട്ടിന് 'തലശ്ശേരി' എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ടായതു മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സംഗതിക്കു ബലമായ തെളിവുകൾതന്നെ. സ്വതസ്സേവയുള്ള പ്രാധാന്യംകൊണ്ടു ചെറുശ്ശേരിയിലും മുൻഗണനയിൽ പെട്ടവെങ്കിൽ താട്ടവാഴിയുടെ പ്രത്യേക പ്രതിപത്തികൊണ്ട് എളേടം, മുത്തേടം, പൊന്നം എന്നീ ഇല്ലങ്ങൾക്കും മേൽ സിദ്ധിച്ചു. കോലത്തിരിത്തമ്പുരാന്റെ എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും തന്ത്രിമാർ എളേടവും മുത്തേടവും ആയിരുന്നു; ഇപ്പോഴും അതേ. പൊന്നത്തിലില്ലത്തിനാകട്ടെ കോലസപരൂപത്തിലെ കലപരദേവതയായ തിരുവർകാട്ടുകാവിൽ (മാടായിക്കാവിൽ) ഭഗവതിയുടെ തേവാരീസ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാടായിക്ഷേത്രത്തിലെ ഭഗവതിയെ കോലത്തിരിയുടെ എല്ലാ കോട്ടകളിലും വെച്ചു പൂജിച്ചിരുന്നു; പൂജിക്കാനുള്ള അവകാശം പുനത്തിലില്ലക്കാക്കും ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് പുനത്തിലില്ലത്തിന് കാവിലുപുനം എന്നുകൂടി പേർ ഉണ്ടായതു്.

[illegible]

[illegible]

ചെങ്കോട്ടയിലുള്ളതായ ഉണ്ണിനാഥി അമ്പലത്തിൽ ഉപാസിക്കപ്പെട്ടതായ വടികളെ നൽകിയിരുന്നതിനാലാണ് അതിലുള്ള ഇവയെ ഉണ്ണിനാഥി അമ്പലം, ചെങ്കോട്ടയിലാലോം ചെട്ടി, കൂട്ടപ്പാട്ട് (കൂട്ടനാഥനാ) എന്നീ ഇനങ്ങളുടെ വിവിധ തരത്തിൽ കൈമാറുന്നവയായിത്തീർന്നതായും ഉണ്ണിനാഥിയിൽ ഉപാസിക്കപ്പെടുന്ന തിരുവികളാകെ ചെറുതായ തിരുവികളായും അല്ലാത്തതായ സാവിത്രിയാർ ഇണയെ പത്മിനിക്കു പേരുണ്ട് ആവശ്യം; ആ കാവ്യകാരൻ എന്തു കാവ്യങ്ങൾ എന്തു ഭക്തികൾ ജീവിച്ചു പോന്നവയെന്നുവെക്കെ എന്തായാലും എന്തെങ്കിലും ജീവിച്ചുവെന്നറിയാതെ, അല്ലെങ്കിൽ കൈമാറിയവ എന്തെങ്കിലും ആയിത്തീർന്നതായിട്ട് എന്തു പക്ഷം ഉണ്ടാകാമെന്നതിന്റെ ഒരു കാഴ്ചയിലുള്ള പാവശ്ചര്യം നൽകുന്നതിനാലാണത്രെ ഇക്കാര്യം പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടതായും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അതിൽ എന്തായാലും ഇടയ്ക്കിയ ഒരു പാവശ്ചര്യം ആയിരിക്കട്ടെ, ഇങ്ങനെ പരിചിതമായ സാവിത്രിയെ ആശ്വതിച്ചു ചെങ്കോട്ട അല്ലെങ്കിൽ കീഴെ കാണിക്കുന്ന അമ്പലത്തിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

[illegible][illegible][illegible]

“ആലത്തൂർ കോളേജ് സ്ത്രീകളുടെ പ്രാധ്യാപനസമിതിയുടെ പ്രകാരം കൂടുതലായും കൂടുതൽ പദ്ധതികൾ വീക്ഷിക്കാം”

എന്നും ആക്ഷേപിക്കും (ആക്ഷേപം) കോലഭക്ഷണ
 അം സ്വസ്വപാതിയുടേതല്ല ഒരു ഉദാഹരണമാണെന്നു
 മനസ്സിലാക്കി സമ്പന്നനായ അർജ്ജുനൻ അന്നം
 നൽകി. അന്നം നൽകിയതിന്റെ പരിണാമം
 അന്നം നൽകിയതിന്റെ പരിണാമം അന്നം നൽകിയതിന്റെ പരിണാമം

അയ്യന്തരങ്ങളെയും നാം ഈ പട്ടണിൽ ഒരു മുഖം കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കോളാട്ടുപാലനായ 'കോളിരക്കാവിലകത്തു കേരള വർമ്മ'യെ കോലത്തിരി പട്ടിയും, അധികത്തെ അന്തരം കോലാട്ടുകുടുംബിയും ആരു കാമവർമ 'കൈക്കളംപ്രഭു' (മുഖരാജാവുമാണ്) ആ പൂർത്താൻ. കേരളവർമ കോലത്തിരിയെ കൈ. വ. കൈ. വ. മാതാജിത്ത് "കോലത്തിരി നമ്പാനത്തി"യെ കപാൻകീഴിൽ ചൂടി. മുകുന്ദമുരളിയെ തിരുവർകുട്ട കോയിൽ പരമേശ്വര (കോലസംഗ്രാമത്തിലെ പരമേശ്വരനായ മാതാജിത്ത് കോലത്തിരി) ഒരു നൃത്തം കൂടി, വെള്ളിപ്പുഴയിൽ വെളാകം (വളപട്ടണം) കോളത്തിലെത്തുക, തിരുവെഴുത്തു മണ്ഡപത്തിൽനിന്നും ഇദ്ദേഹം കലശലായ അടയ്ക്കം നൽകി, ആയിരം നായന്മാർക്ക് വെള്ളിപ്പുഴയിൽ കൈപ്പൊട്ടിക്കൊടുത്തു. കേരളവർമ കോലത്തിരി 'കോലം' എന്ന രാജ്യത്തെ കേരളസംഗ്രാമം എന്ന നാട്ടിൽ 1103-ാം തീയതിയെഴുതിയ തീരുമാനവെക്കും കേരളത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം കൈ. വ. കൈ. വ. മാതാജിത്ത് 1103-വരെ, 1104 സംവത്സരം, കേരളവർമയെ കോലത്തുമാറ്റി തിരിച്ചു. കേരളവർമകോലത്തിരിയുടെ കവിസമുദായത്തെ അലങ്കരിച്ചവരാണ്, ശ്രീകൃഷ്ണനും സംസ്കൃതകാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവായ ശങ്കരൻ, തുലസിയുടെയും തുലകാവ്യത്തിന് പാദാർത്ഥമിരുന്നതെന്നു വ്യാഖ്യാനം വിവരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം, കൈക്കളിയുടെ ഇത്തരംമാതാജിത്ത് കൈക്കളിയെ, കൈക്കളിയെ എന്ന തുലകാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവും കൈക്കളിയുടെ ആചാര്യനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, കൈക്കളിയെ എന്ന സംസ്കൃതമാതാജിത്ത് തിരുമാനം വെക്കുമാതാജിത്ത് യുവരാജാവ് എന്ന് കവിപണ്ഡിത

[illegible]

“പള്ളിയിലെല്ലായിടത്തും ഉഭയവർണ്ണരെ കൈയടിക്കുക വഴി വാണരളിയും കാലം, കൈവര വാണിപ്പം കിഴ്ച നാലാണ്ടു മൊന്നുപോലും കൊല്ലം നൂറുനൂറും നാട്ടിൽ പള്ളിയിടങ്ങളായാൽ—രാജിപ്പണത്തിൽ കൊല്ലിക്കുമഴി വരുവിനും, പിന്നെ കഴുത അരി ഇറക്കുമഴി വരുവിനും, ചിന്ന കവനരം ഉണക്കുമരി ന്നും വരുവിനും, മൊന്നൊമ്പരം ഇടക്കുമഴി അങ്ങു വിനും, വാണിപ്പ പയരം എഴുതിക്കുമഴി വിനും, ചിന്ന അക്കാരം കണ്ണുനൂറും വേളാപരണങ്ങളിൽ ഇറക്കി വെക്ക പണം വിവ, ഇങ്ങനെല്ലെല്ലാം വിനുംവെന്ന് അങ്ങുളിച്ചയ്യായാമക്കു ഇങ്ങനെയിതയ്.”

നാലാമത്ത് അന്തരിച്ച കേരളവാർദ്ധക്യലക്ഷണമുള്ള ഒരു കുട്ടനാട്ടുകാരനാണ് തെരക്കുറി തൂട്ടിപ്പുറം വിജയനരപ്പിള്ളയെന്ന് അന്തിലെ.

“வகாஷி ராஜா வதுதென்கீத
மூலமாதகீதுவகிதபாடுவீடு
காலாணி ஸூதகை எவாடுதென்கீ
கோலாயிபு கெதெவாடுதென்கீ.”

“കോശാശ്വപരസ്തം മഭിഷി കഭാചി-
 ഭാഗധാനവന്തീ സുപരാക്രമന്തീ
 നിസ്തോതവീഃ കൃഷ്ണകഥാസന്ധായം
 കാവ്യം കരു ത്രാസ്യാഭിനിവൃത്തഭീഷ്.”

എന്ന പദ്യങ്ങളിൽ നിന്നും, രാമവർക്കവി പദോത്ഭവി
 സ്വന്തം നിർമ്മിച്ചതെന്ന് അറിവുള്ളത്.

“ശ്രീകേരളവർമ്മ ഗുപ്ത പരിഭ്രാന്തരാതി മുക്തിമുദിതമദഃ
 ആധാരമഭയം വന്നാലോരോശാസ് കഭാചിഭരിഷ്ഠഭാരം
 ക്ഷയം മധിമുദിതാഭിരസ്യോദ്ധ്യം പ്രാസ്യാചിരോദം താ-

[പ്രസ്താവം

പദ്യങ്ങളാലാഹരമുള്ളതും കാവ്യവ അപവാദിചർമ്മി-

[അഭാഷിതം”

എന്ന പദ്യങ്ങളിൽനിന്നും, രാമവർമ്മയുടെകാലത്തു ഈ
 തത്വംഗരോപണകാവ്യം രചിച്ചതെന്ന് അറിയാം.

“മുദാകർഷ കേരളവർമ്മനാഭാ
 സ ഭതന ഭതം പ്രതിപദ്യ നാഭ്യം
 ശബരപ്രഭാകരസംഗതാനുഭോ
 നിർമുഖ്യയാമാസ മദം മിപുണാം
 ജഗന്നിവാസം ഐഭേയ ഭയാനോ
 മൂലം കഭാചിന്നിധി ഭാഗിനേതം
 സ രാമവർമ്മാണമവസര കാവ്യം
 വിവീരതം ഭാരതസംഗ്രഹോദ്ധ്യം”

എന്ന പദ്യങ്ങളിൽ നിന്നും അഭിയിച്ചുണ്ടാകൂ. അവിടുത്തെ
 പിൽക്കാലം കോലത്തിരിയായ മദരാജമന്ത്രിയുടെനേർ
 ആശ്വിതന്മാരാതിരുന്ന ഭാഷാകവികളായ കോട്ടൂർ ന
 സ്വരാം പൊന്നത്തിൽ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയും, കോട്ടൂർ

നമ്പ്യാൻ നളകുമാപ്പാട്ടുണ്ടെന്നിതു് നമ്പ്യാന്റെ അറിവോടു കൂടിത്തന്നതാണെന്നു്,

“കോലപ്രവാർത്തന്റെ കാലിണ വന്ദിച്ചു
 കോൽക്കളിപ്പാട്ടായിക്കീഴ്ത്തിച്ചു നളകുമാ
 കോലത്തുനാട്ടിന്റെ കേളി പരത്തന്നും
 കോലകോലപൂർത്ത കോലവാരകേശപരീ”

എന്ന പാദങ്ങളിൽ ഹിന്ദു മതസ്ഥിരമാക്കും, നളകുമാര്യുപദർശിച്ചതായ കവി കോലകുമാ, പത്തുവൃത്തം, സൂത്രപ്രാരംഭം എന്നീ കൃതികളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ സൂത്രപ്രാരംഭം അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ല. ശങ്കരൻനമ്പ്യാതിരിയുടെ കൃതികളാണല്ലോ ചൊല്ലേണ്ടതെന്നുപാട്ടും കൃഷ്ണപ്പാട്ടും അവയിലെ കൃത്യതയെ സംശയമായി വരികളും ഉണ്ടാകത്തക്ക മാനുസക്തം ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടുണ്ട്. ഉൽക്കൃഷ്ടകവി തന്റെ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയിക്കുവാൻ പൂണ്യശ്ലോകങ്ങൾക്കു കേരളവർണ്ണന ഉപയോഗിച്ചും അനുപാദവും അത്യന്തം സാധനീകര്യമായ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണകാവ്യങ്ങളും ഒരു മലയാളികളായ മാനം കൂടാതെ സ്റ്റുഡിക്കേയും, ട്രാഫിക്കുകയും വേണം കാണാം, അമലാഗൻ ചിട്ടപ്പെടുത്ത സിംഹിച്ച സംസ്കൃതശാഹിത്യത്തെ നെക്കുടി പ്പുറേപ്പുറത്തുകയെ ചെട്ടുക്കു; അനാഥിമാന്മാരുടെ, പാരമ്പര്യത്തോട് ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതുമായ മലയാളഭാഷയോടും, കേവലം നൈശ്വര്യവായനയിൽത്തന്നെയിരിക്കുന്ന കോലാഹരിയുടേതുമായ അനുഭൂതിയോട് — പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കാൻ — ആകുന്ന പരിശ്രമിച്ചതു്. ഉദാഹരണകാവ്യങ്ങളിൽ “മലയാളഭാഷയോട്” ഇപ്പോഴത്തെക്കുറിച്ചിവിടെയും ഉണ്ടാകാൻ കാരണമെന്തെന്ന് ഉറപ്പിക്കുവാൻചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനാൽ ശക്തമല്ല. കോലാഹരിയുടേതായിട്ടുള്ള

ഇനി എന്റെ നോട്ടത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള കുറെ താളി
 യോഗഗുണമുള്ളവയുള്ള വിവരങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം.
 കൃഷ്ണഗവേഷകൻ ഒരു ചെറുചെങ്കൽപ്പട്ടിൽ ഒപ്പിൽ ഇങ്ങ-
 ഏ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്;

“വീഴക്കാരം വഴി പിണയുടെ വള്ളി പുള്ളി
 ഭീകരമാരിചീട്ടു മില മെന്ദുവിവർണ്ണമെല്ലാം
 ഇങ്ങാടി പുസ്തകമെഴുത്തിൽ വരണം രോഷം
 ചുമ്മിട്ടമെന്ന്, ബുദ്ധജനങ്ങൾ പൊതുതരക്കാരംക.

ഇങ്ങനെയും കൊല്ലം നർത്തനമാണു മിഥുനം മേലും
 തീയതി ബുദ്ധനാഴ്ചയും ആയില്യനാളുമാം മിതീയ-
 തിമിയും ഇടിയരിയണം എഴുതിത്തീർത്ത പുസ്തകം. റെവി.
 കൊല്ലം റെവ-ൽ താലൂക്ക് മായമ്പാറത്ത് എഴുതിത്തീർത്ത
 കൃഷ്ണപ്പാട്ടിനെ വാലുശ്ശേരികോട്ടയിൽ രാമവേലായുധൻ കൈ-
 വിതം തുടങ്ങിയോടത്താൽ—പൊന്നത്തിൽ അങ്കുരൻ
 നമ്പിടി ചെയ്ത കൃഷ്ണപ്പാട്ട് സമാപ്തം—.” ഐ-ൽ ചെ-
 ത്തിട്ടുള്ള ഒരു താളിയോലഗുണമുള്ളിൽ, “റെവി ഇരവ-
 ലാണാം, പൊന്നാമ്പിടിയിരുടെ കൃഷ്ണപ്പാട്ട്” എന്നു കാ-
 ങ്കണം. ഇതിന്നു പുറമെ ഏതും—ലും റെവ-ലും എഴു-
 തിത്തീർത്ത ഒരു ഗുണമുള്ള വേദോലം ഉണ്ട്. ഇവയിൽ
 നിന്നൊന്നും കൃഷ്ണപ്പാട്ട് ഐ-ന്നു മുന്നേതെന്നു നല്ലപോ-
 ലെ പ്രചരിച്ചിരുന്നതെന്നും, അതിന്റെ കർത്താവ് പൊ-
 ന്നത്തിൽ അങ്കുരൻനമ്പിടിതന്നെന്നാണെന്നും മനസ്സിലാ-
 കുന്നു. വാലുശ്ശേരിക്കോട്ടത്തിന്റെ താളിയോലഗുണമുള്ളിൽ
 ഒന്നിൽ “പൊന്നത്തിൽ വലിയനമ്പിടിരുണ്ടാ-
 കിയ ഭാഷതംപാട്ട്” എന്നും, വേദോലനിൽ “പൊന്ന-
 ത്തിൽ അങ്കുരൻനമ്പിടി വിലയിതാ ത്തിരുണ്ടാഥാഥാ” എ-
 ന്നും, മുന്നേതെന്നതിൽ “കൊല്ലവർഷം മെൻ ചിത്തം
 റ-ന്നെ എഴുതിത്തീർത്തു” എന്നും എഴുതിക്കൊണ്ടു.

അയ്യപ്പപ്പട്ടി നോക്കുമ്പോൾ ചെറുശ്ശേരിഭാരതവും കൃഷ്ണപ്പാട്ടും പൊന്നത്തിൽ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരി(നമ്പിടി)യുടെ ഉതികൾക്കുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാകുന്നുണ്ട്. പൊന്നത്തിലില്ലത്തേക്കു ഭാരതമുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നു മുമ്പിൽ രഹിതനായ ഇക്കൊല്ലത്തന്നെയാണു് ഭാരതംപാട്ടിന്നു ചെറുശ്ശേരി ഭാരതം എന്നു വേരുണ്ടെന്നു്.

മേൽ കാണിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന പുസ്തക വേദനയും മിലത്തല്ലാം ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും, കെ. വ. നൂറു-മുതൽ നൂറു-മകരമാണല്ലോ ഉദയവർഷം കൊലത്തിൽ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നു. “കൊല്ലം നൂറു-മാണിൽ ചെളിപ്പുളയൊത്തു ഉദയവർഷമായ കൊലത്തിൽ വെടി ധർമ്മത്തെപ്പറന്നു നാലുതിരിയെപ്പറന്നുമാധി സ്വയംചെയ്യു്” എന്നും, “കൊല്ലം നൂറു-മകരമാണി പതിനാലുപത്തു നാളിൽ നിരമനസ്സുണ്ടായിട്ടുപറന്നു കൊലത്തിൽ ചെളിപ്പുളയൊത്തു ഉദയവർഷമായ കൊലത്തിൽ വെടിപ്പു കൊടുത്തു. കൊല്ലംപറന്നു കൊലമാണെന്നു് കൊല്ലത്തായ് നൂറു മീത് ഇക്കണ്ടി കൊല്ലം നന്നായ പണ്ടും മുതൽ കൊടുക്കണമെന്നു കൊല്ലം ചെയ്യു്” എന്നും, “പിന്നെ കൊല്ലുന്ന അതിന്റെ ഉച്ചകാരം പൊന്നത്തിൽ കെളിപറന്നിനെ നൂറുതിപ്പാട്ടു് ചെയ്യുക നാലുതിരിപ്പുളയൊത്തു ചെയ്യു്” എന്നും “മിറക്കുകൊമ്പുകൾ പട്ടോലപ്പാത്തിന്റെ പെർപ്പുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതുമൂന്നു സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു്, കൊലത്തിലും നാലുതിരിയുമായി കെ. വ. നൂറു-മേൽ ധർമ്മ(ധർമ്മപട്ടണത്തു്) ചെയ്യു് ഒരു സംഭവമുണ്ടെന്നും, നൂറു-മേൽ പൊന്നത്തിൽ ശങ്കരൻനമ്പിടിക്കു മില പണ്ഡനമാണെന്നും കല്പിച്ചു നൽകിയെന്നും, അക്കൊല്ലത്തന്നെ പൊന്നത്തി

വില്ലുക്കുരു മരിച്ചു നമ്പിടിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുവിരുന്നതു അരുപ്പാലത്തും തൊട്ടിവാലാമു. നൂറുനൂറു ശങ്കരൻ നമ്പിടിനു പുറത്തു സ്വന്താനുനന്ദരും കല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കാരണമെന്തായിരിക്കും എന്ന ചോദ്യം, എന്തു കാരണം അദ്ദേഹം ആയിരത്തു അറുനൂറു മരിച്ചു. കല്പിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച അനുഭവമനുഭവമുള്ളതും എന്ന വേദനയെ ചോദ്യത്തെ ചുരുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ചെങ്കുളം തിരിച്ചുവന്ന അംഗമെന്ന നിലയിൽ ശങ്കരൻ നമ്പിടി ഏഴ് തിര അനുഭവിച്ചിട്ടും, അനുഭവമുള്ളതിൽനിന്നും, പ്രത്യേകിച്ചു മരണാനുഭവത്തിൽനിന്നുപോലുള്ള ഒരു മരണാനുഭവം തൃക്കുളത്തിൽനിന്നും, അമ്മാനത്തും അർഹിക്കുന്നതും വാക്കുവെക്കുന്ന പാലത്തു കണ്ടുവന്നതു കണ്ടുവെക്കുന്ന നമ്പിടി. നേരെ മറിച്ച് നൂറുനൂറു കല്പിച്ച നൽകിയ പ്രത്യേക അനുനന്ദരും ആ അനുഭവത്തിനുത്തക്കായി എല്ലാവർക്കും അനുഭവം മരിച്ചു കല്പിച്ചതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിത്തന്നതുകൊണ്ട് അനുഭവമുണ്ടാകും. ഈ അനുഭവം സർവ്വകാലത്തിൽ കല്പിച്ചാൽ ഏഴ് തിരയ്ക്കു നൂറുനൂറും നൂറുനൂറും മരണമുള്ളതെന്നു വന്നുവന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുവിരുന്നതു പോയ ചെറുത്തത്തിൽ കണ്ടുവന്നമ്പിടി അനുഭവിച്ചിട്ടും എന്ന ചോദ്യം ഈ മരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കാവുന്നതല്ല. കണ്ടുവന്നമ്പിടി ശങ്കരൻ നമ്പിടിനേരെ മരണ ആകാരം അമുണ്ടു. സ്വന്താനുനന്ദരും അനുഭവം ചെങ്കുളത്തിൽനിന്നും അനുഭവത്തിൽനിന്നും ചെറുത്തത്തിൽനിന്നും അനുഭവമുള്ളതെന്നു മറുത്തെന്നു ചെറുത്തുകഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ, ചെറുത്തത്തിൽനിന്നും അനുഭവമുണ്ടാകുന്നതിൽ മരണ ശങ്കരൻ നമ്പിടി വേണ്ടി കഴിച്ചുവെന്നും, അതിലുണ്ടായ ഉണ്ണിനാണ് കണ്ടുവന്നമ്പിടിനെന്നു വിചാരിക്കാം; നിശ്ചയം നൂറുനൂറു

മാത്രമാണ് കോലത്തുനാട്ടിൽ ഉള്ള ആവശ്യസ്ഥാകന്മാർ നമ്പിക്കരയ്ക്കു ചേർ തീരെ വേണ്ടെന്നുവെച്ചത്.

കരകയിൽ കിട്ടിയവടക്കേയോളം കാര്യങ്ങളെ വെച്ചും കൊണ്ട് ചെറുശ്ശേരിഭാരതം, തൃപ്പൂപ്പാട്ട് എന്നീ കൃതികളുടെ നിർമ്മാണവായ ശങ്കരൻനമ്പ് തിരിച്ചെടുപ്പറി ഇത്രത്തോളം മാത്രമേ പ്രസ്താവിക്കാൻ നിർവാഹമുണ്ടു എന്നു സമ്മതിച്ചു ഇനി കൃതികളിലേക്കു കടക്കാം.

III

സൽഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മിച്ചു കൈരളിയുടെ ഒമ്പതാം അദ്ധ്യം വർത്തിച്ചിട്ടുള്ള മഹാകവികളിൽ പ്രഥമത്തെ നീയനാണ് ശങ്കരൻനമ്പ് തിരിച്ചെടുത്തതെന്നു സംശയമില്ല. അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ഇടയിൽ എന്നല്ല കേവലം ചൊന്നതായതെ ഇടയിൽപോലും (ചെറുശ്ശേരി) അനന്തപാട്ടിന്റെയും, തൃപ്പൂപ്പാട്ടിന്റെയും പേർ കേൾക്കാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു വിചാരിക്കാൻ കൂടി നീയാഹമില്ല. അതു മേൽ സപ്രസിദ്ധങ്ങളാണു് ആ കൃതികൾ. വിശദമാനം ഇടത്തിയാൽ തൃപ്പൂപ്പാട്ടു വായിക്കുന്ന പതിപ്പു കോലത്തുനാട്ടിൽ ഇന്നും കിട്ടിയിട്ടു നില്ക്കുന്നു പോയന്നു തുണപരമയ്യലുകൊണ്ടു പ്രാചീനകൃതികളുടെ കുമ്പിൾ നിൽക്കുന്ന തൃപ്പൂപ്പാട്ടി (തൃപ്പൂഗാഥ) നെ സത്യഗോഷ്ടിയോരും വിവർത്തനമെന്നും സാഹിത്യപഞ്ചനാമൻ രാജശ്രീ പി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ., ബി. എൽ. നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ അനന്തപാട്ടിലെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണു് എത്രയും വ്യക്തമായ നിലയിൽ വിമർശിക്കാനെ അർഹത

കണ്ഠമധ്യം; അതിന്നു മുമ്പാകെ എന്തൊക്കെമോങ്ങുകയുണ്ടുണ്ടു.

ഏകദിനത്തിന്റേതും അല്പകൃതത്തിന്റേതും നാട്ടുവിദ്യ നിന്തകൊണ്ട് അശുഭപുഷ്പമാലിനിക്കാണിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മരണപാട്ടിന്നും കൃത്യപ്പാട്ടിന്നും പുറമെ പൊന്നത്തിൽ ശങ്കരൻനാട്ടുവിദ്യയുടെ ഒരു ലഘുപ്പത്തിന്റെ ഈ ലഘുത്തിൽ സജ്ജനാസമുച്ചയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 'ചെല്ലുരുമേശസ്വാമി' എന്നാണ് പ്രതിയുടെ പേര്. നാമശ്രീവാന്യ എന്ന പേരുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കലാപാഠം ഉൾപ്പെടെ അഞ്ചു സ്തോകങ്ങളാണിതിലുള്ളത്. 'ചൊന്നംനാട്ടുവിദ്യയുടെ ചെല്ലുരുമേശസ്വാമി' എന്ന് അലേഖത്തിൽ ചുരുക്കമായി എഴുതിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ സ്തോത്രത്തിന്റെ കർത്താവായി സംശയത്തിന്നു വഴിയില്ല. സ്തോത്രമാണിത്:

“നാശാരിവാഹനവിമിത്തവരപ്രായ
നാഗേന്ദ്രവർദ്ധസന്ദായ തിഗംബരായ
നാഗേന്ദ്രവാര.....കൃതദ്രവ്യണായ
ചെല്ലുരുമേശവരായ നാമശ്രീവാന്യ.

(മുന്നാപാദത്തിലെ മുന്നക്ഷരങ്ങൾ അലേഖ പ്രവിദ്യ കാണാകത്തായിരിക്കുന്നു)

“മാരാരിനിവാഹനേരോകുവിനാശനായ
മാനാഭിമാനഗുണദോഷവിവർജ്ജിതായ
മാകുലബാണവിനിപാതിതവിത്രമായ
ചെല്ലുരുമേശവരായ നാമശ്രീവാന്യ.

ശീതാഹ്ലയബാഹുലയലങ്കാരായ
ശീതാഹ്ല സുര്യശിഖിനേത്രവിഭൂഷിതായ

നിഷ്കാദികന്യന്തിമമേവതവനിതായ
 മഹദ്യുതമേവമരായ നമസ്തീവഹഃ,
 സ്വാമരായാ ശിനിജയം സുവസന്ധിനായ
 വാചസ്തതിപ്രമുഖദൈതവരപ്രഭായ
 ലഗ്നീശ്വരിസ്തതിപ്രമുഖമഹാമഹിനായ
 മഹദ്യുതമേവമരായ നമസ്തീവഹഃ,
 യാ പത്മാവിജയമഹിനാമേവനിതായ
 യാ പത്മാദികമ്മനാകരൈരഭിപൂർജിതായ
 യാ പത്മദിദ്രുനദിഗവണ്യവരപ്രഭായ
 മഹദ്യുതമേവമരായ നമസ്തീവഹഃ;

കവിതാഗ്രന്ഥശാസ്ത്രീശ്വരീയും, മഹാകവിജായപുനഃ
 നാസ്തതിഭിപ്രഭേതാമഗ്നൈരഹഃ" ഈ മഹദ്യുതിയെ മഹ
 ക്ഷാൻ പാദിദ്യുതതന്മാത്രനായ പറയുന്നതു.

മഹദ്യുതിജാതന്മാർ കൃഷ്ണഗാഥയും ഏകദാമരസ
 മഹാമരജാതന്മാർ കൃഷ്ണതന്മാ പരാമരുകുടീനയും,
 ആഗ്രതികകാഷാ പ്രകൃതികകാഷാ എന്ന നാമകരണ
 ഭന്നയാണെന്നതിനാൽ ആഗ്രതികളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും
 മഹാപായ ഭക്തിയും വാമിഷ്ണവങ്ങളെന്ന പ്രസ്താവിയും
 കൂടിക്കിടന്നു, ഇങ്ങനെ രണ്ടു കവിതകളെ കൃതികളാണിറ
 ള്ളെ എന്നു സിദ്ധിക്കേണ്ടെന്നിവിടെ, ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ
 ഗണ്യമായ അന്തരമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ ആ
 തിദ്യ. പ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യേകതയും പരിശോധിച്ചു
 മുമ്പാകെ മഹദ്യുതിജാതൻ പുനഃസ്ഥിതയുടെ പ്രഥമസ
 ത്വാനാശാണെന്നു വെളിവാക്കും. കൃഷ്ണഗാഥയിൽനിന്നും
 വ്യക്തം വരുന്ന പരിധിയാമർ ഭാഷാഗാഥയുടെ നിഷ്.
 ഈ ഒരു സംഗതിയാൽ മഹദ്യുതിജാതനെ മാനി
 ഭാഷാതിപുഷ്ഠൻ ഭിഷാഭാ പരാമർ പാദിദ്യ. ആരാ
 യിതും ഗ്രന്ഥമയ്യുടമിയ മഹാഭാതസ്വാഗതത്തെ ഭാഷ

യിൽ ലക്ഷ്യം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു പുനഃപ്രവൃത്തിയിൽ ഖലിയിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹം ഇതിൽ പല പദങ്ങളും വാഗ്ദാനപര്യായം, ഇല്ലാത്തതും ചുരുക്കിയിട്ടും, ഇതിൽ അർത്ഥാലോചനയും അനിവാര്യമായതെന്നുള്ളതുമായ ഭേദിക്കുകയായിരിക്കണമെന്നു വസ്തുതയാണു് വാസ്തവത്തിൽ പ്രശംസനീയമായിരിക്കുന്നതു്.

“പരമേശ്വരൻകൊമ്പയിൽ തരുന്ന
 കരകപകരംബരണനാൽ
 അധിതമായല്ല നന്മണിതാനുര-
 പ്തകരണമുറുപ്പു പാൽക്കൊഴിയും
 അവിദിഗ്ദ്ധമനമർത്ത്യകാണസം
 പാലമൊക്കുന്ന പുഷ്പിനിരും
 പുഷ്പിനിൽ വിഴു തിരഞ്ഞുനിന്നീടുന്ന
 പാശാതുലിലയും പാലലവും
 കേരവ പാൽമെണ്ണ കണ്ടെന്ന നേരത്തു-
 ള്ളൊട്ടുന്ന നെക്കരീരികളും
 ശ്യാമകാന്തി കലർന്നിന്നീടുന്ന
 കൈകളുമായുള്ള പൂവന്മെയ്യും
 ഉഴ നെരറെങ്കൽ പുലമ്പിനിന്നീടുവാ-
 നാനാമർദ്ദപ്രകർഷ ക്കെക്കണ്ടുഴന്നാൻ” എന്ന

വെല്ലുറയും കേരളാഭാഷാ ഇന്ദ്രിയമുള്ള വരികളാൽ പാലമുഷ്പിനിയാണു എന്നു കണ്ടു നല്ലതായും സുരക്ഷായും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു മനോജ്വല തൂലാതിരി വേദശാസ്ത്രജ്ഞായ സ്മൃതികൾ പെറശ്ശേരിക്കാരത്തിൽ അവിടവിടക്കൊണ്ടു.

കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു പാലലീലാമണ്ഡരമെന്നു അഖ്യായത്തിൽ രൂപമെടുത്ത പാണ്ഡുവിന്റെ മരണം

കാരണമായ കാര്യവിലും അതല്ലാത്തവയ്ക്കിടത്തും
 പലപ്പോഴും നന്നായിത്തന്നെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതായി
 വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“മഹാമഹാനാമുള്ള മഹാമഹാജനാദികൾ

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

ഇവിടെയിൽനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നും വന്നവരുടെയും
 ഇവരുടെയും പേരുകളും വെളിപ്പെട്ടതായി

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

മഹാമഹാനാമുള്ള മഹാമഹാജനാദികൾ

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

ഇവിടെയിൽനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നും

വന്നവരുടെയും പേരുകളും വെളിപ്പെട്ടതായി

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

മഹാമഹാനാമുള്ള മഹാമഹാജനാദികൾ

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

ഇവിടെയിൽനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നും

വന്നവരുടെയും പേരുകളും വെളിപ്പെട്ടതായി

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

മഹാമഹാനാമുള്ള മഹാമഹാജനാദികൾ

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

ഇവിടെയിൽനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നും വന്നവരുടെയും

പേരുകളും വെളിപ്പെട്ടതായി

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

മഹാമഹാനാമുള്ള മഹാമഹാജനാദികൾ

പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളവരും

“കാട്ടിൽ വെളിപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ളവരും

കാട്ടിൽ വെളിപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ളവരും

ആ സമ്പ്രദായരീതിക്കുപുറം നിന്നുപോകാൻ കഴിയാതെ, നിങ്ങളുടെ കലാരംഗം, കലാത്തിരുന്ന സ്വപ്നരംഗം അണിയിക്കുവാൻ ഒരു ഉപമയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമുണ്ടാവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നതിനെ ധ്യാനപ്പെടുത്തുക.

പ്രഥമഭാഗങ്ങളെ അന്തിമഭാഗമായി കെട്ടിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇംഗ്ലീഷത്തുനടയ കവിമാരുടെ മിടുക്ക് അനന്യമാണ്. കിരോത്തത്തിൽ, നാല്പ്പത്തൊന്ന് താഴ്ന്നുനിന്ന പന്ത്രണ്ടുപേരായും വിരഹരാജ്ഞിയായ പ്രേമപതി ആ കാമകോമളകൾക്ക് നേർക്കുയയ്ക്കുന്ന കർമ്മശക്തിയെ പുനഃനവ്യൂഹിതി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലുണ്ടായതുകൊണ്ട്;

“കാമകളെക്കൊണ്ടിരുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നേരത്തു
 കർമ്മമേൽ പൂർവ്വഭാവം കെട്ടിനില്പാൻ
 കുന്നൽത്താൻ മലയ്ക്കുള്ള കൽമുനകൾക്കൊക്കെയും
 കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പാറക്കൊട്ടുപോലും
 കെട്ടിപ്പോയിക്കൊണ്ടു കെട്ടിപ്പോകുകൊള്ളാതെ
 പാറക്കൊട്ടിനായെന്നു പൂവുവെണം
 കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടു പോകുന്ന നേരത്തു
 നീക്കംകൽ കെട്ടിക്കൊള്ളാതിരിക്കേണ്ടതല്ല
 കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതല്ലാതെ
 കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണിരിക്കേണ്ടത്?”

ഇവ കെട്ടിക്കൊള്ളാത്തതിൽ എത്രയും സമർപ്പിതമായേ നില്ക്കുകയും പാർവ്വതീയ അത്ഭുതത്തെക്കൊണ്ടു കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചു കെട്ടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യാൻ താല്പര്യമുണ്ടായിപ്പോകുന്ന പ്രേമരാജൻവരും, അന്യരാശവതിവരും പ്രിയതമന്മാരും ദാഹ്യഭയംകൊണ്ടും ഇങ്ങനെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെ വിവരിക്കാൻ സാധിക്കും?

അവനിപാതകം - മലിനം നദീതടം പാർന്നു കൂടാത്തതിനാലാകാം
 കൂടുതലാണിത്;

“മുറ്റത്തുനിന്നു പാൽ പരക്കുകയും -
 നദീതടത്തിൽനിന്നു വെള്ളം വരുകയും
 ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ “മുറ്റത്തുനിന്നു” എ-
 ലോതിപ്പിക്കുമ്പോഴെഴുതുകയാണിത്;
 കിന്നൽ പൂക്കളുള്ള കൈത്താങ്ങുകൾക്കല്ലാതെ
 തന്നെയും വന്നിരിക്കാമെന്നാണിത്.
 അപ്പോൾ അത്തരം കൈത്താങ്ങിനിന്നതി-
 ന്നിപ്പോലെയോ നാലല്ലാതെ അറുപതുപോലും
 കരുതുകയും വേണ്ടല്ലോ മലതീരവാസികൾ.
 കൂടുതലായ കടന്നു വന്നതിനെപ്പറ്റിയൊരുകാരും;
 സംസാരിച്ചു വന്നിട്ടുവാൻ വന്നതില്ലെന്നും;
 അത്തരത്തിൽ വഴക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്.
 അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാലല്ലാതെ അറുപതുപോലും
 പാതിപ്പുളിപ്പാൻ കാരണമാണ്;
 കൂനയിനിന്നീടുത്തിട്ട് നീക്കമെടുക്കുകയോ
 അതല്ലാത്തതാകാതെ കടന്നു വന്നാൽ;
 പാലായ വീടിനെ മൂല പാലംകൊണ്ടുതന്നെ
 മൂലമെ കൂടുതലായികുറ്റിപ്പോകാൻ”

കുറ്റം കൂടിയതെന്നു സന്ധ്യയോരത്തു കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി
 ഞരം കൂടിപ്പോകുന്നതായാ പാലമെ. കൂടാത്തതായാ കട
 നെക്കൂട്ടത്തിൽ കെല്ലുറയെന്നല്ലെങ്കിൽ അത് കാരണമെന്നാ
 കരിക്കുന്നില്ല!

മേമ്പൽപ്പാലം മെട്ടിപ്പാലം എന്നുള്ളവയോ
 വിഷമമുള്ള കടൽമേഖലയെന്നിവ സന്ധ്യയെല്ലാം വെ
 ശിപ്പു, ദേവീപ്പാലംകൊണ്ടുതന്നെ മേമ്പൽപ്പാലം മേമ്പൽ

നിരുതനസ്സിൽ നിന്നും ഏതെങ്കിലും ആദ്യമായി മലയാളത്തിൽ
 ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചുപോകുന്നതിനെ പരിചയപ്പെടുത്തി
 ഇതു്. ഇതിലൊന്നിലൊന്നിന്റെ ഈ ദൈവം ദൈവത്തെ
 മറ്റൊരു ദൈവത്തെപ്പോലെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതിൽ ഉൾപ്പെട്ടി
 രാവാതെ, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും ഗുണമെ
 തന്നെയും അറിയില്ല. ഇത്രയുംതന്നെ ഉപസ്മരണമെന്നും
 ദൈവത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതിൽ അറിയുന്നതായ അറി
 നമുണ്ട്. ഇതിനുമുമ്പിലും ഒരു പരിചയപ്പെടുത്തിയതിൽ
 കിട്ടുന്നതില്ലെന്നും.

കമ്മീഷൻ, കോളർ.

3-1-1914.

റസ്സ്

കി. ബാലഗുപ്തൻനായർ എ. റസ്സ്.

വിഷയാനുക്രമണിക.

- മ. കഥാപാത്രങ്ങൾ.
- വ. ദേവാസ്വതാദികളുടെ ഉത്ഭവം.
- ഇ. ശകുന്തലോപാഖ്യാനം.
- ഭ. ഗംഗാപരിണയം.
- ഉ. ഭീഷ്മോല്പത്തി.
- സ്ത. ദ്രുപദസമ്പ്രതി.
- ഓ. മത്സ്യഗന്ധീസപീകാരം.
- റ. ഭീഷ്മരുടെ സത്യനിഷ്ഠ.
- ന. ഗുരുദാശൻ മുതലായവരുടെ ഉല്പത്തി.
- നർ. കരുപാണ്ഡവന്മാരുടെ ഉത്ഭവം.
- നമ. കുർബ്ബന്റെ അസ്ട്രാജ്ഞം.
- നന്ദ. കരുപാണ്ഡവന്മാരുടെ ബാലലീലാർത്ഥം.
- നന്ദ. അഹരേ ഏകൻ മരുകളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചത്.
- നർ. കരുപാണ്ഡവന്മാരുടെ അസ്ട്രാജ്ഞം.
- നർ. ശ്രോണരുടെ പ്രതിമി.
- നസ്ത. ധർമ്മപുത്രരുടെ രാജ്യാധിപത്യം.
- നർ. വിദൂരുടെ ഗുണഭോഷകത്വം.

- മവ. (എ) ലാജനാഗ്രഹഭരണം.
(വ) ഓഡിറ്റിംഗ് വ്യയം.
(ബി) ബകവ്യയം.
- മൻ. ലാജനാഗ്രഹാഭരണം.
- മവ. (എ) ലാജനാഗ്രഹ തീർപ്പ് വ്യയം.
(വ) സുഭദ്രാഭരണം.
- മവ. കൈരളവ്യയം വീരവ്യയം.
- മവ. ഓഡിറ്റിംഗ് വ്യയം.
- മവ. മിഷ്നർ.
- മവ. മേധാവി.
- മവ. മേധാവി.
- മവ. സുഭദ്രാഭരണം സുഭദ്രാഭരണം.
- മവ. അനുജാതാഭരണം.
- മവ. (എ) മൃഗലീലാ.
(വ) അനുജാതാഭരണം.
(ബി) മൃഗലീലാ.
(ജി) കിരണം.
(ഡി) കാലകേരളവ്യയം.
- മൻ. കല്യാണസൗഗന്ധികം.
- മ. മ. മേധാവി.
- മ. മ. മേധാവി.
- മ. മ. മേധാവി.

ന.ന.	ഓട്ടപ്പുതു.
ന.ശ്.	ഭാരതവംശാഭിമ.
എ.സി.	ഭീഷ്മവംശം.
ന.സി.	ഭദ്രാണാമാർഗ്ഗത്തെ യുദ്ധം.
ന.പ.	ഭഗവത്തവംശം.
ന.വ.	അഭിമന്യുവംശം.
ന.ക.	ബൈബലവംശം.
ഭ.ര.	ഭദ്രാണാമാർഗ്ഗത്തെ ഭരണവിധി.
ഭ.മ.	കുർബ്ബാനം.
ഭ.വ.	കുർബ്ബാനം.
ഭ.ന.	കുർബ്ബാനം.
ഭ.ശ്.	അർച്ചന.
ഭ.ഭ.	അർച്ചന.
ഭ.ഭ.	അർച്ചന.

* അറ്റാർണിമെന്റുകൾ ചെയ്തതിനു ശേഷം ഉത്തരവിലുൾപ്പെടെ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ കേസുകൾ നൽകി വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പൂർവ്വകൃത്യവാൻ നിത്യയെ കാരുണ്യ-
 പൂരമിന്നെങ്കൽ പൂവണാനുഭവേ.
 നിഷ്പ്രഭനായ് നിന്ന നിർണ്ണയത്തെ
 ലിഖപന്നഗൃത്തിൽനിന്ന തോന്നി
 ഉത്തമമായുള്ള വിദ്യകൾക്കു വേണ്ടി
 വിത്തായി ഭവുന്ന തത്വമുതൽ
 അർത്ഥത്തെ വെല്ലുന്ന വാക്യങ്ങൾ സമ്പന്നം
 ആവർത്തനം തന്നെയും നൽകിത്തന്നി
 നഖതന്ത്രമെല്ലാവരും വിത്തുവെട്ടാത്തതിൽ
 ഗുരുതമീകണം നിത്യവും നീ
 പാലമെന്തെന്നു കേൾക്കുകയിൽ തോന്നാത്ത
 കലശലായ തോന്നുവെത്താൽ
 അതിജീവാനുള്ള നന്മനിന്നു വരും
 പുണ്യമെന്നുള്ളതും പാലമെന്തെന്നും
 കലശലായ തോന്നുവെത്താൽ കാണണം
 താലാലകാലത്തെ പൂർത്തിയാക്കി
 പൂർത്തിയാക്കി നീക്കം തീർക്കുന്ന നിന്നീടുവാ
 പ്രവാചകന്റെയും പാലമെന്തെന്നും
 അതായതും പാലമെന്തെന്നും പാലമെന്തെന്നും
 തോന്നുന്ന നാടകത്തിങ്കൽ
 ശ്രമമുള്ളതായി കലനാനിവിട്ടു
 തോന്നുമായുള്ള പൂർത്തിയാക്കുന്ന
 ഉത്തമത്തെക്കൽ പൂർത്തിയാക്കുന്ന
 നാനായമെല്ലാവരും കൈക്കൊണ്ടുന്നതും.

1. പൂർവ്വകൃത്യവാൻ; നിത്യയെന്നുള്ളതിന്നായി പൂർവ്വകൃത്യം.

2. നിത്യയെന്നതും.

3. തന്നെയും എന്നു പദമുള്ളതും.

4. നിത്യയായി.

ഇപ്പോഴിതാനങ്ങൾ: ചന്ദ്രിപ്പുലാലാണു
 സ്വർഗ്ഗനാലാലും ശോഭനാലും
 നാശാലും ധർമ്മാലും വിദ്യാലും ദീനാലും
 വൃത്തിയും ഭക്തിയും നീതിയും
 ഇതാദൈവമെന്നു ചന്ദ്രൻ: പുണ്യമുള്ള
 രാജാജനാലും രീതികളാലും
 ഭഗവതാലും നാലും പൊലിപ്പു പ്രാണാ
 മാനിനീമാലെയും കാണുന്നതും
 മനസ്സാണിയിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 വിജ്ഞാനമെന്താലിതെന്നതോടും
 ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെ ശാശ്വതാലും
 തിരുത്തിനിന്നീടുന്ന ചന്ദ്രപ്രീതിയിൽ
 ശാശ്വതാലും വിജ്ഞാനാലും
 യുത്തതാണിങ്ങുള്ള മനസ്സിൽ
 ഇതീപതിക്കിക്കൊന്നു മനസ്സാലിട്ടു
 ഇതീപതിതാൻ വന്നുവരികിച്ചു
 മനസ്സാലിടുകൾ നാലാണിങ്ങുള്ള
 വാരിയൊരുവനെന്നുപോലെ.
 പാതികൾ പാലിച്ചുപോരുന്നതൊക്കെയും
 രീതികളാലും മനസ്സാലും
 നാലാലിന്നായിട്ടു പോരുന്നതൊക്കെയും
 മനസ്സാലും നാലാലും
 പാതിയും ഭക്തി നദിക്കുന്നതൊക്കെയും
 മനസ്സാലും മനസ്സാലും
 കണ്ണാണിന്നാലും മനസ്സാലും
 കണ്ണാണിന്നാലും മനസ്സാലും
 മനസ്സാലും മനസ്സാലും
 മനസ്സാലും മനസ്സാലും
 മനസ്സാലും മനസ്സാലും

[illegible]

* **നോട്ടീസ്**

ധാരാതെ കൈകൾ ചെയ്തുന്നീടീതിനാൻ
കമലങ്ങളും പിന്നെയുണ്ടല്ലോ.

പ്രാപ്തമാവാത്തതല്ലായ ഭഗവദ്വിരുദ്ധതയെ
അതിനെ വിട്ടുപോയി നമുക്കു കാലം
അതുകൊണ്ടുതന്നെ പാപമിഹാകുലവൃദ്ധം
നിത്യമനുഭവമാകയാലെന്നാൽ

പ്രാപ്തമാവാത്തതല്ലായ കൈകൾക്കെന്നതും
തന്നെത്തന്നിനാലി വരുത്തിയുണ്ടാകും.
പക്ഷപാതിതയുടെ കൈവിരുദ്ധതയുള്ളതും
കണ്യകാദിനാലു കിഷ്ടമായതാണിത്
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ

കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ

അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്വന്തംപോലും കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ

കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ

കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ
കൈകൾക്കു കൈകളുണ്ടെന്നതു കൈകൾ

നാക്കികരണമനം നാശമുണ്ടാണിപ്പു
 മാഴ്കാതേ വന്നതു കണ്ടതേതരം
 ഐന്ദിനി വേദമെന്തിങ്ങിനെ അന്തിമം
 പിന്നിപ്പുകണ്ടാമോ മാമനിനാൻ
 ആർക്കുശാപമോലഭ്യമോ നിന്റാതകന
 ചീരനായുള്ളവൻ കൊട്ടക്കണനാൽ
 ഇന്നിവർതന്നെ മഹിപ്പു വിവരിപ്പാ-
 നേതുമേ ഭോഗ്യത വന്തലും.
 അതന്നെപ്പോലേതിനോണാമോ വിവിധിപ്പു
 പരതകം പൂർവിപ്പു കൊള്ളല്ലാതേ.
 ഇങ്ങിനെ കൊല്ലിതലുന്നവൻതന്നുള്ളിൽ
 പൊങ്ങിനു കോപവും മന്ദമർക്കി
 കണ്ഡികതന്നിങ്ങ വെള്ളക്കെതേക്കേരിത-
 മപ്രധത്തിലൊക്കും ആദിപ്രധനം.
 പൊതുജ്ഞാനമോ പൊതുക്കളില്ലാതേ
 കൈവരിക്കേണ്ട കാലമുണ്ടാൻ
 കൈവരിച്ചിട്ടു ബലവ്യയമുണ്ടാലേ പൊ-
 ന്നനറിതമാവിട്ടു കാണാത്തേ.
 കാശ്യപൻതന്നെമരുതല്ലാതെ ഗണവൻ
 വേദാന്തിലമ്പോട്ടു മേവംകാലം
 സർപ്പമുണ്ടെന്നുതെ ശാപത്തിൻകാരണ-
 മുള്ളതവിത്രനായുള്ളവൻ നാൽ
 വിഗ്രഹവെക്കവന്ന സ്വാധീനമൊക്കുമായ്
 ചിത്തവിഷാദത്തെക്കൊലും കാലം
 അന്നലായുള്ളോർ പ്രതിഷ്ഠിന്നാമ
 മിത്രനായുള്ളോരു മാമനിനാൻ
 ദൈവപുരത്തിലകത്തേഴുന്നള്ളിനാൻ
 ബാധവായുള്ള വൻതന്നെക്കാണാൻ

* തുടരയില്ല.

[illegible]

7. www.ck12.org

വീരനാഥനുള്ള പാണ്ഡവകൈവരം
 കൊരികളായുള്ള കൈവരവരം
 ഭാരതമായുള്ള ഭവനീകൾ വരുന്നതു-
 മോദനാണെന്നിന്നിതു കേട്ടുകൊണ്ടാൽ
 നാപത്തിൻ കാരണം വന്ന ചിന്തയെത്താൽ
 ചാലപാശകൾക്കു താല്പനമേപോകും.
 ഇത്തരമൊരുനി ചൊല്ലുന്നു കേട്ടിട്ടു
 ചിന്തയും ചാലപത്തെളിഞ്ഞു കേന്ദ്രേൽ
 പ്രാണിപ്പു നിന്നതു കണ്ടോരു നേരത്തു
 ശാസ്ത്രീകനാകുവാൻ താലം ഉപാസാൻ.
 കാപ്പാത്തതുമെത്തിയപ്പോൾനിവചനാദ
 സമർപ്പിച്ചുനായുള്ള തല്ലത്തിന്മേൽ
 ജാതകളാകുന്ന പ്രതിജ്ഞകളല്ലാമേ
 ആധാരമായുള്ള കാര്യവൻതാൻ
 എണ്ണമറവീടുന്ന സമയങ്ങളെല്ലാമേ
 തന്നിലടക്കിയുറയുമെന്നാൾ
 നാലിവിടനിന്നങ്ങു വെച്ചാണിത്തുടങ്ങീതു
 ശോഭ കലർന്നൊരു നൽസന്ദേശം
 പുണ്യമാർഗ്ഗവുമെന്നാലിവില്പനയായി
 നൃപ്താവാധയമേകാരു മാമുനി താൻ
 താനായതാക്കെൻ ചിന്തിച്ചുവെച്ചാ
 മാനസംകൊണ്ടുശ്ശേണ മേന്മേൽ
 ബ്രഹ്മനെന്നുള്ളൊരു ബോധമുണ്ടാക്കുന്ന
 വിവിധിപ്പാനെന്നുമേ വെളീലുപോൾ
 മേളമാണീടുമെന്നാളീകം തന്നെക്ക
 നാളത്തിന്തൊടയകത്തു പൂക്കൻ.

അതുജ്ഞാതേനവനും ചൊല്ലി നിന്നീടുന്ന
 കല്പങ്ങൾ കണ്ടു കണ്ടിങ്ങു കെട്ടെ
 മാലിപ്പുറത്തു പുറപ്പെട്ട നേരത്തു
 മാൽ പെട്ടു പിന്നെയും വല്ലാത്തൊരു
 ഏതെന്ന് നല്ലതെന്നിങ്ങിനെ വിനയിച്ചു
 സന്ദാഹം പൂർത്ത നോക്കുന്നതും
 ഇതശ്ചരതെന്ന നീ ചേർന്നു കൊൾകെന്ത
 ശാശ്വതമാക്കത്താൻ വരുന്നതൊരു
 ധാരാളം തന്നെ നന്നുമാക്കേണിയിൽ
 വേദങ്ങളും വന്ന ചേർന്നിട്ടുപോൾ
 വിശ്വതന്നാധാരമായി വിളങ്ങുന്ന
 വിശ്വവിൻകണ്ഠമലങ്ങളുടേപ്പാൾ
 വണ്ണം തിരഞ്ഞൊരു ദാനവരായിട്ടു
 അണ്ണവർന്നിന്നെഴുത്തുകഴി
 ഹംസസംഗ്രഹമാക്കേണ്ടുന്ന ഇവരൊരു
 ഹിംസിപ്പാനായിട്ടു ചെല്ലുന്നതും
 മീന്മേലൊരു കോടത്താൽ ചേർന്നു കേന്ദ്രമായിട്ടു
 തത്വങ്ങൾ ചൊല്ലി സ്തുതിക്കേണതും
 ഭൂനായകത്തോരു പാതകലോചനൻ
 നിദ്രയും കൈവിട്ടു ചെന്നുണ്ടെന്നു
 ചന്ദ്രമാൽ നിന്ന പിണഞ്ഞൊരു നേരത്തു
 വെണ്മ നിന്നീടുവാൻ വല്ലീല്ലൊട്ടും
 കാലമൊരുങ്ങുസഹസ്രസംവത്സരം
 ചാലകുഴിഞ്ഞതു കണ്ട നേരം
 വൈരികളോടു വരുത്തേ ലഭിച്ചുകൾ
 വാരികളോചനൻ കൊണ്ടുവീഴ്ത്തി

മേലോയ്ക്കുവന്നോരമേലുതന്നുക്കൽ
 *വിളമ്പികലാമൊരെ റിഞ്ഞുവിട്ടാൻ.
 സോമനാരോധ കൈകളേതന്നെക്കെ
 ചേതൻ കൈവിട്ടുപോയനേരം
 മേൽപ്പട്ട തോരണിതലത്തു പരന്നിട്ടു
 മേടി നിരായിച്ചുമണയുകൂടി.
 ധാരാവു തന്നെക്ക വേദന കേട്ടിട്ടു
 വേദത്തോളാനി വിളങ്ങും കാലം
 പങ്കുശ്ശേലപനൻ മേവി നിന്നീടുന്ന
 പങ്കുശ്ശേലത്തിന്നാദികാമ്പി
 പാതാളം മുഖത്തു ലോകത്തോരോരോന്നോ
 പാതാളെ പോങ്ങു ലഭിച്ചുനല്ലേറ്റാർ
 പാലാഴി മുന്പായത്താഴികളുണ്ടായി
 കൈലാസം മുന്പായ കൈലാത്തും
 ദിവ്യശ്ശോഭയുള്ള പേപുകത്തോരോരോന്നോ
 വെണ്ണെരെ കാണായി വോങ്ങുംവണ്ണം
 താരത്തിനുള്ളിൽ വീളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 സാരസപത്രാപനെത്തുള്ളിൽ നണ്ണി
 നാരായണനെന്റെ നാഭിസഭാജത്തിൽ
 നേരേ വിളങ്ങുന്ന നാരായണൻ
 പുനഃനാസ്തന്ന പിറന്നെനിന്നീടിക്കാ-
 ണത്തനായ മരീചിതപ്പൊർ
 ഉണ്ടായി ഭക്ഷിണനേത്രത്തിലമ്പോഴു
 രണ്ടാമതത്രിയം മാമുനിതാൻ
 നന്മകിതന്നീടുന്നഴന്നിതു നാരകൻ
 നന്മവെമൊന്നിൽനിന്നുംഗിരസ്സു*

* മിന്നിപ്പൽ ഏ നാണീ താഴികം ഗുണമൊഴിച്ചും കാണുന്നതും.
 “ശ്ലോകത്തിലാജാ” ഏന്ന് ഒരു ഗുണത്തിൽ കാണുന്നു.

പ്രാണകർമ്മനിന്നു വാസിഷ്ഠമഹാമുനി
 ചേൺറെ ധ്യാനീയിൽ നൽകി രൂപം
 കർമ്മത്തിന്നുതെ പുറത്തു പുറപ്പെട്ടാൻ
 പുണ്യവാനായ പലസ്തമനസ്സാർ
 ഭക്താവായുള്ള പുലസ്ത്യനാം മാമുനി
 ധാരാവിൻറാഭിയിൽനിന്നുണ്ടായി
 നൽകുതുമാമുനി തപമിൽനിന്നുണ്ടായി
 ഭക്തൻകാനംഗുപ്തംതന്നിൽ നിന്നും
 വാക്മിമർന്നിന്നു സരസ്വതീദേവിയും
 സാക്ഷാലനംഗന പ്രിതിമയ്യേ
 ജാലയോക്കൊന്നിച്ചു ജാതനാശ്വേവിനാൻ
 സപായംഭവൻമനു അനുഭൂപ്പാൻ,
 അമലന തന്മുഖെ പുത്രനായുണ്ടായി
 ധർമ്മവാനായ് പ്രിയവ്രതൻ
 ഉത്തമനായുള്ള രാജധികപാദനം
 മുഖധികമാർ പിന്നെ മുഖർത്താനും
 അതുഹ്നിതന്നെ മതിമെ കൊടുത്തിതു
 ദേവഹ്നി പിന്നെക്കർദ്ദമനം
 ധന്യനായുള്ളോരു ഭക്തൻകാൻ നൽകിനം-
 നന്യനായുള്ള പ്രസൂതിതന്നെ
 ഉത്തമനായായ പുത്രനായവോഴ്
 മുഖതിതകുടായിച്ച ദേവീനിന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൨.

ദേവാസ്സമാധികളുടെ ഉത്ഭവം

സന്തതിവേണമെന്നിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചു
വിസ്മയകൾ നിന്നു തപസ്സു ചെയ്താൻ
പാതാദിത പോലു പ്രജാപതിക്കുവോടു
നാമാവണങ്ങളെൻറ കാതണ്യത്താൽ
പഞ്ചജനനത്തെൻറ പുത്രിയാശ്ലേഖന
പഞ്ചജനിയെന്ന മാനിനിയിൽ
ഹസ്തപന്മാൻ പതിനാതിരമുണ്ടാക്കി
ബാലാർപന്മാരുമുണ്ടുവണ്ണമേ
കാഗത്തക്കക്കവിട്ടു സേവിച്ചു നിന്നവൻ
യോഗത്തപ്പുളയ്ക്കു വാഴിച്ച കാലം
ഒക്കോപിന്നെയുമ്പ് ജാല്യയിലുണ്ടായി
തക്കണമർപ്പതു കന്യകമാൻ
മംഗലജാലങ്ങൾ തിങ്ങിവിളങ്ങുന്നോ-
രംഗനമാരിൽ പതിമൂവരെ
ഇരശ്ചരൻതൻപമൊളയ്ക്കിപ്പിടന്ന
കാത്യപമാമുനി വേട്ടകാലം
അത്രിതൻനേത്രത്തിലുത്ഥിതമായുള്ള
മുഖേന്ദ്രതന്മയെ ജാല്യമാരിൽ
വെട്ടാമത്തിലുമ്പോടു മേവിനാൻ പിന്നെയും-
ക്കാമിനീമാരിലിരുപത്തേഴും

ഭരണി ഉപ കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ റോഡ്മാപ്പിച്ച്
 സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഡെവലപ്മെന്റ് കോഴ്സും
 ഹാർഡ്‌വെയർ ഡെവലപ്മെന്റ് കോഴ്സും
 കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ റോഡ്മാപ്പിച്ച്
 പദ്ധതി രൂപവത്കരിക്കാനും ഉപയോഗിക്കും.
 കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ റോഡ്മാപ്പിച്ച്
 സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഡെവലപ്മെന്റ് കോഴ്സും
 ഹാർഡ്‌വെയർ ഡെവലപ്മെന്റ് കോഴ്സും
 കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ റോഡ്മാപ്പിച്ച്
 പദ്ധതി രൂപവത്കരിക്കാനും ഉപയോഗിക്കും.
 കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ റോഡ്മാപ്പിച്ച്
 സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഡെവലപ്മെന്റ് കോഴ്സും
 ഹാർഡ്‌വെയർ ഡെവലപ്മെന്റ് കോഴ്സും
 കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ റോഡ്മാപ്പിച്ച്
 പദ്ധതി രൂപവത്കരിക്കാനും ഉപയോഗിക്കും.

പ്രാജ്ഞനായുദ്യോജന ഗോപതിതന്നെ
 സംതൃപ്തനായിട്ടു മനോജ്ഞയിങ്കൽ
 കേരളപ്രഭാതനാളം കാണ്തി കലനേരമേ
 വൈവസ്വതൻ മനഃപൂജാജ്ഞ
 അമൃതം തന്നെക്കു പുത്രനായത്രയും
 ധർമ്മപാനാമിളനെന്നൊരു നാൾ
 ചേന്നകളോടു കലനം നിന്നതൊരു
 കാലനം തന്നിൽപോയ്കെല്ലെന്നേരം
 നാരികൾ വേദമെന്തെ പ്രാപിച്ചു കണ്ടുതൻ
 * ചാരിച്ചു വേദനയോടും ഹൃദി
 ഏതെന്നി നല്ലതെന്തിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചി-
 ള്ളതുകവൈരിതെന്തേറ്റിപ്പോൾ
 നിത്യനായുദ്യോജന സത്യപരമാണൻ
 പ്രത്യക്ഷനാത്തു നിന്നു ചൊന്നാൻ
 ഗൌരികൻശാപംകൊണ്ടിങ്ങിനെ മന്നവ
 മോഹാജ്ഞാത ഭവിയ്ക്കതെന്നാൻ
 സൂര്യപതമംഗീക്കരിത മുന്നമേപ്പോലെ നിൻ
 പുണ്യപദം നൽകവാൻ വേണ്ടിയല്ലോ
 വേദന പുണ്ടു നീ സേവിച്ചു കാരണം
 ദേവം വരുത്തുന്നതുണ്ടു താനും
 ചന്ദ്രകാമകൻ രാമിയൊലൊന്നിന്നു
 സംഗ്രമിച്ചോളവും നാരിയാനി
 നിന്നമിളക്കിനാലമ്പുകാരം മാസത്തിൽ
 മന്നവനായിട്ടു നിന്നുകൊള്ളാം
 പുണ്യനേരം കേൾവതെന്തെന്നു ചിന്തിക്കുന്നേ
 നീങ്ങേതേ കാലത്തെപ്പോക്കുകെന്നാൽ
 ഏതുമായിടുന്നു പാപങ്ങൾ ചേരിട്ടു
 പുണ്യവാനാത്തും മേലിലും നീ

മംഗലസാക്ഷേപം ഗംഗാദർശനം
 നിഷിദ്ധന ചൊല്ലി മന്ദരയ ശേഷം
 മേലിൽ വരുന്ന തുണയെല്ലെ ചിന്തിച്ചി-
 ട്താലയംതന്നിലകത്തു പുഷ്പം
 കാണുന്നോർ കണ്ണിനു കാമമൗൽ ഹാങ്ങിച്ചു
 ചൊണ്ടൊരു സന്തതം വാണിതന്ത
 സോമനായുള്ളോരു ഭൂമി നന്ദനവര
 ഭൂമിക്കു നല്ലൊരു പ്രഭുനമൗ
 മുഖ്യമേതൊക്കെക്കിനിനാങ്ങിനെ
 ശിഷ്ടമെല്ലാമിച്ചുപോയകാലം
 വാങ്ങുന്നിനോരു യോഗമേതെല്ലാമനാ-
 യാമംഭിമുഖീകനാക്കെന്തുകേട്ടു
 പാതികെന്നിമേ മായാകരെയൊന്നും
 വാരിധി പോലേ നിറഞ്ഞുകൂടി
 അരദോഷസംഭവൻ അനേകനുള്ളിനാൻ
 ഇംഭാരി മുമ്പായുള്ള സ്വന്തമൗ
 ഇത്രനോക്കുന്നില്ല വന്ന നിറഞ്ഞിതു
 വിശ്രമം പൂണ്ടുള്ള മാനവരം
 കന്യകം കൈവിട്ട മാമുനിക്കാരെയൊന്നും
 കാമങ്ങളോരോന്നോ കെട്ടുകയല്ല
 പ്രാണനായുള്ളോരു മണവൻതന്നെ
 യതെല്ലാമു പൂർണ്ണമാക്കുന്നതുകി
 ആനന്ദിക ചുല്ലാലം പോകുന്നതേറത്തു
 വാനവൻ അന്നെക്കേരേകൻതൻ
 മാതൃയായുള്ളോരു അരകവക്കെഴിട്ടു
 മാരമാലേററവും പൊങ്ങുകയൗ
 പാരായണ ചെല്ല പുണർനിന്നീടിനാ-
 നായ്ക്കനായുള്ളോരു തിരുളപ്പോൾ

കണ്ടു നിന്നീടുന്നു കർമ്മമെന്നത്രയും-
 മിണ്ടലും പൂണ്ടു ശചിപ്പു മൊന്നാൻ
 യാർക്കാരങ്ങളിലിരിക്കിനെ മനസ്സി
 കണ്ടപ്പോൾ ചോർത്തു കാമണമൊയ്
 ഭയന്നായുള്ളൊരു മനസ്സി നിന്റുടെ
 പുഷ്പമുദയോദിതേനീതന്നിൽ
 ശ്യാമമുദയ കളമുദയൊക്കട്ടേ
 വേഗമവുൾ ഭൂമിയുമുള്ള കാലം
 ഏന്നതു കണ്ടൊരു വാഴിജസംഭവൻ
 മൊന്നു നിന്റ പറഞ്ഞു തോറ്റി
 സുവിതൻ പാരത്തങ്ങളെക്കിന്നിന്നീടിനാൻ
 ഭാര്യയായുള്ളൊരു താമരതന്നെ
 സുഖവായുള്ളൊരു നാമിയേക്കുപുഞ്ചമൊരു
 ഗർഭിണിയായിട്ടു കണ്ടനേരം
 മെഴുതത്തിൽ മേവുന്ന ഗർഭത്തെ വൈകാരിത
 ചാലകളെത്തുനില്പെങ്കിലിപ്പോൾ
 മസ്തിഷകീടവൻ ശാലത്തേക്കൊക്കെത്തന്ന
 ഭിന്നാവു മൊന്നതു കേട്ടനേരം
 കേടററു മേവുന്ന ഗർഭത്തെത്തുക്കൊൾ
 ചാടി നിന്നീടിനാൾ പെട്ടിയോടെ
 ഭൂമിയിൽ വീണൊരു ബാലകൻതന്റെ
 കോമളപ്പൂമേനി കണ്ടനേരം
 വേഗത്തിൽ മൊന്നെക്കെട്ടത്തു നിന്നീടിനാൻ
 നാകികൾ തന്റെ ദേഹികൻതാൻ
 ശീതാശ്വതാമര കണ്ടൊരു നേരത്തു
 പൈതൃകമെപ്പൂർണ്ണ പിടിച്ചു നിന്നാൻ
 ഏന്നതേ ബാലകൻ താനിവനെത്തമ-
 ളത്തേതേ ബാലകൻ താനിതെന്നും

തമ്മിലുളള വിവാഹമുണ്ടാകയാൽ
 സംഗമപീലയെക്കൊണ്ടുണ്ടാകും
 മിളിമ്പനീടിന അനവധിരണ്ടും
 കണ്ടുനിന്നീടിന വിബാലയം
 പാലമണനായു പൊന്നെത്തു കണ്ടിട്ടു
 വാരിയസംഭവൻ വന്നു നേരേ
 അഗ്നാധനായുള്ള പൈതൽ താൻ മാത്രം
 യോഗ്യമെന്നിരിക്കേയെക്കിട്ടിനെ
 കോമളനായ ചമരനെന്നിങ്ങിനെ
 നാമവും ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനേരം
 മന്ദസം കൈവിട്ടു നിർമ്മലരശ്മിപ്പൻ
 വസന്തത്തെങ്ങനെയും നൽകി നേരേ
 തന്നെതേ ലോകത്തു ചെന്നാലു പൂകിനാൽ
 മന്യന്മാരുള്ളായ ലോകമുമായ്
 ബാലകൻ തന്നെയെത്തുക്കൊണ്ടുവോടു
 ചാലു വളർന്ന ശശിധരനപ്പോൾ
 ശാസ്ത്രികനായുള്ള പൈതൽക്കു തന്നെതേ
 യാതി നൽകീടിനാനാമയോടേ
 ആഴിമരം നാലിനകത്തുള്ള ഭൂതവ-
 മാദരവോടു ഭരിച്ചു നന്നായ്
 പ്രാജ്ഞനായുള്ളൊരു മിന്നവനോരോരോ
 യജ്ഞങ്ങൾ ചെല്ലു വസിപ്പു കാലം
 ഗൌരിതൻ ശാപത്താൽ നാരിയെക്കുറ്റാഴും
 ചാലുവായുള്ളവൻ തന്നെ നേരേ
 കാമിപ്പു ചെന്നു പുണറേറായ നേരത്തു
 കോമളകാഴ്ചി കലൻ നന്നായ്
 ഉത്തമനായ പുത്രരവാവെന്നായ
 പുത്രനങ്ങായി ബുധൻ പിന്നെ

* ചെങ്കുഴം.

ആരു മമഭാരതാവശമായി പിന്നേയും
 നീരമഹീപതിക്കൊഴിയിൽ
 സൂട്ടരിൽ മേവുന്ന ഖാലകന്മാരിൽവെ-
 ചുത്തുതവീര്യനാമാർത്തുക്കൻറ
 സുതപാജ്ഞ പിറന്നനിന്നീടിനാൻ
 മാനിയായുദ്യമം ത്രീനാമകൻ
 തങ്ങളാർമാതാജ്ഞിമേമടിനീ പാലിചുരു
 പെട്ടു പിതാമഹനെനപോലെ
 പശുനേക്കൊന്നൊരു പാപത്തെപ്പോക്കുവാൻ
 വാനിടത്തനിലകത്തു പുക്കാൻ
 ഉന്മാർക്കൊൻ തൻപദമൊന്നൊരു കാലത്തു
 കർമ്മശതങ്ങളെ ശാപത്താലെ
 വണ്ണം നിർമ്മലമായ പന്നഗമാളിട്ടു
 വിണ്ണുകു കൈകവിട്ടു മണിലാതാൻ
 കാലക്കൻറ സുതപാജ് നിന്നുടെ വാശത്തിൽ
 മേലിലുണ്ടാകുന്നു മണവാൻ താൻ
 വക്രിച്ചവന്നു തൊട്ടെന്നൊരു ദേവത്തു
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകെനു ശാപമോക്കും
 പാശായ മണവാൻ തങ്ങളെ സുതപാജ്-
 മറ്റൊന്നു നിന്ന തന്മാതി പിന്നേ
 ശുക്കൻറ പുത്രിയാജ്ഞവിനിന്നീടുന്ന
 പുഷ്പരവേണിയെ വെട്ടുകാലം
 വഞ്ചാലം വാണിയിലവോടത്തുണ്ടായി
 വന്നതായുള്ള യദുകമരൻ
 വാട്ടമകനൊരു മാനവപുത്രിയെ
 വെട്ടിതു പിന്നേയുമെന്നവന്മാൻ,
 ഉണ്ടായി നല്ലൊരു പൂരു മഹീപതി
 വണ്ടാർപൂവേണിയിലെന്നൊന്നൊരു

കൊള്ളരുതാത്ത തരംഗങ്ങളെത്രയും
 കാമമാലേറുക കാരണമായ്
 തന്നെയും തന്നെതെ ചൊടുകന്മാരെയും
 നിശിച്ഛ കണ്ടൊരു ശുക്രപുത്രി
 അല്ലെന്നു വരിച്ചു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാ-
 ല്ലാർച്ചുവന്നതിൽകുടമെല്ലാം.
 പുത്രിതൻ വേദന കേട്ടൊരു നേരത്തു
 ശുഭസായ് ചൊല്ലിനാണുജ്ഞിതാൻ.
 മുഖിനാൽ ചൊട്ടൊരു പതിനേക്കെക്കവടി-
 ണ്ണെമ്പു പുലമ്പുന്ന ഭാര്യയുമായ്
 ഇല്ലാ കലഹം വരിച്ചതു കാരണം
 ദുഷ്ടനായുള്ളൊരു ഭൂപതി നീ
 കാമമാലേററവും പൂരിച്ചു നിന്നതെ
 കാമിനീപാർത്തു ചെല്ലുന്നതും
 കരുത്തുകൊണ്ടിററവും മീനമാശ്വര്യുന്ന
 ജ്ഞാപിനോധിതല്ലൊനിന്നാണു
 ഭോജനം * വെണ്ണമ്പടനാവരില്ലാത്തതും-
 ലാഭയും പൂണ്ടിങ്ങ നിസ്സാരംപാലേ,
 ഷണ്ഡതകൊണ്ടു മരിക്കുന്നതായും-
 ചിന്തെ പൂണ്ടീടുവാൻ നീയുണ്ടെന്നാൽ
 ശാപകത്തപ്പുണ്ടവൻ സേവിച്ചു നേരത്തു
 കേവലം ചൊല്ലിനാൻ കാവ്യനല്ലൊരു
 പൂണ്യാതലാക്കോടു ശ്രീകീർത്തിയിൽ
 വാണയെണ്ടകുന്ന പാലമെങ്കിൽ
 വന്ദനി വന്ദന പുത്രകൾ വൃദ്ധത
 സംശ്ലാശിപ്പൻപോടവതലുള്ള
 ഞ്ഞവനും വാങ്ങി രമിച്ചുകൊണ്ടീടുക
 കേവലമായിരം വത്സരം നീ.

* ഉജ്ജ്വലം.

എന്നതു കേട്ടോരു മനോവഹീരൻതാ-
 നെണ്ണമില്ലാത്തൊളം സന്തോഷത്താൽ
 പുത്രന്മാരോടു പാഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ
 വൃദ്ധത വാങ്ങുകൊന്നിങ്ങനെ
 എന്നതു കേട്ടോരു പുത്രന്മാരോടൊ-
 ചൊന്നു വാഴിച്ചുനിന്നു ചൊന്നാൻ.
 അല്പന വന്ധ പിന്നാക്കുനിന്നീടുനോ-
 ത്തൊല്ലൂർ പോക്കുവാൻ തൊന്നി-
 ഏന്നതു കേട്ടു യാതാൻ മരീചി-
 വരണിനീട്ടുന്ന മേൽത്തൊല-
 തൻകലിണക്കിത വൃദ്ധതയെല്ലാമേ
 സംഭവിച്ചുവെൻതരുളു
 യെരവനം വാങ്ങി രമിച്ചുനിന്നീടിനാൻ
 കേവലമർത്ത്യതയെല്ലാമി-
 തുപ്തനായുള്ള നന്മാനി അനന്തോ-
 പുത്രൻതൻ ചാമതു ചൊന്ന മെല്ലേ
 മുത്തു കരളു ജനനം ധരിച്ചു
 നേത്രങ്ങൾ കാണാതെ ശത്രുക്കൾ
 ഇതിലും പൂണ്ടു വാഴിച്ചതു ചൊല്ലാതെ
 കണ്ടു കേന്ദ്രത്തോളം കാക്കുന്നതാൽ
 സ്വപ്നിയും ചൊല്ലിത്തൻവൃദ്ധത വാങ്ങിനി-
 ന്നത്തമിയെരവനം തൽകിന്നിനാൻ.
 രാഗവും ദേവതയും കൈവിട്ടു നല്ലൊരു
 യോഗത്തെയുണ്ടു വാഴിച്ചു പിന്നെ
 ധന്യമായുവുമിരുന്നീടും കൈവിട്ടു
 വിശ്വകർമ്മനിവകളു പുക്കാൻ.

അഭ്യായം ൩

ശങ്കരമുഖപാത്രം.

ആദ്യനായരുള്ളതെ പൂജനാഭിമാ-
നോരോരോ വീരമഹീപതിമാർ
നാഗപുരത്തിന്നു നാഗമുഖരായ് നിന്നു
നാഗപുരത്തിന്നു പോയ കാലം
ദൃഷ്ടനതെന്നൊരു മനവനാഭിമാൻ
ദൃഷ്ടനതെന്നൊരു മനവനാഭിമാൻ
ആയാസം കൂടാതെ പാലിച്ചുപോയന്നാൾ
നായാട്ടിന്നായിട്ടു പോയ നേരം
നന്ദനിമാനെയും വെട്ടിച്ചു വെട്ടിച്ചു
കുന്ദപാലത്തേറ്റോളം മെല്ലെ
കുന്ദപാലത്തിങ്കൽ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
കുന്ദപാലത്തിങ്കൽ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
ഇന്ദിരാമനെയൊരു മനവനാഭിമാൻ
വെട്ടിച്ചു നിന്നു കാണാത്തപ്പോൾ
*മോസ്സാൻ കാണി കുന്ദപാലത്തിന്നീടുനോ-
രായാലും തിരികളും കണ്ടുപോലെ.
അന്ത്യോന്യമുള്ളതൊക്കെയും മുഴങ്ങി
മനവനാഭിമാൻ കന്യകയ്ക്കും
നോക്കി നിന്നീട്ടു വീക്ഷണപരപരൾ
നീക്കി നിന്നീടുവാൻ വല്ലീലപ്പോൾ

ധർമ്മത്തോടൊപ്പമിട്ടു മേവിനിന്നീടുന്നോ-
 ഞരമ്പിനീക്കിപ്പോളെത്തു മൃഗം
 പാരത്തു മേവുന്നോക്കരണനാരിയിൽ
 ചാടിനിന്നീടുന്ന പാരം പാരം
 ഇങ്ങിനെ തന്നിലേ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
 മഹാലാഭനുമ്പോഴോക്കി നോക്കി
 കാമലേ നിന്നതേ പൂമേനി കണ്ടു ഞാൻ
 കാമമാൽ പൊക്കുത പാരമെന്നാൽ
 ക്കല്ലാത കാര്യം തന്റിലിനിങ്ങനെ
 ചെല്ലതെന്നു ഞാൻ ചൊല്ലാത്തോരും
 ഏതെന്നും കൈവിട്ടു ചാടിനിന്നീടുന്ന
 പിന്നെയും പിന്നെയുമെന്നാലിപ്പോൾ
 പരന്നാകാതി കളന്നോരു കനിക്കുന്നയി-
 ന്നറവരാകുന്നതാക്കോ ചൊൽ,
 മനവനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 മനിലേ മരുമാൻമരുളിമരു
 തങ്ങളർദ്ധാണമേരുന്നമൊഴിഞ്ഞുവാൻ
 തൊണ്ടയും കവിട്ടു നിന്ന കമലേ
 കൊണ്ടാടിമൊണ്ടു പറഞ്ഞുള്ളതൊന്നും
 പണ്ടു താൻ കേട്ടൊരു കേളിക്കമ്പും.
 മിത്രനായുള്ള വഴിയിന്നൊക്കെയൊന്നാ-
 യുത്തെന്നുള്ള വിചാരിതൻ
 ആനകളാലൊക്കെയൊന്നിനിന്നീടുന്ന
 സേനകളോടു കലൻ നന്നായ്
 ചൊല്ലു ചെല്ല വാങ്ങി നിന്നീടുവോ-
 ളായ്നായുള്ള ഒരു മാമുനിനാൻ

* അയ്യപ്പത്തു മിത്ത.

† അല്ലം.

* നിന്നതേയ്ക്കൊന്നാകുന്നതാക്കോ ചൊൽ. പ. മേ.

തോമസ്തായുജ്ജ്വലം പൂജയം കെരളിട്ടു
 മാറ്റുതാംവണ്ണിതത്തിപ്പിന്നാ
 സന്തോഷമാലോലം പീലുഷതോരത്തി-
 ലന്തഗില്ലാണോളം മുഖി ഭേദേന്ദ്രൻ
 ചേവഴിത്താരിണ വാരിച്ചു മനവൻ
 പോവതിന്നാമിത്തുനീയെന്തേ അരം
 സ്താനവൃഷ്ടം കഴിഞ്ഞിട്ടു ദേവണം നീ
 യാനം തുടങ്ങുവാകുന്നിടകേന
 മാമുനിപുംഗവൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ശ്രമിപർത്താനം തെളിഞ്ഞുചൊന്നാൻ.
 ആതണ്യം തന്നിരിക്കോരോരേന കൊണ്ടുപോ-
 ന്നാർക്കിപ്പിടുകയാലോണേതാൻ
 ഇപ്പുനായുള്ള നീ കുറ്റിച്ചുതെല്ലാമി-
 ന്നിപ്പുതെനില്ലാത്തു മേനിനാലും.
 എന്തതു കേട്ടോരു മാമുനിപുംഗവ-
 നെല്ലാമില്ലാത്തോളം സന്തോഷത്താൽ
 ദാനവരല്ലാക്കും മാതാപദയ്യേവണ
 ഭേദവേദ്യോനിട്ടു നിന്ന നേരം
 കേൾക്കുമ്പോഴിന്നു വിരേന്ദ്ര സർക്കീടുവാൻ
 ദേവണന്നതെല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടുനാൻ.
 എന്തതു കേട്ടോരു ദേവിതാസനവിനോ-
 മന്നവും വൃന്ദനജാലത്തളം
 കേണോളം പൂരിച്ചു ചൂട്ടിനിന്നീടിനാ-
 ക്കളാകുന്നേന മറ്റുള്ള വസ്തുതളും
 നാനാസമൃദ്ധികളിങ്ങിനേ കാണുകയും-
 ലാനന്ദലോചനവാമിയിലും

തെളയത്തൊക്കെയും തന്നിലും കൈയെഴു
 മാലെ വളന്ന് പൂമ്പൊയ്ക്കയിലും
 സ്നാനവും ചെയ്തു വന്നോടനം കവണിനാർ
 നാനാഭുജങ്ങളും ഭൂമിപരം
 ചാലക്കിടന്നുണ്ടാക്കിനിന്നവോട്
 കലം പുലർന്നു കണ്ട നേരം
 ഗോവിന്ദപുരു ഗുണങ്ങളെ മൂടിനിപ്പു
 ചോവതിങ്ങേതുമേ വല്ലീലപ്പാൾ
 ആർന്നായുള്ള വൻ തന്നോട് കലാപ്പിനം-
 നാമേ കേളാക്കേ മെല്ലെയപ്പാൾ
 ഈ ഭൂമിതന്നിലക്കേറിയമെയ്യ-
 മറ്റുതൊയ്യുള്ള വസ്തുവെല്ലാം
 സാമന്തമായ ഗുണങ്ങളിലെറുകിൽ
 ഭൂമിപരംകേറേ യോഗ്യമെന്നാൽ
 കല്ലുകൊത്തവെപ്പോലെ വിളങ്ങുന്നോ-
 മിപ്പത്തുതന്നെയെന്നിക്ക വേണം.
 കന്യകാമുഖങ്ങൾ പോക്കി നിന്നീടുന്ന
 കർമ്മങ്ങളൊന്നെന്നേ ചെയ്തുകൊൾവാൻ
 ആജ്ഞിനായിട്ട് മററുള്ള ഗോക്കളേ
 പൂജനായുള്ള മനിക്ക നൽകാം
 നിഷ്കളസേവയിൽ നിശ്ചലരായോർ
 തക്കോരു ഭയനവിതല്പ താനും.
 സീമയില്ലാതോളം തണ്ഡുലജാലവും
 ഹേമവും നിർമ്മിച്ച നാളത്തോറും
 രാജ്യത്തേപ്പാലിച്ച ചോരനോക്കേതായും
 യോഗ്യമായുള്ളോന്നു തേറിനാലും.

ഗവനിത്തത്തുത്താവാതിക്കിനേ തന്നുകട
 ജാതിസ്വഭാവത്തേക്കൊട്ടനേരം
 ഏങ്ങേറാം ചൊന്നു പ്രപന്നസ്തംഗിമി-
 ളിക്കിനേ വന്ന ചിത്താക്കുകനനാൽ
 ഏതെനി വേണ്ടതെന്നിരിക്കിനേ തന്നിലേ
 ചിന്തിച്ചുകണ്ട ചാത്തൊന്നപ്പോൾ,
 ദേവേന്ദ്രനുള്ളോരു ദേവതാനായതി-
 ന്നാവതില്ലേതും നമുക്കു ചാത്താൽ,
 നമുനിയിരിക്കിനേ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വന്നും ചുണ്ടുള്ള മനാവൻതാൻ
 നിന്നാമൊക്കിയും ദണ്ഡുതാക്കിയും
 കെട്ടിനിന്നീടാമിടത്തും ചൊന്നാൻ.
 കേട്ടോരു നേരത്തു ദാസന്മാരെല്ലാം
 വാഴുകയ്ക്കു ഗ്രാമിക്കനേരം
 കഞ്ഞിക്കുതന്നങ്ങു വീഴ്ത്തിനിന്നീടിനാ-
 ള്ളതുമ്പോഴൊരു കാര്യം
 ദീർഘിച്ചു വന്നതു കണ്ടോരു നേരത്തു
 മുഖ്യനായുള്ള വസിപ്പൻ ചൊന്നാൻ.
 വാമിയിനേക്കാഞ്ഞ സേനകളെക്കൊല്ല
 വീരമഹീപതിയെന്നാലില്ലാൾ
 ഏകാകിയാതിട്ടിന്നെങ്കിലും ചൊല്ലുവൻ
 ശോകമകന്നിങ്ങു നിന്നാലും നീ,
 ഇക്കിനേ ചൊല്ലിത്തൊമുനിപ്പംഗവൻ
 സംഗമത്തിന്നു മുതുന്ന നേരം
 സേനാഗണങ്ങളേ നിർമ്മിച്ചുനിന്നാള-
 ്ലാനവർമ്മാവാസുതാനെല്ലാൾ
 മന്നവൻ തന്നെക്കു സേനയുമായിട്ടു
 ചെന്നെത്തുത്തീടിനാൻ ചേവകന്മാർ.

ആരണവീചാരം ശാധിതന്തുജനം
 ഘോരമായുണ്ടായി ചെന്നപയ്യലം
 തോറ്റുനിന്നീടിന രാജാവതാനപ്പോ-
 ത്തോരം വിഷ്ണുനായ് നിന്ന പിന്നെ
 പുല്ലുനായുമേറ്റു പുതുക്കത്തന്നുകെ
 രാജ്യത്തേപ്പാലിപ്പാനാക്കി നേരേ
 ബ്രഹ്മാർത്ഥമേകണം തൊന്നെൻ കല്പിച്ചു
 ബ്രഹ്മനേസ്സേവിച്ചു നിന്നകാലം
 ഇന്ദ്രതപം തന്നോടു വേറിട്ടുപോകെനീ-
 തിന്ദ്രൻ വിഷാദിച്ചു മേനകയെ
 പ്രതിപത്തന്റെ തപസ്സിളക്കീടുവാൻ
 പ്രതിതിൽ നേരേയമ്പച്ചവിട്ടാൻ
 സേവിച്ചു മേവന്ന മന്നവർത്തനങ്ങൾ
 ഭാവത്തെക്കൊണ്ടു മെരുട്ടി നന്നായ്
 ചാമന്ദ്രാകുഞ്ച ലഭിച്ചു ചെറുവയ്ക്ക
 കാലമനേകം കഴിഞ്ഞുവാറേ
 കാമമെനിപൻ ശമിച്ചിതു പോയാലും
 കോമല്ലേ നീയെന്നു ചൊന്നനേരം
 സുദ്യോധനമേറ്റു മേവിയും തന്നുകെ
 ഗർഭവും ചാലെക്കളഞ്ഞു മെല്ലെ
 ചന്ദ്രശാസ്ത്രവുമമ്മനിക്കും കൈവിട്ടു
 വിണ്ണിൽ കരേറി വിളക്കിനിന്നാൾ
 മാലിനീതീരത്തു വീണോരു നേരത്തു
 ചാലെപ്പുവന്ന ശങ്കരവൃന്ദം
 കരളോരു കണപമഹാമുനി കൊണ്ടുപോ-
 തിണ്ടലും തീർത്തു വളർന്നകാലം

* ചുരും കൂടിയ; ചുറിയ.

അന്നു ശകുനങ്ങളും തന്നുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
നിന്നതുകാരണം നാമധേയം
ധന്യനായുള്ള ശകുനങ്ങളെക്കൊണ്ടെന്ന
മണിമേ മാലോകർ കൊല്ലിപ്പോതു
ഏകദേശമുള്ള കേട്ടോരു നേരത്തു
തുല്യനായുള്ളൊരു മണവർത്തൻ
ചാരവരങ്ങളുമായ കന്യകുതന്ത്രരെ
ചാരത്തു കൊണ്ട് പറ്റിക്കൊണ്ടപ്പോൾ
കാഴ്ച കിഴക്കും തൃശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ
കുന്നനും മേവുകയല്ല നല്ല.
ഹാരങ്ങളും ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളിൽക്കൂടി-
മോരോരോന്നു പൂണുകൊണ്ടവീരനാടു
പിത്തകുളാമിഷം പൂണ്ടു മരിക്കേണം-
മുറുത്തൊരിൽ മേന്മയുള്ള ദാർശവമാണ്
സന്ദർശനമായാതെ മരിക്കും തണിമേ
നിന്നു വിളങ്ങുക വേണ്ടതിപ്പോൾ
ശ്രീമിപനിക്കിങ്ങനെ ചെയ്തതു കേട്ടിട്ടു
കാമമാൽ പൂണുവരം താനും ചെയ്യാൻ
മാരന നേർച്ചയി മേറുന്ന നീക്കമെങ്കിൽ
ചാരത്തു വന്നതു കണ്ടനേരം
മാനസമണ്ഡ ലയിച്ചുനാളെയ്തിലും
ജീനതയായതു ചൊല്ലാമിപ്പോൾ
കൈപതലാടയ്ക്കുന്ന കാലത്തെടുത്തെന്നേ-
യാദരവോടു വളർത്ത മൂലം
അല്ലുന്നാഴ്ത്തുമിശ്ചേഷി തന്നുകേ
ഇല്ലാതെനിങ്ങാ നിരന്നവേണം
ബാല്യത്തിൽ താതൻതൻ ചൊല്ലിയത് നിഷ്പ്രഭം
ബാലികമാർ പിന്നെ യൗവനത്തിൽ

തെന്താവിൻചൊല്ലിലടങ്ങിനിന്നീടേണം
 വൃദ്ധതയിൽ അർപ്പനൻ ചൊല്ലിൽ
 സ്വാതന്ത്ര്യമായിട്ടു കാട്ടുകെന്നത്രേ
 ഗാഥകളോരോണിൽ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പൂ.
 ഉത്തമയായ ശകന്തളയിങ്ങിനെ
 അതപമറിഞ്ഞു പഠഞ്ഞെന്നേരും
 ശാസ്തന്മാരായുള്ള മന്നവന്മാരേക്കുറ്റം
 ഗാന്ധർവ്വമായുള്ള വേളിയത്രേ
 ആവശ്യമായുള്ളതു കേട്ടാലും നീയിപ്പോൾ
 പാട്ടരില്ലെന്നുതേക്കെണം ചൊല്ലി
 *കൈപ്പിടി ചാലകഴിപ്പുനിന്നീടിനാൻ
 പുത്രശരണന്മാരെണം തൊയ്ക്കും,
 അംഗജനാപമായ്ക്കേറുന്ന ഭാര്യയങ്ങിൽ
 മുങ്ങി മെയങ്ങി രമിച്ചു മേന്മേൽ
 നാലഞ്ചുനാളങ്ങു മെരേനാരെന്നേരത്തു
 പാലയ്യുംവാണിതു നോക്കിച്ചെന്നാൽ
 മാമുനിക്കോട്ടു വേദമിട്ടു വേണം നീ
 ധാരകത്തിൽ പോതവാകുന്നനാലിപ്പോൾ
 ഇന്നിലും അന്നിലിരുന്നുകൊണ്ടീടുക
 വസവനീടുവൻ വൈകാതെ തൊൻ
 കാര്യകനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 കാമിനിയായ ശകന്തള താൻ
 പൂവമ്പൻതന്നെക്കെ ധ്യാനമുണ്ടല്ലതാൻ
 ജീവനകങ്ങളു മേറുംമേപാലെ
 ഇണ്ടലും പൂണ്ടിങ്ങു തൊണ്ടയും കമ്പിച്ചു
 മിണ്ടുവാൻ വല്ലാതെ നിന്നനേരം

* വിദഗ്ദ്ധം; പാണ്ടിഗ്രന്ഥണം.

¶ വിടയോരിട്ടു; വന്നങ്ങി.

ചാരത്തു മേയുന്ന കാമീനിപ്പൻകളിൽ
 വാരദാ മോതിരം നൽകിപ്പോന്നാൻ.
 ഭാവനംകൊണ്ടുതിമോതിരം തമ്പലേ
 മേവിനിന്നീട്ടുണ്ടു ബ്രഹ്മം കണ്ടും
 വേറിരുത്തുള്ളൊരു വേദനം കൈവിട്ടു
 മേവിനിന്നീട്ടുകയെന്നു വേണ്ടു
 വന്നു വന്നീടുവാൻ വൈകാതെ കണ്ടു ഞാൻ
 കണ്ടൊരു വാഹിനംകൊമലതാണു
 ഇങ്ങിനെ പൊല്ലി നടന്നുതങ്ങിനാ-
 നംഗനതന്മയം പാർത്തുപാർത്തു
 ഇന്നിന്നു വന്നീടമെന്നൊരു മിന്നിട്ടു
 നിന്നു മിളങ്ങിനാളൊട്ടുകാലം
 *വേറിരുത്തുള്ളൊരു വേദനം പൊറായ്ക്കയാൽ
 മാർച്ചിൽ വീണ്ടീടിന നേത്രനോരം
 †നീരാമി വന്നു പൊടിഞ്ഞു ചമഞ്ഞിതു
 വാർച്ചെ രണ്ടും കരിഞ്ഞിതിപ്പോൾ
 ശാന്തനായുള്ളൊരു കാന്തനേ മിന്നിട്ടു
 കാന്തനായുള്ള ശകന്തളത്താൻ
 യാനം തുടങ്ങിനാൾ കാന്തനേകാർന്നാൻ
 ഭീനത പുഷ്പ തളൻ മേന്മയ്ക്ക്
 ചാലി വളൻ നല്ലൊളളൊളമ-
 കാളിമ്പീനീർത്തു ചെല്ലുന്നേരം
 കർക്കാവു തന്നെതെ ബ്രഹ്മാക്കണ്ഠയും
 ചിത്രത പുണ്ടുള്ളൊരംഗമീരം

* ചിരിങ്ങിക്കണ്ട.

‡ സന്തപം.

¶ സഹിഷ്ണുതാൽ

† ചുട്ടെടുത്തായി

വീണ്ടോരു നേരത്തെത്തു വിഴുങ്ങിനാ-
 നോണോരു നേരയത്തിൽ നിന്നു മത്സ്യം
 പാതിച്ചു താപത്താൽ വാരിജലോചന
 മാനുഷമല്ല കരണമുള്ളപ്പോൾ
 തെത്തായുള്ളോരു ശ്രീപ്രവാസാവതാൻ
 പ്രാപനാത് നിന്നു ശപിച്ചാനപ്പോൾ
 ഉത്തമനാരികൾക്കുത്തമല്ലാത്ത
 വൃത്തികളിലേറെ കാട്ടുകയാൽ
 അതുകൾപൂർണ്ണമാടിത്തൻപാരത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ
 ഭക്താവു നിന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ
 കാളിന്ദീതോരയത്തിൽ വീണ്ടോരു മോതിരം
 കാണുന്നു കണ്ണിലകപ്പെടുമ്പോൾ
 തന്നെയും ചിന്തിച്ചു സന്തതം മേവുന്ന
 നിന്നേയറിഞ്ഞു ഗ്രാമിക്കുകയണം
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറയ്ക്കേണ്ടാരു നേരത്ത-
 ത്തംഗജതാപം മുഴുത്തവൾ താൻ
 ക്ഷോഭിപ്പത്തൽകെ ചാർത്തു ചെന്നിട്ടു
 തുളെ മറയ്ക്കത്തു നിന്നു ചൊന്നാൾ
 കാലോരം തന്നിൽ നിന്നെന്നു നീയുണ്ടാടു
 ഗാന്ധർവ്വമാവിട്ടു വേട്ട പിന്നെ
 ഇന്ദ്രാധ്യൈരുന്നോരെനെന്നുതിങ്ങിനെ-
 തിട്ടംകളങ്ങിങ്ങു ചൊന്നതെന്തെ!
 എന്നതു കേട്ടോരു മനവവീരൻതാ-
 നെന്തിനെന്തിങ്ങിനെയോത്തനേരം
 മാമുനി തന്നുടെ കോപം നിമിത്തമി-
 ക്കാമിനീ തന്നേയറിഞ്ഞുതില്ലേ.

പാതം ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു നിന്നീടിനാൻ
 നാമിമാർനായിക തന്നെ നോക്കി
 കാണണെന്നെന്ന നീ പൊല്ലാണതെന്തിപ്പോൾ
 ഭ്രാന്തരപ്പോലെ മുതൽ മേന്മേൽ.
 തോന്നു തന്നെ മറന്നു ചിന്തിച്ചി-
 ട്ടിത്താപം പൂർത്തിയു പോന്ന ശേഷം
 ശബ്ദം പൂർണ്ണമായ്ക്കൂട്ടം തുടങ്ങിതു
 സുദ്രവായുള്ള ശകുന്തളയ്ക്കും
 സുന്ദരനാൻ വന്ന പിറന്നൊരു നേരത്തു
 താനേ മുഴങ്ങിതു ദേവദേവി
 കണ്ഡങ്ങൾതോർത്തപ്പോവകളാലകൾ
 തിണ്ണമെഴുത്തു വലം മുഴുത്തു
 വിശപ്പത്തിന്നധാരമായി വിളങ്ങുന്ന
 വില്ലവെണമിളവറച്ചു മേന്മേൽ
 നിൽക്കുന്നതോര പൈതരക്കു മേച്ചുനി
 ജനകാർക്കുമാചരിച്ചു
 ഭൂമി പണ്ടൻപോക്കുതന്നിന്നീടുവാൻ
 വാമനമുത്തി വളർപ്പോലെ
 ചാലിക്കുളിച്ചു തന്നെനിന്നീടിനാൻ
 ബാലനായുള്ളവൻ നാളിൽനാളിൽ
 സിംഹം തുടങ്ങിന കാട്ടുകുഴക്കുള്ള
 ബാഹുക്കളോടേമാനിലാക്കി നേരെ
 തങ്ങിയിൽ തങ്ങിയിൽ സംഗമം ചെയ്തിച്ചു
 മംഗലിൽ നിന്ന കുളിക്കയും താൻ
 ദൃഷ്ടനായുള്ള ജനങ്ങളെയെല്ലാമേ
 പെട്ടെൻ ചെയ്തൊരു കൊല്ലുകയും
 ഇങ്ങിനെയോതോടോ വേലകൾ ചെയ്തിട്ടു
 മംഗലപ്പെരുത് വിളക്കും കാലം

ഭക്താഭവപ്രീതിച്ചിട്ടുതോന്നാപം പൂർവ്വമു
മുഖവിധോപനയാഭരണവിൽ

ശക്തനായുള്ളോരു ബാലകന്തന്നുടെ
ഉത്തമാംഗത്തിൽ മുക്തി ചൊന്നാറെ
ഉത്തമനായോരു മണവാൾക്കുണ്ടു
പുത്രനായുള്ളതെന്തൊരുതലേ! നീ
നന്മുനിയോടു വഴങ്ങിച്ചു നമുക്കു
നാലുമുത്ത പ്രാപിക്കവേണമിപ്പോൾ
അമ്മതാണിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
നന്മകൽക്കാരം ചിരിച്ചു ചൊന്നാൻ
പറയാതെക്കൊന്നു പുലമ്പിനിന്നിങ്ങിനെ
മുററും അയാൾക്കും കണ്ടിട്ടല്ലെന്നാൻ
അത്രയൊക്കെയുള്ളതാകുന്നു-

മീശപടന്നായതുചിമുങ്ങിതാൻ

ചേമ്പടിത്താരിണ വേറിട്ടുപോവതി-
ന്നാവതില്ലെന്നുതോന്നാൻതോറും
ബാലനും അനുമതിക്കിനെ *വാചാഭി-
ഷാലമങ്ങോറാണ്ടു ചെന്നവരേ
കാളിന്ദീതോരത്തിൽ പിടങ്ങാരു മോഹിതം
കാമകന്തൻകയ്യിൽ വന്നിതപ്പോൾ
കണ്ടോരു നേരത്തു പണ്ടു താൻ വേട്ടോരു
വണ്ടാർപൂജാശാലാൾ തന്നെ നല്ലി
കീനത പൂണ്ടു താനും തുടങ്ങിനാ-
നേരോരോ കാനനം തന്നിപ്പൊഴും
വമ്പുലിളളട്ടത്തിൽ കാണായിത്തെയും
വമ്പനായുള്ളോരു വന്തൊരുതലേ

* സംസാരിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ചെന്നു താൻ ചാഞ്ഞു. നിന്നിട്ടു
 തൊട്ടുനിന്നീടുവാൻ അങ്ങനെയൊന്നും
 താൻ വന്നെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിന്നു
 തക്കതായ ഒരു വസ്തുതയെ കേൾക്കൂ. താൻ
 തൊട്ടുനിന്നിരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ഇപ്പോൾ ചെല്ലിയാൽ മനസ്സാൽ
 നിശ്ചയമായോ പെരുമ്പോഴി നിന്നുക
 അമ്മതാൻ ചാഞ്ഞോ? കേൾക്കൂ?
 ഭാഗ്യവശമായി വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന
 തങ്ങളിലൊന്നു കേൾക്കുന്നതും
 എന്തെന്നു ചോദിച്ച് ചാഞ്ഞതെന്നിട്ടു
 അമ്മതാൻ ചെന്നു കേൾക്കുന്നതും
 പുതുതാൻ ചാഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതിന്നു
 തക്കതായ ഒരു വസ്തുത കേൾക്കൂ
 വന്നിരിക്കുന്നതു പുതുതാൻ കേൾക്കൂ
 കേൾക്കുന്നതെന്നിട്ടു ചെന്നാൽ
 എന്താൽ നിന്നുക കേൾക്കൂ ചെന്നാൽ
 കേൾക്കുന്നതെന്നു കേൾക്കുന്നതും
 സന്തോഷമായോ നാരിതാനിരിക്കുന്ന
 സന്തോഷമായോ ചെന്നതെന്നും
 ഉണ്ടെന്നു തന്നെ തന്നെ തന്നെ
 ചെന്നിരിക്കുന്നതെന്നു ചെന്നിരിക്കുന്നതി
 വീണ്ടുമുള്ള കേൾക്കുന്നതിന്നു
 വാങ്ങുന്നതെന്നും കേൾക്കുന്നതെന്നും
 നാരിതാനിരിക്കുന്നതെന്നു കേൾക്കുന്നതെന്നും
 ചെന്നിരിക്കുന്നതെന്നു കേൾക്കുന്നതെന്നും

§ ഭാഗ്യവശമായി.
 § കേൾക്കുന്നതെന്നും.

ദൃഷ്ടമായുള്ളതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 തുഷ്ടനായുള്ളോരു മണവൻതാൻ
 മാമുനിയോടു വഴങ്ങിച്ചു തന്നുകെ
 കാമിനിതന്നെയും സുസവേയും
 മംഗലജാലങ്ങൾ പൊങ്ങിനിന്നൊരൂരും
 ഭംഗികുലനുള്ള തേരിശ്വരനി
 വാട്ടലരുന്നള്ള ഭോകരും താരമാവ്—
 ശൈത്യയിലമ്പോഴു ചെമ്പുപ്പക്കാൻ
 പൂജനായുള്ളോരു പൈതൽക്കു തന്നുകെ
 രാജ്യവും പാലേ *വഴങ്ങി മെല്ലെ
 ദീനയായുള്ളോരു ജായതാനുള്ളത്തി—
 ലാനരും പൊങ്ങിച്ചു വാണിരുന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൪

ഗംഗാപരിണയം.

ഉത്തമനായ മേന്മയെന്നുള്ള പ്ര-
സിദ്ധനായുള്ളോരു ഭൂമിപാലൻ
എണ്ണമറവീടുന്ന താഴ്വരകൾ ചെങ്കിട്ട
വിണ്ണുകൊണ്ടും പൊങ്ങിച്ചമ്പിൽ
പ്രതലമായൊരു മാനിനി തന്നുടെ
പാതിവൃത്യത്തെ വളർത്തുകാലം
ഉത്തമനായോരു ഭാഗ്യവീര്യമുള്ളതാ
സത്യവാനായ ഭൂമിസ്വരൂപൻ
കല്പനയുള്ള വനാഭിയാനോരോരോ
മൊല്ലാൻ നല്ല മഹീപതിമാൻ
മന്നിക്കെല്ലാമേ മഞ്ഞുനെ പാലിച്ചു
വിണ്ണുകൊത്തറിച്ചതൊരു കാലം
ജീവന സുന്ദരവായുള്ള പ്രഭീപനാ-
ഭൂമിമു നാഥനുള്ളൊരു കാലം
പുത്രനാണെന്നുവന്നുതന്നുകാരണ-
മുത്തമനായ സുന്ദരനായൊരു
കേവലനായൊരു ഗംഗനന്തീരത്തു
സേവിച്ചു സന്തതം മേവു കാലം
ബ്രഹ്മന്റെ ശാപത്താൽ വന്ന പിറന്നിതു
നന്ദനിയായ മഹാഭീഷമു

ശാസ്തൻ സുഖാവസ്ഥനാതു കാരണം
 ശാന്തനവെന്ത പ്രസിദ്ധനായാൻ
 മംഗലദേവതന്തന്റെ കാന്തനെ-
 നിമിത്തം നോക്കുമ്പോൾ കണ്ടാൽ
 റിപ്പിക്കുകയുള്ളാൽ വ്യാപാരം കാന്തകിലോ
 വില്ലാജി രാജനും തെല്ലേ തോൽക്കും
 ചർമ്മത്തെക്കൊണ്ടു ധർമ്മന്തന്നുള്ളിലും
 കന്തയോലത്തെപ്പൊങ്ങിപ്പിക്കും
 മറുത്തു നാനാഗുണങ്ങളെ മിന്നിച്ചു-
 ലറവിലിളുന്നതേ ഉപാധാമയേ
 ഇതു ഗുണങ്ങളിന്നിന്നിന്നീടനോ-
 തത്തമരൂപതിവന്നൊതനാൾ
 നായാട്ടിന്നായിട്ടു ഭംഗമുള്ളപ്പോഴിനാ-
 നായാസം കൈവിട്ടു ലോകമൊത്ത്
 കാന്തനും തന്നിലകത്തു പുക്കോരോരോ
 കാട്ടുമൃഗങ്ങളെക്കൊന്നൊട്ടുകി
 * പൊങ്ങിനിന്നീടുന്ന ഭാഗത്തെപ്പൊക്കുവൻ
 ഗംഗയിൽ ചെന്നജീവിക്കുന്നേരം
 കാന്തി കലന്നൊരു കന്യകയൊണ്ടായി
 കാന്തമായുള്ള മണത്തിട്ടമേൽ
 കാർഷ്വകിൽമാലകൾ കാൽ പിടിപ്പിടുന്ന
 കാർഷ്വകൻ ചാലത്തെപ്പോടി നന്നായ്
 കണ്ടാൽ നേരത്തു വിവാലർബ്ബാണമേ-
 ററുണ്ടായോരിങ്ങലാൽ മന്നവന്താൽ
 ചാത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞുനടക്കിനാൻ
 വാരിയനേർമുഖിതന്നെ നോക്കി

* വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

പ്രകടനംകൊണ്ടു കൈകൊഴുത്തീടുന്ന
 കൊമ്പുതൊണ്ടുള്ള ചോരിവായും
 മണിയണത്തുതാൻ ചാർത്തു പൂകുമ്പോ-
 ളുണ്ടായോരൊപ്പുതുപ്പിയിരിയ്ക്കും
 അമ്പലമുഖിയെ ഭേദം ഗുണമിട്ടു-
 കമനിവരുംതോന്നോ പാശ്ചാത്യന്മാർ
 വാരിജന്മാരോടു നേർന്നി മേറുന്ന
 നാരിമാർനായികേ! നീയിന്നിപ്പോൾ
 ഏതൊരു വണക്കണക്കിനെപ്പോലും
 ഗംഗതൻതീർത്തു നിന്നുകൊണ്ടേ?
 ഏതൊരുപാതിക്കിനെ ചോദിച്ചു നേരത്തു
 തന്നെ ഒരുമയുള്ള കർമ്മം
 മാനസംകൊണ്ടൊ വിനിച്ചു കണ്ടിട്ടു
 മാനിച്ചുനിന്നു പരമേശ്വരപ്പോൾ
 കാലകർത്താന്നു ലഭിച്ചുനിന്നീടുവാൻ
 കാലിച്ചിട്ടേതേ ഞാൻ വിറപ്പുണ്ടെന്നാൾ
 ചോരാതൊരുമേളായ താപത്തിൽകാരണം
 ചോരാതൊരുമേളായ കർമ്മമിങ്ങതാൻ
 നിശ്ചയമാക്കിയതൊന്നു ചെല്ലീടുന്ന-
 തിപ്പുമാരേവേണമല്ലയായിൽ.
 ഏതൊരു കാലത്തെയ്യവിനീർത്തു
 തന്നെയും കൈവിട്ടു പോന്നുകൊൾവാൻ
 കേവലം കൂടുന്നിരുന്ന നിന്നീടേണം
 പാവകുസാശ്ചിത്തമേറ്റൊക്കുന്നതും
 ഇങ്ങിനെയുള്ളതും കാക്കിനും ചിന്തിച്ചു
 ഗംഗതൻതീർത്തു നില്ക്കുന്ന ഞാൻ

മറുഭരിൻമുഖംവിനീശ്ശമാകണതു
 മറു ഞാനൊന്നുമേ ചെല്ലേണെന്നും
 ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതിജ്ഞയെക്കേട്ടിട്ടു-
 മംഗളഭാവം മുഴുത്തവരോൻ
 ഇപ്പോഴുള്ള പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തിട്ടു
 ചെട്ടെൻ തന്നുടെ ശരീരമാക്കി
 സ്വസ്ഥപ്രഭുവായ വക്ത്രസന്ദർഭവും
 ടീ വെട്ടാത്ത കൊമ്പചെങ്കുന്നിമ്പയും
 കൊണ്ടുത്തൻകൊന്തിയു മണ്ടിക്കും കേൾവും
 കണ്ടുകണ്ടാമോരും പുണ്യപുണ്യ
 സന്തുഷ്ടമാവുകയ്ക്കു വേദകരും സാന്നിദ്ധ്യം
 ഒന്നിപ്രത്യേകിപ്പകത്തു പുകക്കൻ.

അദ്ധ്യായം ൫.

ഭീഷ്മോല്പത്തി.

മംഗലനായോര മണവവീരൻ താൻ
ഗംഗയായുരേളോരു കാനയുമായ്
പ്രത്യുഷകാലത്തു ചക്രവാകങ്ങളോ
ഗ്രാമമിഹനങ്ങൾ കണ്ടുപോലെ
ചിത്തം മയങ്ങി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക
നിത്യമായ് നിന്ന വിളങ്ങുകാലം
താഴാതെ കാന്തി കലനോര ഭേവിയി-
ലേഴു കമാരന്മാരുണ്ടൊണ്ണ
പെറ്റൊരുവീഴുമ്പോൾ പാറാതെന്നെങ്കിലും
മെറ്റൊന്നൊടുത്തുതൻകയ്യിലാക്കി
പാറാതെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കിരുന്ന മേവുണ
വരിയിലാക്കിനാളേഴിനേയും
പണ്ടുതാൻ ചെയ്തോര സത്യത്തെപ്പാലിച്ചു
മിണ്ടാതെ ഭൂപതി നിന്നകാലം
ഉണ്ടായിതല്ലാമഗർഭമോ ചെയ്തുമേ
പണ്ടേന്തിലേറ്റവും കാന്തിയോടെ
മാസങ്ങൾ പോന്ന നീകണ്ടതു നേരത്തു
പൈതലേപ്പൊറ്റിട്ടു മുന്നേപ്പോലെ
കൊല്ലുവാനോങ്ങുന്ന ഭേവിതൻകയ്യിന്ന
മെല്ലവേ ചെന്നു പിടിച്ച നേരം

പണ്ടുതാൻ ചെല്ലോരു സന്യാസിനായുത-
 മുണ്ടായിവന്നതു കാരണമായ്
 പോകണമെന്നിട്ടു വണ്ടിച്ചു നില്ക്കുന്ന
 ദേവിയെ നോക്കിനിന്നയിൽ ചൊന്നാൻ
 കേവലം പോയെന്ന സാക്ഷിയല്ലേതും നീ
 ദേവിമാതാമഹേശ്വരനെ തോന്നും
 ആരായതെന്നിപ്പോൾ പാരായണ ചൊല്ലേണം
 ഭാഗ്യവായുജ്ജ്വലം നമ്മോടിപ്പോൾ
 കാമുകനീങ്ങിനേ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ട്-
 ഞാമോരും പുണ്യവരന്മാരും ചൊന്നാൾ
 ഉത്തമനായ മഹാഭീഷണനെ പ്ര-
 സിദ്ധനായുള്ളൊരു രാജൻ്റെ താൻ
 പിണ്ണകം തന്നിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 ജഗദ്നാതകൃത്യകരായതിങ്ങനാൻ
 ബ്രഹ്മരൻ്റെ ശാപത്താൽ ഭൂമിയിൽ വന്നിട്ടു
 നമ്മിലിന്നിങ്ങിനേ ചേന്നമുഖം
 വിസ്തരിച്ചുനോട്ട ചൊല്ലിനിന്നീടാമെൻ-
 ഭർത്താവായുള്ളൊരു നിന്നോടിപ്പോൾ
 സന്യാസം യമവും പാലിച്ചുനില്ക്കയും-
 ലുപ്തമനായ നീ ദേഹത്തൊഴേ
 സാകപുരത്തിലകത്തു പുഷ്പക്കോശാരോ
 രോഗങ്ങൾ പുണ്യ വണ്ടിച്ചു കാലം
 മേന്മകമുനായി മേവിനിന്നീടുന്ന
 മാനിനിമാരെല്ലാമൊത്തുകൂടി
 കേരവനിന്നുള്ള നാകമോരോരുന്ന
 പാടിനിന്നാടിക്കളിക്കുന്നേരം

പാദം തിരിഞ്ഞ ചെവറിനർക്കുമാത്താൽ
 വേറിട്ടുപോയിത്തെൻകുറയപ്പോൾ
 പിന്തിരിഞ്ഞെല്ലാമം നോക്കുന്ന നോരത്തൻ-
 കാഞ്ഞനായുള്ള നീ കാമത്താലെ
 മനവി നോക്കുക കാക്കണം പാപത്തിൽ
 മഗ്നനാണെന്നിതു നീയുമപ്പോൾ
 വാനവർനാഥനാം ഞ്ഞാമൻറെ ശാപത്താൽ
 മാനുഷജന്മം ഭവിച്ചുതായി
 ശാപത്തെപ്പൂരിപ്പാൻ ഞാനിങ്ങു പോയവോൾ
 ദൈവകളെല്ലാം വന്ന ചൊന്നാൻ
 നന്മനിശാപത്താൽ വന്ന പിറന്നീട്ടും
 മെമ്മർവസ്തുക്കളും നിൻപത്രമായ്
 അക്കുഞ്ഞത്തന്നെ നീ ഹിംസിച്ചു സ്വസ്തത്തെ
 രക്ഷിച്ചുനായിട്ടയല്ലെന്നാൻ
 പുത്രനത്തിങ്കൽ ശ്രദ്ധനാൽനിന്നാൻ
 ജന്മാവു വന്ന ചൊത്തിക്കാണാൻ
 വസ്തുതയായതു ചൊല്ലിനിന്നീടാതെ
 സ്വസ്തത്തെമുഴുപ്പിച്ചുകൊൾക മുഖം
 കൈമാണിപനായിട്ടക്കെട്ടാമതുണ്ടാകും
 ഭീഷ്മനായുള്ള വസുപ്രവരൻ
 അന്ന നിണക്കിങ്ങു പോയവാൻ നൽവഴി
 മനവൻതന്നെ ചമച്ചുകൂട്ടം
 ഇരുനും ചൊല്ലിയതെല്ലാം നോക്കത്തു
 ശംശതൻതീരത്തു വന്ന ഞാനും
 കടുനാളിക്കിനെ ചെന്നോത കാലത്തു
 ഇപ്പോഴായുള്ള നീ സംഭവിച്ചു

പിന്നെ നാം ചെങ്കോലായ വേലകളോരോന്നേ
 ഇന്നു ഞാൻ ചൊല്ലേണ്ടതില്ലയെല്ലൊ
 ഇപ്പൊതൽതന്നെ വളർത്തുന്നിനീടുക
 അതുതവീർപ്പനാണെന്നുകൂടും
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൾ
 ഗംഗാഭഗവതിതാനമപ്പാൾ
 ഭൂതനായുഷേളായ ജന്മത്തെക്കേട്ടിട്ട്
 വേദന കൈവിട്ട മോക്ഷത്തോടേ
 ബാലൻ വേങ്ങുന്ന കർമ്മങ്ങളെപ്പൂർത്തി
 ലാലേ വളർത്തിനിന്നെന്നായനാൾ
 മംഗലപ്പെരുതലും അനന്തമായവോട്
 ഗംഗതൻതീരത്തു ചെന്നെന്നേരും
 അമ്മയായുഷേളായ ഗംഗതാൻ വന്നിട്ട്
 നന്മയ രണ്ടും കൊടുത്തു മെല്ലെ
 മംഗലപ്പെരുതലും ഭംഗിയിലവോട്
 ഗാംഗേയനെനന്നായ പേരിരിട്ടാൾ
 പിന്നെയകെല്ലോരും നോക്കുന്ന നോക്കത്ത-
 ഞ്ഞിലും അന്നിൽ മറഞ്ഞുകൊണ്ടാൾ
 വേറിട്ടപോയൊരു ഭാര്യയെ മൂറിയിട്ടു
 വേവുവു മേവുന്ന മന്നവൻ അൻ
 നാകസമാനമാശ്വേവിനിന്നീടുന്ന
 നാകപുരിയിലകത്തു പുക്കൊൻ.

അദ്ധ്യായം ൩.

വ്യാസോപനി.

പണ്ടൊരു ചേരിപരാജിനി ഭൂമിയി-
ലുണ്ടായിരുന്നതും ദിവ്യനായി
ദേവനാശ്വേദേണം ഞാനെന്ന് കല്പിച്ചു
സേവിച്ചു സന്തതം ദേവം കാലം
വന്വനാശ്വേദമിമ്മണവനാശ്വേദം
തന്മദമെന്തൊരു സംഭൂതമാൽ
ഭൂമിപന്തന്തന്റെ ലാഭത്തു ചെന്നിട്ടു
ഭൂമിയെപ്പാലിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു
മുക്തിയാകുന്നതും യാമിയാകുന്നതും
ക്ഷത്രിയപുരുഷ പരാന്തരേന്ദ്രി
ചാലവ വിദുഷാമിദൃസ്യ ധരിച്ചിട്ടു
മാലയമിട്ട വിമാനമേരി
സംഗമത്തിന്നു മുതിന്നു നീ ചെല്ലുകി-
ലംഗമവൈരിയും സംശയിക്കും
ദിഷ്ടകളെട്ടിലുരംബനംനന്നിലും
പക്ഷീന്ദ്രനോടു സമാനമായി
ചെഞ്ചക്കമയേതുതേ സംഗതം ഭൂകാശേ
സഞ്ചരിച്ചിട്ടുവോന്നീ വിമാനം
ഇങ്ങനെ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു നിന്നീടിനാൻ
തുംഗമാം മാലയും ദണ്ഡമുദൂപാദം
ഭൂമിപന്താൽ വിശേഷിച്ചു വേണന്ന
കാമഗമായ വിമാനമേന്തയും

മെലകക്കൊണ്ടു സന്നതെ രാജ്യത്തേ പൊപിച്ചു
 കെങ്കിട്ടു സന്നതം ശിക്ഷയോടെ
 വേട്ടനിന്നീടുന്നു അല്പയോടമ്പോട്ട
 നൈഷ്ഠികസ്വാമിമതിനാമ്പി
 പാരിടം പാലിച്ചുപോരുന്ന കാലത്തോ-
 രാമണ്യം തന്നിലേ പോയനേരം
 കോമള താഴേയൊക്കെ കേവിതാനമ്പോട്ട
 പ്പോമിമാറ്റത്തുകേ പോകുന്നേരം
 നിന്നോരു മന്നവൻ കാമയെ നട്ടു
 തന്നുകെ കാന്തയെ ഉദിച്ചുപോൾ
 ആദ്യനായുള്ള വർത്തനുകെ ഓരോ-
 പ്പാരിടം തന്നിൽ പതിച്ചുപോൾ
 ഭൂതലനെന്നിനെടുത്തുകൊണ്ടുപോട്ട
 ചേരിപനാകുന്ന രാജ്ഞി-
 താൻ അക്ഷരം കണ്ട പാശ്വതൻ * ചുറ്റിത്തേൽ
 ശിക്ഷയിലുമ്പോട്ട മോശ്ശു ചൊന്നാൻ
 പാശാതെ കൊണ്ടുപോയ് നൽകേണമെന്നുകേ
 അല്പതൽകളിൽ നീയിരുതെന്നെ
 മാമുനിയിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വീരനാരുള്ളൊരു ദൈവധരൻതാൻ
 കാളിമ പൂണെ നല്ലോളമുള്ളൊളമ-
 മൊളിന്ദീമീതേ പാറനരപോന്നോൾ
 മഞ്ചണമതുതാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതെ-
 ന്നക്ഷണമൊത്തൊരു മെമ്പരതൻ
 മൂരത്തുനിന്നിങ്ങു വൈകാതെ കണ്ടിട്ടു
 ചാരത്തു ചെമ്പു പിണങ്ങുന്നേരം

നാളികര ഘൃതത്തിൽ ഭരതന്ന ബീജമ-
 ക്ഷാളിയിതത്തിൽ നീണാണുപോയി
 ജീമൂതംതന്നിൽ കളിച്ചുനിന്നീടുന്നു
 വാർദ്ധക്യത്തെ പ്രാർത്ഥനാപരമായോ
 നീമൃകരണനാടക മണ്ഡലത്തിൽ കളിക്കുന്ന
 സ്വീജനോദ്യോഗിപ്പു മണ്ഡലംതന്നെ
 ജാതകമുദ്രാമൃദംഗിതം നക്ഷത്രപാത്രം
 ജാലജാലകൊണ്ടു കളക്കി ഭരതൻ
 പീഠനായുള്ളോരു മന്നവനായിട്ടു
 വാരിധിവാതങ്ങൾ പൊഴുക്കുവാൻ
 പാതന വാതകങ്ങൾ കീറുന്ന പാതയ്ക്കു
 വാരിജമണ്ഡലംതന്നെപോലെ
 ശോഭ കിരണ കിരണമുദ്രാണാഞ്ചി
 നാളിയിൽ ഭരതൻ കിരണമുദ്രാണാഞ്ചി
 ഭൂതരാജ്യവിജ്ഞാപനം പാത
 പാതാപാതകിരണ പാതാപാത
 മീനമണ്ഡലം പാതാപാതാപാത
 വാനിടം തന്മകം പാതാപാതാപാത
 മണ്ഡലത്തിൽ കിരണാപാതാപാത
 മണ്ഡലത്തിൽ കിരണാപാതാപാത
 ബാലികതന്നെ പാതാപാതാപാത
 കലകല നൽകിടിനാൻ മന്നവനായിട്ടു
 പെട്ടെന്നു മന്നവനായിട്ടു നൽകിനാൻ
 നിഷ്ഠായയുദ്ധം നൽകിനാൻ
 പാതാപാതാപാതാപാതാപാത
 ബാലിക നാമതന്നെതന്നെ പാതാപാത
 വൃദ്ധനായുള്ളോരു ജാതകിരണപാതാപാത
 പുതിയായുള്ളോരു മണ്ഡലം

കാളിന്ദീതരണകുടത്തിനിന്നീടുവാ-
 നാളായിട്ടുള്ളിനെ നിന്ന കാലം
 പന്മുഖകോരകം കൈകൊഴുപ്പിടുന്ന
 കൊങ്കകുളം വേദാനുഭവരിച്ചു
 അന്യങ്ങളായുള്ള കാമചിഹ്നങ്ങളും-
 മൊന്നൊന്നെ തെളിയിച്ചു നൂതനീ
 കാളിന്ദീതരണമേ നിറഞ്ഞു പൂമ്പുഷ-
 കാലത്തു വൺ നിന്നൊന്നൊന്നൊരു
 തോഴിയിൽനിന്ന പരാമൗനം തന്നോട-
 ജ്ഞാതവിലോചന താനും ചൊന്നാൾ
 യോഗിയായുള്ളോരേ! ചൊല്ലാമിന്നിന്നോടി-
 ന്നുകുസുമസ്യം ജനങ്ങളും വന്നു
 ഇന്നഭീഷണിവിന്നാവരണക്കൂട്ടാര്യം-
 തന്നവരും ചൊന്നതു കേട്ടു ചൊന്നാൻ
 ആയിരമാളിന്മെ അന്മിതനെന്നോടേ
 കണ്ണിൽ ചരിച്ചു കമലധവനും
 നോവലിലോചനേ! ഭേദമില്ലെന്നല്ലോ
 തോഴത്തിൽ നോണി പാടിപ്പുകഴെക്കും
 പേടിയും പ്രേമവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നോ-
 ഭോകം ശുഭൻ കുടകത്തോരം
 നാമിമാർമെല്ലാമിതൻമേനിയിൽ ചേരുന്ന
 ചാരുതയോരോന്നെ കണ്ടുചെല്ല
 യോഗിയായുള്ളതാണെങ്കിലുമെത്രയും
 നാശമുണ്ടല്ലെന്ന പാതം പാതം
 മാമുനിതന്നുടെ വാക്കുകൾമെത്രയും
 കാമചിഹ്നങ്ങളെക്കണ്ടെന്നോ
 നാണവും പ്രേമവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നോ-
 തന്നവിലോചനതാനും ചൊന്നാൾ

മന്ദസ്യത്തിൻ മന്ദസ്യവും പൂണ്ടു തൊന്നെത്രയും
 കത്തിത്തയക്കുമല്ലോ മേവുനെനാൽ
 ഈച്ചുകൾക്കെന്ദീയേതോക്കെന്നാളാക്കമേ
 ചേർച്ചയില്ലാതോരു തൊന്നിനിപ്പോൾ
 ഏങ്ങിനേ വന്നു പുണർന്നിന്നീടത്ത
 മംഗലനായ നിൻ പൂവലംഗം
 സ്വാസാകിയൊത്തൊരു നാരിതാവിങ്ങിനേ
 സ്വർഗ്ഗം കൂടാതെ മൊന്നനേരം
 കണ്ഡികതന്നിൽ നിറഞ്ഞൊരുതരയും
 മണ്ഡിതമായുള്ള തോരുക്കെന്ന
 കോരി ജപിച്ചു തളിച്ചു നിന്നീടിനാൻ
 നാരിമാർനാടികുത്തുടലിൽ
 കാർമ്മേയജാലങ്ങൾ വേറിട്ടുനിന്നോരു
 വാൻമതികപ്പെട്ടതൽത്താനപോലെ
 കാന്തി കലർന്നു കണ്ടൊരു നോത്തു
 ശാന്തനായുള്ളൊരു മാമുനിതാൻ
 സ്തീജത്തിൻവൈഭവം ചിന്തിച്ചു കണ്ടിട്ടു
 തോരുനഗന്ധിയാശ്ശേരുകനൊൻ
 ബാലികാതന്നെട ചൊല്ലാലേ പിന്നെയും
 മാലോകരാതമേ നിന്ദിതാസ്താൻ
 ചാലെ വളന്നു മണൽത്തിട്ട നിർമ്മിച്ചു
 പ്രാലേയംകൊണ്ടു മറച്ചു തന്നാൻ
 പാരാതേ ചെമ്പർ പുണർന്നിന്നീടിനാൻ
 മാരുവാശ്ശേവുമക്കന്യകയെ
 ശ്രീവേദപ്രാസനാം മേമുനിയായിട്ടു
 ശ്രീപതി വന്നു ചിറന്നൊരുപ്പോൾ
 ഭണ്ഡുണ്ടു ക്ഷണിതബാഹുവിലമ്പോട്ടു
 കണ്ഡികയുണ്ടയിടത്തു കയ്യിൽ

[illegible]

അപ്രായം ൭.

മനുജനഗന്ധീനപീകാരം.

തേജനഗന്ധീതൻ ജന്മവും കർമ്മവും
മുക്തനാം മോക്ഷി ചൊല്ലുകേട്ടു
കുതിരയി പുണ്യ പാപങ്ങളെക്കുടിനാൻ
കണ്ണുകൾ നമുക്കു വാഴിക്കെല്ലാം
കാശിതാരാധനം തുടങ്ങു മുഴുവിട്ടു
മനുജത്തിങ്കലൊറ്റു അറിവു പൊതു
എന്നതേയല്ലല്ല പിന്നെ വളർന്നതും
നിസൃതരായു ചാരത്തിലൊറ്റു
പ്രാജ്ഞ പുണ്ടിന്നു നമുക്കു വാഴിക്കേ
ബീഭത്സമല്ലെങ്കിലും അല്ലി
മിന്നാറാരുഷ്ടമേ മനുജന്മാനേരമേ
പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ മോക്ഷിതൻ
നിന്നുകു വാഴിക്കുന്നതെന്നൊരു വാഴി-
മ്മന്നിക്കെന്നമെന്നമെഴിപ്പു
വേദത്തിൻകൊരുമൊഴുതിനിന്നിടുന്ന
ശ്രീമദ്വർത്തനുക ബീഭത്സൊ
തേജനഗന്ധീയും നൽകുതരൊല്ലതും
കൊലാവാറുണ്ടുതര ചാരപന്നാനം
എന്നതുംതന്നെ പ്രാജ്ഞാനിമെ
മന്നവരിങ്കൽ മറുഷ്ടമേ

രാജാവായുള്ളൊരുതെൻപരക്കെത്തപ്പരിച്ചു
 പോയന്നു കേവലമെല്ലാന്നാളും
 ദോഷമില്ലെന്നുതോന്നാമനാശത്തിൽ
 ദോഷങ്ങൾ പൂർവ്വ ജനങ്ങളെല്ലാം
 തോഷവും പൂണ്ടുതന്നിപ്പോയൊരുതരിൽ
 ദോഷങ്ങൾ പോയിട്ടു ദോഷം വരും
 സന്താപം കൈവിട്ടു സന്തോഷം കൈക്കൊണ്ടു
 അന്തികെ വന്നങ്ങിങ്ങു നന്നായ്
 ശത്രുനാശനഭേ ഗാഥകൾ കേട്ടുപു-
 മന്തരം കൂടാതെ ഭൂമിപാലി
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞുനിന്നിടനാൻ
 മംഗലനായുള്ള മാമുനിതാൻ
 വേറിട്ടുപോയൊരു മാനുയേച്ചിന്തിച്ചു
 വേറൊരു മേവന്ന മന്നവൻതാൻ
 ബാലകൻ കോലുണ ലീലയും കണ്ടുക-
 ങ്ങാലയും തന്നിൽ വിളങ്ങുന്നാൾ
 പാണ്ഡരീകാർണ്യ കേടെന്നൊ പൂധിയാൽ
 ചണ്ഡനായുള്ളൊരു ഗണ്ഡംതന്നിൽ
 സ്തണ്യദോഷങ്ങൾ ഗണ്ഡത്തെപ്പൊന്നുള-
 മണ്ഡനത്തെ ചൂണണഞ്ഞു മരിക്കല്ല
 ദിഷ്ടായുള്ളൊരു വ്യാധിയേക്കണ്ടിട്ടു
 തിട്ടതി പൂണ്ടുള്ള ശത്രുനവും
 ഏന്തിനി നല്ലതെന്നിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചു
 സന്താപം പൂണ്ടുള്ള മേവുന്നേരം
 ഉത്തരായ മിഷഗന്മാൻ വന്നു
 കണ്ഠവിവേണമീ വ്യാധിക്കെന്നാൻ

ശത്രുപ്രമോദന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു മുമ്പാകെ
 കണ്ണുനീരേത്തന്നെ തുടങ്ങുന്നതും
 ശ്രദ്ധപാലകൻ തന്നുടെ വൃന്ദാധിജ
 മേമേഖലാജ്ഞാ നാളിൽ നാളിൽ
 ഉത്തമമാമുനി തന്നുകേൾക്കുവാൻ
 മുഖരികാത്തന്നുടെ മെഴുതിലത്തും
 നിത്യമായ് നിന്നു വിളങ്ങുന്നിന്നീടുന്ന
 കണ്ണുനീരെന്നോടെത്തു ചെല്ലെ
 മനവൽതന്നുടെ മൃതനാകെല്ലാമു-
 മനേ ചന്ദി ചുരുങ്ങുപോയ് ചെല്ലുന്നേരം
 അത്ഭുതം വരഞ്ഞൊരു നാൽകിന്നിന്നീടിനാ-
 തത്തമകുഞ്ഞിനെ ഭോജി ഞായരം
 അന്നതു കൊണ്ടുപോയ് ഗണ്ഡുഷിച്ഛിടയോരം
 നന്നാണ്ടാഴിഞ്ഞിതു വൃന്ദാധിപോരം
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുള്ള ശത്രുപ്രപതി
 വസ്തുത മോളിച്ചുനീന്തെ ചിന്നെ
 കാളിന്ദിതന്നുടെ തീരത്തു പൂകിനാൻ
 ചാലച്ചുടനുള്ള ലോകരുമായ്
 വാരിജമാരോടു നേരായിമേവമു-
 കാർമ്മുകിൽവേണിയേക്കുണ്ടു മൊന്നാൻ
 മോലജാലംതറയിൽ മേവിന്നിന്നീടുന്ന
 വാർമന്നിപ്പെത്തൽതാനെന്നപോലെ
 ഭാഗന്മാർ മേവുന്ന ശേഖരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന-
 *താപാരമല്ലതു നീതേറിനാലും
 ചേണാറു മേവുന്ന മാണിക്യങ്ങളുക-
 ഊണിപ്പെപ്പാനോടത്രേ ചേറു ഞായരം

* ശരിയല്ല.

¶ അറിഞ്ഞാലും.

തീതികളോടു ചേർന്നു നിന്നിടിക്കാൽ
 മനുഷ്യമായിട്ടു വന്നശ്ശകാ
 എന്തതു കാരണം കന്യകേ നീയൊരു
 മന്നവപിതാ മോശ്യയല്ലേ
 മൊന്നവനാമെങ്കിലും കൈകൾക്കു മൊത്തുതും
 മേൽക്കുറു മാണിപ്പുരണ്ഡപത്തിൽ
 നിന്നു ചിട്ട മെക വേദമൊന്നിങ്ങനെ
 പിന്നെയും പിന്നെയും കേട്ടു ചൊന്നാൽ
 ഇതാപാൽ മിന്നിച്ചു കണ്ണിപ്പത്തുണ്ടാ
 മേപ്പു മണ്ണുനീറ്റമേതെന്നുത
 എണ്ണു മാറിട്ടുത ഭാഗ്യമൊന്നൊന്നു
 മന്നവനാമെല്ലാമിന്നിന്നൊന്നാൽ
 എന്നതിലൊന്നായി വാമ പിന്നീടുമി-
 ലെക്കൊഴക്കുട്ടമണ്ണൊന്നൊന്നാൽ
 കന്ദിയാൽ മേപ്പുത കണ്ണുനീറ്റമൊന്നാ-
 യന്നിന്നാൽ മേപ്പുത മേപ്പുനീറ്റമൊ-
 മന്നിടപാലനമെന്നതു കാരണം-
 കമന്നൊക്കൊത്തൊ വേണമെന്നിൽ
 എന്തിനൊക്കൊത്ത മൊന്നൊക്കൊന്നി-
 ള്ളിൽ വാമമണ്ണാ പ്രതിത്തൊ
 നൊന്നൊക്കൊത്തൊ നാരിത്തൊന്നൊക്കൊ-
 സ്തൊക്കും മൊന്ന തൊത്തൊക്കൊ-
 മോമിട്ടു വീഞ്ഞൊ മന്നവപിതാ-
 ഏതൊക്കിൽ കൊണ്ടു നടന്നതൊ
 തൊക്കിൽകൊണ്ടാ മോമിട്ടുക്കണ്ടിട്ടു
 പ്രപതി തന്നൊ നന്നൊതൊ
 തൊക്കൊക്കൊത്തൊ മോമിട്ടുതൊ
 തൊക്കിൽ കണ്ടിത്തൊതൊ തൊ

കാഴ്ചയിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്ന
 കാർഷ്യസാമ്രാജ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന
 മാതൃകയിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്ന
 പ്രലോഭനാലാലാഭിതരനെന്ന
 മേലിലേയ്ക്കുവന്നു നീ ചെന്നുനിന്നിട്ടു
 ബാലകന്മാർക്കു വഴങ്ങിപ്പോകാൻ താൻ
 വന്നിട്ടും വായുവും ചന്ദ്രനും ഭാരവും
 മേൽ ചെല്ലു മേൽക്കുവന്നു
 അതെന്നും പൊലുക്കുന്നതിനും തോലും
 ചന്ദ്രനെന്നുമെന്തു വേർപെട്ടും
 സാക്ഷി കാൾ ചെന്നുനിന്നുവെക്കിപ്പോയും
 അവർക്കുതന്നെയും മേലിലേയ്ക്കു
 വിടവുവെച്ചു നീ നീക്കുന്നതിനായി
 കൈമാറ്റം ചെയ്തതിനായി അതുകൊണ്ടും
 കാർഷ്യസാമ്രാജ്യം സത്യത്തെക്കുറിച്ച്
 ജോലിനഗ്നനായിത്തീർന്നതിൽ
 ശങ്കയും സുഖമോടെന്നിട്ടു ചെയ്താൻ
 മേലിലേയ്ക്കുവന്നതിനെയും ചെയ്താൻ
 സാമ്രാജ്യം നീക്കുന്നതിനായി ചെന്നുവന്നതുകൊണ്ടും
 സത്യത്തെക്കുറിച്ചായിട്ട് മുതിർന്നതിൽ
 ഇന്നും ചെയ്യുന്നതിനായി ചെയ്തു നീ-
 യിന്നു ബാൽ വെക്കുന്നതിനായി നീ താൻ
 ചിന്തിച്ചുവെക്കുന്നതിനായി നിന്നതെ
 അതെന്നെ പ്രാപിക്കുന്നതിനായി

മുഖ്യ

ചെയർപേഴ്സൺമാരേ

വന്ധനോടിങ്ങിനെയാശിയും ചൊല്ലിനി-
ന്നുസവന്ധനെയും കൊണ്ടുനന്നായ്
മാരുതന്നുറ്റിനു ചാക്കായി മേവുന്ന
ഭാര്യയോടെന്നിപ്പു വാണിത്തന്നാൻ
സത്യമാമേവുന്ന സത്യത്തെപ്പാലിപ്പി-
ട്ടുത്തമനായുള്ള ശാസ്തനവൻ
ഈശ്വരൻതൻപമേജ്ജിരൂറപ്പിപ്പി-
ട്ടാശകൾ മുത്തമകന്നിത്തന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൮.

ഭീഷ്മരുടെ സത്യനിഷ്ഠ.

ആണിപ്പൊൻതന്നോടു ചേർന്നിനിന്നീടുന്ന
മാണിപ്പൂനരുണിനെനാലോല
മണവവീരനും മരുഗർഭങ്ങളെ
മന്ദിരമാലയ്ക്കു സുരയിയും
നേരിട്ടുനിന്നോരു മാനോടെത്രയും
നേരെക്കുഴിഞ്ഞു പൊത്തുന്നനേരം
സൂര്യനമിക്കുമ്പോൾ വേറിട്ടുതെനിട്ട
പാരം വഴിക്കുപൂണ്ടെന്നപോലെ
ബാലികാതന്നുടെ കൊങ്കരൾ നവുഖം
ചാലലക്കുറുത്തു ചാത്തരുണപ്പോൾ
ആരാസമരയിട്ടു മേവിനിന്നീടുന്ന
നാഭിയും പൊങ്ങിത്തുടങ്ങിമെല്ലെ
പാഞ്ഞുനിലേററവും കാണിക്കുവന്നതൻ
വണ്ടാൻപൂമെനിക്കുമേനി കണ്ണിൽ
നേർത്തുനിന്നീടുന്ന ഗംഗുക്കളെല്ലാമെ
ചീത്തുതുടങ്ങിതു നാളിൽ നാളിൽ
മറുപട്ടു ഗർഭിണികളെക്കൊന്നൊന്നെ
മുററിത്തുടങ്ങിതു മനം മനം
നനക്കുന്നും വേദമെന്ന രക്ഷയും കർമ്മവും
ശിക്ഷയിൽ ചോർത്തു വളർത്തുകാലം

[illegible]

ദിഗ്ഭയത്തിന്നു പടന്നുതടയ്ക്കിനാൻ
 മിസ്സത്തുപ്പാ പരമേശ്വരൻ
 ഉഴിയിൽ മേവുന്ന മന്നവന്മാരോട്
 കോഴയും കൊണ്ടു വാങ്ങ മാംസം
 നാടവും കുടുംബംകൊണ്ടും സുന്ദരരായ്
 ഭൂമിയിൽ മേവുന്ന നീയുമായി
 നേരിട്ടറിഞ്ഞ പിണക്കിപ്പിരിച്ചു പാർ
 വീരനായൊരു ചാട്ടമേന്മാനും
 ഭവാനന്മാരോടൊത്തു നീക്കമറിഞ്ഞൊരു
 പാരമേശ്വരൻ മിത്തുമേന്മാനും
 മാനിയന്മാരോടൊത്തു മന്നവരീക്കൊ
 മായയെക്കൊണ്ടു ജയിച്ചുനിന്നാൻ
 ബ്രഹ്മജ്ഞാനാദു വേദമന്ത്രാദി
 പൃഥ്വത പൂജാ വിവിധധീർജ്ജൻ
 കുമ്പസാരമെന്തൊപ്പാക്കി നീക്കം
 കർമ്മങ്ങളോർത്തൊന്നു മഹദ്വനനാത്
 ശ്രദ്ധാദൈവ ഭവനകലാകർമ്മാദിക
 മാധാരമായി വിളങ്ങുന്നതും
 മാനീനീപരനെ മേനിയിലെറ്റു പാർ
 മാനസം ചെന്നു ലയിക്കയാലെ
 നാട്ടുപലംഗമധീവതികൊട്ടാനും
 താല്പര്യമൊന്നു വാഗ്ദിട്ടു കാലം
 ധാന്യമുതലായൊക്കെയും മാംസംകൊണ്ടൊരു
 വ്യാധിപൂജാവിനു പാരമേശ്വരൻ
 മാംസപായുള്ളതും ഭോജനഗന്ധിനാൻ
 വേദന പൂജിട്ടു തളിൻ ചൊന്നാൾ

ഗന്ധദ്വന്ദോടു പിണഞ്ഞതുമുഖമാ-
 ന്നത്തെ പ്രാപിച്ചു മിത്രാംഗൻ
 സോദനനായ വിവിശ്വവീര്യൻ താനും
 വ്യാധിതനായിട്ടു വന്തകൂടി
 ഉഗ്രമായുള്ള പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തീടിനാ-
 ന്നതുമായുള്ള ഗംഗാപുത്രൻ
 സന്തതിനാശം ഭവിച്ചുനിന്നീടത്താ-
 നെതിര്പ്പാദം വേങ്ങതു വൈവരോ ഞാൻ.
 ഇങ്ങിനെ കേൾക്ക വിഷ്ണുധാരണു ള്ളിട്ടു
 ഗംഗാതന്ത്രജനാം മനവന്താൻ
 കേവലം തന്നിലെ മിന്നിച്ചു മെല്ലെവെ
 യെറ്റവനും പൂരിച്ചു കന്യകമാൻ
 ഏറിലും തന്തിലുമുള്ളതെന്നിങ്ങിനെ-
 യഥോപജീവിതംയാദം കേൾക്കായ് വന്ത
 ആശങ്കമെട്ടിലും കേളി കാപാശമീടുന്ന
 കാശീമഹീപന്റെ കോട്ടതണിൻ
 വാളേലുംകണ്ണിമാൻ മുഖരം ചൊമ്പുമ്മെ
 വെളി മുഗ്ദ്ധമന്തതെന്നിങ്ങിനെ
 ഭ്രാന്താവിനുമോടു വേർപറ്റിനായിട്ടു
 മാതാവുതന്തകെ ചൊല്ലിനാലെ
 കന്യകാമാരുടെ കല്യാണകാര്യത്തു
 മനവന്തന്തകെ കോട്ടപുക്കോൻ
 കാന്തമായുള്ളതു ചൊരിച്ചു നേരത്തു
 വീരനായുള്ളതാൻ കാശീശർന്നാൻ
 മാനിച്ചിരുന്നതു കാർണ്ണമായിട്ടു
 മാനിയാരുള്ളതാൻ ഗംഗാപുത്രൻ

മംഗലകർമ്മത്തെപ്പറ്റി നിന്നീടുനോ-
 രംഗനാമങ്ങളെയും എന്തിലാക്കി
 പരാജയപ്പെടുത്തിയോ പോരുന്ന നേമത്തു
 പോരാളു വന്നുള്ള വീരരെല്ലാം
 * നോറ്റുനിന്നീടുന്ന സാധുപരോടൊന്നിച്ചി-
 ട്വരുന്നിന്നീടിനാർ കോപത്തോടെ
 വീരനായുള്ളൊരു സാധുനും ഭീഷ്മനും
 ചോരാതെയുണ്ടായി ചെന്നുവന്നു
 മോഹനനായുള്ളവൻ നന്നുടെ സായക-
 മേന്മതൻമാറിടം കീറുകയാൽ
 ഉണ്ടായിനിന്ന ലാലുരൂപത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 പണ്ടു പുരാതനകന്യാപോലെ
 കോപത്തൊപ്പുണ്ടാർ ഭീഷ്മ കണ്ണുമായ്
 ചാപത്തെക്കൈക്കൊണ്ടു തൊണ്ടമേറ്റി
 മണവർത്തനത്തെ സ്പർശിച്ചതന്നെയും-
 മുന്നിടിയുള്ള തേക്കുകയും
 വാതണമൊന്നത്താൽ വീഴ്ത്തിനിന്നപ്പോൾ
 നാരിമാരോടു കലനം നന്നായ്
 ഭവഗത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ നാകത്തെ വെനോരു
 നാഗപുരത്തിലകത്തു പുക്കൊൻ
 നന്നിമാരോടു ചോദിച്ചു ചെമ്പരമെ
 നല്ലൊരു രാശിയും കല്പിച്ചപ്പോൾ
 ഭഗവതാചാര്യ മേവിന്നിന്നീടുന്ന
 കന്യകമാരിലമുവരിലും

* ആയിച്ചു; അങ്ങി.

‡ മരു.

അംബികാതന്നെ റിപിതുവീർണ്ഡൻ വേട്ടി-
 ള്ളവോട കൈപ്പിടി ചാരിക്കേണ്ടാൻ
 ക്ഷോഭനായുള്ള സീതാകന്യാശിരസിനിവൻ
 വേട്ടസിന്നീടരുതെന്ന നശ്ശി
 വാഴിപൂണ്ടീടിനോടേചൊഴുന്നിനെ
 കാശീശൻതന്നെ പൂശിമാരിൽ
 അംബികാതന്നെയുടേ ചൊവതന്നെയും-
 മയോട വേട്ട വിമിത്രവീർണ്ഡൻ
 ഗംഗാതന്തുജൻതാൻ പൊക്കേണമെന്നെയും-
 നീക്കിനെയുള്ള പ്രണിതയെ പൂശി
 ചാരത്തു മേവുന്ന കണ്ണുകൾനോട
 റീനോയുള്ളോം ഭീഷ്മൻ മെരുന്നൻ
 മാനാദൃതനോട വേരുകൊണ്ടിട്ടല്ലാത്ത ഞാൻ
 ചൊല്ലാതെ സത്യം ചിദ്രയ്യയില്ല
 വീർണ്ഡാനാകുമെൻ തന്നാമൻതന്നെ
 കാണ്യാഴ്ചെവുകയല്ലയാഴ്ചിൽ
 ഗന്ധനായുള്ളോം കണ്ണവൻതന്നെ നീ
 തന്നെ പക്ഷിപ്പിടുകയെന്ന വേണ്ട
 ഭൂപതിയിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ട
 താപത്തെപ്പുറക്കൊണ്ടു കണ്ണുകൾ
 വ്യാസനായുള്ളോം മാമുനിതന്നെ
 പാദസരോജങ്ങൾ കൂട്ടി നേരെ
 ഗംഗാതന്തുജൻതാൻ പൊക്കേണമെന്നെയും-
 നീക്കിനെയുള്ള പ്രണിതയെപ്പോം
 കേട്ടോത നേരത്തു ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
 വാട്ടമകെന്നാത മാമുനിതാൻ

സത്യത്തിൽനിന്നു പിഴയ്ക്കുകില്ലെന്നു
 ഉത്തരമായുള്ള ഭീഷ്മൻനാൻ
 ആവടത്തോളവും ഭണ്ഡിച്ചൊന്നതു
 കേവലമുള്ളിലുറച്ചു പിന്നെ
 അംഗനയോടു കലനാന്നിത്തോലോടു
 ഗംഗാതന്തുജിഹ്വക്കുണ്ടു ചൊന്നാൻ
 താതന്തു വരേനാതു താപത്തെപ്പോലുവാൻ
 ചെക്കുവാൻ സത്യത്തെപ്പാലിപ്പാനായ്
 ആമരയോടു നീ വേട്ടനിന്നീടുവാൻ
 മാതാചെക്കൊണ്ടു വഴക്കിപ്പുറം ഞാൻ
 മാമുനിയിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ഭൂമിപൻതാനും തെളിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ
 കക്കടംതന്നുടെ വേമ്പിണി പോക്കുവാൻ
 നൽകരിക്കുലയെന്നപോലെ
 നിത്യമായുള്ളോരു സത്യത്തെ വേറിട്ടു
 നിത്യമായുള്ളതു ചെല്ലേനെന്നും
 ഭൂപതിയിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 കോപിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ മാമുനിതാൻ
 ഭേരികൻ ചൊന്നതും കേളാതെ ചെഞ്ചമേ
 വാരിവുണ്ടീടുന്ന മാഞ്ചലിതാൻ
 ഭൂതലം കൈവിട്ടു പാതാളം പുക്കതു
 ഗാമനായ് ചൊല്ലുന്നേൻ കേട്ടാലും നീ
 ഇന്ദ്രതപം വേണമെന്നിങ്ങനെ കല്പിച്ചു
 ചന്ദ്രക്കലാധരൻതന്നെ നല്ലി
 സേവിച്ചു സന്തതം മേവുന്ത കാലത്തു
 പാവകനേത്രന്റെ കാരണ്യത്താൻ

നന്മനിമിത്തം പരമത്തിന്നിന്നുവോട്ടു
 നിമിത്തമാഗതേതെല്ലെന്തെന്നേരും
 വിഷ്ണുവർകാണകെ സോഭനനായിട്ടു
 കൈക്കൽനേർവെണ്ണൻ പിറന്ന ഭാരതം
 സ്വാതന്ത്ര്യത്തെല്ലെ പരമത്തിട്ടീടുവാൻ
 മാനവനായകനായ നീന്താൻ
 ഭൂമിയാൽ മൂവടി നൽകേണമെന്നു
 വാമനനായ് ചെന്നു ചൊല്ലുന്നതേരും
 ഹാസിക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതതു കേൾക്കെ
 പാതീയം നൽകുവാൻ കോട്ടിട്ടുവോരും
 മല്ലാരിത്തറകെ മാരകതനിങ്ങനെ-
 യുള്ളിപ്പിറന്നു ഫിത്തം പറഞ്ഞാൻ
 അപ്പോഴെയുള്ളത ചേരുകിക്കൊണ്ടല്ലൊ
 മറ്റൊരും ഭൂമിക്കുണ്ടുള്ളിൽ നന്നി
 ഇപ്പോൾനീയുണ്ടോട്ടു നൽകിനിന്നീടുമി-
 ലിപ്പോഴും കൈവിട്ടു പാതാമുത്തിൽ
 കെട്ടുവാറാകിലും മറ്റും കൈക്കൊളി-
 ണത്തിപ്പോഴേ പൊക്കുണം വന്നുളും
 ഭാഗ്യപനീശിഖന ചൊന്നതെ നോക്കൂ
 മറ്റൊരുമയ്ക്കല്ലാല്ലിനാൻ മാധവമിതാൻ
 ഭൂതലം കൈവിട്ടു പാതാമെ കണ്ടു ഞാൻ
 പാതാമും പൂങ്കിളും ചാകിലും ഭേദം
 നൽകേണമോട്ടു പറഞ്ഞാതിന്നേതുമേ-
 യത്തരം വന്നീടാ തേറിനാലും
 ഇങ്ങിനെ ചൊന്നാൻ മാനവനായകൻ
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന മോക്ഷതാളെ
 ഭംഗി കലസ്ത കമലധവതന്നിലെ
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന മോക്ഷതാളെ

വാമനൻതാൻകയ്യിൽ നൽകുന്ന നേരത്തു
വാമനായ്കൊണ്ടുൻ മുമ്പനിതാൻ
ഭോജനംതന്നുടെ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്നിട്ടു
പാനീയഗാരെയെ ബന്ധിപ്പിച്ചോൾ
കുളുരാജ്യത്തു ചെറുത്തവരാകെ
മുളളിലെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു നോക്കുന്നോരും
ഭാർഗ്ഗവൻതന്നുടെ സാഹസം കണ്ടിട്ടു
കീർഗ്ഗ്വമായുള്ളോരു മർദ്ദകൊണ്ടു
ഭക്ഷിനമല്ലാതൊരഞ്ചിതൻമണ്ഡപത്തിൽ
നിശ്ചേഷ്ടി മൂടിയിരുന്നാക്കുന്നും താൻ
കായത്തിൽ ചെപ്പൻ താഴേറ്റാരു നേരത്തു
വഴിയും കൈവിട്ടു നീക്കിനിന്നാൻ
പാനീയംതന്നെയും വാങ്ങിനിന്നവോടു
മാനസം ചാലലത്തെയ്തിങ്ങു പിന്നെ
കൈപലനാമോരു ബാലകൻതന്നുടെ
ചെവടികൊണ്ടുണ്ടല്ലെങ്കെന്നും
പാദേഴും നാകവും ഭൂമിയും മുവടി
പോരാതെ വന്നതു കാരണമായ്
ഭേരനായുള്ളോരു ഭാനവൻതന്നുടെ
ഉത്തമാംഗത്തിൽ ചവിട്ടുന്നേരം
പാതാളംതന്നിലങ്ങാക്കിനിന്നീടിനാൻ
പാസകമെഴിതായുള്ള ഭദ്രവൻ
ഭേരികവാചകം കേളാഞ്ചൊലേവനും
നാശത്തോൾ വന്നീടും തേറിനാലും
ഇങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
ഗംഗാതന്ത്രജൻ കണ്ടിങ്ങു ചൊന്നാൻ
പാതാളലോകത്തു ചൊക്കുന്നോളങ്ങൾ
പരിഭയഗങ്ങളെപ്പൂണ്ടു മേന്മേൽ

വന്ദിച്ചുനിന്നതു കാരണമായിട്ടു
 ഇന്ദിരാവല്ലഭൻ കരുണയ്ക്കായ്
 ഇപ്രതപം മേലിൽ നൽകിനിന്നീടുവൻ
 സന്ദേശമിപ്പോഴൊന്നു ചൊല്ലി
 ഇന്നമവന്റെയൊറ്റൊപ്പുവെക്കൽ
 നിന്നവിളക്കുനോക്കുന്നതു ചേതം
 ദൃഷ്ടമായിട്ടിനോരുകതിയക്കേട്ടിട്ടു
 തുഷ്ടനായ് ചൊല്ലിനാൻ മാമുനിതാൻ
 വസ്തുതയോരൊക്കെ സത്യത്തെപ്പാലിട്ടി-
 ട്ടതെൻ പിണഞ്ഞവരുടെ മറവും
 കേട്ടാലും പകരമൊരു മാർഗ്ഗത്തിൻ ചാരത്തു
 വാട്ടുകുന്നുള്ളോരവലത്തിൽ
 സത്യവാദിയെന്ന നാമമാണീടുന്ന
 ഉത്തമമാമുനി പണ്ടുപണ്ടെ
 സത്യമൊഴിഞ്ഞു ഞാൻ ചൊൽകയില്ലെന്നൊരു
 പ്രത്യയം പൂണ്ടു വശിച്ചുകാലം
 പാമ്പന്മാരായവരൊരൊരോ കാൽക്കൽ
 ദാസന്മാരായ് വന്നു നിന്ന കേട്ടാർ
 നന്മയും തിന്മയും വെണ്മയ്ക്കൊരൊക്കെ
 ഉണ്മയായുള്ളതു ചൊല്ലി ചൊല്ലി
 കട്ടനാളിക്കെന്ന ചെന്തൊരു കാലത്തു
 ഏഴുരൂപേപ്പിട്ടു പാഞ്ഞു ചെന്നു
 ആരണമെല്ലായ് മുമ്പും തന്നെ
 ചൊരുകൊന്നകംപുകൊളിച്ചാർ
 ആരാഞ്ഞുവന്നുള്ള ചൊരന്മാരെല്ലാം-
 മാമുനാരെയും കാണാഞ്ഞുപോർ
 സത്യതപസ്സോടു ചൊല്ലിപ്പേരത്തു
 തപമായുള്ളതറിഞ്ഞു പിന്നെ

വിത്തും തെളിഞ്ഞുള്ള വഞ്ചകന്മാരെല്ലാം
 സ്വന്തം ചെന്ത കയറുവീഴ്ത്തി
 അത്ഭുതകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നോരു കാലത്തു
 വസ്തുത ചൊല്ലിയ മാമുനിയെ
 ചാലെ വളന്നോരു പാശവും കോലുമാൽ
 കാലകൻറ ദൂതന്മാർ വന്ന നേരെ
 മുറുത്തടിതന്നിലേ വെച്ചുങ്ങു ബന്ധിച്ചു
 സ്വന്തം തട്ടിഴച്ചാക്കി ചേർത്തു
 അതുകൻതന്നുടെ ചാഞ്ഞു കൊണ്ടുവെ-
 ചുവോടു കവിട്ടു കൂപ്പിനിന്നാൻ
 മണ്ണിൻ ചെഞ്ചരമെ മെത്തുനിന്നീടണ
 പുണ്യവും പാപവും നിശ്ചയിച്ചാൻ
 ഇപ്പോഴുള്ള കൃതാന്തൻതൻചൊല്ലാലെ
 പട്ടോല വായിച്ചു ചിത്രശാസ്ത്രം
 സത്യമാഴിഞ്ഞു ഞാൻ ചൊൽകയില്ലെന്നൊരു
 പ്രത്യയം പൂണ്ടിവൻ നിന്നകാലം
 വസ്തുതയോടാകെ ചൊന്നതു കാരണം
 പത്തുതൊഴിതും മൂത്തു പൂണ്ടു
 പുണ്യമകുന്തുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു
 കണ്ണുണ്ടെരും മോയിച്ചു ധർമ്മജനൻ
 കിങ്കരന്മാരോടു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 ശങ്കിച്ചു നില്ലാതെ നിങ്ങളെല്ലാം
 ചെന്തനലാററിൽ കളിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോ-
 തുകിമതമായ ചൂണ്ടൽതന്മേൽ
 തൂക്കിനിന്നൊരായും മോപിച്ചു സ്വന്തം
 അക്കിനിന്നീടുവിൻ തോരക്കുതൊൽ

* കക്കിക്കിടി.

‡ മൂലയിൽനിന്നു

ഇങ്ങനെ കേട്ടോരു കിരംതൊണ്ടെല്ലാം-
 തങ്ങനെതന്നെയങ്ങോചരിച്ചാൻ
 സ്വരമുദാഹരണ സത്യമെന്താറില്ലാ-
 നാമുനിപുംഗവനെന്നപോലെ
 നിർമലനായ നീ കന്മഷം കൊലാതെ
 നമ്മുടെ ചൊല്ലിനാലിന്നു നേരെ
 ചന്ദ്രനുപമോരിടന്നുവെ വേൾക്കേണം
 കന്യനായുള്ള നീ മാഴ്കീടാകത
 ചഞ്ചലം കൈവിട്ടു ഗംഗാതന്തുജന്മാൻ
 ചൊല്ലിയൊ ചൊല്ലിനാനൊന്നു തെല്ലെ
 മാതാപിതാക്കൾക്കും ദാസ്യലാഭം തൻ-
 ഭസാദരമാർജ്ജഭാരതങ്ങൾ
 ഭാരതമാനായ ഭനഭരപക്ഷം ചൊല്ലിയൊ
 നീത്യവും ഭാരതനും സ്വർകണ്ഠാർശം
 അതർത്ഥമെന്നുള്ളതു നേരത്തു ചൊല്ലിയൊ
 മിഥ്യഭയകൊണ്ടു ജ്ഞിയാതെമിയിൽ
 ഉൾമയല്ലാത്തതു ചൊല്ലാനുകൊണ്ടൊരു
 കന്മഷം വന്നീടാ ഭരതനാഥം
 ചന്ദ്രനുള്ള ഭാരതത്തെ മൂറിനിമിശ്ശിനിവ-
 നെന്നാനുകൊണ്ടിയൊ ചൊല്ലിയൊ
 ഭാരതനായുള്ളൊരു മന്നവൻതന്നെ
 വൃക്കരികളീങ്ങനേ കേട്ടനേരം
 ചിത്തം കെളിഞ്ഞൊരു മഹാനിപുംഗവൻ
 മുഖികാത്മാവും നോക്കിക്കൂട്ടാനാൻ
 തെറ്റൊന്നപോയെന്നി മനൊന്ത കാതനെ-
 യൊന്നീയാണ്ടുകൊൾകുന്നയാവു
 കിന്നയാരുള്ളൊരു കന്യകാത്മാപ്പാൾ
 കണ്ണനീരോലോലമെപ്പുറം നേരെ

വില്ലാളീവീരനാം ഭാസ്കരൻതന്നോട്
 ചൊല്ലിനിനീടിനാളല്ലെല്ലാം
 ഭാസ്കരൻതാനതു ഭക്തോദ്ധ നോക്കൂ
 ഭാസ്കരൻ് വിനിയ്ക്കു കണ്ടു പിന്നെ
 ആവതല്ലാതോന്നാമിവിധിനിവര
 സേവിയ്ക്കുന്നതു കാർണ്ണമായ്
 താപത്തെപ്പോലുകവാൻ നമോദിന്നാവതു
 വ്യാപിക്കയെന്നോ വഞ്ചിപ്പി
 ത്തങ്ങനെ കേൾപ്പിച്ചിട്ടുബരും സാരമായ്
 ഗംഗാതന്തുജനകെട്ടുതകുവാൻ
 ഭേദികൻ വന്നതു കണ്ടോരനേരത്തു
 ആഹ്ലാസോയ്കെവന വഞ്ചി ഭേദനൻ
 എന്തിവൻ വന്നതെന്നിങ്ങനെ തന്നികല
 ചിന്തിച്ചുനിന്നാങ്ങുണ്ടനേരം
 മറ്റോലും പാണിമേന്മയൊക്കെയുടമവ -
 നിഷ്ഠമായുള്ളതു ഞ്ഞമായ്
 വീരനായുള്ളോരു മാമുനിതാനപ്പോൾ
 കാര്യമായുള്ളതു കൈപ്പു കമാനാൻ
 എന്നതു ഭക്തോദ്ധ ഗംഗാതന്തുജൻതാൻ
 വന്ദിച്ചുനിന്നു പറഞ്ഞോനപ്പോൾ
 ശാപിന വനോദ്ധ താപത്തെപ്പോലുകവാൻ
 ഗോവിന്ദേകാലപ്പുകയെന്നപോലെ
 നിത്യമല്ലാതോദ്ധ കാരിയകാണാം
 സത്യവീരോധത്തെ കെട്ടേക്കനേരം
 എന്നതു ഭക്തോദ്ധ കാർണ്ണവരാജൻതാൻ
 വകനഴുന്നീടുന്ന കോപത്താലെ

ഇന്നിവരുംതന്നെ നീ വേട്ടതില്ലെങ്കിലും
 മന്നവപീരരെയെന്നപോലെ
 ശരഭമേകക്കുറവിട്ടു കമകത്തകക്കാണ്ടു തൊൻ
 നിനമളികളെ ചൊര നേരേ
 നരഞ്ചെതെ യൂട്ടവൻ പണ്ടു നീങ്ങിപ്പ
 പഞ്ചസമന്തകം തന്നിലിപ്പോൾ
 ഇങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 മറ്റൊരു ചൊല്ലിനാൻ മന്നവൻതാൻ
 ഭേദികനായ നീതാനൊഴിഞ്ഞിന്നിപ്പോൾ
 ഇതശൻതാൻ വന്നിങ്ങെത്രയെങ്കിലും കേൾ
 നിന്നെ കരുതുന്നതന്നാലെയിന്നു തൊൻ
 വെണ്ണനിന്നീടുവൻ തേരിനാലും.
 ഇങ്ങനെ ചൊല്ലി നടന്നുകഴിഞ്ഞാൻ
 സാഗരത്തിന്നു ഭൂമുതന്നു വന്നാൽ
 മൂന്നാം മുഖേഴുകമന്നവപീരരെ
 വെണ്ണവൻതാനെങ്ങെല്ലാമേ
 ദൃഷ്ടി വേരറ്റ നൽകരുതേത്രത്തി-
 ലൊക്കവെ ചെന്നു പുക്ക പിന്നെ
 വൃത്തം വിണ്ണവൻതാമസം തങ്ങളിൽ
 ശുദ്ധരായ് നിന്നു ചൊന്നെന്നപോലെ
 അസ്രുക്കൾകൊണ്ടു കളിപ്പുത്തങ്ങിനാൻ
 ക്ഷത്രിയവീരനും ഭാഗ്യവനും
 അതോരും ചൂണ്ടളള ദേവകളെല്ലാമെ
 ദ്രവ്യമത്തിൽവന്നു നിറഞ്ഞൊരുപ്പോൾ
 നാലഞ്ചനാളവർ തങ്ങളിവിടുകെ
 മേളത്തിൽനിന്നു ചൊന്നെന്നേരും

തൊറുതീല്ലേതുതേ മന്നവനെക്കൊരു
 ചീററഞ്ഞപ്പുണ്ടോരു ജാമദഗ്നി
 കർഷകവെതിതൻചക്രസമാനമാം
 വെണ്മഴുതന്നേയെടുത്തേറിത്താൻ
 ചേലാമരായുളളോരു കരകമണവൻ
 മരോടു ചെന്നൊരു ചേരമുഖവ
 മെല്ലെ തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ
 വല്ലഭമുള്ളവരെങ്ങു ജായം
 വ്യോമത്തിൽ മേവുന്ന ദേവകളുണ്ടോ
 പൃഥ്വിതന്നേയും തുകിന്നിനാൻ
 സന്തോഷം പൂണ്ടോരു ഭാർഗ്ഗവതാമൻതാൻ
 സന്താനസുതൻമെഴുലിതനിൽ
 സ്വസ്തിയും ചൊല്ലി നടന്നുകൂടിക്കിനാ-
 തത്തമരായവരെങ്ങു ജായം
 സന്തോഷം പൂണ്ടോരു കന്യകന്മാനപ്പോ-
 ളുള്ളൊന്നി വേണ്ടതെന്നോളൂ പിന്നെ
 കേദാരമാരോരു കേരളത്തിലമ്പോടു
 പാലങ്ങുരുതന്നെ * ചുണ്ടുതൂനി
 ഏണാകശേഖരൻതന്നെ പാലങ്ങു
 ചേരനൊരു സേവിച്ചു മേവുകാലം
 കേരികൾ കണ്ടു മെളിഞ്ഞുനിന്നമ്പോടു
 പ്രത്യക്ഷനാണുരു കാമവെരി
 ചിന്തിച്ചു കാൽത്തെച്ചൊരിച്ച നേരത്തു
 സന്തോഷം പൂണ്ടു വണങ്ങിപ്പോന്നാൾ

കല്പനാരായുള്ള മാലോകർ മുഖവരണ
 കല്പാണകാലത്തു വന്നു നേരേ
 ഇഷ്ടനായുള്ളോരു സാമുപദ മാല ഞാ-
 നിട്ടനിന്നീടുവാനോങ്ങനേരം
 അന്ധിനാൽ വന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുപോ-
 ന്നാപ്പു വെട്ടിത്തു കളഞ്ഞു നേരേ
 നാണക്കെടുത്തൊരു ഭീഷ്മരക്കൊല്ലുവാ-
 സാണാണുരേണം ഞാൻ തന്മുക്കാനെ
 ഏതൊരു കേട്ടൊരു പണഗഭൂഷണൻ
 അന്നിലെ പുഞ്ചിരി തുകിമുറ്റാനാൻ
 നാരിമാരായുമെ പുംസന്മാണ്ണീകാ
 പുംസന്മാൻ നാരിയാകെന്തും വരാ
 ശത്രുക്കളായ ജനങ്ങൾക്കു ചെഞ്ചുമേ
 മൃത്യുവാശ്ശേവുതിംമാല നേരേ
 അന്ധിൻ കഴുത്തിൽ ധരിച്ചവൻ ഭീഷ്മർക്കൽ-
 കാലനാണുനീട്ടം കാലത്താലെ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയമ്മാലയും നൽകിനി-
 നംഗജവൈരി മറഞ്ഞു നേരം
 നീലവിലോചനയോളതു കണ്ടീടിനാർ
 മാലകൊണ്ടിന്നിപ്പോൾ രണ്ടുകാഴ്ചം
 വീരനായുള്ളോരു കാമുകൻതന്നെയി-
 നാരാഞ്ഞു മല ഞാനിട്ടുകൊണ്ടാൽ
 ശത്രുവെ വെണ്നീടും തേതാവുമിങ്ങാക-
 മിത്തമൊണ്ണുന്നിതെന്നും ചൊല്ലി
 മാലയിട്ടീടുവാൻ പുംസകർത്തേടിയി-
 ബ്ദശ്രുതലംതന്നിൽ നടക്കുന്നേരം

വീരനായുള്ളൊരു ഭീഷ്മരപ്പേരിച്ച
 ആരുമൊത്തത്തൊടുമയില്ല
 എന്തെന്നി നല്ലതെന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു
 സന്താപം പൂണ്ടങ്ങഴിഞ്ഞ പിന്നെ
 ആയ്ക്കനായുള്ളൊരു പാഞ്ചാവൽത്തന്നെ
 വാങ്ങാറു ഗോപുരമുപാത്തിങ്കൽ
 ചേങ്ങാറു മാലയും തൂക്കിനിന്നങ്ങിനെ
 പ്രാണപരിത്യാഗം ചേർത്തുകൊണ്ടാരും.

അദ്ധ്യായം ൯.

ധൃതരാഷ്ട്രൻ മുതലായവരുടെ ഉല്പത്തി.

അംബികയാഭിയാജ്ഞാവിനിന്നീടുന്ന
അംബുജലോചനമാതുമായി
ഇഷ്ടം കലനം കളിച്ചുനിന്നമ്പിനോ-
ക്തോട്ടനാളത്തിനെ ചെന്നവാക്യ
മന്നിടം കൈവിട്ടു മണവവീരൻതാൻ
വിണ്ണകം തന്നിലകത്തു പൂക്കിനാൻ.
അമ്മതൻവേദന പോക്കുവാനായിട്ടു
നന്മകനായുള്ള വേവുപ്യാസൻ
അക്ഷണം ചെന്നു വണങ്ങിനിന്നുമ്പോടു
ഭുഷണത്തിൻകാരണം കേട്ടു നേരം
അംബികാന്തനുടെ കെട്ടകം പൂകിനാൻ
നിമ്ബലനായുള്ള നന്മുനിതാൻ
ദൃഷ്ടമായുള്ളൊരു വേഷത്തെക്കണ്ടിട്ടു
ഞെട്ടിനിന്നൊട്ടു മടിച്ചു പിന്നെ
ഓയ്തിയടുത്തു പൂണൻനിന്നീടിനാരം
മദ്യോലംബാണിയും മാമുനിയെ
അംബാല തന്നുടെ കെട്ടകം പൂകിനാ-
നമ്മുനിതാനുജ്ഞാ ചൊല്ലാൻ
ചേലകൾ മേനിയിൽ ചേർത്തതു നീക്കാതെ
ചാലേ ചെന്നങ്ങു പൂണൻനിന്നാരം.

ഭാസിതേപ്പിനെയെപ്പുനീന്നീടിനാൾ
 വ്യാസൻതൻ ചാർത്തു മാതാവാപ്പോൾ
 സുന്ദരരൂപത്തെപ്പുണിതു കാണുമായ് -
 കണ്ടപ്പുവീലകളാളെ പിന്നെ
 മാതാപുത്രന്മാരെ പാദസംരക്ഷയ്ക്കേ-
 ഉദരവോട വണങ്ങിപ്പോന്നാൻ.
 അന്തമില്ലാത്തൊരു കൈബലം പുണ്ടനി-
 ന്നന്ധകനായോരു ബാലകൻതാൻ
 അദ്വൈത വഞ്ച പിറഞ്ഞനിന്നീടുമെ
 മുഖിലെപ്പുള്ള മാതിരിയിൽ,
 രണ്ടാമത്തെന്മാരെ ചാർത്തു വന്നോരു
 വഞ്ചാർപ്പുഞ്ചായലാരെത്തന്നുകനായ്
 ഭരപതുമായുടേളാരു കാമ്പത്തേപ്പുണ്ടൊരു
 കൈപതൽതാൻ വഞ്ച പിറക്കുമല്ലോ.
 ആണിമാണ്ഡവ്യന്റെറ ശാപത്തിൽകാരണം
 കേളാണിക്കു നല്ലൊരു മൗണീകൃതായ്
 ധർമ്മൻതാൻ വഞ്ച പിറഞ്ഞനിന്നീടുമി-
 ന്നന്മയിൽ നിന്മകെ മാസിയിരുന്ത
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ
 മംഗലനായുള്ള മാമുനിതാൻ
 ഗർഭമുണ്ടാകയാലാമരോർ മുവയ -
 മുള്ളതകാണിയേക്കുമെന്തെന്നാൻ.
 ശിക്ഷയിലവ്വോട രണ്ടുവും കർമ്മവും -
 മൊക്കവേ ചെയ്തു വിളങ്ങും കാലം
 പരദാതകാണി കലന്നാ കമാരനെ -
 പ്പെറ്ററുനിന്നീടിനാളുംബികതാൻ
 കഷ്ടമിയന്നോരു വേഷത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 ദൃഷ്ടിയിടച്ചു പുണ്യൻ മൂലം

ഇപ്പോഴായുള്ളൊരു കലപനൽക്കു ചെപ്പുമെമ്മി
 നമ്മുമാണ്ണുന്നിതു ഏറ്റി രണ്ടും
 വെണ്മ കലനുംശ്ശേരുംചരകൊണ്ടു പ-
 ണിയാലതന്നെക്കൽ കൂട്ടുകയാൽ
 ഉണ്ടായ ബാലകൻതന്നെക്കു ഭേദത്തി-
 ലുണ്ടായി പാണ്ഡിതയായകാരം
 ചേടിയിലുണ്ടായ ബാലകനെനാനും
 നീടുന കാത്തി കലനം നിന്നാൻ.
 കർമ്മങ്ങളോരോരുന്ന ചെപ്പു വളർത്തു
 ഷണ്മൊസംപോന്ന പിന്നെ കാലം
 വേദിയക്കല്ലൊക്കെ ഭാനങ്ങര ചെപ്പു
 രാജനും നൽകി വളർത്തുകാലം
 ചാലക്കളിച്ചു നടന്നതുകണ്ടിനാൻ
 ബാലനാൻ ഭുവനം വാങ്ങിനോടേ
 ശാസ്ത്രങ്ങൾ ചാലപ്പുറിച്ചുതുകണ്ടിനാ-
 രാസമയിലായുധവിദ്യകളും
 ദേവങ്ങളോതി വിശദനാണ്ണുന്നിതു
 ഭാസിയിലുണ്ടായ ബാലകൻതാൻ
 ജ്യേഷ്ഠനായുള്ളൊരു നൽകുന്നതാണു
 നാട്ടിനു നാഥനാണു ചിന്നെ
 ഭേദനകൾക്കല്ലൊക്കെ നാമ്പകനാക്കിനാൻ
 മാനിനായുള്ളൊരു പാണ്ഡിതനെ
 മാലോകക്കാർമേയപത്തു ചൂടാക്കി
 പാലിച്ചു. സന്തതം മേവുകാലം
 ഉത്തമനായ സുബോധമഹീപന്റെ
 പുത്രിയായുള്ളൊരു കന്യകനാൻ

പാവകലോചനാർത്തത്തെ പാദങ്ങൾ
 സ്വേദിച്ചുനിന്നു വധിച്ചു കാലം
 പുത്രന്മാരേകത്തങ്ങരും ലഭിക്കുമെ-
 ന്നർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും വരും കൊടുത്താൻ
 എന്നതു കേട്ടോടേ ഗംഗാതന്ത്രജിൻതാ-
 നെത്തരില്ലാത്തതും സ്വന്തോഷത്താൽ
 മനസ്സാർത്തത്തെ മന്ദിരം പൂജിച്ച്
 കന്യകതന്നെയും കൊണ്ടുവന്നാൻ
 താലത്തിൽ വെള്ളമി കണ്ണാടി പൂക്കൾ
 മാലേ വിളങ്ങുന്ന ഭീപങ്ങളും
 ആഭിനായ് മേവുന്ന മംഗലജാലങ്ങൾ-
 ഉദരസ്ഥാപ്ത കലനം നന്നായ്
 വാട്ടമകന്തളേളാരംബികാനന്ദനൻ
 വെട്ടുനിന്നീടിനെന്നെന്നേ വേദം,
 കാതൽ കണ്ണില്ലയാതതു കണ്ടിട്ടു
 ജാതമായുള്ളോരു കന്യകതാൻ
 ഇഷ്ടനേപ്പോലെ വധിച്ചുതിന്നായിട്ടു
 കഷ്ടിച്ചുനിന്നാളെന്നോ വേദം,
 വാരികമാത്താഴ്ന്നേരയി മേവുന്ന
 ഭാര്യയോടൊന്നിച്ചു നിന്ന കാലം
 ഉത്തമമാത്താഴ്ന്ന യോഗത്തെയ്യ്ക്കിതു
 നൽകുന്നരാഷ്ട്രതനോദേവിൽ
 പോരാത്തതേതുപോലാതെ ചെങ്കിടേ
 പാരികം പാലിച്ചു പാണ്ഡുരാജൻ
 താഡനായ് മേവുന്നോളനുള്ളത്തിൽ
 സ്വന്തോഷം പൊങ്ങിച്ചു മേവുന്നാൾ
 വീരനായുള്ളോരു പാണ്ഡുവിനിന്നിപ്പോൾ
 നേരയിട്ടുള്ളോരു കന്യകതെ

കണ്ടുതില്ലെന്നിട്ടു ഗംഗാതന്തുജന്താ-
 നിങ്ങളും പുണ്ടു വസിക്കുംകാലം
 മോജനായുള്ളോരു യാദവൻ നൽകിന
 മോജനം വെണ്ണിവന്നെന്നാത്തനാൾ
 ഉത്തമനായുള്ള ഗംഗാതന്തുജനോ-
 ട്തപഗന്മാരുല്ലാം ചൊന്നാരപ്പൊൾ
 സന്തതിയില്ലാത്തു സന്താപം പുണ്ടിട്ടു
 കന്തിമോജനെന്ന യാദവൻതാൻ
 ആദരിച്ചുനോട്ട വേദിയക്കല്ലാൽ-
 മോജനം നൽകിയിരുന്ന കാലം
 ദേവകുന്തയുടെയംശകരാഹിട്ടു
 ശ്രീവസുദേവനമാളുകനും
 ബന്ധുരകാന്തി കലറാന്നിണീട്ടുന
 കന്തിയും നല്ല വികന്തിതാനും
 മക്കളായ് വന്നു പിറന്നനിണീടിനാൻ
 മൈക്കണ്ണിയായുള്ള ധർമ്മിയും
 ചാലലക്കളിച്ചു വളർന്നിണീട്ടുന
 കാലത്തു ചൊഞ്ചയ്ക്കുന്നൊരുനാൾ
 നിർമ്മലനായുള്ള ശ്രീദവാസാവുതാ-
 ന്നൊന്നായ് വന്നങ്ങിരുന്ന കാലം
 കോമളയായുള്ള കന്തിയിൽ മേവുന്ന
 സാമന്തമോരോന്നേ കണ്ട നേരം
 പുത്രഫലത്തെ വരുത്തിനിണീട്ടനോ-
 ത്തത്തമന്ത്രത്തെ നൽകിച്ചൊന്നാൻ
 ഇവണ്ടു ലോകത്തേക്കു മുന്നിലും ചെമ്പുമെ
 ചൊയ്ക്കൊണ്ടു ലോകരിൽ ചേർന്നവരെ
 മന്ത്രവും ചൊല്ലി വിളിച്ചുനിണീടിനാൻ
 സന്തതിയഞ്ചു ലഭിച്ചുകൂടും.

ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാ-
 നംഗജവൈരിതന്നംശഭൂതൻ
 ദൃഷ്ടമോ എന്നറിഞ്ഞീടുവാക്കാതിട്ടു
 ഇന്ദ്രിയായുജ്ജ്വലനൊരു നാൾ
 ആദിത്യദേവനെച്ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലിനാൾ
 വേദത്തിൻകാതലായുജ്ജ മന്ത്രം
 പാരാതെ വന്നൊരു ഭാരവും അന്തമാത്
 മാർവിലാസങ്ങളുമാണ്ടു നേരം
 ശ്രീലം തന്നിൽ പതിച്ചതു കാണായി
 നൃത്തനനായോരു വൈതൽതന്നെ
 കണ്ണത്തിനൂടെ പുറപ്പെട്ട കാരണം
 കർണ്ണനെന്തിങ്ങിനെ പോയതായി
 കണ്ണുകുണ്ടു തൻമെയ്യിൽ ധരിച്ചിട്ടു
 ചെമ്മെമ്മെ നല്ല കിരീടമുണ്ടു
 ശബഡസ്ഥലങ്ങളെച്ചുംബിച്ചു മേവുന്ന
 കണ്ഡലയുഗങ്ങളെത്തന്നും,
 വില്ലുണ്ടൊരു കയ്യിൽ മറേറതിലവോടു
 നല്ല ശരങ്ങളുമുണ്ടു ചെമ്മെ
 കാണുന്നതാകിലോ ഭാരവെന്തിങ്ങിനെ
 മേലൊരു ചൊല്ലുവാൻ തോന്നുമത്രേ.
 മന്നിടം തന്നിലെ മാലോകർ കേൾക്കുമ്പോൾ
 നിന്ദിക്കുമെന്നുള്ള പേടികൊണ്ടു
 വരേറു മേവിന വാരിയിലാക്കിനാ-
 ല്ലാമോമൽപൈതലേ കന്തിമേവി
 കണ്ണുനിന്നീടുന്ന വാരിധിചാമൻതാൻ
 മണ്ടിയണഞ്ഞങ്ങിട്ടുതു മെല്ലെ
 ബാലകൻ തന്നെത്തൻഭായ്യയും അന്തമാത്
 ചാലെ വളർത്തിനാമെന്നു കേട്ടു

പാമ്പാമുരീങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ശാന്തനായുള്ളൊരു ശാന്തനവൻ
 കന്തിമോജൻതന്റെ മന്ദിരം പൂക്കീട്ടു
 കന്തിമോജൻതന്റെ പോന്ന പിന്നെ
 നാംപോലപുത്രൻ നൽകിനാനേവോടു
 ചൊൽക്കൊണ്ടുനിന്നോരു നൽപൊഴുതിൽ
 മോശമഹീപന്റെ പുത്രിയായുള്ളൊരു
 മാപ്പിതേത്തന്നെയുമുണ്ണുമെ
 മോശമാരോടു കലർന്നിന്നവോടു
 വീരനായുള്ള വനന്നേതനാൾ
 കാനനം തണിൽ മൃഗങ്ങളെക്കൊല്ലുവാൻ
 യാനത്തിനായി മുതുന്നതേനരം
 കൈബലം പൂണ്ടുള്ള വേവകുന്ദാരെല്ലാം
 ചൈകാതെ വന്ന നിറഞ്ഞുകൂടി
 വീരനെ പൂണ്ടുള്ള ലോകവും താനുമായ്
 പാറാതെ തന്റെ സേനയുമായ്
 നീലമാക്കൈലത്തിൻപാർശ്വത്തിൽ പൂക്കീട്ടു
 സിംഹം തുടങ്ങിന ജന്തുക്കളെ
 ക്ലാലൻ നൽകി നടന്നുനിന്നീടുന്ന
 ക്ലാലൻ ചെങ്ങുകുമ്പയെന്നാരുനാൾ
 കണ്ടു മൃഗങ്ങൾ രമിക്കുന്ന നേരത്തു
 കണ്ടുനിന്നീടിനാൻ മന്നവൻതാൻ
 അഞ്ചു ശരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിതെന്നിട്ടു
 ചെങ്ങുകുമ്പ പഞ്ചത പ്രാപിക്കുമ്പോൾ
 മായയും കൈവിട്ടു മാച്ചുനിന്നിട്ടു
 ഭൂമിപൻതന്മൂലം നോക്കിച്ചൊന്നാൻ.
 പണ്ടു വസിപ്പുന്റെ ശാപത്താലെങ്ങരുംകി-
 ണ്ണൊഴി നിൻകയ്യായ് ജീവഹാനി.

ചെല്ലോരു പാതികൾ കാണുമായി നീ
 മെയ്യോടൊന്നിച്ചു മേവുമനാൾ
 ചാകയെന്നിങ്ങിനെ ശാപവുമിട്ടുടൻ
 നാകത്തിൽ പൂകിനാൻ ഭാര്യയുമായ്
 ശാപത്തൊപ്പുണ്ടോരു ഭൂമിപരനത്രയും
 നാപത്തൊപ്പുണ്ടല്ല മേവുകാലം
 വ്യാസമഹാമുനി തന്നടേ ചൊല്ലാലെ
 വേദിയർത്തന്നുടെ ശാലത്തോറും
 ഭിക്ഷയേററുണ്ടു നടന്നുകഴിയിനാൻ
 ഭൃത്യനി വന്നതു പോകുവാനായ്
 മാലകൾ തേടുകൾ കണ്ഡ ലജാലത്തൾ
 ചാലേ വിളങ്ങും നൽചേലകളും
 ആരണക്കുറോട്ടു നൽകിനിന്നീടിനാൻ
 നാരായണൻ തന്നെയുള്ളിൽ നല്ലി
 ഉഗ്രമായുള്ളോരു ശാപത്തേത്തന്നുടെ
 അഗ്രജൻ തന്നോട്ടു ചൊൽവതിന്നായ്
 നാഗപുരത്തിലയച്ചു നിന്നവോട്ടു
 യോഗത്തൊപ്പുണ്ടു വസിപ്പു പിന്നെ
 ബ്രഹ്മനേക്കൊക്കാനുദ്യോകത്തുകഴിയിനാൻ
 നന്മനിമാരോടുക്കൂടി നേരേ
 സത്യലോകത്തിന്റെ ഗോപുരവാതുക്കൽ
 സന്തപനം ചെന്നല്ലെ നിൽക്കുന്നേരം
 പുത്രരില്ലാത്തവർ നിർഗ്ഗമിച്ചീടരു-
 തിന്മമലം തന്നിവരത്തന്നേ കേട്ടു
 ലോകനപുണ്ടവൻ മേവുന്ന തേരത്തു
 ശാമിജൻ വന്നു വരം കൊടുത്താൻ

വൃശ്ച

കഥാശൃംഗാരം

മുത്തമമായ തപസ്സുകൾകൊണ്ടിന്നു
പുത്രൻ നിന്നെ ലഭിക്കുമെന്നു
മംഗലനായുള്ള മാമുനിപുംഗവ-
നിങ്ങനേ ചൊന്നതു കേട്ടനേരെ
പാതകം പോക്കുന്ന തീർത്ഥങ്ങളോരോരേന്നു
പാരാഞ്ഞുകണ്ടുകണ്ടാതിയാടി
ബ്രഹ്മരൂപിണോടു സമമായി വന്നിതു
നിമ്ബലനായുള്ള ഭൂമിപാലൻ.

അദ്ധ്യായം ൧൦

കരുപാഞ്ചലവന്മാരുടെ ഉരുഭവം

വീരനായുള്ളോരു പഞ്ചഡൂവിടങ്ങളെയൊ-
രാരണമുറപ്പത്തേക്കെടുത്തോ
ഉരുന്നതാപം പൂർത്തോരു കണ്ഠിയും മാളിയും
കുന്താവിൻചാരത്തു ചെന്നാരപ്പോൾ
മാന്ദാവായുള്ളോരു യോഗനഗന്ധിനാൻ
വേദനപൂർത്തു തളിൻവീണാർ
യോഗിയായുള്ളോരു വൃന്ദാബമഹാമുനി
നാഗപുരത്തിലകത്തുപുകാൻ
മാന്ദാവതന്നുടേ പാദസരോജങ്ങൾ
മാനിച്ചു ചെന്നു വണങ്ങിനിന്നാൻ
ചീതേന്താരു മോക്കെത്തപ്പുതുറുപെന്തെത്തവർ
മുത്തിയിലേററം മുകൻചൊന്നാർ
അന്ധനായുള്ള തൊൻ കാരണമിന്നിപ്പോൾ
സ്വന്തതിയില്ലാതെ വന്നുകൂടി
കൈതവനം പൂർണ്ണമാണ്ണന്നിന്നീട്താ
സൗഖ്യവര ഗർവ്വമുണ്ടായില്ല
കണ്ഠിയിലുണ്ടാകും പൈതൽക്കുണ്ടുള്ളൊ-
കന്ധതയിന്നിപ്പോളുറുകൂടി

* ചെറു തളയാരം താരിവില്ലായ്മ എന്നാണു് ശരിയായ അർത്ഥം.

അമ്മതാനിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 നിൽക്കുന്നതുമ്മി നന്മകൻതാൻ
 കണ്ണിലുയർത്താൻ തന്റെ ജായയ്ക്കു
 വെണ്ണയും മിശ്രിച്ചു നൽകിപ്പോന്നാൻ
 ബാലകന്മാരിവരെയെങ്കിലും വാങ്ങി
 കാലമോ മുവാണ്ടു വെണ്ണകൂടും
 വിപുലകൃഷ്ണനെ ഗർഭത്തെപ്പാലിച്ചാൻ
 തന്നെ കോലുക ഭവങ്ങളുവണ്ണം
 ഇങ്ങനെ ചൊല്ലി ഗാഢമു നീനീടിനാൻ
 മംഗലനായുമ്മി മാമുനിതാൻ
 സുദൃഢായുക്കൂടാതെ സൗഖ്യലയ്യുദ്ധോടു
 ഗർഭവിഹാസരം പോന്നുകരിച്ചു
 ഏതൊരു വാങ്ങിയും മനിക്കുന്നതില-
 കത്തെയും പൊക്കിപ്പുറത്തുകാലം
 പുത്രരില്ലായ്മയാൽ സൽഗതികൂടാതെ
 ഭംഗിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഭൂമിപാലൻ
 ശാന്തയായുക്കൂടാതെ കാന്തയോടൊന്നിച്ചു
 ഭാരതനായ് നിൻ പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 നമ്പുനിമാരുമായ് വൈകാതെ കഷ്ട ഞാൻ
 ബ്രഹ്മലോകത്തിന്നു പോയനേരം
 പുത്രരില്ലായ്മയാൽ ഗോപുരവാതിൽ-
 ലത്തലം പൂണ്ടങ്ങു നിന്നുപോയി
 ഞ്ഞതൽപെടേണ്ടു നീ പുത്രഹലം നിന്ന-
 കെത്തുമെന്നെന്നോടൊന്നു ചുറ്റി ചൊന്നാൻ
 ഘോരമായുക്കൂടാതെ ശാപത്തിൻകാരണം
 മാരവില്ലാസത്തെക്കൊലകിലൊ

[illegible]

പ്രാണങ്ങളൊക്കെയുതി ചെമ്പൂനിന്നീടാതെ
 ചേൺററുനിന്നു ഭൂമിക്കുനേരം
 തന്നെലർത്ഥാണമേററുണ്ടായോരിടലാൽ
 തൊണ്ടയിൽ ബന്ധിച്ചു ചോറുള്ള
 ഏന്നതു കണ്ടോരു ഭൂസുന്മാരിതാൻ
 മിന്നൽ പൂക്കു പാഞ്ഞൊളപ്പോൾ
 ഉറ്റൊതെ നിന്നതിൻകാരണം ചൊല്ലുക
 പണ്ഡിതനായുള്ള ഭ്രമിദേവ!

തണ്ണീരോ? വേണ്ടതു വൃന്തനജാലമോ?
 വെണ്ണയോ? പാലോ? നൽകാമല്ലോ?
 ഏന്നെല്ലാമിങ്ങനെ കേട്ടോരു നേരത്തു
 മരിപൊലകൻ ചെൺ ചൊന്നാൻ
 തുറന്നായുള്ള നീ ഭോജനം വെണ്ണാതെ
 നിട്ടതികോലുവാനെന്തുമുഖം

കോമളമായുള്ള വസ്ത്രങ്ങളേതാൻ
 കാമീച്ചിട്ടാകിലോ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാൽ
 അർപ്പിക്കുകിലും വസ്ത്രങ്ങളാകിലും-
 മർദ്ദാശമാമിവരതാനാകിലും

സതപതം നൽകവൻ സംശയം കൂടാതെ
 സത്യമായ്ചൊന്നതു കേട്ടുചൊന്നാൻ
 അത്ഥവും വസ്ത്രവുമല്ലിനിക്കിന്നിപ്പോൾ
 ശ്രദ്ധയാകണതു ചൊല്ലാമിപ്പോൾ
 അന്ത്യത്തിൽ ചോദിച്ച സാധനമെന്തെ ഞാൻ
 മിന്നിച്ചു സന്താപം പൂണ്ടിപ്പോൾ
 മന്ദമബാണം തൻമാറിടം പൂകയാ-
 ലുന്മടം പൂണ്ടുള്ളൊരാളാൻ താൻ
 നന്മയും നിന്മയും വെണ്മയുമൊന്നാതെ
 അന്തർമായതു ചൊന്നനേരം

ശാന്തനായുവുന്നോരാരണൻതന്നുടെ
 കാര്യത്തെ നോക്കിത്തെളിഞ്ഞു മൊന്നാൻ
 സമ്മതമായ നീയിന്നിപ്പോൾ നമ്മുടെ
 യാമത്തെപ്പാലിച്ചു കൊള്ളുവാനായ്
 ആരണൻ തന്നുടെ വാഞ്ചിതമരവൊടു
 പൂരിച്ചു കൂട്ടുകയെന്നിങ്ങനെ
 ഇഷ്ടനായുള്ളവൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 മൃഷ്ടമായുണ്ടു തെളിഞ്ഞു ചിന്ന
 കെട്ടുക തന്നിലെ പുകക്കായ നേരത്തു
 മരളാലുംവാണിമാർ മെരലിമാലാ
 ജ്ഞതാവിൻചൊല്ലാലെതന്നു മാവവോടു
 അല്പഗതനെല്ലുണന്നമൂലം
 മാനിനീത്തന്നുടെ ചാരിത്രത്തിന്നൊരു
 ധാനി വന്നില്ല പണ്ടെന്നു കേൾപ്പു
 പുത്രങ്ങളാകയിലാശയാലസ്യരെ
 ജ്ഞതാവിൻചൊല്ലാലെ പൂണ്ടുകൊണ്ടാൽ
 ഏതുമേ ദോഷമില്ലെന്നു താൻ കേട്ടുള്ള
 ഗാഢകരം പിന്നെയുമൊതിനിന്നാരം
 ആശ്ചര്യയുള്ളതേ അത്രുനാനിങ്ങിനെ
 കാശ്ചെയ്തുള്ളതു ചൊന്നനേരം
 ചാലെത്തെളിഞ്ഞു വഴങ്ങിനിന്നീടിന
 ദ്രുഢലോകപാലനെ കൂപ്പിനേരെ
 ചാതവാഴ്ത്തുവുന്നോരാരാമംതന്നിൽപു-
 ക്കായപോയ് നല്ലതെന്നോത്തു മെല്ലെ
 മന്ത്രവും ചൊല്ലി വിളിച്ചുനിന്നീടിനും
 ഉത്തകൻതന്നെയക്കഞ്ചീരേവി
 വാരിജം മുമ്പായ ബാണങ്ങൾ ചെഞ്ചമെ
 മാറിക്കു തന്നിലങ്ങല്ലയാകെ

വണ്ണം തിമങ്ങിയ നന്മണി പൂണ്ടിട്ടു
 തിണ്ണം വളങ്ങയ്ക്കു പോത്തുമേനി
 ശുഭ്രവസ്ത്രമേവർത്തൻ നോക്കി മേവുന്ന
 കാവിലകം പുക്കൊൻ കാന്തിമോദക
 പുഷ്പരോഷി മുഴുത്തു പുണർന്നാൾ
 ഗർവ്വം പൂർണ്ണമാണ്ഡ്യസൂക്തി
 വാരിജകാമുകൻ പ്രത്യുഷകലാലത്തു
 വാരിവീൽനിന്നു പൊങ്ങുപോലെ
 പാരികംതന്നിലങ്ങായതു കാണാതി
 പാരാമൗഢ്യമോമയ്ക്കുതൽതന്നെ
 ഭീനമാശ്വേവുന്ന വാനവരെല്ലാം-
 മാനസരൂപിയിൽ മുങ്ങി മുങ്ങി
 നന്മലർ തൂകിനാരാധിയും ചൊല്ലിനാർ
 ധർമ്മന്മാരവൺ പേരുമിടാൻ
 പുതുനങ്ങായതു കിരണമേനേരത്തു
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുവെച്ചു രൂപതിനാൻ
 ശ്രേണിയരെല്ലാമിടം ദാനമേൽ ചൊല്ലാൻ
 ജാതകർമ്മങ്ങളുമാചരിപ്പു
 അന്യങ്ങളായുള്ള കർമ്മങ്ങൾ പിന്നെയും-
 മെന്തെന്നൊന്ന ചൊല്ലു വളർത്തുന്നിനാൻ
 നിർമലനായോരു ധർമ്മജന്തനുടെ
 ജന്മകർമ്മങ്ങളെക്കേട്ടുനേരം
 വേറൊരു മേവുന്ന സൗഖ്യമലഭേവിനാൻ
 ഭേദമില്ലെന്നു മെച്ചിച്ചു പിന്നെ
 കഷിതശൃംഗം യോഗ്യമായ് വന്നിതി-
 നന്മരംഭുകാക്കെ രാജ്യമെന്നാൻ
 മുഖ്യമാശ്വേവുന്ന ഗർഭത്തെ ബാണിന
 നഷ്ടമാക്കീടുനേന്നെന്നും ചൊല്ലി

[illegible]

2017年12月

സതപത്നീകളെല്ലാമെ പ്രാണനായത്രയും
 ശക്തനായുള്ള സമീരണനെ
 മിന്നിച്ചു തന്നുകെ മന്ത്രത്തെ ധ്യാനിച്ചു
 കുന്തിതാനുമോട്ട നിന്നാനേരം
 മണിവണീടിന വായുവും താനുമൊ-
 യണലർദ്ധ്വാനെക്കേന്ദ്രവിചുപ്പോൾ
 ഉണ്ടായി വന്നൊരു ഗർഭവും പൂർണ്ണമായ്
 വിളംബരാനന്ദം പൊങ്ങുവെണ്ണ
 പക്കമറീട്ടു പാപതപോലേഖ-
 നാക്കുണം ഭൂമിയിൽ വീണു പൈതൽ
 ചാല വളർന്നൊരു വായുതന്തുജന്താൻ
 കർമ്മം കടഞ്ഞു കരഞ്ഞു നേരം
 ദൂരവേ കണ്ടൊരു കേശവിവീരൻതാൻ
 ചാരുവായുവുമ്പൊഴെപ്പതം
 സാരംഗപ്പെതൽതന്നാനന്ദമിന്നിട്ടു
 ചാരത്തു മെല്ലെവ ചെല്ലുന്നേരം
 ഉണ്ണിക്കാലൊന്നു കടഞ്ഞുനുകൊണ്ടിട്ടു
 നിണ്ണും തളൻ മരിച്ചു വീണാൻ
 ആമോളം പൂണ്ടുള്ള വാനവകുണ്ഡലം
 ജീമനെന്നിങ്ങനെ പേരിട്ടൊർ
 പൊൽക്കടംതണിൽ വളർന്നുള്ള പൈതളം-
 ഉളക്കയുമൊന്നു ഭൂമിപ്പിതപ്പോൾ
 മാതൃനന്ദൻ ജാതാനായുവുമ്പോൾ
 വീരനായുള്ള സുധോധനനും
 കംഭം തകർത്തു പുറന്നു പുറപ്പെട്ടു
 വമ്പനായുള്ളവരെന്ന് ഞാനും
 മേഘിതാൻ വേറിട്ടു വീണു നിന്നീടിന
 സ്വിഃശ്ശത്തിൻചാരത്തു ചെന്നു പിന്നെ

തിട്ടതിപുണ്ഡവർ കുടുകിടാവിനെ-
 പ്പെട്ടെക്കൊടുത്തങ്ങു കൊണ്ടുപോയി
 പാഞ്ഞിരുന്നീട്ടു പാമ്പിവിൻതൻ കയ്യിൽ
 ചേർന്നിന്നീടിനാടാഞ്ചി നീക്കി
 ചിന്തിച്ചു കാമകാശമിച്ഛീട്ടു
 മന്ത്രവും ചൊല്ലിയങ്ങനീഭേവി
 ജംഭാരിതന്നെത്തൻചാരത്തു കൊണ്ടുട-
 നയോടു ചെന്നു പുണർന്നോരും
 കണ്ടപ്പൻതന്നോളം കാന്തി കലന്നോരും
 നന്നനങ്ങളായി ഭൂതലകിൽ
 വീരതയോരോന്നു ചിന്തിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 നാടാത്താൻ തന്നെയെന്നതോന്നും
 ചേർന്നുണ്ടിമാരുടെ കണ്ണുകൾക്കല്ലാമെ
 പൊൽകഴിവാന്തിട്ടു വന്നുകൂടും
 ആഹവം കൊലുന്ന ഭൂതിക്കു നല്ലൊരു
 സംഹാരഭേദതന്നെ തോന്നും
 മംഗലന്മാരായ മാമുനിമാരെല്ലാ-
 മിങ്ങിനെ തങ്ങളിലോതിനിന്നാർ
 അക്കുണം വേണെന്ന കാമജളെല്ലാമെ
 ശിഷ്യയിൽ ചെയ്തു വളർത്തുകാലം
 ഇപ്പോഴുള്ളൊരു കാന്തൻതൻചൊല്ലാലെ
 മട്ടോലംവാണീതാൻ മന്ദിയാതെ
 മട്ടോലംവാണീതാം മാട്ടിരു വൈകാതെ
 മന്ത്രവും ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു ചൊന്നാൾ
 കാനസംകൊണ്ടോരു പുറമ്പനെച്ചിന്തിച്ചു
 ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളുക നീയിതെന്നാൽ

ചാരത്തു മൺ പുണർ നിന്നീടുമെ
 നോരേത്ര ചൊന്നതു തേറിനാലും
 പലമൊഴി നൂർത്തിയെ പലമുഖമൊന്നാ
 സന്തതി മേട്ട ലളിപ്പുകൊൾവാൻ
 ഏതൊരുപാലമെന്തിങ്ങനെ തന്നിളെ
 ചിരിച്ചുകണ്ടു തെളിഞ്ഞു പിന്നെ
 നാകത്തിൽ ആവുന്ന നാസന്യമാക്കത്താൻ
 മാതൃതെ കണ്ടു ഭജിച്ചു നോരേ
 മാനസമുറു പുണർമുറു നോരത്തു
 വാനചർത്തങ്ങളെ കാതഞ്ചരങ്ങൾ
 മട്ടോലുംവഴിത്തൻഗർവ്വം പൂർണ്ണമാത്*
 കൊട്ടുന്ന പിന്നെയുണ്ടുചെറുനാൾ
 നോവരിക്കുന്നീടീന കത്തിതൻകയ്യില-
 മോറാൽക്കിടാമളെ നൽകിനിന്നാൾ
 കൈരവവീരനെ സോരെന്നായിട്ടു
 പാതറ പൊൽകടംതത്തിൽ നിന്നു
 ഗുണാസനൻ മുതലായ കമാരനും
 മേളമുരുകന കുന്യാമരും
 ജാതരായോരോരോ നാളിടതിട്ടിട്ടു
 ഭൂതലംതന്നിലുജാതിതട്ടി
 സന്തോഷം പൂർണ്ണമു കയ്യിതൻകാതത്തും
 ശാന്തന തന്മകള സുന്ദരാനും
 ആലയം തേന്നിന്നും കാതനും തന്നിന്നും
 ബാലകന്മാർ വിധിച്ചവണ്ണം

* തന്നിൽനിന്നും.

ധൈര്യമാശ്വസനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന
 മാർട്ടിനും വണ്ണം കഴിച്ച് മരിക്കുന്ന
 ക്രോളിയനും വേഗം മാർട്ടിനോടൊന്നിച്ച്
 ധൈര്യവും വേഗവുമായിപ്പോയി
 പെട്ടെന്നും നല്ല പുറംതൊട്ടികൾ കയ്യടക്കി
 ക്രോളിയനോടൊന്നിച്ച് നീക്കിത്തന്നു
 ഇവർക്കുമുള്ള മറയ്ക്കൽ വിദ്യയ്ക്കും
 മറയ്ക്കൽ വിദ്യയ്ക്കും ശിക്ഷയ്ക്കും
 ശിക്ഷയ്ക്കും മറയ്ക്കൽ വിദ്യയ്ക്കും
 മറയ്ക്കൽ വിദ്യയ്ക്കും ശിക്ഷയ്ക്കും

അദ്ധ്യായം ൧൧.

കണ്ണന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം.

മന്ത്രത്തിൻവൈഭവം കാണിതിനായിട്ടു
കണ്ണിച്ചാൾ കന്യകയായ കാലം
പെറേറായ പൈതൃലയത്തു കാണ്മാനെ
തെരൊറങ്ങ വാരിയിലാക്കുനേരം
സുതൻതാൻ കണ്ടിട്ടെട്ടത്തങ്ങുകൊണ്ടുപോ-
യാമർവോട്ടു വളർത്തുകാലം
പുത്രനായുള്ളോരു കണ്ണനോടുവോട്ടു
സ്വപ്നത്തിൽ ചൊല്ലിനാൻ മിത്രനപ്പോൾ
പണ്ടെയിന്നിങ്ങനെ കൈവരിയായുള്ളോരു
വിഞ്ചവർകോനുക സുതവിദ്യോൾ
മന്നിക്കത്തനിൽ വളർന്നിന്നീടുനോ-
ന്നെന്നതു കാരണം വിണ്ണവർകോൻ
തന്നുകേ സുതവേപ്പാലിപ്പാനായിട്ടു
പുനനാണുനിവൻമേനിതനിൽ
തഞ്ചിനിന്നീടുന്ന കുഞ്ചുകം തന്നെയും
ചെഞ്ചുവെ കണ്ഡവയുഗ്മയല്ലം
യാചിക്കുമെന്നാൽ നീ നൽകിനിന്നീടുകിൽ
നാശം നിണക്കു ഭവിക്കുമിപ്പോൾ
ചാകിലും നല്ലതു ധർമ്മമെന്നാക്കുന്നു-
താകിലോ പിന്നെയുമൊക്കെചൊല്ലാം

ശക്തി പുലമ്പി വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 ശക്തി ശതകൂതവോടു വാങ്ങി
 കാമിച്ചു വസ്തു വഴങ്ങിനിന്നീടുകിൽ
 കാലത്തെക്കൊണ്ടിന്നു നന്നായ്ക്കൂ
 ഭാർഗ്ഗവൻതന്നോടു വില്ലു ചാരിപ്പാനായ്
 പരാഞ്ഞ പോകേതിലെന്നും ചൊല്ലി
 മിത്രൻ താനങ്ങു മറക്കേതായനേരത്തു
 നിദ്രയും കൈവിട്ടു സൂര്യപുത്രൻ
 വിപ്രനായ് ചെന്നങ്ങു ഭാർഗ്ഗവൻ തന്നോടു
 ക്ഷിപ്രമേവോരോരോ വിദ്യയെല്ലാം
 ചാലൊപ്പരിച്ചു തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുന്ന
 കാലത്തു ചൊല്ലുകൾതന്നൊന്നൊരം
 വസനായുജ്ജ്വലം സൂര്യജൻതന്മകെ
 ജ്ഞാതംഗത്തിൽ വെച്ചുത്തമംഗം
 ഭ്രാന്തായുള്ളൊരു ഭാർഗ്ഗവരാമൻതാൻ
 നിദ്രയും പൂർണ്ണ കിടന്നനേരം
 ഗോപതിതന്മകെ സുന്ദരവെച്ചഞ്ചഞ്ചെ
 ശാപത്തെക്കേറ്റിച്ചു തൊല്ലിപ്പാനായ്
 വിജ്ഞാതനായകൻ കർണ്ണൻതൻ വത്തുട-
 വഴങ്ങിപ്പൊന്നു തുളയ്ക്കുന്നേരം
 മേരിക്കൻതന്മകെ നിദ്രയ്ക്കിന്നേതുമെ
 നാരം വരുത്തരുതെന്നു നല്ലി
 നോവും ക്ഷമിച്ചവൻ നില്ക്കുന്ന നേരത്തു
 കേവലം നിദ്രയും കൈവെടിഞ്ഞു
 മകത്തുവാഹമെത്തക്കുണ്ടോരുനേരത്തു
 സ്വതന്ത്ര ചൊരിച്ചറിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ

ആരണനല്ല നീ വിദ്യകൾ വെഞ്ചിപ്പാൻ
 ചോരനാണെന്നായ വീരനത്രെ
 ഉത്തമനമല്ലെങ്കിൽ ദേശമനോരത്തു
 മീരത വന്നീടേ തേറിനാലും
 വഞ്ചിച്ച വിദ്യ പഠിച്ചതുകാരണം
 ചെഞ്ചെമ്മി വൈരിയോടേക്കുണ്ടേരേ
 ചാലവന്നീകെന്തെ ശരണമെന്തെന്നൊക്കെ
 കാലത്തേഴ്ക്കേലൊക്കെ പോകുമെന്നാൻ
 ഏതൊരു സാധകം രണ്ടാമതവിനോ-
 മടയ്ക്കാലത്തേക്കു കട്ടയെന്നും ചൊന്നാൻ
 മോക്ഷത്തെക്കല്പിക്കുന്നതു കോട്ടോരു നേരത്തു
 ജാസൂരനെന്നൻ പാരാതേ പോയ്
 താതനായുത്തേളായ സുതൻതൻഗേഹത്തി-
 ലാദരവോടു വസിച്ചാനല്ലോ.

* അപഹരിതനാൻ.

† ഏതൊരു; പറ്റാതെ.

അദ്ധ്യായം ൧൨.

കരുപാഞ്ചഡന്മാരുടെ ചൊല്ലലീലാമന്തരം

ആരണയാപത്താൽ ദാർശനികനെയും
വേർവ്വിട്ടു മേറുന്ന മണവൻ താൻ
കാമവിചാരവാ ചിന്തിച്ചു വൃഗിച്ചു
മാമലമദ്ധ്യത്തിൽ മേവുകാലം
മംഗലനായുള്ള മംഗലന്തന്മയെ
ചങ്ങാതിയാരു വസന്തമപ്പോൾ
ഗ്രീഷ്മത്തിൽപോക്കിൽനിന്നുണ്ടായ് വരുന്നതൊ-
രപ്പൂനെയൊക്കെ വറട്ടുവാനായ്
പാകിടം തന്മിൻ നടുത്തുടങ്ങിനാൻ
മാതരം പിന്നെയങ്ങുവണ്ണമെ
സുരനനായുള്ള കന്മർപ്പൻ തന്മയെ
സ്വന്തനായുള്ള തെന്തവപ്പോൾ
മല്ലികാ നല്ല കുറഞ്ഞി കരുക്കത്തി
മുല്ലയും മാലതി മല്ലികയും
വാരികും മുമ്പായ മററുള്ള പൂക്കളും-
മോദമാണെ പൂത്തു വിരിഞ്ഞവരറിൽ
ചാലമെളിച്ചു നടുത്തുടങ്ങിനാൻ
ബാലികമാരുടെ വീടുതോറും
ആശങ്കൾ മുത്തമകന്മ നിന്നവിനോ-
ടീരുന്നേന്തേലിച്ചു മെഴുനികളായ്

നിഷ്പ്രഭസേവയേകിച്ചെന്ന ലോകമേ
 ശുഭ്രവികാരങ്ങൾ പൊങ്ങിപ്പിച്ചാൻ
 പ്രേമാർദ്ധയുക്തമായ ശാപത്തിൻകാരണം
 മാരങ്ങൾ ഉാട്ടു പിരിഞ്ഞു നേരേ
 മിന്നാത പൂണ്ടു വശിച്ചു നിന്നീടുന്ന
 മന്നവവീരൻതന്നെന്നൊതനാൾ
 ഇഷ്ടമായുള്ളോരു മാറ്റിയേഞ്ഞനേയും
 പെരുട്ടു ചെന്ന പിടിച്ചു പൂണ്ടാൻ
 ആരങ്ങൾ പണ്ടു ശപിച്ചതു കാരണം
 പാരിടം തന്നിൽ പതിച്ചു വീണാൻ
 എന്നുടെ വല്ലഭ! എന്നെയും കൈവെടി-
 ഞ്ഞതങ്ങു നീ പൊയ്ക്കൊണ്ടുതന്ന ചൊല്ലി
 കേഴുന്ന നാദത്തെക്കേട്ടോരു നേരത്തു
 കോഴപൂണീടിനാൾ കന്തിമേവി
 പാദത്തെ ചെന്നതൻകാമുകൻ തന്നുടെ
 മാറിടം തന്നിലലച്ചുവീണാൾ
 പാണ്ഡ്യതാൻ വീണോരു ഭൂതലംതന്നില-
 പ്താണവരെവരും പൊന്നുചെന്നാൻ
 ഉരഗികളോക്കുമെല്ലാമുമാറു മൃതതിൽ
 കേഴുന്ന നാദത്തെക്കേട്ടനേരം
 ആകൽപൂണീടിന മാമുനിമാരെല്ലാ-
 മോടിയണങ്ങു പറഞ്ഞുതോറി
 കത്തിനിന്നീടുന്ന പാവകളേവരുകൾ
 സ്തപനം പാടിനാൾ മാറ്റിയപ്പോൾ
 ദുഃഖിതയായോരു കന്തിതാനുമ്പാടു
 മരുളം താനാമാരാദരവിൽ
 ആനോരോട്ട കലിനിന്നുമ്പാടു
 ദേഹിപ്പുരം തന്നിൽ ചെന്നു പൂക്കാൾ

ശാന്തൻ മുമ്പായ മനവന്മാരെല്ലാം
 സന്തോഷരത്നത്തിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി
 ബാലകന്മാരെയും പാട്ടിട്ടു വെഞ്ചമമ്മ
 ആലയം തന്നിൽ വിളങ്ങുമന്നാൾ
 ഭൃഗുഹന്താരായ കൌരവന്മാരെപ്പോം
 മത്സരമുണ്ടായി പാരംപാരം
 പൂഴിപ്പോരാടിക്കളിക്കുന്നവനെയ്തു
 പാഴായ്ക്കയക്കേണ കാട്ടിനിന്നാർ
 നുള്ളിത്തുടങ്ങിനാക്കല്ലാമെന്നിട്ടു
 തള്ളിവിട്ടീടിനാർ കള്ളക്കളിൽ
 ബുദ്ധിമുട്ടിത്തുടങ്ങിക്കാഴ്ച നെ വെഞ്ചമമ്മ
 കേൾപ്പിച്ചീടിനാർ നാസികയിൽ
 സർപ്പങ്ങൾ തന്നുടെ കാരുണ്യം തന്നാലെ
 കെല്പനായ്ക്കളായ ഭീമനപ്പോർ
 പണ്ടതിലായിരമാനങ്ങൾക്കെണ്ണല-
 മുണ്ടായിവന്ന ചമഞ്ഞുതത്രെ
 മനവന്മാരുടെ ബാലന്മാർ ചൊല്ലാലെ
 പിന്നെയൊരുവിനും പാപകർമാർ
 കാക്കൊളമെല്ലാമേ കൊണ്ടാണവോട്
 പാകത്തിൽ നിർത്തി പായസത്തെ
 ഉണ്മാനായ് പൊന്നങ്ങിരുന്നോരുനെയ്തു
 സാമാനിച്ചുമ്പിൽ വിളമ്പിനിന്നാർ
 പൂതനായ്ക്കളായ ധർമ്മത്തുഞ്ചൻതാ-
 രണാനും തൊട്ടു അപിക്കേണതും
 ചെഞ്ചമമ്മയ്ക്കുതോർ പായസമല്ലിതു
 നഞ്ചുണ്ടെന്നുള്ള തിരിയെ നോക്ക
 കിയ്യും കടഞ്ഞു നടന്നോരുനെയ്തു
 കൈപകുത്തശീടിന വായുപുത്രൻ

മന്നവന്മാരുടെ ഭോജനമെല്ലാക്കെ
 ഭന്നായുരുട്ടി വിഴുങ്ങി നേരേ
 മെത്തമേൽ ചെന്ന് കിടന്നുനിന്നപ്പോൾ
 ചിത്തം മറന്നുളവങ്ങുന്നതും
 ഭക്ഷിക്കുകകൊണ്ടു പാണികൾ ബന്ധിച്ചു
 തട്ടിവിട്ടിടനാൽ വെള്ളം തന്നിൽ
 നീത്രകെ ചെന്നങ്ങു പാതാളം പൂകുമ്പോൾ
 വീടനായുള്ളോരു വാസ്യമിതാൽ
 ചാലെപ്പുറപ്പു കടിച്ചപ്പോൾ നേരത്തു
 ബാലേപ്പിടിച്ചു ചുഴറ്റി നേരേ
 ഞ്ഞത്തെ നൽകുവാമെന്നാണെന്നേർത്തു
 സന്താപം പൂക്കുളള നാഗകുണ്ഠി
 കണ്ണനീർ വാളു കരഞ്ഞതുചൊരിട്ടു
 കണ്ഡമിടുന്നതയച്ചു വിട്ടാൻ
 ഭീനത്തെ കൈവിട്ടു വാസ്യമിതാനപ്പോൾ
 മാനസംകൊണ്ടുളളിങ്ങു പിന്നെ
 പാതവായുള്ളോരു കണ്ണുകൾതന്നെ
 വീരനായുള്ളോരു മാതൃതിതൻ-
 പണിയായപ്പോൾ നൽകി നിന്നിടനാൽ
 മരുങ്ങളും പിന്നെയുണ്ണുകെ
 പേട്ടുനീണീടിയ മാതൃനന്ദനൻ
 വാട്ടുകുറു വിളങ്ങു കാലം
 സൂര്യ വായുള്ളോരു പണഗ്നാരിയിൽ
 ബാലകൻ തന്നെയും മാതാവു തന്നെ
 ആലയം തന്നിലെ വെപ്പുനിന്നാൻ
 തൻപുരിതന്നിലകത്തു പൂക്കിടനാൽ
 വന്ദനായുള്ള വനോദ്ധാരാഹരം

പിന്നെയൊരുദിനം ബാലകന്മാരെല്ല-
 തൊന്നിച്ചു കടന്നു ചുക്കനേരം
 ഏറും വളന്നൊരു പാതാളം തന്നിലെ
 തുറവരെല്ലാം കലന്ന ചുക്കാർ
 കണ്ടുനിന്നീടിനാലത്തൊന്നാൻ
 മണിയണങ്ങിയൊരു ചെന്നാൻ കെല്ലെ
 ചാരത്തു ചേരുന്ന ചാറകൾ കൊണ്ടുപോയ്
 ചോരക്കത്തത്തന്നെയെടുത്ത നന്നായ്
 ചാരത്തെത്തന്നെ മേലും പൂകിനാ-
 നായമേ കാണാതെ നേരെയപ്പോൾ
 ബാലകന്മാരെയും കിടിച്ചുയങ്ങിട്ടു
 മാലുറു ചേരുന്ന ശാസ്യാതിതാൻ
 ചാക്കെ വീളിച്ചു നടന്ന തുടങ്ങിനാൾ
 മാലോകരെല്ലാംമേൽത്താ
 വാപികത്തന്നിലും തുറന്നതും തന്നിലും
 കാരുകൾ തന്നിലും കാണാത്തപ്പോൾ
 ഇങ്ങിനെ വന്നതിൽകാണമെങ്ങൊരു
 തങ്ങളിൽ ചിത്തിച്ചു നിന്നനേരം
 വാങ്ങൻ ചെല്ലൊരു കെന്തുകുമായതു
 കൈതവരില്ലേയും പാക്കുംതോറും
 നിശ്ചയമെന്നൊരു വാങ്ങുകുളിങ്ങിനെ
 നൽചെവിതോറും നടന്നതായി
 ശാസ്യാതിതാൻ വേദന കണ്ടിട്ടു
 താങ്ങാത്തതോളം താങ്ങുന്നവൻ
 മാതൃതിതാൻ ചാരത്തു ചെന്നനി-
 നായമേ കേളാതെ ചൊന്നാനപ്പോൾ
 നീയറിയാതെയല്ലിങ്ങനെവന്നതു
 ആയിതു ലോകവാങ്ങമെന്നാൽ

* ആരാധന കാരണവും വൈകാരികതയെന്നിട്ടു
 മാന്യതിയോടു കലസ് മെല്ലെ
 കാരകം പൂകിട്ടു നോക്കുന്നതേറത്തു
 പാട്ടുകിടന്നുള്ള ജീമസനൻ
 ദുഃഖത്തിൻവാതിലും തുള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു
 പാരായണ തണിയിറങ്ങി മെല്ലെ
 ബാലകന്മാരേയും കിടന്നുവന്നുവെട്ടു
 ഭൂലോകപാലൻതൻമുന്നിലാക്കി
 കാട്ടാളർ ചൊയ്ക്കാതെ ഗോഷ്ടിയിതെന്നൊരു
 ധാർഷ്ട്യ ഗുണതന്നെയും ചൊന്നാനപ്പോരും
 മത്സരം കൈവിട്ടു ഗംഗാതന്തുജൻ താൻ
 വത്സന്മാരെൊട്ടു കലസ് നന്നായ്
 കലശലിൽമാത്ര വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 രേണിപുരത്തിലകത്തു പുകാൻ
 സന്താപം പൂർണ്ണമു മോശലകരല്ലായം
 സന്തോഷവാരിയിൽ മുങ്ങിനിന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം മൗ.

ശൂഭരേ കൃഷ്ണൻ കരുണാമയനെ അടുക്കൽ അയച്ചുതു്.

ആനാതപ്പെട്ടതലാമാനന്മുതിരിയൊ-
 ടാനകളുരുളിയനൊമ്പനാഥി
 മാർത്തു മൊന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 പാരിച്ചുവേദന പൂണ്ടു ഭദ്രനേൽ
 കുന്നിമെന്തെളു നടുക്കൊരു ദേശാദരി
 ദന്തിപുരത്തിലിരുന്നു മൊയ്തം
 മാമുനിതന്നുകെ ശാപത്തിൻകാരണം
 കാമുകൻ വീണു മരിച്ചുപോയി
 ധർമ്മത്തുജനം ഭീമനും പാതർന്നും
 നിർമ്മലനായ നകുലൻതാനും
 ചെമ്മെമെ നൽസഹോദരവന്ദിക്കിനെ-
 തമ്മുകുമാരന്മാരുണ്ടുതാനും
 ശാപത്തിൻമൂലം മരിച്ചുനിന്നീടിന
 ഭൂപതിതന്നെയെഗുജൻതൻ-
 പുത്രന്മാരായുള്ള കൈവേവവീരന്മാർ
 ശത്രുക്കളായിട്ടു വന്നുകൂടി
 നോമ്പത്തിൽ ബന്ധിച്ചു ചാടിനിന്നീടിനാൻ
 പാരസംതന്നിൽ വിഷംകൊടുത്താൻ
 മറുമരണമോരോരോ മാരണകർമ്മങ്ങൾ-
 ഉറുമില്ലാത്തോളം ചെയ്തുകൂടി

അല്ലാത്തതാണിങ്ങിനെ ചൊന്നതുകേൾക്കയാ-
 ലുരുപ്പൂട്ട പൂക്കുളളോരപ്പുതൻതാൻ
 നിമ്നലരായുള്ള പാണ്ഡവന്മാരെയെ
 അമ്മാമനായുള്ളൊരച്ഛരനെ
 ചാരതുകൊട്ട പാഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ
 പാശവരനിന്നൊരു വാഞ്ചിയപ്പോരം
 ഒന്നിപുരത്തിലകത്തുപുക്കുവോട്ട
 ശൗണസ്യരവോക്കൊന്നുചൊല്ല
 തുക്കണ്ടലോകമരറക്കുറുക്കാതലായ് നിന്ന
 രക്ഷിച്ചുപോയപ്പോരെന്തുള്ള ത്തിൽ
 തള്ളിനിന്നീടുന്ന പ്രാണങ്ങളത്രേയി-
 ന്നല്ലൊരു പാണ്ഡവവീരനെനാൽ
 ഉണ്ണുമന്മാരായ കൌരവന്മാരെല്ലാം
 മരണമം കർട്ടനമെന്നു കേട്ടു
 ചൊല്ലുകൊണ്ടാകീമ്യം തല്ലുകൊണ്ടാകീമ്യം
 വല്ലഭകാമമകുക്കുണം താൻ
 അല്ലാത്തിലെന്തെ ചാത്രത്തിനർത്ഥാട
 നല്ലൊരു പാരണയാക്കുവൻ താൻ
 ഏനതുകേട്ടോരു ശാന്തിനീനമ്പൻ
 നന്ദൻ തന്നെയും വരിച്ചുപ്പോരം
 വേഗത്തിൽ പോയങ്ങു കൌരവന്മാരുടെ
 നാശപുരത്തിലകത്തു പുക്കാൻ.
 ശാന്തനായുള്ളോരു ശംശാനുജനോ-
 ഭാതന്മാരല്ല പരബരനേരം
 സന്താപം പൂണ്ടൊരു ശാന്തസുനതാൻ
 ഒന്നിപുരായിപനോട്ട കമല്ല
 ത്തൊറവരെല്ലായ്ക്കേൾക്കമാറിങ്ങിനെ
 ഏററം വിഷ്ണുനായ് നിന്നുചൊന്നാൻ

ചാക്കലക്കുഴാതിയ്ക്കു നാം കണ്ടുനിന്നീടിന
 യൊലകന്മാരുടെ ശീലമിപ്പോൾ
 തണ്ടാർമാതാളുമിബ്ബ്രമി. നല്ലൊരു
 കണ്ടുകുമാരനെ കുടിച്ചുകൂടി
 ആവശ്യപ്പെട്ടുതന്നു ദൈവത്തിൽനിന്നുവേ-
 മാർക്കു നീക്കംവാനല്ലെന്നല്ലെ
 ദൈവകീനന്മാർ തങ്ങളെ ചൊല്ലാലെ
 കേവലം വന്നൊരു കൂട്ടത്തോടും
 എന്തൊരു ചൊൽവെന്നെന്നുമേ വല്ലാതെ-
 യെന്നൊരുതല്ലെ ഞാൻ ദൈവനിപ്പോൾ
 ബാധക്കുളയുള്ള ചൊകതമായിട്ടു
 ചിന്തിച്ചുകണ്ടു പറഞ്ഞുതോറി
 നന്നായിട്ടു പ്രാപിച്ചു നിന്മകൊളൊഴ്ത്തിയൊ
 നന്നല്ലായെന്നെ ഞാൻ ചൊല്ലാവല്ല
 ധന്യ ലിതനെയുംശകരല്ലോ നിൻ-
 മക്കളിന്നെന്നതു കാരണമായ്
 സന്യാസം ധർമ്മവും പാലിച്ചുപോയെന്നോ-
 രത്തമരല്ലിവരെയിലും നാം
 നീതിയിലായുള്ള ശാശ്വതമാണെന്നെ
 രാഗിനിനമോടു രണ്ടുപാടും
 വിഷ്ണുതരം കൂടാതെ പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 യതന്നു ചെയ്തു ഞാനെന്നെന്നേവണ്ടു
 താതന്നു മാതാവും കേൾക്കുമാറിങ്ങിനെ
 കാനിനിന്നീടിന ശംശാപത്രൻ
 നാണ്ടുകയാതിതൽചൊല്ലാലെ വന്നൊരു
 ശാശ്വതീനന്മാരോടും ചൊന്നാൻ
 ദിശപത്തിനുള്ളിൽ വിളക്കിനിന്നീടിന
 നിശ്ചലനെയല്ലെ നിന്നപ്പുതൽതാൻ

ഉത്തമരജ്ജിലും പാപികളുജ്ജിലും
 കർത്താവാവുള്ളതു പാർത്തുകണ്ടാൽ
 മുറുമിശ്രാർജ്ജുകിൽ വണ്ണൻതാനെന്നിനെ
 മറന്നാമിപ്പതു കാർണ്യമായ്
 കൈരവവീരനും പാണ്ഡവനായുമായ്
 വൈരമുണ്ടായതു തീർത്തുവെപ്പാൻ
 നാനാഗുണങ്ങൾതന്നുള്ളിൽ വിളങ്ങുന്ന
 നാരായണൻനാഴിക്കുതാമിപ്പെട്ടു
 ഉത്തമനായൊരു ഗാംഗേയനിമിതിനെ
 തത്പഥമിങ്ങു പറ്റത്ത നേരം
 നന്ദിച്ചുപോയൊരു ഗാന്ധിനീനമ്പൻ
 കന്യീതൻമതിരേതന്നിൽ പൂക്കാൻ
 സോദരൻ വന്നതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 മോദവും പൂണ്ടവളാമുഖിൽ
 ഇഷ്ടമായുള്ളൊരു മോദനാണെന്നെയും
 മുഷ്ടമാവണമുളുട്ടിനിന്നാൾ
 അമ്മാൾ വന്നതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 ധർമ്മജൻമുമ്പായ പാണ്ഡവന്മാർ
 പാർത്തു ചെരുന്നിന്നങ്ങുവൻ തന്നുടെ
 പാതന പാദങ്ങൾ കൂപ്പിനിന്നാൻ
 ദൃഷ്ടന്മാരായുള്ള കൈരവന്മാരുടെ
 നിഷ്പ്രാർത്ഥങ്ങളൊന്നൊന്നൊന്നാൻ
 മീനത പൂണ്ടുനോതിനിന്നീടിനാൾ
 മാനിനീമാൻ കലമെരിയരുപ്പാൾ
 ഭക്തനായുള്ളൊരു നാൽക്കുരിവീരനെ-
 ന്നതൽപെട്ടെന്നൊരു നമ്രംതന്നെ
 അഖണ്ഡം മന കിടപ്പെടുത്തുമൊട്ടു
 രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടൊരു ലക്ഷ്മീശൻ താൻ

സ്വന്തം താല്പരം മിന്നിച്ചു നിന്നു താൻ
 സ്വന്തം പൊരുതെത്തുള്ളിൽ നല്ലി
 നാമസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുകയാണിതിനെ-
 യാമതം പോലെ വസിക്കേണം താൻ
 എന്നതു കേൾപ്പാൻ ഗാഥിനീനമ്പൻ
 തന്നെക്കു സോദരിയോടു ചെന്നാൻ
 നൽകി തന്നെക്കു ദുഃഖത്തെപ്പൊക്കിയ
 സൽകഥ ചൊല്ലുകയെന്നിങ്ങിനെ
 ഉത്തരനാമൻ ചെന്നു കേട്ടിട്ടു
 ചിത്തം കെട്ടിത്തെവരുതാനും ചെന്നാൻ
 വാൻതെത്തുമാൻ ത്രികുടമനിക്കിനെ
 പേർപെറ്റ പാലാഴിതന്നരികിൽ
 ഉത്തരനാമൻ കൈയെടുക്കുമ്പോടു
 മുത്തരണിതും കലൻ നന്നാമു്
 വിത്തു പൂണ്ടുള്ള മാർഗ്ഗം പൊതുതെ
 വൃത്തവും നീളവും ബ്രഹ്മയായി
 ആയി രണ്ടായിരം തോജനയുണ്ടുപോ-
 ലായസരസ്വതീരണനമായു്
 തുംഗത പൂണ്ടുള്ള തുംഗതരം മുത്തു
 രംഗികലൻ വിളങ്ങി നന്നാമു്
 യത്തങ്ങളായി വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 തന്നതുകാകുള്ളുണ്ടു മേന്മേൽ
 മേപിമാരമ്പോടു മേപിനിന്നീടുന്ന
 കാവുകുളുണ്ടു കളുത്തു മേന്മേൽ
 നാരായണൻ തന്റെ പാദപദങ്ങളെ
 പാദനരം സേവിച്ചിരുന്നകൊൾവാൻ
 നിർമ്മലമായ രണ്ടെല്ലെങ്ങങ്ങനെ
 പെണ്മകലൻ നിന്നോരോ ദിക്കിൽ

തുറന്നു പൂണ്ടുള്ള കണങ്ങ കവുരുമു-
 രെന്നുമേയുണ്ടിനിൽ തിങ്ങിനിങ്ങി
 പാതിജാതകൾക്കു നേരായി മേയുന്ന
 മാനുഷമോദോദനനാശി മഹാ
 കേരളികൾ മുഖമായ ശ്വേതശ്വന്തരക്കൾ
 പ്രതിഷേധത്തുതന്നെത്തോ കിങ്ങിൽ
 ഇത്ര തുണങ്ങിപ്പറക്കിനിന്നീടുന്നേ-
 തത്തമമാമല തന്നിൽ നേരം
 ഇതിരവല്ലഭൻ തൻപാദം വിനിച്ചി-
 ടിരുച്ചുളന്നെന്ത മനസ്സാർത്താൻ
 മെഴുതിയായ് നിന്നങ്ങ പേവിച്ചു കവഞ്ചമെ
 ത്തനന്ത പാതിയിൽ മുങ്ങുപ്പോൾ
 മുഖയിൽവന്ന ബോധിന മിനിഞ്ഞീടിനാൻ
 കഷ്ടതാർവായ് മാർത്തിനാൻ
 ഉത്തമാനശ്വന്തര പുരുഷൻ കവയാകെ
 വിത്രത്തിൽപോ പരലായിത്തന്ന നേരം
 കോപത്തപ്പുണ്ടുള്ള മാർത്തിനാനപ്പോൾ
 ശാപത്തിന്നായിത്തന്നിങ്ങു മൊന്നാൻ.
 ബോധമില്ലാതൊരു മനസ്സ് നീയിന്ത
 ഭവതണ്ഡവീരനാകെന്നിങ്ങനെ
 വാമണരൂപത്തെക്കൈത്തുടർന്നീടിന
 വീരമഹീപതിയെന്നൊരു നാൾ
 കൂട്ടരും താനാജായ് വന്നിങ്ങു കവയ്ക്കുമെ
 വാട്ടമകെന്നൊരു പൊയ്ക്കു പുക്കൻ
 വെള്ളവും കോരിക്കടിപ്പു നിന്നങ്ങിനെ-
 യുള്ളു തെളിഞ്ഞൊരു വീക്ഷണനും
 ദേവലശാപത്താൽ നശുമായ് കവഞ്ചമെ
 കേവലം ഇപ്പോഴും ശന്ധൻമാൻ

വെള്ളത്തിൽനിന്നുവേണ്ടതിവന്നുവെട്ടി
 മെല്ലെവെട്ടംപണൻ കാൽപ്പടിപ്പാൻ
 തോഴത്തിൽ നിന്നുള്ള സഹോദരത്തുക-
 നായിതത്താളെ കഴിവാതൊരാൾ
 വീരന്ത കൈവിട്ട നൽകുവാനേരം
 നാലരുന്നെൻതന്നെ നല്ലിയുള്ളിൽ
 ഭക്തി വെട്ടിത്തു പുക്കുല്ലായ നേരത്തു
 ഉത്തമശ്ലോകൻതാനാദേവീൽ
 പണനക്കൈതൻതൻചാരുത പുക്കുള്ളോ-
 തന്നതായ കഴുത്തിലേറി
 വാളുതായ്ചെറുതൻ തന്നെൻ പീഡിച്ചു
 മാൽപെട്ടത്തിനിന്നാലോരമേറം
 ചാലെ വളർ വിളമ്പിനിന്നീടുന്ന
 ജാലകൾ പുക്കു സ്പർശനത്താൽ
 ബാഹുക്കൾ പാലേർക്കുന്നിവ കൈവിട്ടു
 കോമിപ്പിച്ചീടുന്ന നേരത്തപ്പോൾ
 മാനിയെയുള്ള വനാനയക്കൈവിട്ടു
 ഭീനത പുക്കു നിന്നനേരം
 സ്വന്തമകനുള്ള നൽ കവിവീരനെ
 തുക്കനേക്കൊണ്ടു തലോട്ടുന്നേരം
 സത്രപ്യനായുള്ള നിന്നതു കാണായി
 വീരനായുള്ളോരു വാമണനെ
 കൊച്ചിശൻതന്നെ പുലർത്തുന്നീടിനാ-
 മക്കുക്കു ഭേദകൾ ഭക്തിയോടെ
 ഹൃദയത്താൻ ശാപത്തെക്കൈവിട്ടു തന്നെ
 ഗേഹത്തിലുവോട്ടു കൈനപുക്കൻ,
 ജംഭൂതി മുന്തായ ഭേദകൾ കേൾക്കുമാ-
 ന്നോജലോലനൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ

ദൈവനായുള്ളൊരു മനുവ! നിന്നുടെ
 ഉത്തമഗുണമുള്ളൊരി മേന്മയെ
 നിത്യവുമായൊരു മാനുഷമല്ലാമിം
 മുക്തി നൽകീടുവൻ സ്വരൂപായ് ഞാൻ.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ
 മംഗലനായുള്ള മായവൻനാൻ.
 ക്ഷണിതാനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 സ്വന്തമൊരു ചുണ്ടുള്ള മേൽക്കൽനാൻ
 നന്ദകമരകൻ മേവിനിന്നീടുന്ന
 മന്ദിരംതന്നിലകത്തു പൂക്കാൻ
 ഗോകുലനായകൻ തമ്പാലം വന്ദിച്ചു
 നാഗമഹാപുരി തന്നിലുള്ള
 വാസ്തവരീതികളോക്കോന്നെയുമൊടു
 പേർത്തുപേർത്തൊരി വിളങ്ങിനിന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൧൪.

കരുപാഞ്ചവന്ദനത്തെ അസ്മാഭ്യായം.

ധർമ്മജൻമുന്ധായ പൈതൃക്കളെല്ലാം—
മുന്മുഖകാവിയ്ക്ക് ചെന്നിറങ്ങി
ആഴം കലനേന്ദ്രൻ പ്രപത്തിൻചാരത്തു
പാഴമു പുണ്യ കളിക്കുന്നേരം
മഹാലനായുള്ള ധർമ്മജൻ തന്നെ
ഭംഗി കലനേന്ദ്രൻമുഖംഗുലീയം
വെള്ളത്തിൽ പോയിപ്പതിച്ചുതൂകിനിട്ട—
അല്ലെങ്കിൽ നാട്ടിൻ നടുങ്ങി നേരെ
ചുറ്റും നാടനാടകത്തുടങ്ങിനാർ
ആനവന്ദനമുപാഞ്ചവന്ദനം
തീർത്തു ചെന്നു നോക്കിനിന്നല്ലെങ്കിൽ
പാരിച്ചു താപത്തെക്കൊല്ലുന്നേരം
ഭഗവാനും പുത്രനും വന്നിറങ്ങിയിനാർ
ചേണരുന്നിന്നേരം കാവിലല്ലെങ്കിൽ
കണ്ടുനിന്നിട്ടു പൈതൃക്കളെല്ലാം—
മിണ്ടലും കൈവിട്ടു നിന്ന ചൊന്നാർ,
കണ്ടാലുമെത്രയും നല്ലൊരു നന്മണി
പൂണ്ടുനിന്നിട്ടുണ്ടെന്നാരുലീയം
കാളീമകോലമിങ്ങനെയത്തിൽനിന്നു
കാളപയോഭത്തിൻമിന്നൽപോലെ

പാദത്തെ കണ്ടിങ്ങു തീർത്തു കൊള്ളുവാ-
 നേനുമെ വല്ലിപ്പു തെങ്ങുമായും
 ആരണകായുള്ള നിങ്ങളിന്നുവോടു
 ചാരത്തുകൊണ്ടാകിൽ നന്നായിട്ടും
 ചൊൽക്കൊണ്ടു മേവുവാൻ പെരുത്തളിത്തനെ
 വൃന്തിച്ചു കൊന്നതു കേട്ടുനേരം
 മാന്വിയായുള്ളൊരു മേഴിക്കർത്തനാകെ
 സുഖവെ നോക്കിക്കൊള്ളിത്തരു ചൊന്നേൻ
 മോതിരം തന്നെയെഴുത്തു നീ നൽകകിൽ
 സാധിച്ചു നമ്മുടെ വാങ്ങിയെല്ലാം
 അപ്പൻതാനിങ്ങനെ ചൊന്നല്ല കേട്ടുള്ളൊ-
 രശ്ചരമാമവേ തെളിഞ്ഞു മേവേൽ
 ചേങ്ങററു നിന്നൊരു ചാപവും ഞാണിട്ടു
 ബാണവും ബന്ധിച്ചു വാഴ്തിനോടെ
 മോതിരം തങ്ങളെ മന്ദ്രധ്വനിലാമോരൊ-
 നെന്നതു ശരത്തെ നിറുത്തി നേരെ
 രണ്ടാമതെത്തോറു സാരകമെത്തിൻ
 കണ്ണത്തിലുവോടു സന്ധിച്ചപ്പോൾ
 പിന്നെയുമോരോരോ സാരകമെടുത്തു-
 കങ്ങുന്നിമേലൊന്നൊന്നു ചോർത്തു മെല്ലെ
 മേല്ലെടുവന്നോരുസായകപുഞ്ചത്തു
 വാഴ്ത്താമെന്നൊരുമുട്ടത്തുമെല്ലെ
 രത്താതെല്ലെഴുണ്ടായ മോതിരത്തന്നെയും
 തന്നതല്ലകാരെ നൽകിനിന്നാൻ.
 കെഴുതുകവിത്രകൾ കണ്ടൊരുനേരത്തു
 പെരുത്തളിത്തനും ചാത്തുപോയി
 ശുശ്രൂസായുള്ള പിതാമഹൻ തന്നോടു
 പെട്ടെന്നു കയറിട്ടു കൂപ്പിക്കൊന്നാൻ.

എത്രയുംതല്ലാത്ത അസൂയിച്ചാചായ്വ്-
 നടപ്പാക്കത്തക്കിവ വന്നാണിപ്പോൾ
 താപത്തെപ്പിന്നടത്താക്കത്തക്ക ചാട്ടാലെ
 പ്രപത്തിയിലീ അമളമാരംഗലീയം
 പുത്രനായുള്ളൊരു ബാലകൻ ചെന്നൊരു
 അസൂയക്കൊണ്ടുണ്ടെടുത്തു അന്നാൻ.
 ഇങ്ങിനെചൊന്നതു കേട്ടുതാഴെത്തു
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന മോദത്താലെ
 ആലവട്ടങ്ങളും വെച്ചാലാമരങ്ങളും
 ചീലിക്കടത്തു തിങ്ങികയും
 വെള്ളികൊണ്ടുള്ളൊരു നാലങ്ങുളാരോന്നിൽ
 വെള്ളരിയും നല്ല പൂക്കലയും
 മുത്തുകളാലിയാശ്ശേവി നിന്നീടുന്ന
 മണങ്ങരും പൂരിച്ച കുമ്പളങ്ങളും
 നിർമ്മലമായുള്ളൊരു പൊങ്ങാലവും
 വെണ്മ കലർത്തു മേപ്പണവും
 മംഗലഭീപത്തരം പൂജുന്നിന്നീടുനോ-
 രംഗനാരണങ്ങളാലിയായി
 ഇപ്പോഴത്തെ നൽകുന്നതെല്ലാമംഗല്യമെന്തെ-
 പ്പെട്ടുതന്ന മുഖിൽ നടത്തി നേരെ
 ആനകളാലിയാശ്ശേവിനിന്നീടുന്ന
 സേനകളോടു കലർന്നൊരു
 ദേഹികൾ നാലും പൂരിപ്പിച്ചുവോടു
 പാരാതെ വെന്നങ്ങു കണ്ടു നേരെ
 യോഗ്യമായുള്ളൊരു പൂജയും ചെയ്തിട്ടു
 മാഗ്ധവാനായുള്ള ശ്ലാഘിക്കുന്ന
 ആനകൾത്തിലിരുത്തിനിന്നവോടു
 മാനിച്ചു കൊണ്ടുപോയി മാണിനോടെ

മുത്തുകൾ കോരിച്ചെടുക്കുന്നിടം-
 നത്തമനായവൻ താൻതലയിൽ
 പിന്നെയൊന്നിപ്പു ധന്യമാശ്ശേരും-
 മേന്മയും തന്നിൽ വിളങ്ങുന്നൊരു
 ആയുസായുള്ളൊരു ദ്രോണനെ വരിച്ചു
 വീരനായുള്ളൊരു ഗംഗാപുത്രൻ
 ജന്മവും കർമ്മവും ചോരിച്ചുനേരത്തു
 നിർമ്മലനാമവൻതാനും ചൊന്നാൻ.
 നിശ്ചലനായുള്ള സേവയെച്ചെയ്തു പ-
 ണ്ഡിതനായൊരു മേവും കാലം
 പാതപായുള്ള "ബ്രഹ്മചീ"യെന്നിട്ടു
 മാരമാലോറവും പൊക്കുകയാൽ
 പാരികം തന്നിൽ പെരിച്ചിതുപോൽ പണ്ടു
 കൈയ്യും കൈവിട്ട ബീജമപ്പോൾ
 അന്യോദെടുത്തു കൊണ്ടെന്നെൻ താൻതൻതാൻ
 കംഭിയിലാക്കി ജപിപ്പുന്നതും
 സംഭവിച്ചുള്ള ഞാനെന്നതു കാരണം
 കാർഷ്ണനെന്നെന്നെ ചൊല്ലിച്ചൊതു.
 ഗൌതമനാകുന്ന പത്നിയീലന്ധോടി-
 ക്കെപ്പതൽ താൻ പോന്നപിറക്കുന്നതും
 ഉദൈച്ചുവസ്സുകളായി വിളങ്ങുന്നൊ-
 രുപമേകൾ കോപിച്ചു നന്ദിനായാൻ
 അരപതമാമാവെന്ന നാമത്തെച്ചൊല്ലിനാ-
 തച്ചങ്ങിലാമ്മാർ നിർമ്മലനാൻ
 അന്യം തുടങ്ങിയുള്ളൊരുധാവിദ്യക-
 ഉണ്ണൻ താനെന്നപ്പറ്റി ദിക്കുവാൻ
 ഉത്തമനായ പുഷ്പതരണീപന്റെ
 പുത്രനായുള്ളൊരു മന്നവൻ താൻ

ചൊൽക്കൊണ്ടു ഭേദമുറ നോക്കേണ്ടവിദ്യക-
 ല്ലൊക്കെപ്പറ്റിച്ചു തെളിയിത്തന്നാലും
 കേണിന്നുമായിട്ടു ശിക്ഷയിലുണ്ടാവാട-
 അർക്കണം നൽകിനാനർത്ഥമാർദ്ദം
 ധന്യനായുള്ള മഹീപനും പുത്രനും
 തന്നുടെ നാട്ടിന്നു പോയകാലം
 ഇന്നിന്നു പോകുന്നും പാഞ്ചാലഭരതന്ത-
 ളെക്കുന്നെങ്കിലും മിന്നിച്ചു മേയ്ക്കാലം
 ഉണ്ടായിരുന്നൊരു ദർശനം ചൊൽക്കൊ
 തന്നൊർമാതാളുമിബ്ബിതീ തന്നിൽ
 ജ്യോതിഷവിദ്യയിലൊന്നും ചൊൽക്കൊ
 വൈദ്യശാസ്ത്രമുള്ളൊരു ബ്രഹ്മദേവൻ
 വാക്കുകൾ തന്നുടെ നാഥന്മാർ ഭേദമുറ
 താരവും കാശിയുമാലകവും
 ശീശ്രവും മന്ദവുമുപവും നീലവും
 വക്ത്രവും പാടം പിറപ്പുതെല്ലാം
 സൂചിച്ചു ചൊൽക്കൊ സൂക്ഷ്മതെക്കൊണ്ടിമാനായ്
 സാക്ഷാൽ മുതുന്നങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 സൂര്യനും ഭൗമനും ഭൂതനും ചന്ദ്രനും
 ചൂഷ്മനും കാവ്യനും മോദനും
 കൈവഴിയായ്ക്കുന്ന കാലുവുപോറ്റവും
 ഹീനനുമുദമുതല കേതുനാഥനും
 വക്രിച്ചു ചൊൽക്കൊ പന്ത്രണ്ടു വന്ദനം
 നീലമെന്നുള്ള തറിയെ നേരെ
 വൃഷ്ടിയില്ലായ്മയെ ബ്രഹ്മവിപ്രക്കുടും
 പുഷ്പിയില്ലാതെപോകെന്നൊല്ല
 മാരിയില്ലാത്തനാൾ പൂർത്തിയു പോയെന്നു
 പാരുറക്കോളവും തന്നനേരെ

അറാമിദ്യായോളം കഷ്ടപ്പെടുന്നവനോട്
 തുല്യനല്ലെന്നു തീർത്തുകൊണ്ടാൻ
 ശാകതരും സാധു നൂണമെടുത്തുപോന്ന
 ചാലേ വാങ്ങി മുടിഞ്ഞുപോയോൾ
 അളിമന്നൊരു അഴിഞ്ഞു നിന്നീടുന്ന
 കള്ളിയും നട്ടുവെച്ചു കൊണ്ടാൻ
 വാട്ടുണ്ടാകയില്ലാത്ത പരേതനാലും-
 മാട്ടിൻകുലങ്ങൾക്കുവേണ്ട നല്ലി
 ഞാലമെളുപ്പിച്ചു കടന്നു പുറത്തു
 ചാലേ വെത്തി വെച്ചുകാലം
 പൂഴിയില്ലായ്മയാൽ നല്ലതായ്ക്കുന്ന
 കഷ്ടതകാലവും വന്നതാകുന്നു
 മാന്യമെളുപ്പിച്ചു ധാന്യമെല്ലാക്കി
 ശുശ്രൂഷയായിട്ടു വന്നുകൂടി
 ഇക്കഥ മുറവെച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവോട്
 കപാൽക്കൊണ്ടു മേവുന്ന ശ്വാഹമണൽത്താൻ
 അന്നമെളുപ്പിച്ചുമാന്യവും നഖീരവും-
 മാന്യമെളുപ്പിച്ചു കടന്നുവന്നു
 നിത്യമെളുപ്പിച്ചു കടന്നുവെല്ലാമെ
 കൃത്യമായ് ചെയ്തു വിളങ്ങുമാനാൾ
 സൂര്യൻ തുടങ്ങിന രാശീശങ്കാക്കല്ലാ-
 മാണുരായിച്ചുവെത്തു നേരെ
 ശ്രീലോകാതന്നിലിറങ്ങി വന്നുവോട്
 ചാലേ നടന്നുവെ നോക്കുന്നതും
 പൂഴിയില്ലായ്മയാൽ ശ്രീലോകവാസികൾ
 നല്ലതായ്ക്കുന്ന കഷ്ട കഷ്ട
 കാശ്ശീരമെഴുത്തു വെല്ലുവോളക്കൊത്ത
 വെല്ലുത്തിലുവോട് കാണാത്ത

മോശങ്ങൾ നന്നുടെ ധൂമത്തോടു ചെമ്പടമെ
 വെച്ചുമാങ്ങിപ്പോയുമുണ്ടു മോശങ്ങൾ
 എന്നുള്ളകൊണ്ടുവരല്ലോ മോശനീട്ടു
 മന്നിടം തന്നിലും ചെന്നു ചൊന്നാൻ
 കണ്ടുള്ളകൊണ്ടുവരല്ലോ മീനകണ്ഠനനി-
 ന്നങ്ങനെയുള്ള നിന്നെക്കണ്ടാൻ
 എന്നുള്ള കേട്ടുള്ള നിന്നുതന്നെയോടു
 ചെന്നു പൂജിച്ചു നിന്ന ചൊന്നാൻ
 മൂന്നിമമെങ്കിലും വരകുനിക്കൊണ്ടു ഞാൻ
 നിത്യവും സദ്യ കഴിച്ചു പോയ
 ഇഷ്ടമെന്നാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും
 മൂന്നുമാസത്തോളം വിട്ടുനിൽപ്പി
 നിത്യമിട്ടിനിന്നു സാധനമോരോക്കെ
 വെച്ചുനിന്നിനിന്നിട്ടുള്ളതോടെ
 അതാഴെക്കൊണ്ടുവരുന്നതല്ലോ
 നിന്നതല്ല കിടന്നതോടെ
 അങ്ങനെയൊക്കെ കണ്ടു തന്നാലെ
 ഉണ്ടായുള്ളതറിഞ്ഞു മെല്ലെ
 കേൾക്കും താമസം കണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
 ചോങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നതോടെ
 ചെന്നു വന്നിട്ടു നോക്കുന്നതോടെ
 വട്ടത്തിൽ മെല്ലെ കിടന്നുകൊണ്ടു
 മാരിനെപ്പോയിട്ടു തോറ്റിപ്പോന്നായിട്ടു
 നേരമെടുത്തു കിടന്നു നിന്നാൻ
 ഉഴികെക്കൊണ്ടുവരുന്നിനിന്നിട്ടു
 പാഴിനിന്നാക്കത്തോടെ-

കുന്നുകൾ കൂടമലയ്ക്കിനിന്നീടുന്ന
 തെന്നലും വന്നങ്ങു വീതുതിണ്ണും
 കാർക്കൊലജാലങ്ങൾ വന്നുനിറഞ്ഞിതു
 പാർത്തു കാർക്കരുന്നിലപ്പോൾ
 വാനവർക്കേറുക വാനവരായുരേളാ-
 നാനതർക്കമിടുകയെന്നപോലെ
 വന്നുതരിരളുള്ള മാരിയും ചെമ്മടമെ
 ത്തിണ്ണും ചൊരിഞ്ഞിതു തൃതലത്തിൽ
 ഒളിയില്ലാത്ത രാശീശരണമെല്ലാം
 ജന്മമായ് നിന്ന ശചിപ്പാരപ്പോൾ
 മാനുഷനായ നീയെ മരിക്കേളിപ്പിക്കുന്ന
 നാണമകിട്ടത്തക്കതാണുമായ്
 ഉത്തമരായുള്ള ജ്യോതിഷകാരികൾ
 നിർദ്ധനമാകട്ടെയെന്നിങ്ങിനെ
 മാനുഷത്തിന്ന രാശീശരണമെല്ലാം
 പാനികം മുന്നിട്ടു പോകാരപ്പോൾ
 വൃദ്ധിയും കിടലത്തു തുടർത്തുകയീതു
 പുഷ്പിയും പൂരിച്ചു തൃതലത്തിൽ
 വൃഷ്ടിയില്ലാതെ നാളോന്നെമില്ലാത്തു
 തിട്ടതി പൂണ്ടു ഞാനെന്നൊരുനാൾ
 മിത്രനായുള്ള വൻ നൽകിനിന്നീടീനോ-
 രർദ്ധനാബ്രത്തിന്ന ചെല്ലുന്നേരം
 പൂജയായുരേളാതെ പൂജയെക്കൊള്ളിപ്പ
 രാജ്യത്തിൽ പാർത്തോപിയെല്ലാ
 ഏറ്റുമുട്ടിപ്പോളാതെ കോപത്തെപ്പൂണ്ടിട്ടു
 മനസ്സാർത്തന്നോടൊക്കെ ചൊല്ലാൻ
 ശക്തനായുള്ളൊരു ശിഷ്യനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ
 സതപരം ബന്ധിപ്പിച്ചുതരമാംഗം

പാദുകം മെമ്പെയ്തെ കൂട്ടുണ്ടുനിന്നീടുന്ന
 ചാമുണ്ടുകൊണ്ടു ചവിട്ടിനേരെ
 പൊന്തുകുളഞ്ഞയടർന്നിനിവീടുവൻ
 കടൽക്കരത്തന്നാണെന്നിങ്ങിനെ
 കൊണ്ടു ചെല്ലുവ സത്യത്തെപ്പാലിപ്പാൻ
 ആരുപോൽ നല്ലതെന്നോർത്തുകാലം
 ഇന്ദ്രവാനന്നിവിടെ ചാലകന്മാരുടെ
 തന്മയരൂപമാണെന്നു കേട്ടുപോകുന്നത്
 നിമിത്തമായ ചാലകന്മാരെക്കൂടാ
 നമ്മുടെ വിദ്യകൾ നൽകി നന്നായ്"
 പാഞ്ചാലപ്രപനെ ബന്ധിപ്പിച്ചീടുക
 വാഞ്ചരമാകുന്നതു തേറിനാലും.
 ഉത്തരനായുള്ള പ്രാണദിതാനിങ്ങിനെ
 വസ്ത്രം ചൊന്നതു കേട്ടു ദേവരം
 പ്രാണനായുള്ളോരു ഗംഗാതന്തുജർന്നാൻ
 പ്രാണികന്മാരെ നശിപ്പി നേരെ
 ചോദിച്ചു നല്ലൊരു രാശിയും കല്പിച്ചു
 സാധനശാലയിൽ പുക്കു പിന്നെ
 ഉത്തരനായ ചാലകന്മാരെക്കൂടും
 വിദ്യകൾ * കോലവാനാക്കിനിന്നാൻ.
 വിപ്ലവരും കൂടാതെ പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വിപ്ലവനെപ്പിരിച്ചു പ്രാണാചാര്യൻ
 ധന്യന്മാരായുള്ള ബാലകന്മാരെക്കൂടും
 നന്നുടെ ചാരത്തു കൊണ്ടു നേരെ
 കാർമ്മുകമന്ത്രവും ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 ബ്രാഹ്മണായുള്ള മുഹൂർത്തത്തിങ്കൽ.

* പരിക്ഷാൻതു പരമാര്യമേ.

വരാവയും മാക്കലാക്കൊടുത്തുനിന്നീടീനാൻ
 പ്രവാചകന്മാരുടെയും കൈകൾ
 പ്രോണർ തൂങ്ങിനിന്ന രേഖികയാക്കെയും
 മോന്നാൻ മൊത്ത വണങ്ങി നന്നായ്
 പാപമോചനം നേടിയവർക്കും
 തുറന്നിട്ടിരിക്കാൻ ബാലകന്മാർ.
 ശേഷമൊക്കെയുള്ള മെരുശ്ശേരിയിൽനിന്നെ
 നിന്ത്യവുൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും
 അന്ത്യമായിട്ടുവന്ന മെരുശ്ശേരിയെല്ലാം
 നന്മയെ നന്മയെ പൈതൃകങ്ങളെ
 പ്രോണർതൻ പാതാശാക്കിനിന്നീടീനാൻ
 ചേങ്ങൊരു വിദ്യ പഠിപ്പിച്ചിനാൻ,
 മാനുൽക്കാര്യമൊക്കെ രണ്ടാന്നിടീനാൻ
 മാനുൽക്കാര്യമൊക്കെ കണ്ണുനല്ലോടെ
 തങ്ങളിൽക്കൊന്നിച്ചു വിദ്യയെല്ലാം
 ഭംഗിയിൽനിന്നു പഠിപ്പിച്ചിനാൻ.
 അന്ത്യമൊക്കെയുള്ള ബാലകന്മാരെല്ലാം
 വീടുക പുണ്യ ദിനങ്ങളിൽനാദം
 വാണെന്തിനെയും കേൾക്കിനിന്നാലോ
 നേരെ പൊന്നു പ്രതാപങ്ങളും
 നേരിൽനിന്നാലോ മെയ്യും പ്രകാശവും
 പാതാശാ വാങ്ങിയെന്തിനേരെ
 * വീടുക നിർമ്മിച്ച മെരുശ്ശേരി പ്രകാശവും
 മാനുൽക്കാര്യമൊക്കെ പാതാശാ
 അന്ത്യമൊക്കെയുള്ള മെരുശ്ശേരി പന്നായം
 മെരുശ്ശേരിയെ മാക്കലാക്കിപ്പിന്നാൻ

ചൊല്ലുന്നതു മേൽപ്പറഞ്ഞ ബാലകന്മാരിൽ ചെ-
 ല്ലതലമുറയുള്ള ധർമ്മന്മാർ
 തേളിൽനിന്നാകയാല ചെല്ലു നിറഞ്ഞവർ
 വീരോത്തമർ പാശ്ചാത്യന്മാരും.
 മീനാലയത്തു കൈരളവനാഥനും
 വീരനായത്തോളമേ മാരുതിയും
 ഭരണധൂതന്മാർപോർ ഭണ്ഡിപ്പനേരത്തു
 ഭണ്ഡിതന്മാർജിപ്പും ഭണ്ഡമുണ്ടാം.
 കല്പനയുള്ളത കല്പന പാശ്ചാത്യം
 പിണ്ഡിതൻ വല്ലഭമേരിമ്പന,
 മരയുള്ള ബാലകന്മാർക്കുപോൾ വീരന്മാ
 മരൊന്നിലോരുകൾക്കുപോൾ വേണ്ട
 സ്വാമകായത്തോളമേ കാലത്തെക്കൊണ്ടിട്ടു
 സമ്പ്രദായം കൈകൾക്കു ബാലകന്മാർ
 സ്വാമകന്മാരിന്നായിട്ടു പോകുന്ന നേരത്തു
 സ്വാമകന്മാരെപ്പോൾ പ്രാണമെല്ലാം
 ബാലകന്മാരുടെ കൈകൾക്കു മഹത്വമെന്നാൽ
 ചാക്കല വളർന്നത ചാക്കലത്തേൽ
 നന്മയല്ലേ നന്മയെ രൂപമാണ്നിർമ്മിച്ചു
 മണ്ഡിതമായതല്ല പാവതന്നെ
 ശുഭിന്നിന്നതെല്ലാം ബാലകന്മാരെപ്പോൾ-
 മാരകനാകും ചെല്ലു പാശ്ചാത്യന്മാർക്കുപോൾ.
 വൃഷ്ടത്തിൽക്കൊമ്പത്തു ശുഭിന്നിന്നീടുന്ന
 ലക്ഷണത്തെ മേലിലേക്കുനീക്കിക്കൊ
 സ്പർശിതൻ മൂലത്താൽ ചെല്ലത്തു കേട്ടിട്ടു
 സുല്പാതൻ മുമ്പാകെ കൈരളവനാൻ
 പുഷ്പിക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ അമ്മിടിപ്പിട്ടുവാൻ
 വല്ലഭതന്നിന്നതു കണ്മനേരം

വഞ്ചനായുദ്ധേയായ ജംഭാഭിനന്ദന-
 നന്ദു തൊടുത്തുണ്ടു ഹൃസ്വനേരം
 പാരികം തന്നിൽ പതിച്ചതു കാണായി
 പാദരൂ മേവുന്ന പക്ഷിമന്ത്രം
 ശത്രുവെ പെന്ധിച്ചു നൽകിനിന്നീടുവാൻ
 ശക്തനെന്നുള്ളുനന്ദനെ നശ്ശി
 സന്തോഷം പൂണ്ടൊരു ദേശികൻതാനപ്പൊ-
 ത്തുകൽതന്നുടെ സോദരിയിൽ
 സ്നാനിച്ചാനായിട്ടിറങ്ങിനിന്നീടുവാൻ
 മാനവമുഖങ്ങളുള്ള രാജാപാലനെ
 പെട്ടെന്നു വെണ്ണ പിടിച്ചുനിന്നീടിനാൻ
 പ്രാപ്തനായുള്ളൊരു വാർച്ചതലം
 എന്നതു കിഷ്കിന്ദ്ര ബാലകന്മാരെല്ലാം
 മേന്മമെ വൈശ്യാനെ നിന്ന നേരം
 ശക്തനായുള്ളൊരു വാസവനന്ദന-
 നസ്പൃഷ്ടഭക്താണ്ടു കർതാവു വീട്ടി.
 അമ്മണനും തന്റെ ദേശികൻമന്നേയും
 രക്ഷിച്ചു മന്ദിരം പൂജ നേരം
 ബ്രഹ്മാസ്പൃഷ്ടിന്റെ പ്രയോഗനിവർത്തനം
 സമ്മാനിച്ചമ്പോടു നൽകിനിന്നാൻ.
 മംഗലനായുള്ള ബാലകന്മാരെല്ലാം
 മംഗമേനീടുവാൻ മംഗിതോടെ
 മംഗലജാലങ്ങൾ തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 ഗംഗയിൽ വെണ്ണങ്ങിറങ്ങിനന്നാൻ
 ചാലവരുളിച്ചു കരേണിനിന്നീടുവാൻ
 മാലോരപ്പാരുണിഞ്ഞു നന്നായി
 ആരണങ്ങളും പൂർണ്ണനിന്നീടിനാൻ
 ശോഭ കലർന്നുള്ള മേലുകൾ

നാടുകൾക്കിടയിലുള്ള പട്ടണവും ഭവനമിട്ടു
 ഭക്തകന്നീടിന ചാപങ്ങൾ
 പുഞ്ചത്തിൻതീർത്തും തുച്ഛതൻ ചാപത്തും
 കപാൽകൊണ്ടു ബന്ധിപ്പിച്ചു ബാണങ്ങളും
 പൂണി തുടങ്ങിന പ്രഞ്ചനാഥാലയം
 ഭവനാനന്ദമെത്തിയ യമിപ്പുന്നനായ്
 ഏണാങ്കശേഖരൻ നാടകമാടുന്ന
 മാണിക്യമണ്ഡപമെന്നപോലെ
 ചാലെല വിളങ്ങുന്ന സാധനശാലയിൽ
 ബാലകന്മാരെല്ലാം കലനപുഷ്പം,
 നിശ്ചലനായോര ഭേദിക്കുന്താനപ്പോ-
 ഉൾപതലമാപോട്ട കൂടിക്കേൾ
 മുത്തുകൾക്കൊണ്ടു വിതാനം തുടങ്ങിനാർ
 രത്നങ്ങൾകൊണ്ടുവെച്ചുവെച്ചു
 ഉജ്വലിച്ചീടുന്ന ഭീമജ്വാലാഭരണ
 കെട്ടുന്നിന്നീടിനാക്കാരെ ഭിക്ഷിൽ
 വില്ലുങ്ങൾ തീർത്തു ഗുണത്തെ വരുത്തുവാൻ
 വിംബ്നന്ത പൂജ തുടങ്ങി മുമ്പിൽ
 ഭിക്ഷകളോരോന്നെ പാലിച്ചു കലഞ്ചെമ്മ
 കലാശ്ചൈതന്യനിന്നുള്ള ദേവകൾക്കും
 ഭൂതേശ്വരന്മാരെയും വിഹിന്നീടിന
 ഭൂതവൃന്ദങ്ങൾക്കും മാതൃന്ദരങ്ങൾക്കും
 അർപ്പിച്ചു വെച്ചേറെ നാനാവില്ലാജിച്ചു
 നിശ്ചലനായ് നിന്നു കൈകൊഴുത്താൻ.
 ഭേദിക്കുന്താനെപ്പറ്റിപ്പി ചീടിനാൻ
 വീരനപൂണ്ടുള്ള വാഴ്ത്തിട്ടും
 മണവന്മാരെല്ലാം വാലുകൾക്കിനാൻ
 തന്നുടെ തന്നുടെ തേക്കിലേറി

ഉന്നതമായുള്ള സിംഹങ്ങളെപ്പോലെ
 മന്ദമുള്ളവരിലൊരമ്പലംപോലെ
 ബലവാനെ ചെന്നാൽ അന്തർ തന്മയം
 മലയങ്ങളറി വിട്ടുക്കിനിന്നാൽ,
 കന്തി തുടങ്ങിന നാരിമാരെല്ലാം
 ബന്ധുമാകന്തി കലാൻ നന്നായ്
 മേന്മക മുന്ധായ മെറിവിടമെല്ലാം
 മേന്മവിഷമപ്രതിപദനപോലെ
 തീർന്നുനിൽക്കു മാടങ്ങളറിനാൽ
 ചേരിമാരോടു കലാൻ നന്നായ്
 ചേരിമാരോടും വന്ദിച്ചു ചെമ്മെളി
 കേരവർത്തനേയുമുള്ളിൽ നല്ലി
 ഉത്തമനായുള്ള ധർമ്മവർത്തനേയ്ക്കും-
 ഉണ്ണുക്കും സമ്പിച്ചു നിന്ന ഭേദമേ
 തുവിക്കൈ ചുരുട്ടു ചേരനെ വന്ദിച്ചി-
 ട്വനുകൾ ഉത്തമകൾക്കും മുമ്പിൽ
 ചിത്രക പൂർണ്ണ മംഗലം പിന്നെയും
 അണ്ണവും നേരവും ചേർന്നു നന്നായ്
 വിഷമവിട്ടീടിനൊണ്ണ പണ്ണങ്ങളാം
 ലക്ഷത്തിൽവണ്ണവമലതിലൊരു
 മുല്ലാട്ടു തോന്നെനി ചേരക്കുത്തമകളായ
 മേപ്പവും പൂർണ്ണ നാരികൾ
 അത്തു പോയ് ചെന്നു കഴങ്ങിയ നേരത്തു
 ഭേദികൻതന്മയം ചൊല്ലി നല്ല
 വാട്ടമകന്ന സുന്ദരനാൽ തന്മയം
 ചോഴനായുള്ളൊരു മാന്യതിനാൽ
 നായകനായ വിനായകനെണന്നാൻ
 സ്വാതകുന്തനെയുമെല്ലാ മുമ്പിൽ

[illegible]

ഇല്ലായ്മയുള്ള പരാക്രമം കണ്ടിട്ടു
 കല്പനായുള്ള സുഹൃത്തുക്കൾ
 ജാതാരി പുത്രനെ വെണ്മണിയിട്ടുവാൻ
 വൻപടനന്നിങ്ങിനെമുഖ്യം നല്ലി
 അംഗപുരത്തിന്നു നാഗനാക്ഷികിനാൻ
 അന്തർത്തിൽ നിന്നൊരു കുഞ്ഞുനാണു
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന പാഞ്ചവന്ദാരെല്ലാ-
 മിങ്ങയും കോപവും നൂട്ടുനീക്കി.
 അതുനായുള്ളൊരു ദ്രാണവമെത്രയും
 വീരനായുള്ള പ്രപഞ്ചമെത്രയും
 കേളിന്നു വാങ്ങിയവ ഇഹിച്ഛീകിനാ-
 മെല്ലെന്നും പൊലകന്മാൻ മേന്മേൻ.
 പിന്നെയുംമെല്ലൊരുമുതൽക്കുതന്നെ
 മന്ദിരത്തിലകത്തു പുഷ്പം.

—

അദ്ധ്യായം ൧൭.

ദ്രോണരുടെ പ്രതികീർത്തി.

പിന്നെയൊരുദിനം കൈരവഭാജകളോടും
ധന്യനായുള്ളൊരു ദ്രോണർചൊല്ലാൽ
വീരനായുള്ളൊരു പാണ്ഡവൻതന്നോടു
പാറാതെ ചെന്നു ചൊല്ലുന്ന നേരം
പാണ്ഡവൻതന്നുടെ സോമരത്നാർ വന്നി-
ട്ടുണ്ടാതെ നാഗരം കൊല്ലുന്നിന്നാൻ.
മീററവും കൈവിട്ടു ഞ്ഠറവരെല്ലാം
തൊററാടിപ്പോയതു കണ്ടനേരം
പാർശ്വരാർ പാറാതെ ചെന്നതു കണ്ടിട്ടു
ആത്മനായുള്ളൊരു മനുവൻതാൻ
കാലന്റെ സുന്ദരൻകാലിണു വരിച്ചു
പാലിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നും ചൊല്ലി
പൂജ്യമായുള്ളൊരുവിച്ഛത്രംതന്നെയും
താജ്ജ്യാത്മമായിട്ടു നൽകി നിന്നാൻ.
പണ്ടു താൻ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയെപ്പോക്കുവാൻ
മണ്ടിയണഞ്ഞു തുരുപ്പുവരൻ
ശക്തനായുള്ളൊരു പാണ്ഡവൻതന്നുടെ
ഉത്തമംഗത്തിൽ ചവിട്ടിനിന്നാൻ.
ദ്രോണർ താൻ ചെയ്തൊരു വേലയെക്കണ്ടിട്ടു
നാണക്കത്തപ്പൂണ്ടുള്ള പാണ്ഡവൻതാൻ

അർദ്ധമുഖമേദിനേയസ്സവിച്ഛി ചെഞ്ചെര
 പ്രസൃഷ്ടമാതിത്രനഗ്രഹത്താൽ
 ഉത്തമമായുള്ള യാജനംകൊണ്ടിന്ന
 പുത്രകാരാജ്ഞിയെപ്പുതുനേരം
 പെട്ടെന്നു വന്നിങ്ങു പൊങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
 ശുശ്രൂഷാരുളോരും ശുശ്രൂഷുക്കൻ
 ധന്യനായുള്ളോരും മാമുനീപുംഗവം
 നന്യമായുള്ളതെടുത്തു നന്നായ്
 ഉത്തമമേന്ദ്രവും ചൊല്ലിനിന്നുനോട്ട
 സ്വതഃശാസ്ത്രത്തി കെഞ്ചെന്നരം
 മംഗലജാലങ്ങൾ തിങ്ങിനിന്നീടുനൊ-
 രംഗനാമനംതാൻ പൊങ്ങിനിന്നാരും
 യാഗം തുടങ്ങിന മാമുനീമാക്കെല്ലാ-
 മാരേയും ചാക്കലമേളയിവെണ്ണം
 ഭഞ്ചിണ നൽകിയതു പുനീനയോടു
 മകളെല്ലാമിച്ഛ വാണീരുന്നാൻ.

അഭ്യായം ൧൩.

ധർമ്മപുത്രന്റെ അഭയാധിപത്വം.

ഉത്തമനായുള്ള ഗംഗാതന്ത്രജൻതാൻ
നൽഗുതരാശ്വര്യം മന്ത്രികളും
ബന്ധുക്കളായുള്ള മറ്റുള്ള ലോകരും
ചിന്തിച്ചുകളു നടന്നൊരു കാലം
സൂര്യജൻതന്റെ സുഖവായുക്കളായ
വീരശിഖാമണിതന്നെ നേരെ
തൃശികളേഴിനകത്തു വിളക്കുനൊ-
തൃശിപ്പനാമനായ് വാഴിപ്പാനായ്
ധാത്രിയിലെങ്ങുമെപ്പുനീനീടിനാർ
തീർത്ഥജലങ്ങളെക്കൊണ്ടുവാനായ്
പാതാന്റെ പോക്കൊരു മാസമാക്കല്ലൊ-
മോരൊരോ മിഷിൽ നടന്ന മെന്മെൽ
പെരുവയമായുള്ള കുടങ്ങളോരോന്നിൽ
കുന്ദയും പൊക്കുന്ന ദേവതമെല്ലാം
ഭേരിതൻനാദവും പൂരിപ്പിച്ചുസ്ഥാദു
കോകി നിറച്ചിങ്ങു കൊണ്ടുപോന്നാർ
പ്രാജ്ഞായുക്കളായ ധർമ്മതന്ത്രജൻ
താബ്രാഭിഷേകത്തെക്കാണുന്നതിനായ്
മന്നവരെല്ലാം വന്നുതുടങ്ങിനാർ
തന്നുടെ തന്മയ സേനയുമായ്
ധൈര്യൻ തുടങ്ങിന മാമുനിമാരെല്ലാം
ബ്രാഹ്മമായുള്ള മിസ്സത്തിങ്കൽ

ഹേതുമേന്തനെന്നയും വന്ദിച്ചു ചെഞ്ചരമി
 ഹേമകുന്ദേന്ദ്രം നിറച്ചു നന്നായ്
 രാജഭംഗങ്ങൾ വിളങ്ങുകയെന്നിട്ടു
 പൂജയുടങ്ങിനാരാവയണ്ണം
 മുത്തുകൾകൊണ്ടു പാടുത്തു നിന്നെന്നത്രയും
 ചിത്രത പൂണ്ടുള്ള പൊൻത്തറമേൽ
 കേസരിവീരനായ്ക്കുപിന്നിന്നെന്നത്രയും
 ഭാസുരമായുള്ള പീരമിട്ടാൻ.
 ഭൂമിക്കു നല്ലൊരു ഭൂഷണമായുള്ള
 രാജകുമാരൻ പെരഞ്ഞെന്നപോലെ
 നിറകലനായുള്ള പാർവ്വതാംബു താൻ
 പൊന്തയമായുള്ള പീരമേറി
 വാനവരെല്ലാം ഭീനത കൈവിട്ടു
 ഞ്ഞാനും പൂണ്ടാലുമായവണ്ണം
 മണ്ണുണ്ടു ക്കാൽവാനായെന്നകണക്കെ പോ-
 യിണ്ണിലകം പൂക്കു ഭേരിനാദം
 പൊന്തയമായുള്ള പാട്ടവും ബന്ധിച്ചു
 രമ്യമായുള്ള മുഹൂർത്തത്തിങ്കൽ
 പ്രാജ്ഞനായുള്ളതാൻ ധ്യാനമുൽത്താനനോടു
 രാജ്യാഭിഷേകവുംചെയ്തു പിന്നെ
 ഭൂമിക്കു നല്ലൊരു ഭൂഷണമായിട്ടു
 ദ്വാർകമെത്തുമായു വിളങ്ങുകെന്നാൻ.
 പൂഴിയും മേവുന്ന മന്നവന്മാരെല്ലാം
 എങ്കോഴയും നൽകി വിളങ്ങിനിന്നാൻ

* പൊന്നിൻതറ.

‡ ഭേരി മേയ്ക്കുവണ്ണം.

¶ കപ്പം.

സ്വാമ്യമകുന്തളു ധർമ്മജൻ തന്തരെ
 മേന്മകളോരോന്നെ കഴിഞ്ഞേരും
 ഭൃത്യന്മാരായ കൈരവന്മാരെല്ലാം
 മത്സരമുണ്ടായി പാദം പാദം
 ആരണരാദിയായി നാലുവർണ്ണങ്ങളെയും
 ആചാരസൗഖ്യങ്ങളോടുകൂട
 പാലിച്ചു ചെമ്മരമ്മതാലയും തന്നികല
 ഭൂലോകപാലകൻ ദേവകാലം
 വൃഷ്ടിയും കാലത്തു തുകിത്തുടങ്ങിതു
 പുഷ്പിമം പൂരിച്ചു ഭൂതലത്തിൽ
 തുഷ്ടനാഭമുള്ളൊരു മന്നവൻകൊല്ലാലെ
 ഭൃത്യജനങ്ങളെ നിന്ദാമിപ്പാൻ
 മിമേകരത്തോറും നടത്തുതങ്ങിവാൻ
 മിറ്റജതുല്യപരാക്രമന്മാർ
 അരകൽതന്നോട് തുല്യരാശ്വേരുന്ന
 കന്തളനും മന്തവക്ത്രൻതാനും
 ആരവം കോലുവാൻ വന്നതു കണ്ടിട്ടു
 സിംഹപരാക്രമനായ പരമൻ
 ഭാനുതന്ത്രജന്റെ മന്ദിരം പൂരിപ്പാൻ
 ഹീനന്മാരായ തവനന്മാരെ
 അന്തമിപ്പാതോളം പ്രതികരം കൊണ്ടെന്ന
 മന്തിപുരത്തിൽ നിറച്ച നേരം
 അന്യരാശ്വേരുന്ന മന്നവന്മാരോരോ
 മന്നവനീരരെ വെത്തവന്നാൻ
 സ്വതന്ത്രൻമുമ്പായ കൈരവന്മാരെല്ലാം
 ഭൂലോകം തന്നിൽ നടത്ത നേടി
 ശാസ്യാമിതന്തരെ സോദനായുള്ള
 ശാസ്യാരൻതന്നെപ്പിടിച്ചുകെട്ടി

ഭാരതം മാത്രം കൊടുത്തുവന്നീടിനാൻ
 ഭൂതലം വീണ്ടെടുക്കുകയല്ലവാനായ്
 സന്തോഷം പൂർണ്ണമുള്ള മനസ്സോടെയും
 ചിന്തിച്ചുകൊടുത്തെന്നോരുകാരും
 ബാലനായുള്ള ശക്തിക്കു ചെലവെക്കേ
 ചാലേ നൽകീടിനാൻ ഭാരതത്തെ
 പട്ടിണിവിട്ടു മരിച്ചുനിന്നീടിനാ-
 രെട്ടുമൊരമ്പലം പിന്നെയൊന്നും
 തുഷ്ടിയായൊരു വളർത്തുകുട്ടിനാൻ
 ശ്രദ്ധനായുള്ള ശക്തിതാനും
 ചാലേന്നു തേർത്തു മനസ്സുകൊന്നിച്ചു
 മാഴ്കാതെ തന്നോടു ചൊന്നുവണ്ണം
 വൈദികളായുള്ള കൈരവവീരരെ
 വേരറ്റത്തിട്ടവൻ സാധനമായ്
 അഗ്രജൻതന്നെക്കു അന്ധനികൊണ്ടുവിനോ-
 കത്തും നിർത്തിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ടാൻ
 അന്ധനായുള്ള സുയോധനൻതാനല്ലോ
 സന്തോഷം പൂർണ്ണമുള്ളൊരു ചൊല്ലാൽ
 ഗന്ധിയായുള്ള കണികളെല്ലാംകലതാൻ
 ബന്ധുവായെല്ലാംകൊണ്ടുതന്നെവെന്ന
 കൈരവമുള്ളീലകളിന്നിന്നുമോടു
 കാശ്മീരായുള്ളതു സാധിച്ചാനായ്
 ഇല്ലനായുള്ള സുയോധനൻതന്നെ-
 തീക്കുവുമോതിയിടുന്നുകൊണ്ടാൻ
 കാലകൾക്കു സുന്ദരൻ ഭൂതലം പാലിച്ചു
 കാലമെല്ലാംകൊണ്ടു ചെന്ന കാലം
 ആശ്ചര്യനായുള്ളൊരു ധർമ്മജൻതന്നെക്കു
 വൈരവെക്കുമോരോന്നെ മറക്കുകകൊണ്ടും

പീതതരേരവും ചൂണ്ടിനിന്നീടുന്ന
 മോത്തപുത്രനെപ്പോഴിട്ടും
 ആത്മനായുള്ള സുയോഗനൻ തന്നോടു
 പ്രാർത്ഥനയുള്ള കുന്നികർത്താൻ
 മാതൃഭാരമായ ശക്തിയും കർമ്മവും
 സോമനായ കല്യാണനന്ദം
 ബന്ധുക്കളായുള്ള മറ്റുള്ള ലോകത്തും
 മിണിപ്പുകൾ പരത്താമപ്പോൾ
 താനെയുഴുന്നേക്കു സുകുപീതന
 മലയൊരുകൾക്കു മുമ്പും കിണക്കു
 മോത്തപുത്രന്റെ പക്ഷത്തിലുണ്ടാക
 വാരിജലോചനൻ താനെങ്ങല്ലോ
 ശക്തികൾക്കുണ്ടുതൊന്നാവനില്ലോക്കുണ്ടാർ
 മുമ്പികൾക്കുണ്ടെന്നിതെന്നു വേണ്ട
 ഇങ്ങിനെ മിന്നിച്ചു പിന്നെയും പിന്നെയും
 തങ്ങിലിന്നോടുമോളുകൊണ്ടു
 ചിത്രം പൂണ്ടുള്ള മന്ദിരം നിർമ്മിച്ചു
 സർവ്വമനുജന്മാർക്കു മെല്ലെ
 ദൈവമാർക്കു കയന്നിയെക്കൊണ്ടി-
 ന്നതമമായിട്ടു വന്നുകൂടാ,
 തങ്ങിലിങ്ങിനെ ചിന്നിച്ചു കല്ലിച്ചു
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന മോത്താകൾ
 ദൈവോദയത്തിൽ കെട്ടുന്നതെയ്യും
 ശിഷ്ടനായ പുരോചനൻതാൻ
 ചാരത്തുകൊണ്ടു പരത്തുകങ്ങിനാ-
 നായെക്കുളക്കൻ നേരെയുപോൾ
 ശത്രുക്കളായൊരർ മൃഗമാർക്കു വാൻ
 ചിത്രമായുള്ളതും മന്ദിരത്തെ

നിർമ്മിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു നൽകിനിന്നീടേണം
 പൊന്മയമായ അർക്കഭക്തിയെ
 ആശയായുള്ളതു കേരളായ നേരത്തു
 നീപറയുള്ള പുരോഹിതൻതാൻ
 മാടങ്ങൾ മാളിക നാടകശാലകൾ
 കേരകന്നീടുന്ന ഗോപുരങ്ങൾ
 ഇല്ല തിണ്ടുള്ള നൽ മാതൃശാലകൾ
 മദ്യകൾ കപ്പുകൾ മാളികകൾ
 ഇത്തരമോരോരോ വസ്തുക്കളെന്തായും
 ഹിതമായ് നിർമ്മിച്ചാനോരോ ഭിത്തിൽ
 ചാരുവായുള്ളൊരു മന്ദിരം തന്നെ
 മാതൃശാലകളിൽ നിന്നാഴിയാതി
 ഫലപ്രദമായുള്ള ഹിന്ദിപ്രവചനത്തോളം
 കണ്ണീരത്തുടർച്ചയുണ്ടാകട്ടെ
 നൽഗുണങ്ങളെയും നിർമ്മിച്ചീട്ടീടിനാൻ
 ഗുഹ്യചാരിണെതരച്ചുപിന്നാൽ
 ലാഷാഗ്രഹത്തിന്റെ തീർച്ചയെക്കണ്ടിട്ടു
 ഭീഷ്മിതനായ സുഭയധനൻതാൻ
 അല്ലതെ വർണ്ണിച്ചിട്ടില്ലായുള്ളതെ-
 ഞായരെ കേളാതെ കെല്ലെ ചൊന്നാൻ.
 സമ്മാനിച്ചുവോട്ടു ഭൂമി കൊടുത്തതു
 തിരുമയ്ക്കത്തു നമുക്കു പാർത്താൻ
 സമ്മതനായിട്ടു പാലിച്ചുപോയതെ
 ധർമ്മത്താലോ? മാതൃതീരോ?
 പാപമുക്തനായെന്റെ പുത്രഭാഷണത്തി-
 ഗ്ഗാണധീവധനപരോ? ബാലനോ?
 ഏവയെന്നുള്ള പ്രമാണത്തെക്കാട്ടിനാൽ
 കേവലം വാഴ്ത്തു ഭൂമിയെല്ലാം

[illegible]

അന്തകന്യസംഭവ വരിച്ചു ചെഞ്ചക്കര
 സന്തോഷം പൂർവ്വ പാശ്ചാത്യരപ്പോൾ.
 പാകിപാലനം കാരണം നിങ്ങളിൽ
 വൈരസ്വം കൂടാതെയാക്കുവാനായ്
 ഭൂതികളോടു കലനം നിന്നീടുമി-
 ബ്ദ്രൂതലം തന്നെപ്പുകഞ്ഞു നിങ്ങൾ
 അന്യോടു പാലിച്ചു കൊള്ളേണമിന്നിപ്പോ-
 ലുംബികാനന്ദനൻ ചൊല്ലി വിട്ടു.
 മന്ത്രികളിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 അന്തകന്യസം ഭെളിഞ്ഞ് ചൊന്നാൻ.
 അപ്പൻ താൻ കല്പിച്ചു കാരിയകമാണമി-
 ങ്ങിപ്പയ്യല്ലെന്നങ്ങിനിക്കു വരും,
 മനവന്മാരുകെ ചിന്തിക്കുമെല്ലാമെ
 ഇന്നതെന്നങ്ങോ ധരിച്ചു നിങ്ങൾ.
 സമ്മതമായുള്ള മന്ത്രികളെല്ലാം
 ധർമ്മൻ തന്നോടു ചൊന്നാരപ്പോൾ
 ശക്തന്മാരായുള്ള കൗരവന്മാരുമി-
 ത്തുകമെന്നത്രേ ചൊല്ലിപ്പോട്ടു
 രൂപോക്തപാലനംകൊണ്ടുവരിങ്ങിനെ
 ചാലപ്പറഞ്ഞു നിരത്തി നന്നായ്
 ആനകളാടിയായ്ജീവിനിന്നീടുന്ന
 സേനകളോടു കലനം നേക്കെ
 പുത്തനായ് നിർമ്മിച്ച മന്ദിരം തന്നിലെ
 സന്തപമാക്കിതാൻ പാഞ്ചഡരെ
 അസനായുള്ളവൻ തന്നുകെ പുത്രനായ്
 ഒഴിപ്പരത്തിലുമുണ്ണുമെ.

അദ്ധ്യായം ൧൭.

വിദ്യയുടെ ഇണക്കോപ്പകഥനം.

പുത്രന്മാർ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടമമമോരോന്നെ
ചിത്തത്തിലോത്തു കളുന്ന് മേന്മേൽ
വേദേ പൂർവ്വമുള്ള മനുഷ്യൻ അന്തർ
സോദനനായുള്ള ഭാസീപുത്രൻ
ചാരത്തു കലണങ്ങ കലാപ്പിന്നിന്നീടിനാൻ
വാതറു നിന്നോര പാൽയപ്പോൾ
നന്ദനന്മാർ വിശ്വമാത് കലഞ്ചെയ്ത
നിന്നുടെ അഞ്ചാമകത്തുണ്ടല്ലോ
നിൽക്കുന്ന ഭക്തനും കാളവുമായാൽ
മരകംകു ദുഷണമുണ്ടു മേലിൽ
ഇരക്കെപോലും പിഴയ്ക്കുകില്ലെന്നമ
രാശീശ്വരന്റെ കല്പിതങ്ങൾ
അപ്പൻ തുടങ്ങിന ബ്രാഹ്മിൻഗണങ്ങളാൽ
മുക്കണ്ണിങ്ങനെയ ഭീനം കലാപ്പാം
ദുഷ്ടതി വേരറ മാമുനിമാർ പണ്ടു
നിഷ്ടമുത്രപനെ നിശ്ചയിപ്പാൻ
സേവിച്ചു കലഞ്ചെയ്ത മേവുന്ന കാലത്തു
ഭേദന്മാർ മുഖമെമാഞ്ഞുകൂടി
നിൽക്കായുള്ള മാമുനിക്കെല്ലാം
ചിന്തയത്രപനെ നിശ്ചയിപ്പാൻ

ചെങ്കുന്തന്നേത്രന്റെ ചൊല്ലാലെ ചെഞ്ചെമ്മ
 വരുത്തേലോപനൻ പന്നിയായി
 ഭൂതലം തന്നെയും കത്തിയെടുത്തു
 പാതാളലോകത്തു ചൊന്ന പിന്നെ
 ബാലേന്ദ്രമെരവിതൻ ചാഞ്ഞു ചെന്നിട്ടു
 കാലിണ കണ്ടതില്ലെന്നു ചൊന്നാൻ.
 പഞ്ചശരാഴിതൻ നന്ദി കാണാനായ്
 ക്രൈരഞ്ചനാശ്ലോഭനേന നാമുഖൻതാൻ
 കട്ടേകം ചെല്ലുമ്പോൾ വന്നതു കാണായി
 പുഷ്പമായുള്ളൊരു പുഷ്പമാല
 ഏഴുനൂറു വന്ന നീ ഏഴ്നൂറ്റൊന്നു
 ഏഴുനൂറു ചൊന്നതു കേട്ടുനേരം
 വമ്പോലും മാല അനമ്പോഴു പോന്നിതു
 ശോഭിതമെരവിയിന്നെന്നിങ്ങിനെ
 ധാരാളം അന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 കേതകിമാലികയോടു ചൊന്നാൻ.
 അർദ്ധനീശാകരശേഖരൻമെരവിയി-
 നെന്നത്ര നാളുണ്ടിങ്ങു പോന്നിതു നീ.
 ചെഞ്ചെമ്മ ബാനിങ്ങു പോന്നതിൽപിന്നെയൊ-
 കഞ്ചാറു നാമുഖന്മാർ കഴിഞ്ഞു
 സുഷാമായുള്ളൊരു കട്ടേകം ചെല്ലുമ്പോൾ
 നന്ദിമാശ്ലോഭനെയെന്നിങ്ങിനെ
 മാലതാൻ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 ചാലപ്പാറത്തു നിന്നു അമിൻ
 കൈനാം ചെന്നെന്നിക്കൈലാസം പുക്കീട്ടു
 മുക്കണ്ണൻതന്നെ വന്നങ്ങിപ്പൊരു.
 പുഷ്പസംഭവൻ നന്ദികളെത്തി-
 നൊക്കുമതിന്നു താൻ സാക്ഷിയെന്നും

ഇങ്ങിനെ ചൊന്നവരിന്റെ വാണമ്പിനോ-
 ടങ്ങിനെ തന്നെ പറഞ്ഞതേതേതും
 മിതവൃന്ദായുള്ളതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 പ്രസിന്നായുള്ളോരു കാലക്കവെരി
 വെമെഴുകൊണ്ടുണ്ടു നോന്വിപ്പറഞ്ഞുള്ള ച-
 മന്ദമംതന്നെയൊത്തുപിന്നെ
 കൈതവം കൂട്ടപ്പറഞ്ഞുനിന്നീടുന്ന
 കേതകീമാലികയോടും ലൊണാൻ.
 ആരാധിച്ചീടുവാൻ കൊള്ളായ് നിന്നെന്തി-
 നാടിയായ് പ്പാതികം തന്നിലെങ്ങും.
 അറവുപിണിടിന നാമ്പുവൻതൻതല
 അറമിപ്പാത്തോളം കോപത്തോടെ
 ക്ഷിപ്രമർത്തകവെരിതൻപാതകം
 ക്ഷിപ്രമായുള്ളോരു മർമ്മതന്നിൽ
 വാലെക്കടിപ്പു മുറുക്കിനിന്നീടുവോ-
 ഉലസ്സമേറവുമിങ്ങായ് വന്നു.
 സന്താനം പൂണ്ടുള്ള മരത്തകവെരിയോ-
 ടത്തണമെല്ലാം ചൊന്നാഴപ്പോൾ.
 ചാരിതും പാലിപ്പു മേവിനിന്നീടുക്കൊ-
 രാരണതാരിമാർ വീടുതോറും
 * അയ്യമേറവീടേണം വൈകാതെ കണ്ടിപ്പോൾ
 കണ്ണിൽ ധരിച്ചു കുപാലം തന്നിൽ
 പുഷ്പമാണ്മേവുദ്ധോൾ സ്രഷ്ടാവുതൻതല
 പൊട്ടുന്ന വീഞ്ഞുപോ തേറിനാലും
 നമ്പുനീമാരുടെ ചൊല്ലെല്ലാം ചെഞ്ചെമ്മി
 ബ്രഹ്മഹതിദോഷം പോചതിനായ്

നിശ്ചലമായ കപാലത്തിലുദ്ധോദ
 പിപ്ലയോരീഭിനാനാമ്യയോളം
 പൂർവ്വമാണ്ണിതോയെന്നറിഞ്ഞീടുവാൻ
 തിട്ടതി പൂണ്ടങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 ദൃഷ്ടിയിൽ മേവുന്ന പാവകളപാലയിൽ
 നഷ്ടമാല്ലോയതു കാരണമായ്
 താപവും പൂണ്ടു നന്മെന്തിന്നീടുമ്പോൾ
 ചെന്താഴിയിൽമാത്തുതൻകാമുകൻതാൻ
 പങ്കും മേവുന്ന തന്മരംകൊണ്ടങ്ങു
 ചെങ്കനൽക്കണ്ണമെപ്പൂ നേരെ
 നോക്കുകയെന്നങ്ങു ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 സ്തബ്ധമായ് നോക്കിനാൻ കാലക്കെവരി
 വീണതു കാണായി രൂതലം തന്നിലെ
 പൂർണ്ണരായുള്ള കിംപാലമപ്പോൾ.
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന മാമുനിമാരെല്ലാം-
 മിണ്ടലും കൈവിട്ടു നിന്നു ചൊന്നാൻ.
 ആദ്യായം തന്നുടെ കാതലായവോടു
 മൂന്നായി മേവുമിമ്മുതീകൾക്കും
 സാരത്തിനുള്ളിൽ വിളങ്ങുന്ന കൈവതം
 കാരണമായതെന്തുള്ളിൽ നണ്ണി
 നിഷ്കമസേവയെക്കുറുത്തു തുടങ്ങിനാൻ
 നിഷ്കൃതി വേരന മാമുനിമാൻ
 ഇതഥയെല്ലാമറിഞ്ഞുനിന്നവോടു
 മുക്കുണ്ണൻ തന്നുടെ സ്വന്ത പണ്ടെ
 ജ്യോതിഷവിദ്യകൾ ചിന്തിച്ചു ചെഞ്ചെമ്മ
 ആരേവോടു പഠഞ്ഞു നേരം
 ബ്രഹ്മനാരയുള്ളാരു മുരുംപുഴക്കുളരൻ
 പൃസ്തകമെല്ലാമെടുത്തു നേരെ

നോക്കുന്ന നേരത്തു പാതിയും ചെഞ്ചെറു
 തീക്കനൽക്കണ്ണിൽ ദേവിച്ചുപോയി.
 അല്പംശമയത്തു തബ് ഡിയിലാക്കിത്താൻ
 ശ്രദ്ധനായുള്ളൊരു കാലക്കെവരി.
 ഷബ്ദമുൻ പൊതു പാറത്തുവെല്ലാതെ
 ഉണ്ടായായ് നിന്നു പരത്തു നേരം
 ഉള്ളയും പൂണ്ടതും ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 നിജമമീർഗ്ഗ് ഘികാപൂണ്ടവൻതാൻ
 ശ്രദ്ധം തന്നിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടുക
 ജ്യോതിഷവിദ്യകൾ മുന്നേക്ഷുണ്ടവ
 റ്റുണ്ടായുള്ളതു കേൾപ്പാൻ നേരത്തു
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു മന്നവൻതാൻ
 ഈശ്വരൻതന്നെ പൊതുശോഭയെ-
 ഉത്തരിച്ചുമോടു വാണിതന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൧൮.

പാക്ഷാഗ്രഹമഹത്തം.

കന്യകയെ വെർത്തൻ കാരണത്താലൊ
നിർമ്മലനായുള്ള ധർമ്മജൻതാൻ
മാരനിമിത്തമായ മന്നവന്മാരായ്
പാരികം പാലിച്ചു മേവുകാലം
വാതജൻ തന്നോടു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
ദാസീതന്തുജന്റെ മൃതനപ്പോൾ
ശത്രുക്കളായുള്ള കൗരവന്മാരെയെ
മിത്രനായുള്ള പുരോചനൻതാൻ
ഭദ്രമായ് മേവുന്ന ഗേഹത്തിലെല്ലാം
നിദ്രയും പൂണ്ടു കിടക്കുന്നേരം
ചുട്ടുനിന്നീടുവാൻ ഭാവിച്ചു നില്ക്കു
ദൃഷ്ടിക്കില്ലെന്നതു തേറിനാലും
രക്ഷയായ് നിർമ്മിച്ച പാതാളം തന്നിമം
ഭദ്രമെന്നും പൂർവ്വ മറഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
വസ്തുതയെല്ലാമെ ഭക്തോജ നേരത്തു
ശക്തനായുള്ളോരു ഭീമസേനൻ
ശത്രുവായുള്ള പുരോചനൻ താനിതിൽ
നിദ്രയും പൂണ്ടു കിടന്ന നേരം
ഭയോന്വനായുള്ളോരു ജ്യേഷ്ഠനെത്തന്നെയും
വാട്ടമകനുള്ള പാതിനെയും

നില്ക്കുന്നതായ ബാലകന്മാരെയും
 അമ്മവായുള്ളതായ കുന്തിയെയും
 സപ്തരാശുവുന്ന നേരത്തു ചെങ്ങമെ
 മെത്തമേൽനിന്നുചെല്ലുന്ന മെല്ലെ.
 മിശ്രമായ് നില്ക്കിപ്പ മന്ദിരംതന്നെയും
 പാവകദൈവ നൽകി നേരെ,
 പാതത്തിൻവാതിലൂൽ നില്ക്കിപ്പാതാനയെ-
 മ്പ്പാർ നകുന്തിയെകൂട്ടു പുഷ്പാർ,
 കാലം പുലർന്നു കഴിഞ്ഞ നേരത്തു
 മാലോകർ വന്നിങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 മിശ്രമായുള്ള മന്ദിരം ചെങ്ങമെ
 ഭസ്മമാക്കിയിട്ട കാണാത്തു.
 കുന്തിയെത്തുടർ വെറുപോയെന്നിട്ടു
 സന്ദോഷം പൂണ്ടുള്ള കൈരവന്മാർ
 ആനന്ദബാഹുതെ തൂക്കിത്തൂക്കിനിന്നാർ
 മീനതകൊണ്ടെന്തെ അന്തഃപുണ്ഡ്രം
 സന്താപം പൂണ്ടു തുളൻ നിന്നീടിന
 കുന്തിയർചാരത്തു ചെങ്ങ മെല്ലെ
 ചിത്തവിഷാദത്തെ പോക്കിനിന്നീടിനാ-
 ന്തെമനായുള്ള ചെടിപുത്രൻ
 പാതാളം കൈവിട്ട മാരുതനന്ദനൻ
 പാതാളത പോയൊരു കാണുന്നതിൽ
 പൂക്കുഞ്ച നേരത്തു മണവർ നാൽവതും
 ഭൃഷ്ടനി വേറെറ കുന്തിതാനും
 യാനംകൊണ്ടുണ്ടായ മീനത്തെപ്പോക്കുവാ-
 നാനന്ദനിദ്രയെ പൂണ്ടുനേരം

ചിന്താശാലം.

ഹന്താവാരുള്ള ഹിഡിബേനക്കേറ്ററവും
 സർത്താക്കം പൂണ്ടു പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 മാനാഷന്മാരുടെ നന്മണമുണ്ടിന്നു
 കാനനം തന്നിന്നു പൊങ്ങുന്നൊൻ
 ദേശാഭിതായ നീ വൈകാതെ കൊണ്ടുവ-
 ന്നൊദനമായിട്ടു നൽകുവണം.
 ജ്യേഷ്ഠൻതാനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വാട്ടമകനാ ഹിഡിബേനപ്പോൾ
 അല്ലിനെ വെല്ലുനന്മണകെ കാണിയെ
 മെല്ലെ മറച്ചുതൻ മായത്താലെ.
 പഞ്ചശരങ്ങൾനൻനൊഞ്ചകം പൂക്കുയ-
 ലഞ്ചാതെ ചൊന്നുതു നിന്നു ചൊന്നാൾ.
 കട്ടനാളുണ്ടു ഞാൻ കാമിച്ചുപോങ്ങു
 പൊട്ടുന്നെപ്പോലെ വരഞ്ഞിലല്ലാം
 ഇഷ്ടനായുള്ളൊരു കാര്യകുനിലാഞ്ഞു
 നിട്ടതി പൂണ്ടു ഞാൻ മേന്മകാലം
 മാരണനേരായ ഹിന്നെയിന്നൊന്നുടെ
 ചാരത്തു കണ്ടതു ഭാഗ്യമെന്നാൽ
 മാരയന്മാരെ ഭൂമിച്ചുനീന്നീടുന്ന
 മാപാപിന്മണകെ ചൊല്ലിനാലെ
 ചെല്ലൊരു കാമിച്ചു വന്നൊരു ഞാനിപ്പോൾ
 പഞ്ചശരാത്തി മുഴുകുതാലെ
 ചേണററു മേറുന്ന നിന്നുടെ വാമലൻ
 തേനുമുണ്ടീടുവാനിട്ടുപിന്നേന്നൻ.
 അംഗജമാൽ പിന്നത്തൊത്തയാമങ്ങവ-
 ലിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടനേരം

കൊപിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ മോഷണന്മാർ
 രേപ പറഞ്ഞീടാതെ ഓഡികേ! നീ
 ശോകിതനൊട്ടഞ്ചാൽ മച്ചൻ ചൊല്ലുമെ
 ചേരുന്ന കാലമാണ്ണീനോ? താൻ
 മാനിനീമാമെന്നോ? പുറംപോടിങ്ങിനെ
 മാനവും കൈവിട്ടു ചൊല്ലുമാമ
 പാതിരം തന്നിലെ നാരിമാർ കേൾക്കുമ്പോൾ
 പോരായ്മയില്ലതെ? ചൊല്ലു തോഴി!
 ഭാഷണമായുള്ള വേലയിന്നൊത്രയും
 രൂഷണമായിട്ടു തോന്നുന്നാകിൽ
 അന്യരായ് മേവുന്ന കാമുകന്മാരെപ്പോ-
 യതേ പക്ഷിപ്പീടകമെന്നേ വേണ്ടു.
 എന്നതു കേട്ടുള്ളൊരാ സുരനാരിതാൻ
 ഖിന്നതയേററവും പൂണ്ടു ചൊന്നാൾ.
 ഉഗ്രതയേററവും പൂണ്ടുനിന്നീടുണോ-
 മഗ്രജനങ്ങളെനിമുക്കുവൻതാൻ
 ഞാനങ്ങു ചെല്ലുവാൻ കൈകിനിന്നീടുതിൽ
 മാനവും പൂണ്ടിങ്ങു വന്നു നേരെ
 നിന്നെയും നിന്മടെ സോദരന്മാരെയും
 കൊന്നങ്ങു തിന്നീടും തേറിനാലും
 എന്നെ നീ വൈകാതെ കൈപിടിപ്പീടുകിൽ
 നിന്മടെ ഹാനി വരാതെ കൊള്ളാം.
 മാമമാൽ പൂണ്ടവളിക്കിനെ ചൊന്നതു
 മോഷണന്മാർ കേട്ടു ചൊന്നാൻ.
 ഉഗ്രസായുക്കുളായ മാനവൻ വന്നിങ്ങു
 നിന്മഹത്തിന്നു തുനിഞ്ഞു നേരെ
 എന്നയുമെന്തെട സോദരന്മാരെയും
 തിന്നുമുടിക്കിലും നിന്നായിപ്പോൾ

ഗാന്ധർവ്വമായിട്ട് കൈപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്-
 നാനാധർമ്മങ്ങളോടുകൂടിയതില്ല ചൊല്ലാം.
 എന്താണു കേൾപ്പാൻ രാക്ഷസന്മാരിന്മാർ
 ഭരണതിലോരാം തന്റെ മേന്മയ്ക്ക്
 വേവുററുനിന്നുള്ളൊരു വുമായിട്ട്
 പോവാൻ വല്ലാതെ നിന്നനേരം
 കൈപെരുത്തീടിന ഭാരവനായകൻ
 വായം പിളർന്നു വന്നുണ്ടെന്നാൻ.
 മാറാനായുള്ളൊരു ഭീമനേക്കണ്ടിട്ട്
 ഏറ്റവും കൂടുതൽ പിണഞ്ഞു നേരം
 മുഷ്ടിമനാമന്തനെന്നയും മേൽനി
 കൈക്കീഴിലിട്ട് ഒത്തരിച്ചു കൊന്നാൻ.
 ദുഷ്ടൻതൻനാമത്തെക്കേട്ടൊരു നേരത്തു
 തെറ്റിയുണർത്തു പാണ്ഡവന്മാർ
 മൂക്കിന്മേൽ കൈവെച്ചു നോക്കിനിന്നത്രയും
 ഭീർഗ്വേമാണ്ണിന്റെ പരഞ്ഞൊരപ്പോൾ
 ഭ്രാന്തരേപ്പോലെ നീയിങ്ങിനെയാരോടൊന്നു
 താഴ്ന്നൊന്നിയായിട്ട് കാട്ടുന്നാകിൽ
 കൈവരികളോന്നതു കൈവന്നുകൂടുന്ന
 വേലുകളെന്നെ ഞാൻ ചൊല്ലാവല്ല.
 പന്മേ പൂണ്ടുള്ള ഭീമനോടിമനനെ
 ധർമ്മസ്വാമികൾ ചൊന്നുനോക്കം
 പിഴുകുപാണങ്ങളെല്ലായ്ക്കൊന്നയും-
 മുറുമുട്ടു പൂണ്ടൊരു രാക്ഷസിന്മാൻ
 കാലന്റെ സുന്ദരൻമാനായെ വന്ദിച്ചു
 മാലിന്യ വന്നുള്ള മൂലം ചൊന്നാൾ
 കത്തിയാണിങ്ങനെയൊരു ചിന്തിത-
 മെല്ലാമറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു നേരെ

[illegible]

ശത്രുക്കളായുള്ള കൗതവങ്ങൾമൊഴി
 യുദ്ധമുണ്ടായ് വരും മേലിടലെന്നാൽ
 പാരാജയ വരും തുണച്ചുനിന്നീടേണം
 വീരനായുണ്ടേക്കാവതെന്നും ചൊല്ലി
 ശാലിഹോമനെന്നു മാമുനിത്തരുടെ
 ശാലയിൽ വെണമു പുഷ്പ പിന്നെ
 കുറച്ചിടയും ധരിച്ചുനിന്നുമ്പോൾ
 കൗതവം വല്ലാതെ പൂണ്ടു തന്നായ്
 ആരണമെന്തെന്നു ചൊല്ലുനോക്കുവാൻ
 വീരന്മാരെ വരുമെന്നാണു
 മാമുനിത ചൊന്നതു പുഷ്പനിന്നീടിനാ-
 രേകപ്രശ്നമെന്ന ഗ്രാമം തന്നിൽ
 ധന്യനായുണ്ടെന്നുമാരണൻതരുടെ
 മന്ദിരം തന്നിടലി മേവുമെന്നാൾ
 ചൊൽക്കൊണ്ടു മേവുന്ന പാണ്ഡവരെ വരും
 ഭീഷ്മയെറുണ്ടെന്നുമാരണൻതരുടെ
 അമാതാനെന്നൊടു ഭീമൻ നൽകിനാൾ
 ചെങ്കുമ പക്ഷത്തു പാതി നേരെ
 മറുപുളം മേൽത്തും അമാതാനെന്നൊടു
 തെറ്റൊന്ന പാതികൊണ്ടുണ്ടുകൊണ്ടാൻ
 കോകിലവാണിഷം പുതുതാൻ നാൽവക്കും
 ആഗമപുതിതമായി മേന്മേൽ
 വീരനായുണ്ടെന്നു മാമുനിപുത്രൻ
 പാരണ മാത്രമായുണ്ടെന്നു
 അന്നൊന്നൊരു ശുഭദീപനം വാങ്ങുവാൻ
 മുന്നവകൈവരും പോയതേരും
 കന്തിതാനെന്നൊടു മേവിനിന്നീടുണോ-
 രണണൻ തരുടെ മന്ദിരത്തിൽ.

ശകാധരം.

ഓലാഞ്ഞൊരുള്ളായ ഭാവവൻ ചൊല്ലാലെ
 പാദത്തെ വന്നൊരു ദൂതനാലോ
 കെട്ടിയൊരുള്ള ബാക്കുസാരമായിട്ടു
 കിട്ടിച്ചുനീണ്ട പാദമു നേരെ.
 ചാലെ വളഞ്ഞൊരു ചാട്ടിൽ നിറയുങ്ങ
 കാലത്തു കൊണ്ടുപോയ് നൽകുകൊണ്ടൻ
 ദൂതൻതാനിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വേദന പൂക്കുണ്ടു വിപ്രപത്നീ
 പാദികം തന്നിലെ നീണ്ടു കേഴുമ്പോൾ
 പാദത്തെ ചൊല്ലിയാൾ കന്തിഭേവി.
 ദൂതൻതാൻ വന്നിങ്ങു പോയതിൽപിന്നെ നീ
 വേദന കോലുവാണെന്നുമുഖം
 മൃന്നതു കേട്ടുള്ളൊരാളെന്നാക്കിയാൻ
 ഗന്ധയായുള്ള വല്ലോടു ചൊന്നാൾ.
 ഭീമനായുള്ളൊരു രാജസുന്ദരിങ്ങി-
 ഗ്രാമത്തിൽ ചാരത്തെക്കൊന്നത്തിൽ
 അന്നൊന്ന വന്നിങ്ങു കൊണ്ടുകൊന്നങ്ങവൻ
 തിന്നു മുട്ടിച്ചു നശിപ്പിക്കയാൽ
 കുന്നോളം ഭോജനം നിർമ്മിച്ചു ചൊല്ലിയെ
 നന്നായി നല്ലൊരു ചാട്ടിലാക്കി
 പാഴനായുള്ളൊരു ദേവവധീരന
 കോഴ നൽകിത്തേണം നാളത്തോൾ
 കാലനം നൽകുവാനില്ലാത്തല്ലെങ്കൽ-
 വേദനയായതു ചൊല്ലാതെല്ലൊ,
 ചാട്ടൊടു ചോറ്റുള്ള പോത്തുകൾ തന്നെയും
 വാട്ടമകനുള്ള ഭോജനവും

അക്ഷണം കൊണ്ടുള്ള ചെന്നവൻതന്നെയും
 ഭക്തിയുക്തകാളു മറ്റൊന്നവൻതാൻ.
 ഒന്നാകട്ടെല്ലാമെന്നതെ മിക്കമെല്ലാ -
 ചെന്നെന്ത മൂടിച്ചുതിരുവാചാടി താൻ.
 വൃദ്ധനായുള്ളൊരു മന്ത്രിയായിത്തന്നെ
 പുത്രനായിത്തന്നെയായില്ലതാനും
 മന്ത്രിയായ ചോദിക്കിലോ പുത്രനല്ലാത്തതും
 പുത്രനോ ശൈശവകാലമില്ലാ.
 പാലാതെ കൊണ്ടുപോയ് നൽകിനിന്നീടുവാ-
 നാകെയും കാലമതില്ലാബിങ്കി ഞാൻ.
 ഏതൊരു കൈയോർ കരയിതാനുമ്പോഴു
 മറിന്നായുള്ളവളോടു ചെന്നാമേ.
 ഐശ്വര്യമെന്നതെ പുത്രന്മാരങ്ങിതിൽ
 കൈയെലം പൂണ്ടുള്ള ഭീമസേനൻ
 വരുന്നായുള്ളൊരു മാനവൻമുമ്പില-
 ഞമ്പോഴു കൊണ്ടുപോയ് നൽകമല്ലോ.
 ഇഷ്ടമായുള്ളവളെന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ഇഷ്ടനായുള്ളവൻ താനുമായി
 കന്നോളം ഭോജനം വിളിച്ചു ചെഞ്ചെമ്മ-
 നന്നായി നല്ലൊരു ചാട്ടിലാക്കി
 ധന്യങ്ങളായുള്ള വൃന്ദനജാലങ്ങള-
 ലൊന്നൊന്ന കൊണ്ടു നിറച്ചു നേരം
 അഞ്ചുതാൻ ചൊല്ലാമെന്തിലും പുകിനാൻ
 വന്ദനം പൂണ്ടുള്ള ഭീമസേനൻ.
 പുഷ്പമായുള്ളൊരു ഭോജനം കണ്ടിട്ടു
 തൃപ്തിനായ് ചെന്നല്ലേ തേരിലേറി.
 ഉണ്ടല്ലോ ചെല്ലുന്ന മന്ത്രിതപുത്രനെ
 കണ്ടൊരു ശുഭലാകുക്കുണ്ടകൻതാൻ

വണ്ണം തിരഞ്ഞെടുത്തു മോശവേദക്കൈക്കൊണ്ടു
 തീർത്തു മണക്കെന്താനാടിപ്പൂ നേരം
 ചീന്തെന്താരു മോശത്താൽ മായത്തനന്തൻ
 മോശമലകൊണ്ടെല്ലാ നാങ്ങി മെല്ലെ
 മാറാനായുള്ളൊരു മോശവവീരനോ-
 കേററ ചിരിപ്പൂ പരഞ്ഞാനപ്പോൾ.
 ശക്തനായുള്ളൊരു വിപ്രകലാപനുക
 സ്വര്യത്തെ കൊലവാക്കെത്തുമ്പോൾ.
 ഉണ്ടെന്നു മോശമെന്തെന്നു മൊന്നിപ്പി-
 ട്ടുണ്ടുകൊള്ളാമെല്ലൊ ഏതു ചേതം.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയങ്ങങ്ങു ചെന്നുമ്പോഴു
 തുറന്നായുള്ളൊരു ഭാനവനെ
 തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്ന കണ്ണുമാൽ ചെന്നപ്പോൾ
 പാർശ്വത്തിൽ വെച്ചു ഞെരിച്ചു കൊന്നാൻ.
 മീനത വേറിട്ടു വേഴിയല്ലൊരു
 മോശവവീരൻ നൽകുമ്പോൾ
 കൊണ്ടുമ്പോഴു നൽകിയിന്നീടിനാൻ
 വാതത്തുടൻ വാസ്തിനോടെ.
 സന്താപം കൂടാതെ മന്നവരെവരും
 ചെന്നാമകണ്ണുനീർതന്നെ നല്ലി
 ധന്യമായ്ക്കേവെന്നൊക്കുന്നിലൊന്നിഖ
 നിന്നു വിളങ്ങിനാൻ നീതിയോടെ.

അദ്ധ്യായം ൧൯.

പാഞ്ചാലീസ്വയംവരം.

ഉത്തമനായുള്ള പാഞ്ചാലൻതന്റെ
പുത്രിയായുള്ളൊരു കന്യകനാൻ
ചാലവ വളരെ ചമഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ
ചോരവര നാൾത്തോറുമെന്നുപോകവ.
ശ്യാമളകാണി കലനംനിന്നൊരായും
കോമളമുറകൊരു പൂവൽമേനി
വാണന പൂമുഖൻ പൂണ്ടുനിന്നീടമ-
കാൻകഴൽതന്റെ കാണി കണ്ടാൽ
താരമുരുന്നതെന്തെന്നും പൂവിട്ടുള്ള
കാൻമേലാലാലുള്ളൊരു തോന്നാം
കാൻകഴൽതനിലലകുരിച്ചീടിന
താൻമധുവുണ്ടു മരിച്ചു മേന്മേൽ.
നന്മത്താം മേവുണ വെടിഞ്ഞെന്നൊരു
കന്മമുകാണിയെ ഉല്ലാസിച്ചു.
ആനന്ദം നന്നോടു നേരായിപ്പോരുവാൻ
ങ്ങാനിന്നു പോരുകെന്നുള്ളിൽ നല്ലി
ശരിച്ചു പാതി മറയ്ക്കുന്നിന്നീടിന
തിങ്കൾതാനൊരുമയ്ക്കുനിടിലം.
മാലോമുള്ള ഒരിൻ മാൽപെടുത്തിടുന്ന
സ്വാലപ്പോൻകൊരുകൾ പൊങ്ങുന്നേരം

[illegible]

ശേഷമായുള്ളൊരു പക്ഷത്തിലല്ലെങ്കിൽ അൻ
 ശീതാശ്ലവിനും വിളക്കുമേറു.
 കൂപ്പാതൻപുഞ്ചിരിച്ചു നികയ്ക്കുതുമെ
 കൂപ്പുപക്ഷത്തിലും കേൾക്കല്ല
 അംബുധിതണിയിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 കംബുതാനമ്പൊട്ടു പണ്ടു പണ്ടെ
 പരുജലോചനൻതൻകരമായുള്ള
 സങ്കേതംതന്നിലിന്നുതെക്കൊണ്ടു
 തണ്ടിനോടാണീതൻകണ്ഠത്തെപ്പേരിച്ചു
 മണ്ടിപ്പോയെന്നുതെങ്ങിനറിഞ്ഞു
 മാലോകങ്ങളു ത്തിൽ മാർമപടുങ്ങീടുന്ന
 മാർമതന്മാനസം ബന്ധിപ്പാനായ്
 സപാതിയായുള്ളൊരു നാമ്പുചന് നിമ്മിച്ചു
 ലാമങ്ങളെത്രയെന്നെക്കൊൾ കണ്ടാൽ.
 പരുജകോരകം കൊങ്കകളെന്നതൊ
 ശങ്കയും തുടാതെ ചൊല്ലാമെല്ലൊ
 കാമുകന്മാരുടെ കണ്ണുകളായൊരു
 കാർവണ്ടു ചേരമോ? അല്ലതാണിത്
 കാളിമ പൂണ്ടുള്ള രോമാളിതനുടെ
 മേളമാണീടും മുകൾപ്പുരപ്പിൽ
 കൂടിക്കലർന്നു വിളങ്ങിനിന്നെന്നെയും
 കേൾക്കുകേവലം കാണി കണ്ടാൽ
 തുമ്പിക്കൊന്നു നാട്ടുണ്ടു ചന്ദനത്തിൽ മേവുന്ന
 കരളീന്ദ്രമണ്ണുകമിന്നു തോന്നും
 നേരിട്ടുനിന്നൊരു നാരായൻ തന്നോടു
 പാദാശ്ല ചെന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടു

അഞ്ചുതമെന്നത്രെ നോന്നിനിന്നീടുന്നു
 ചീത്തതാഴ്വരകളെന്തൊക്കെത്തോറും [ഒന്നാം-
 പൊയ്കാഴ്ചയിൽപൊന്നൻതാനാധിനിയിൽ മേവു-
 താഴ്വരാനമനധർമ്മം ചേർത്തുനിന്ന
 പൊയ്കാഴ്ചകളെന്നൊന്നെന്താ മഹാമഹനായി-
 ന്നൊക്കെയും ഇടാതെ ചൊല്ലാതെല്ലൊ.
 വശ്യമായ് മേവുന്ന കണ്ണുതെന്താ ധ്യാനിപ്പാ-
 നീട്ടിൽ നിൽക്കിപ്പോ മാലകളെ
 വെച്ചുനിന്നീടുന്നു ചെപ്പു-കളെന്നത്രെ
 നിശ്ചയിച്ചീടുകിത്തൊന്നൊക്കെ.
 കേതുകീഴ്പ്പുവും കേകിതൻകണ്ണുവും
 ചുരുക്കൻ തന്റെ നൂണീർവും
 പാതയും വന്നു വന്നുത്തൊന്നൊക്കെയും
 ചന്ദ്രൻ നിരണ്ടുള്ള ജാലകളും
 കല്ലുപോ തന്നിലങ്ങരപ്പുട തൽക്കുന്ന
 തൽചരണങ്ങരതൻകേൾക്കട്ടെ
 നാളികം തന്റെ മേൽക്കും വന്നെപ്പൊഴും
 കാൽ പിടിച്ചീടുന്ന കൽവിരലും
 ചെവൻമുത്തു നേരെത്താ നൂതവകംഗിയും
 നിൽക്കലതെന്ന ഞാൻ ചൊല്ലുനിപ്പൊരും
 ഇങ്ങിനെത്തൊന്നൊക്കെയും മഹാമഹനായികൾ
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്നു കണ്ണുകാതാൻ
 പാഞ്ഞാതിമാതായ ബാധികാമാതായായ്
 ഗാഗയിൽ ചെന്നു കളിച്ചു നന്നായ്
 കന്നികൾക്കുള്ള ഗുരുക്കളെല്ലാ നിന്നൊ-
 ന്നൊന്നൊന്നെ നോന്നു വിളങ്ങും കാലം
 കാമനും ചെന്നു കണ്ണുത്തുടങ്ങിനൊ-
 ന്നൊക്കെയെന്നുതമെ ചിന്തിയാതെ

കോലവും മാല ചെപ്പിത്തൊട്ടുക്കുളി
 * മീലവും വോരൊന്നും മ്പന്നയ്യടി
 കൂരിയളാമൊഴ ചെപ്പുകൊണ്ടിയി അപാ-
 യരായെ കാണാതെ നിന്നുകൊള്ളും
 ചങ്ങാതിമാരായ ബാലികമാരിലും
 സംഗമിയല്ലത്തുള മേന്നുളോടൊ
 ഇങ്ങിനെ കണ്ടൊരു ബാലികമാരെല്ലാം
 തങ്ങളിൽ കൂടിപ്പറഞ്ഞൊരുപ്പോൾ
 മാക്കീകവാണീതാൻ മാതൻതന്നെവിന്ന
 ചാക്കായി വന്നു ചെത്തയ്യകൂടി
 ശസ്ത്രനായുള്ളൊരു മന്നവൻ തന്നിലെ
 ചെന്നിവൾ മാനസം ചെപ്പു പുക്ക
 അന്നൊന്ന ചെന്നിങ്ങ താവിട്ടുപോയെന്ന
 മന്നവരരിലുമല്ല അന്നം
 മച്ചകൾ തന്നിൽ പുക്കിട്ടുതോടങ്ങിവ-
 മിട്ടുതീൽ നേരെയെറങ്ങുന്നൊരം
 ചെൽക്കണ്ണിമാരെയെ കണ്ണുകൾക്കൊല്ലാമെ
 പരൽകഴമ്പായുള്ള പാത്ഥനത്തെ
 എന്തെ കാരണനാൽ നൽകേണമെന്നങ്ങ
 തരെയെ കൈകളും കൂടി നന്നാമ്
 കണ്ണിലിങ്ങയുമാറാം കരുന്നെ
 തന്നിലെ ചൊല്ലുണ്ടൊരു മനോ മനം
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാമുമാരെല്ലാം
 തങ്ങളിൽ നോക്കിപ്പിരിയുന്നൊരം
 ഇപ്പോഴായുള്ളതു ദുഷ്ടമാക്കുന്നിട്ടു
 കണ്ണുത പുണ്ടമുള കുറുകാതാൻ

പെട്ടെന്നു ചെന്നപ്പോൾ ചാത്തു തേവന
കെട്ടുക തന്നിൽ കോമ്പുകൊണ്ടൊര
കാലത്തായി വളർത്തുന്നീടേ
ത്തുടർന്നൊരമനോരമ അന്ന
അന്നത്തോളം പെട്ടെന്നു വാർത്തി-
ലിക്കിനെ മുക്കി വീട്ടത്തുമാനാം.
ജാലികാത്തനെ മഹലം കൊള്ളുവാൻ
കാലമണക്കൊണ്ടൊരുകൂട്ടിൽ നന്നി
നന്മതിൽ കോമ്പരം മോളിക്കൊലവും
പൊരുതമായിട്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.
മുത്തുകൾകൊണ്ടു പട്ടുതുണിക്കുന്നതും
വിത്തുകൾക്കു ചെലവിട്ടതും
ചേർന്നൊരുകൂട്ടെ തുണകളല്ലാതെ
പെട്ടെന്നുകൊണ്ടു കിടപ്പു തീർത്തു
മുത്തുകൾകൊണ്ടു വിത്തുതന്നെ തുക്കിനാൻ
തെങ്ങുകൊണ്ടു കൈപ്പുത്തുതെ
പെട്ടെന്നുകൊണ്ടു ചെലവിട്ടുന്നീടിന-
നക്കവും ബന്ധിച്ചു തിരുത്താതെ
മുപ്പുകൊണ്ടുതന്നെ കൊണ്ടൊരനോളം
കെട്ടു പെട്ടെന്നു വിത്തുതന്നും
മുപ്പുകൊണ്ടുതന്നെ കെട്ടുന്നീടിനാത്തു
പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു വിത്തുതന്നും
തോരണം തുക്കിനാതാകാതെ നാലിലും
ഭരിക്കുന്നതൊരും പെട്ടെന്നു
പെട്ടെന്നുതന്നെ കെട്ടുന്ന നേരത്തു
തോരണം തന്നിൽ പെട്ടെന്നുതന്നെ
തന്നെ തന്നെ മാനിനീമാതാത്
പെട്ടെന്നുതന്നെ തന്നെ തന്നെ.

ആരണശുദ്ധമെന്നതെക്കത്തുടന്നീടിന
 ഭാരതനാഥമണിമേലാലും,
 ഏകചക്രത്തിലെ വിപ്രമധായിട്ടു
 മാർകാതെ കിഴിങ്ങു പോകുമ്പോൾ
 ദേവമിതെപ്പൊഴു ചക്രസ്ത നിന്നീടുന്നു
 വ്യാസമധമനിതന്നെക്കൊണ്ടും,
 മാനസംകൊണ്ടെങ്ങിനെയെന്നിന്നുവേണ്ടു-
 മാനസിമെപ്പൊഴും പാപമർന്നാലും
 പാപമർന്നാലും ഏതൊഴി തന്നെ
 പൂർണ്ണമെന്നിലെ വ്യക്തിമാനും
 കല്യാണമുണ്ടാക്കു പാപമർന്ന കേവലാനന്ദം-
 മെല്ലെപ്പോകുന്നതെന്നുമിതാൻ,
 ശരണനാഥമെല്ലാം മധമനിതന്നെ
 കണ്ടാൽമെല്ലെ മിക്കവാറും മനം
 നൈവികത്തുപരിപൂർണ്ണമെല്ലാം
 വാട്ടമകൻ വിളങ്ങും കാലം
 ബ്രഹ്മാമെല്ലാം പാപമെല്ലാം
 മെല്ലാം തീർപ്പിന്നേക്കൽ മനം
 വന്നു തിരഞ്ഞെടു പൂർണ്ണമെല്ലാം
 തിന്നമെല്ലാം ചക്രമെല്ലാം
 പൊട്ടിവിരിഞ്ഞവയോരോന്നിൽ നിന്നെ
 ദണ്ഡമെല്ലാം * വഴമ്പു തൂകി
 തിട്ടതി പൂർണ്ണമെല്ലാം ജാതാനന്ദമെല്ലാം
 മെല്ലാം എങ്കിലെ നാട്ടുതോറും
 ലാളനംമെല്ലാം തന്നെ ദേവമെല്ലാം
 കണ്ടാൽമെല്ലാം വെളിവി വന്നാൽ

ഇതുകേൾക്കുൻ തന്നെ പാദസന്ദോജങ്ങൾ-
 ഉത്തരിച്ചുവെട്ടി മേവുകാലം
 ഉദനീനം ചെന്നുവെട്ടിത്തന്നുവെന്നു
 ക്ഷണനായുള്ളൊരു മാമുനീയാൻ
 കൈവിരലത്തു ചുറ്റിക്കൊണ്ടു വീണിതു
 മിഥ്യമായുള്ളൊരു ഭോജനത്തിൽ
 വണ്ണം തിരഞ്ഞു പൂഴിക്കളം പിഞ്ചെപ്പം
 തിണ്ണം ചൊരിഞ്ഞിതതിൻപിന്നാലെ
 ഹൃല്ലാസം പൂർണ്ണവെട്ടോടനം വെണ്ണുവാൻ
 വല്ലഭനെ നിന്നതു കണ്ടു നേരം
 മിന്നമാന്ത്രിണനായ കൈവിരൽത്തന്നെയും
 പിന്നാലെ വീണ പൂഴിക്കളെയും
 മൃഗമായുള്ളൊരു ലോഹിതനെന്നെയും
 ചെട്ടന ചെന്നു തുടച്ചുനീക്കി
 ശിഷ്ടമായുള്ളൊരു ഭോജനം ചെഞ്ചെമ്മ
 മൃഗമായെന്നു കണ്ടു നേരം
 തുഴനായുള്ളൊരു മാമുനി ചൊല്ലിനാ-
 നിഷ്ടമായുള്ള വരത്തെതിനി
 ചൊല്ലിനിന്നീടുകയെന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വല്ലഭയാഗീവര താനും ചൊന്നാരും
 ഇഷ്ടമായുള്ളതോ നോഹവും കൈവെടി-
 ന്നതിഷ്ടനായുള്ളൊരു നീയുമായി
 ഗാഢം പൂണന്ദനംഗജലീലതൻ-
 പ്രേതവർമ്മയേറുക തേറിനാലും.
 ഭായതാനിക്കിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു-
 ഞായാസം തീർത്തു മഹാത്മപാശപീ
 കാമിനീ നിന്നെ വാഞ്ചലിതം പൂരിപ്പാൻ
 കാമവിവാസങ്ങളൊണ്ടു മേന്മയ്ക്കു

മട്ടനാളിങ്ങിനെ ചെങ്ങോരു കാലത്തു
 ഇഷ്ടനായുള്ളവരോടു ചൊന്നാൻ.
 ഭോഗങ്ങളും കൈവിട്ട യോഗങ്ങൾ പൂർപ്പാൻ
 ചോരണേൻ ഞാനെന്തിനെനീങ്ങിനെ
 ചാലെയുറിക്കാഞ്ഞു നിന്നതു കണ്ടിട്ടു
 ചേലതന്മൂല പിടിച്ചുചൊന്നാൻ.
 വരുന്നിവാങ്ങുളോരെനെ നീയിങ്ങിനെ
 പങ്കുചൊന്നു നീയെട്ടിട്ടു
 ചോവതിനെനും വഴക്കുകയില്ലെന്നു
 ദേവീതാൻ ചൊന്നതു കേട്ട നേരം
 ശാപത്തെത്തന്നെന്നും നൽകിയിവിട്ടിനാൻ
 കോപിച്ചു പിന്നെയും മുമ്പിതാൻ
 ധന്യനായുള്ളോരു കന്യകയാതിട്ടു
 മന്നിക്കരണിൽ പിറന്ന മേന്മേൽ
 കോമളകായുള്ള കുമ്പകരായമായ്
 കാമവിവാഹങ്ങൾ കോവുകെന്നാൻ.
 വൃത്തിതൻനാശക്കക്കളോരു നോക്കു
 ചിത്തവിഷാദവും പൂണ്ടിവരതാൻ
 ചാരിത്രം നൽകുവാനാശിച്ച നേരത്തു
 മാതാമിസേനയെ വെട്ടുതെന്നാൻ.
 ഏറ്റന്നു കേട്ടോരു ദേവീതാനുട ചോയ്
 പനഗരുഷണൻ തന്നെ നല്ലൂരി
 സേവിച്ചു മുഖിച്ച് വരത്തിന്നിങ്ങിനെ
 കേവലം കമ്പിട്ടു കൂപ്പി നേരെ
 അഞ്ചു ചെല്ലിനാൻ മന്ദാവേ നൽകുവാൻ
 പഞ്ചശരാധിയോടുന്നിവരതാൻ
 ഏറ്റന്നു കാണുമെവമിടം ഭാസ്കരായ്
 വന്നീടുമിനിവരം തേറിനാലും.

മാരാണീത്തരുടെ കാരണവും മേന്മയുമാൽ
 ചാരിതൃഷ്ണയുണ്ടിപ്പോന്നു
 അങ്ങിനെ തനതെ കീഴിലെ വൃത്താന്തം-
 മിങ്ങിനെ ചൊല്ലി നടന്നു പിന്നെ
 പാതിരക്കേരത്തു തീർത്ത്ക്കിനാരിട്ടു
 അഗ്നീമയിയിലിറങ്ങേനേരം
 ഗംഗയിൽനിന്നുതന്നെനമരമം-
 യംഗാവസ്ഥനാം ചിത്രമഥർ
 പാരായെ ചെന്നുക്കെട്ടുത്തോളം നേരത്തു
 വീതനായുള്ളൊരു ബീഭത്സന്മാൻ
 ലക്ഷ്മണന്മാരുടെ ഭീതിയെപ്പോക്കുവാ-
 നന്നകം ഗ്യാനിച്ചുവീങ്ങേ നേരം
 ചുട്ടുകൊണ്ടുത്തൊ പൊറായ്ക്കുവാലങ്ങവൻ
 പേടിയും പൂണ്ടുടനോടിവന്നു
 കാലതൻറ സുധതൻകാലിണ വന്ദിച്ചു
 പാലിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു ചൊല്ലി
 അരപത്തേളല്ലാമെ കൊണ്ടുചെന്നുമോട്ടു
 വെട്ടുന്നിന്നീടിനാനിപ്പോയോടെ.
 ശാന്തനായുള്ളൊരു മന്നവൻ അന്നപ്പോൾ
 മാതനായുള്ളവനോടു ചൊല്ലാൻ
 പേടിക്കുമെന്തെ നീയുറക്കും തനതെ
 ഭീതിയില്ലേയ്ക്കുമെ തേറിനാലും.
 അരപത്തേളല്ലാമെ കൊണ്ടുചെന്നുമോട്ടു
 വെട്ടുകൊണ്ടാലും നീ മൂകനെപ്പോലെ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയമന്നവവീരൻതാൻ
 മഹദ്വേഷംകൊണ്ടും കൂടി
 തീർത്ത്വമാടിപ്പുലൻ തുടങ്ങുമോൾ
 യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ മനം മനം

ചെമ്പല്ലാപാശിതൻചാരത്തെ ഗേഹത്തിൽ
 കൂടുകാരൻ തന്റെ ദന്ദിരത്തിൽ
 പാരാതെ ചെന്നുവെച്ചു പുക്കുനിന്നീടിനാ-
 ഉൾത്തായുള്ളോരു കത്തിക്കേവി
 മറുക്കുളാരെല്ലാം തെക്കൊന്നു പോയങ്ങു
 കുറ്റമെന്നുള്ള കോട്ട പുക്കാരൻ.
 പാഞ്ചവക്ത്രവോട് പാങ്ങായി മേവുന്ന
 വാഗ്മാജലോചനനാദരവിൽ
 മംഗലഭേദതാ തത്തിനിന്നീടുന്ന
 മന്ദിരംതന്നിവകത്തു പുക്കാരൻ.
 സൂര്യജന്മസ്വായ സേനകൾ ചൂഴ്ന്ന
 കൈതവവീരരും വന്നാരുളോടും.
 മാഗധൻ ചേരിപൻ കേകയന്നെനിവർ
 മാശ്വരനെ വന്ന നിറഞ്ഞുകൂടി.
 അന്യരായ് മേവുന്ന മനവന്മാരുമ-
 കന്യകാത്തന്മാരെ വീട്ടു പുക്കാരൻ.
 ധന്യനയുളളോരു പാഞ്ചാലദ്രുപതി
 വന്ന ജനങ്ങളെ വാഴ്ത്തിനോടെ
 അർഹ്വം തുടങ്ങിന പുക്കയെച്ചെയ്തിട്ടു
 സല്ലരിച്ചീടിനാൻ കൈതത്തോടെ.
 പാലഞ്ചുവാണിതാൻ ചങ്ങാതിമാരുമായ്
 ചാലക്കുളിച്ചിങ്ങു വന്ന ചെന്ന
 ശോകകലനുള്ള ചേലകളും മറു-
 ള്ളാദരണങ്ങളും പൂണ്ടു നന്നായ്
 അംബികാതന്നെയും വന്ദിച്ചു നല്ലൊരു
 ചമ്പകമാലയും കയ്യിലേന്തി
 മനവന്മാരുടെ മാനസമായുള്ള
 സ്വന്തനന്തെന്നയുമേറി മെല്ലെ

ബന്ധുക്കളായി കലഹം തീർന്നിന്നു
 പാതയിൽ വന്നങ്ങു നിന്ന നേരം
 ചീത്തൊരു ഭാഗത്തു ചാർന്നു തുടങ്ങിനാൾ
 യാത്രീസുന്ദരനും മറ്റുള്ളവരും
 ആമോദമേററവും പുഞ്ചിരിയിടുന്ന
 ഭൂമിപർന്നങ്ങളെ ചൊല്ലിക്കാലെ
 വാളമകങ്ങളു കമ്പുകാണങ്ങളെ
 ജ്യേഷ്ഠനായുള്ളൊരു ഗുഹ്യവൃദ്ധൻ
 നാനാജനങ്ങളും കേൾക്കുമാറുമ്പോൾ
 മാതിരിയുനിന്നുവെന്നൊരു വെണ്ണൻ.
 ബ്രാഹ്മണനുമ്പോൾ പൂജിച്ച വെണ്ണൻ
 കാർത്യായക മാലവമദ്ധ്യമു മെല്ലെ
 അസ്സവും ചാലയക്കൊട്ടത്തുനിന്നുമ്പോൾ
 മിത്രമു പുഞ്ചുള്ള പാലനിയന്ത്രം
 ഭൂതലം തന്നിലെ വീഴ്ത്തിനിന്നുമ്പോൾ
 കൈതുകുറിച്ചുവെക്കൊട്ടിയില്ലാൾ
 വമ്പനായുള്ളവൻ തന്നെട മാനിൽ നൽ
 ചമ്പകമാലയമേറുകൾകൾവിൻ.
 ഏതൊരു കേട്ടുള്ള മനുഷ്യന്റെയും
 കമ്പുകതന്നിലെ വാളുള്ളതാലെ
 മക്കളെ ചൊന്നുവെട്ടു കത്തുകൾമിന്നാ-
 രക്കണ്ണും ചാപസമീപത്തിങ്കൽ
 മാഗധനാകുന്ന മണവാൻ ചാപത്തെ
 വേഗത്തിൽ ചൊന്നുവെട്ടിക്കുറന്നും
 കൈലാസം ചൊന്നുവെട്ടത്തുനിന്നീടുന്ന
 കൈകുറവീനമ്പനെന്നെന്നപോലെ
 പാണികൾ രണ്ടും നടുമിരിക്കുന്നത്രയും
 ക്ഷീണനായെല്ലെ നടന്ന നേരം

വാരിയമാത്തുനാർകാമുകൻ തന്നെ
 ചെവിനായുള്ളൊരു ചെടിപാർ താൻ
 അർദ്ധാർദ്ധ ചെന്നുതെറ്റത്തോളം നേരത്തു
 കവിട്ട ഭൂതലം തന്നിൽ ചീന്നാൻ,
 പാഞ്ചാലി തന്നെക്കു ദാരിദ്ര്യമെല്ലാം-
 മഞ്ചാക്കു പുഞ്ചിരിയിട്ടാകുമ്പോൾ
 കല്യാണമേറ്റുവന്ന മറ്റുള്ള വീരൻ
 വില്ലെടുത്തീടുവാൻ വല്ലിമല്ലാട്ടം
 വില്ലെടുത്തീടുവാൻ ചെന്നുതുടങ്ങിനാൻ
 കല്യാണമേറ്റൊരു സൂര്യപുത്രൻ
 വഞ്ചിപ്പനോക്കിനാൾ കിഞ്ചനയെപ്പോൾ
 പഞ്ചശരാശ്വീയംവെണം കമല്ലെ
 തെരവെന്ന ചെന്നുതെറ്റത്തു തുടങ്ങിനാൻ
 പാറാക്കൽ കൈവെലം പൂണ്ട കണ്ണൻ
 കന്തിതൻതന്നെ നവനാതു കാരണം
 ബന്ധുശാശ്വതിതൻ പാദസംബന്ധിൻ
 തഞ്ചിനിന്നീടിന പഞ്ചശരാശ്വീയം
 വഞ്ചിപ്പനോക്കിനാളൊന്നു കമല്ലെ.
 തുഴുനായുള്ളൊരു സൂര്യതന്ത്രജ്ഞൻ-
 നിഷ്ഠത്തിൽ നിന്നു കലയല്ലെന്നും
 മല്ലാരി തന്നെക്കു വല്ലഭം കാരണം-
 മുള്ളിക പോരാതെ നിന്നുപോയി
 കെരവവീരൻ കാരണമേന്തൽകവാൻ
 സീരവാരായധാലീ നേരെ
 വില്ലെടുത്തീടുവാൻ കെല്ലുന്ന നേരത്തു
 കല്യാണമേറ്റൊരു മല്ലക്കവരി
 മന്ത്രിച്ചു പഞ്ചശര ചൊല്ലിനിന്നീടിനാ-
 നന്തകക്കവരിതാനിന്നു നേരെ

പാതർ നാക്കായിട്ടു കൂറ്റിപ്പൂ കന്യകാ
 ധാർമ്മാസ്ഥാനിനു നൽകാമൊ? ചൊൽ.
 എന്നതു കേട്ടാൽ ലാലാലിത്താനല്ലോ
 വന്നൊഴിഞ്ഞു ചോദിക്കാമെ
 ശത്രുക്കൾക്കു പാപം വന്നിരുന്നെ
 ദൈവമേ പാപം വന്നു കേട്ടാൽ
 എന്നെയും കൂട ദൈവമെ വെളിച്ചം
 നെന്തിലാണിരിക്കുന്നതുവെച്ചു.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മടങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
 മേലാലനായുള്ള ലാലാലി താൻ.
 വില്ലെടുത്തീടുവാൻ മൊമ്പതിന്നോരോരോ
 വല്ലാത്ത കാട്ടുതടവു നട്ടി
 മണവരേഖയും മന്ദിച്ചു നേരത്തു
 വന്നിപ്പൂ ചൊല്ലിനാൻ കൂട്ടുകൂട്ടിൽ.
 അത്തന്നാക്കിലും ബുദ്ധിപ്പൂ വെച്ചുണ്ടാ-
 നെന്തിപ്പൂള്ളിപ്പൂ മീഴ്ത്തി നേരെ
 പെറ്റിപ്പൂ തൻകയ്യാലുമൊട്ടു നല്ലൊരു
 ചമ്പകമാലയുമേറുകൊൾവിൻ.
 ഇങ്ങിനെ കേട്ടാൽ കൂട്ടുകൂട്ടുകൾ
 തമ്മിലിടമ്പൊഴും നോക്കേണ്ടതും
 വാരികനേതന്റെ നെഞ്ചും പാശ്ചാത്യപാശ്ചാ-
 ത്തന്മാരുടെയിൽ നിന്നു പാശ്ചാ-
 ത്തന്മാരുടെ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ-
 മൂലമുണ്ടായ വന്നിപ്പൂ നേരെ
 മൂലാദിപ്പൂവെഴുത്തു പാപത്തെത്തന്നെയും
 മന്ദിച്ചു ചൊന്നുക്കിട്ടുള്ള മെല്ലെ
 കാണുന്നോൻ മന്ദിച്ചു കൈക്കൂട്ടാമെന്നും
 ചേക്കേറു നിന്നതു തൊമ്മമേറു

ജംഭാരികൻപാമുളച്ചിലുറപ്പിച്ചു
 കംഭജൻതന്നെയുമുള്ളിൽ നാണി
 സാമകം തന്നെയും ചെയ്തിട്ടു വെച്ചുമെരി
 തോരത്തിൽ ഭക്താന മോര നോക്കി
 യന്ത്രപ്പൂരളയ്ക്കുവെ വീഴ്ത്തിയിന്നവെരാട്
 കിന്നിതരളജൻതാൻ വന്ന നോരം
 വാനവർകോരകെടു ബുദ്ധിനവോട്
 മാനസം ചേരേതാക കന്യകാതാൻ
 കെല്ലനായുള്ള വനജനകനനിയെ
 മൽപ്രിയനായിട്ട് വിപ്രനാരോ?
 ഭക്താവായവോട് കിട്ടിട്ടു വെച്ചതു
 മുരളനടുക്കുപ്രാപ്തം തമ്പുരാന്റെ!
 ഇഷ്ടിനെ ചിത്തിച്ചു ചർച്ചാതിതാരെയും-
 കളംഗനമോരതാൻ മനം മനം
 ഇന്ദ്രതന്ത്രജന്റെ മാനസമായുള്ള
 സ്വന്ദനമേറിയണക്കെടു കെല്ലെ-
 വഡനായുള്ളോര വിപ്രൻതൻമാരില-
 ഒരേമ്പാട് ചമ്പകമലവിട്ടാരം.
 വൃത്രാടി തന്നോട് പുത്രൻതൻ ചീരത
 സത്പരം ചൊല്ലുവാക്കെന്നപോലെ
 വല്ലഭം തിരക്കെടൊരു ഭക്തിതൻതാക്കെടരം
 വില്ലിലകം പുക്ക നിണ്ണമേപ്പാൾ
 അന്തരൂകത്തിനാൻ മീനമോര മോമത്താൽ
 ധാത്രിസുരന്മാരും മററുള്ള മരം
 കണ്ടുനിന്നീടിന ഏഴുമാരെല്ലാരു-
 മിങ്ങലും കോപവും പൂർവ്വ ചൊന്നാൻ.
 ബാണവും മാധവവും ധ്വാനിച്ചു വെച്ചിട്ട്
 നാണം കെട്ടത്തതു കാരണമായ്

ഭയന്നുനായുള്ള പാഞ്ചാലൻ തന്റെ
 ഭർത്താവും കത്തിയടത്തു നന്നാൻ
 കൈക്കൊണ്ടി നന്മയെ കാണാതെ ബന്ധിച്ചു
 കാക്കവരക്കയും വേണമിപ്പോൾ.
 ഇങ്ങിനെ കല്പിച്ചു മന്നവരെല്ലാം
 സംഗമത്തിന്നു മുതുന്ന നേരം
 മന്നവന്മാരെ മുടിപ്പുനിന്നീടിനാൻ
 കന്യകാക്കന്മാരെ കാമുകൻതാൻ
 ആർത്തനായുള്ളൊരു സുര്യനും ചോരയ്ക്കു
 വാരിധിതന്നിൽ മറഞ്ഞാനപ്പോൾ.
 വമ്പനായുള്ളൊരു ജംഭരീനന്ദനൻ
 ചെമ്പല്ലാപാഠ്മിയും താൻമാരി
 ന്നരേവോടു പിരേനയങ്ങുമെങ്കൊണ്ടിമാനായ്
 കംഭകാക്കൻ തന്റെ വീടു പൂക്കാൻ.
 മൗത്താവു തന്റെ പാദസരോജങ്ങളെ-
 ലാഭരവോടു തൊഴുത്ത നേരം
 ലജ്ജപൂർവ്വീകിത ക്രൗഢഭീമേവിതാ-
 നുള്ളുനന്തനെ മറഞ്ഞുനിന്നാൾ.
 അമ്മയോടേവോടു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 നിർമ്മലനായുള്ള പാത്ഥനപ്പോൾ.
 ശത്രുക്കൾ ചെയ്തുള്ള ദയ്യത കാണ-
 മതൽ പെട്ടെങ്കിലും നദക്കും കാലം
 നാകായണൻ തന്റെ കാരുണ്യം തന്നാലെ
 രാജാരോ വസ്തു ലഭിച്ചുപോലെ
 ധന്യമായ് മേവുന്നൊരിനിലം തന്നിന-
 ണ്ണെന്നൊരു വസ്തു ലഭിച്ചതായി.
 പുത്രൻതാനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ട്
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുള്ള കന്യീഭേവി

ഓമനമാകിലും മോദകമാകിലും
 ശ്രീതികളാകിലുമേതാകിലും
 ശ്ലൈശം കൂട്ടുകുത്തുകൊണ്ടീടവിൻ
 കേവലം മക്കളെയെന്തും ചൊല്ലി
 ഭക്തവര നന്മയെ മറയ്ക്കുന്നിനീടുണോ-
 രത്തമനാതിനാണെന്ന നേരം
 ചെങ്കുത്താ പാമരൻ വന്ദിച്ചു നന്മയ്ക്കു
 നാണക്കത്തല്ല ശേഷം കന്ദീഭേവി
 മുക്കിയെൽ കൈവെച്ചു നോക്കിനിന്നങ്ങിനെ
 മീൻഗ് ഘോഷ്ടീയ്ക്കു പറഞ്ഞാളപ്പോൾ
 കിളിയായ് മേവതിച്ചതുകരയ്ക്കന്തെ
 നിദ്രയിൽ പൊലുമരിക്കാതിരിയ്ക്കൂ,
 കാലത്തെ മുമ്പിനെ ചൊന്നതുമുഖമായ്
 ഒരൊരുവിടമെല്ലാമുയർത്തി
 ഏറുന്നതു കേട്ടോൾ വസവവനങ്ങൾ
 തങ്ങളെ മാനാമുറ നോക്കിപ്പോന്നാൻ.
 കൈവെത്തിൽ ചിന്തിച്ചതെന്തിനുമേൽ ഭക്തർ
 ഭക്തവര നീയിപ്പോൾ ചൊന്നതെന്താൽ
 ചൊന്നതൊന്നതൊന്നവയ്ക്കിലും
 മാതാപിൻ ചൊല്ലാലൊന്നാചരിച്ചാൽ
 കാര്യമുള്ളൊന്ന ചൊന്നതും കൈവീട്ടു
 സാധുജ്ഞസാധനമായിട്ടും
 സമ്പ്രദായത്തും ശാസ്ത്രമാണെന്നും
 മുക്കിയാകുന്നതുമെന്തെന്തും
 മാനാവിൽ കേട്ടപ്പട്ടു കൈറങ്ങ കൈവെത്ത
 വേദശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടല്ലത്തും
 ഈശ്വരമാർക്കിനപരതാരോക്ഷണ-
 മായ്ക്കുമായ്ക്കു ശേരിനാലും.

ജംഭാരിപുത്രന്റെ വാക്കുകളെക്കേട്ടിട്ടു
 സംഭ്രമപ്പെട്ടുള്ള കന്തിഭോവി.
 മറയ്ക്കു മരയ്ക്കു ചാരത്തു കൊണ്ടുതൻ
 തെരവറയ്ക്കു കൂടിപ്പറഞ്ഞു നേരം
 ഉണ്മയാവുള്ള തനിഭയോദ്ധ്യ ഭനയത്തു
 ധർമ്മയാവതാനോളം കണ്ടാൻ
 സമ്മതമായിട്ടു വന്നീടൊരുക്കിപ്പു-
 മമ്മതാനിങ്ങിനെ ചൊന്നു മുമ്പം
 ചോൽക്കണ്ണിതന്നെയിങ്ങൊന്നൊന്നിപ്പു
 വേൾക്കൊന്നിങ്ങിനെ വന്നുളളും
 വന്മരം പൂച്ചുളള ഭീമനമങ്ങു
 സമ്മതമായിപ്പുറത്തുപ്രകൃ
 ബാലികമുലയായുള്ള പ്രതിഭയ്ക്കും
 ബാലകന്മാരും വഴങ്ങിനിന്നാൻ.
 അഞ്ചരം തന്നിൽ വന്നതരിച്ചീട്കിനാൻ
 ചെമ്മര കലഹാള തിരുളപ്പൊൻ
 ചെങ്ങൊരുന്നിനുള്ള കണ്യകന്മാരുകൾ
 പാണിഗ്രഹത്തിന്നു കാലമായി
 കണ്യകന്മാരുകൾ കൈകപിടിപ്പിച്ചവൻ
 മന്നവരെവരും വന്നതിന്നാൻ.
 പലങ്ങളെ നാണാഴ്ത്തു ശാലകൾ കാഞ്ചനാ-
 ലിത്തൽ പൂണ്ടീടുന്ന മന്നവനെ
 വ്യാസൻ ഇങ്ങനെ മാമുനിമാരെല്ലാം-
 മാതൃവോടു ചറഞ്ഞുതന്നി
 ബാലികതന്നെയൊന്നൊന്നൊന്നൊന്നും
 ചാലി വഴങ്ങിപ്പു വേൾപ്പിച്ചുപോൻ

പാദമതെ വന്നിങ്ങത്രേ ഇതിന്നീടിന
 വൈരികളോടു ജയിച്ചു പിന്നെ
 ഭാര്യതൻഗേഹത്തിലോക്കാണ്ടു പിന്നെയും
 വീരന്മാരെവരും മേവുകാലം
 യോഗിയായുള്ളോരു ഭാസീതന്ത്രജ്ഞൻതാൻ
 നാഗപുരത്തിന്നു കൊണ്ടുപോയാൻ
 വാങ്ങവു മേവുന്ന ഖാസുവപ്രസ്ഥത്തിൽ
 വീരന്മാരെവരും മേവുകാലം
 മകുടാരിതന്നുടെ ചെമല്ലാലെ ചെമ്മൊമ്മെ
 തക്ഷാവാമുളളതേ വിശപകാമാ
 ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥമെന്ന നാമമാണീട്ടെന്ന
 മന്ദിരം നിർമ്മിച്ചു സമ്മാനിച്ചാൻ.

അദ്ധ്യായം ൨൦.

പാതകൻ്റെ തീർത്ഥാത്രം.

നന്ദകുമാരകൻ തന്നുടെ ചൊല്ലാലെ
ഇതുപ്രസ്ഥാനത്തിലെന്നാവനാർ
നാരദോമനി അനേകനേകളിനാർ
നാരായണിയെന്ന ചൊല്ലിപ്പൊല്ലി.
അർഹംവ്യം തുടങ്ങിന പൂജകൾ ചെയ്തിട്ട്
ശിശ്യന മന്നവന്മാരെ നോക്കി
ചിന്തിച്ചു പടന്നായ കാൽക്കുമ്മത്തെന്നയും
മന്ത്രിച്ചുചൊല്ലിനാൻ നല്ലാലോടാ
നാളീകലോപനാ അന്നതിന്നിഷ്ടിനെ
നാളികയിട്ട പുണർകൊണ്ടാൽ
വല്ലാത്ത വന്നീടുമെന്നതിന്നിന്നിപ്പോൾ
തുല്യമാനൊന്നു ഞാൻ ചൊല്ലാതിപ്പോൾ
പണ്ടു ഹിരണ്യകശിവിൻ്റെ വംശത്തി-
ലുണ്ടായി രണ്ടു നിരാകരന്മാർ
നാലുമുഖവനെ സേവിച്ചു ചൊഞ്ചമെ
കൈത്രലോക്യം തൻവശമാക്കുവാനായ്
വിന്ധ്യതൽനിന്നു തപസ്സു തുടങ്ങിനാൻ
സുരനും പിന്നെയുപസുരനും
പ്രത്യക്ഷനായ് വന്നു വാരിജസംഭവൻ
ഏതീച്ചു നൽവശം നൽകിനിന്നാൻ.

മാന്ദികളായുള്ള സുഖോപസുന്ദരൻ
 ഭസനകളോടു കവൻ നന്നായ്
 ശ്രദ്ധാമഹാസിന്ധയേചിനിനീട്ടുന്ന
 ശൈലോപാകൃതമാക്കെ ജയിച്ച ചിന്നെ
 മാമുനിമാക്കെപ്രദവിച്ചീടിനാർ
 ഭീമന്മാരായ്വന്ന നാളത്തോറും
 മാമുനിമാക്കെ അപത്തെപ്പൊക്കുമ്പോൾ
 കൊമളയായ തിലോത്തമാതാൻ
 സുഖോപസുന്ദരൻ അന്തര വാങ്ങേതു
 ചെത്തുതക്കിനാർമുഖം ഭസം
 സുന്ദരനണിഞ്ഞിനെ നാമമാക്കെശ്ശായും
 സുന്ദരനാമവൻ കണ്മണിരും
 ചാരുചായ്ക്കേച്ചി.ശബ്ദകാണുന്നതെൻ-
 ഭാഗ്യമാക്കേട്ടുള്ളതെന്തെ നന്മി
 സതപര ചെന്നു കൈരത്തുക അന്തര
 കൈത്തലം കോർത്തു പിടിപ്പുനേരം
 സോദരനാമുപസുന്ദരനെത്രയും
 പുതശ്ശരാത്തി മുഴക്കുകയെ
 അന്യമാക്കേച്ചെന്ന കൈത്തലം പൂണ്ടു നീ-
 യെന്നുടെ ഭാഗ്യമാക്കേച്ചെന്നാൻ.
 ഇങ്ങനെയുള്ള വിവാദത്തെക്കേട്ടിട്ടു
 മംഗലയാമിരൾ അരും ചൊന്നാർ
 വീരനായുള്ളോരു കഷ്ടതൻ തന്നെയി-
 ന്നാരാഞ്ഞുപോകുന്ന ജ്ഞാനിതെന്നാൽ
 ഘനാലരക്കിട്ടു നിങ്ങളിനെന്തുടെ
 മുന്നലെ നിന്നു പിന്നത്തുകൊന്നാൽ
 വെന്നവൻ അന്തര ഭാഗ്യമാക്കേച്ചുകെ-
 നെന്നാവു ചൊന്നതു കേട്ടുനേരം

[illegible]

ബ്രാഹ്മണമുഖമൊരു വേദന പോലെ
 മേൽയാകുന്നതെങ്ങിനെയ്തീ നീ
 മല്ലികാഭാണിനാൻ ചോദന കാലയിൽ
 വില്ലെടുത്തീടുവാൻ ചെല്ലുനോരും
 സത്യത്തിൽനിന്നും പിന്മാറ്റത്തിനാർക്കും
 സത്വരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ.
 അത്യന്തയുഷ്മാൻകാലത്തു ചെഞ്ചെമ്മ
 തണലംഗി ചാരത്തു ചൊന്നവൻതാൻ
 കാരാണു തീർത്തതിന്നായിട്ടു പോകേണം
 നാരദൻ ചൊന്നതിൽ നല്ല മാസം
 വാരിജലോചനൻ മേവിനിന്നീടുന്ന
 പോകുന്നിനീലിത്തരകാണാൻ
 ചെട്ട നീ ചെല്ലൊരു സത്യത്തിന്നുതരം-
 മുണ്ടാകയില്ലതെൻകാരുണ്യത്താൽ
 ജ്യേഷ്ഠൻതാനിരിക്കെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വാട്ടമകന്നു വന്നങ്ങയൻതാൻ
 വില്ലെടുത്തു നന്നെത്തുടങ്ങിനാൻ
 കള്ളന്മാരോടൊക്കെയന്നപക്ഷിപ്പാൻ
 ഗംഗയിൽ ചെന്നങ്ങിറങ്ങിനാനവോട്ടു
 മുങ്ങിനിന്നീടുന്ന ചാരന്മാർതന്നെ
 ഹൃദയാവരണത്തിൻറെ വാശിയൊഴിട്ടു
 ഹൃദയവാനായുള്ള പന്നഗത്തിൻ-
 പുത്രിയായുള്ളൊരു മൂപികാത്താനപ്പോൾ
 സത്വരം വന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 തെന്തൊരാൾക്കീടുവാൻ കൊണ്ടുവോ-
 ള്ളതെന്തൊരു പാതമൻ ചൊന്നാൻ.
 നന്മനിരുന്നെങ്കെ ചൊല്ലാലെയിന്നു ഞാൻ
 ബ്രഹ്മചര്യത്തെക്കൊണ്ടിരിക്കേണൻ.

എന്നതു കേട്ടോരു ചെന്നഗന്മാരിതാൻ
 വിന്നനായ് നിന്നവനോടു ക്ഷമാനാൾ
 ദുഃഖപ്പെട്ടപ്പോൾ ജനങ്ങളെ രണ്ടോടു
 രണ്ടി ചുകൊള്ളുന്നതാകിലിപ്പോൾ
 പ്രാപകപര്യന്തെയും മേൽമണി മേവുന്ന
 ധർമ്മത്തെത്തു തേറിനാലും
 വസ്തുതയായതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 ഉദ്യോഗം ചെയ്തു ധനത്തെയുൻതാൻ
 പ്രാപകതോയത്താലാവുന്നതായുള്ള
 കൈലാത്തിലോടൊടു ചുക്ക ചിന്ന
 കരണോയുള്ള മാച്ചുനിതന്നെയും
 കമ്പിട്ടു വരിച്ചു ഭൂസുരക്ഷം
 ഗോകുളത്തെത്തന്നെയും താൽകിന്നിന്നോടൊ
 മാറ്റുമായാടി ഹിരണ്യവിന്ദു
 നന്ദിനീതൈതിശമണവരോരോന്ന
 പിന്നയും കണ്ടുകണ്ടാടിയാടി
 ക്ഷാപ്തന കാവേരി ഗോമാലി മനറും
 നല്ല തിരുമണലേശപരവും
 കണ്ടോരു നേരത്തു പ്രപതിതാനെ
 വണ്ടണിപ്പുകഴലാളെ വേട്ട
 ധന്യനായുള്ളവൻ തന്നെക്ക ഗേഹത്തിൽ
 നിന്ന വിളങ്ങിനാൻ മൂന്നു മാസം
 സൗഭദ്രതീർത്തിൽ പോയങ്ങു മുളിനാൻ
 വാസവൻ തന്നെക്ക സ്വാവസ്ഥോൾ
 കാൽപിടിച്ചിടീന നഗ്നത്തെത്തന്നെയും
 ചാലപ്പിടിച്ചിട്ടു കൈക്കുപോന്നാൻ.

പാതപാത്രമേകാതെ നാരിയൊണ്ണന്നിട്ടു
 വീരനായുള്ള വൻ തൊട്ട നേരം
 നീയൊന്നിങ്ങിനെ ചൊരിച്ചു നേരത്തു
 തൊഴുത്തുചൊരിയുന്നതാവാം ചൊന്നാർ.
 പൂപ്പനായമേകാതെ നല്ല കുമ്പസരം-
 നീക്കുമ്പോൾ മേവുന്നോടപ്പോൾ തൊൻ.
 നമ്മുടെ പശ്ചാത്താപമൊന്നുവേണ്ട
 നന്മനിമയുടെ ശാലനോടും
 നീക്കുമ്പോൾ മേവുന്നോടപ്പോൾ തൊൻ
 നല്ലൊരുപോലി തൊൻ ശാലനോടും
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കൊൻമനിരം നന്നിലെ
 മനോഹരമേകാതെ ചൊന്ന നേരം
 നാരിയെ ചൊല്ലാതെ ചിത്രംഗമേയ്
 ഭാര്യതാൻ ചൊല്ലു വന്ന പിന്നെ
 സ്വപ്നവായമേകാതെ ഭാര്യയിലമ്പോൾ
 ബഹുബാഹുവെന്ന പുത്രനൊടൊത്ത്
 നന്മനിമയോട കലൻ നീ നമ്മുടെ
 ഇല്ലപ്രസ്ഥമെന്ന മനിക്കിൽ
 ആഗമിച്ചാലും നീ കാലത്താലെന്നിട്ടു
 മോകർത്താതിനെ നന്നു പാർത്തു.
 നാരിയോടും പൂജാസമം തീർത്തതിൽ
 പാതാതെ ചൊന്നവൻ പൂക്കനേരം
 നൽഗമനാകുന്ന യാദവൻതന്നെയും-
 മേകാതെ കാണായി വന്നിട്ടപ്പോൾ
 കൊണ്ടുവന്നുവെക്കുന്ന ലീലകളോടൊന്നെ
 കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു പാർത്ത നേരം

സമുദായം.

സീക്രിതാർസോമരിയായിട്ടു മേവുന്ന
 നർമിമാർനാണികാ തന്നെയിപ്പോൾ
 കെരവേവീരന നൽകിനിന്നീടയാ-
 നാരത്തിപ്പീടുന്നിതെന്നു കേട്ടു
 അങ്ങിനെവെള്ളായ കുന്ദകാതന്നെയി-
 ന്നങ്ങുമേ കണ്ടില്ല വെക്കുകയും.
 കോമളമായുള്ള കാന്തികയക്കാണ്ഡോൾ
 പൂമകൾക്കാതെയെക്കുന്നു നോന്നും.
 പാതറു മേവുന്ന വാത്നകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ
 ജാതീഭേവിതാകുന്നു നോന്നും.
 അംഗങ്ങളു തന്നുടെ ഭംഗികൾ കാണുമ്പോൾ
 ഗംഗയെപ്പിള്ളിനെ കപാലാമകല്ലും.
 റ്റുണാഷി തന്നുടെ നന്ദിപ്പി കാണുമ്പോ-
 ലേണംതൻനേത്രങ്ങളെക്കു ചൊല്ലാം.
 കൊങ്കൾ കാണുമ്പോൾ പരമമൊട്ടുകൾ
 ശങ്കയും കൈകൾട്ടു തോറോടിക്കൂടാം.
 ചന്ദ്രത്തിലുള്ള നക്ഷത്രപ്പ കാണുമ്പോൾ
 മന്ദിച്ചുപോകമരയന്നവും.
 നേരൊത്ത വാത്നകളിങ്ങിനെ കേട്ടപ്പോൾ
 മാർമരംഗി മുഴുത്തവൻതാൻ
 നിർമ്മലമായുള്ള കുന്ദകാ തന്നുടെ
 നന്മയെക്കാണ്ഡാനാരയന്നപോലെ
 മാനസം തന്നെയെപ്പിട്ടു ചിന്തനം-
 മോതിനീയുടെ മേനിതന്നിൽ
 പാതറു പോയോളി മാനസം കൊണ്ടുമെ
 പാതറു മേനിയിൽപ്പുക്കനേരം

കാർകശമ്പാമോരു കൂരിയർ പൂകുമന്ത്
 നേർവഴി കാണാതെ നിന്നുപോയി.
 ഏതെന്നി നല്ലതെന്നിങ്ങിനെ തന്നിലെ
 ചിന്തിച്ചു കണ്ടു തെളിഞ്ഞു പിന്നെ
 കാർമ്മുകിൽവർണ്ണനകണ്ടു തൊന്നെന്റെ
 കരിയം സാധിച്ചതെന്നു തന്നി
 ദൈവനന്മയുടെ ചാരുത ചെല്ലുമ്പോൾ
 ദേവകീനന്മനൻ വന്നു നേരെ
 അംഗനതന്നെ മരിച്ചുനിന്നീടുവാ-
 നിങ്ങിനെതന്നെ പറഞ്ഞു പോയാൻ.
 കന്യകാരതത്തെ വഞ്ചിച്ചാനാരിട്ട
 സന്യാസിവേഷത്തെപ്പൂർണ്ണ മെല്ലെ
 ചോരകാ തന്മയെ ഗോപുരവാതിൽ
 നില്ക്കുന്നിതെന്നതു കേട്ടതോരം
 അയ്യനായുള്ളോരു മോഹിണീനന്മനൻ
 വാരിമലോലനാനാടും കൂടി
 പെട്ടെന്ന് വന്നു നമസ്കരിച്ചുമ്പോൾ
 തുഷ്ടനായങ്ങിനെ നിന്നു ചിന്ന.
 തോഴികളായവന്മാലാലിളിട്ടനോ-
 രാഗമംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു നന്മനൻ
 ദിവ്യതെന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളിലുറപ്പിച്ചു
 കേവലനായോരു ലാംഗുലി താൻ
 ഉൾക്കലത്തിലുണ്ടോതു കണ്ടീടിനാൻ
 നീയു ഉദേവയേ ചുറ്റുകൊൾവാൻ
 മയ്യമയ്യത്രയും ഗുഹ്യമാരുള്ളോരു
 നിർമ്മലസ്ഥാനത്തു വേണമെല്ലാ
 കന്യകാ തന്മയെ ഗേഹത്തിലാക്കിയാ-
 ലൊന്നിന്നുമില്ലാരു ഹാനിയേതു.

കന്യകാ തന്മയെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ
 കൈവെട്ടിത്തീർന്നാൻ പോയതല്ലോ.
 ഇങ്ങിനെ കല്പിച്ചു വെട്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോ-
 യെന്നാ തന്നെക്കു മന്ദിരത്തിൽ
 ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മന്ദിരം തന്നിലും-
 അക്ഷണമാക്കിനാൻ തെറ്റിപ്പോയതും
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു നമസ്കരിച്ചുവീണോ-
 ടിപ്പോന്നതുകൊണ്ടുതന്നെപ്പോയതും
 മട്ടലർത്താണതാലുള്ളിൽ മുട്ടത്തിട്ടു
 കുട്ടങ്ങളു നോക്കിനാൾ കന്യകാ താൻ
 സ്വന്യാസി തന്മയെ ചിന്തിച്ചു പോയതും
 കന്യകാതന്നിലുണ്ടായി വെട്ടുത്തും
 വസ്ത്രനായുള്ളതാ സ്വന്യാസി താൻ തൻ-
 മുന്നിൽ നിന്നീട്ടു മക്കൾക്കും
 ചേങ്ങാൻ മിന്നത്തു പോന്നവരൊക്കെ
 വാണിരും പൊതു തുടങ്ങിയൊക്കെ,
 മാലോക്കരെല്ലാം വന്നോരും നേരത്ത-
 ണ്ടോലയും ചുറ്റിനാൾ താൻ താൻ
 ധ്യാനത്തെക്കൊണ്ടും പാലിതും തന്നെത്തൻ
 മനസ്സും തന്നിലുണ്ടാക്കി കെട്ടെല്ല
 കണ്ണു മെല്ലെ തിറുത്താൽ മിന്നത്തും
 കണ്ണുനിന്നീടിന ലോകരെല്ലാം
 ഇവമെന്തെങ്ങനെയോ മോഹിപ്പാനിങ്ങിനെ
 മണ്ടലിപ്പെന്ന പാഞ്ഞൊരപ്പോൾ.
 വന്നവർ വന്നവരിങ്ങിനെ മിന്നിച്ചു
 വരിച്ചു വരിച്ചു പോയതേനും
 മെല്ലെ വാണിതാൻ മണ്ടിത്തായുള്ള
 പൂജനമാലയും മോഹനവും

ശിക്ഷയിൽ നിർത്തി വന്നുനിന്നീടിനാൾ
 കണ്ണുരിമാൽ വിധിച്ചുവണ്ണം.
 ഉത്തര കഴിഞ്ഞു വിരൂപി ജീവൻ
 ചേങ്ങൊര മന്ദിരം പൂജനേരം
 കാണാതെ നിന്നോര ചേവു പൊറായ്ക്കയാ-
 ചേണക്കുമാർകൾമരവിതാവ
 ഭൂതനായുള്ള വൻ നന്മയെ വാതിൽ
 നിദ്രയും കൈവിട്ടു നിന്നുകൂടും
 മാക്കുകവാണീടാൻ കണ്മുനൻ നിന്നുള്ള
 കായ്ക്കണം വേർവിട്ടു പോയനേരം
 മെളിപ്പെഴുന്നോര പൂർ പൊറായ്ക്കയാ-
 ധാരാധരം പൂണ്ടോര മാതിരുന്നാൻ
 ഭീപവും വാലത്തകത്തു മെഴുതിട്ടു
 ഭീപമില്ലെന്നു വിളിച്ചു ചൊല്ലും-
 നേർത്തുനിന്നുള്ളോര ചേവു മുറിവുട-
 നാമ്പമിൽ നിന്ന തിരച്ചു നന്നായ്
 പാവകൻതന്നെയും വേർത്തുകൊണ്ടിനോ-
 കാവോളം വേഗത്തിൽ വെട്ടുകൊള്ളും
 നോവജബാന്നങ്ങളേൽക്കുമെൽ മാനസം
 പേരായിപ്പോയോര ബാലികാത്മാൻ
 വെള്ളവും കൊണ്ടപ്പകർത്തുകക്കിനാൾ
 വെള്ളീകൊണ്ടുള്ള വിളക്കുതണിൻ
 വെള്ളമില്ലെന്നാവാൻ ചൊല്ലുന്ന കേട്ടിട്ടു
 വെള്ളം നിറയുന്ന ജാലനത്തിൽ
 ഭീപത്തിന്നായിട്ടു വെച്ചുനിന്നീടുന്ന
 ശുചത്തെക്കൊണ്ടു നിറച്ചുനിന്നാൾ.
 അന്യോന്യമുള്ളോരാകാക്കു മുഴക്കയാൽ
 കണ്ണുകാർത്തവും സന്യാസിയും

[illegible]

* ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

കേട്ടോരു നോട്ടുതര ഭോജിണീനന്ദനൻ
 വാട്ടമകന്നായ തേമിലേറി
 ലപാതകാ കകെപ്പിട്ട ചോലകുന്ദത്തിനാൻ
 നല്ലാക്കൊരുമേളായ നീലവുമായി.
 എന്നതു കേട്ടോരു വാരിയലാലാലൻ
 പിന്നാലല ചെമ്പര പാഞ്ഞുതേറ്റി
 ശ്ലേച്ഛനാലശ്ലേഷ ജ്യേഷ്ഠനെ മുണിട്ടു
 വാട്ടമകന്നുള്ള തേമിലേറി
 പാൽപൊൻ മേവുന്ന ദിഷിനെ നോക്കിട്ടു
 യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ പീഠമോരോൻ
 ഇരട്ടത്തരക്കൊന്നാൻ ജാലജലമായിട്ടു
 ഇസ്രായീലത്തിലും ചെല്ലുന്നതും
 ധന്യമാശ്ശേവനോടൊന്നാം തന്നിലെ
 തനപുഗി തന്നെയും മരുപു മരുപു
 അമ്മതൻപാദസരോജങ്ങൾ വരിച്ചി-
 ട്ടുൾമയറുള്ളതു ചെറുനാ. നേരം
 പൂഞ്ചാമരാരകമരപാലിയായുള്ളൊരു
 പാഞ്ചാലിതന്നെപ്പറഞ്ഞുതേറ്റി
 പോരായ്മയേറേറേയ്ക്കു ചാർന്നുകി നിന്നുകി
 കാരനാലുള്ളനൻ കടന്നുകിട്ടപ്പോൾ
 നോക്കുകൊണ്ടുശ്ലേഷ മോഹമുണ്ടാക്കിലും
 വാങ്ങുകൊണ്ടെത്തു വരിച്ചുകൊല്ല.
 സന്തോഷം പൂർവ്വമായ കന്തിതാനന്ദോടു
 ബന്ധുനന്ദുമിമാമമായി
 മംഗലപാണിപാണി നീങ്ങുമ്പോടു
 അംഗനാതകണ്യയും പാഞ്ചനേയും
 ആലയം മന്ദിരമെ കൈക്കൂപോരമ്പോടു
 വെളിവിശേഷവുമായെങ്കിലും.

മാധവൻതാനപ്പാദം കാമനം സാധമം-
 യാദേവോടേതു ചെന്ത പുക്കൻ.
 മറുത്ത ലോകരും മാനിനീമായമം-
 യറമില്ലാതോളം വന്നുകൂടി.
 സോഭീതനെയും സവരനെയും-
 മാരേവോട് കഴിച്ചു പിന്നെ
 പ്രാകാരനിലകൂറു പുക്കീടിനാൻ
 വാടിക്കലോ ചന്തൻ സീരിയുമായ്
 കൈതുമായുള്ള പാണിധവയെവരും
 ചിത്തവും മാകുവെത്തളിയാറിനാൻ.

അദ്ധ്യായം ൨൧.

കൌരവന്മാരുടെ വിവാഹം.

ഭാനുമനായുള്ള മണവൻതങ്ങളെ
ഭാരമതിയെന്ന കന്യകയെ
മേന്മപ്പനായുള്ളോരു ഭീഷ്മതൻചൊല്ലാലെ
വെട്ടു നിന്നീടിനാൻ നാഗകേതു
മറയ്ക്കു കൌരവവീരന്മാരമല്ലാതും
കുറവും കൂടാതെ കലഞ്ഞിരുന്ന
കന്യകമാരെയും വെട്ടു നിന്നവോടു
മന്ദിരം തന്നിൽ വിളക്കുമനാൾ
പാഞ്ചവന്മാരുടെ മായാമയുള്ളോരു
പാഞ്ചാലരാജനനന്ദരപ്പേരും
പഞ്ചദ്രുപദരണിയിടുന്ന നാമമാ-
മയ്യകമാരക്കെപ്പറ്റാളപ്പേരും
വന്ധനായുള്ളോരു ജംഭാൻപുത്രകൻ
ചെമ്പല്ലവാഴിതൻനൽപിള്ളയായ്
മന്നിതം തന്നിൽ ചിറന്നു നിന്നീടിനാൻ
ധന്യനായുള്ള ഭീമസുവർപ്പാൾ
വീരനായുള്ള സുധർമ്മവൻ തങ്ങളെ
മായാമയുള്ളോരു നാരികളായ്
വന്ധനായുള്ള പത്രന്മാരുടെയൊ
കുറയുമാഴിക്കുകയൊക്കട്ടമെന്നും

അന്യരായ്തേവുന്ന കൈരവന്മാരെല്ലാം
 തന്നെ തന്നെ ഭാര്യമാരിൽ
 ശക്തിയും ബുദ്ധിയും കൂടെ നിന്നീടുന്ന
 പുത്രന്മാരായിത്തുല്യനുമെ
 വേരറ്റ പോയോരു വംശത്തെ മൂലമേ
 പൂരിച്ചു കണ്ടൊരു പത്മഗന്ധി
 ഇരൾ പരൻ തന്നെ പാദസന്ദർശനം
 ഭാര്യയെ മൂലോടു മേവംകാലം
 പുത്രനായുള്ളൊരു വ്യാസമൊഴി
 സ്വതന്ത്രം വന്നു വന്നതി നേരെ
 ശാപമൊഴിയു കൈവന്നതീടവാ-
 നാശമേ തന്നിലെ കൊണ്ടുപോയാൻ.
 മാധവൻ തന്നെ പാദശൃംഗങ്ങളിൽ
 മാനസം ചേർന്നു വിളങ്ങുമൊരു
 സ്വപ്നത്തിലാമൊരു നിർദ്ദിഷ്ടയോടു
 സർഗ്ഗത്തി തന്നോടു കൂടി നിന്നാരു.

അദ്ധ്യായം ൨൨.

പാണ്ഡവദാഹം.

പ്രാജ്ഞനായുരേജോരത ധർമ്മജൻതനയം-
യാതൃയായശ്ചാജനനീനന്നായ നാരം
വാരിജലോചനൻതാനേഴനേജ്ജിനാൻ
പാകെഴുനീട്ടമമ്മഭിരത്തിൽ
കണ്ഠനിന്നീടിന പാണ്ഡവകൈരവതം
കൊണ്ടാടിപ്പൂജിച്ചു നിന്നനേരം
പൂമകുളംബാട്ടു പൂജയ്ക്കു നിന്നീടുന്ന
പൂമേനി തനയെ കരയികൊണ്ടും
കാതണ്യമായുള്ള പീഡയുദ്ധവാരിധി
പാതം പ്രൊതിഞ്ഞുള്ള വാക്കുകൊണ്ടും
ധന്യന്മാരായുള്ള മന്നവാന്മാരയെ
കണ്ഠയുഗ്മങ്ങളിൽക്കും കണ്ഠകൾക്കും
ആനന്ദം പ്രൊജിച്ഛ മേനി സിന്ധീടുണൊ-
രാനായനായകനെന്നായ നാരം
ജന്മയാഗം കൈവിട്ടു പാതംഗം താനുമായ്
നായാട്ടുലീലയെക്കൊല്ലുവാനായ്
കാനനംതന്നിഖകത്തു പൂജയ്ക്കൊട്ടു
നാനാമൃഗങ്ങൾക്കെക്കൊന്ന കൊന്നു
പാതാർക്കു മേവുന്ന പൂജകൾതൻ നന്മയ്ക്കു
പൂരിച്ചു പെണ്ണുന കാവു പൂക്കു

കുന്ദശ്വരന്റെ നാമത്തിൽ തന്റെ നാമം
നന്ദി തന്നിൽ വെച്ചുത്തരംഗം
നിദ്രയും പൂണ്ടു കിടന്നു കണ്ടിട്ടു
ഒന്നായതോടെ പാണ്ഡവൻ നാൻ
തിങ്ങി വളൻ ഫലങ്ങൾ കലർന്നിട്ടു
തുംഗത പൂണ്ടുള്ള ഭാരങ്ങളും
മല്ലിക മല്ലികളെന്നിവരംഭിതായ്
ചൊല്ലാൻ നല്ല പൂവല്ലിപ്പൂ
പാതറു മേയുന്ന ജംഗമജാനിയും
പൂരിച്ചു കണ്ടു കൊതിച്ചു മറ്റൊ
കലനായുള്ള ഗാനങ്ങൾ തന്നോടു
വിപ്രനാഥൻ പരമേശ്വരൻ
പട്ടിണികൊണ്ടു പൊറയ്ക്കുന്നതായും
തിട്ടതി പൂരിച്ചു വരമെന്നൊരു
നാലുലകൊണ്ടുള്ള തൊന്നമേയിനിപ്പോ-
ളിന്നിലംതന്നിലങ്ങില്ലാതും
കാട്ടും മൃഗായു കോട്ടുനിയങ്ങളൊ
കാവകം തന്നിൽ വളൻ നന്നായ്
അക്ഷീണവിശ്രമം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവൻ
ജ്ഞാനം നൽകുകിൽ പോരതിപ്പോരും
ഇന്നതിലൊന്നൊരു കൊടുമ്പിനിടകിൽ
പിന്നതൊന്നൊരു വിണ്ണവർകോൻ
മീമയായുള്ളൊരു പശുക്കൾക്കിട്ടു
നാമാവശേഷനായ് പോരുകതല്ല
മറ്റൊരു കേട്ടോരു പാണ്ഡവമണ്ഡലൻ
തന്നിലെ ചിന്തിച്ചു കണ്ടു ചൊന്നാൻ
കേവലമെന്നുടെ ചൊല്ലാലെയിന്നു നീ
കാവോട്ടുകൂട വിഴങ്ങുകിലൊ

[illegible]

[illegible]

ആനന്ദമാകയാൽ സ്വന്തംകൾകൊണ്ടുള്ള
 ഭേദിച്ചുവീഴ്ചിനാൽ ഭൂതലത്തിൽ
 രണ്ടാമിപ്പോയതിൽ മേൽമുറി പൊയല്ലെ
 വിണ്ടലർനാട്ടിലകത്തു പുക്കു
 മന്ദിർ വീണീടിന നല്ല കലശലത്തെ
 തന്നിലടക്കിനാൻ വാണിനാനം
 വട്ടംമുഴങ്ങോര വാണിയെക്കണ്ടിട്ടു
 തിട്ടതിപ്പൂക്കു മയൻതാനപ്പോര
 പാലിച്ചുകൊള്ള കയെകനായെനിമിനെ
 ലാലേ വിളിച്ചു പറക്കത്തേരം
 മാനിയാരുള്ളോരു കാലവൻ പണ്ടുതാൻ
 വാനരവീരനെത്തന്നുകൊല്ല
 കോടണ്ഡകകൊണ്ടുതെറ്റുന്നിന്നീടിനാൻ
 കോഴയും പ്രകാശ വാസവിനാൻ
 കാനനം തന്നെട്ട ഭഗവത്തുക്കേട്ടിട്ടു
 ഭീനനായുടേതാ വാനവർകൊൻ
 യോരമാരുള്ളോരു മാനിയെപ്പൊയിച്ചാൻ
 വീരന്മാരായവരെന്നു തൊഴാ
 ഭീനനായുടേതാ പാവകഭേദനോ-
 ളേയ്ക്കുമേ പെരിനാക്കത്തന്നും മൊല്ലി
 ബാണക്കൾകൊണ്ടുള്ള വാല്യോടു ചെഞ്ചെമ്മ
 മോങ്ങൻ മന്ദിരം തീർത്തു നന്നായ്
 പാരിച്ചു പെന്തുന്ന മാനിയേക്കേയ്ക്കുമെ
 ചോരാതവണ്ണമെച്ചുനിന്നാൻ.
 തിട്ടതി കൈവിട്ട പാവകഭേദൻ താൻ
 മൂഴ്ചാരുളേ കെളിഞ്ഞു പിന്നെ
 പാണ്ഡവവീരനും നൽകവാൻ ഗാഢധീവ-
 ലാപവും ബാണവും കയ്യിലേന്തി

പൊന്മയറോടു കൂടുകയും പൂർണ്ണ
 നിർമ്മലരാജികളോടുംകൂടി
 മെല്ലെവെ വന്നു വന്നു കിന്നീടിനാൽ
 മല്ലാരികളുടെ ചാലപടം
 വാണവകാശനം നൽകിന കാണാം
 വാണവവീരൻ നൽകിനിന്നാൽ
 ഗാണധീവരാകുന്ന ചാലവും ചെമ്മെമ്മെ
 വാണവവർണ്ണമാം വാഴികളും
 സ്വന്താചമേതാനും വന്നുനിന്നീടുമ്പോൾ
 ബന്ധുവാജ്ഞ ഇണപ്പനെന്നും
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞു നിന്നീടിനാൽ
 തംഗലനായ മനഞ്ചയൻനാൻ
 ശക്തനായ ശക്തിയുപയുക്തം
 മുക്തിദനായ മുക്തനായും
 വാവകൻ നന്മകൾ വേലകളോരോന്നെ
 * വാവാടിയെന്നുള്ള കോട്ട പൂക്കാൻ
 ബന്ധുക്കളായുള്ള മണവന്മാരുമാണ്
 ചോരക പൂകിനാൻ വാണവവൻ.

~~~~~

അദ്ധ്യായം ൨൩.

ഭിഗ്ജതം.

കന്യാപൈതൃതൻചൊല്ലാലെ ചെഞ്ചെമ്മി
ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞനാണെന്നിന്നാർ
നാരദമാമുനിതാനെഴുന്നള്ളിനാൻ
പാദപദ കോട്ടയിലെന്നായ നാൾ
ഇഷ്ടനായുള്ളൊരു മന്നവൻതാനപ്പോൾ
ചെട്ടെൻ കവിട്ടു കൂപ്പിച്ചൊന്നാൻ.
കൂപ്പുകുളുളത്തിൽ മേവീടും വേദന
വാസ്തവ മാമനേ ചൊല്ലീടുന്നേൻ.
ശ്രദ്ധിച്ചുപോരുന്നതൊട്ടനാളുണ്ടു ഞാൻ
മിത്രനായുള്ളൊരു സ്വാമിതന്നെ
ഉള്ള അരിവുള്ളൊരു വേദനയായതു
ചൊല്ലുന്നതുണ്ടു ഞാൻ കമലൈയിപ്പോൾ
ശാപത്തെക്കൊണ്ടു മരിച്ചൊരു താതൻ
പാപവും പണ്ഡവുള്ളവണ്ണം
ചിന്തിച്ചു കണ്ടു പറഞ്ഞു നിന്നീടേണം
സന്തോഷമായതു മറെറാണല്ലെ.
മൃന്നതു കേട്ടോരു നാരദമാമുനി
തന്നിലെ ചിന്തിച്ചു കണ്ടു ചൊന്നാൻ.
സ്വപർണ്ണത്തിൽ ചെന്നു കരേറുന്ന നേരത്തു
നിർദ്ദമിച്ചീടരുതെന്നു ചൊല്ലി

അധരനം നൽകിയെച്ചുനിന്നീടിനാർ
 കൈകുനീടിന വാതിലെല്ലാം.
 എന്നതു കേട്ടോരു മണവവീരന-
 മമനിടം തനിക്ക് മയങ്ങി വീണാൻ.
 ഘോരനായുള്ളോരു മാരുതിനാണൊരു
 ദൈവവും കയ്യിലെടുത്തുയർത്തി
 വിത്തുവർനാഥനെ നീക്കുവാണെന്നിട്ടു
 തിണ്ണു നടന്നു പോകണമെന്നും
 ഏതായാ നമുക്കോ! താതന നീയിപ്പോൾ
 മുക്കി വെള്ളുവാണോൽ യുക്തി
 ഏന്നു ചൊല്ലിക്കെട്ടുവെച്ചുനിന്നീടിനാൻ
 മണവവീരനെ മാമുനിയും
 വീരനായുള്ളോരു മാരുതിനാളുടെ
 കൈവരവും മന്ദമായ് വന്നുതപ്പോൾ
 പാപത്തെപ്പോക്കുവാൻ നല്ലതു ചെയ്തെന്നു
 ഭൂപതി ചെയ്തതു കേട്ടുനേരം
 ആദ്യനായുള്ളോരു നാകഭൻ ചൊല്ലിനാ-
 ലാണെന്താപത്താൽ വന്ന പാപം
 വേരറ്റപോമാറില്ലെങ്കിലുമാണു കേ-
 ളോരാതെ വന്നു ക്ഷണമായ്
 പാപമു മേവുന്ന അജസ്രമെന്നു
 പേരായിട്ടുള്ളോരു യാഗമിപ്പോൾ
 പൂരിച്ചുകൂട്ടിൽ കന്മപ്പൊലകൾ
 വേരറ്റപോയീടും നേരിനാലും
 എന്നതു കേട്ടോരു ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞന്താൻ
 വെരിച്ചു മാമുനിയോടു ചൊന്നാൻ.
 കാർമ്മ്യകിൽവണ്ണന്റെ കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കി-
 ലാമണ്ടിപ്പിടുന്നതൂണിനിപ്പോൾ.

കൊണ്ടുതന്നെയുണ്ണുൻറെ ചിന്തിതമെന്തെന്നു
കണ്ടിട്ടുവേണം താനെന്നു നല്ലി
താമസത്തുളൻറെ വാങ്ങതൊൻ സാധിച്ചാൻ
ബ്രഹ്മതന്ത്രജ്ഞന്താനാദേവിൽ
പാരാതെ പോയതു പോകുക പൂകിനാൻ
നാരായണിനെത്തു ചൊല്ലിപ്പൊല്ലി
നന്ദതന്ത്രജ്ഞന്താൻ മേവിനിന്നീടുന്ന
മന്ദിതംതന്നിലകത്തു പൂക്കാൻ.
ദേവകീസ്തനവെ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
കേവലം വന്നോരു കാര്യമെല്ലാം
ജിഹ്വതൻപ്രാണനായുപിനിന്നീടുന്ന
വൃഷ്ടികൾനാഥനാം കൃഷ്ണനപ്പോൾ.
ഉദ്ധവഭാഭിയാത്മേവിനിന്നീടുന്നോ-
രുത്തമിമന്ത്രികളോടു ചൊന്നാൻ.
ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിന്നു പോവതിനായിട്ടു
തന്നാത്മതുക്കേണമെന്നിങ്ങിനെ.
ഏതാനു കേട്ടവരെല്ലാം പെഞ്ചമെ
മന്നിടമൊക്കെമലുങ്ങുംവണ്ണം
ദേഹിതൻനാദേത്ത പൂരിപ്പിച്ചീടുമ്പോൾ
പോകു തന്നിലെ ലോകരെല്ലാം
തന്നുടെ തന്നുടെ ചങ്ങദാരിമാരുമായ്
വന്നതുകണ്ഠിനാൻ വായിനോടെ
ദേവകീത്തന്നുടെ കന്യനായുള്ളോരു
ശ്രീവസുദേവനുമായുകനം
നാനാവിശ്രുക്കണജാലങ്ങൾ പൂണ്ടുള്ള
മാനിനീമാരൊടും കൂടി നേരെ
കോവിലൻതന്നുടെ ചാരത്തു ചെന്നിട്ടു
പോവതിനായിത്തുനിങ്ങുനിന്നാൻ.

നൽകുകൊടി തോരണമെന്തിവയോരോന്നെ-
 മന്ദാക്കക്കൊടുത്തു നിവർത്തി നന്നായ്
 പാതറു മേവുന്ന തെളിവുമ്പോടു
 വാരിജലോചനൻ പുരു നേരെ
 മുത്തവനായുള്ള ഭോമിണീനന്ദനൻ
 സാത്വകീമുഖായ സേനയുമായ്
 വാരിജലോചനൻ തന്മെ ചാരത്തു
 പാരാതെ ചെന്ന മുത്രുന്നനിന്നാർ.
 അഗ്നിനീന്ദ്രാഭിയായ് മേറ്റിനിന്നീടുന്ന
 കഡ് മുളലോചനമാരെല്ലാം
 സത്യാരം കടന്ന കരേറീനിന്നീടിന്നാർ
 മുളമുറിലോചനൻ നിന്ന തെരിൽ
 മറുളള ലോകനാ മാമുനിമാരും ചെ-
 ന്നറാമില്ലാത്തോളമായിതപ്പോൾ
 പീലിക്കുകൾമാവവട്ടങ്ങളും
 ചാവെ വളന്നുള്ള തന്തികരും
 നിർമ്മലമായുള്ള വെണ്ണാമരങ്ങളും
 പൊന്മയമായുള്ള ചെറുതീരളും
 നാളികം തന്മെ നാളത്തെ വെണ്മുള്ള
 കാട്ടുക്കുരും കാളാഞ്ചിജാലങ്ങളും
 കല്ലാത്തവഹിതൻ കപ്പത്തെപ്പോലുവാൻ
 കെല്പു കലന്നുള്ള പന്തങ്ങളും
 ചൊല്ലെന്റെ മേവുന്ന പീലിക്കുന്തങ്ങളും-
 മൊക്കെയൊടുത്തു പിടിച്ചു നന്നായ്
 വാഴികൾ വാഴുന്ന വാത്തരും കേട്ടുകേ-
 ട്വാബമായിരിക്കിനെ പോകുന്നേരം

മാനുസംസ്കാരം മാപാപി ബന്ധിച്ചു
 മാൽപെട്ടത്തിട്ടു നന്നവന്മാർ
 ആദരവോടെയെല്ലാമുനീനീട്ടു
 ദൂതനെ വന്നതു കാണായ് വന്ന
 പാലന പാലനം ബുദ്ധിനിന്നുവോട്ട
 കായ്മായുള്ളതു ചെന്ന നേരം
 പാതകവെരിതാൻ ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 ചാപിയായുള്ളതെല്ലാം പ്രപഞ്ചത്തെ
 ലോകമായുള്ളതെല്ലാം കൃഷിക്കാരെല്ലാമെ
 പാലനയായിട്ടു നൽകിയില്ലാർ.
 മന്നവന്മാരെ വേദനതന്നെയും
 മന്നിടെ ഭാവം തീർത്തൊക്കും.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയതല്ലാത്തവോട്ട
 മംഗലമുണ്ടിതാൻ ഭവനത്തിൽ പോയ്
 ചീത്തയായ മോദത്താൻ പാൽമന്മാൻ മേവുന്ന
 ആസ്ഥാനം തന്നിലകത്തു പൂക്കാൻ.
 തിങ്ങിനിന്നീട്ടു സന്തോഷം പൂർണ്ണൻ
 മംഗലവാണികളോടും കൂടി
 ചൊല്ലിച്ചു ചെന്നതു മമ്മതന്ത്രജ്ഞന്മാൻ
 ഭോഷത്തെ ദൈവുള്ള പാലപഞ്ചം
 ആദരവോടു പുണർന്നിന്നീടിനാൻ
 സോദരന്മാരുമെല്ലാമുണ്ടു.
 അമ്മാമൻതന്നെയുമമ്മാവിമാക്കെയും
 സമ്മാനിച്ചീടിനാൻ വെണ്മയോടെ
 അപ്പൻതാൻ വന്നതു കണ്ടതോ നേരത്തേ-
 അപ്പൻതാൻ തന്നുടെ സോദരിതാൻ
 സുന്ദരയുള്ള മിമസ്യയും താൻതാൻ
 മാനിച്ചു ചെന്നു വണങ്ങിനിന്നാൻ.

ധന്യരായെല്ലാമെന്തിലും അനീലവ
 നന്നായി നിന്നു വിളങ്ങുമെന്നാ
 ശുഭോക്താവായിരിക്കാം അമാത്യമുള്ള
 പാലാഴിവാണെന്നെക്കേവണത്തി
 ആരംഭിച്ചീടിന കാര്യത്തെത്തന്നെയും-
 മാമരവോടു പറഞ്ഞൊന്നപ്പോൾ-
 യോഗ്യമായുള്ളതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 മാർഗ്ഗമായ് ചൊല്ലിനാൻ മായവൻതാൻ
 ആരംഭിച്ചീടുക യാഗത്തെ വൈകാതെ
 പൂരിച്ചുപുട്ടുവാൻ യോഗ്യങ്ങളെല്ലാം.
 കേൾവൻതന്മുഖെ ചൊല്ലാലെ പിന്നെയും-
 ഞാൻകൾ നാലും ജയിപ്പതിനായ്
 വീരേയേററവും പൂണ്ടുനിന്നീടുന്ന
 മാജനനന്ദനാഭിയായ്
 വീരന് പൂണ്ടുള്ള സോമരത്നമെ-
 ഞോരോരോ ദിക്കിലു ചൂന്നിനാൻ.
 അർക്കണം പോയങ്ങു നൽ സഹദേവൻതാൻ
 ഭക്ഷിണഭിക്കിലും ചെന്ത പിന്നെ
 കേരളഭൂമിയെപ്പാലിച്ചു ചൊല്ലുമെ
 കേവലം നിന്ന ത്രിശങ്കനുമായ്
 ആഹവത്തിൽ മുതുന്നോരു നേരത്തു
 പാവകദേവൻതാൻ പാലിക്കുമായ്
 താഴാതെ കണ്ടു പിണങ്ങിനിന്നെന്നുമെ
 കോഴയും നൽകാതെ നിന്നനേരം
 ക്ഷീണനായുള്ളോരു മാദ്രീതന്മുഖൻ താൻ
 വഹ്നിതൻ പാദതാമരത്തിൽ നന്നി
 പാദം നൽകിയ നൽവരം ചിന്തിച്ചു
 പ്രാർത്ഥിച്ചുനിന്നു കണ്ടനേരം

ഇഷ്ടനായുളളോരു പാവകരേവൻതാൻ
 തയ്യതായ്ക്കേവുന്ന മന്നവരെ
 ഇട്ടിപ്പറഞ്ഞു * നിരത്തിനിന്നീടിനാൻ
 കേടറ്റ മാമുനിമാരുമാന്റി
 അന്തരില്ലാത്തോളം ഭൂതികൾ നൽകിനാ-
 ന്നതുകപുത്രനാ അൽകവാനായ്
 ആമോദം പൂണ്ടൊരു മാട്ടീതന്ത്രജൻതാൻ
 മാമുനിമാരെ വണങ്ങിപ്പൊന്നാൻ.
 വഹ്നിതാനെന്തു ത്രിഗുണനെപ്പാരിപ്പാൻ
 വന്നതിൻകാരണമെന്നിങ്ങിനെ.
 ഏന്നതു കേട്ടവരെല്ലാം ചെഞ്ചെരു
 മന്നവരീരെന്ന നോക്കിപ്പൊന്നാൻ.
 പണ്ടിവർത്തനരുടെ പുത്രിയായുളളോരു
 വണ്ടഴൽപ്പുൽപ്പോളൂ വഹ്നി
 ജാനകയ്ക്കൊരു പുണ്യം നിന്നീടിനാ-
 നാരണരൂപത്തെപ്പൂണ്ടു മെല്ലെ
 കന്യകപാലരറിഞ്ഞു പോയ്ചെന്നിട്ടു
 മന്നവരീരുന്നെണ്ടു ചൊന്നാൻ.
 ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 അഷ്ടനായ്ചൊല്ലിനാൻ മന്നവൻതാൻ
 കഷ്ടതചെയ്തൊരു വിപ്രനെ വൈകാതെ
 കെട്ടിനിന്നീടുവെന്നെന്നിങ്ങനെ
 മേവകന്മാരെല്ലാമെന്നതു കേട്ടിട്ടു
 കേവലം ബന്ധിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നേരം
 പാദം ജപലിച്ചുരു മങ്ങിത്തുടങ്ങിനാൻ
 ജാനകാസ്തമയോരുമാർത്തന്താൻ

---

 * യോജിപ്പിച്ചു

തീക്കുറ്റങ്ങളായുള്ള, പാലകരോരോരോ
 ശൈവ്യമേൽ വന്നുപല പൊങ്ങുന്നേരം
 മുന്തവന്നീടിന ഭാസനാമെല്ലാം
 നിന്നപൊറുക്കുവതായ്ക്കു ചാക്കല
 സതപരം വന്നിട്ടു മന്നവർക്കുനോട്ട
 വസ്തുതയാക്കു ചൊല്ലിനിന്നാർ.
 വഹിഞ്ഞെന്നിരിക്കു കേട്ടോരു നേരത്തു
 വന്നുഴന്നീടുന്ന ദോഷത്താക്കല
 പാക്കനെ ചെന്നു വന്നുക്കിനിന്നുനോട്ട
 പാലിച്ചുകൊള്ളുന്നമെന്നും ചൊന്നാൻ.
 ശാന്തനായുള്ളോരും വഹിതനുമ്പോട്ട
 ഭാസനായുള്ളൊരാണോട്ട ചൊന്നാൻ
 ഏതൊരു വാങ്ങുകയും ചെയ്താൽ നിന്നുക
 കന്യകയേതുതരേ ദോഷമില്ലേ.
 ആരണനാരിശാക്കനിയെ ആരുകെ
 കേരളമനുജീവിനാദിനായി
 ചാക്കിതും ചിത്തിച്ചു നീല്ക്കുന്നതില്ലയെൻ-
 കാരുണ്യംകൊണ്ടു തേറിനാലും
 പാതിവ്രത്യത്തിന്റെ ഭാഗത്തുകൊണ്ടൊരു
 പാക്കകമില്ലതു തേറിനാലും.
 വിപ്രനായെല്ലോ നിൻകന്യകതന്നെ ഞാൻ
 കൈപ്പിടിപ്പിടിനകത്തന്നു മുലം
 ഉത്തമനായൊരു ഭൃസുനുമ്പോട്ട
 സതപരം നൽകുക നിന്മകളെ
 സന്താപമേതാനും വന്നുനിന്നീടുമ്പോൾ
 ചിത്തിച്ചുകൊള്ളുക മേലിലെന്നാൽ
 അക്കുണം വന്ന നിൻദൃഢമേൽ തീർത്തിട്ട
 മക്കിപ്പുകൊള്ളുന്നതുണ്ടു താനും.

കോളഭൂമിയിൽ അശ്രുതനാരികൾ-
 കാരണമാകട്ടെ കാന്തരെന്നും
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞതു കാരണം-
 മിന്നവന്നുവോടു കാത്തുകൊണ്ടു
 മാധുനികമാകെ വാങ്ങിയെടുത്തു
 ആമോരം പുണ്ടുള്ള പാഞ്ചഡവർത്താൻ
 ഭൂമിപൻ നൽകിന കോഴയും മകുഷങ്ങളു
 രാമേശ്വരത്തിന്ന ചെന്നു നേർക്കും
 ലങ്കയിൽ ചെല്ലുവാൻ പാതററ വാരിയി
 ലംഘനം വല്ലാക്കുന്നിന്ന നേരം
 സതപതം ചെന്നു വണങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
 പുത്രനായുള്ള ഘടോദ്ധ്യ പർത്താൻ
 ദേവതൻതന്നെ ചൊല്ലാലെയങ്ങവൻ
 കേവലം ലങ്കയിൽ ചെല്ലുവാണത്
 ആഴമനേക്കും കലർന്നിന്നീടുന്നോ-
 മാഴിയിൽ നേരേയിറങ്ങുന്നേരം
 ജനപ്രമാണമാണിന്നു ചെഞ്ചരമ
 ചാനീരം മാനവവീരനപ്പോൾ
 വാനകൻ നിർമ്മിച്ച സേതുവെക്കണ്ടുക-
 ന്നാനന്ദിച്ചുവോടു പോയിപ്പോയി
 ലങ്കയിൽ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു രാക്ഷസ-
 മരുമരല്ലാതം പേടിയൊളെ
 ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ പാഞ്ഞുചെന്നെല്ലാതം
 ചൊല്ലാൻ രാക്ഷസരാജാവോടു
 നവനായുള്ളതായ മാക്കവൻതന്നെക്ക
 അന്വേദനംനൊക്കെ കരകുണ്ണൻ
 നേരമാണുണ്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നീടുന്ന
 കണ്ടാലോ? സപാമിൻ! നീയെന്നിങ്ങിനെ

നാരിമാർ ചെന്നപ്പോ ചൊന്നോരു നേരത്തു
 വീടനായുള്ള ചെങ്കോലുചന്താൻ
 ആയ്ക്കനായുള്ളോനെ വന്ദിച്ച ചെഞ്ചമെ
 കാല്പതായുള്ളതു ചൊന്നു നേരം
 മേനിയിൽ മേവിന നോവുകകാക്കിടയ്ക്കേ
 മീനമാളുള്ളൊരു യാനമെന്നായ്
 അപ്പുരുന്തന്നിലങ്ങിപ്പയിൽ മാനസം
 വെച്ചുനിന്നീടിന ഭൂപതിനെ
 കാണതിനായിട്ടു കാഴ്ചയും നൽകി ഞാൻ
 മേൽമയിൽ നമുക്കു കിമിർക്കു
 മേളം കലന്തുള്ളോരുതലവനും കാഴ്ചനായ്
 കാലത്തയയ്ക്കുന്നതാണു ചൊല്ലാം.
 സ്വാമിതാനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 മീനനായുള്ളോരു മീമപ്പുരുൻ
 ഭേദമന്തന്നോടു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 കേവലമങ്ങേവൻ ചൊന്നതെല്ലാം
 ചിന്തനം തെളിഞ്ഞുള്ള നൽസഹഭേദവന്താൻ
 സർവരം തന്മെട സേനയുമായ്
 വന്ദികൾ വാഴുന്ന മാതെയും കേട്ടിട്ടു
 ഇന്ദ്രവുമന്തിവകളെയു പുക്കാൻ
 വീടന്മാരായുള്ള മറ്റുള്ള മൂലരും-
 മോരോരോ ദിമു ജയിച്ചുവന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൨൪.

മാഗധവധം.

സൂക്ഷികനാഥനായ്ക്കുവിനിന്നീടുന്ന
കൃഷ്ണനും ജിഹ്വയും മാഞ്ചനിയും
മാരണകാമത്തിൽ വീരത പുണ്ടുമേതാ-
രാജ്ഞരായിച്ചമഞ്ഞു മെല്ലെ
നാകികൾക്കെല്ലാംകൂറു വൈരിയായുമേതാ
മാഗധൻതന്നെതെ കോട്ട പൂക്കാർ
കണ്ടൊരു നേരത്തു മന്നാലനനായും
കൊണ്ടൊപ്പിച്ചുജീച്ചുനിന്നു ചൊന്നാൻ.
എന്തൊരു കാലിയും ചിന്തിച്ചതായിട്ടു-
ജിഹ്വനിവാരണിലെ വണങ്ങിപ്പോൾ.
അന്തികെ ഇരളിനെ വന്നതു കാരണം
സന്തോഷം പൊങ്ങുന്ത മാന്യസത്തിൽ
എന്നതു കേട്ടൊരു പങ്കുജേലാലനൻ
തന്നിലെ പൂഞ്ചിരി തൂകിച്ചൊന്നാൻ.
ശോകലാഗമന്റെ വൈരിയായ് മേവുന്ന
മാഗധൻ തന്നെ ഞാൻ മന്ദിരത്തിൽ
ചൊന്നതു നൽകുന്ന കല്പകദാരുതാ-
നെന്നതു കേട്ടത്രെ വഞ്ചനകൾ.
ഇപ്പോഴായുമതു വന്നുചൊല്ലീടുവാൻ
വഴിയുണ്ടൊക്കുന്നു മാന്യസത്തിൽ

വന്ദിച്ചു കൊല്ലിനാൻ മഹാധർമ്മാനുഷോരം
 നിന്നൊരു നന്ദൻ തന്നെ നോക്കി
 മുത്തുകൾക്കിലും മണലുകൾക്കിലും
 വസ്ത്രങ്ങളിലും മണിയെ ഞാൻ
 ഏണിൻ വിളങ്ങുന്ന പൂക്കളാകിലും
 തണുതിന്നീടുവാൻ കൊല്ലിക്കൊണ്ടാൻ.
 യീരനായുള്ളൊരു മന്നവനിങ്ങിനെ
 വീരൻ പൂണ്ടു പരഞ്ഞ നേരം
 ആരണനാഥി ചമഞ്ഞുനിന്നീടുവാൻ
 വാരിജലോദ്ധനൻതാനും കോണാൻ.
 വസ്ത്രായുദ്ധോദ്ധ മരണിതാനിതു
 ജംഭാഭിനന്ദനനിന്നിറക്കുവാൻ
 പണ്ടെയിന്നിന്നുടെ വൈരിതായ് മേവുന്ന
 കൊണ്ടുനേർത്തുനിന്നിന്നെ ഞാൻതാൻ
 ആശയാകുന്നതോ നിന്നുടെ കായത്തെ
 ആശു പിരിച്ചു പിളർന്ന നേരെ
 മന്നവന്മാരുടെ വേദനതന്നെയും
 മന്നിനെ അമൃതം തീർക്കത്തു.
 നിന്നൊരു ബാലശിലാമെന്ന ചിന്തിച്ചു
 നന്നായ് മുതൽകൊൾകെന്ന വേണ്ടു.
 വീരനായുള്ളവൻതാനതു കേട്ടിട്ടു
 പാരം ചിരിച്ചു പരഞ്ഞാനുഷോരം.
 കൊണ്ടുനേർത്തുനിന്നിന്നെ കൈവിട്ടു
 മണ്ടുകയെല്ലോ നീ പണ്ടുപോലെ
 ബാലകനാകയാൽ പാർത്തോടേതുവാൻ
 * കൈലാസനില്ലയെന്തിങ്ങിനാട്ടം.

* കൈലാസനില്ല എന്ന പാദം ഒരു പ്രത്യേകം, കെട്ടു തോന്നു
 നില്ക്കുന്നു.

തുറന്നൊഴുത്തുപോയ മാനുഷികനോക്കെ-
 ന്നിക്കിടന്ന ചൊല്ലി: ചതുരന്മാരെന്നാൻ.
 ചോരനായുള്ളതെന്തെങ്കിലും മാനുഷികനോക്കെ-
 പോയില്ല പാപമെന്തെന്നിന്നു നിന്നാൻ.
 അടുത്തൊരാളുള്ള ബാലിസൂത്രീവന്മാർ
 വട്ടത്തിൽ മുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ
 മാതാമതെ നിന്നു പിന്നെക്കിന്നിന്നീടിനാ-
 ന്നേക്കാവുന്നതിനേക്കാൾ നാൾ മുഴുവൻ
 മോശമെന്തെന്നൊക്കെ മാനുഷികനോക്കെ
 ഗാനമെന്തെങ്കിലും മീതേയെന്നാൻ
 പ്രകൃതി പൂർണ്ണമായ നാമമെന്തെന്നോക്കെ
 പാപമെന്തെന്നിട്ടു നൽകിനിന്നാൻ.
 കെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു മനോഹരമായൊരു
 പെട്ടെന്നു കിടന്നുവെഴിയിട്ടു നീക്കി
 അനുഭവമെന്തെന്നോക്കെ നൽകിനിന്നീടിനാൻ
 ശോഭ കലനുള്ള മേലകളും
 നീലക്കൊമ്പുള്ളതെന്തെന്നൊക്കെ മാനുഷികനോക്കെ-
 മാലയെ നോക്കി നടന്നൊരുപോൾ
 മാനുഷിക വീണ മരിച്ചതു കണ്ടിട്ടു
 ഗോകുലനാഥനെക്കണ്ടിട്ടു നേരെ
 പുതുനായുള്ളതെന്തെന്നോക്കെ മാനുഷികനോക്കെ-
 നൽകി വെക്കുന്നിന്നിന്നാൻ.
 മുഖമിളക്കുന്നതെന്തെന്നോക്കെ ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 ജ്ഞാനമെന്തെന്നോക്കെ നൽകി നോക്കി
 അനുഭവമെന്തെന്നോക്കെ ചോയ് ചോരമൊഴിമേവെന്ന
 പാപമെന്തെന്നിട്ടു കെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു നൽകി

മേളിനീപാലിപ്പുകൊട്ടുകിമലന്നുടെ
പാമുദസരോജത്തിൽ ചേർത്തുകൊടുവൻ
അന്ധകരമന്ദാനിയിലെ ചൊണ്ട-
നന്മകില്ലാതേയും പ്രിയമുമാർ
അപ്പൊന്നെ നപാകന്റെ ധർമ്മൻ മേവന്ന
ശൈലസമന്തിലകത്തു പുക്കൻ.

അദ്ധ്യായം ൨൫.

രാജസ്മരണം.

കേരവൻതന്മയുടെ കാരണങ്ങളെന്നൊല
ജ്ഞാതകൾ നാലും ജയിച്ചു മേന്മയെ
വാതജിന്മയായ സോമനമൊരല്ലാം
ഭൂതികൾകൊണ്ടു നിറച്ചു നേരം
സന്തോഷമേററും പൂജനിന്നീടുന്നൊ-
രന്തകന്മയെന്നൊക്കെയും
നവനിതയെ വരഞ്ഞിന്നീടുന്നൊ-
നിമലയാമയെപ്പൂജിപ്പിന്നൊ-
പ്രാജ്ഞയൊരല്ല പെരിയൊരല്ലാം
യജ്ഞത്തെക്കൊണ്ടൊ-
വിജ്ഞാപനമൊ വന്നതുജ്ഞാനം
നിജ്ഞാമയെന്നൊ സന്തോഷമൊ-
മന്നമൊരല്ലാം വന്നതുജ്ഞാനം
തന്നെ തന്നെ സേനയായ്
സ്തുതിയൊരല്ലാ പെരിയൊരല്ലാം
കേരവനൊരല്ലാം കേരവനൊ-
കേരവനൊരല്ലാം കേരവനൊ-
കേരവനൊരല്ലാം കേരവനൊ-
കേരവനൊരല്ലാം കേരവനൊ-
കേരവനൊരല്ലാം കേരവനൊ-
കേരവനൊരല്ലാം കേരവനൊ-

നിർമ്മലനായ കർശനം തന്നെ
 ധർമ്മിയായുള്ള ഭാര്യയുമായ്
 മേട്ടത്തിൽ വന്നു പുഷ്പിണീടിനാൽ
 * വേദപുണ്യാളിമാരിൽ
 ആശ്ചര്യമാക്കല്ലാതെ വന്നുകൊണ്ടിനാ-
 രാശ്ചര്യവർത്തനമല്ലെന്നു
 അംഗനം വാഗ്ദാനം നല്ല കലിംഗരും
 ഭാഗി കലൻ വിദർഭന്മാരും
 മദ്ധ്യമനീപന്മാരെന്നിവരെല്ലാം-
 മുഖവുര കണ്ടുനായ് വന്നാലപ്പോൾ
 വാനമ്പർകൊണ്ടു സുന്ദരൻ വെന്നു
 മാനിച്ചുവെപ്പോൾ മന്ദിരത്തിൽ
 ഇപ്പോൾ നിർമ്മിച്ച പെട്ടമോരോന്നിൽ
 പെട്ടന്നു കൊണ്ടുപോയാടിനിന്നാൻ
 ഭാര്യയും ഭർത്താവും പുഷ്പിണീടിനെ
 ഭാര്യക്കുളംതോറോണു കേൾക്കുന്നതും
 എട്ടുഭിക്കിയും സഞ്ചരിച്ചുവിന്നും-
 കിഷ്കിന്ധയുള്ളോരു പൂച്ചുട്ടുറ്റൻ
 ചാവെപ്പറ്റത്തക്കകുടിനിന്നീടിനാൻ
 മരലാൾ കാട്ടുന്ന ഗോപിതയല്ലാം
 മന്നവർത്തനക്കു ചൊല്ലാലെ ചൊഞ്ചമർമ്മ
 വന്നുനിന്നീടുന്ന മന്നവരെ
 നന്നായിപ്പാലിച്ച മേവിനിന്നീടിനാൻ
 ധന്യനായുള്ള മന്ദാകിണിതാൻ
 സ്നാനവും ചെമ്പുക്കു വന്നോരു നേരത്തു
 നാനാഭരണഭരണം വേണുവെല്ലാം

* മരലാൾ.

കണ്ണൂരി കർപ്പൂരം കാരകിൽ കർമ്മ-
 മിത്തരമോരോന്നെ മോഹിത നന്നായ്
 പ്രാലയതോരങ്ങളിൽ ചെല്ലുന്നിന്നീടിന
 മോലേതം നൽകിനാൻ മാദ്രിപുത്രൻ
 അതേത വേദിട്ട മാമുനിമാരെല്ലാം
 രജനവും ചെല്ലു തുടങ്ങിതപ്പോൾ
 പുതനായുള്ളോരു ഗർഭനന്ദനങ്ങൾ
 വേദങ്ങൾ ഭീഷണിച്ച മേവിനിന്നാൻ
 പങ്കജവോചനൻ മാമുനിമാരെക്ക
 അംഗ്രിതൻ ഷാമനം ചെല്ലുന്നിന്ന
 കാകനം നിർമ്മിച്ച പൂരിപ്പിച്ചീടിനാൻ
 വാതജന്മന്മാരും പാലകന്മാർ
 ധാരിദ്രസ്തപതസ്സുലയാലയ-
 ഭോമോന്നെ നൽകിനാൻ സൗഖ്യമന്മാൻ
 നന്ദനത്തിനുള്ളോരു സംഭാരം നൽകിനാൻ
 അതേത വേദിട്ട ഗംഗാപുത്രൻ
 അനന്ദഭോമോന്നെ നൽകിനിന്നീടുവാൻ
 ഭാനന്ദനന്ദനം കണ്ണനെല്ലൊ
 ദേവമന്ദിരം കൊണ്ടുള്ള വേലകളോരോന്നെ
 പൂർത്തുണ്ടു സുയോധനൻമാൻ
 ചുറ്റും തിരണ്ടുള്ള മറ്റുള്ളോരെല്ലാം
 മറ്റൊന്നു മറ്റൊന്നു കൈകളുടനാൻ
 അഗ്നിമാതൃക്കളാൽ പൂജയ്ക്കു കാലവു-
 മകനും വന്ന മിത്രന നേരം
 നോമ്പുനായുള്ളവനാക്കെൻ ചിന്തിച്ചു
 എങ്കിൽ സാധിച്ചുയർമെല്ലാൾ
 മത്സരം കൈവിട്ട നൽ സഹവേദൻമാൻ
 സത്സഭതന്നിലും ചെന്ന ചൊന്നാൻ

എണ്ണമറീടുന്ന സുതപങ്ങളുള്ള ത്തിൽ
 നിന്നറിളങ്ങുന്ന കാമ്പുണ്ണനെ
 ചാക്കുള്ള പെട്ടിട്ടു പൂജയ്ക്കു നിങ്ങളി-
 ന്നാരാധയെ പോരുന്നതാക്കെയിപ്പോൾ
 ബാലകുതിക്കനെ കലാനന്ദ കേട്ടിട്ടു
 ചാക്കെക്കെളിഞ്ഞുള്ള മണറൽത്താൻ
 വരുന്നിവാങ്ങുള്ള പരുങ്ങനെയുൻത-
 ന്നംഗ്രിഹം കണ്ടുനം വെള്ളുവാനായ്
 പൊന്തരുതാക്കെതാങ്ങു നിമ്മലഹീരത്തിൽ
 സമ്മാനിച്ചുമോദിതത്തി നേരെ
 നാളീകം വെല്ലുപ്പോരസരോജങ്ങൾ
 ക്കാലനാചെയ്തുള്ള ശ്ലേച്ഛമാക്കി
 കേൾവപാക്കെത്താക്കേണിന്നൊരായ്
 പേക്കലമായുള്ള തോയലേക്കം
 ആനനം തന്നിൽ തളിച്ചുതൂക്കിനാ-
 രാന്നന്ദവാരിയിൽ മുക്കിമുക്കി
 വാങ്ങുന്നതായ് നോക്കേന്മാക്കെല്ലാ-
 മാക്കം പൂജയ്ക്കു തളിച്ചുനിന്നാർ
 കേവലം പിന്നെയുമാമുനിമാരെല്ലാം
 പാവനമായ തുറുപാതേനീർനം
 പെട്ടെന്ന് പൊന്നെ ഇഷ്ടമാക്കെയല്ലാം
 തൊട്ടു തളിച്ചു തൂക്കി മേന്മേൽ
 പ്രീതനായുക്കളായ മന്നവൻ താനല്ലോ
 പീതങ്ങളായുള്ള പ്രകാശം
 മുത്തരേണങ്ങളും നൽകിനിന്നുമോട്ടു
 ഉത്തമപൂജയുമാചരിച്ചു
 നിമ്മലരായുള്ള വേദിതകളായ്-
 മുക്കത്തിന്നായിട്ടിന്നൊക്കല്ലോ

മന്നവരാമീനായ് മറ്റുള്ള ലോകജം
 നന്നായ് മൂട്ടുന്നതു ചെന്നീരുന്നാർ.
 പാപകൊണ്ടു വിളമ്പിനിന്നീടിനാർ
 പാപജന്മവായ പാപകന്മാർ
 പുല്ലുപോലുള്ള വൃക്ഷനടാലവു-
 മാലുവും പിന്നെയങ്ങു പുല്ലുപോ-
 ലുപോലായുള്ളൊരു ഭോജനം ചെന്നുചെൽ
 മുഷ്ടമായെല്ലായമുണ്ണുന്നതും
 ഹൃദയം ചെല്ലുണ്ടു വന്മനുഷ്ഠിനാർ
 ലഭേശർത്തനകെ കിരകന്മാർ
 ഹാകകൊണ്ടു ചമിച്ചുനിന്നെന്നതും
 കേടകന്നീടിനത്രാലവൃക്ഷം
 ഭൂമിപനയൊടു നൽകവാനായിട്ടു
 വ്യോമത്തിൽ കൊണ്ടുണ്ടു നിന്നാനേരം
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന മാലോകരെല്ലായ-
 മിണ്ടലും പൂണ്ടു ചമഞ്ഞാരപ്പോൾ
 കൊണ്ടുൾനേർത്തുണ നോക്കിത്തുടങ്ങിനാർ
 മണ്ടിനിന്നീടിനാർ ചാരഭരണാളം
 മപ്പുവും പൂണ്ടുണ്ടു തപ്പുമായുള്ളൊരു
 മെപ്പുകിടരങ്ങിൾ വെട്ടുപോലെ
 വട്ടം തികഞ്ഞുളള ശുശ്രൂഷയുടേയും
 പുഷ്പം കലന്നു വളഞ്ഞ കീരം
 പൊകമായുള്ളൊരു പാണ്ടും നന്നകെ
 പൊകഞ്ഞ വെണ്മള വായ് മലരും
 ശൂന്യവെ കണ്ടു മരുങ്ങിനിന്നീടിനാർ
 നാമിമാരെല്ലായും ബാലന്മാരും
 മന്നിടം തന്നിലെ മാലോകരെല്ലായും
 ചിന്നത പൂണ്ടുണ്ടു നിന്നാനേരം

തൊരുജലോപനന്തന്റെ ചൊല്ലാലെ
 വായുതന്തുജന്മാൻ വാഴി നേരെ
 വണ്ണം തിരണ്ടുള്ള പൊന്നിൻമരിവന
 മന്നിടം തന്നിലെറിഞ്ഞു വിട്ടാൻ.
 കണ്ണനിന്നീടിന മാലോകരെല്ലാരും
 കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞാർപ്പോരും
 ആയിരം അക്ഷസവീരന്മാരോളവും
 കേവലമുണ്ടായി വന്നതെല്ലാം
 മറന്നാരില്ലയിന്നിങ്ങിനെ ത്രിമയിൽ
 മുറുതിമൊയതിരുന്നിനെ നാൻ
 മാതൃപുത്രന്റെ പീതേയിങ്ങിനെ
 പാരിലെ മാലോകർ വാഴുന്നേരും
 കൊണ്ടാൽനേർത്തുന്റെ പൂജക്കക്കേട്ടിട്ടു
 ഇണ്ടൽ പൂജിടിന ചെരിപൻനാൻ
 കോപിച്ചു നിന്ന പാത്തുതൂടങ്ങിനാൻ
 പാപികൾക്കങ്ങിനെ നോന്നി അതും
 പൊങ്ങത്താകെല്ലാരും നോക്കിയിരിക്കവെ
 ആത്തന്ത്രം കൈവിട്ടു വീഴത്തോറും
 ആജ്യവും കിട്ടു നടന്നവനെല്ലാം നാൻ
 പൂജനാത്വനാതിപ്പു ജയ്യിപ്പോരും
 സജ്ജനം റിൽക്കവെ മുർജ്ജനപൂജയെ
 ലജ്ജയും ക്രൂരതെ ചെയ്തുമൂലം
 ദുസ്സഹനായുള്ള മയ്തന്ത്രജ്ഞനെ
 സത്സഭ തന്നിന്ത പോക്കവേണം
 പൊങ്ങിന്നിന്നീടുന്ന കോപവും പൂണ്ടപൂ-
 ങ്ങിങ്ങിനെച്ചോരോക്കുന്ന ചൊല്ലുകേട്ടു
 കീഴ്മതാക കോപത്താലാടന്തണങ്ങിപ്പോന്ന
 പാത്രിവന്മാരെല്ലെന്തു പിന്നെ

വൈരിയായുള്ളൊരു ചെലവുതരം താനൊരു
 പാതമണത്തു കിണത്തു നിന്നാൻ.
 നീലനായുള്ളൊരു ചേലിപരാജാവി
 നീലക്കൊമ്പ്കണ്ണരോടൊത്തു
 കട്ടപൊളിയിടനെ നങ്ങളിൽ ചെമ്പെത്ത
 മുട്ടിനിന്നുളെ പൊരുന്ന നേരം
 ചുട്ടെത്തക്കൊണ്ടുളെ വാമിജലോപനൻ
 നിശ്ചയിച്ചീടിനാൻ നീലക്കണ്ണനെ
 ചേന്നാ പൊയ്ക്കു വൈരിയായുള്ളൊരു
 താഴെനാഥനിൽ ചേർപ്പു ചുക്ക
 മുക്കിയിരക്കുളെത്തെ കൈവയണീടുന്ന
 സത്രവും കൂർത്തൊരു വന്നതിലേപ്പാൾ
 കേരവനായോരു ഗാർത്തന്തൻതാ-
 നെരവതസ്സൊരുവമെചരിച്ചാൻ.

അദ്ധ്യായം ൨൩.

*****

സുതോധനന്റെ സദാപ്രവേശം.

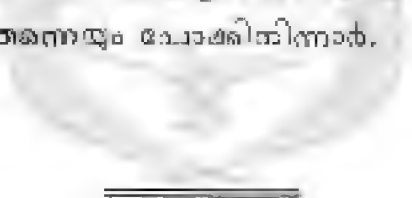
ഇപ്പോൾ മേരുനോരിയിലെപ്പുരിച്ചു
നൂറ്റനായുള്ള ഒരു വർമ്മപുത്രൻ
മന്ത്രികളോടു കലനംനിന്നവോടു
മന്ത്രിച്ചു മോരോരോ കാർത്തുരേളം
ബന്ധുരന്മാരായ് സ്ഥിതിച്ചു നിന്നീടിനാൻ
ബന്ധുക്കളായുള്ള ഭോകകണ്ഠം
വർമ്മം പൂണ്ടുള്ള കൈകൾക്കെല്ലാം
മുന്തിരിത്തണുത്ത തോന്നംവണ്ണം
നന്നായ് ജലസ്ഥലമുറതിയുണ്ടാക്കീടും
പൊന്തലമായുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ
ജന്മസ്ഥിതിയോടു മേവുന്ന നേരത്തു
ധൂതനായുള്ള സുതോധനൻതാൻ
ആലയം തന്നിലെ വെല്ലുവാറായിട്ടു
നാലഞ്ചു കാലം വെച്ചുനേരം
ധന്യമായുള്ള ഒരു കണ്ഠം കണ്ടിട്ടു
വൻനടിതാനിത്തെയുള്ളിൽ നന്നി
പട്ടത്തോടു നന്നായ് മേലമെന്നിട്ടു
പെട്ടെന്നു പിന്നെയെത്തയ്ക്കുന്നതി
മുണ്ടുകൊണ്ടി നന്നത്തുടക്കിനാ-
നിത്തലും പൂണ്ടുള്ള മന്ദമന്ദം

വാതരൂ മേരുൺ വാഹികാതന്തെ
 ചാരത്തു പോയങ്ങു ചെല്ലുന്നേരം
 ചാലത്തുനടക്കെയും കെട്ടുനിന്നുമോട്ടു
 ചെലയും പൂക്കളും * ചെല്ലുന്നേരം
 ചരനച്ചാരുമണിത്തുനിന്നങ്ങിനെ
 സന്ദർശനായി നടന്ന നേരം
 മേരി കലർത്തു ചെലയുമായിട്ടു
 † മുങ്ങിനികന്നമുഴന്ന നേരം
 മേന്മനാട് നിന്നങ്ങു വീങ്ങിത്തുടങ്ങിനാൻ
 ഭാരതവാർ കാട്ടുന്ന ചെലപോലെ
 തുണകളോരോന്നെ മുട്ടിത്തുടങ്ങിനാൻ
 ചേണര വാർതികളെന്തെ നല്ലി
 താണ നിമിത്തം കരേരുവാനായിട്ടു
 ചേരര പാടേറ്റു ചൊങ്ങിക്കയം
 ആരോഹണത്തിന്നു ശോഭാമയത്തേടും
 നേരെയിറങ്ങുവാനോങ്ങുകയും
 തുങ്ങിനെയോരോരോ വല്ലാത് കണ്ടിട്ടു
 മംഗലനായുള്ള മാതനിയും
 മോണരുന്നിത്തുള്ള പ്രേമചരിതവീയും
 പാണികൾ കൊട്ടിച്ചിരിച്ചാക്കേറം
 മായംകലർത്തു മന്ദിരം കൈക്കൊടി-
 ണ്ണോരോസം പൂക്കു സുന്ദരനൻ കാൻ
 നാനാപും പൂക്കളെ നിന്നതു കണ്ടിട്ടു
 കമീണനായുള്ളൊരു ചർമ്മപുത്രൻ

* മേരിയോടെ,

† വിപരം.

ചേലകൾ നല്ലവ നൽകിനിന്നുപോട്ടു
 ലാളിച്ചു വേദന മന്ദമാക്കി
 ബന്ധുക്കളോടു കലർന്നിന്നുപോട്ടു
 മനീഷ്യരുത്തിലയച്ചുവിട്ടാൻ.
 ഭഗവത്തിൽ പോയോരു കൈവെവീർത്താൻ
 മോഹപരിത്യാഗം ചെയ്തതിന്നാൽ
 അയ്യോ! ശ്രീകൈരളിനിന്നീടാതെ
 പ്രായോപവേശനം ചെയ്തിരുന്നാൽ.
 കണ്ണൻ തുടങ്ങിയ ബന്ധുക്കളെല്ലാം
 ചെന്നു പറഞ്ഞു നന്മകൾകൊണ്ടു
 മാനസം തന്നിൽ ചുറ്റുന്നുനിവീദിന
 മീനത്തന്നെയും പോക്കിനിന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൨൭.

അനശ്വരഭീക്ഷണിവർത്തനം.

ദർശനം ചാലേ വിരിച്ചുനിന്നങ്ങിനെ
കെല്പനായുള്ളൊരു സ്വപ്നേതു
മേവീതിന്നീടിന കാലത്തു ചെമ്പുക-
ളാലോളം ചെറു പറ്റത്തുതേറ്റി
ചാലേ വളർ പ്രതിഭയ്ക്കും കൈവിട്ട-
താലയംതന്നിലങ്ങോക്കിനിന്നാർ.
ഉത്സവം കാണുമ്പോൾ ചെന്നോരു നേരത്തു
മുസ്സഹനമായ പാശധാരമാർ
ചേർന്നുനിന്ന സുധാമോഹ്യംതന്നിന്ന
നാണം കെട്ടത്തു കാണുമ്പോൾ
പൂജയാശ്വേപുന്ന ധർമ്മജ്ഞതനോട
നാജം ചവിട്ടുണ്ടു കൊൾകവേണം
ഏതതിനിന്ന നാം നല്ലതെന്നിങ്ങിനെ
ചിന്തിച്ച നേരത്തു സെർവ്വലാഭമാർ
ചൊല്ലിനിന്നീടിനാക്കല്ലാതം കേൾക്കവേ
കല്പനായുള്ള വൻ തന്നെ നോക്കി
പീടനായുള്ളൊരു മാതയിയുള്ള നാൾ
പോരുകൊണ്ടിതുതേയോക്ത വേണ്ട.
ഭീമനായുള്ളൊരു മാതയിതന്നെയും
കോമളനായുള്ള പാർവ്വതനെയും

കുറച്ചുള്ള ബാധകന്മാരെയും ചെഞ്ചെരി
 മുറുമിളയ്ക്കുമാവിനെയും
 സത്യവാക്കാക്കയും ചങ്ങലതന്നിലെ
 സർപ്പരം നേരെ *തളച്ചുവെച്ചു
 ഭ്രതലം വീണ്ടെക്കൊള്ളാമെന്നിങ്ങനെ
 ചാതുലൻ ചൊന്നതു കേട്ടനേരം
 മാനസംതന്നിലെ വേദന കൈവിട്ടു
 മേവിനിന്നീടിനാൻ നാഗകേതു.

അദ്ധ്യായം ൨൮.

ദ്യുതലീല.

പിന്നെയൊരു ദിനം പാണ്ഡവവീരരെ
മരീചിസന്നിധിയിൽ വരുത്തി നന്നായ്
പുതുതുടങ്ങിന ലീലകൾ പൂണ്ടുപൂ-
ണ്ടാമരവോടു വിളങ്ങുമന്നാൾ
അഗ്രജന്മാരെക്കൂറു നീന്നീടിനാൻ
വ്യഗ്രവൃക്ഷലിഖത്തി നന്നായ്
കാലം കൗരവവീരരെ നൽകുവാൻ
കാലത്തെപ്പൊഴെന്തായ സൗഖ്യലാഭനാൻ
അന്ധികൊണ്ടെത്രയും ചിത്രമായ് നിർമ്മിച്ചു-
രണ്ടങ്ങനെയൊക്കെയു വെട്ടു കമാന്നാൻ.
ധർമ്മന്തന്നെയിപ്പുനീക്കൽ വെല്ലുവാൻ
മണ്ണെലിന്നാമയെക്കേടവേണ്ട
ഭാസാവായുക്കേറ്റാൻ കൗരവവീരന്മാ
പ്പുനീക്കൽ വീരതയേറുമെന്നാൻ
അന്ധനവരിങ്ങനെ കോഴയെത്തേറ്റാൻ
മാറ്റം പറഞ്ഞു കളിക്കവേണം
മാതൃലനിങ്ങനെ കമാന്നതു കേട്ടിട്ടു
വാനും പറഞ്ഞു കളിച്ചു നേരം
അന്ധനീന്നീടിന കൗരവനായകൻ
മാറ്റമായ് നിന്നു പറഞ്ഞാനപ്പൊൾ

ഏന്തൊരിക്കൽ നീ വെണന്നിനീടുകി-
 ലെന്തൊരു പ്രാപ്തിയുള്ളതൊന്നും
 തന്നെനിന്നീടവതെന്നതു കേട്ടിട്ടു
 യശസ്സുവാവു തെളിഞ്ഞുനിന്നാൻ.
 വെണന്നിനീടുകിൽ കൈരവനായക-
 ഏന്തൊരു നീതിന്നു ചൊന്നവണ്ണം
 മനികരം തന്നെ പരമതികളെല്ലാമെ-
 തന്നെയും പ്രകാശന നൽകുവാൻ ഞാൻ
 മഹാപ്രഭുക്കളെ കൈരവനായിരുന്ന-
 റിങ്ങിനെ ചൊന്നു കളിച്ച കാലം
 വെച്ചൊരു മൂന്നിയൽ തൊൽക്കൊൽ വന്നുട-
 വെച്ചുവെച്ചൊരു മൂന്നിയൽ തൊൽക്കൊൽ
 ഏന്തൊരു സോമരന്മാരെയും തന്നെയും
 തന്നപ്രതിതന്നെയും വെച്ചു നേരമ-
 തോരോരം നേരത്തു കൈരവനായക-
 നേരം ചിരിച്ചു പറഞ്ഞൊരുപ്പോരം
 കൈരവനും പുണ്യമുള്ള നിങ്ങളിന്നെന്നവരും
 കൈരവനെയെക്കൊണ്ടു ചൊന്നൊരു
 ഇന്ദ്രനും കെട്ടി നടന്നുനിന്നീടേണം-
 മനരം പ്രകാശന നൽകുവാൻ
 പ്രാപ്തിയുള്ളതൊന്നും ഞാൻ മനരംതന്നിന്നു
 ചൊന്നൊരു നിന്ദിക്കളിക്കേണരും
 പുണ്യമുള്ളതൊന്നും ചൈരവനെയെ-
 തന്നെയും ചൊന്നു ചിരിച്ചുകെട്ടി
 ചാരികൊണ്ടുനിന്നിഴ്ന്നുനിന്നീടേണം
 പ്രാപ്തിയും ചൈരവനെയെക്കൊണ്ടു
 തന്നെയും ചൊന്നു ചിരിച്ചുകെട്ടി-
 തന്നെയും ചൈരവനെയെക്കൊണ്ടു

കാർമ്മുകിൽമാലകൾ കാൽപിടിപ്പിച്ചിനി
 കാർകഴൽ പാറിപ്പോയ പിന്നെ
 മോലനശൃംഗ പിടിച്ചുള്ള കണ്ടിട്ടു
 വ്രീഹിയം പൂണ്ട നടുക്കി ഭരണേൽ
 വൃത്തികൾനാഥനായ് മേവിനിന്നീടിന
 കൃഷ്ണ! ഫരോളെന്നു കലാനാളപ്പോൾ.
 പാലകാക്കുന്നിവിതന്നു വിളക്കുന്ന
 വാരിജനേന്ദ്രന്റെ കാതഞ്ചതനാൽ
 കററകുന്നുള്ള പൂത്തുകിലാട്താ-
 നററമില്ലാത്തോളമുണ്ടുവന്നു.
 നഗ്നയാക്കീടുവാൻ വല്ലിപ്പുറയെന്നിട്ടു
 പൂതുകൊണ്ടുണ്ടവൻ നിന്നനേരം
 ഭീനത കൈവിട്ട ക്രോധഭീഷണിയാൻ
 നാനാജനങ്ങളും കേൾക്കെപ്പൊന്നാൾ.
 ഭൂതലം കൈവിട്ട മന്നറക്കൈവരം
 മാസരാജ്യോയത്തിൽ പിന്നെയെന്നെ
 കെല്ലനായുള്ളൊരു കൗരവവീരനാ
 വെപ്പാൻ വെപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 യോഗ്യൻ പോരാഞ്ഞെന്നിങ്ങിനെ ഞാനിപ്പോൾ
 മാർഗ്ഗമായ് ചൊല്ലാമതെല്ലാമോടും
 ധന്യന്മാരുകിലോ മൂന്നമെപ്പോലെ വ-
 ന്നെന്നോക്കൊരു വര വെച്ചുകൊണ്ടൊരു
 മൂന്നിൽ നിൽക്കും ജന്മിച്ചുകൊണ്ടീടുകിൽ
 മാറിയാകെല്ലാമുള്ളനുള്ളു ഞാനും.
 കൗരവവീരൻനാകെന്നതു കേട്ടിട്ടു
 പാശാതെ വെണം കളിച്ച നേരം

ചുതിച്ചു തൊല്ലിപ്പു കാമുകന്മാരുടെ
 ഭാഗ്യവും തന്നെയും വേർപെടുത്താൻ
 ഭീരുക്കളായെന്ന പാണ്ഡവവൈഭവം
 മാനിനിളോടു കലനം മെല്ലെ
 രാജ്യവും കൈവിട്ടു പോകുന്ന നേരത്തു
 പ്രാജ്ഞാതാരായുള്ള പോകുമ്പോൾ
 അന്തകന്യകതൻകാനനവാസത്തി-
 ന്നരുളിപ്പോകേണമെന്നു തണി.
 ഏതൊരുമുളളോരു മന്നവൻ തന്നോടു
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു പറഞ്ഞൊപ്പോൾ.
 നേരായിട്ടുള്ളോരു പോരുകൊണ്ടല്ലേതും
 പോരതുകൊണ്ടല്ലേ വെണ്ട നിങ്ങൾ
 എന്നു മുഖമാരെക്കൾകൻചൊല്ലാറെ
 ഇന്നുമൊരു വര ചുരു വെല്ലാൽ
 നോറവരേക്കാടു പാദപത്മങ്ങൾ
 ചീററവും കൈവിട്ടു കാനനത്തിൽ
 പരോളം പോയി വന്നിപ്പു നിന്നീടേണം
 മാമളമോടു കലനം നന്നായ്
 എന്തുമൊരുത്തരും രോഗിട്ടു പോകാതെ
 കരണ്ടു തന്നെ രാജ്യത്തിൽ
 മന്നന്മാരായി നടന്നുനിന്നീടേണം
 എന്നു പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തോണം
 അങ്ങനാകവാസമറിഞ്ഞു നിന്നീടകിൽ
 ആജ്ഞയും കൈവിട്ടു മുന്നോട്ടൊരു
 കാനനവാസവുമിങ്ങനാകവാസവും
 ഭീരുത കൂടാതെ പൂരിക്കേണം.
 എന്നതു കേട്ടോരു മന്നവൻ തങ്ങളിൽ
 പിന്നെയും നിന്നു കളിപ്പു നേരം

മിന്നമെപ്പൊലെ ജയിച്ചു തുടങ്ങിട്ടു
 മന്നവരെവരും കോയ്ത്താനും
 ഭീനതാപുണ്ടുളള രാജ്യവും കൈവിട്ടു
 യാതൊ തുടങ്ങിനാൻ മെല്ലെമെല്ലെ.
 വേദൻ പുരണ്ടൊരു കന്തിതാനുമ്പോട്ടു
 ഭാസീതന്ത്രജകൻറ വീട്ടു പുക്കാരും.
 കണ്ടുനിന്നീടുന്നു മാമോകരെല്ലാരും-
 മിന്നലും പൂവു മുഴങ്ങുമാരപ്പൊരും
 ശോകവും കൂടാതെ പൊണ്ണവരീകമെന്ന
 യാഗം തുടങ്ങിനാൻ നാഗകേതു
 മംഗലരായുളള പാശ്ചാത്യവെക്കവരും
 ഗംഗതൻതീരത്തു ചെന്നു പുകാരും.

ശ്രദ്ധേയപാത്രം.

മാക്കുമാണ്ഡൽനന്ദന്റെ കാരണവും തന്നാലെ
 താക്കേന്തൻമൊഴിയൊളാം ദേവിതപ്പോരും
 ഇച്ഛിച്ചു ഭോജനം ബന്ധിച്ചു പോത്തന്ന
 നൽകുകെന്നു ലഭിച്ചുതായി
 വെൺമുത്തുപോലെ വിളങ്ങുന്ന തന്ധുലം
 കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു മിഴിച്ചൊരും
 ഭോജനം തന്നിൽ പെരിപ്പോൽ നേരത്തു
 ഭോജനം പൂണ്ണമാണുനുകൂടി
 വന്നവരെല്ലാരും ഭോജനം വെണ്ണിനി-
 ന്നാരമിപ്പിന്നിനിയെന്നറിക്കയാൽ
 മറ്റോലുംവാണിതാണെന്നിന്നീടുമ്പോരും
 നല്ലമാണ്ഡായിട്ടുമെന്നും പിന്നെ

ഉത്തരമായുള്ള മണവരിങ്ങിനെ
 മൃഷ്ടമായുള്ള വസ്തികമെന്നാർ
 ശത്രുവാമ്പയുള്ളൊരു കെരളവൻചൊല്ലാലെ
 മത്തനായുള്ളൊരു മാമുനിതാൻ
 സന്താപം പൂണ്ടു വസിച്ചു നിന്നീടുന്ന
 കന്യീതന്തുജനെ തോല്പിപ്പാനായ്
 ഭോജനം ചെയ്തുമെ വർദ്ധിച്ചുപോരുന്ന
 ഭാജനം തോയിച്ചു വെച്ചുനേരം
 തന്തെ ശിഷ്യജനങ്ങളോടേക്കിളെ-
 ന്നന്നത്തെ നൽകവിനെന്നും ചൊന്നാൻ.
 നിർമ്മലനായുള്ള ധർമ്മജൻതാനപ്പോൾ
 സത്യനിതനെ വണങ്ങിത്തുടന്നാൻ
 സ്നാനിച്ചുവന്നാലും ചൈവകാതെയല്ലാതും
 മാനിച്ചു നൽകവന്നുനമിച്ചുപോൾ
 ധന്യനായുള്ളൊരു ധർമ്മജൻതാനപ്പോൾ
 ചെന്നു മഹാനന്ദം പുരുഷിണെ
 തോയിച്ചുവെച്ചൊരു ഭോജനം കണ്ടിട്ടു
 ഭവദന പൂണ്ടു തളൻ നേരം
 കടുത്തു കലർന്നു വന്നതു കാണാതി
 വൃദ്ധനായുള്ളവനെന്നു നേരം
 കച്ചത്തുകൊണ്ടേററവും ഭീനമുണ്ടെന്നവൻ
 സന്തപനം ചെയ്ന്നതു കേട്ടുനേരം
 ചിന്നനായുള്ളൊരു ധർമ്മജനായുതാൻ
 മുണേന്തിലേററം തളൻ ചൊന്നാൻ
 നൊന്തനൊങ്ങിടുന്ന മന്തത്തിൻമുഖത്തി-
 ലുണിക്കരുണ കരുണകൾക്കു
 ഒന്നിന്മേലൊന്നൊന്നു ചേർത്തുമാരുളെ
 വണങ്ങിനിടുന്ന തമ്പുരാനെ

മറ്റുനമ്മെ ചൊല്ലിക്കേൾക്കേണ്ടതാ നേരത്തു
 വന്നൊരു വിപ്രനവിയെ ചൊന്നാൻ
 അല്പമെന്നാകിലും പാത്രങ്ങളർത്ഥനിൽ നീ-
 യിപ്പൊഴേ ചെന്നുണ്ടു നോക്കുന്നേരം
 ഉള്ളൊരു ഭോജനം നൽകിനിന്നീടിനാ-
 നുള്ളും തെളിഞ്ഞു തൊണ്ടുകൊടുവൻ
 പിന്നെയുള്ളൊരു മണവൻതാനപ്പോൾ
 ചെന്നുള പാത്രമെടുത്തു മെല്ലെ
 സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കാണായിത്തെയും
 സൂക്ഷ്മമരയ്ക്കവെന്നൊരസംഭവം

കണ്ടൊരു നേരത്തു ഭവകാതെ കണ്ടൊരു
 കണ്ടകംകൊണ്ടിങ്ങേറ്റത്തു നന്നായ്
 മാനിച്ചു കൊണ്ടുപോയ് നൽകുൻ നേരത്തു
 മാനത്തെ വാങ്ങിനോരാമണൻതാൻ
 അതെന്നസൂചനയുണ്ടൊരു സമകം
 വേരറ്റ ചെമ്പരയെ രോഷംവെണ്ണ
 ഭാരതെക്കു നീ ചൊല്ലൊരു സ്വന്തത്തെ
 പൂരിച്ചു ഇട്ടുകയെന്നും ചൊല്ലി
 അതെന്നാജ്ഞാ വാരിജമൊഴനൻ
 ചോരകാരുണിക മറഞ്ഞനേരം
 സ്താനിപ്പാൻ പോയൊരു മോശനിമക്കല്ലെ-
 മാനാമംകൊണ്ടു തളൻ മേലിൽ
 ആരെ നിറച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചി-
 ദ്വാമോരോ ദിക്കിൽ നടന്ന പിന്നെ
 ചോരകവാസികൾക്കാലംബമാർന്നിന
 വാരിജനേത്രൻതൻചൊല്ലിനാലെ
 അന്തകസുന്ദരൻചാരത്തു മൊണ്ടിട്ടു
 സുന്ദാപം പോക്കുകയെന്ന ചൊന്നാൻ.

അദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ ചെപ്പിച്ചവെണ്ണിക്കിനെ
നിശ്ചയിച്ചീടിനാൻ നമ്മുവൻതാൻ
ഗോവിന്ദൻതന്നെ നാമങ്ങളോരോന്നെ
വെച്ചേറെ ചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞുനേരം
ആലസ്യം കൈവിട്ട മാമുനിമാരെല്ലാം-
മാതൃമം നോക്കി നടന്നുകാലം.

കൃഷ്ണകവ്യം.

കരുണയെന്തിനെ യുക്തിലുറപ്പിച്ചു
ധർമ്മജന്മസ്വായം മണവന്മാർ
യെഴുതുന്നതുള്ള പുരോഹിതൻചൊല്ലാലെ
കാമുകത്തന്നിലകത്തു പൂക്കൾ
നവുനിമക്കെല്ലാം കാലനായുള്ളോരു
കൃഷ്ണീരൻ വന്ന കരുത്താനപ്പോൾ
വീരനായുള്ളോരു മാതൃതനന്ദനൻ
പാണയുഷിനാൻ പ്രളികരംഭം
പാവനമാകിന തോതുള്ളും നല്ല
കാവുകളും ചെന്നു കണ്ടു കണ്ടു
കൈചേരുന്നതതിലകത്തു പൂക്കീടിനാൻ
പാതകവൈദിയെത്തട്ടിൽ നന്നി
തെരുക്കൾ ചെമ്പുതട്ടു കർമ്മങ്ങളോരോന്നെ
ചിത്തത്തിലോത്തുള്ള ധർമ്മജൻതാൻ
വർദ്ധിച്ചുവേരുന്നാരായിയും സ്വാധിയും
സ്വോധത്തെക്കൊണ്ടു തളത്തിനിന്നാൻ

ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുള്ള കോപവും താപവും
 തള്ളിക്കളയണമെ പൊക്കുകയാൽ
 ചാരത്തു ചൊന്ന പാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 വീരനായുള്ളൊരു മാതത്തിനാൻ
 സത്യമാരുള്ളൊരു പാമ്പരംതന്നിൽ നി-
 ബദ്ധമാക്കങ്ങളെ വെച്ചുതന്നെ
 കെരവവവീതിപ്പാരികെ പാലിച്ചു
 വീരനായുള്ളു തേറിനാലും
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന കോപവും പൂർണ്ണ-
 നിഷ്ഠിനയോരോക്കുന്ന ചൊന്നതേരം
 ശാന്തനായുള്ളൊരു ധർമ്മജനാവതാൻ
 ഭാരതനായുള്ളവനോടു ചൊന്നാൻ.
 ആശങ്കരം മൂന്നുകുന്നനിന്നുമൊട്ടു
 കേരവൻപാത്രമുള്ളിൽ നല്ലി
 അന്നമനരീടുന്ന പാപത്തെപ്പോലെവാൻ
 ചിന്തിക്കരുതെ നാം വേണ്ടതിപ്പോൾ
 പാരികകൊണ്ടൊരു കർമ്മമില്ലെന്നമെ
 പാതകം കോപുകയെന്നിയെ അൻ
 അന്നകൻ വന്നിങ്ങുകുന്ന നേരത്തു
 മന്ത്രികളോ? കറുത്ത ബന്ധുക്കളോ?
 അന്നകളാഴിയാരു? മേവിനിന്നീടുന്ന
 സേനകളോ? ഇന്ന ചൊല്ലിനാലും
 അന്നജനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ഉഗ്രനായുള്ളവനൊന്ന ചൊന്നാൻ.
 സാഗവും ദ്രോഹവും കൈവിട്ടുപോയന്ന
 യോഗസംഗ്രഹപഞ്ചരല്ലയോ? ചൊൽ
 സ്വർണ്ണസ്ഥിതിലായമോദിയോരോക്കുന്ന
 ഇപ്പോൾ നിന്ന ഇരിക്കുന്നതു

കാണുമോരോ കിരമാലകളോരോണിൽ
 താനൊരാൾ നീന്തിക്കളിക്കുന്നതും
 ഭൂപതിമാരോടൊരു പാപമില്ലാത്തതോരോ
 ഭൂമാരം നീക്കുന്ന വ്യാപാരത്താൽ
 മാത്രമെന്നാകിലും സോദരനാകിലും
 താതനെന്നാകിലും കഷണത്തുത്താൽ
 വെണ്മനീനുമ്പോഴു മനീനും പാലിക്കാം
 മന്നവന്മാരുടെ ധർമ്മമെന്നാൽ
 വൈരികളായുള്ള കൈതവവീരരെ
 വേരറ്റത്തിട്ടുകു യോഗ്യമെന്നു
 വാതജനിക്കിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വാസവനന്ദനൻതാനും ചൊന്നാൻ.
 കണരണ്ടല്ലെല്ലാ വൈരികൾ ചെയ്തതു
 മന്നന്മെറ്റുനീലെണ്ണയില്ല
 നഞ്ചുള്ള പായസം നൽകിനാക്കുന്നിട്ടും
 പഞ്ചന പ്രാപിച്ചു കാണാഞ്ഞപ്പോൾ
 ഇഷ്ടരായ് നിന്നങ്ങു കൈട്ടകം പൂകിച്ചു
 ചട്ടത്തും ചാല മറന്നതായോ?
 കള്ള മൂതിട്ടു ചതിച്ചതുമോർത്തോ-
 ള്ളുള്ളത്തിൽ വേദന മാറുമോ? താൻ
 പൂഞ്ചായലാൾകലരെയലിനായുള്ളതേ
 പാഞ്ചാലിതന്നെപ്പിടിച്ചുകെട്ടി
 വേട്ടനിന്നീടുന്ന നാമെല്ലാമിങ്ങിനെ
 വാട്ടവും കൈവിട്ടു നോക്കിനില്ക്കും
 പാരികത്തണിയിഴച്ചുനിന്നീടുമ്പോൾ
 പാരിച്ചു കൊപവും പൂണ്ടു പൂണ്ടു
 വാതജൻ ചെയ്തു പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തുമെ
 കൈനവമായിട്ടു കൂട്ടമാറോ?

ജംഭാതിനന്ദനനിജിഭവായോഭാഭവന്ന
 ഗാംഭീര്യം പൂണ്ടു പറഞ്ഞ നേരം
 കല്യാണമായുള്ള മാദ്യീകന്തലന്മാർ
 നല്ല നയങ്ങൾ പറഞ്ഞുനിന്നാർ
 ശത്രുക്കൾ ചെയ്യുള്ള വേലകളോരോന്നെ
 ചിത്തത്തിലോത്തു തളന്ന് മേന്മേൽ
 നീഹാരമേറുള്ള താമരപ്പൂപോലെ
 ജേയിനിന്നീടുന്ന പ്രേതപരിതാൻ
 കാരകന്മാരുടെ നന്മയെ പാർത്ഥ്വപാ-
 ത്താമയം പൂണ്ടു പറഞ്ഞ നേരം
 ള്ളനായുള്ള സുയോധനൻചൊല്ലാലെ
 ള്ളനായുള്ളൊരു ള്ളാസനൻ
 ചീതെത്താൻ കോപത്താൽ പാശുവമായിട്ട്-
 ഞ്ഞാൻനവം പൂണ്ടുള്ളൊരെന്ന നേരെ
 കെട്ടിയിഴച്ചു കമതി നിന്നിടുമ്പോൾ
 പ്രഭുവാരായുള്ള നീക്കമെല്ലാം
 സജ്ജനന്ദനിലെ മുന്നലിന്നങ്ങിനെ
 ലജ്ജയും ബ്രഹ്മത്തെ നിന്ദനോത്താൽ
 അസ്ത്രകായ് മേവുന്ന മണവക്കിങ്ങിനെ
 വന്നുനിന്നീടരുത്തെന്ന വേണ്ടു
 മാനിനിയായുള്ള സുയോധനൻതന്റെ
 ഭാനമതിയോളം ഭാഗ്യമിച്ഛാൻ
 പാതികം തന്നിൽ പിറന്നുനിന്നീടുന്ന
 നാരിമാരാർക്കിളെല്ലാം ചൊല്ലാം
 വസ്ത്രതരായുള്ള യുക്തികൾ പിന്നെയും
 വിസ്തരിച്ചോരോന്നെ ചൊല്ലിചൊല്ലി
 ഞ്ഞായുള്ളൊരു വാരിധിതന്നിലെ
 നീന്തിയുഴന്നു തളന്ന് മനരം

കണ്ടുനിന്നീട്ടു കാമുകന്മാർക്കെല്ലാം-
 മിണ്ടലുണ്ടായ് വന്ന പണ്ടേതിലും
 ഭീനമായുള്ളൊരു ക്രൂരിഷ്ടിനെന്നാൽ
 ഭോവായുള്ളൊരു സ്വാസനപ്പോൾ
 അംബരമാർഗ്ഗമെ വന്നിറങ്ങീടിനാ-
 ന്നബ്ജകാമകനെനന്ദപോലെ
 കണ്ടൊരു ഭേദത്തു സോദരന്മാരായ്
 മണിയണങ്ങു വണങ്ങിപ്പോന്നാൻ
 ശത്രുക്കളായുള്ള പാവകുലപാലകർ
 കത്തിയെഴുന്നുകകുവാനായ്
 കാരണ്യമാമൊരു വാരിധിപൂരത്തെ
 പാരാതെ പെരെയെന്നു പാലിക്കേണം
 മറന്നമില്ലയിന്നൊക്കൾക്കു ചിന്തിപ്പാ-
 ലുറ്റവഴയിട്ടു തേറിനാലും
 അരിയൊന്നല്ല പിറന്നതിന്നെങ്കിലും
 നാൾക്കെല്ലൊന്നായി വന്നുകൂടി
 എന്തൊരു വേണ്ടതെന്നേതുതേ കണ്ടില്ല
 വെട്ടുവെട്ടിപ്പിടഞ്ഞുള്ള മയ്യോ
 കേതന്മാരായുള്ള മനുവന്മാരുടെ
 ചിത്തവിഷാദത്തെപ്പോക്കുവാനായ്
 എന്തൊരു വേണ്ടതെന്നിങ്ങിനെ തന്നിലെ
 ചിന്തിച്ചുകണ്ടു പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 കേതനായുള്ള ധനഞ്ജയൻതാനിപ്പോ-
 ഉർലേഛമൊലിയെയുള്ളിൽ നല്ലി
 ഉത്തമമായ തപസ്സു തുടങ്ങുവാൻ
 സ്വർഗ്ഗം പോകേണമെന്നും ചൊല്ലി
 ധ്യാനവിശേഷവും മന്ത്രവും തന്ത്രവും
 മാനിച്ചു മറയ്ക്കുകയുമെല്ലാം

ചൊൽക്കൊണ്ടു മേവുന്ന നിഷ്പൂജനേവയം-
 മൊക്കെപ്പരിപ്പിച്ചു മാമിനിതാൻ
 സ്വസ്തിയും ചൊല്ലി ഗാമയനായ നേരത്തു
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞു ധന്യനായതാൻ.

കിരതം.

പാണ്ഡവൻതാനിങ്ങ പാവകൻ നൽകിന
 ഗാണ്ഡീവാന്തന്നെയും കയ്യിടാക്കി
 ബാണങ്ങളൊന്നമൊഴുക്കിനിന്നീടാക്കെ
 തുണിയും ബന്ധിപ്പു ശ്രുതിതന്നാൽ
 നിമ്നലനായുള്ള ധർമ്മജനത്തന്നെയും-
 മമകം പൂണ്ടുള്ള ജീമനേയും
 ആദർശവാടു നാലത്തുവെച്ചുവേദം
 പാദതാൻ കനകിട്ടു കൂപ്പി നേരെ
 ആനായപ്പെട്ടുനലാമാനന്ദമുന്തിനെ
 മാനസം തണിയിക്കത്തി നന്നാൽ
 മറവുള്ള ഭേശികന്മാരെയും ചെഞ്ചരയെ
 തെരവെറഞ്ഞ തണ്ടുകെയുള്ളിൽ നണ്ണി
 പന്നഗദ്രുക്കണൽതന്നെ പാദതാൻ
 പിന്നയും പിന്നയും കൈവണങ്ങി
 അംഗജക്കൈരുകിയൊഴുത്തിന്നായിട്ടു
 മംഗലതാനു തുടങ്ങുന്നേരം
 കോമളകാന്തിക്കു കണ്ടോരു നേരത്തു
 കാമമാൽ പൂണ്ടൊരു കാമിനിതാൻ
 കന്നൽതാൻ വെണ്മുള്ള കണ്മുകകൊണ്ടു
 കൊഞ്ചിമുഴഞ്ഞു പറഞ്ഞൊടുപ്പാർ
 ചെൽക്കണ്ണിമാനകെ കണ്ണുകൾക്കെല്ലാമെ
 പാൽകഴിവാതൊരു പൂവലംഗം

കാൽക്കുണെ വേയിട്ടു പോകുന്ന നേരത്തു
 തീക്കുനൽ കോരിച്ചെപ്പാടിത്തന്നോ മറെ
 തെന്തിലൊഴുന്നൊരു വേദനയൊല്ലാതെ
 ഒട്ടൊഴെത്തിത്തു മറന്നാറിത്തോർ
 ഇഷ്ടമായുള്ള വല്ലോരോണെത്തിക്കിനെ
 ഹൃദയിത്തക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതേതും
 അല്ലൊല്ലൊക്കുവാൻ ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 ചിട്ടിതൻതെല്ലൊക്കെത്തൊരു കെല്ലെ
 പരുഷകോരകം കൈതൊഴുതീടുണ
 കൊങ്കയുഗങ്ങളും കോരിവായം
 വീരത പൂണ്ടുള്ള മായാമന്തനതെ
 വീരത പോക്കുന്ന ചാത്തയു
 ഏതപോരിക്കിനെ ചാരത്തു കാണുന്നി-
 തെന്നൊല്ലൊക്കെത്തള്ളിപ്പോർച്ചയെന്നാൻ
 മാനാതിതെന്നെയും നേരിട്ടു കലഞ്ഞൊരു
 കായ്മായുള്ള ഈ കൈവയത്തി
 കൊകാതെ പോകുന്നതെന്തൊക്കെയുള്ളത്തിൽ
 വൈതത്തിൻകായണ്ണും പ്രകണാകിൽ
 നന്മയുതെ ചാത്തുനാത്തിക്കിത്തൊരോണെ
 കണ്മനകൊണ്ടു പറഞ്ഞു കെല്ലെ
 അയ്യായുള്ളവർ തന്നെതെ മാനസം
 പാരം കട്ടർപ്പിച്ചു മയം മനം
 ധന്യങ്ങളായുള്ള ദേവങ്ങൾ ചെമ്പെതെ
 ഉന്നൊന്നു ചെന്നെല്ല കണ്ടു കണ്ടു
 ബാലേന്ദ്രമെതലിത്താൻ മേവിനിന്നീടുന്ന
 കൈചാസംതന്നിതെ കെല്ലെന്നേതും
 കൈത്താൻ മേവുന്ന കൈകൾ കാണായി
 സിദ്ധന്മാർ മേവുന്ന ശാലകളും

നിർമ്മലമാല ഭരണഭട്ടം കാണായി
 പൊന്തരുമാവുള്ള പൊയ്ക്കകളും
 ദേവിമാരമ്പോഴു ദേവിനിന്നീടുന്ന
 കാര്യകൾ കാണായി കാണിയോടെ,
 താളേ തുടങ്ങിന പകുപത്തും കാണായി
 ലംബോദരൻ തന്റെ ശാലനത്തിൽ
 പാർത്തിനാഗ്രന്തൻ നാമത്തെ പൂണ്ടിട്ടു
 പാർക്കുതുമാറുള്ള കാനനത്തിൽ
 ചാലെ നടന്ന കരേരി നിന്നീടിനാൻ
 ഭൂലോകപാലകനാരേവിൽ
 വിറ്റുമേകൊണ്ടു പടുത്തുനിന്നെന്നതും
 ഭദ്രമായുള്ളതാ പൊയ്ക്കതന്നിൽ
 സ്നാനിച്ചു തന്നെട കർമ്മങ്ങളെല്ലാമെ
 മാതിച്ചുനിന്നു കഴിച്ചു പിന്നെ
 ബാലേന്ദ്രമേലിതൻപാദസരോജങ്ങൾ
 മാലര മന്ദിരം തന്നിലാക്കി.
 നൽസ്തുതിക്കാരാണെ ചെഴു തുടങ്ങിനാ-
 നത്തമനായ മനങ്ങളെൻ താൻ
 അന്തകനാശനാ ഭരിച്ചാമാംബര
 തുഞ്ചവവരിത! തന്മുരാണെ
 മുററിത്തീരുകിയ കുറുമ്പിടയുമ-
 ന്നൊറ്റിക്കത്തിരിക്കുറ്റം തിരുൾക്കെല്ലും
 നിർമ്മലമാവുള്ള വീക്കുണപെപ്പവും
 വെണ്മ കലൻ കുപോലങ്ങളും
 കണ്ഡലികൊണ്ടുള്ള കണ്ഡലമാലയും
 മണ്ഡിതമായുള്ള നാസികയും

വിളമ്പിക്കൊടുത്തു വേഗേ പൊക്കവാൻ
 കണ്ണത്തിൽ പൂക്കളുള്ള കാരകാളവും
 ടീനിറങ്ങിക്കീട്ടുമാമാരിതം തന്നിലെ
 ചേരുന്ന ബ്രഹ്മകപാലങ്ങളും
 തുക്കരത്തോറും ചരിച്ചുനിന്നീടുന്ന
 ചാർഗവും ചർമ്മവും വെണ്മഴുവും
 ഏണം കടുത്തുട്ടി കയ്യഴകും മണി
 വീണയും മുറുമുറയാലികളും
 വന്നുചിത്തോലുകയാടയും പാമ്പുകൊ-
 ണ്ണവോടണിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കളും
 ഏതൊക്കെയും മേടവിച്ച മേവുന്ന ചോകക്കു
 കല്ലുകൊണ്ടുള്ള തൂക്കലും
 കാത്തിരുത്തുന്നതുംതൂവികാർമാം
 ഭീഷ്മികൾ മെയ്യിൽ ചരക്കയാലെ
 കാളിന്ദീവെള്ളത്തിൽ മുക്കിനിന്നീടുന്ന
 കൈലാസംകൈലാസത്തോന്നപോലെ
 കോമളമായുള്ള രാഗവികാരവും
 വാമത്തിൽ മേവുന്ന ദേവിതാനം
 ഉൾക്കൊള്ളത്തിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടവാൻ
 തൂക്കുപൽ ഹൃസ്വനേൽ തമ്പുരാൻ!
 മംഗലനായുള്ള പാണ്ഡവമധ്യമ-
 നിങ്ങിനെയോക്കോന്ന വാഴ്ചി വാഴ്ചി.
 നിഷ്കൂളസേവയെ ചെയ്യുകക്കിനാൻ
 മുക്കുന്നതർപദമുള്ളിൽ നാണി
 സാരമായുള്ള മന്ദ്ര പാമോപതാപത്തെ
 പൂരിപ്പിച്ചുമൊട്ട മേവുകാലം

ഇന്ദ്രതന്ത്രജ്ഞൻറെ ദേഹവും ചിത്തവും
 ചന്ദ്രമയമായി വന്നുകൂടി.
 കണ്ടുനിന്നീടുവാൻ വിജയലക്ഷ്മിയോട്-
 മിണ്ടലും പൂണ്ടു തളിർന്നു മേന്മയെ
 കേവലയാതെയാതെ ദേഹിയും വന്നിട്ടു
 സേവകൻകൈവദനം ചെയ്തിട്ടു മെല്ലെ
 കേതനായുള്ളവൻ ചിത്തിച്ചുതിന്നിപ്പോൾ
 സത്യാർത്ഥം നൽകിയവർക്കിടയിൽ
 വാനിടം കൈവിട്ടു നാമെല്ലാം പോകുമെന്നു
 ദീനതന്ത്രനെയുമെല്ലാമെ
 മാന്യശാഖിന്റെ സേവകൻകാരണം
 വാനവർക്കിടയിൽ ദീനമെല്ലാം
 കാൽനീകമാരുതൻ കാമുകനെന്നോട്
 ചേർന്നുചേർത്തെന്നോട് ചൊന്നെന്നേരും
 ചിത്തിച്ചു കണ്ടു പൊങ്ങുനുകയിനാ-
 ന്തകകൈവദനാമാദിദേവൻ
 ചെന്താരിൽമാന്യൻ കാമുകൻ തന്ത്രനെ
 ബന്ധവായുള്ള തിരുമണവൻ താൻ
 വില്ലെടുത്തീടിനാലാതമെന്തെന്നോട്
 ചെല്ലുന്നോരില്ലെന്ന് കരുല്ലെടുക്കുക
 ശത്രുക്കളോട് ജയിച്ചുനിന്നീടുവാ-
 ന്നസ്ത്രങ്ങൾക്കായിട്ടു നില്ക്കുന്നെന്നാൽ
 വന്ദനമൊക്കെയെക്കിന്നിന്നയോട്
 സമാഹരിച്ചീടേണം സാമകം ജ്ഞാൻ
 ധന്യനായുള്ളൊരെയ്ക്കു ഏതെന്നുകൊണ്ടിത്ര
 മറിച്ചു നിൽക്കെത്തന്നെ ചെയ്തിട്ടു.

ചാർത്തു മേയ്ക്കുന്ന കർമ്മകരണങ്ങൾ-
 പ്ലാസ്റ്റിക്വിതാൻ നോക്കുന്നതും
 കിടത്തിൽ പൂവെഴു മാറ്റി തന്നെയും
 വെണന്നിന്നീടുന്ന പൂവലംഗം
 ചാലേക്കുറുത്തു ചമഞ്ഞു കാണായി
 നീലവലാലകമെന്നപോലെ
 പാണിയിൽ മേയ്ക്കുന്ന പള്ളിവിൽ ചെമ്മെമ്മെ
 ചേർന്നു വെണ്ണുവചാപമി
 ചാത്തിനിന്നീടുന്ന വെള്ളിത്തോലാട
 ചീത്തകുറുപ്പു *കണ്ണായ* ചമഞ്ഞു
 ചാലകളെല്ലാമെ പാക്കിളൊത്തു
 ചാമ്പലും തൂമ്പയും ചമ്പകവും
 മറയ്ക്കു പൂക്കളിത്തെയും ചെമ്മെമ്മെ
 ഏറ്റവും വീളത്തു കാലമെല്ലാമ്
 സ്വലമായുള്ളൊരു പാവകളൊലാമി
 നേരെ കണ്ടുകുറിയായ് ചമഞ്ഞു
 ഭൂതശബ്ദം പൂതുമ്മാമെന്നൊക്കെ
 ഭൂതവേദനാമെന്നൊക്കെ പാർ
 ജാലകളൊത്തും പാക്കിളൊത്തും
 ചാലകിമുതും താങ്ങുതന്നെ
 പൂക്കളെല്ലാമിടും മീനത ചെമ്മെമ്മെ
 പാക്കിളകുന്നതുമെല്ലാമെ
 മാതിരനായുള്ള കക്കാളമേയ്ക്കാൻ
 നാലാട്ടുചീലകയ്ക്കൊലാവാൻ
 താഴെക്കു കോട്ടിട്ടു നിന്നതു കണ്ടിട്ടു
 കാത്തികമാനിനി ചീത്തമോലായ്

ശ്യാമളകാന്തി കലർന്നിന്നെയും
 കോമളമാനൊരു പൂവലംഗം
 കാളപഞ്ചാഭിരൂപോദാലയങ്ങൾക്കിനാൾ
 ചേലയും കൈവിട്ട തോലുത്താൾ
 ചെങ്കനകങ്ങൾതൻമാലകൾ നീക്കി നൽ
 ചെലുന്നിമാലയുകൊണ്ടണിഞ്ഞാൾ
 പാരുറ നെന്തിരേൽ തൊട്ട തൊട്ടുകുറി
 മാർച്ചികൊണ്ടാക്കിനാൾ പാവ് നീതാൻ
 ശീലും കലർന്നു തോൾവളയെല്ലാക്കി
 കപ്പികളായിച്ചമഞ്ഞുകൂടി.
 പാകകം ചൂടകം താലികൾ താവകം
 കേകകുന്ദീദിന കാഞ്ചികളും
 മൊതിരജാലവും നൂപരപ്പൂട്ടവും
 നീതികൻ നന്മയോട് ലൂമണയും.
 ചാമ്പവായുള്ളതാലിംബവും പാരയും
 പാരുറ കൈകളിൽ ചേർത്തു ചെമ്മർ
 ശാസ്തനായുള്ളതാല കാന്തൻതൻ പിന്നാലെ
 കാന്താരതന്നിലകത്തു പരക്കൾ.
 കൂട്ടമിട്ടോരോരോ കാട്ടാളരണരും
 തെട്ടം തുടങ്ങീതക്കാട്ടിലെങ്ങും
 വന്ധുലിഖിതമായ കാനനജാതികൾ
 സംഭ്രമിപ്പോട്ടിത്തുടങ്ങീതപ്പോൾ.
 കെട്ടിനിന്നീടുന്ന ജാലങ്ങളോരോന്നിൽ
 പെട്ടെന്നു കൊണ്ടൊയകപ്പെട്ടതൂ
 കൊണ്ടുകൊന്നോരോരോ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ
 കടന്നാളും പുരിച്ചു കൂട്ടുന്നരും
 അന്ധനായുള്ള സുരയോവനൻതന്നെ
 ബന്ധുവായുള്ള മുകാസുരൻ താൻ

പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നതായാണു് മനസ്സാൽ-
 ക്കാൽ പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
 നന്മനിമയുടെ കൈകൾക്കിടയിൽ
 വെളിപ്പെടുത്തുവാനായി.
 മാനുഷനായാണു് പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 കൈകൾക്കിടയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 കൈകൾക്കിടയിൽ പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 വിശ്വകർമ്മനായിത്തീർന്നതായാണു്.
 ഗ്രന്ഥനായിത്തീർന്നതായാണു് മനസ്സാൽ
 പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു് കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 കൈകൾക്കിടയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 നന്മനിമയുടെ കൈകൾക്കിടയിൽ
 വെളിപ്പെടുത്തുവാനായി.
 മാനുഷനായാണു് പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 കൈകൾക്കിടയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 കൈകൾക്കിടയിൽ പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 വിശ്വകർമ്മനായിത്തീർന്നതായാണു്.
 ഗ്രന്ഥനായിത്തീർന്നതായാണു് മനസ്സാൽ
 പാൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു് കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 കൈകൾക്കിടയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവാനു്
 നന്മനിമയുടെ കൈകൾക്കിടയിൽ
 വെളിപ്പെടുത്തുവാനായി.

പിന്നാലെ വന്നിങ്ങു പോക്കുന്നതേനരയ്ക്കു
 കണ്ണുമടച്ചു നിന്നുകൊണ്ടാൽ
 കാട്ടാളനായകന്മാരാണ്യെന്നമി-
 ക്കൊട്ടുതറഞ്ഞവയയ്ക്കയില്ല
 തെല്ലനായത്തോളം കാട്ടാളരാജാവു
 ഒപ്പവും പൂണ്ടു വരുന്നതേനരം
 ഇല്ലായ്കയുള്ള നാലുസ്തംഭം ചെമ്പെക്കൊ-
 നപ്പുമാണ്ണീടം തേറിനാലും
 നാലഞ്ചനാളെന്തും സേവിച്ചുനില്ക്കാനീ
 കോലത്തെ നൽകിയയയ്ക്ക നല്ല
 ഇങ്ങിനെ കേളോര പാഞ്ചവമല്ലെമൻ
 സ്ഥംഗരത്തിന്നു മൂത്തു ചൊന്നാൻ
 വീരന്മാർത്തനാടെ മാറിടം ചേരുന്ന
 ചോരയിൽ നിന്നു കളിപ്പതിന്നാൻ
 വഞ്ചനായുള്ള വന്ദനെയെക്കെട്ടെ
 മുമ്പിൽ വെക്കുവിൻ തിങ്ങല്ലെന്നാൽ
 വൻകൊമ്പി പൂണ്ടുള്ള മോണയെക്കെട്ടെ
 സന്ദർശം ചോക്കവൻ തേറിനാലും
 ഏനവൻ ചൊന്നതു കേളോര നേരത്തു
 വന്നെഴുന്നീടുന്ന കോപത്താലെ
 വേരനാലം തന്നെക്കു നാമെത്തക്കേളോര
 കേസരീവീരന്മാരെനന്നപോലെ
 വഞ്ചനായുള്ള വന്ദനെയെക്കു മുമ്പിൽവ-
 ന്നനു കൊടുത്തു നിന്ന ചൊന്നാൻ
 ഇമ്മലതന്നിൽ വസിച്ചുനിന്നീടുന്ന
 നന്മനിമാക്കും മറുപുള വക്കും
 ആശ്രയമായുള്ളൊരെന്നോടു ചെമ്പെക്കൊ-
 പ്പത്താളരിങ്ങിനെ കാട്ടുന്നാകിൽ

വരമ്പന്നീടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ
 മനിക്കുമെന്നൊ കേൾപ്പിച്ചപ്പൻ കേൾ
 കണ്ടാലുടമന്നവൻ ചെയ്തതു കേട്ടിട്ടു
 വിങ്ങലർകോതെ നൃത്തം ചെയ്താൻ
 പ്രാണവകാനനം ചുട്ട നിന്നീടുന്ന
 പ്രാണവൻ ഞാനന്തരിഞ്ഞാലും നീ
 ചീററം തിരഞ്ഞിന്മാറൊരാളെവ-
 നേററം ചിരിച്ചു പറഞ്ഞൊന്നപ്പോൾ
 മൃണമെത്തന്നെ അറിഞ്ഞുള്ള മന്നവ
 നിന്നെ ഒരു കർമ്മമുള്ളല്ലോ
 കൈപ്പിടിപ്പിടിന്ന കാത്തതെക്കെവിട്ടു
 കൈപ്പൊയ്ക്കുള്ള വരോടും കൂടി
 ശാഖ പുണർന്നതായതോരോരോ
 കാടുകൾതോറും നടന്നുകാലം
 ഉണ്ടായിരുന്നു കമാലമാരെന്നതു-
 മിണ്ടലും പൂണ്ടുപോയപ്പോഴും നീമേൾ
 ഏക വാഗ്ദത്തമിരിക്കുന്നതെന്നതും
 കോകിലവാണിന്റെയോരോരോതങ്ങൾ
 വാഗ്ദത്തംതോറും പുണർന്നിന്നീടുന്ന
 ചെലിതകർമ്മവും കേൾപ്പിക്കല്ലോ
 ആച്ചിമൻ വീട്ടുള്ള മൃഗകളാകിയായ്
 കാച്ചുപാൽ കൊണ്ടു കവർന്നവന്മാർ
 ചേർച്ചയെന്നുള്ളതും കേട്ടുള്ള മന്നവ
 ചാപ്പയൊ വാരിധി ചാരനെല്ലോ.
 മാരനെപ്പോഴും ജയിച്ചതു കാതണം
 ഓർപ്പുള്ള പാതിക്കൈ കോഴി നൽകി,
 പ്രാണമൊഴുപ്പോരോരു മുതിർത്ത സേവിച്ചു
 കൊണ്ടു മൃതമെത്രയും വേദവേദം

നിന്ദ്രയുണ്ടായുള്ള വാത്സര്യമേമാണോ
 മേന്മയെല്ലെ ഇങ്ങനെ കേട്ടുനേരം
 ഹൃദയമാർന്നിന്നിന്നിനൃതമേമാർന്നേവാരം
 കേട്ടുകൊണ്ടുനിന്നെൻ ചൊല്ലി
 ചൊല്ലിയൊക്കെയുള്ളവ സാമ്പകം സന്ധിച്ചു
 മാറിടത്തന്നിലമ്മാർന്നിന്നാൻ.
 അംഗജയെവരിതൻചെങ്കുന്തൽക്കണ്ണിൽനി-
 ്കീന്നുകിതന്നെങ്കരം കാണാത്തു
 ചീററം തിരഞ്ഞുനിന്നങ്ങിനെ തങ്ങളി-
 ലേററം പിണങ്ങുകിലുള്ളനന്താൻ
 നെററിത്തീർക്കുന്നിൽ മണ്ണുമാമെന്നിട്ടു
 തെററന്ന മാമലമാനിനീതാൻ
 ചെണ്ടററ പാതർന്നാൻ തുണിയിൽ മേവുന്ന
 ബാണങ്ങരം പൂക്കളോയ്ക്കൊക്കുന്നാരം
 നീട്ടററ പൂക്കളും പൊറുകൾപോലെ പൊയ്
 മുടിത്തുകങ്ങിതു പാതമപ്പോൾ
 അമ്മണ്ണുമാമല്ല മൊക്കെക്കൊട്ടെങ്ങക-
 നാക്കുണ്ണം ദേവി ശപിച്ച നേരം
 ബാണങ്ങരം ചാല മുടിഞ്ഞതു കണ്ടിട്ടു
 ക്ഷീണനായുള്ള യന്നങ്ങയൻതാൻ
 വില്ലകൊണ്ടെററമടിച്ചുതുകങ്ങിനാൻ
 കല്പനായുള്ള കിരാനൻതന്നെ
 തല്ലുകൊണ്ടല്ലെ പൂണ്ടീടിന ഗംഗയം
 വില്ലിനെ മെല്ലെ മറച്ചുവെച്ചാൾ
 മല്ലിവം പൂണ്ടങ്ങ കെല്ലനായുള്ളൊരെ
 മല്ലിടികൊണ്ടു ജയിച്ചുതിന്നായ്

പാലാക്കുരു ചെമ്പൻ പട്ടികളോടു നേരത്തു
 ധൂരനായുള്ള കിരണമുതിർ
 ചേണൊരു മേവുനെ കേസരിവീണൊ-
 ഭനണത്തിൻകൈപെരുലേഖനമുപോലെ
 പാരം തിരിച്ചുരുട്ട മാടിവിനീടിനാൻ
 പാരിടം തന്നിലും വീരത്തന്നെ
 വില്ലെടുത്തിടിനാൽ നല്ലതെന്നുള്ളതാ
 തുള്ളലും കൈവെട്ടിത്തൊട്ടു കണ്ടാൻ.
 പ്രപതിമാൽ കലയ്ക്കു തന്തൊത്ത
 മാപകമടുത്തു കലച്ചു മൂന്നു
 തന്ത്രപ്പട്ടെഴുത്തു തളിവിട്ടുള്ളത്താ-
 നതുകൈവെരിയെ സേവികയാൽ
 കാക്കന്മാരായുള്ള വേടന്മാരോടെല്ലാം
 താഡനം കൊല്ലുമോതിന്റെയോ
 അംബികാവല്ലഭി ചിന്തയി നിൽവ
 കന്യാനാശന! കാമമൈതിൻ!
 ഫാലവിലോചന! മാലേന്ദശേഷ
 പാലിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നും മൊല്ലി.
 ആനാധിപ്തീടിന പുവുകൾ കാണാനി
 കൈരാനമുതിർന്നമെരിയിൽ
 സന്മാപം പൂരേണ്ടത കന്യീതന്ത്രജ്ഞാ-
 നെന്തിതെന്തിതിനെ നോക്കുന്നേരം
 ഞംബരഗംഗയും ചാമ്പലും ഇമ്പയും
 ചെമ്പിച്ച ഭൂതവും പാമ്പുകളും.
 നിമിരുന്നൻപൈതലും കാളിയെപ്പറ്റുള്ള
 ചെമ്പനൽനേന്തവും കാണായ്വന്നു.
 കണ്ഡലികൊണ്ടുള്ള കണ്ഡലയുഗവും
 മണ്ഡിതമായുള്ള ഗണ്ഡശ്ശലും

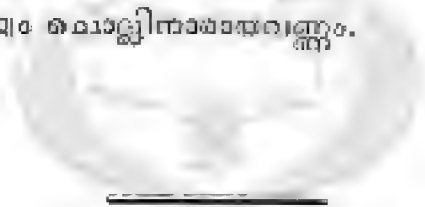
ചെന്നു ചിഷ്ണത്തെയെടുത്തുകൊട്ടി ചുന്നാ-
 ഭൂമിയെ കാക്കുകയെന്നുവെങ്കിലും
 പാതപ്രദയുള്ളതെ മാനിടംതന്നിലെ
 ദൈവമജയുണ്ഡമാലകളും
 ഏണവും വീണയുമാഭിയാഭോമോണ
 ചേണനറു ചേർത്തുള്ള പാങ്ങികളും
 പഞ്ചമമാരിതൻവെണ്മ കലനുള്ള
 പഞ്ചമുഖങ്ങളും ചുണ്ണിനിയും
 നെതിതൻതോലുകയടയാലെത്രയും
 ബന്ധുനുമായുള്ള തുത്തുകയും
 കേകിതൻകണ്ഠവും കേതകീപുഷ്പവും
 മാഴിനിന്നീടുന്ന ജംഘകളും
 ഏകപ്പാഴും പാദതാർ ഭസവിച്ചു നില്പോക്കു
 കറുക്കമാലുള്ള തൂണുകളും
 കണ്ടെങ്കെ നേരനത്തങ്ങനായ മോദത്താൽ
 മഞ്ചിതണാത്തു വണങ്ങി മെന്മേൽ
 ആനന്ദബാധ്യവുമാമോദത്തോടും-
 മാവോളം പ്രപിച്ചുകഴ്ത്തു പൊന്നാൻ
 പാപികളായുള്ള മണവവീരരെ
 പാരാതെ പെൺ ജയിച്ചുകൊടുവാൻ
 ബാണങ്ങരതെന്നെന്നപ്പാളിച്ചുകൊള്ളണം-
 മേണാക്കുമേഖല! കമ്പുമാനേ!
 മകുതനായുള്ളതെ മന്നവനന്മയെ
 ശുഭമായുള്ളതു കേട്ടനേരം
 ആശിയും നൊല്ലി ഗിരീശത്താനന്ദോട്
 പാശ്വരതങ്ങളെയും നൽകി നന്നായ്
 കെട്ടുപെട്ടീടിന പാപവും ബാണവും
 പെട്ടെന്ന്യെടുത്തു കൊടുത്തു നന്നായ്

അത്രയും ഉയർത്തുക കൈവന്നിരിക്കെ
 സർവ്വം ചെയ്ത ജീവിതകരണങ്ങൾ
 പാവകരേണമെന്നു വന്നിട്ടു ചെയ്തതെ
 മേലവർത്തിനായിത്തുടങ്ങുന്നതും
 വാസവാൻതന്നെക്കു സുതനായുള്ളതും
 മാതൃപിതേരുമാർവന്നു നേരെ
 ഇരുശൻതൻ പാദസന്ദർശനങ്ങൾ വന്നിട്ടി-
 ട്ടാകയാലുള്ളതു കേട്ടു നേരം
 പണഗദ്യങ്ങൾതന്നെക്കു ചെല്ലാലെ
 ധന്യനായുള്ള ധനജ്ഞനാൻ
 താനതതിൽ ചെയ്ത കരേണിനിന്നുമോട
 വാനിടത്തുനിന്നുകൊണ്ടു പുക്കാൻ
 പാദാഭിഷേകം വന്നുവന്നിനിന്നിട്ടു
 നാമകർത്തവ്യം മേൽവെറി
 അതുകൊണ്ടുവേണ്ടതിന്നായിട്ടു
 സന്തുഷ്ടനായുള്ള പിന്നെ
 കൈലാസത്തിൽ മറഞ്ഞുനിന്നിടുന്നാൻ
 ബാലനുമെങ്കിലും കാമദിഭവൻ
 സുതകൈലാസനെന്നായി ചീട്ടുന്ന
 വാനവർനായകനായിത്തോള
 ജാതരും അനന്തരംകൊണ്ടുണ്ടാവാ-
 നായാസംതന്നെയും വേദാഭിനിന്നാൻ.
 കാമദൻകാലിയെ കണ്ടുനിന്നിട്ടു
 കോമളരൂപത്തെ കണ്ടു നേരം
 ഇവ്വിധംതന്നെ ഗദ്യവും കൈവെട്ടി-
 തെരുവീശനായുള്ള പാതകത്തന്നെ

നിരൂപ്യം പൂണ്ടു കിടന്നോരു നേരത്തു
 മെത്തുമാൽ ചെന്നു തലോടി നിന്നാൾ.
 ഞെട്ടിയുണർന്നു പ്രദക്ഷിണം വെച്ചിട്ടു
 പെട്ടെന്ന് നിന്നിട്ടു ശുശ്രൂഷിപ്പിന്നാൻ.
 അല്പനന്ദനുടെ ഭാവത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 ലജ്ജയിൽ മുങ്ങുന്നൊക്കെയു ചൊന്നാൾ
 നാരിയും പുറംസന്ദർശനം പോക നീ
 വിരഹനാകിലുഗിന്നതന്നെ.
 ബീഭത്സതന്മയെ കായമെങ്ങൊട്ടും
 ബീഭത്സമാക്കിപ്പുറത്തുനിന്നുപോൾ.
 ഏതൊന്നി വേണ്ടകെന്തെന്നല്ലാത്തൊന്നിച്ചു
 ചിന്തിച്ചു കണ്ടു കെളിഞ്ഞുചൊന്നാൻ.
 ഷണ്ഡതന്മയെന്നുമിങ്ങലും കൈവിട്ടു
 പണ്ടെവനായിട്ടു മേവുകയാൽ
 ബ്രഹ്മം പകന്നു കലർന്നിന്നീടുവാൻ
 പാപികളോടു പറഞ്ഞു കാലം
 കോപിച്ചു ദേവി ശപിച്ചുനിന്നീടിന
 ശാപവും വന്നു ഭവിക്കുമെന്നാൽ
 പ്രത്യേകകാലം കഴിഞ്ഞുനിന്നീടുമ്പോൾ
 മകനായിവന്നീടുമെന്തും ചൊന്നാൻ.
 ശൂന്യനായുള്ളൊരു രാഹുവെ വേറിട്ടു
 വാരിജകാക്കകെന്തെന്നുപോലെ
 മേവിനിന്നീടുന്ന സുന്ദരിനയോടു
 ദേവകൾനായകനെന്ന് നേരം
 നിർമ്മലമാകയാൽ പൊന്മകുടത്തെയും
 സമ്മാനിച്ചുവെട്ടു നൽകിപ്പൊന്നാൻ.

കാലകൗതുകം.

ഉത്രാടനായുള്ള രാമജന്മദിനം വന്നു
 പൂരിപ്പിച്ചിടുന്നു പാരമർത്തം
 നിഗ്രഹിച്ചിടേണം വൈകാതെയിന്നിപ്പോൾ
 വിഗ്രഹത്തിന്നു സൂനിയെ നന്നായ്
 ഇല്ലവിമാനത്തെ വെണന്നിനീടനു
 സ്വന്ദനമേറിയണത്തു നേരെ
 കാലന്നു നല്ലൊരു കാഴ്ചയായ്വേദ
 പാല നൽകീടിനാൻ നാൽവരെയും
 നാശമകുന്നുള്ള ദേവകളെല്ലാം--
 മാരിയും ചൊല്ലിനാക്കുന്നതും.

അദ്ധ്യായം ൨൯.

—o—o—o—

കല്യാണസൗഗന്ധികം.

പാവകനേത്രനെ വന്ദിച്ച ചെഞ്ചെമ്മേ
കേവലം ചോരയായ നാരദനാൻ
പാത്ഥിവിവീരനെ കണ്ടൊരു നേരത്തു
പാർത്തു പാത്ഥീവല്ലഭനാൻ
പ്രസന്നമാജ്ഞാർത്ഥം കൊടുത്തതും
സ്തപനം വന്നീടുമെന്നുള്ളതും
സ്വർഗ്ഗത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ മുക്കുണ്ഡൻചൊല്ലാലെ
നിർദ്ദിഷ്ടീകിനാനെന്തും ചൊന്നാൻ:
ദൈതനായുള്ളൊരു മനാവന്ദനമെ
തരത്താപമൊക്കെയടക്കുവാനായ്
പണ്ടു കഴിഞ്ഞുള്ള മനാവന്ദനമെല്ലാം—
മുണ്ടായിവരുള്ള ദേവനെയും
നരന്മാരുളായുള്ള ഗാമകളോടൊക്കെ
പിന്നയും പിന്നയും ചൊല്ലിക്കൊല്ലി
മാനസംതന്നിൽ ചതുർന്നിനീകിന
കീനത പോക്കി വിളങ്ങുന്നൊരു
മല്ലികാവേണിതൻചൊല്ലാലെ മാരുതി
കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിനായി
വണ്ണം തീരക്കണ്ടൊരു മാമല തന്നിലും
ചെന്നൊരു മെല്ലെ കരേരുനേരം

സ്വപ്നനായുടനോടി മാർഗ്ഗത്തിലത്രയും
 വൃദ്ധനായുള്ളൊരു വാനരനെ
 ചെല്ലിച്ചുപോകുന്നതാചാരമല്ലെന്നു
 ശങ്കിച്ചു നീക്കുവാൻ ചൊല്ലുന്നേരം
 വൃദ്ധനകൊണ്ടുനീക്കേതുമെ നീക്കുവാൻ
 ശങ്കിതിരില്ലാതിന്നു പാരമെന്നാൽ
 മാർഗ്ഗത്തിൽ വീടണയെ വാലുമെടുത്തരു
 നീക്കിനിന്നുവൊഴു പോകയെന്നാൻ
 മുഖ്യമരമായുള്ള നൽഗമനത്തെക്ക-
 യഗ്രത്തെക്കൊണ്ടു നീക്കുന്നേരം
 രോമവും കൂടിച്ചുളിച്ചിരില്ലെന്നിട്ടു
 ജീമപരാക്രമനായ ജീമൻ
 മാനവും കെട്ടുളെ നിന്നതു കണ്ടിട്ടു
 വാനരനായകൻ അങ്ങു ചൊന്നാൻ.
 വീരനായുള്ള നീ ദാമലതന്നിലി-
 ന്നാരോഹിച്ചീടവാതെതു മുഖം
 ആരായതെന്നതും ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൽ
 പാരാതെ പോയാലുമെന്നു വേണ്ടു.
 മറ്റൊന്നു കേട്ടൊരു മനുവൻ ചൊല്ലിനാൻ
 നിന്നോക്കൊഴിഞ്ഞു ഞാനിതിരേളും
 മാററാഞ്ഞു ചെറുത്തവരാരുടേ
 തോററുതില്ലേതുമെ തേറിനാലും
 നിൽക്കുന്നായി പിളക്കിനിന്നീടുന്ന
 ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞൻ സോമൻ ഞാൻ
 ശക്തനായുള്ള സമീരണത്തങ്ങടെ
 പുത്രനെത്തളതു തേറിനാലും
 ഭ്രാന്തവെന്നിക്കിനെ കേട്ടൊരു നേരത്തു
 പ്രീതിനായ് ചൊല്ലിനാൻ വാത്സന്താൻ

വാട്ടമകന്നൊരു മന്നവ! നിന്നുടെ
 ജ്യേഷ്ഠനായുള്ളൊരു മാരുതി ഞാൻ.
 ഞങ്ങളനാസൂരന്മാരെന്നുതന്നിങ്ങപ്പോ-
 ഉഞ്ചെലി ചേർത്തു പ്രജ്ഞനജൻ
 ലങ്കയ്ക്കു ചെല്ലുവാൻ വാതിയി പണ്ടു നീ
 ലംഘനംകൊള്ളൊരു രൂപമിപ്പോൾ
 കാഞ്ചനീനേരനമാകാംകുറയുണ്ടാകുന്നു
 മേന്മേലൊരെന്നുടെ മാനസത്തിൽ
 ഇരുകൊണ്ടുള്ളതു കേട്ടൊരു നേരത്തു
 ശക്തനായുള്ളൊരു ശ്രീഹനുമാൻ
 ചാല വളർന്ന ചമഞ്ഞുതൂങ്ങിനാൻ
 പ്രാലേയമാമലയെന്നപോലെ.
 ഹോമമായുള്ളൊരു രൂപത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 പാശം തളിർവൻ വീണ നേരം
 ഭസ്മമുറുപ്പു കീനിയും പോക്കിനിന്നുമിനോ-
 മാരവോടടുത്തു നേരം
 ഉവെകൊണ്ടു പോയൊരു വായുതന്തുജ്ഞാൻ
 പൊയ്ക്കുതൻതീരത്തു ചെന്നു പിന്നെ
 വിശ്രമം പൂണ്ടുള്ള ദാനവന്മാരെയും-
 മക്കുണ്ഡം കൊന്നങ്ങു വീഴ്ത്തി നേരെ
 ചാടവായുള്ളൊരു പുഷ്പത്തെക്കൊണ്ടെന്ന
 അയ്യതൻകയ്യിലെ നൽകിനിന്നാൻ.
 ജ്യേഷ്ഠനെക്കണ്ടുള്ള കെഴിത്തുകമോശോകന
 വാട്ടമകൻ പറഞ്ഞു പിന്നെ
 ആയാസം കൈവിട്ടു വായുതന്തുജ്ഞാൻ
 നായാട്ടിനായിട്ടു പോയ നേരം
 ഉർജ്ജ്വനായൊരു നിജജ്വരൈവരിതാൻ
 ഗർജ്ജിച്ചു വന്നിവർ നാൽപ്പരെയും

പാദത്തെ കൊണ്ടു നടന്നതു കേട്ടിട്ടു
 വീടനായുള്ളൊരു മാമുതിരൻ
 മണിവനത്തുവർത്തനക്കു കണ്ണത്തെ
 ഖണ്ഡിച്ചു ഭൂതലം തന്നിലിടാൻ
 വേദന കൈവിട്ടു ചിന്നെയങ്ങല്ലൊരു
 ശേഷനായുള്ളൊരു മാമുലമേൽ
 മേവിനിന്നീടുന്ന കാലത്തു വന്നിതു
 ഭദ്രവകൾകൊണ്ടു നന്ദനന്ദൻ
 അഗ്രജമാനെയും വന്ദിച്ചു ചെഞ്ചമേ
 മുക്കണ്ണൻ തന്നെക്കു ചൊല്ലിനാലെ
 സ്വപ്നത്തിൽ ചെന്നുണ്ടു രാക്ഷസവീരനെ
 വിഗ്രഹം ചെയ്തു ജയിച്ചു നേരം
 ബാലനിക്കാകുമേലുൻ അനോളു
 ലീലതത്ത്വവത്തു-പിണ്ണത്തലാരം
 ബാണങ്ങൾ നൽകിയതു പ്രകാരവും
 ചേങ്ങൊരു സ്വന്തമുമാനിക്കോതി
 മാനസത്തിൽ വളർന്നിന്നീടിന
 ഭീനത പോക്കി വിളങ്ങുമന്നാരം.

ശേഷമനുവാദം.

ശേഷനായുള്ളൊരു കൈലാസം കൈവിട്ടു
 ദൈവതവനത്തിലക്കത്തു പുക്കൻ,
 വൈരിയായുള്ള സുയോധനൻ തന്നെക്കു
 പെരുത്തും കൂട്ടുവാണെന്നൊരു നാൾ
 വാളികൾ മുന്മാത സേനകൾ കൂട്ടിറു
 രാജപിറവങ്ങളും പൂണ്ടു നന്നായ്
 ഗാനം തുടങ്ങിന മേളം കലർന്നു
 കാനനം തന്നിലെ വന്ന നേരം

യുദ്ധത്തിനായിട്ടു വന്നവരെക്കുറിപ്പിനാൻ
 ശക്തനായുള്ളൊരു ചിത്രസേനൻ
 കണ്ടൊരു നേരത്തു സേനകളെല്ലാം
 മണിനാനോരോരേ ഭിഷകന്മാരും
 ഗുഹനായുള്ളൊരു കൈരളവുമുൾക്കൊ-
 ന്നപ്പട്ടെന്ന് ചൊൽ വിടിച്ചുകെട്ടി
 അഞ്ചരമാറ്റുക പോകത്തുകണ്ടിനാ-
 നന്തകളെല്ലാം ഗന്ധർവ്വന്മാർ
 ശക്തന്മാരായുള്ള മനവന്മാരെ
 ഉത്താനമാവത്തെ പൂണ്ടുനിന്നാൻ
 ബലനായുള്ളൊരു മനവന്മാരെ
 അധർമ്മന്മാരെയുള്ള ദേവികപ്പോരും
 കാലകൻറ സുന്ദരൻ കാലിന്ന വരിച്ചു
 പാവിച്ചുകൊള്ളുന്നതെന്ന് ചൊന്നാൾ
 അന്തകസുന്ദരൻ ചാല്ലാലയത്തു നൻ
 ഗന്ധർവ്വന്മാരോട ചെന്നെത്തുന്താൻ
 ചേരനേറു നിന്നുള്ള വീണകളോരോരോ
 ബാണങ്ങൾകൊണ്ടു നുകൻ നേരം
 വേലാമതിലേതെ നിന്ന ചൊറായ്ക്കൊൽ
 ഭൂമിപൻ തന്നെയൊഴിച്ചു ഒരുല്ല
 വാനിടം മുനിട്ടു പോയൊരു നേരത്തു
 വാനവർകോരുക നന്ദനൻതാൻ
 അന്തകസുന്ദരൻ ചാലത്തുക്കിനാൻ
 കിന്തിപുരയിലേതെ നേരെ
 വന്മനായുള്ളൊരു ഗന്ധർവ്വൻ ബന്ധിച്ചു
 വിദ്യുതത്താക്കിന കൈകൾ കണ്ടാൻ
 മണിനായുള്ളൊരു നാമിനിവരോടെന്ന
 നാണത്തെപ്പൂണ്ടു നടുങ്ങിയത്രെ

അങ്ങോളകാഞ്ഞങ്ങുനവ പന്തിപ്പാൻ
 മുഖിൽ പന്തിക്കാഞ്ഞുതന്നു തോന്നാ
 തിട്ടതി പൂക്കളുള്ള മണവനെന്നെയും
 കെട്ടഴിച്ചുവോടയച്ചു പിന്നെ
 കാമിനീക്കന്തടെ ചൊല്ലാലെ പോയങ്ങ
 കാലുകുത്തനിലകത്തു പൂക്കർ,
 മണവനെന്നെയും നാമ്പാട്ടിനായിട്ടു
 സന്നദ്ധനായി നടന്നനേരം
 രേഖാനായുരേച്ചോർ പന്നഗവീരന്റെ
 പാദം പിടിച്ചു മുറുകി നേരെ
 വായും പിളന്നു വിഴുങ്ങിനിന്നീടുവോ-
 ളായാസം പൂണ്ടുള്ള വായുപുത്രൻ
 മിണ്ടുവാൻ വല്ലാത്ത കോരയും പൂണ്ടുള്ള
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന ധർമ്മപുത്രൻ
 ഭഗവത്തിൽ ചെന്നു തൊട്ടനേരം നേരത്തു
 നാഗത്തിൻവേഷവും ധരിച്ചിരുന്നു
 വിണ്ണുകുത്തനിലകത്തു പൂക്കീടിനാൻ
 പൂണ്ണവാനായ തരുതിപ്പുത്രൻ
 പാപിയാരുള്ളോരു സൈന്യഗാർത്താനല്ലോരും
 ഔഷധമിതനെന്നെയടുത്തു മെല്ലെ
 പോകുന്ന നേരത്തു ഭോഭനം കേൾക്കുമ്പോൾ
 ഭഗവത്തിൽ വന്നിട്ടു വായുപുത്രൻ
 കള്ളനായുള്ളവൻ തന്നെയും ചെഞ്ചമല
 തല്ലു കൊടുത്തു പിടിച്ചുകെട്ടി
 അറയ ചെല്ലുനന്തൻചാരത്തു കൊണ്ടുപോ-
 ടെയെന്നെറി വേണ്ടതു ചൊൽകയെന്നാൻ
 ചേതനം പോക്കൊല്ല ചൈതന്യം വന്നീട്ടും
 ഭഗവാമരിക്കുന്നു കെട്ടോടും

പഞ്ചതപ്യെയാതെ പഞ്ചകന്തനെയും
 പഞ്ചശിവവെച്ചുതട്ടു നിന്നാൻ.
 ക്ഷീണനായുള്ളവൻ നാണവും പൂണ്ടുപോ-
 യെന്നാകുമേഖരൻതന്നെ നശ്ശി
 ശത്രുക്കളോടു ജയിക്കേണമെന്നിട്ടു
 ഭയനിയും പൂണ്ടു ഭയിച്ചിരുന്നാൻ.
 മയ്യന്താക്കൊന്നിട്ടു മനുവരൈവരും
 ഒക്കെതവനത്തിലകത്തു പുരാൻ
 അന്നൊരു സാമുങ്ങു വന്നതു കാണായി
 വിന്നത പൂണ്ടുള്ള മാരണനെ
 വിപ്രങ്ങളും കൂടാതെ പാലിച്ചുവെച്ചുള്ളും-
 രഗ്നിഹോത്രത്തെ മറച്ചുവെച്ചാൻ.
 പാപികളാമാലുകെന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
 താപത്തെപ്പൂണ്ടൊരു രൂപതിതാൻ
 ഭിദ്യന്മാരായുള്ള സോദരവീരരെ
 വെച്ചേറെ അടിയുയച്ചുനിന്നാൻ
 ആരാഞ്ഞുപോയുള്ള മന്നവൻ നാൽവര-
 മോരോരൊ ദിക്കിൽ നടന്നനോടി
 മെന്തിമെഴുന്നോരു താപത്തെപ്പോക്കുവാൻ
 പൊതുതൻതീരത്തു ചെന്നു പിന്നെ
 തണ്ണീർ കുടിപ്പാളു നിന്നൊരു നേരത്തു
 തിണ്ണം കുളം മയങ്ങി വീണാൻ.
 മന്ത്രിനായകുള്ളൊരു ധർമ്മന്തങ്ങൾ
 മുന്നിമിത്തങ്ങളുണ്ടായ്തന്നു.
 സന്യാസം പൂക്കഴിഞ്ഞ മന്നവാൻതാനപ്പോ-
 ത്തരണമോടു കലൻ നടന്നായ്
 ആരാഞ്ഞു നീള നടന്നതുകുടിനാ-
 നോരോരോ കാനനംതന്നിളയ്ക്കും

ചാരുവായുക്കളോരു പാപികാതന്മാരെ
 ചാരത്തു തെല്ലെ പോയ് ചൊല്ലുന്നേരം
 കോതനമാത്രമാണ്ണു കാണാതി
 സോമരവീരന്മാർ നാൽവരെയും
 ചാരത്തു ചെന്ത തലോടിനിന്നമ്പോട
 പാരിച്ചു അപവും പൂജയ്ക്കു മേന്മേൽ
 പൊനീയം കോരിപ്പകിട്ടു നിന്നീടുമിത്
 മീനത പോയിടുന്ന നല്ലി
 ചാരത്തു ചെന്നതു തിന്നൊരു നേരത്തു
 ദൂരത്തു നിന്നൊരു വാക്കുണ്ടായി.
 തീർത്തൊല്ലയെന്നു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ
 തീർന്നൊരെന്നു കാരണമേയ്
 വെള്ളം കുടിച്ചു മടങ്ങിനിന്നീടുമ്പോ-
 ള്ളളം തളന്നു മയങ്ങി വീണാൻ.
 മിന്നത പൂജയ്ക്കു മയങ്ങിവീണീടിന
 മന്നവന്മാരിലൊക്കെതന്നെ.
 ചൊല്ലിനിന്നീടിനാവല്ലലും കൈവിട്ടു
 കൊല്ലാതെ നൽകവെന്നനിമിമന
 യുകതിനായുള്ള ശരീരീവാശേക്കൊരെന്ന
 സന്ദർഭം ചൊന്നതിന്നത്തരമായ്
 പ്രശ്നങ്ങളായുള്ള വാക്യമെന്തോരെന്ന
 യന്തത കൂടാതെ ചൊല്ലിപ്പൊല്ലി
 സാസത്വപത്രന്മാരായിയായ് നാൽവരും
 സാമുണ്ടായതു തീർത്തുകൊണ്ടാൻ.
 അതുകൊണ്ടൊട്ടു പൂജയ്ക്കു നാല്പത്തു
 കണ്ഠീതന്മാരെ നോക്കിപ്പൂണാൻ.
 മോഹമേറേ കൈവിട്ടു മന്നവ! നിന്നുടെ
 സ്നേഹവും ധർമ്മവും കാണേണീനായ്

വിപ്രന്മാർക്കുള്ള ഒരു സാധനം തന്നെയും
 ക്ഷിപ്രം മരച്ചിറ്റു വെച്ചു പിന്നെ
 തെങ്ങിയിവന്നീടുന്ന മണവന്മാരെയും-
 മിണ്ടലാക്കീടുന്നതെന്നും ചൊല്ലി
 അഗ്നിയെപ്പാലിച്ചു പോയെന്ന സാധനം
 വിപ്രന്മാർക്കു കൂടാതെ നൽകി നേരെ
 പോയവർക്കു വേണ്ടതെന്നും താഴെപ്പറഞ്ഞ-
 കാര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജയിക്കെയെന്നും
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മരത്തുനിന്നീടിനാൻ
 മംഗലനായ് പെരുൾജന്തൻ
 ആമണത്തന്നെ ഒരു വേദന തീർത്താൻ
 വീരന്മാരെക്കൊന്നും അല്ലയായ്
 പാതകവൈതൽപാതാൻ പിന്തിട്ടു
 ചൈതന്യത്തിൽ വസിച്ചുനിന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൩൦.

മാന്യനഗരപ്രവേശം.

സത്യവും ധർമ്മവും പാലിച്ചുപോരുന്നെ-
ത്തമ്മിളുപനീയെന്നൊരു നാൾ
മാരുതിമുഖനായ സോദരന്മാരെത്തൻ-
‡ചാരത്തു കൊണ്ടു പറഞ്ഞൊരുപ്പോൾ.
നീട്ടാരുന്നിത്ത രാജധിരാജഭട്ടം
ഭക്തനും നാട്ടമകനുമെല്ലാം.
മുഖനായോരോരൊ കാനനം തിന്നിയെ
നിന്ന കഴിച്ചുതെ പന്തീരങ്ങളും
പാലിച്ചു മേവുണ്ണാമേന്മാനവാസത്തെ
പുരിച്ചുകൊള്ളുന്നതെങ്ങിനെ നാം
ജാതിയും തന്നിയെ മാലോകരാരുടെ
നേരെ തൊക്കുന്നറിയാതെപ്പറ്റം
ഒട്ടുപഴിയോടു കലനം നാളമെവരും
സുപവും ചാല പകനം നന്നായ്
‡വേറിട്ടുപോകാതെ മേവിനിന്നീടേണ-
‡മാനങ്ങളെങ്ങനാലനിന്ന മുറവ
മുഴുമാർ നശെയറിഞ്ഞുനിന്നീടിയെ
നഷ്ടമാല്ലോമല്ലോ ചെല്ലുന്നല്ലാം

‡ ചെമ്മു.

* മാർ.

‡ പിന്നീടുപോകാതെ.

കേണുനന്തയല്ലല്ലു കാണനാകുന്നിഹല-
 ഞ്ഞെന്തെ വാഴ്കെന്തെ വന്നൊക്കും.

എന്തെനി നല്ലതെന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചി-
 ത്തഥനായല്ലൊ ഞാൻ മേവുന്നിപ്പോൾ.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി നടുങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 മംഗലനായുള്ള മണവനെ

കണ്ടൊരു നേരത്തു കീമന മാനസ-
 മിണ്ടലായ് വന്നതെ പണ്ടേതിലും
 അത്തന്നെത്തന്നെ മാനസമങ്ങിനെ
 അരുപിജനാകാമദൈവത്തുനെ

കാമുകിയാരുടെ വേറെ കാഞ്ചനാൽ
 കാമിനീയായുള്ള പാഞ്ചാലിയും
 ദൈവമായുള്ള ഒരു വാരിധിതന്നിൽ പോയ്
 മംഗലായ് വീണ്ടു തളന്നാളേററും

വേദനെ പൂണ്ടുള്ള സോദരന്മാരെയും
 ദയ്യയെത്തന്നെയും കണ്ടുനേരം
 വേരോട്ടു വേറായ ഭാരതവല്ലോല ചൊയ്
 പാരിൽ വീണീടിനാൻ യശസ്വതൻ

അന്നേരം വന്നാനലേറച്ചനാം ദേശികൻ
 മണവൻചാരത്തു മെത്ത പിന്നെ

മൂർഖപൂണ്ടീടിന മണവൻതന്നെയും-
 അപരിചിച്ഛിച്ചതെന്നാണു ചൊന്നാൻ.
 വീരനായുള്ളതായി വേദനെ കൈവിട്ടു
 ധീനായ് മേവുക വേണ്ടതിപ്പോൾ
 മാമുനി ഇങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടമല്ലാ-
 ഉമോദം പൂണ്ടുള്ള ധർമ്മന്താൻ

സോദരന്മാരുമാനാരോഭവോടങ്ങു
 പാതോർ കുന്നിട്ടു ബ്രഹ്മികളാന്നാൻ.
 ഘോരമായ് മേവുന്നൊരജ്ഞാനവാസമാം
 വാമിധിലാലനം ചെയ്തുകൊണ്ടുവാൻ
 കരുണപൂരമാം നെരവിനെ നൽകേണ-
 മാർഗ്ഗനായുള്ളൊരു പാതാതെ നീ.
 ഏന്നതു കേട്ടോരു ധൈര്യനാൻ ചൊല്ലിനാൻ
 നിന്നൊരു മന്നവന്മാരെ നോക്കി
 കെരുകുപീരവിത്തു നിന്നീടാതെ
 കാരാണ്ടു പണ്ടു പറഞ്ഞവണ്ണം
 വൃഗവും കൂടാതെ മേവിനിന്നീടുവാൻ
 ഗുഹ്യമായുള്ളൊരു മന്ത്രപ്രദേശം
 ധന്യനായുള്ളൊരു മന്നവ നീയെന്നു
 സത്യാസിനായിച്ചുമാത്തു നന്നായ്
 വൃത്തികൾനാഥനായ് മേവിനിന്നീടുന്ന
 വിഷ്ണുവിൻനാമങ്ങളോതിയോതി
 വാസങ്ങളൊറ്റവും പൂരിച്ചു മേവുന്ന
 മന്ത്രമേറീപുറൻറ കോട്ട പൂക,
 മറെറായി കിഴക്കെ പാലകനായിട്ടു
 തെറ്റൊന്ന പൂ കേണം മീമസേനൻ
 മണ്ണെൽ വിളങ്ങുന്ന മാലോകമാതമെ
 ധർമ്മന്മാരെറന്നു ചൊൽകയില്ല.
 മംഗലനായുള്ള മന്നവപീരനോ-
 കിങ്ങിനെ ചൊല്ലിയതൊമുനിയൊ
 ചാരത്തു ചെന്നു വണങ്ങിനിന്നീടിന
 മാതന്തപുത്രനെ നോക്കിപ്പൊന്നാൻ.
 നീലിമ കോലിന ചോലയും പൂണ്ടങ്ങു
 നീളമായുള്ളൊരു വാഴ്ചമായി

മനിയും കൈക്കൊണ്ടു ഗർവിതനായിട്ടു
 ഉർവ്വീശന്തസെ കോട്ട പൂക.
 ഭ്രാന്തായുള്ള ധനഞ്ജയീ നീ പണ്ടു
 നിദ്രയു പൂണ്ടു കിടന്നതേരം
 കോമളമാനൊരു ബ്രഹ്മത്തക്കൊണ്ടുവാൽ
 കാമമൊൻ പൂണ്ടുള്ളൊരുർവ്വശീതാൻ
 ചുരുനനക്കുള്ളൊരു ഭാവവുമോരൊണ്ടു
 സത്പരം വന്നു തൊട്ടുന്നതേരം
 ഒണ്ടിയിണന്നു പ്രഭുക്കിണം ചെല്ലുകൾ
 പെട്ടെന്നു കവിട്ടു കൂപ്പുനേരം
 ലജ്ജയാന്യുള്ളൊരു വാരിധിതന്നിൽപോയ്
 മജ്ജനം പെട്ടൊരു ദേവനാമീ
 ഷണ്ഡനാമെന്നു ശപിച്ഛൊരു വേഷമി-
 ന്നൊണ്ടൊപ്പം പൂണ്ടു നടന്നുകൊൾവാൻ
 അശ്വിനീദേവകൾ ചുരുനിൽ മൂത്തവൻ
 അശ്വത്തിൽ ചിത്തമറിഞ്ചു സനാത്
 രക്ഷിച്ചുപോയന്ന ബാലകനായിട്ടു
 അക്ഷണം പൂർക്കണമാലയത്തിൽ
 കാലിക്കിടാക്കളെ പാലിച്ചുപോയന്ന
 ബാലകനായിച്ചുമണു നന്നായ്
 ദാമവാ കോലുമായ് നിന്നവന്തന്തെ
 ധാമത്തിൽ പൂർക്കണം മറ്റൊരവനം
 ഐവദീപ്തിയാ വേഷപ്രകൃതനായ്
 വെട്ടേറെ ചെന്നു കോട്ട പൂക.
 ഭാര്യയായു കൂടെ ക്രമപഥിദേവിതാൻ
 സൈന്ധവീ പാലിച്ചുമണു നേരെ
 മാലതിമാല പൂക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള
 മാലയും മലം കണ്ടു കോട്ട പൂരിൽ

സുന്ദരിയായ സുഭദ്രാതാനരോഥട്ട
 സന്ദേശം കൂടാതെ സംഭാവിരമം.
 ഇങ്ങനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ
 മംഗലനായുള്ള മാമുനീന്ദാൻ
 ഭക്തികന്മാരെയും വന്ദിച്ച ചെങ്ങാടൻ
 കേശവൻതന്നെയുമുള്ളിൽ നാണി
 പാതാതെ ചെന്ന വിരാടമഹീപകൻ
 വേതാരണ്യത്തിലകത്തു പുകാരൻ
 ധന്യശ്ശുഭാശുഭമൊരായുധമെല്ലാമെ
 വഹിതൻകൊമ്പോടു ചേർത്തു നന്നായ്
 അകമ്പാടു ബന്ധിച്ചു സാന്നിദ്ധീകരോ-
 രംബരംകൊണ്ടു ചൊരിഞ്ഞു മെല്ലെ
 ശ്രീലാം തന്നിലെ തുള്ളിനിന്നീടിനാൻ
 ഭീതിയകന്നുള്ള വാതജനാൻ
 സന്യാസിയായിട്ടു യജ്ഞശാസ്ത്രാൻ
 കുണ്ഡൻതൻപാതോരങ്ങളിൽ നാണി
 നാമജ്ജ്ഞോരോന്നെ ചൊല്ലിനിന്നുവൊ-
 ധാമത്തിൽ ചെന്നു പൂകുന്നേരം
 ഭഗാപുരപാലകൻ കണ്ടുപോയ് ചെന്നിട്ടു
 രൂപതിയോടു പറഞ്ഞാനപ്പോൾ.
 മസ്തരിയുണ്ടെല്ലോ വന്നതുള്ളെന്ന
 സല്ലരിച്ചീടുവാൻ കാലമാന്ദി,
 എന്നതു കേട്ടോരു മന്നവന്മാനപ്പോൾ
 ചെന്നു കയ്യിട്ടു കൂപ്പിനിന്നാൻ
 വിഷ്ണുരം മുന്ധായ പൂജയെച്ചെയ്തിട്ടു
 തുഷ്ടനായ് നിന്നു പറഞ്ഞാനപ്പോൾ.
 ആഞ്ഞുകൊണ്ടെഴയിന്നാശകൾ സായിപ്പാൻ
 പ്രാജ്ഞനായുള്ള നീയിൽ നേരെ

ജന്മമൊത്തത്താലും കൂടാതെയിങ്ങിനെ
 പോരുവാൻ വന്നതിന്നെന്തു മൂലം
 ഏതൊരു കേട്ടോരു സന്യാസിതാനുപാധം
 തന്നിലെ പുഞ്ചിരി തൂകിത്തൂകി
 വഞ്ചനാം കൂടാതെയുള്ളൊരു വാക്കുക-
 ഉഞ്ചാതെ ചിന്തിച്ചു നിന്ന ചൊന്നാൻ.
 ബന്ധമകാതി കലർന്നിന്നീടുണ
 ദന്തിതൻനാമതാം നൽപരിയിൽ
 തിരക്കുതൻകെ സുസംവാദകവാദ്
 കന്തിയിലുണ്ടായ മന്നവന്റെ
 ദോഷവും ദോഹിയും നമ്മുടെ ജീവനം
 ദോഷമൊന്നൊത്രയോർത്തതോരും
 കാണിയുമെങ്ങളിൽ പെരിട്ടുപോമാരും-
 മുണികൽപോലുമറക്കുകയും
 ഇഷ്ടമാകയാരോരോ മീലകളാണ്ടൻ
 തുഷ്ടരായ് നിന്ന വിള നടുക്കാലം
 ദർശനായുനുള്ളൊരുതാമൻ ചൊല്ലാലെ
 സമ്മതി കൈവിട്ട മന്നവന്മാർ
 ഭൂതലം തന്നെയും ഭൂതിയും ചെഞ്ചമെ
 പൂതികൽ തോല്പിച്ചു വീണ്ടെന്നേരും
 ഭീനത പുണ്ടുള്ള ചാണഡവർ പോരുങ്ങു
 കാനനംതന്നിലങ്ങൊരു കാലം
 സേവകരായുള്ള വേദിയരെല്ലാം
 കേവലം വേറിട്ടു പോയ നേരം
 ചന്ദ്രനാളുള്ളൊരു ദേശികൻ വന്നതി-
 ന്നെന്നോടു ചൊല്ലിനാനെന്നൊരു നാൾ
 കാനനം തന്നിൽ നടന്നുനിന്നിങ്ങിനെ
 ഭീനത കോലുവാണെന്തു മൂലം.

ഉത്തമനായുള്ള മത്സ്യകന്ദ ചാരത്തു
 സന്തപര പൂകനീയെന്നിങ്ങിനെ
 മേന്മേലെയെന്നൊട്ടു ചൊന്നതുകാരണം
 കാണമതിനായിട്ടു വന്നിതു ഞാൻ
 എന്നതു കേട്ടൊരു മനവൻ പിന്നെയും
 വന്ദിച്ചുനിന്നു തെളിഞ്ഞു നന്നായ്
 ആഖയാതന്നിലെ കൊണ്ടുപോയവന്മാരു
 ചാലെയെത്തിങ്ങു വിളങ്ങും കാലം
 വാമരായുള്ളൊരു ബാഹുവിലയ്ക്കൊട്ടു
 ഭീമമായുള്ളൊരു കോനികയും
 മുഷ്ടമൊയൊരു പരംഗവും ദേവിയു-
 മിക്കണം മഴറ്റത്തിൽ ചേർത്തു നന്നായ്
 പാപകർമ്മങ്ങൾ കൈതൂടുന്നതൊട്ടു
 പാക്കനെ ചെന്നാനുമൊരുതിത്താൻ
 വണ്ണം നിരണ്ടൊരു തൂക്കത്തക്കങ്ങിട്ടു
 തിണ്ണം തൂക്കുന്നൊരു മനവന്മാൻ
 നീയാക്കുന്നിങ്ങിനെ ചോദിച്ചു നേരത്തു
 നീകാൽ നിന്നവന്മാരും ചൊന്നാൻ,
 മുഷ്ടമായുള്ളൊരു ഭോജനംതന്നെയു-
 മിഷ്ടമാംവണ്ണം പചിച്ചു നന്നായ്
 ഇല്ല നിരണ്ടുള്ള വൃശ്ചസനജാലവും
 വെച്ചുവിളമ്പുവാൻനിന്നു നേരെ
 പാരിക തന്നിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 പാപകന്മാരിൽ പ്രസിദ്ധനിഞ്ഞാൻ
 മത്തഗജമുദരതന്മസ്തകം തന്മീനെ
 സന്തപര പായുന്ന സിംഹമുള്ള
 മുഷ്ടികളേല്പിച്ചു നഷ്ടമാക്കീടവൻ
 ദ്രുഷ്ടമിച്ഛുന്നതു മന്ദറിനാലും

വീരനായകനാണെന്നു കേൾട്ടാൽ ഭക്തമണ്ഡൂ
 പാരിച്ചു മോക്ഷതാലനത്തന്നെ
 കാമനശാലയിലാക്കിനിന്നീടിനാൻ
 നീതിയിലന്നവന്തന്നെയപ്പോൾ
 പാപകരവലകളാലാലിച്ചുത്തവൻ
 പാരം തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങും കാലം
 വീണയും വേണവും താളവും ചെങ്കിടമെ
 പാണിത്തലങ്ങളിൽ ചേർത്തു നന്നായ്
 കാഞ്ഞനോർ കണ്ണിൻ കന്യകയെന്നാമ-
 ഞ്ഞാണെന്നിങ്ങിനെ തോന്നുവെണ്ണം
 വിടലകുകോലകെ സുന്ദരനാമ്പോട്ട
 ഷണ്ഡനായ് ചെന്നങ്ങു പൂജ പിന്നെ
 വേണുവുദ്ധിനിതല്ലാനന്ദമാവട്ടെ
 മേഞ്ഞറ രാഗവും പാടി നന്നായ്
 ഭന്നവവീണ കാഞ്ചനീനാതിട്ട
 തന്തടെ വിദ്യകൾ കാട്ടിനിന്നാൻ
 ഉത്തമവിദ്യകൾ കളകളിങ്ങോട്ട
 മിത്തം തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുമന്നാൾ
 ഉത്തമനായുള്ള പുത്രനന്തന്നെയും
 ഉത്തമന്മാരുള്ള പുത്രിയേയും
 വിദ്യകൾ കോലവാനാക്കിനിന്നീടിനാ-
 ന്തന്തമയായ ശിഖണ്ഡിയിങ്കൽ
 കാലകാലങ്ങളുള്ള വിദ്യകളോരോരെന്ന
 ചാലപ്പരിച്ചു വിളങ്ങുംകാലം
 നാശപെത്തപ്പാലിച്ചു പോയന്നു ഭാസനാ-
 യശപികൾതന്തടെ നന്ദനൻനാൻ
 വാട്ടമകളുള്ള മത്സ്യമരവീപന്റെ
 കോട്ടയിലങ്ങോട്ട ചെന്നു പുക്കാൻ

കാലിക്കിടാക്കളെപ്പാവിച്ചു പോയന്നു
 ബാലകനായിച്ചമുക്കു നന്നായ്
 ഭാര്യ കോലശായുന്നവന്നൊരു
 ധാമത്തിൽ പൂകിനാൻ മരേറവനും.
 ഐവതമിങ്ങിനെ വേഷപ്രകൃതനായ്
 വെണ്മേറെ ചെന്നങ്ങു പൂക്കു വീടന്നു
 തന്നുടെ തന്നുടെ വേലകളേക്കുമെ
 നന്നായിച്ചുതു വിളങ്ങുകാലം
 ചാത്തൊരുമെങ്കിലും ക്രൂരപട്ടികമേറിയാൻ
 സൈന്ദവ്യഭൂപത്തെക്കൊല്ലുവാനായ്
 ശോഭ കലന്നുള്ള ചെലകളും കുറും-
 ജ്ഞാതാണങ്ങളും നീക്കി നേരെ
 കാന്തി കുറഞ്ഞൊരു ചോരയും പൂണ്ടിട്ടു
 കാന്തമൊരുമെങ്കിലും കാന്തിയുടായ്
 മല്ലിക മുന്മായ പൂക്കളുമായിട്ടു
 ചെല്ലത്തുടങ്ങിനാൾ ഹൃദയെല്ലെ
 കണ്ടൊരു നേരത്തു തിന്മകൾചൊന്നതേ-
 നറുണ്ടൊരുതരിണ്ടലാൽ മന്നവന്മാൻ
 അന്നു പൊഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 വരോലും വാണിയെ നോക്കി നോക്കി
 മേഘലനാകയാൽ കാന്തനും നീയുടാ-
 യംഗജമീലകളാണു മേന്മേൽ
 ഭാഗ്യത്തിൻപൂക്കെ പൂർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 യോഗ്യനായുള്ളൊരു നീതാനിസ്സൊരും.
 ഇങ്ങിനെ പോരവാനെന്നൊരു കാതണം-
 മംഗനമാർകലമെഴുവിയാലെ
 പ്രേമമിനന്നുള്ള വാക്കുകൾ കേൾക്കെയാൽ
 കോമളയാമവളാണുതന്നെ

അംഗജബാണമേന്മയുണ്ടായ താപസ-
 നങ്കരമന്ത്രേയിങ്ങുണ്ടുതന്നാൽ
 മെല്ലെമെല്ലെ വളർന്നുടങ്ങുകി-
 ലല്ലലാസ്തന്ന ചമഞ്ഞുകൂടും.
 ഏതെന്നി വേണ്ടതു കൈവരേ തോന്നെ
 പിന്തിച്ചു കണ്ടു പറഞ്ഞാളപ്പോൾ
 അന്തകൻതന്നോളം കൈജഡം പൂണ്ടുള്ള
 ഗന്ധർവന്മാരുടെ ഭാര്യയിത്താൻ
 ധന്യനായുള്ളവൻ കാമിച്ചുനോക്കുകി-
 ലന്നുടെ വന്നവർ കൊല്ലുമെല്ലൊ
 അമരയാകുന്നതു കാനനഭവനാ
 ഉണ്ടയില്ലൊന്നതു തേറിനാലും
 പാണ്ഡവന്മാരുടെ ഭാര്യയാഞ്ഞുവന്ന
 പാണ്ഡവിതന്നുടെ ഭാസിനാണം
 മാലതി മുന്പായ പൂക്കളെക്കൊണ്ടു
 മാലകൾ ചാലക്കൊണ്ടുതൂണു നേരെ
 കർപ്പൂരം കാരകിൽ കുമ്പളം ചന്ദനം
 കണ്ണൂരിയന്നിവ കൊണ്ടു നന്നായ്
 പ്രാലേയത്തോടു ത്തിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടുവെട്ട
 ബാലികാത്തന്നുടെ മെന്തിലെയും
 ചാലക്കുലോടിനിന്നുവെട്ട സന്താനം
 മാലകൾ ചാർത്തുക വേലതാനം.
 ഇങ്ങിനെയാർത്താർത്ഥം മംഗലവാചകം
 ഭംഗിയിൽ നിന്ന് പറഞ്ഞ നേരം
 മകമാർ തങ്കലമരമിന്ദായ് മേവുന്ന
 പകൽലോചനാകെങ്കിലോ നീ
 ഏന്തുടെ അന്തൻഭാസിനായവെട്ട
 നിന്ന വിളങ്ങുകയെന്ന വേണ്ട.

മംഗലനാമൊരു മണവവീരനൊ-
 നിക്കിനെ ചൊന്നതു കേട്ട നേരം
 കാലേരുപ്പാറമേലായും നിമ്നിക്ക-
 മാലയംതന്നിലകത്തു പുക്കൊരും.
 കേസരിനാരീതാൻ അബ്ബകിത്തരുടെ
 അസിയായ് മേവുന്നിതെന്നപോലെ
 ഭൂപതിത്തരുടെ ജാതന്ദാസിയായ്
 പ്രൗഢദിദേവി വിളങ്ങിനിന്നാറെ.

അദ്ധ്യായം ൩൧.

കീചകവധം.

നന്ദസാരമായുള്ള മത്സരമുണ്ടായി
മത്സ്യമഹീപന്റെ കോട്ടത്തിൽ
ഭൂലോകത്തിലെ മാലോകരെല്ലാം
ചാല മുതലായ വനാർപ്പാടും
കാലത്തു വന്നു മണറത്തുകട
സ്വാലനായുള്ളത കീചകന്മാർ
ചാലപ്പുഴയ്ക്കു ലോകത്തായിട്ടു
ആലയം തന്നിലകത്തു പുകാൻ.
അങ്ങനെയുള്ള സുന്ദരനൻചാലാലെ
അങ്ങനത്തവാസമറിഞ്ഞുകാകാൻ
ഉത്സവം അറം നടന്ന നിന്നീടേ
ദണ്ഡംകാർക്കും വൻ നേരെ
ചീത്തയെ മോളത്താലന്നിലും തന്നിലെ
പാമ്പിവിവരം നോക്കിനോക്കി
മല്ലകൾ കാട്ടി വിളിച്ചൊരു നേരത്തു
കല്പനായുള്ളത പാചകന്മാർ
വീരന്മാർ മേറുന്ന ഗുരുത്തിൽ ചാടിനാൻ
വാരണക്കൂട്ടത്തിൽ നിശ്ചലപോലെ
ശിംഗമുന്മാര മല്ലന്മാർ നാലപരം
ഭംഗിയിൽ നിന്നു പിണഞ്ഞാർപ്പാടും

മേലാരനായുള്ളതായ പാപവർത്തനപ്പോൾ
പാരം പിടിച്ചു തെരിച്ചുകൊണ്ടാൻ.

ഇത്രയും പൂണ്ടു മരിച്ചുനിന്നേറെയും
ചെങ്കനൽനേരത്തെ കണ്ണുമാന്തി
പത്തുരം തന്നുടെ വാതിലും ഭേദിച്ചു
കണ്ടുവെക്കിയെടുത്തുണ്ടാക്കി

മേലാരനായുള്ളവൻ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
വീരനായുള്ളതായ കേസരിതാൻ
തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതായതാൻവേദന

ഇങ്ങിനെതന്നെതന്നിങ്ങിനെപ്പോൾ
മേലാരനായുള്ളതായ നാദവും കലാക്കിപ്പു
പാരമണത്തു പിണഞ്ഞു നേരം

ഗുഹനായുള്ളതായ സിംഹത്തെത്തന്നെവൻ
മുട്ടിക്കുളുപ്പിച്ചു നാശമാക്കി
ശ്രദ്ധയോടെനിൽ പിറന്നു ചിഴയോൾ
ശീലിച്ചതെല്ലാം പിടന്നതു ചെതം
പൂവകൾ തുകിന്നിനാക്കിയും ചൊല്ലിതാൻ
മേവകളെല്ലാത്തതെന്ന നേരം

മിത്തം കരുതിക്കൊണ്ടു മന്നവൻതാനപ്പോൾ
സർപ്പം ചെന്നുക്കണ്ടതായ നേരെ
ജ്ഞാതമോരോന്നു നൽകിനിന്നീടിനാ-
നാദത്തെക്കുളുപ്പിച്ചുതന്നെ

നിന്ദയാൽ മുമ്പുണ്ടായസർവ്വതന്നെയും
കൃത്യമായ് ചെല്ലു കരുതിത്തന്നെന്നായ്
മാലോകനല്ലാതും തന്നുടെ തന്നുടെ
ആലയംതന്നിപ്പകത്തു പൂക്കൻ.

ധന്യനായുള്ളതായ മന്നവൻതാനപ്പോൾ
സന്യാസിമോളം കലൻ നന്നായ്

മൂത്തുകൾക്കൊണ്ടുള്ള ലീലകളുംഒഴുനി-
 ന്നാരോയോടു വില്ലത്തും കാലം
 ഉത്തമയാതൊരു കൃഷ്ണാനന്ദ പുഞ്ചിരി
 പുത്തൻനിലാവു മിന്നങ്ങൾക്കോരം
 സുന്ദരനെന്നെനെ നേത്രചകോരങ്ങൾ-
 ശുഭനായി വന്ന ചമഞ്ഞുകൂടി
 വേർവിട്ടു പോകുമ്പോൾ പാതിച്ചു താപത്താൽ
 ചാർത്തു ചൊന്നൊരു വീട്ടു ചിന്ന
 ചേടിനെന്നോത്തു മേൽക്കിന്നീടുമ്പോൾ
 ഏകലർബാണങ്ങളേല്പുയാലെ
 മാനിയായുള്ളൊരു രാവണൻ പണ്ടു താൻ
 ജാനകീമേവിയോടെന്നപോലെ
 മത്തനായ് ചെന്നു പറഞ്ഞുകേൾവിനാ-
 ന്ത്തമയാമവൾ തന്നെ നോക്കി
 പുത്തനായുള്ളൊരു പൂക്കളെക്കൊണ്ടു
 സ്വതപം തീർത്ത കലമ്പമാല
 മാറിടം തന്നിലലങ്കരിച്ചീടാതെ
 മാനിച്ചൊരു പൊതിഞ്ഞപോലെ
 കേവലം മേറീനിന്നിങ്ങനെ നിന്നു
 യൗവനം പോക്കാതെ വേണ്ടതിപ്പോൾ
 കോമളനായുള്ളൊരെന്നോടു കൂടി നൽ-
 ക്കാമവിലാസങ്ങളൊണ്ടു നന്നായ്
 ഗാഢം പുണർന്നതംഗമലീലതൻ-
 പ്പൊഴുതി കൂട്ടുക വേണ്ടതിപ്പോൾ
 കാട്ടിൽ നടന്നുള്ള പൂക്കളെക്കൊണ്ടു
 കാട്ടുന്ന ഗോപ്തിയും കൈവീടേണം
 മാലകൾ നിമിത്താൻ ബാലികമാരെ ഞാൻ
 ചാല നൽകീടുവൻ വേണ്ടതിപ്പോൾ

ആരേണങ്ങളീനാവോളം പൂർണ്ണവും
 ശോഭ കലനംമൂല മേലകളും
 അംഗജമാർദ്ദിണങ്ങളാൽനായ് നിന്നവ-
 നിങ്ങിനെതോരോന്നെ ചൊന്നതോരം
 കാർകശലാഖന്മാര ശ്രീജരത്നനിവാ-
 വാർമുഖചന്ദന മുടി മുടി.
 കമ്പിട്ടനിന്ന പനയെ നൂടങ്ങിനാർ
 വരമ്പാളം വാണീമാർ ശൗലീമാല
 ഗന്ധവൃന്ദന്മാരെ മേൽനായുള്ള തോ-
 നന്നകമില്ലേതും ഭൂമിപാലി
 അന്യരായുള്ളൊരിക്കലെന്നുടെ മാനസം
 ഏതൊരു ചെല്ലെവെന്നല്ല അതം
 മാമന്മേ നേരായ മന്നവനെല്ലൊ നീ
 സൈരണ്ഡിയാകയാത രാശിയിങ്ങാൻ
 മണ്ഡിതനായൊരു കണ്ഡലീതാൻ ചെന്ന
 ധൂണ്ഡനോഭിയോടെന്നപോലെ
 കോർപ്പതല്ലാതൊരു കാരിയം തന്നെ നീ
 ചെപ്പുയാക്കീടാമെന്നോർക്കു വേണ്ട
 ഏതൊരു കേട്ടോരു മന്നവനേറെയും
 വിന്നത ചൂണ്ടു തളൻ നേരം
 ഉണ്ണമുറക്കും മറന്നുനൂടങ്ങിനാൻ
 നാണവും ധൈര്യവുമുണ്ണുക
 അന്തിമനാദർശം ചൊല്ലുന്നതാകിക്കൂട
 ചെന്തീരീൽ വീഴുന്നെന്നേതും ചൊല്ലും
 പൂപ്പുത്തറകൊണ്ടുള്ള മാവകളോരോന്നെ
 സപ്പക്കളെനീകട്ടത്തു ചാടും
 കണ്ണാടിയോരോന്നെ കാണുന്ന നേരത്തു
 തിണ്ണ തകർത്തു ചൂണ്ണമാമകം

മെന്തിലെഴുന്നേതെ ചൂടു പൊറായ്ക്കുമ്പോൾ
 ശ്വേതിൽനിന്നങ്ങിറങ്ങി നന്നായ്
 വിറ്റുപോകുകൊണ്ടു പറ്റത്തുനീക്കുന്നതുമ്പോൾ
 ഭക്തമായുള്ളൊരു മണ്ഡപത്തിൽ
 പൊങ്ങപ്പെട്ട ചെറു കിടന്നോരു നേരത്തു
 പാരിച്ചു താഴെ പൊറായ്ക്കുമ്പോൾ
 തീക്കനൽ തണിയിൽ കിടത്തിനിന്നീടാഞ്ഞിൻ
 മൃഗങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കണ്ടനും ചൊല്ലും.
 ചെറു വളർന്നൊരു ഭാജനം തണിയിൽ നൽ
 പ്രാജ്ഞയെന്നോരും കർപ്പൂരവും
 പൂരിച്ചുകൊണ്ടു നോക്കിട്ടീടുമ്പോൾ
 മാരകകേരവും മഹാജ്വലനാൽ
 പാരികം തണിയിലെ വീഞ്ഞുണ്ടെന്നോരും
 പാരിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു പീണ
 മാരകംപോലൊരു ദോഷംപിടിച്ചാൽ
 മാനസംപോലും മറന്നു നേരമെ
 സോമരീതനുടെ ചാരത്തു ചെറുനി-
 ന്നോതിത്തുകണ്ടിനാൽ വേദനകൾ
 തുടർച്ചയായ്ക്കൊണ്ടു ലീലകളെത്രയും-
 മായംപോലൊരു താനോന്നു തോറും
 പുണ്യമകുന്നൂ പുണ്യമാർ മാനസം
 വെണ്മനെയുപോലെ ചെറു നന്നായ്
 ചുറ്റുംവേണികൾതന്നുടെ മാനസം
 കല്പം തുല്യമായ് തീർത്തൊന്നല്ലോ.
 ഇന്ദ്രിയംതോന്നിയില്ലാതെ മേന്മയെ-
 അറിയാമെന്നോരില്ലാതെ മേന്മയെ-
 കാര്യംമറന്നും വീഞ്ഞുണ്ടെന്നല്ലോ
 കാര്യംമറന്നും വീഞ്ഞുണ്ടെന്നല്ലോ

നീട്ടാമെന്നിന്നൊരു ബാലികമാരുടെ
 കാരിന്ദ്രംപുണ്ടുള്ള മാനസത്തെ
 മേലിപ്പാനെന്നുമെ സാമന്തവും പോരായി-
 ചുരുത്താർബാണനെന്നുകൾക്കൊ-
 വെന്നവർ ശ്രാന്തി വന്നീടുമെല്ലാം-
 മെന്നതു കേവലം വന്തുകൂടി
 കിട്ടിനായുള്ളൊരു വില്ല കലച്ചിട്ടു
 മല്ലവിലോലനബാണങ്ങളും
 നേരെ തൊടുത്തൊരു മാറനായ് നില്ക്കുന്ന
 കൈസരസ്പ്രിതന്നോടു കോറു മേന്മേൽ
 അക്കാടിത്തൊലിയുമെന്തൊക്കെന്നതി-
 നാംഗരുന് നാമൊടു കാട്ടുന്നിപ്പോൾ
 ആശ്രയിച്ചിട്ടെന്നൊരെന്നയിനമ്പിക്കൊ-
 ടാശാസിപ്പിക്കേണമിന്നു മേന്മേൽ
 കോഴപുത്തോറവും കൈസരസ്പ്രിതന്നോടു
 കീഴറു ചെന്ത അൻ മൊന്നനോറും
 മുന്നന്തൊരുമുതല മാറന്ന ചെഞ്ചമെ
 നന്നായിത്തീർന്നിട്ടു സിന്തകൊണ്ടാർ
 നന്നു തൊൻ വേണ്ടതു ചിന്തിച്ചു മൊൽക നീ
 വെന്തവെനീടുനീനുള്ളമെന്തും
 പരമകോരകം വന്നതികനിട്ടും
 കൊങ്കകൾ രണ്ടുമേച്ചാമിവാറും
 കാണാതെ കാണി പോരുകയെന്തുള്ളതും
 പ്രാണവിയോഗവും നൃപ്യമല്ലൊ.
 ചാതവായുള്ളൊരു കൈസരസ്പ്രിതന്ന നീ
 ചാക്കതു കൊണ്ടിപ്പൊളൊന്ന വേണം
 മാറന്ന നേരായി പോവുന്നൊരെന്നുടെ
 ഓര്യയാമിതേണം വല്ലവണ്ണം

അംഗജലീലന്മാരമൊത്വതിലൻപോട്ടു
 മുങ്ങിനിന്നീടിന കീചകന്മാൻ
 നിന്ദ്രമായുള്ളൊരു വാക്കുകുളിയിനെ
 മനോഹര മേന്മയെല ചൊന്നനേരം
 ശാന്തനായുള്ളൊരു സോദരനെത്തുപോൽ
 ഭ്രാന്തനെപ്പോലെതന്നെയുള്ളിൽ നല്ലി
 പൊട്ടുന്ന ചെറുത്തു കാമുകൻ മേവന്ന
 കെട്ടകം തന്നിൽ മറഞ്ഞ നേരം
 ഉൾപ്പൂട്ട പൂക്കളൊരു കീചകൻ കോപിച്ചി-
 ട്തുതൃത്തിൽ പിന്നെയുണ്ടൊരു ചൊന്നാൻ
 ഏതൊരു ഉള്ളിലെ വേദനയെല്ലാമെ
 നിന്നൊരു ഉള്ളിലങ്ങൊക്കവൻ ഞാൻ
 കണ്ടാലുമെന്നിട്ട മന്ദ്രതൊക്കൊപ്പുവാൻ
 മലിനങ്ങളൊക്കെ ചെല്ലുന്നേരം
 പൊട്ടിനിന്നീടുന്നൊരു കൂറുകൊണ്ടിട്ടു
 പെട്ടെന്നു ചെറു ചെറുത്തുനീക്കി
 കോപവും താപവും കൈവിട്ടു മേവുക
 പാപിയായുള്ളൊരുവ! പാരാതെ പോയ്
 മാന്വിനെ നിനക്കെ ചാക്കത്തു ഞാനിപ്പോ-
 ളാദമവോട്ടു പറഞ്ഞതയ്ക്കും.
 ഇന്ദ്രമായുള്ളതു കേട്ടൊരു നേരത്തു
 തുറന്നൊത്പോയൊരു കീചകന്മാൻ
 മാലേയ പൂരകമോളികാജാലവും
 ചാലത്തൊരുശ്ശിലണിയെ നന്നായ്
 ബാലികാ ചെല്ലുന്ന നൽവഴിക്കണയും
 പാത്തുപാത്തൊരിക്കലൊ മേവുന്നേരം

മല്ലവിലോചനം തന്നെക്കു ഓടിക്കു
 കൈയ്യെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞോളപ്പോൾ
 കീഴകത്തോളം കീഴകത്തന്നോടു
 വാരിയൊ പൂണ്ടു നീ നിന്നുകൊൾകിൽ
 എന്തെക്കു കാരണമെന്നു ചൊല്ലിയൊ കൈകൾക്കു
 കൊണ്ടൊ വീഴ്ത്തുമതൊപാപിതാൻ
 ആത്മനായകത്തോളം നാമീതാനിങ്ങിനെ
 പെട്ടെന്തൊപേരോടൊന്നെ ചൊന്നു നോക്കു
 പുഞ്ചിരി തൂകിനിന്നുണ്ടാക്കു ചൊല്ലിനാൾ
 കണ്ണവിലോചനം മനമെപ്പോൾ
 വല്ലഭനേതുമെന്തല്ലെങ്കിലൊക്കൊത്തു-
 നല്ലൊ നീയെന്നൊടു ചൊന്നതെന്നാൽ
 കീഴകത്തോടു തോൽ പ്രകൃതി നിന്നാക്കു
 വാരിയൊ കൂട മിടിക്കുകയും.
 എന്നതു കേട്ടോരു നാമീതാനിങ്ങിനി-
 നെന്തെന്നീ വേണ്ടതെന്നോളതു പിന്നെ
 കിഞ്ചനയെല്ലൊരു വഞ്ചന കൂടാക്കു
 കണ്ണവിലോചനം തന്നെയിപ്പോൾ
 മന്നവൻ ചാക്കത്തോടൊക്കുവാസിനിപ്പൊ-
 ള്ളൊന്നാലുമൊത്തല്ലെന്നു നല്ലി
 കേവലമിന്നിതു ചെല്ലെന്നെന്നെല്ല
 ഭാവവും കൂട മറച്ചുചൊന്നാൾ
 കീഴകത്തന്നെക്കു മൃത്യുനായകനോ-
 ളൊക്കത്തന്നിലക്കേരത്ത തോറം
 ദാഹംകൊണ്ടെന്നൊരുതാൽതാക്കെന്തെ
 കേൾവും കൂട മറന്നതെന്നാൽ
 അന്ധം കൊണ്ടെന്നു നൽകിനിന്നീക്കേ-
 മൊഴിവാളും വേഗത്തിലെന്നും ചൊല്ലി

പൊൽക്കടം തന്നെയെടുത്തു നൽകിനാൾ
 മൈക്കണ്ണിമാർകൾതെളി കണ്ണിൽ
 വായനയെന്നതറിഞ്ഞു നിന്നെന്നത്രയും
 നൊമ്പരകീഴിന് പാഞ്ചാലിമാർ
 ആസ്വദിക്കാൻ നിറച്ചു നിന്നീടുന്നൊ-
 രാലയം മുനിട്ടു ചെല്ലുന്നേരം
 സോമദീതന്തളെ ചൊല്ലാലെ കീചക-
 നാദരോടതിൽ പുക്കുകൊണ്ടാൻ.
 ചന്ദനവാണീമാർ മരം നന്നപ്പോൾ
 മന്ദിരംതന്നകം പൂകുന്നേരം
 കണ്ണാലവെരിമാർ മേവിനിന്നീടിന
 പരമേശ്വര പൂകിനോരേണം പോലെ
 പ്രത്യുഷകാലത്തു പെടയെക്കുളിട്ടു
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുള്ള ക്രമേണപോലെ
 സന്തോഷ പാശിയിൽ മുങ്ങിന മനാവ-
 നാശിപ്പാദതാളം കൂപ്പണങ്ങേൾ
 ചാരത്തു വെച്ചു നമസ്കരിച്ചുമ്പോൾ
 വായന നിന്നൊരു വാക്കു ചൊന്നാൻ
 അംഗഭരതമകുട ബാണങ്ങളെല്ലായ-
 ലെയും നിന്ന പൊറാത്തുമാലെ
 നിൻചാണങ്ങളിലോടിവന്നുമ്പോൾ
 തഞ്ചിനിന്നീടുന്നൊരെന്നയിപ്പോൾ
 കൊല്ലുന്നതാകിലും നീ തന്നെയകളെട്ടു
 വെല്ലവാൻ വന്നൊരു മാമൻ വെങ്ങ
 ഏങ്ങേരം പോകുന്ന ഗന്ധർവ്വതാകത്തൊ-
 ട്തംഗജമാൽ പിണഞ്ഞതാൽയായി
 കാനനത്തേറ്റും നന്നസിന്ധമിനെ
 മീനത കേൾപ്പാണെന്നു മൂലം

എന്നോട് കൂടെ തിരിച്ചുകൊണ്ടിടുകിൽ
 മണിടം വാങ്ങ സമ്മിപ്പിരിക്കാം.
 മിത്തുകൾക്കൊണ്ടുള്ള മാലകൾ നൽകുവാൻ
 പരമ്പരയുറപ്പിന്റെ കോടിയിപ്പോൾ
 മണ്ഡിതമാനുള്ള നന്ദനങ്ങൾ കണ്ടാലും
 തണ്ഡൂലം കോരി നിറച്ചുപോലെ
 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള വിളക്കുകൾ കണ്ടാലും
 മിന്നതിൻകാമ്പിപ്പൂക്കളോരോ മിഷിൻ
 വാങ്ങമിതം പൂണ്ടുള്ള കാഞ്ചികൾ കണ്ടാലും
 പൂഞ്ചേല തമ്പിത പൂണ്ടുകൊൾവാൻ
 നോടുകൾ നോൾവള താലികൾ മാലകൾ
 പാടുകൾ മൂടുകൾത്താവുകൾ
 ഇല്ലത്തുള്ളതു പൂണ്ടുകൊണ്ടിടുവാൻ
 ഒരുച്ചതു കണ്ടാലും വേണ്ടുപോളും
 നീവരേണുകസമമായിട്ടുൻപൊട്ട്
 മേവിനിന്നീടുന്ന മദ്ധ്യമേഖല
 ചേർത്തുനിന്നീടുവാൻ മാർദ്ദവം പൂണ്ടുള്ള
 ചേലകൾ കണ്ടാലും ബാലികേനീ
 മാന്ദാർശരങ്ങളിതം മാന്ദികണോരത്തിൽ
 നീന്തിത്തളർന്നാണ കീചകന്താൻ
 ഇഴമില്ലാത്തൊരു വാൽകളിക്കിടനെ
 കട്ടേറച്ചൊന്നതു കേട്ട നേരം
 തിണ്ണും പലിപ്പുള്ള ലോഹമുളോരോക്കനെ
 കണ്ണങ്ങൾ പൂകുന്നിതെന്ന നണ്ണി
 പാണികൾക്കൊണ്ടെങ്ങരോധിപ്പു കചഞ്ചരമെ
 ഏണവിലോചന താലം കൊന്നാൾ.
 ബാലനീശകരന്തന്നെ ബിംബത്തെ
 ചാലുക്കുടേണം ജ്ഞാനന നണ്ണി

കാൽപിരലുണിനിന്നണ്ണാൻ കാട്ടുന്ന
 ബാലകന്തന്റെ വേലപോലെ
 ആവതില്ലാതതിലാക്കെപന്നീടിനാൽ
 കേവലം ഭോഷനായ് വന്നുകൂടും
 അന്യജനങ്ങളെപ്പുകകൊന്നതോ
 ഏതെങ്കിലീവരുള്ളതും വരും.
 ആശ്ചര്യംനിന്ന പോയ് മറെറായ നാരിയി-
 ലേക്കിനിന്നീടുകയെന്ന വേണ്ട.
 മണ്ടിനിന്നീടിനാൾ മദ്യവും കൂടാതെ
 തണ്ടിനേർ പാണിമാർക്കെഴുതിയാലാ
 ഭാഗനായുള്ളൊരു മന്നവർത്തനപ്പോൾ
 ഭാഗനായ് പെണ്ണങ്ങളെത്തു നോക്കെ
 തുണ്ണനായ് മേവുന്ന കാമുകന്മാർ പന്ന
 തിട്ടതി പൊക്കണമെന്നും പൊല്ലി.
 കാർക്കശ്ശൽ ചുറ്റിയിഴച്ച തുടങ്ങിനാൻ
 വാർക്കരും പ്രകലംതന്നിലെണ്ണം.
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന മാലോകകർണ്ണാഭം
 മണ്ടിവന്നതതു ചെറുതുനീക്കി
 മെന്നന്മാരായുള്ള പാഞ്ചഡവകൈവരം-
 മന്നിലും തന്നിലെ വന്നാരുപ്പോൾ
 ആത്മവായുക്കുവേൾ കാമുകന്മാർ മുഖം
 പേർത്തുപോക്കുമ്പോഴു നോക്കി നോക്കി
 ആത്മയിൽ നിശ്ശരംകിടന്നവർക്കുമോർത്തോർ
 സാമ്യമായ് വന്നതൊ ഭാഗ്യമെല്ലാം.
 ഏതൊരു രാപത്തെക്കൊട്ടിനിന്നുവേൾ
 പിടന്നയും പിടന്നയും കേഴുന്നേരം
 മുന്നമെ ചെക്കയ്ക്കായ സത്യത്തെപ്പാലിപ്പാൻ
 മന്നവർ നാൽപ്പരും നിന്ന നേരം

പീരനായുള്ളൊരു പാപകന്മാനൊരു
 മായവും ചാലപ്പൊരിച്ചു നേരെ
 ഒട്ടെഴുതായുള്ളൊരു ഭാരതെറ്റാലിക്ക
 മാനുമാകുന്നതെന്നുള്ളിൽ നല്ലി
 പെട്ടന്നു ചെന്നങ്ങണഞ്ഞൊരു നേരത്തു
 തപ്പുനായ് ചൊല്ലിനാൻ കർമ്മപ്പോര
 ബോധമില്ലാതെ മനസ്സെല്ലെപ്പൊരി നീ
 ആരീയമനുവും ചിന്തിയാതെ
 എന്തിനുള്ളങ്ങനെയെന്നായുള്ളൊരു
 ഇന്ധനമില്ലേ മഹാനന്ദത്തിൽ
 എന്നതു കേട്ടൊരു പാപകന്മാനപ്പോര
 വരിച്ചുനീങ്ങുകൊണ്ടു ചൊന്നാൻ
 സ്വാമിതൻകേതരായേവിനിന്നീടുന്ന
 നാമെല്ലാമിങ്ങിനെ നോക്കിനില്ലേ
 നീടാറലാപിന ചേടിതാനിങ്ങിനെ
 താഡനം കൊള്ളുവാൻ കാരുമായോ?
 ചോദിനീ ഭംഗം വരുനോരു നേരത്തു
 ചീററവും കൂടാതെ നോക്കിനില്ലാൻ
 എന്നുകെ ജീവനമിങ്ങിനെയുള്ളനാ-
 ലെന്തമേ തോന്നുവോന്നല്ല താനും
 മാറ്റമൊരേയും ചെയ്തെന്നോർത്തിട്ടു
 ചീററം നട്ടിക്കൊണ്ടിപ്പരിപ്പോര
 കാമന നേരായ സുതജനത്തുകെ
 കാമിനീയായ്കിടന്നുകൊറുവാൻ
 ഭാഗ്യമില്ലായ്മയാൽ താഡനം കൊള്ളുവാൻ
 തോഗ്യമാസ്സുനതിനെത്തു ചേതം
 എന്നതു കേട്ടൊരു മാരുതനന്തൻ
 വരിച്ചുനീങ്ങ പർത്തമാനപ്പോര

ഭദ്രനായകളൊരു കീഴകനെത്തു ഞാൻ
 നിശ്ചയിച്ചോലു മറിഞ്ഞതില്ലെ.
 ഏകലർബാണസകനനോടേറ്റുവാൻ
 ഏകലില്ലാത്തൊരു പാഴിയിപ്പോൾ
 അത്തകൻ തന്നോളം കൈബലം പൂണ്ടുള്ള
 ഗന്ധർവാരുടെ ഭാര്യയിൽത്താൻ
 ഏതൊരു മാനത്തെപ്പൂണ്ടുകൊണ്ടെല്ലാ
 ഇങ്ങിനെ താഡനം കൊണ്ടതിപ്പോൾ
 പാക്കനെ വന്നിങ്ങു പാലിച്ചുകൊള്ളൂ. ആ
 വീരന്മാരെങ്കിലു നല്ലതായ്ക്കിൻ
 കാനവും ഭാര്യയും മന്നവരീരനു
 മാനവും ചെയ്തങ്ങു ചൊയ്ക്കുമാളുട്ടെ.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മടങ്ങിനിന്നുവോടു
 തുംഗമരം ഭാര്യയും കൈകെട്ടിത്തു
 കകന്താനനോര ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 പങ്കജലോചനാ തന്നോടപ്പോൾ
 ചീററം തിരണ്ടു നീ കേഴ്ത്തുകതന്നെത്തും
 ചോരവിൻപുറത്തുടി മേന്മയത്രെ.
 മേന്മയെലയിങ്ങിനെ താഡനം കൊണ്ടുകൻ
 ചാത്താൻ വന്നിതു കൈവുമേ! ഞാൻ
 അല്ലായ്ക്കിലെന്നയിഴ ചൂനിന്നീടുകോ?
 കല്ലിലും മുളളിലും പൂഴിയിലും
 എന്തതു കേട്ടോരു സമ്പ്രദായി പിന്നെയും
 മിന്നതായുള്ള വളോടു ചൊന്നാൻ.
 കാലവിതോഗംകൊണ്ടത്രെ നീ ബാലികേ!
 പാലിച്ചുകൊള്ളൂത്തരു ഗന്ധർവാൻ
 വേരേ കൈവിട്ടു വൈകാതെകണ്ടുപോയ്
 വേലകൾ ചെയ്തു വിളങ്ങുകന്നാൻ.

എന്നതു കേട്ടാറെ ഭേദിതാനന്ദോട്
 മണിടം തണിന്നൊഴുത്ത മണര
 തുളയം തണിന്നകത്തു പുകഞ്ഞൊടു
 മാലകൾ നിർമ്മിച്ചു ശേഖരിപ്പാനാൾ
 പിന്നെയൊരു ദിനം പാതിരാമനരത്തു
 ധന്യമൊത്തു മന്ദാനസത്തിൽ
 പാർക്കെ കിടന്നാൻ മാരതപുത്രനൊ-
 ടാരതേ കേട്ടാതെ ചൊന്നൊരുപ്പേരും.
 മാനിയായുള്ള സുന്ദരധനവനത്തെ
 ഭാരമതിയൊളം ഭാഗ്യമില്ലാതെ
 ഭൂതവും തണിൽ പിറന്നാടിപ്പിടുന്ന
 ചുരുക്കം കൊങ്കമക്കൾക്കിടയിൽ
 നിന്നെട്ടെ ഭാര്യയാണുപിന്നിടത്തൊ-
 രെന്നോളം ഭാഗ്യമില്ലാതെപ്പിറ്റാൾ
 അരഭോജസംഭവൻ നിർമ്മിച്ചുപോക്കുന്ന
 വരോദ്ധ്വം പാതിരാകാശമിട്ടു
 മർമ്മമുളയുള്ള പാക്കുകുടിക്കിനെ
 മേന്മയെല്ലെ ചൊന്നതു കേട്ടനേരം
 ഭീനതപോവാന്മാരായുതന്നനൻ
 മാനിനീത്തരൂപം നോക്കിപ്പൊന്നാൻ.
 ഭാനിയായുള്ള ഒരു ചോലവനത്തെ
 ജാനകീദേവീതൻഭീനതയും
 ദുഷ്ടനായുള്ളൊരു ബാലുചാണങ്ങനെ
 ഷാഗ്നിതപോവും കേൾപ്പില്ലെല്ലൊ
 തുളയതില്ലേതുതെരുക്കിനയുള്ളൊരു
 ദൈവത്തിൻവൈഭവമെങ്ങാവില്ലാൾ
 ഭോജരാജ്യമുണ്ടൊരുജ്ഞാനദാസത്തെ
 പൂരിപ്പാൻ കാലമണയെ നേരം

നേരെ ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ കൊല്ലിലോ ചെഞ്ചെമ്മ
 പെരികൾ നമ്മെന്റത്തുകൊള്ളും
 എന്തുകൊണ്ടെന്നു കീചകന്തന്നോട്
 ചെന്നതുതീർത്ത നീനുകൊണ്ടു
 അന്തകന്തന്നാൻ ചെഞ്ചെമ്മ സത്യത്തി-
 ന്നന്തരം കൂടാതെ പാലിപ്പാനായ്
 ഗന്ധർവന്മാരെന്നു കീചകന്തന്നുടെ
 അന്തകന്തന്നെ വരുത്തുവാനായ്
 പാരിടം തന്നിട്ടല്ല മാലോകമെല്ലായ്
 നേരെ കിടന്നപ്പോഴേന്നേരം
 ആത്മനായുള്ളോരു കീചകന്തന്നെയി-
 ത്തടുത്തരംഗത്തു വരുത്തുകെന്നാൽ
 അന്തകമന്ദിരംതന്നിലങ്ങോക്കവ-
 ന്നന്തകന്തന്നാൻ പാലത്താണു
 ഇപ്പോഴുള്ളതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 മറ്റോലുംവാണിമാർക്കെഴുതിമാല
 കിട്ടാത്തുള്ളോരു മന്ദിരം തന്നിൽ പോയ്
 നിത്യ പൂജനീടീനാർ വേണ്ടവണ്ണം
 അഞ്ചമ്പൻ തന്തുടെ ഖാണങ്ങളോടുകൂ
 പഞ്ചപിശാചുക്കൾ പീഡിക്കുമ്പോൾ
 മാലാഭ്യ മേവുന്ന മനവവീരന്മാൻ
 കാലം പുലർന്നു കണ്ടനേരം
 കാമ്യങ്ങളായുള്ള ഭൂഷണമാലകൾ
 മേന്മയെല്ലെ വെച്ചു വണങ്ങിക്കല്പാനാൻ.
 കാരാതെ ചെഞ്ചെമ്മ കാരിയമെല്ലാമെ
 നേരെ പൊറുത്തെനി തറച്ചാട്ടി
 ആത്മീ തീർത്തൊപ്പാട്ടു പാലിച്ചുകൊള്ളേണം
 കാൽത്താരിൽ കമ്പിട്ടു കൈകൊഴുന്നേൻ.

ആശ്ചര്യമുള്ളൊരു നാടീതാനന്തരം
 കാര്യമായുള്ളതു സാധിപ്പാനായ്
 പ്രേമമിയെന്നൊരു ഭാര്യയും പുരുഷൻ
 തുമനമാസവും തുകിത്തുകി
 താങ്ങേറുന്ന വെല്ലുന്ന വാസ്തവരീതിക-
 ൂഷ്മയിൽ നിന്നു പരസ്യ പിന്നെ
 ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൾ മല്ലവിലോചനാ
 കല്പനായുള്ള വൻ തന്ന നോക്കി
 മുന്നകൾ തന്നെ കൊണ്ടിട്ടു ഞാൻ പോരുന്ന
 നിന്നുകെ പൂമേനി പൂണ്ടുകൊൾവാൻ
 ചാലവെന്നൊരു കെട്ടുകുന്ദാരായ
 കാലന്മാർ സാധിക്കുകെന്തെ നല്ലി
 മാക്കുന്നതറിഞ്ഞു പാക്കായി നിന്നല്ലോ
 പോരുന്ന ഞാനിന്നു ഭൂമിപാലി
 നിന്നൊളം കൈകൾവെട്ടിപ്പറക്കുന്നതു
 നിർണ്ണയം വന്നതെന്നുള്ളിവിപ്പോൾ
 ഏറ്റപ്പറക്കേണ്ടനിക്കാർത്തേപ്പോക്കേണ്ട
 പാതിട്ടു താപത്തെത്തീർത്തുകൊൾവാൻ
 ഇന്നതാവല്ലായം നിന്ദ പൂണ്ടീടുമ്പോൾ
 വന്നുകൊള്ളേണം നാൾ കൂടെതെളിയിൽ.
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൾ
 മംഗലമായുള്ളൊരു മനോഹരൻ
 മീത്തുനിന്നീടുന്നൊരുമോദനായത്തിൽ
 ചേർത്തുചേർത്തുവോളം മുങ്ങിപ്പോയി
 കൈലവും തേച്ചു കളിച്ചുവന്നൊരാൾ
 മാലേയപ്പാലമണിഞ്ഞു നന്നായ്
 ചാലവ മൃഗങ്ങളെ നോക്കുന്ന നേരത്തു
 കാലം പകൽക്കൊരു പാതിയായി

കണ്ടെത്താൻ നേരത്തു മണവെന്നതുമു-
 മിതെല്ലാ പൂണു സമുദായം ചെയ്താൻ.
 കൂപ്പുതുറന്നാഴി. നൽപകലായനി-
 ന്നിപ്പോഴിപ്പെട്ടിറങ്ങുന്നിടത്താ? ഞാൻ
 മായിക്കിനാടിത്താഴ് ചീവുനിന്നീടുമി-
 ളായിക്കിറങ്ങുകയെപ്പോലോ? ഞാൻ
 വിന്നത പൂണ്ടു. ശ്രദ്ധയോടെക്കൊല്ലാമേ
 നന്നായിരുന്നിരിക്കാലമോക്കൾ
 അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു പാക്കായിനിന്നി-
 ന്നിങ്ങരേ. നന്നെല്ലാമെന്നും ചെയ്തി
 കൊടുക്കും പൂണ്ടു. ശ്രദ്ധയോടെക്കൊ-
 ള്ളെല്ലാ ചെയ്ത ചെയ്തിനെപ്പോലോ
 സന്ധ്യയെ വന്നിപ്പോൻ വന്നതില്ലെന്നിട്ട-
 ഞ്ഞെക്കൊടു വഴക്കു പൂണ്ടാൻ
 വായനയെ വന്നെക്കൊടു കൊടുപ്പോൾ
 പായിച്ചുകൂട്ടിനാൻ. പായയുമായ്
 കൂമ്പി നിന്നിപ്പോൾ. വിടുകെന്നിരിക്കെ
 ജ്ഞാതൻ. ചെന്നു ചെയ്ത ചെയ്താൻ.
 ചെന്നു വിടിക്കൊണ്ടു ചെയ്തയോളത്തെ
 മൂലകെ കൂടിക്കൂട്ടിക്കൂട്ടിക്കൊന്നാൻ.
 അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു പാക്കായിനിന്നി-
 ന്നിങ്ങരേ. നന്നെല്ലാമെന്നും ചെയ്തി
 മണവെന്നതെക്കൊണ്ടു കണ്ടിട്ടു
 വിന്നത പൂണ്ടുതന്നെക്കൊണ്ടു
 അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു കണ്ടിടിക്കൊ-
 ന്നെയെക്കൊണ്ടു കണ്ടു കണ്ടു
 സന്ധ്യയെക്കൊണ്ടു കണ്ടു കണ്ടു
 നന്മില്ലാത്തൊളം സന്ധ്യയെക്കൊണ്ടു

കാണുന്നതോരൂത കൂട്ടുവാൻ നൽകുവാൻ
 മാനിച്ചുമാലയും കയ്യിലേന്തി
 ചിത്രകാല മോദകകാൽ രാത്രിനരവൃത്തിൽ
 യാത്രയ്ക്കു നേരേ തുടങ്ങുമ്പോൾ
 ആമോദം പൂജയോടെ ഏതാചിമേവിതാൻ
 കാമുകനോടു കഥൻ മെല്ലെ.

സ്വതന്ത്ര പോയപ്പോൾ നൽകുന്നാശങ്കയ്ക്ക്—
 മെല്ലെയും വേഗത്തിൽ ചെയ്ത പൂജയോൾ.
 നൂതനകൾ കാണാതെ ഭീംവും കൂടാതെ
 മോദനം കൂടാതെ ചങ്ങമ്പുറം
 പാലാൻ മേയുന്ന നാടകമാലയിൽ
 പാലാതെ പൂജിക്കാൻ കീഴ്ചകൾ
 കോമളകാലയോടെ സൈരന്ദ്രിയിലേന്തിട്ടു
 ഭീംനെല്ലെന്നാണെന്നു നേരെ
 ഏതാതെ ഭീവനം നിന്നുക കയ്യിലും—
 മെല്ലെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാൻ നേരെ
 കോമളകാല കാണാതെ ഭീവനത്തിൽനിന്നിരിക്കെ
 കേൾക്കുന്നതോരൂതകോരൂതം
 ചീത്തനിന്നീട്ടുണ്ടാ മോദനമാലകാലയോ
 മേയ്ക്കു നൽകിയോ പൂജയോ
 വാലും നാലും കൂടാതെ നല്ലൊരു
 കൂത്തു കഴിയാനാവാതെ
 ആമകൾ കാണാതെ മാലയി പോയപ്പോൾ
 ചാലവാലകളോടെ ശാല പൂക്കാൻ.
 വേദന വേർതിട്ട സൈരന്ദ്രിയിലേവിതാ—
 നാലോരോടേ ചെല്ല പിക്കുന്ന
 മേയുന്നപോയോടെ മേയുന്നതോടെ
 സൈരന്ദ്രിയോടെ പാഞ്ഞൊരുപ്പോൾ.

നിന്നുടെ ചൊല്ലാലെ പണ്ടു ഞാൻ ചെന്നപ്പോ-
 ക്കുണ്ടെ ഏല്പു നരങ്ങുവോളം
 താഡനം തന്നൊരു കീഴുകൻ പിന്നെയും
 പീഡിതനാണു രാമപിഷ്ടനാടരം
 മുന്നെക്കുറ്റാലെ തെടിത്തുകൊണ്ടീട്ടുകിൽ
 നന്നായിപ്പൂജിക്കേമെന്നു നണ്ണി
 ഏകപർവ്വതമെന്ന് ലീലകൾ കോലുവാൻ
 നരകയാലയിൽ പൂക്കുശേഷം
 ഉഴി കയ്ക്കുമാനൊന്നു ചുറ്റിൽ
 കേഴുന്ന നാമത്തെക്കേട്ടനേരം
 രോദനം കേട്ടൊരു സോമേന്ദ്രകല്പം
 ഭവനത്തിൽ നിന്നങ്ങു ചെന്ന പിന്നെ
 വേദം കർത്താണു ചൊരിച്ചു ചെങ്കുളെ
 ആരംഭം കേൾക്കുന്നതു നേരെ
 നൽകാവാൻതരികിൽ ചൊല്ലുമ്പോൾ കാണായി
 രക്തം പിരിഞ്ഞൊരു കേൾവിസ്ഥം
 മുക്കിയൊരു കൈവെട്ടു നോക്കിനിന്നപ്പോൾ
 കീർത്തിച്ചൊന്നിട്ടു പറഞ്ഞൊരുപ്പോൾ
 ജീവനകനൊരു കേൾക്കുന്നതൊരു
 ഇരുനൂറ്റ പണ്ടു നാം കണ്ടിട്ടു നന്നായ്
 മാനുഷനൊരു മിഥിവിവരനായ്
 ചെന്നിട്ടു പാരണമെന്നു നന്നായ്
 എന്തു നാം വേണ്ടതെന്തിനെന്നു നന്നായിൽ
 ചിന്തിച്ചുകണ്ടു പറഞ്ഞു നേരെ
 ഇങ്ങു ഭവനങ്ങളു നോക്കിനിന്നിരിക്കാം-
 മേനാവിവോപനമെന്നു നന്നായ്

ജ്യേഷ്ഠന്തൻ ചാതകിയെന്നിവളെ നീട്ടു
 വാട്ടുകനുള്ള സുതജന്മാൻ
 കൊടുങ്ങല്ലൂർ പിടിച്ചുകൊണ്ടെന്നരം
 താഡനം തന്നെയും നൽകി നൽകി
 ചീളുന്നിന്നീട്ടന്ന ചങ്ങാളം തന്നോട്ടു
 ചേർത്തങ്ങു ബന്ധിച്ചു ജീവനോടെ
 ചുട്ടുനിന്നീടുവാൻ മൃത്യുനാമെല്ലാം
 പെട്ടെന്ന് കൊണ്ടു പോകുന്നേരം
 വല്ലഭനെയുള്ള പാശകൾ ചെവിച്ചു
 പറ്റിക്കല്ലരിയണഞ്ഞു മേന്മയൽ
 എട്ടാലയെല്ലാമെ ഞെട്ടുമാറേവൻ
 കൊട്ടിക്കുതിന്നു ചീളിച്ചിന്നെ
 മൃത്യുൻതൻ ചങ്ങാളം തന്നോട്ടു ചേർത്തങ്ങു
 കെട്ടിനിന്നീടിന താഡനം
 ഗുരുനായുള്ള പാശകൾ തന്നെ
 പെട്ടെന്ന് പെണങ്ങഴിച്ചുനീക്കി
 ജീവനകനുള്ള കീഴാക്കുമാരെയും
 കേവലമൊന്നിച്ചു വെട്ടു നേരെ
 ഗുരുനായുള്ള പാശകൾ വെട്ടു
 മൃത്യുമാക്കീടിനാൻ പെട്ടെന്ന് പൊട്ടം
 കീനത കൈവിട്ട ജായം താഡനം
 സ്നാനവും മൊല്ലിങ്ങു പോന്നു പിന്നെ
 ഭദ്രമാവുള്ള നാലയിൽ പോന്നങ്ങു
 നിദ്ര ചൂട പീടിവാൻ മുന്നോട്ടുപൊലെ
 വിന്ന പാശ സുപ്തനാൽപാശത്തു
 മെന്തെ പാശ പിന്നാൾ ചേരികൾ
 കൈ പാശ പിന്നാൾ ചേരികൾ
 നി

തന്നിലെ പിന്നെയും പിന്നെയും ചിന്തിച്ചു
 കണ്ണനീരോപോലെയെ വൃണാജപ്പോൾ
 ധൃതമെന്നൊരു സോദരന്മാരെ നീ
 ജ്യേഷ്ഠൻ ചങ്ങോരുമാക്കിവെച്ചാൾ.
 വേദന പൂക്കുണ്ടാൽ ദേവിയോടത്തുവർ
 മോദവുമുള്ളിലകക്കിളച്ചാന്നാൾ
 ചിന്തിച്ചാലേതുതേ കാണാവതല്ലല്ലോ
 ഗന്ധർവന്മാരുടെ മായമാക്കും
 മനവന്മാരുടേ തന്നോടു സ്വന്ധിച്ചു
 മൃതനായും കൊണ്ടിവർ പോകുന്നേനം
 ചിന്താപര നന്നൊരുതിർത്തു കാണാതി
 മുന്നതൊരുമർ മിന്നൽപോലെ
 കെട്ടുപൊട്ടീടീനൊരെന്നെയും ചൊമ്പുമെ
 പെട്ടാൻ വന്നിങ്ങിട്ടു നീക്കി.
 മന്ദിരം തന്നിലെ പൊക്കെന്ത ചൊല്ലിനാർ
 ചിന്തനമെന്നെന്നു കൊല്ലാവല്ല
 ദേവിതാനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
 വോവുറു മേവുന്ന കേകേയീ താൻ
 നൈവപകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു തുടങ്ങിനാൾ
 വെച്ചേറെ നാളങ്ങൾ ചൊല്ലിപ്പൊല്ലി.
 അന്യങ്ങളായുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുമെ
 കെന്നൊന്ന പിന്നെയും ചെയ്തുകൂട്ടി
 സുന്ദരനായൊരു കാന്തനം താരമാത്
 മന്ദിരംതന്നിൽ വിളങ്ങി നന്നായ്.

അദ്ധ്യായം ൩൨

ഭഗവതഃപരമം.

അജ്ഞാത വേദിദ്വ പാണ്ഡവന്മാരുടെ
അഭിജ്ഞാതവാസകിന്റെ കൈവേലൻ
ധൂമനായുള്ള സുയോഗനൻചെല്ലാലെ
ധാരാശിഖിലത്തും നടന്ന നേരി
വീരന്ത പൂർവ്വജ്ഞ മോഹമൊക്കെയും
പാശാലതി വേദിജ്ഞ ചെല്ല ചൊന്നാൻ
സപാതിയാരുള്ളൊരു പാണ്ഡവന്മാരെതി-
ബ്രൂതിനിലത്തുമെ കണ്ടതില്ല
ഇരുന്നെത്തുണ്ടവൻ സഞ്ചരിച്ചിടുന്നു-
തെന്നൊരു പാശവും കെട്ടിയില്ല.
പൂജനായുള്ളൊരു മത്സ്യമുഹൂർത്തൻ
രാത്രിയിലാലൊരു ചെല്ലനേരം
വേദാജ്ഞായുള്ളൊരു ചീവകുന്തളൻ
മോഹമൊക്കെയും പാശാലതി
വീരനായുള്ളൊരു മത്സ്യമുഹൂർത്തൻ
ഭാര്യയായുള്ളൊരു നാരികിടേറ്റാൾ
കോമളതാമരയായ കൈസരശ്ശിയുടെ ചൊൽ-
പൂമകളോടനുസരണമായി
ബന്ധുരകാരി കലർത്തിനിടുന്നു
ഗന്ധശ്ശന്മാരുടെ ഭാര്യതരണം.

മംഗലയായുള്ള മംഗലദണ്ഡത്തെ
 അംഗജതാപം മുഴുത്തു നേക്കെ
 കല്പായെന്നല്ലാതെ ചൊല്ലുന്ന ദോഷത്തു
 തള്ളലാൽ ചെന്നു തൊട്ടനന്തരം
 ശുദ്ധമാനായുള്ള ഗന്ധവൃന്ദൻ വന്നു
 നയ്യമാക്കീടിനാമെന്നു കേട്ടു.
 എന്നതു കേട്ടൊരു കെരളവനായകൻ
 അന്നിലെ കിന്തിച്ചുനിന്നു ചൊന്നാൻ
 ഭീമനമെന്നുടെ ദേശികനായുള്ള
 മാമനം തൊന്നുമെന്മാഗധനം
 സുതന്തന്തരനും കൈകൾക്കും കൊണ്ടേതും
 ഭേദമില്ലെന്നതു കാരണമായ്.
 സുതന്തന്തരനകൊന്നാനിന്നോക്കുവേദം
 വാതജനെന്നതും വന്നുകൂടും
 മെമ്പരമ്പ്രിതെന്നതും പാശ്ചാത്യമെന്നതും
 സംഭവം ഗുഹയെ ചൊല്ലാതെല്ലൊ
 പാശാകെ ചെന്നു നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും ന-
 ല്ലാക്കണ്ണുവാസത്തെ പൂരിപ്പിച്ചാൻ.
 എന്തെന്നി നല്ലതെന്തിങ്കിനെ മനവൻ
 മന്ത്രികളോടു പറഞ്ഞു നേരം
 സന്തോഷമിൻ മുമ്പാകെ ശുദ്ധമാനല്ലാതെ
 വെട്ടാതെ കിന്തിച്ചു കണ്ടു ചൊന്നാൻ
 നമ്മോരു ചൊല്ലു തൊന്നുമെന്തെന്നാൻ
 ശർമ്മസുതൻ പറഞ്ഞു നേരം
 കാലവും കേൾക്കു പരിണയമെന്നാൽ നല്ല കാര്യം
 ചൊല്ലുന്നതും വേണ്ടതു ചൊല്ലാതില്ലെന്നും
 ചൊല്ലുന്നതും വേണ്ടിയിരിക്കുമെന്നും
 തമ്മിൽ നല്ലതെന്നാൽ

ബന്ധുക്കളായവരോടോക്കൊന്നിങ്ങിനെ
 ചിന്തിച്ചു കണ്ടു പറഞ്ഞൊരപ്പോൾ
 സദനാഹരം പൂക്കളൊരു മണവരണോദ്
 മണപരസ്യം കെളിഞ്ഞുചൊന്നാൻ.
 ഉത്തമനായുള്ള പാണ്ഡവവീരഭരം-
 ിത്തരമല്ല നീ വേഷത്തിപ്പോൾ
 പൂജ്യമായുള്ളതു സംശയം പ്രകാശന
 നാജ്ഞയിൽ പാതി കൊടുക്കരുതേ
 ദൃഢപ്പെട്ടുതമിഴനാവരണത്തിൽ
 ധൃഷ്ടനയൊന്നു ജ്ഞാൻ ചൊല്ലാമിപ്പോൾ
 വൃഷ്ടിയില്ലായ്മയൊട്ടേറെപ്പെട്ടതും
 ദൃഢഗുണങ്ങൾ നശിപ്പിക്കയും
 വൻകതിരുകൊണ്ടൊന്നു ചാക്കായിപ്പോകയും
 കൈപിളി തിന്നണൊടുക്കുകയും
 രാജാവു നന്നെടു ചൊല്ലാലെ കോഴക-
 ത്താചാരം പ്രകാശന കൊടുക്കുകയും
 പ്രദായിട്ടുള്ളാരു വാണിഭം ചെയ്യുമ്പോൾ
 വേറെ മറയ്ക്കു കൊള്ളുകയും
 കാരിമ്പക്കാരാൽ വൈരികളാൽ മററും
 ചോരന്മാരും ഭയമില്ല ചൊല്ലാം
 ശത്രുക്കളെത്താൻ പാലിച്ചുപോയന്ന
 മരണമിളകുന്നതർപ്പിത്താവും നീ
 ആര്യനായുള്ളൊരു ഗാംഗോതനിക്കിനെ
 കാർണ്യമായുള്ളതു ചൊന്ന നേരം
 കേൾപാറു പൂജ്യം പരമമനുഷ്ഠിതാൻ
 പാചിയായുള്ള സ്വശമനാസ്സോൾ
 വൃദ്ധനാൻ ചൊല്ലാൻ വാഞ്ചനകളല്ലമെ
 വന്യനൊന്നു നീ പിറന്നിറക്കെ

എന്നെയുരക്കത്തു ചേരുകയാണു-
 മന്ത്രിയായുള്ള ജനങ്ങളെയും
 പുണ്യനായുള്ള പാണ്ഡിത്യമുള്ള
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു പിടിച്ചുകെട്ടി
 ചാർത്തു കൊണ്ടു നൽകിനിന്നീടുവാൻ
 നേരത്തെയുമ്പോഴും നന്ദിയാണു
 സേനയും ബാഹ്യമായ് മനഃപരത്തു
 യോജിക്കുകയും വെച്ചിടുന്നോർ
 മാറ്റാതെയുള്ള വെച്ചിടുന്നോർ
 ചീറ്റം നിർത്തി കരകൾക്കു
 തന്ത്രിയായുള്ള ചിട്ടയുടെ നിർമ്മാണം
 ചെന്നു പൂർണ്ണമായ് കോട്ട തന്നിൽ
 നാമുടെ കൈകൾക്കു ജനങ്ങളെ
 സമ്മാനിച്ചുവോട്ടു വെച്ചു മേലും
 പുണ്യനായുള്ള ചെന്നുവന്നതെ
 കോട്ടയും കൈകൾക്കു നന്നായ്
 ഹാടകജാലവുമായെന്നങ്ങളും
 കൈകൾക്കു നന്നായെന്നങ്ങളും
 വാനവർ തന്റെ ഗോപിത ഭൂമിമാം
 യോജിക്കുന്നതെന്നയുംകൊണ്ടു നേര
 പാതയെ കൊണ്ടു നിറച്ചു നിന്നീടേണം
 പാതയെ മേലൂന്നു കോട്ട തന്നിൽ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി നടന്നുതന്നിനാൻ
 സംഗതത്തിന്നു മിത്രം നേര
 ഗോപിതയായെന്നയും കൈകൾക്കു നേരത്തു
 സമ്മാനിച്ചുവന്ന പാലകന്മാർ
 കണ്ണുനീരോലോലപ്പാതയെ ചെന്നുവോട്ടു
 മന്ത്രിയായുള്ള ചെന്നുവന്നതെ

കള്ളന്മാർ ചന്ദ്രിന്റെ കെട്ടിനിർത്തിയിരിക്കാൻ
കണ്ണകിടാക്കളെ ഉയന്നിങ്ങിനെ
കേട്ടൊഴങ്ങേണ്ടതു മനസ്സിലാക്കിത്താൻ
വെട്ടുമുക്കുന്നവർ കോപിതരായി
യുദ്ധസ്ഥാനമൊന്നാക്കിക്കൊണ്ടു നോക്കുന്നു
ശക്തനായുള്ള ശത്രുനീകൾ താൻ
പാരുത, മേറുന്ന സേനകൾ ചൂഴ്ന്നു
മുതലിൽ കരേറി മുട്ടുന്നു നിന്നാൻ
മാനിയായുള്ളൊരു ശത്രുവും തന്നെക്കു
സേനകളോടു കലൺ നന്നാൽ
കരൺ താനെന്നൊടു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
ശത്രുക്കൾ താത്തൊന്നു നോക്കിത്തുടങ്ങി
ഇന്നു നമുക്കുതന്നെ മൊന്നിത്തന്നെക്കൊ
ണ്ടെന്നുള്ളിൽ തന്നെത്തന്നെ പാരുതനാൽ
നിന്നെക്കു സുന്ദരമാകുത്താൻതാൻ
നിന്നു ശിഖാബധിയെക്കൊന്നിനെ താൻ
മറയുള്ളൊരുതാക്കു തന്നൊന്നു സുന്ദരമാക്കി
കുറയുക്കുന്നതറിഞ്ഞൊരു നീ,
സിംഹകൺ വെക്കുന്നതു പാരുതനാണിനോ-
ക്കുന്നവൻ കോപുവാൻതാൻതാൻ
ഇപ്പോഴുള്ളതു നൽകിനിന്നീടേനെ-
മുതലാലന്നുതന്നെത്തന്നെ
ജീതനായുള്ളൊരു ശത്രുനാണിനെ-
തന്നെതാൻതന്നിൽ തന്നെത്തന്നെ
തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ നൽകി നിന്നീടേന്നു
പാരുതനാണിനെ പാരുതനാണിനെ
നിന്നെത്തന്നെത്തന്നെ തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ
നിന്നെത്തന്നെത്തന്നെ തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ

സേവനനായ ശതാനീകർത്തനോട്-
 മാർഗ്ഗവേഗ പരഞ്ഞാനരപ്പോൾ
 ചേച്ചുണ്ൻ താൻ ചൊന്നതു കേട്ടൊരു നേരത്തു
 വാട്ടമകന്ന ശതാനീകൻ താൻ
 സ്വന്തനജാലവുമാർജ്ജങ്ങളും
 സുന്ദരമായുള്ള വേലകൾ
 ദിവ്യതയുള്ളൊരുമായുധജാലവും
 വെട്ടുവെറു നൽകിനാൻ വേണ്ടൊരുത്തും
 നാനാജനങ്ങളും സേനകൾ ചുഴ്ന്നു
 മാനവും പൂജയും മദിച്ചു മേന്മയ്ക്ക്
 വമ്പനായുള്ള സുശർമ്മ വാർകോപത്താൽ
 ഹിഡ് തിരിയുന്നതേ ചൊല്ലിപ്പൊല്ലി
 നാനാ തൊഴുത്തങ്ങളെത്തുടങ്ങിനാൻ
 വമ്പനായുള്ള വിധകനപ്പോൾ
 വില്ലാളിഭാരത വീരന്മാർ തങ്ങളിൽ
 ചൊല്ലിത്തീർത്തൊ പിഞ്ഞാലി നിന്നാൻ
 വീരന്മാരായനാൻ തന്തന്റെ തന്തന്റെ
 ശൂരനെ കാട്ടിനാൻ പാമരപ്പോൾ
 ഭക്തർക്കിര വന്ന നിരന്നതു കാണായി
 വാരിധിതർന്നിരമാലപോലെ
 പാസുക്കളൊക്കെ ജീമുതജാലം-
 ഉദിത്യഭേവനെ മുടി നിന്ന
 മാമല തമ്മീനെ പെട്ടുനിന്നീടണ
 വേലജാലങ്ങളെന്നപോലെ
 സ്വാമകമാരിയെ പെട്ടു തുടങ്ങിനാ-
 രാജാസം കൈവിട്ട ഭവാകരപ്പോൾ
 വാരിധി നേകരത്തെ സേനകളിങ്ങിനെ
 വീരനെ പൂജ പൊയന്ന നേരം

മുൻനോക്കിച്ചെന്നു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ
 വിണ്ണകുന്തണിലെ പൂകുമ്പോൾ
 തന്നെക്കു മണ്ഡലം ഭേദിക്കുമെന്നിട്ടു
 ഖിന്നത പൂണ്ടു താനെന്നപോലെ
 വാരിധി തന്നിൽ മറഞ്ഞു നിന്നീടിനാൻ
 ചാരിജകാമുകനായ ഭേദൻ
 ആഞ്ഞുള്ളാഹവം കാഞ്ഞാനായ് വന്നിതു
 വെണ്മ കലനുള്ള തിന്മകൾ താനും
 വെണ്മ കലനുള്ള കെരളി കണ്ടിട്ടു
 വന്ദനം പൂണ്ടുള്ള പോകുമ്പോൾ
 സ്വപനം ചെയ്ത പൊരുണൊരു നേരത്തു
 ശക്തനായുള്ള ത്രിശക്തൻ നേരെ
 മാറാനായുള്ളൊരു മത്സ്യമേഖീപനെ
 കതകൊറ്റൻ ചെയ്ത പിടിച്ചു കെട്ടി
 ആത്തുകൊണ്ടെവർ പോകുന്ന നേരത്തു
 തേർത്തകുന്തണിനിഴിഞ്ഞു നേരെ
 നിർമ്മലനായുള്ള കങ്കൽത്തൻചൊല്ലാലെ
 വന്ദനം പൂണ്ടുള്ള പാലകൻ താൻ
 രാജനായ് ചെയ്തവൻ തന്നെയും ചെയ്തമെ
 മുഷ്ടികൾ കൊണ്ടു കൊടുത്തു നന്നായ്
 കെട്ടു പെട്ടീടിന മന്ദവർത്തനെയും
 പെട്ടെന്നു ചെന്നുണ്ടെഴിച്ചു നീക്കി
 കഷ്ടനായുള്ളൊരു മുഷ്ടനകുട്ടനങ്ങു
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു പിടിച്ചുകെട്ടി
 ഉത്തമനായൊരു കരുക്കൻ ചാമത്തു
 സ്വപനം വെച്ചു വണങ്ങിനിന്നാൻ
 തിട്ടതി പൂണ്ടുള്ള കള്ളന്മാരെല്ലാമെ
 കട്ടേക്കം ചോന്നിങ്ങു വന്മ പിന്നെ

കാലനം സുഖ്യനായുള്ളതാ പാപകൻ
 നാലഞ്ചു കാലകി വെച്ചു നേരം
 പാപനാശി സിന്ധുതെക്കെക്കുനിന്നീടിന
 ചാരങ്ങളെപ്പുതകിക്കൊന്നപോലെ
 ഇങ്ങും പൂണ്ടുതൻ വീരവീര്യത്തിനെ
 മണിനിന്നീടിനാൻ നാലുപാടും
 പിന്നെ ചൂണ്ടുള്ള മനാവൽതാനപ്പോൾ
 സമ്പ്രാസി തന്നെ വണങ്ങിപ്പൊന്നാൻ
 നീചരൻ നിന്നൊന്നെ ചീണ്ടുകൊണ്ടീടിന
 പാപകൻ തന്നെ നീ മന്ത്രിയോക്കി
 ഇപ്പരിവേഷം പാപിച്ചുകൊണ്ടാലും
 മുപ്പതിന്റെവരിതൻപാടത്താൻ
 ഇന്നതുകുടിയൊന്നിടമെല്ലാമെ
 ന്നൊരു ചിരദർശനം പൂണ്ടു നന്നായ്
 കണ്ണിപ്പുകൊള്ളുവാൻ നൽകി നിന്നീ-
 നെൻ-
 ദിശകനായുള്ള അധരതന്നെ
 സന്തോഷനായുള്ള മനാവനിക്കിനെ
 വരിച്ചു നിന്ന പാദങ്ങളു നേരം
 പൂജിതി വൃകിനിന്നങ്ങൊരു ചെല്ലിനാൻ
 വഞ്ചന വേവ്വിട്ടു സമ്പ്രാസി താൻ
 നീയുതിന്നിന്നുടെ ഭൂമിയും പ്രിയം
 നീകാൻ നിന്നുള്ള സേനകളും
 വേറല്ലയേതുതെനിക്കുള്ള നിർണ്ണയം
 നേരമത്ര നിന്നോടു ചെന്നൊരു ഞാൻ
 ബാലനായുള്ള ത്രിശക്തനെക്കൊന്നൊരു
 ബലമു തീർത്തങ്ങയച്ചു ചിന്നെ
 പ്രിയം പാലിച്ചു മേവീനിന്നീടുക
 ആമോദമായനിന്നീകിനത്രെ

ഇഷ്ടനായുള്ളതും മസ്തി അന്നുകെ
 ഇഷ്ടമായുള്ളതു കേട്ടുനേരം
 വീരനായുള്ളതും മസ്തിന്റെ ചൊല്ലാലെ
 വാഴിയും കൈവിട്ടു പാലകൻ താൻ
 സ്വന്തം കൈയുള്ള വാൻകളോടൊന്നെ
 മേഴയിൽ നിന്നു പറഞ്ഞു നേരെ
 അന്നു മാവെല്ലാമെന്നിലുതന്നിലെ
 നിന്നു വിളങ്ങിനാൻ നീതിയോടെ
 മന്നവരെല്ലാവരും കോലവൻ
 സന്നദ്ധമായുള്ളു പോയ നേരം
 ചൊരതയേററവും പെണ്ണു നിന്നീടിന
 കെഴുവന്നുവെല്ലാമോളു ബുടി
 അസ്തമയുള്ളതും കിന്റുകെ പോയതു
 കണ്കിടാത്തുള്ള കെട്ടിനിന്നാൻ
 വീരനുംകുതിനിന്നാഹവേദികൾ
 പാലം മുഴങ്ങിനാൻ പാരികളും
 എന്തിനെത്തിക്കുന്ന ചിന്തിച്ചു വിത്തിച്ചു
 വെണ്ണു വെന്തിട്ടെന്നുള്ളവുമായ്
 മന്നതമായുള്ള വെണ്ണാം തമ്മീനെ
 നിന്നുള്ള നോക്കിനാത്തതൻ താൻ
 വാരിധിപോലെ നിറയെനിന്നീടിന
 കെഴുവെല്ലാമെന്നുള്ളതും
 കെരററു വെന്തില്ല ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 ചുറ്റും കിരണവരെല്ലാമോടും
 മാററായുള്ളവരുംകോലവൻ
 ചീറ്റം തിരഞ്ഞു വിളിക്കുന്നേരം
 ഏറ്റം നിന്നീടാതെ മാനവും കൈവിട്ടു
 തോറം മറിഞ്ഞിട്ടു നിന്നുകൊണ്ടാൻ

കീഴ്ന്നിയും കെട്ടു നാണുനിന്നിങ്ങിനെ
 മുത്തു കെട്ടു മരിക്കുന്നേരം
 മുറ്റുമായുള്ള നാടകമേരത്തു
 നിർദ്ദമിക്കുന്നതും വൺപ്രഭം
 പാതാതെ ചെന്നങ്ങിതിതു നിന്നീടുവാൻ
 സാരഥിയില്ലാതെ വൺതാനം
 ഏതെന്നി വേണ്ടതെന്നിങ്ങനെയുള്ളതാ
 സന്താപഭാവത്തെക്കാട്ടുന്നേരം
 സൈന്ദ്രധി തന്നെ ചൊല്ലാകെരുന്നതും
 വീരന്ത പൂഷി ശിഖണ്ഡിയപ്പോൾ
 സ്വതന്റില്ലാത്തുവാൻ വീരനായുള്ള നീ
 വേദന കോലേങ്ങതെന്തെ ചൊല്ലി
 സാരതന്ത്രവേലകളാചരിച്ചീടുവാൻ
 ഭക്തിൽ ചരേറി മുതുന്നനിന്ന.
 വേദന പൂഷിങ്ങാതെ ബാലകന്താനപ്പോൾ
 താതൻ തൻ ജ്യാതൻ പീഡിക്കയാൽ
 ബാലികതാക്കല്ലാം നിന്ദിക്കതെന്നിട്ടു
 ചാലെ നടന്നങ്ങു തേരിൽ പുക്കൻ
 നാരിയും പുണ്യതല്ലാതോതാളല്ലാ
 സാരഥിയെന്നൊരു ചിന്ത പാഠം
 ഉള്ളിൽ മുഴുത്തതടക്കണമെന്നിട്ടു
 വല്ലഭമുള്ള സ്വഹന്നളു താൻ,
 പൂഷിമായുള്ളതാ സ്വരസംതന്നെയും
 ഭക്തമറക്കൊണ്ടെന്നല്ല ഭനരം
 ഭീതനായുള്ളതാ ബാലകന്താനപ്പോൾ
 ഭൂതലാ തന്നിലെ ചാടി നേരെ
 മങ്ങിനിന്നീടുവാനോങ്ങുന്ന നേരത്തു
 ഷണ്ഡനായുള്ളതാ സാരഥി താൻ

തന്നുടെ ബ്രഹ്മദൈവജാതിനിന്നുപോട്ടു
 വിന്നത പോക്കിത്തള്ളിത്തു ചൊന്നാൻ
 പേടി കൈവിട്ടു നീ * തേർക്കീടാകീട്ടകി-
 ലോടിപ്പുനോരോരോ ഭിക്ഷതാരം
 തോരൻ നിന്നീടാക്കു ഏറൻ നിന്നീടകിൽ
 ചീരൻ തിരണ്ടുള്ള കൈവെക്ക
 കാലൻതൻമന്ദിരം പൂകിച്ചു നാമുകെ
 കാലിക്കിടാക്കുള്ള വീടുക്കൊരുവൻ
 ഇരിക്കെയുള്ള പ്രതിമയ്ക്കും പൂണ്ടുകൻ
 സംഗമത്തിന്നു മൂന്നു നേരം
 വിശ്വതലിക്കൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായുള്ളൊരു
 വിശ്വകർമ്മാവിനാൽ തിര്മിനമാം
 സാമി വിശ്വതലാകാശമിളിപ്പി
 പാലൻ തേർ വെക്കു ചുമ്പിലാതി
 വാണിതൻകൊന്നിന്മേൽ ചേർത്തുനിന്നീടുന്ന
 തന്നുടെ ആയുധം കയ്യിലാക്കി
 കോണീയശേഷം നടുങ്ങാമാളവൻ
 തൊന്നൊലി ചൊല്ലിച്ചു തേരിലേറി
 തുറന്നൊരു കോലമാളനിന്നീടിനാൻ
 കേവലമെമ്പാടു വേവതെൻ
 വാരണഭാലത്തെ കൈക്കൊണ്ടു നോക്കൂ
 പാലത്തെ ചൊല്ലുന്ന സിംഹംപോലെ
 തേക്കു പോയ്കെച്ചല്ലുന്ന പാലത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 വീരനായുള്ളൊരു ഭീഷ്മൻ ചൊന്നാൻ
 മണ്ടിപ്പറഞ്ഞു ഷണ്ഡനപ്പേരുകെ
 വിണ്ടലർക്കോരുകെ നൂറുവരെയു

* തേർ തെളിക്കുന്നവനായാൽ; സാമിയായാൽ.

മഹനായുള്ളവൻ തന്നോടു ചെഞ്ചെര
 വിഗ്രഹത്തിന്നു മുതുന്നീടാതെ
 ഭൂതി കലസ്തുള്ള ഭൂതലം കടഞ്ചെര
 പാതി പകഞ്ഞു കൊട്ടിക്കു നല്ല
 ഏന്നതു കേട്ടു നടുങ്ങിനിന്നീടുമ-
 മന്നവൻതന്നോടു ദ്രോണൻ ചൊന്നാൻ
 ഉത്തമനായുള്ള ജീപ്പൻ താൻ ചൊന്നതു
 വസ്തുതയത്രെ സുതോമന! കേൾ
 ടന്നിമിത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടൊലും വന്നതി-
 ക്കൊന്നിന്മേലൊന്നൊന്നതിശിഷ്ട
 വാമനാസ്തന്നോരു വായുവെക്കൊലും
 വ്യോമവും ഭസ്സവിഭ്രമിതമായ്
 കങ്കം കട്ടവുകൾ വന്നിങ്ങു താഴ്കയും
 അനുകൾ വീഴ്കയും പൂണിയിന്നു
 നോക്കുന്ന നോക്കുതു കിഷകളോരോന്നിൽ
 തീക്കുളയെന്നൊതു തോന്നുകയും
 അംബുജകാമുകനന്ദ കുറുകയും
 ജംബുകന്മാക്കൊക്കെ രോഭിക്കയും
 വാമികൾക്കെല്ലാമെ കണ്ണുകൾ വീഴ്കയും
 വാരണവീരന്മാർ കൊട്ടുകയും
 ഫേതുരോദേഹാകെ ഫേതികൾ വീഴ്കയും
 ഭൂതലമൊക്കെക്കുലുബ്ധകയും
 അതാസമയമുള്ള അൊണജാലവും
 പാശുപാദശക്താകെ വീശുകയും
 കുറ്റമായുള്ള നിമിത്തങ്ങളിങ്ങിനെ
 അററമില്ലാത്തൊളമുണ്ടു മറ്റും
 കൈരവവീരന്റെ ചാരത്തു മേവുന്ന
 സൂര്യൻ കോപിച്ചു ചൊന്നാനന്ദപ്രാർ

ചാർമ്മിപനായുള്ള ശരണാർത്ഥജനം
 കീർത്തിമാനായുള്ള ഭദ്രശിക്ഷനം
 പാശംനില്ക്കുള്ള ഗുണങ്ങളെപ്പോലോരെന്ന
 പാശീനിന്നീടുവാനെന്തുതൃപ്തം
 വഞ്ചനെന്നാകിലോ മുറുപ്പിഴിയിലോ ന-
 ്ല്ലമ്പുകൾക്കൊണ്ടു പൊത്തു നേരം
 വീരന്മാരായതു തെളിയിച്ചുകൊണ്ടു
 പാതിമുഖ ലോകരീതരുകൊള്ളും
 അന്തരതൃപ്തിതാനിഷ്ടിതനോരോക്കുന്ന
 മാനവും പൂണ്ടു ചരഞ്ഞു നേരം
 ഗീരിമുഖമുള്ളതാ വീരതകൊണ്ടോരോ
 കാർത്തിശ്ലൈശമേ സുശ്രീ കേൾ
 നേരെയിഴിഞ്ഞു പിന്നെയു നിന്നെന്നോടു
 പോരിമുഖ കാട്ടുകയെന്നും ചൊല്ലി
 പോലാളെല്ലായുള്ള ചൊല്ലാത്തതും തുകിന്നാൻ
 വീരനായുള്ള വനമുയർത്താൻ
 കിഷ്കിന്ദിനിപ്പിടുന്ന സേനകളെല്ലാമെ
 ഏറ്റുവെക്കുന്ന പൊറായ്മയാലെ
 സുശ്രീനടക്കണ്ടൊരു പ്രതിരോധപോല-
 യോരോരോ ഭിക്ഷിൽ മറഞ്ഞു നേരം
 നേരം പൊതെന്നായ സുശ്രീൻ തന്മുഖ
 രേഖയും തകർത്തുതൻതേജസ്സവും
 വില്ലും മുറിച്ചുകൻ ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 കല്പനായുള്ള വനമുയർത്താൻ
 പാശാൻ താനെന്നോടു വന്നെന്തുതീടുമ്പോൾ
 കൂട്ടിച്ചു മുൻതീടുന്ന ചൊല്ലെല്ലാമുൻ
 മുന്തൂവിനെന്നോടു നൽകവെന്നെന്നാൽ
 സത്യമോഴ്ചചൊന്നൊരു വാഞ്ചിപ്പോൾ

മിത്സ്യന്മാരല്ലോകത്തെ പൂരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ശക്തനായുള്ളോരേയിതിന്ന നേരെ
 കുറമകളെന്നാരു ചാപവും തേരുമായ്
 തെരൊറന്നു വന്നിടങ്ങുനിർത്തുകൊൾക
 മൗലങ്ങളായുള്ള വാലകളിൽനിന്നെ
 വന്ദരം പൂണ്ടുതേനോതിയോതി
 കാലചരിത്രപാലു വരുന്നൊരു പാതരമേൽ
 വേലവിടങ്ങിയിതിനാൻ സൂര്യപത്രൻ
 ശക്തി പൂണ്ടിടുന്ന ശക്തിയെത്തന്നെയും
 ശക്തി ഉപയോഗിച്ചു കർണ്ണമൗലി
 മുനിൽ നിന്നിടുന്ന കർണ്ണനത്തന്നെയും
 മിന്നനാശിടിനാഭനരമേററം
 ക്ഷീണനായുള്ളൊരു കർണ്ണനെക്കണ്ടിട്ടു
 പ്രാണൻ താൻ ചൊന്നതെമ്പടങ്ങി
 മരൊന്നായ് നിന്നതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 ഏററം ചിരിച്ചു കിരീടി ചൊന്നാൻ
 കേതനായ്ക്കുറുന്നൊക്കെത്തൊട്ടിനിപ്പോ-
 ലിത്തരം തൊന്നുന്നുതെങ്കിലിപ്പോൾ
 ഇരുന്നായുള്ള നീ നൽകിനിന്നിടുന്ന
 കൈശാലവിദ്യകൾ കാട്ടുവൻ ഞാൻ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി നല്ലനുകൾ തുകിനാൻ
 മംഗലനായ ധനക്കുരുൻ താൻ
 ചുറ്റും നിന്നിടുന്ന സേനകളെല്ലാമെ
 തെരൊറന്നു മണ്ടിനാരോരോ ദിക്കിൽ
 ക്ഷീണനായുള്ള സുയോധനൻ തന്നോടു
 പ്രാണൻ താൻ ചിരിച്ചു കണ്ടു ചൊന്നാൻ
 വീരനായുള്ളൊരു സൂര്യതന്ത്രജ്ഞ-
 മാത്രനായുള്ളൊരു നീയുമിപ്പോൾ

വാട്ടുകുഞ്ഞു സോമനന്ദനാമൊഴി
കോട്ടയിൽ പൂർക്കണമല്ലയായിൽ
നിന്നെയുണ്ടൊരൊം വന്നിനിപ്പിടവാ-
നാൽക്കിട്ടൊന്നതു നേരിനാലും
സാദരം ചെയ്തൊരു കേട്ടൊരു നേരത്തു
ത്തുറന്നു നട്ടന്നവർ പോയ നേരം
പിന്നാലെ കൊല്ലുന്ന പാമ്പ് കണ്ടെങ്കിട്ട
വന്യനായുള്ള ഒരു ശൈകൻ താൻ
പായറ ചാണകൾ വെക്കിക്കുടിനാൻ
വാനിടയാലുള്ള ഒരു താമിപോലെ
തിട്ടതി പൂണ്ടു മറഞ്ഞവരെല്ലാം
പൊട്ടുന്ന വന്നിങ്ങട്ടത്താർപ്പോൾ
വീരനായുള്ള ഒരു പാമ്പ് കണ്ടെങ്കിട്ട
പാമ്പായായിട്ടു വന്നിട്ടി
മുരക്കനായുള്ള വന്നെങ്കിൽ തന്നോടു
പോക്കെട്ടുന്നിൽക്കണ്ടുന്നതല്ലൊ
അക്കാവതല്ലെന്നു കല്പിച്ചു നോക്കി
പോക്കും പിന്നിട്ടു പോകുന്നേരം
വീരനായുള്ള ഒരു വാസവനന്ദനൻ
വീരനായുള്ള ഒരു വാസവനന്ദനൻ
മന്ദിരം മുന്നിട്ടു പോകുന്നതല്ലൊ
വന്യനായുള്ള ഒരു സുതനായാ
കിട്ടനായുള്ള ഒരു മന്യനായാ
നിട്ടയും കൈവിട്ടു സേനയായാ
വാട്ടുകുഞ്ഞു വിളക്കിനിന്നിട്ടെന്ന
കോട്ടയിലുണ്ടൊരു ചെന്ന പൂക്കൻ
സുതനായാ ചെയ്തൊരു കൊല്ലിനിന്നിട്ടിന്ന-
തന്നെയായൊരു പുത്രിയുണ്ടൊരു

സന്നദ്ധരായിട്ടു നീക്കമുള്ളൊരാൾ-
 മിന്നിപ്പം കൈവിട്ടു പോയനേരം
 വാരിധി നേരായ് സേനയുമായിട്ടു
 വൈദികളായുള്ള കൈരവന്മാർ
 കൗകിടാക്കളു കെട്ടുന്ന നേരത്തു
 സ്ത്രീകളെ നോക്കുൻ ചെന്നാതുത്താൻ
 മാറാപ്പരോടു ജയിച്ചിടയാതെന്നിതെ-
 തോററിതോകെന്നതറിവെത്തില്ല
 പീതേ പൂണ്ടു മിഥുനധിയാനെന്നിതെ-
 തായമൊഴത്തുമില്ല സാനം
 മീനനായുള്ളൊരു മണവൻ താനപ്പോൾ
 സ്പർശക്കാൻ പോകയാത ഭീഷ നോക്കി
 പോകുന്ന നേരത്തു ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 അധിപനുള്ളൊരു ഭീഷ്മകുന്താൻ
 ശക്തി പൂണ്ടുള്ള ബ്രാഹ്മണ നിന്തെ
 പൂട്ടുന്ന സ്ത്രീനാശ്ശേവകതാൻ
 ശത്രുക്കളോടു ജയിച്ചിട്ടു വന്നീടും
 സ്വന്തുമിച്ഛുന്നതു നേറിനാലും
 മിത്തം തെളിഞ്ഞുള്ള മാനവൻതാനപ്പോ-
 ല്ലതെമനോമുള്ള കർക്കശായ്
 മുതുകൾക്കൊണ്ടുള്ള മീശകൾ പൂണ്ടുപൂ-
 ണ്ഢമരവോടു വിളങ്ങുന്നേരം
 പാരാതെ വന്നൊരു ദൂതനാകെല്ലാത്തും
 പാദതാൻ വരിച്ചു നിന്ന നേരെ
 ശത്രുക്കളോടു ജയിച്ചുനിന്നീടിനാ-
 ണ്തെക്കൊന്നു തെളിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ.
 ആശോധം പൂക്കുണ്ടായ മണവൻ തന്നോടു
 സപാദിയയ്ക്കുള്ളൊരു കർക്ക ചൊന്നാൻ

സുഹൃത്താനല്ല ജയിച്ചതു നിശ്ചയം
മാനിയായുള്ള ശിഷ്യനെയിതൊ
ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടൊരു നേരത്തു
തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന ഭക്തപത്മനാഭനെ
ഭിക്ഷുകൻ അങ്ങനെ നോക്കിത്തേക്കി
നഷ്ടത്തെക്കണ്ടാണെന്നു വിശേഷിച്ചാൻ
പാരിച്ചു പെട്ടെന്നു ചോരയെപ്പുഞ്ചെയ്ത
പോരികപാലനെപ്പാരിപ്പാനായ്
ശ്രമിയിൽ വീഴുകയേറുന്നിന്നീടിനാൾ
കോമളയായൊരു സൈന്യധിതാൻ
വീരനായുള്ള ധനത്തെയും അനേകപാൾ
സാരമിയൊടു കലർന്നെന്നായ്
ബ്രഹ്മവും ചാലപ്പമൺ നിന്നൊരാൾ
രൂപതി. തന്നെത്തൊഴുന്ന നേരം
ചാലവായുള്ളൊരു തൂണിടിയാതനിൽ
പോര കൊടിച്ചുതു കണ്ടു ചൊന്നാൻ
കാലന്റെ മനിലും പൂജ തീർന്നീടവാൻ
കാലമണഞ്ഞെന്നിനാൾ ചൊൽവിൻ
പാരിച്ചു തേവുന്ന് മോചത്തെക്കണ്ടിട്ടു
ചാലനെ ചൊല്ലിനാൾ പാഞ്ചാലി അൻ
ശ്രീപാതന്തുടെ ലോഹിതം അന്നെയി-
ബ്ദ്രമിയിൽ വീഴുന്ന പാപികളെ
അന്നഭെ ചൊന്നൊ കൊല്ലമെല്ലൊയ്തി-
ലൊന്നെ ഭീമനെപ്പാക്കുവാൻ ഞാൻ
എന്ന നീ ചൊല്ലൊരു സത്യത്തിനേതുമെ
ഇന്നൊരു ധോനി ഞാൻ കണ്ടുകൊല്ല

* ചാലന്റെ പത്മനാഭൻ; രൂപതി.

ഏന്നതു കേട്ടൊരു പാതംകുറു ഭക്തപര്യം
 മനമൊസ്തന്നിതു മെല്ലെമെല്ലെ
 കാരാതെ വന്നൊരു വല്ലാത്തുയല്ലാമെ
 നേരെ പൊരുത്തേനി തമ്പുരാണേ
 ഏന്നെയുമെന്തെ രാജ്യവുമെന്തൊ
 നന്നായിപ്പാലിച്ചുകൊള്ള വേണം
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി വണങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
 മണവനായുള്ള മണവൻതാൻ
 മന്ത്രിജനങ്ങളും മറ്റുള്ള വോക്താ-
 മന്തകന്യസുവെയവുണ്ണമെ
 സന്യാസിഭവങ്ങളും കൈവെടിഞ്ഞുവോട്ട
 മണവമിഹവും പൂണ്ടു നന്നായ്
 ഭീമൻ തുടങ്ങിന സോദരന്മാരുമാ-
 താമോദമേററവും പൂണ്ടു പൂണ്ടു
 കൈരസ്ത്രപിരോഷങ്ങളെക്കൈവെടിഞ്ഞതതയും
 പാതത്തി പൂണ്ടുള്ള ഭാഗ്യയുമാത്
 ശ്രീകുമാരൻ റിരാമമഹീപകൻ
 കേടറു മേവുന്ന മന്ദിരത്തിൽ
 വാരിജനേതുകുറു പാതോർ ചിന്തിച്ചു
 വാണിജനീടിനാൻ വാഴ്ത്തിനോടെ.

അദ്ധ്യായം നവ

കുണ്ഡിതം.

മൗഢിമയമായ സോമദർശിതം-
മാന്ദ്യമായുള്ളതായ ഭ്രാന്തതാരം
വേർതിട്ട പോകാതെയിങ്ങൊന്നിവാസവും
പൂരിച്ച ഭൂപതി മേവുമാലം
സോമദിയായ സുദൃഢയെത്തന്നെയും-
മാനവോക്താവേ അരിലാമരി
മൗഢിമയെ കൈവിട്ട ലോകതം താരമായ്
മണ്ഡപുരത്തിലകത്തു പുക്കൊൻ.
കുന്ദമയവെരിതാൻ വന്നതു കണ്ടിട്ടു
ധർമ്മജൻ മുമ്പായ ഭൂപതിമാർ
വാരിജം വെല്ലുന്ന പാദസരോജങ്ങൾ
ചാർത്തു ചെന്നു വന്നങ്ങി നേകെ
അന്നെന്ന വന്നുള്ള സാമപാദാലയം-
ഉണ്ടെന്നെന്ന തീർത്തു തളൽപോലെ
മേലിലുമെങ്ങുമെപ്പാവിച്ചുകൊള്ളേണം
പാലാഴിവർണ്ണത്തിന്നു നന്ദനാകെ
പിന്നെയുള്ളൊരുമെന്നിലംതന്നിലെ
നന്നായിനിന്ന വിളക്കുമെന്നാൾ
മിത്രമായുള്ളതായ മണ്ഡപമഹീപന്റെ
പുത്രിയായുള്ളതായ കുന്ദമയ

വാട്ടമകന്ന കീഴീടിതാനുരന്ധാടു
 വേട്ടനിനീടിനാൻ വാഴ്ത്തിനോടെ
 കെരവന്മാരോടു ചെല്ലെന്ത പ്രത്യയം
 ചൂരിച്ചുനിന്നൊരു പുത്രനാമെ
 പാരാതെ ചെന്നങ്ങ കണ്ടുനിന്നുമിന്നെ-
 കാഴ്ചയായുള്ളൊരു കന്തിഭേവി
 മീകെന്തൊരു മോദനാൽ പേർപ്പേർപോലെയൊടു
 മൂന്നിയിലേറാം മുകുന്തനിന്നാമു.
 മണമരയുള്ള പുത്രനാമെവരും
 കെതിയും പൂജ വണങ്ങി മേന്മേൽ
 കെരവന്മാരോടെ കാഴ്ചപിചാരങ്ങ-
 ളോരോന്നെ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു മോശൻ
 അന്ധകനായകൻ താൻകെ ചൊല്ലാലെ
 ബന്ധുക്കളാരോരേ കാണുതിന്നായ്
 വീരനാരായണൻ ഭൂതമെന്തുമിന്നോ-
 രോരോരോ മിക്കിലയച്ചുനിന്നാർ
 മായാൻ താനുദ്യോഗം പോകുക പൂകിനാൻ
 യാദവന്മാരോടു കൂടി നേരെ
 അന്ധകന്മാരന്തൻമൂന്നെ കണ്ടിട്ടു
 ബന്ധുവായുള്ളൊരു പാഞ്ചാലനും
 ഗുരുമൂർത്തി നല്ല വികാശനും മറ്റു
 ഗുരുക്കേന്ദ്രവും യഥാമന്ത്രവും
 കന്തിഭേവിനെന്ന യാദവവീരനും
 അന്ധന കൈപിട്ട ശല്യർതാനും
 ചുറ്റും തിരക്കുള്ള മറ്റുള്ള ദോഷവും
 കുറമകന്തുള്ള അന്ധനായായ്
 മരിച്ചിരുന്നതോന്നു മന്നവവീരനെ
 കണ്ടുതുടങ്ങി പാഞ്ചാലനാട്ടുതൊറും

ഉത്തരമൊത്തമു പാഞ്ചധവന്മാരുടെ
 ശത്രുവായുള്ളൊരു ക്ഷൈന്യവർത്തൻ
 ശക്തരായുള്ളവരൊരവം കോലവൻ
 സ്വതന്ത്രം ചൊല്ല വിളിക്കുന്നേനും
 സ്വശയിച്ചീടാതെ ചൊല്ലേണുത്തീടിനാൻ
 സംശ്ലേഷനാമം ഭാരനാമം
 ദർശനാസ്തം നൽകിമദത്തനം
 സുപ്രതീകമാകും വാമനവും
 ബ്രഹ്മ കണ്ടുകൊണ്ടി വീളത്തന്ന
 സോമദത്തനെന്ന ഭാനവനും
 ശോഭനായുള്ള ബകാസ്തപത്രനും
 കൈരവവീരനെ വന്ദകണ്ടൻ.
 ധന്യനായുള്ളൊരു കൈരവനായകൻ
 തന്നിലെ ചിന്തിച്ചു കണ്ട ചൊന്നാൻ.
 വീരനായുള്ളൊരു സുയ്യമനീക്കനായ
 സാരഥിയില്ലാതെ വന്ദത്തെനാൽ
 വല്ലഭമേറവും പൂജേനീനീകന
 ശല്യമെ സേവിച്ചു മുറിയെ ഞാൻ
 സാരഥിയാക്കുന്നതെന്നുള്ള ചിന്തിച്ചി-
 ദ്രാരാഞ്ഞു കിടപ്പു പോയ് ചെല്ലുന്നേനും
 കാവകൻ സുന്ദരൻ ചാർത്തു പോവാനാൽ
 ചാലത്തുനിന്നെങ്ങു നിന്നു കണ്ടാൻ
 പാദമെ ചൊല്ല വണ്ടിയിന്നിന്നെവാട്
 കായ്കൊള്ളുതു ചൊന്ന നേരം
 ശ്രീമാനായ് ചൊല്ലിനാമുപദേശീപതി
 അർദ്ധമധസ്തമൻ തന്നിട

തേർക്കിക്കാക്കീട്ടവാൻ പാരിടം അന്നിൽ നീ
 *നോക്ക നില്ക്കേണ്ടതിന്നെന്നെയൊ ചൊൽ.
 ഏന്നെല്ലാം കോപിച്ചു പോന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ഖിന്നാത്മായ്ക്കൊല്ലിനാൻ മന്നവൻതാൻ
 കെല്പിൽവെച്ചു പ്രധാനികളായുള്ള
 മിപ്പന്മാരെ മുടിക്കുന്നേരം
 മാരകത്തക്ക സാഹമിയായതി-
 പ്പാരിടം നിർമ്മിച്ച ദേവനല്ലൊ
 വാസവിത്തക്കെ സുതനാകുന്നതും
 പാതകക്കൊരിക്കലൊന്നെങ്കിലും
 തുടങ്ങുന്നതോരോരോ മംഗലമഥമകൾ
 കേൾവിൽ നിന്ന പാഞ്ഞുതോറി
 സുതന്മാൻ തന്നെക്കെ സാഹമിയാക്കിനാൻ
 വീരനായുള്ളൊരു ശല്യർക്കൊന്നെ
 സുതന്മാൻ തന്നെക്കെ സുതനാകുന്നതും
 മാതൃമുൻ താനെൻ കേട്ടുനേരം
 സന്താപം പൂണ്ടുള്ളൊരന്തകസ്മരതാ-
 നെക്കൊന്നി നല്ലതെന്തുള്ളിൽ നല്ല
 പാതകത്തന്നിലയച്ചു നിന്നീടിക്കാൻ
 വീരനായുള്ള കിരീടിക്കൊന്നെ
 പാതകത്തെ പോക്കൊരു പാഞ്ചവമജ്യമൻ
 പാതകത്തന്നിലും ചൊന്നു ചിന്നെ
 നിദ്രപൂക്കീടിന കാർപ്പൂർണ്ണൻ തന്നെക്കെ
 മറ്റൊരുമുള്ളൊരു പാതകത്തും
 കന്മാക്കും പോക്കുമൊൻ നന്മകിതന്നിൽ വെ-
 ചുതേണ്ടും പൂണ്ടു തലോട്ടുനേരം

സ്വതന്ത്രം വന്നൊരു കൈയെഴുത്തുക-
 ളത്തരംഗത്തിന്നടുത്തിരുന്നാൻ
 നിദ്രയും കൈവിട്ടു സ്വതന്ത്രം ചെഞ്ചെമ്മ
 കൈപറയണന്നായ ഭവൻ
 ജംഭാരിപ്പത്രനെ മുഖിനാലമ്പോടു
 സംഭാരിച്ചങ്ങിനെ നിന്നതേരം
 മാനിയായുള്ളൊരു കൈയെഴുത്തുക-
 ളത്തരംഗത്തില്ലെന്നുപോലെ
 തന്നിലെ പൂക്കിരി തുകിന്നിന്നങ്ങിനെ
 മുനമെ വന്നിതൊക്കെ ചൊന്നാൻ.
 ഭദ്രനായുള്ള നീ വന്നതിക്കൊട്ടമെ
 നിദ്രകൊണ്ടുതരിങ്ങിപ്പി ഞാൻ.
 സാമന്തയുള്ളൊരു വാക്കുകുളിങ്ങിനെ
 ഞ്ഞോരുംപൂട്ടെ പറയേയ്ക്കു പിന്നെ
 മുഷ്ടിയായുള്ളൊരു ഭോജനം വെണ്ണിനി-
 കെന്നാട്ടുപൊഴിക്കിങ്ങനെ ചെന്നതേരം
 വമ്പനായുള്ളൊരു കൈയെഴുത്തുക-
 ളത്തരംഗത്തിനെ നന്നാൻ
 തന്നെക്കു തന്നെക്കു വാങ്ങിതരായതു
 വരിച്ചു നിന്ന പാക്കൊരപ്പോൾ
 ഉത്തമല്ലോകൻ താൻ ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 വസ്തുതയായതാണെന്നുതന്നാൻ
 വൃദ്ധതകൊണ്ടുനിന്നുതന്നെ സാധിയാ
 യുതമെന്നുള്ളതു തേറിനാലും
 ചന്ദ്രകെട്ടുള്ളു തൊന്നെത്തന്നിതൊക്കെ
 വിശുദ്ധം കാട്ടുന്നതല്ലതാനും.

ആനകളാദിയാശ്ശേവിനിന്നീടീന
 സേനകളോരോന്നെ ചേരുംവണ്ണം
 ചാലപ്പകുപ്പിച്ചു നൽകി നിന്നീടുവൻ
 ലീലയല്ലേതുമെങ്കെന്ത ചൊല്ലി.
 ഉഭാവർ അന്നോടു ചൊല്ലി നിന്നീടീനാ-
 നർലീച്ചു നമ്മുടെ സേനയെല്ലാം
 മേനവന്മാർക്കു കൊടുത്തു നിന്നീടേണം
 ഭീന്നമേദാദികൾ കൂടാക്കെ നീ
 ധന്യനായുള്ളൊരു മന്ത്രിതാനയോടു
 തന്നിലെ ചിന്തിച്ചു ചങ്ങു ചൊന്നാൻ
 മാതൃതെ ജേവുന്ന സാധ്യകു താദാമി-
 സ്തോകലനാഥനുജകുഭാഗം
 സാഗരസുദ്ധ്യമാശ്ശേവിനിന്നീടീന
 ലോകതം സീരിയുമന്യഭാഗം
 ഉഭവതിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുള്ള കൗതവന്മാർ
 ഭക്തികന്യന്മാരേ സേനയെ വേണമെ-
 ന്നാൽയകുന്നതിന്റെന്ന ചൊല്ലി
 സീരി തുടങ്ങിന സേനകൾ പൂർവ്വ
 പാദത്തെ കഴിഞ്ഞു പോകുന്നേരം
 ആശ്ചര്യപാശ്ചാത്യമല്ലാത്ത കൗതവമൻ തന്നുടെ
 വാദാളമാശ്ശേരും തന്നിൽ പൂശാൻ
 നിമ്നലനായെഴെ നന്മനിപുണ്യവൻ
 ഉന്മേഷം പൂണ്ടു പാദങ്ങളൊപ്പാൾ
 സ്നാനവുമുണ്ടും കഴിഞ്ഞെല്ലു പോകേണം
 നാനാജനങ്ങളുമെന്നിങ്ങിനെ
 അശ്ശുമായുള്ളതു കേകട്ടായ നേരത്തു
 തുഷ്തിനായുള്ളൊരു ലാംഗാദി താൻ

തിന്മയുള്ളൊരു കർമ്മങ്ങളോടൊന്നെ
 കൃത്യമായ് ചെയ്തു തെളിഞ്ഞു വന്നെന്ന
 ഗോപാലൻ ഭോജനം നൽകിനിന്നിട്ടുവാ-
 നായെല്ലാം വന്നിങ്ങു ഭോജനേനാ
 കൈരവന്മാരുടെ പക്ഷത്തിൽ മേന്മയു
 ന്നീതിയെ വളർച്ച നിൽക്കുവാനായി
 ഗോപാലന്റെയും മറ്റുമുനിനീടിനാൻ
 സാക്ഷാൽ മുതൽക്കുനായ ഭരതൻ
 അതായം പൂക്കളോടെ യോദ്ധാവ് ചെയ്തിട്ടു
 ഗോമയംതന്നിൽ കിടന്നുകൊണ്ടാൻ
 എന്നതു കണ്ടൊരു രോഹിണീസന്ദന്ദൻ
 ചെന്നു പ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്നേരം
 ഭരതനും പൂക്കളോടെ യോദ്ധാനുമ്പോൾ
 ഭൂതവർത്തിചെയ്യുന്നതിന്നു
 ഇല്ലായ്മയുള്ളൊരു ഭോജനം നൽകിട്ടു
 കൊടുക്കിക്കൊടുത്തു വർദ്ധിച്ചാനായ്
 പാണികൾകൊണ്ടു തൊട്ടുന്നോടെനേർത്തു
 ക്ഷോണിയിൽ വീണ്ടു കരിച്ചുപോയി.
 രോഹിണീതന്റെ സുഹൃത്താണെന്നും
 ഗോപാൽ വന്നതെന്തെങ്കിൽ നല്ലതി.
 തീർത്ഥത്തിനായിട്ടു പോയതു കണ്ടിട്ടു
 അന്നനായുള്ള സുഹൃത്താണെന്നാൻ
 സാഗരത്തുല്പാദം സേവയുമായിട്ടു
 നാഗപുർത്തിലകത്തു പുക്കാൻ.
 വൃദ്ധികൾ നാഥനായ്ക്കുവിനീട്ടുന്ന
 കൃഷ്ണനും ജിഹ്വയും സാത്യകിയും
 പാലത്തെ പോയതു ധർമ്മമെന്നെന്ന
 പാലാളം മന്ദിരം തന്നിൽ പുക്കാൻ.

കർമ്മശൈലികളെക്കണ്ടോൻ നേരത്തു
 നിർമ്മലനായുള്ള യാത്രയ്ക്കുനാൻ
 കാൽത്തളിർ കുമ്പിട്ട കൈതൊഴുതപ്പോൾ
 പ്രാർത്ഥിച്ച മെല്ലെ പരഞ്ഞാനപ്പോൾ
 ജ്ഞാനികൾ തരുമചെയ്തു നിന്നീടുവാ-
 നേതുമേ തോന്നുന്നതില്ലെന്നാൻ
 പാപികളായുള്ള കൈരവപീരരെ
 പാരാതെ ചെന്ന പാഞ്ചരൂ തേറ്റി.
 വിഗ്രഹം കൂടാതെ ഭൂതലം പാതിയും
 രക്ഷിക്കുമാറു ചമയ്ക്കുവേണം
 അർദ്ധരാജ്യത്തെ വഴങ്ങിതില്ലെങ്കിലു-
 മുത്തമമായതിനൊന്നു ചൊല്ലാം
 പഞ്ചഗ്രാമങ്ങളെ തന്നനിന്നീടിലും
 ചെല്ലമെന്ത നിന്ന പുലർന്നുകൊള്ളാം
 ഏന്നതു കേട്ടോൾ പങ്കജമോചനൻ
 മനവൻ തന്നെ വണങ്ങി നേരെ
 പോകുന്ന നേരത്തു മീടനം താഴ്ന്നു-
 മാകലഭാവവും പൂണ്ടു നേരെ
 കൊണ്ടുനേർ പുണ്യകേന്ദ്ര ചാരത്തു ചെന്നതി-
 ന്നിടെയും പൂണ്ടു പരഞ്ഞ നേരം
 ഏകാമർ വന്നിങ്ങ കെട്ടിയിഴച്ചതും
 ചെട്ടതും ചാല മറന്ന നേരെ
 യാത്രത്തുജ്ഞം സോദരപീരത-
 മനയും ചെന്നജിങ്ങങ്ങളിലും
 കൈരവപീരതം ജ്ഞാതീലൊന്നമേ
 നേരായി വന്നിടാ തേറ്റിനാലും
 പാശീപുണ്ടിടിന വാങ്ങിയെക്കെട്ടിട്ടു
 കേശിതൻകൈരവരിതാനൊന്നു ചൊന്നാൻ

മന്നിടം പാതി പകക്കയെന്നുള്ളതു-
 മൊന്നായിപ്പാലിക്കയെന്നുള്ളതും
 മന്നിടം തന്നിൽ സുന്ദരായനനുള്ളതാ-
 ള്ളെന്നുതെ വന്നീടാ തേറിനാലും
 ഉഗ്രനായുള്ള നീ വൃഗ്രവും കൈവിട്ടു
 വിഗ്രഹത്തിന്നു തൂനിഞ്ഞുകൊടുക്ക
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി നടന്നു തുടങ്ങിനാൻ
 മംഗലമുക്തിയും മായവൻ താൻ
 വേഗത്തിൽ പോയങ്ങു നാകത്തെ വെണുള്ള
 നാഗാമാമാപുരി പൂക്കു നേരെ
 ഉത്തമരായുള്ള മണവരെല്ലാം-
 മുതലാനുംചെയ്തു ഭണ്ണങ്ങിനിന്നാൻ
 മുഖനായുള്ള സുന്ദരായനൻ താനൊരു
 ചീരത്തിന്മീതെ തെളിഞ്ഞിരുന്നാൻ
 നിന്നയെക്കണ്ടോരു നന്ദകുമാരൻ
 വന്നൊരു കോപമിടക്കി നേരെ
 മുഖത കൈവിട്ടു ചേരീത്തന്ത്രങ്ങിന്റെ
 കൈകണിടിന വീട്ടു പൂക്കാൻ
 പന്നഗശാരി താൻ വണുതു കണ്ടിട്ടു
 തന്നെയുംകൂട മറന്നു മേന്മേൽ
 ഭക്തനായുള്ളവൻ നൃത്തം തുടങ്ങിനാ-
 നത്തമിടങ്ങിനെ തൊന്നി ഞായാ
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞുള്ള പങ്കുജലോചനൻ
 ഭക്തനായുള്ള വനോട്ടു ചൊന്നാൻ
 നൃത്തംകൊണ്ടുതുടങ്ങിയെന്നയെടുത്തിലെ
 മന്ദുതക്കുണ്ടീടുന്നതല്ല ചൊല്ലാം
 പാലാഴിവണ്ണന്റെ ലീലയെക്കേട്ടിട്ടു
 ചാലെയെത്തളിഞ്ഞുള്ള ദാസിപുത്രൻ

ചാലെ വളർന്നൊരു ഭാജനം തന്നിൽ നൽ
 പാൽ വെണ്ണ കൊണ്ടൊരു വെച്ചുനേരം
 ആനായനാഭിമാൻ നൽകിനിന്നീടിന
 ആനായച്ചേരിയിന്നൊന്നപോലെ
 ആനനം തന്നിൽ വെച്ചാനന്ദമോവണ്ണം
 പാനംതുടങ്ങിനാനാഴിപ്പൂർ
 ഭാജനം കൈവിട്ട ഭൂതലം തന്നിലെ
 പാശത്തെ വീണൊരു പാൽവിട്ടു താൻ
 ഓടിത്തുടങ്ങി നല്ലൊരു ജലം മേളിച്ചു
 കേടറെ പാലാഴിയെന്നപോലെ
 ദോഷലനാമന്റെ ദാരുണമുണ്ടിട്ടു
 നാഗപുരത്തിലെ ദോഷമെല്ലാം
 വിസ്തീർന്നായി വിളങ്ങുന്ന ഭാനത്തു
 കഴലമുണ്ടുള്ള കെരളവന്മാർ
 നീചനായുള്ളൊരു കേരളൻ വന്നാലി-
 ന്നാചാരം ചെന്തൊഴുത്തെന്നിങ്ങിനെ
 ബന്ധമുള്ളൊരു മനോരമായിട്ടു
 വിസ്തീർന്നുള്ളൊരു നേരം
 പാൽവിവനായ സുയോധനൻ താനപ്പോ-
 ളാശ്വമാനമണ്ഡപം തന്നിൽ നേരം
 ചാലെ വളർന്നൊരു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
 മേളം കലർത്തിയെന്ന നേരം
 ധന്യനായുള്ള മണവെല്ലൊരു
 വന്ന നിറഞ്ഞിട്ടു വാരിപോലെ
 അശ്വത്തെനോട്ടു കൂടിനിന്നവോടു
 നശ്വാരി താനുള്ള മനം മനം
 പാടുകമായുള്ള ചാനവുമേരിയ-
 ഞാമരവോടുപോൽ ചെല്ലുന്നേരം

ഉത്തമനും ചെയ്തു പുകഞ്ഞു നിന്നീടിനാ-
 യത്തമരെല്ലാം കേളിതോടെ
 പാപിയായതു സുതോധനൻ അനന്തപ്രാ-
 കേരം പിപ്പു സോക്കിനാനങ്ങുമിങ്ങും
 കൈവലം പൂശുതു കൈകസിനമ്പനൻ
 കൈകാസകൾമിളിളിക്കേണം
 കാൽവിടർകൊണ്ടുതോന്നുനിന്നീടിനാൻ
 ബാലേന്ദ്രമുദിപക്കണപോലെ
 കൈകൾവെഴിയമെന്തു കാണാം
 പീഠവും കൈവിട്ടു വീഴേണം
 പതാമലക്കൻകാമുകനൊക്കെ-
 യംഗ്രിയുണ്ടെളിലായ്ക്കുറിഞ്ഞു
 മാധവൻ ചൊല്ലിനാനെന്നതു കണ്ടു തി-
 നേതുമിങ്ങിരിപ്പതെന്നപോലെ
 ഭൂതലപാലകിൽ വീരനായുതു നീ
 താവേനായുതു സമേകിപ്പൊരം
 വന്നിപ്പുവെന്നങ്ങു കേൾക്കുന്ന നേരത്തു
 നിന്ദിക്കും മറ്റുള്ള മനാവന്മാർ
 ഇപ്പമനേകം മുഴുത്തു നിന്നീടിനാൻ
 കഷ്ടമില്ലാണിനക്കെന്നയാറു
 അബ്ജവിശോധനൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ലജ്ജിതനായ സുതോധനൻ അൻ
 സമുത്തം അന്നടെ മത്സ്യത്തിലിങ്ങിനെ
 നിർജീവനായിട്ടു നിന്നപോയി
 വീരനായുള്ളൊരു ഗംഗാതന്ത്രജ്ഞ-
 മാർഗ്ഗനായുള്ളൊരു ശ്രോണൻ അന്നം
 ശക്തനായുള്ളൊരു ശ്രോണിയുമെന്തായും
 കേതനായുള്ളു പ്രപാചാര്യനും

സഞ്ജയൻവായ മറുളള ലോകത്തും
 അഞ്ചുപിമെയ്തു പുകഞ്ഞു പിന്നെ
 മന്നമയമായ സിംഹാസനത്തിലേ-
 ലഗ്നിമുക്കായുള്ള ദേവൻ തന്നെ
 അർഗ്ഗമ്യം തുടങ്ങിന പൂജയും ചെയ്തങ്ങ
 സല്ലുരിച്ചുമ്പാടിത്തുന്നിന്നാൻ
 മിഥുനായുള്ളതേ ഭാസീതന്തുളൻ താൻ
 സതപരം ചെയ്ത വണങ്ങി നേരമ
 മെല്ലെമെല്ലെ തർലാടിത്തുടങ്ങിനാൻ
 പല്ലവം വെല്ലുമ്പൊഴുപരമം
 അന്ധനായുള്ളതേ ദന്തിപുരാധിപ-
 നന്ധകനാലതെ കാഞ്ചിതിനായ്
 മണ്ഡനമാണ്ടു വിളങ്ങിനിന്നീടിന
 മണ്ഡപം തന്നിലെ ചെയ്ത പിന്നെ
 മാധവനങ്ങനെയും മാനിപ്പു ചെയ്തമെ
 നീതിയിലങ്ങിനെ നിന്നനേരം
 കാർമ്മുകിൽവർണ്ണനാൻ മനവനങ്ങനേ
 കാർത്തും പൂണ്ടതേ വാമൻ ചെയ്താൻ
 ധർമ്മതന്തുളൻതേ ചെയ്താലെ വന്ന താൻ
 നിർമ്മലനായുള്ള നിന്നെക്കാഞ്ചാൻ
 വെക്കുവാൻ ചൂതിരിയ്ക്ക് തോമുതാൽ രാജ്യവും
 വെച്ചുപോയ് കാനനംതന്നിലേയും
 സന്താപം പൂണ്ടു നടന്നു നിന്നീടീനേ-
 നന്തരം കൂടാതെ പന്തിരണ്ടും
 ചേലാരമാശ്ചേവുകനാരതങ്ങാരുവാസവും
 പൂരിച്ചെന്നു പറഞ്ഞവണ്ണം
 അന്നവും പാലും തന്നെങ്ങുള്ളതെല്ലാമെ
 നൊതിപ്പാമിച്ചു വെച്ചവണ്ണം

കാൽക്കുളംകരണം സംഭവത്താൽതാൻ
 വൈരമുണ്ടായതു പോൽക്കി നന്നായി
 ഇന്നാദിയാനിട്ടിപ്പാതികമല്ലാമെ
 നെന്തിപ്പാതിപ്പാനാമഭവണം
 മന്നവന്മാർക്കുതന്നെ സമമതമല്ലാത്തിൽ
 മുന്നെതപ്പോൾ പകർത്തുന്നാൻ
 അന്നിലും തന്നിലുമെ നിന്നീടുവ-
 നെന്നതും വന്നീടാവെങ്കിലിപ്പോൾ
 പഞ്ചഗ്രാമങ്ങളെ തന്നെ നിന്നീടിലും
 ചെല്ലമെ നിന്നു പുലർക്കൊള്ളാം
 ഇന്നിനവല്ലാമെതെങ്ങൊന്നവിനോ-
 കൊന്നിനൊന്നാകാമെന്നുള്ള വഴി
 അപ്പോഴെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു നിന്നീടുവ-
 നിപ്പോഴെപ്പറഞ്ഞതും കൊല്ലി
 പാതാതെതന്നെയായ മൂന്നിന്നീടിനാൻ
 താൻകൊള്ളാമിങ്ങോട്ടെന്നിൽ
 സാമമയുള്ളൊരു വാക്കിനെക്കേട്ടിട്ടു
 അതോടും പൂർത്തള ഭൂമിപാലൻ
 പുത്രന്മാരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാ-
 നത്തമരാജന്മാരെ ഇട്ടി മേന്മേൽ
 പ്രാജ്ഞാനയുള്ളൊരു ധർമ്മത്താൽ
 രാജ്യത്തിൽ പാതിയും നൽകിയിപ്പോൾ
 പക്ഷാഭോധികൾ കൂടാതെ നന്നായി
 തമ്മിപ്പുകൊള്ളുവിൻ പുത്രന്മാരേ
 ഇപ്പോഴല്ലാതൊരു വാൻകളിക്കിനെ-
 ന്നപ്പൻ താൻ ചൊന്നതു കേട്ടനേരം
 കോപിച്ചു നിന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 പാപിയായുള്ള സയോധനൻ താൻ

തന്നെക്കന്തന്നെക്കെ സ്വന്തംവരുമ്പോൾ
 ഒന്നിപ്പരമായിപനാക്കിവെപ്പാൻ
 എന്തൊരുജന്മധാരതന്നെല്ലാതമൊന്നിച്ചു
 ചിന്തിച്ചുകാണാതെ ചൊന്നതെന്തെ
 സൽപുത്രരായുള്ള ജന്മത്തിന്നൊട്ടും
 ദുഷ്പുത്രന്മാർ കൊടുക്കയില്ല
 ഉത്തമനായുള്ള നൽപുത്രരായ്ക്കൊന്നും
 നിന്താമോഹമൊന്നും കേട്ടേക്കാം
 ചെന്നശായിയെ വന്ദിച്ചു ചെഞ്ചെമ്മ
 കണ്ണനീരോലോല നിന്ന ചൊന്നാൻ
 ഉത്തമനായുള്ള വാത്സകളോരൊന്ന
 സതപത ചെഞ്ചെമ്മാൻ ചൊന്നതോരും
 പാപിയായുള്ളവർ തന്നെക്കെ മാനസം
 പാപമെപ്പോലെത്തന്നെയിപ്പോൾ
 ശാരദനായുള്ളൊരു മന്നവനിയിനെ
 മാനസാൽ ചൊന്നതു കേട്ടേക്കാം
 കാർമ്മ്യകീഴ്വഴ്ത്തൻ താൻ മായത്തു നിന്നൊരു
 കൗരവവീരനെ നോക്കിപ്പൊന്നാൻ
 ഒന്നായി വാഴ്ത്തും പാതി കൊടുക്കയും
 വന്നീടായെങ്കിലിതൊന്ന ചൊല്ലാം
 പഞ്ചഗ്രാമങ്ങൾ വഴങ്ങിനിന്നാമ്പോൾ
 ചെഞ്ചെമ്മയൊന്നായി നിന്തകൊരവിൻ
 ഇങ്ങിനെ കേട്ടൊരു കൗരവനായകൻ
 തിങ്ങിന കോപവും പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ
 മന്നിടം പാതി പകക്കയെങ്ങുള്ളതു-
 മൊന്നായിപ്പാലിക്കയെങ്ങുള്ളതു-
 ഏന്നിയെഴുത്തു പുരേരും കൊടുക്കയും-
 മെന്തെക്ക ജീവനുള്ളു ന്ന വരാ

മുൻപത്തേനേകം മുഴുത്തു നിന്നീടുന്ന
 സ്വപ്നഗുണികളെ മറ്റുപോലും
 പാശ്ചാത്യന്മാർ കൊടുക്കുകയല്ലെന്നും നിൻ-
 ചൊന്നിട്ടും കേട്ടിട്ടു തേറിനാലും
 മല്ലൂരിത്തറപ്പോൾ ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 കല്യാനായുള്ളവൻ തന്നെ നോക്കി
 പോയില്ല നന്നായ് മുതൽക്കൊന്നുമൊട്ടു
 മാഞ്ഞിരുന്നതെല്ല കൊണ്ടാൽ
 പാതി പകുത്തുചൊന്നായി വാഴ്ത്തു-
 മേതുമെ വേണ്ടതില്ലെന്നു ചൊല്ലാം
 അതുകൾക്കിടയിലിനിങ്ങമേ
 ഭാഗ്യപരം തന്നിൽ പാശ്ചാത്യൻ
 വെണ്മേറെ നിൽ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
 കേവലം കേട്ടാലും മനവിന്നീ
 മല്ലൂരിപ്പോലൊന്നൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 തള്ളിയെടുത്തൊരു കോപത്താലെ
 ഇപ്പോൾക്കൊരു വഴൽമുട്ടിക്കൊന്ന
 കട്ടെറയ്ക്കുവാൻ മുട്ടിച്ചു തന്നെ
 കട്ടമെ വെറുക്കുന്ന പാശ്ചാത്യന്മാർക്കൊന്ന
 കേട്ടിനിന്നീകു വേണ്ടതിപ്പോൾ
 ഗുണനായുള്ളവൻ മാഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം
 കേട്ടിപ്പോലൊട്ടു കൊണ്ടുപോവാൻ
 അതുകൊണ്ടിന്നെ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ഉത്തരായുള്ളവൻ പുറ്റാണെന്ന്
 പാശ്ചാത്യൻ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന നേരത്തു
 കേൾക്കുന്നതെല്ല മാഞ്ഞാലെ
 വാരിധിപ്പോലെ നിറഞ്ഞുള്ള ലോകം
 ചാരത്തു മെറുന്ന മൊത്തമേ

വാരണാസിപുരം വാജികൾ മാശിയും
 പാരവർ മേവുന്ന തുണകളും
 മഞ്ഞൾ പിഴിഞ്ഞുള്ള കൂറയും ചൂണ്ടുനി-
 ന്നങ്ങനം വെണ നിറം ധരിച്ചു
 നന്നാലു കൈകളാൽ നിന്നതു കാണായി
 പന്നഗശായികാനെന്നപോലെ
 പങ്കജലോചനനേവനെന്തിങ്ങിനെ
 ശങ്കയും ചൂണ്ടുനടുത്ത മേന്മേൽ
 ദണ്ഡനായുള്ള വൻ കെട്ടുവാൻ വല്ലാതെ
 പൊട്ടനാവങ്ങിനെ നിന്നുപോയി
 വിശ്വതന്ത്രിയുള്ളിൽ വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 നിശ്ചലരൂപത്തെ കാട്ടുവാസായ്
 ഭക്തനായ്ക്കുവന്നുദാരംബികാപത്രണ
 നേത്രങ്ങളും നൽകിനാൻ കാർണ്ണവൻ താൻ
 പാതകകവരിതാൻ കാട്ടിനിന്നീടിന
 കെരളകുമാരനോക്കു കണ്മുഖമാണാൻ
 ദ്രുതികൊണ്ടുനടക്കെ ചെറുവാൻ ചെന്നു
 ദണ്ഡതയൊന്നതെ കാണാത്താനായ്
 കട്ടമെ വൈകാതെ നല്ലമാക്കീടുക
 ഇപ്പോഴായ് നൽകിയ ദ്രുതി രണ്ടു
 കണ്ണുകൊണ്ടിങ്ങു ഞാൻ കണ്ടൊരു രൂപമി-
 ള്ളൊന്നതെക്കൊന്നതെ മാനസത്തിൽ
 നിത്യമായവോട് മേവിനിന്നീടുവാൻ
 ഭക്തപരമായൊന്ന! കൈതൊഴുന്നേൻ,
 ഉത്തമനായുള്ള മന്നവനിങ്ങിനെ
 തത്പരമറിഞ്ഞു പഠിക്കെ നേരം
 അന്ധത കൈവിട്ടൊരന്ധകനായകൻ
 അന്ധനാക്കീടിനാൻ മുന്നേപ്പോലെ.

മായയെ കെട്ടെ മറച്ചുനിന്നതിനോ-
 ഓയർകോനായുള്ള തോരുജാലൻ
 പാറാതെ പോയുള്ള പാഞ്ചവർ മേയുന്ന
 പാറാളം മന്ദിരം തണിയിൽ പൂക്കൻ.
 വന്ദിച്ചു നിന്നൊരു മന്നവന്തന്നോടു
 നന്ദകമാരകന്മാരും ചൊന്നാൻ.
 കൈരവവീരന്റെ ജീവനമുള്ള നാൾ
 പാരികം കിട്ടുമെന്നോർത്തേണ്ട
 വിഗ്രഹത്തിന്നു മുതുകയൊന്നിനെ
 ദണ്ഡും കൈവിട്ടു മുന്നേപ്പോലെ
 മീനവും പൂണ്ടു സോമനന്തരമായ്
 കാനനം തണിയിൽ വസിക്കയാ കാൻ
 ഉത്തമനായ നീ വസ്തു ചിന്തിച്ചി-
 ട്ടോത്തതു ചെയ്യാലുതെന്നു വേണ്ടു.
 അന്ധകനാഥൻതാൻ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോ-
 ളുതകണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ.
 അന്ധകജീതിയകന്മാനിന്നീടുന്ന
 ശന്തരസുതവും ശ്രോണർനാരം
 ബന്ധവായുക്കളെല്ലാം കൈരവനാഥനി-
 നെത്തു ഞാൻ വേണ്ടതു തന്മുതാതെ
 ഭൂലോകപാലകൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 പാലാഴിപ്പർണ്ണൻ തെളിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ.
 ശന്തരസുതവും ശ്രോണരമെന്നിയെ
 അന്ധകവൈരി തുണയ്ക്കിലും ഞാൻ
 വീരനായുള്ള ഒരു പാത്ഥകൈക്കൊണ്ടു-
 മായനന്തരനൻതന്നെക്കൊണ്ടും
 ഉഗ്രത പൂണ്ടുള്ള വിഗ്രഹം ചെയ്തിച്ചു
 നിഗ്രഹിച്ചു ജയിച്ചുകൊരവൻ

ബന്ധുവില്ലാജിനിക്കിതിനെത്തള്ളാ-
 രണ്യത കൈവിട്ടിതന്നാലും നീ,
 കാരുണ്യം പുണ്ടൊരു വാങ്ങിയേ കേട്ടിട്ടു
 പാരിച്ചു അപവും മന്ദമായി
 ബന്ധുക്കളായുള്ള മന്നവന്മാരുമായ്
 സ്വന്തതം വിനീച്ചു കണ്ടു പിന്നെ
 സംഗമം വേണ്ടതെന്നിങ്ങനെ കല്പിച്ചു
 മംഗലരായുള്ള പാണ്ഡവന്മാർ
 ഉദ്യമങ്ങളുള്ളാരു വൃക്കുത്തിൻകൊമ്പിനേൽ
 വെച്ചുള്ള ചെന്നിട്ടു വില്ലമമ്പും
 ആതു പോയ്ചെന്നുക്കേട്ടേത്തുന്നിനായോടു
 പുരുത്തുങ്ങിനൊരുവണ്ണം
 ധന്യനായുള്ളൊരു സുതൃക്കന്തനെ
 പന്നഗസംയങ്കം തന്നാലുള്ള
 ഭീതിയെ നീങ്ങിച്ചു ചെന്നുവായുള്ളൊരു
 വാസവാതുനെ രക്ഷിപ്പാനായ്
 ഗംഗാതർന്നീരേണു സേവിച്ചു നിവൃന്നോ-
 രംഗപുരയിപറഞ്ഞെന്നൊക്കൊൻ
 അമ്മയായുള്ളൊരു കന്തിയെപ്പിന്നെയ-
 ക്കണ്ടുചെന്നെരിയച്ചു നിന്നാൻ
 പാറാതെ പൊന്തായ പാണ്ഡവമാതാവു
 സുതൃനന്ദനേന കണ്ടു നോം
 നന്മല രണ്ടും ചുരന്നതുകാരണ-
 മെന്തെന്താതിവനെന്നറിഞ്ഞൊരം
 നിമ്ബലയംഭീവരം നന്മല നൽകുവാൻ
 ചെമ്മെ മുതുന്നങ്ങ ചെല്ലുന്നേരം
 കന്തിതൻനന്മലയുണ്ടവരാക്കുമെ-
 യന്തുകഭീതിനില്ലഴിച്ചിയികൾ

ഒന്നിനുകാരണമെല്ലാമുപേക്ഷാൻ
 മന്നവന്മാർ ജയിപ്പതിനായ്
 പുഷ്പാധിമുനാവർ കൊങ്കനിലുള്ള പാ-
 ലല്ലാകെ ചിന്ന വെട്ടിനിന്നാൻ
 മാനാവു വന്നതിൻകാരണമെല്ലാകെ
 നീതിയിൽ ചൊരിച്ചുനിന്നു കൊന്നാൻ.
 ചേലാക്കത്തേറവും പൂണ്ടനിന്നീടുന്ന
 പോരിന്നു നേരെ തൂനിഞ്ഞു നിന്നാൽ
 സോദമനാജ് നിന്ന വാസവപുത്രനെ
 എഴുന്നീട്ടു നാഗചോണം
 രണ്ടാമത്തെ മയക്കയില്ലെന്നു
 തണ്ടാർക്കുമാരിതൻപാദത്താണു
 ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതു കേട്ടോർ നേരത്തു
 മംഗലമാകട്ടെയെന്നും ചൊല്ലി
 പാരാതെ പോന്നിട്ടു മന്നവന്മാരെ
 ചാഞ്ഞു മേവിനാൾ കന്തിമേവി
 സ്തുതിൻ ചെയ്തൊരു വാത്കളെല്ലാമെ
 മായവർത്തനോടു ചൊല്ലിനിന്നാൾ
 ഓരതമുള്ള പോലു തൂടക്കുവാൻ
 പീനന്മാരയോടു കൈപാട്ടു
 ആടകളാഴിയാഴ്ചേവിനിന്നീടുന്ന
 സേനകളോടു കലൻ നന്നായ്
 ദുഷ്ടതയയോടു വേരേറത്തീടുന്ന
 നൽക്കുമേന്മതൂത്തിൽ ചെന്നു പുക്കാൻ.

അദ്ധ്യായം ൩൪.

ഭാരതവൃദ്ധാർക്കം.

പാർത്ഥിവന്മാരുടെ സംഗമം ഖിന്നിപ്പി-
ട്ടാത്തനാശ്വന്നവൻ മേവുനേരം
യോഗിയായുള്ളൊരു വ്യാസമഹാമുനി
നാഗപുരത്തിലകത്തു പുഷ്പാർ
പാദക്കാർ വന്ദിച്ച സുസംവാദനോടു
ചേദിക്കവേണ്ട നീയെന്നും ചൊല്ലി
ചാരത്തു മേവുന്ന സഞ്ജയനെന്നോടു
പാദനരുന്നിങ്ങൊരു വാങ്മുഖനാൻ
സന്നദ്ധനായുള്ള മന്നവനീരന്മാ-
രന്യോന്യം ചെയ്യുന്ന രാജ്യയല്ലാം
എന്തെങ്കിലും കാരണവും കാരണമായിട്ടു
നിന്നുടേയുള്ളത്തിൽ തോന്നുമെന്നാൻ
അല്ലെങ്കിൽ പൂജിക്കുന്ന മന്നവന്മാരോടു
ചൊല്ലിനിന്നീടേണ്ടമുള്ളവണ്ണം.
ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മറുത്തൊരുമേനുള്ള
മംഗലനായുള്ള സഞ്ജയൻ താൻ
കല്പനാർ ചെയ്യുന്ന വേലകളോരോന്നെ
ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ മെല്ലെമെല്ലെ
ചാലെ വളർന്നുള്ള കൈനിലയോരോന്നെ
ചേലകൾകൊണ്ടുള്ള തീത്തുനിന്നാൻ

പുഷ്പമാശ്ശേവുന്ന പട്ടിണത്തന്നെയും
 കെട്ടിനിന്നീടിനാമവുണ്ണതെ
 അക്ഷതം മുഖായ സ്വാധനമുദകി-
 ലൊക്കവെ കൊണ്ടു നിറച്ചുനിന്നാർ
 ധന്യങ്ങളായുള്ളൊരായുധജാലങ്ങൾ-
 ഉളാനൊന്നെ നീക്കുന്ന ശാലകളിൽ
 കൊല്ലവെ വെന്ത നിറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാ-
 മക്ഷണമോരോരോ ശിര്യകന്മാർ
 അന്വോഢ പാഞ്ചാലനന്ദനൻ പാലിച്ചു
 വസ്വദക്കോപ്പുകൾ കണ്ടു മേന്മേൽ
 സന്താപം പൂർത്തോജി കൈവെനായകൻ
 ശാന്തസ്മരവെ നോക്കിപ്പൊന്നാൻ.
 വൈരികളായുള്ള പാണ്ഡവവീരരെ
 വേദനത്തവിനോദനെയിപ്പോൾ
 പാലിച്ചുകൊള്ളുണം പാതാതെ കണ്ടു നീ-
 താലംബമില്ല മഹാജനമെ താൻ
 നായകനായിട്ടിങ്ങുനന്മെ പാലിച്ചാൻ
 നീയൊഴിഞ്ഞൊരെയും കണ്ടില്ലെന്നും
 എന്തതു കേട്ടൊരു ഗംഗാതന്തുജൻതാൻ
 തന്നിലെ ചിന്തിച്ചു കണ്ടു ചൊന്നാൻ
 ഉത്തമനായുള്ള ധർമ്മതന്ത്രനെ
 സന്താപം തേടി വരുത്തിയിപ്പോൾ
 മന്നായിപ്പാലിച്ചിരുന്നകൊണ്ടീടുക്കിൽ
 നന്നായി വന്നീടും തേറിനാലും
 അല്ലായ്മിൽ വന്നീടും നാശങ്ങളെല്ലാമെ
 ചൊല്ലാമിന്നിന്നൊടു മെല്ലെയിപ്പോൾ
 ധൃഷ്ടനായുള്ളൊരു ദ്രോണൻ വെണീടും
 ധൃഷ്ടമൃഗനെനരിഞ്ഞാലും നീ

സൂര്യജന്മത്തെ കാലനാസ്തനീടും
 വീരനായുള്ള ധനജന്മമാൻ
 ദാഹനനായുള്ളൊരു നീയതിനെത്രയും
 വീരനായുള്ള ദാഹനനും
 മാരകപുത്രന്റെ മണ്ഡിന നല്ലൊരു
 പാരണയായിട്ടു വന്നാലും
 പാതംതന്നെ നേരായ പാതയിലെന്നെയി-
 ളാതിയിരിക്കെത്തന്നെ കണ്ടിപ്പു ഞാൻ
 ശക്തനായുള്ളൊരു സൂര്യനന്തരം-
 മർദ്ദനത്തെ തേറിനാലും
 അർദ്ധമനത്തെ കേട്ടൊരു നേരത്തു
 ക്രമനായുള്ളൊരു സൂര്യപുത്രൻ
 സത്വരം ചാപവും ബാണവും വെച്ചിട്ടു
 പ്രത്യയമായിപ്പറഞ്ഞൊന്നുപോൾ.
 ശക്തനായുള്ളൊരു ഗംഗാതന്തുജന്റെ
 യുദ്ധഭീനങ്ങളിൽ പത്തുനാളും
 ചേൺറുന്നിനുള്ള ചാപവും ബാണവും
 പാണികൾകൊണ്ടു കണ്ടാണെന്നല്ല.
 എന്നവൻ ചൊന്നതു കേട്ടൊരു നേരത്തു
 മുന്നേതിലേററവും കിന്നനായി
 കേരളവനമനക്കണ്ടൊരു നേരത്തു
 വീരനായുള്ളൊരു ഭീഷ്മൻ ചൊന്നാൻ.
 പത്തു സഹസ്രം മർദ്ദനമാരെ ഞാൻ
 സത്വരം ചെന്നു കണ്ടു വീഴ്ത്തി
 കണ്ടുതരം കണ്ടിപ്പു നൽകിവിന്നീടുവ-
 നിണ്ടലില്ലെന്നുതെ തേറിനാലും
 നിത്യമായിത്തന്നെ ചെല്ലുന്നിന്നീടുവൻ
 സത്യമിളക്കുന്നതു തേറിനാലും

ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയശേഷം വർത്തമാനത്തിൽ
 പൊങ്ങിനു വേണ്ടേ മന്ദമരണി
 നാമകനായ് നിന്നു ഭവനകലകളെല്ലാമെ
 ആയുധം പോക്കിനാൻ ഗംഗാപുത്രൻ,
 എന്നു കേട്ടോരു ധർമ്മത്തുരുത്താൻ
 മുന്നേയിലേററവും ഖിന്നനായി
 ബന്ധുവാരുള്ളൊരു പര്യടലോടൊന്നു
 സന്ദർശം വന്നതു പോക്കുവാന്നാൽ
 ശത്രുസന്ദർശനം ചൊല്ലു പൂകിനാ-
 നാമകന്യായം അങ്ങനെയി
 ഇപ്പോഴുള്ളൊരു പുഷ്പം ചൊല്ലിട്ടു
 തുടങ്ങിയങ്ങിനെ നിന്നനേരം
 മംഗലനായുള്ള ധർമ്മത്തുരുത്താൻ
 ഗംഗാതന്ത്രജ്ഞനൊടൊന്നു ചൊന്നാൻ
 ഖിന്നനായിങ്ങിനെ മേരിനിന്നീടുണോ-
 കെന്നെയും സോമരന്ധരെയും നീ
 കാലത്തു ചാമകിടക്കുപ്പിന്നായിട്ടോ
 പാൽപെണ്ണ തന്നു വളർത്തി മനം
 മന്നവത്തരുടെ വേണ്ടേ കണ്ടിട്ടു
 ധന്യനായുള്ള വന്താമം ചൊന്നാൻ,
 നിന്നെയും നിന്നുടെ സോമരന്ധരെയും
 വെണനിന്നീടുണോല്ലയെന്നും
 പത്തുനാളത്തു യുദ്ധമെന്തിങ്ങനെ
 പ്രത്യയം ചെയ്യുന്നൊടുങ്ങുന്നേരം
 വൈരിയാരുള്ള ശിഖണധിനാകനെന്നോടു
 പോരിൽ വന്നു മുതിന്നു നിന്നാൽ
 ചാപവും വെട്ടു നടന്നു നിന്നീടുമ്പോൾ
 താപവും കൈവിട്ടു കോപത്തോടെ

ശക്തനായുള്ളതാണു വൃശ്ചാഭിനന്ദനൻ
 അസ്പഷ്ടമേലിപ്പിച്ചു വീഴ്ത്തി നേരെ
 വീരന്മാർ കൊല്ലുന്ന സാഹസം കാണാനായ്
 പാതററ സാഹകശയ്യകൾക്കൽ
 ആഞ്ഞിറയും കൂടാതെ ചേർത്തുനിന്നീടുവാൻ
 നീന്തുചൊല്ലേണമിന്നിങ്ങെല്ലപ്പോൾ
 ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 മംഗലമുന്തിയും ധർമ്മജനം
 കല്പനായുള്ളതാണു ശല്യരക്ഷണിട്ടു
 ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ മെല്ലെപ്പോൾ
 അമാമനായുള്ള നീയുതിന്നിങ്ങനെ
 നമമു മറന്നിങ്ങു നിന്നീടതനാൽ
 ഭാസ്കരപുത്രനും പാർവ്വതം തമ്മളിൽ
 നേർക്കുനേർനിന്നു പൊങ്ങുന്ന നേരെ
 ധന്യനായുള്ള നീ അരിൽ നിന്നീടുമിൽ
 വെണുനിന്നീടുവനല്ലതാഴ്ത്തിൽ
 കിത്തുകൊണ്ടെക്കാണമൊന്നു നിമിത്തമായ്
 ഭേദത്തം കൈവിട്ടു നീങ്ങുവാനായ്
 ആർത്തനായുള്ള ഞാൻ നിന്നോടു ചെഞ്ചമേ
 കരൾത്താരിൽ കുമ്പിട്ടു വന്ദിക്കുന്നെൻ
 ഇങ്ങിനെ മനസ്സൻ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോ-
 ളുങ്ങിനെതെങ്ങു വഴങ്ങി മേന്മേൽ
 സാമാന്യിച്ചുവോടതെല്ലാം നേരത്തു
 കരുണകൈവരിയും ധർമ്മജനം
 വൈകാതെ പോന്നിങ്ങു തന്മൂലം തന്മൂലം
 കൈനിലത്തനിലകത്തു പൂക്കൾ.

അദ്ധ്യായം നൂറി

ഭീഷ്മരുടെ യുദ്ധം.

ഭാരതമായുള്ള പോരു തുടരുവാൻ
വാരിധിനേരെത്ത സേനയുമായ്
ഘോരനായുള്ളോരു പാഞ്ചാലപുത്രനും
വീരനായുള്ളോരു ഗാംഭീര്യനും
ദേശികന്മാരെയും വന്ദിച്ചു ചെഞ്ചെമ്മ
കേശവനെന്നയുമുള്ളിൽ നണ്ണി
തന്നുടെ തന്നുടെ മിഥുനങ്ങൾ പൂണ്ടുനി-
ന്നുന്നതമായുള്ള ഭക്തിലേറി
ഖരംഗം തുടങ്ങിയുള്ളോരുധമോരോക്ക
നൽക്കരം ഭോരും ധരിച്ചു നന്നായ്
സന്നദ്ധരായുള്ള നിന്നതു കണ്ടിട്ടു
ധന്യനായുള്ള ധനഞ്ജയൻതാൻ
സ്തരികളാരു മനങ്ങളോടെന്നും
പോരിന്ന യോഗ്യരില്ലെന്നും ചൊല്ലി
ചാറവും ബാണവും ചാടിനിന്നത്രയും
താപവും പൂണ്ടുളള നിന്നനേരം
നിത്യനായുള്ളോരു പരജലോചന-
നത്തമഗാഥകളോതിയോതി
ഉത്തനായുള്ളോരു മന്നവന്തന്നുടെ
വ്യഗ്രതതന്നെയും പോക്കി നേരെ

ഭൂതലമൊക്കെ കല്പശാഖയാലുയി-
 രുന്നിനിന്നീടിനാൻ പാഞ്ചജന്യം
 മേഘമനായുള്ള ധനുഞ്ജയൻതാനപ്പോൾ
 പാരാതെയുതിനാൻ ദേവദത്തം
 കററമായുള്ളതകററിനിന്നവിനോ-
 ടററമില്ലാതെ ജയം വരുത്തും.
 വീരശംഖുതിനാൻ ധർമ്മതന്ത്രജൻതാൻ
 പാരിതോഷകമുജ്ജ്വലംവണ്ണം
 ജംഭാരിമുന്മാല ഭവകുളല്ലാത-
 മംബരം തന്നിൽ നിറഞ്ഞാരപ്പോൾ
 പാരുരുന്നിനൊരു പൂമഴ പെയ്തുകൻ
 ഭേരിതൻനാദവും പൂരിച്ചപ്പോൾ
 പാലിച്ചുചേരുന്ന മനുവവീരന്മാർ
 ചേലകൾകൊണ്ടൊറ്റ നീയുണേരും
 കേടറു ഭേവുന്ന് സ്വാഗരം കണ്ടിട്ടു
 ചാടുന്ന വസന്തിവെന്നപോലെ
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു പിണങ്ങി നിന്നീടിനാൻ
 ശ്രേഷ്ഠമുത്തന്റെ സന്താനമല്ലാം
 വേലോട ശുഭവും ഹൃന്മുഴുമാലവും
 ചാലെ വളർന്ന ശതാല്പി മറവും
 മുൽഗരം ശോമരം വാർകരം പാരയും
 ചക്രവും കന്തവും വശ്യങ്ങളും
 പാരം ചെട്ടപ്പു നന്നേത്തുടങ്ങീതാ-
 വീരന്മാർ തമ്മുടെ മെയ്യിവെങ്ങും
 ധൂളിനായുള്ളൊരു കാളപരോജങ്ങൾ
 നാളന്മാർകാത്തനെ മുട്ടീരുപ്പോൾ
 ചക്രം തുടങ്ങിയുള്ള ധനുജാലമാം
 നമ്മളുജാലങ്ങളുണ്ടായെന്നു

ഭാഗ്യംകളിലായുള്ള പാഴിതിനാദത്തെ-
 കൃഷ്ണികളെളാമകളെടുക്കിനിന്ന
 വന്മരം പൂണ്ടുള്ള മനാവന്മാരുടെ
 നന്മകളെളിൽ കചനന്മിന്ന
 കോമളതന്മയങ്ങൾതന്നെ കോതിയാ
 രൂമിന്നൽ പാതമെഴുത്തുപോൾ
 അരപങ്ങൾ തന്നെ വേഗമം വായുവു-
 കൃഷ്ണതിലാമകൊടിപ്പിന്ന
 മീനങ്ങളായുള്ള സായകകോലമം
 മേലഴ തുകിത്തുകടങ്ങി തിണ്ണം
 ധർമ്മനന്മയോടു ചെന്നെത്തുത്തീടിനാ-
 നമ്മാമനായുള്ള ശിഷ്യരല്ലോൾ
 വീടനായുള്ളൊരു മാരതനന്മനൻ
 കെതരവനാഥനോടവണ്ണമെ
 ഗാർഭീയം പൂണ്ടുള്ള ഗംഗാനന്മയനം
 വന്മനായുള്ള ഗന്ധമയനം
 കാണുന്നോർ കണ്ണിന്ന കോതുകമോവണ്ണം
 ചേരുന്നവനിന്ന പിണഞ്ഞൊരുപ്പോൾ
 ചങ്ങലപുണ്ടുള്ള ദണ്ഡുമായാനകൾ
 സംഗമഭൂതലംതന്നിലെങ്ങും
 മുറവിനിന്നീടുന്നു സേനകളെല്ലാമെ
 അററംവരുത്തി നടന്ന നേരം
 ജാനകീവല്ലഭനന്മയെ ചൊല്ലാമെ
 വാനരവീരന്മാരോരോ വീക്ഷിച്ച്
 ചാമെ വളന്നുള്ള സേനയെ നിർമ്മിപ്പാൻ
 കൈവെട്ടി കോതിപ്പൻ വെച്ചുപോലെ
 വിശ്രമം പൂണ്ടുള്ള നൽക്കുടിവീരനെ-
 കൈക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു നിർത്തി നിന്നാൻ

ചാരാന്റെ പിന്നെയും മാതൃനന്ദനൻ
 കൈരവന്മാരോടെതിർത്തനേരം
 കണ്ടുനിന്നീടിന ഗംഗാധരനൃജൻതാൻ
 വിഷലർകോടുകെ നന്ദനൻ
 അന്യകൾക്കൊണ്ടു വശം കെട്ടത്തൊന്നും
 വസ്ത്രനെയ്യുള്ളൊരു മായാതിയെ
 കൊല്ലാൻ കൊന്നു വശം കെട്ടുമെന്നതു
 കണ്ടൊരനേരം ധനശയ്യൻതാൻ
 മീറ്റം നിമൗണ്ടു ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 മാറാനായുള്ളവനെല്ലു ബാണം
 പാശം മുഴങ്ങി വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു
 തോർ തിരിച്ചീടിക്കാൻ വാരിധാക്ഷൻ
 വാങ്ങട്ടു പോകുമ്പോൾ ബാണത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 പാരിച്ചു കോപത്താൻ മന്നവൻതാൻ
 വൃശ്ചികംനമൻതൻനൊറ്റിങ്ങതെന്നി-
 ലുണ്ണിയായുള്ളൊരു ബാണമെയ്താൻ
 സായകം ചെന്ന തറപ്പെട്ടവ നേരത്തു
 തോരജപോപനൻകോപത്താലെ
 ചക്രമെടുത്തുപിടിച്ചുനിന്നവോടു
 മിക്കകാലംകൊ വിളങ്ങാവല്ലാം
 ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 അയ്യപ്പൻ മോഹിച്ചു തേരിൽ വീണാൻ
 ജഗദകളേല്ലാതാൽ പാരിച്ചു വന്ദ-
 നാലങ്ങമൊക്കെ മുടിഞ്ഞുകൂടി
 തള്ളി വരുന്നൊരു ചക്രത്തെത്തേക്കി-
 ണ്ണമുള്ളൊരുമുളിൽ തൂപ്പുകൊണ്ട്
 ഭക്തി ചെയ്തിങ്ങു പുകഞ്ഞൊരു നേരത്തു
 നീയുനായുള്ളൊരു കൊണ്ടൽവണ്ണൻ

കത്തിയെഴുന്നാൽ ചതുക്കത്തത്തെന്നയും
 സതപതം തങ്കലടക്കി നിന്നാൻ
 മോഹിച്ചുവീണൊരു പാണ്ഡവന്തന്നെ
 മുനീൻ വെട്ടീടിനാൻ ചൊന്നവണ്ണം
 വമ്പനായുളളവന്തന്നെക്കുട സംഗതം
 വെച്ചുനാളും കഴിഞ്ഞതായി
 താലപാലംകൊണ്ടുലംകൃതമായിട്ടു
 ചാലേ വളന്നൊരു ഭതമിലേറി
 കലപുത്രൻതന്നെ കണ്ടൊരു നേരത്തു
 കാലതൂലനം മന്നവൻതാൻ
 കോമളനായ ധനമോയൻതന്നുള്ളി-
 ലാമയമേററവും പൊത്തുവണ്ണം
 തന്തുതന്തുതന്തു സാരകുടിലാക്കി
 ആപാദമുക്തകർത്താളുകൾക്കു
 തല്ലുന്നായുളളൊരു പാണ്ഡവമധ്യമൻ
 കെട്ടുപൊട്ടിക്കൂട്ടായ സിംഹം പോലെ
 വന്ദിതയെല്ലാമെ കണ്ടിട്ടു മേറീനാൻ
 ഗുഹ്യമൊരുമേളൊരു നാദംകൊണ്ടി
 ജ്യാപനംപോലും പൊങ്ങിച്ചു ഭാഗ്യാൻചാരുതു
 രാവവൻ പണ്ടുതാനെന്നപോലെ
 പാദാക്കുലം പെണക്കുളിപ്പിട്ടു നിന്നൊരുകാരും
 വീരന്ത പൂണ്ടു പൊയന്ന നേരം
 ശതനാസുവതൻ പാപപഥങ്ങളെ
 കസീതന്തുതൻ തകർത്തുനിന്നാൻ
 ചീററം തിരണ്ടൊരു മന്നവൻ താനപ്പോ-
 ലേററം വളന്നൊരു വില്ലെടുത്താൻ
 ധന്യങ്ങളായുള്ള ബാണങ്ങളുകൊണ്ടു
 പിന്നെയുമെല്ലാ മുറിച്ചു പാമ്പൻ

പരമാത്മ കൈകൾക്കും പൂക്കൾക്കും മണവൻ
 മറ്റൊന്നൊടുത്തു കലച്ചുനല്ലോർ
 തെക്കൊരമ്പലം ഭേദിച്ചു പാശ്ചാത്യമണ്ഡപമൻ
 മറ്റൊന്നു മറ്റൊന്നത്തിൻപിന്നാലെ
 കുറുംവരത്തിന്നിന്നൊരില്ലാത്തോളം
 ചുറ്റും നിരത്തിനാൻ പോക്കുളത്തിൽ
 പൂക്കൾക്കും പൂക്കൾക്കും ചുറ്റും തോരമാൻ
 സ്വരപരം ചെറു പൊങ്ങുന്ന നേരം
 ചാരത്തു വന്നിങ്ങു തുളക്കുന്നതെങ്ങിന
 ദൂരത്തുനിന്നാലുമെന്തും ചൊല്ലി
 അന്യരുകൾക്കൊക്കെയും തോരണ പൂരണം-
 അങ്ങേർ തെങ്ങിനാണു്തന്നെ നാൻ
 മുന്നോക്കിവന്ന മെത്തിനാണത്രയും
 പിന്നോക്കമായിതു യാനമവഗമം
 പോക്കായു വന്നൊരു മണവവീരൻ താൻ
 പാരിച്ചു കോപത്താലെയു നേരെ
 വാരിയതെന്നും വാരിയവീരം-
 മാരാധിമുടിന സ്വന്തനത്തെ
 മൂപ്പനുമെന്തും വിരോധസംഖ്യയും
 വില്ലാടും മൂത്തു നീക്കിനിന്നാൻ
 വീരനായുള്ളൊരു ഭീഷ്മൻതൻതോരനെ
 മൂത്തു പോയതെങ്ങനെയ്തിൽ നല്ലി
 സന്തോഷം പൂക്കൾക്കും കൈകൾക്കുംതോര-
 നെകൈകൾക്കും തെളിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ.
 മുന്നിടമൊക്കെയകത്തെടുത്തീടുന്നോ-
 രെന്നെയും വാണവീരനെയും
 ഉന്നതമായുള്ള സ്വന്തനും തന്നെയും
 നിന്നൊരുമൊക്കെയൊന്നു തന്നാൽ

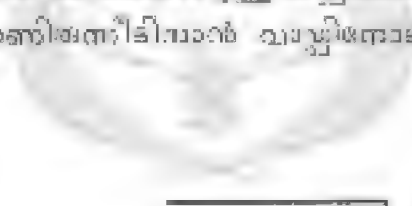
നീക്കിനിന്നീടുവാൻ ജീഷ്ടരൊഴിഞ്ഞു മ-
ററുക്കരയുള്ളവരില്ല പാരിൽ
മംഗലഭവനാന്തരം കേൾക്ക-
നിജ്ജീവന ചൊന്നതു നിന്ന നേരം
ആത്മനായുള്ളൊരു പാശ്ചാത്യനെന്നെയും
പാശ്ചാത്യർമാക്കുതന്നുകൊണ്ടെയും
കേന്ദ്രത്തിനെ വിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
വാതാജനനെയും ഭേദിപ്പിച്ചും
മുടിനിന്നീടിനാൻ കേടാറ മേലങ്ങര
മുഴുനൂറു ദേശമെങ്ങനെയോളം
പിന്നെയൊന്നെയും പ്രതിജ്ഞാതനായെയും
കൊന്നുവീട്ടിനിന്നാൻ മുന്നോട്ടുപോയെ.
വാരിജശോചനൻതന്റെ കയ്യോളം
വീരൻ പൂർവ്വ ശിഖണ്ഡിയപ്പോൾ
ശത്രുവായുള്ളവൻ തന്റെ നേരെ ചെ-
ന്നപ്പോൾ ചാലത്തൊട്ടത്തുനിന്ന.
കൈലാസ നേക്കട്ട ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
തന്റെയൊക്കെയും നിന്നൊടിപ്പോൾ
പോരിന്ന ചാലത്തുനിന്നുനിന്നീടിനാൻ
പോരായ്ക്കുണ്ടു നമുക്കു പാശം
തൊറുനിന്നീടിനേൻ കൈലാസമെന്നീട്ടു
മാറനായുള്ളൊരു മണവൻ താൻ
ചാലവും നല്ല ശാങ്കരും മലമലരെയും
പാടിനിന്നീടിനാൻ ഭൂതലത്തിൽ
തൊററു കണ്ടു തൊടത്തൊരു സായകം
മാറി മേങ്ങി ശിഖണ്ഡിയപ്പോൾ
ആത്മനായുള്ളൊരു ഗംഗാതന്ത്രജ്ഞൻതാൻ
പാശ്ചാത്യ നോക്കിപ്പറഞ്ഞൊന്നപ്പോൾ

വില്ലാളിപീരനായുള്ളൊരു നമ്മെ നീ
 നല്ലൊരു സായകശയ്യതന്മേൽ
 പാർപ്പിവന്മാരുടെ സംഗമം കാണാനായ്
 ചേർത്തുനിന്നീടുകയെന്നിങ്ങിനെ
 കല്പനായുള്ള ധനത്തുറൻകാനപ്പോരം
 മല്ലാരിക്കൾക്കെ ചൊല്ലിനാലെ
 ആയാസം പുറപ്പെട്ടു മണവവീരനെ
 സായകശയ്യമേലാക്കിനിന്നാൻ
 പാകിച്ച താപവും പൂണ്ടുനിന്നവോടു
 വാങ്ങുന്ന ഖാണത്തിൽ വീണ നേരം
 കണ്ടൊരു നേരത്തു മണവരെല്ലാം-
 മിണ്ടലും പൂണ്ടു വണങ്ങി മേന്മയ്ക്ക്
 കേണുതുടങ്ങിനാകെന്നതു കണ്ടപ്പോൾ
 മണിനായുള്ളൊരു ഭീഷ്മൻ ചൊന്നാൻ
 പാകികെ ചാലൻ കാണുമായുള്ള
 വൈരവും കൈവിട്ടു ബാലന്മാരെ
 ഭൂതലം പാവിച്ചിടുന്നുകൊണ്ടീടുവിൻ
 മായവൻ പണ്ടു പറഞ്ഞവണ്ണം
 അന്നവും അന്നു വളർത്തൊരു നിന്നൊടി-
 മിന്നിനിലം തന്നിളൊഴിപ്പു പൊതി
 മണവന്മാരെടീണശ്ശുകയെന്നൊരു
 ഏന്തെങ്കിലീവനുള്ളു ന ചൊല്ലാം.
 മണവന്മാരെൻറ പ്രതിജ്ഞയെ കേട്ടിട്ടു
 മിന്നനായുള്ളൊരു മണവൻകാൻ
 സാക്ഷാൽ മൂലാന്തകൻ കല്പിച്ചതാക്കി
 നീക്കംവെന്നല്ലെന്നുള്ളിൽ നല്ലി
 തിന്നുകയെന്നൊരു മോഹത്തെപ്പോലാവാൻ
 അല്ലി നൽകുകയെന്ന ചൊന്നാൻ.

ക്ഷിന്നനായുള്ള സുരഭോധനൻതാനദ്യോരം
 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കമണ്ഡലത്തിൽ
 തള്ളിയെഴുന്നൊരാൾക്കൊത്തൊപ്പോക്കുവാൻ
 വെള്ളവും വാർപ്പുകളും വെട്ടുവാൻ
 കൊണ്ടുതന്നെയുണ്ണൻറെ ചൊല്ലാകലത്തോട്
 വിണ്ടലർക്കോണ്ടെ സുന്ദരദ്യോരം
 മീതമായുള്ളൊരു ജീമൂതസായകം
 വ്യോമത്തിലാശ്വമൊനങ്ങല്ലു ശേഷം
 ഉണ്ഡർക്കോണ്ടെക്കെ വാരണാണെക്കെ
 ഇന്ദ്രികത്തോട് സമാനമായി
 പാറാതെ വന്നൊരു വെള്ളം കുടിച്ചിട്ട്
 പാതിച്ചു ഭാരമെങ്കെ തീർത്തു ചൊന്നാൻ
 ശൈതന്ധാതായുള്ള മണവവീരനെ
 നിത്യവും നിത്യവും കൊണ്ടൊടുക്കി
 എത്രയും അധിച്ചു മേവുന്നൊക്കെക്കൂട്ടിൽ
 കത്തിയെഴുന്നൊരു ഭാരം പോവാൻ
 അല്ലമായുള്ളൊരു ഭാരം തന്നിൽ തീ
 മുറ്റാട്ട് വെള്ളം പകർന്നു നേരം
 ശത്രുക്കളോട് അധിച്ചുനിന്നീശ്വരം
 നെത്രയും അധികമെന്നെറിക്കേതൻ
 പാറാതെ കഷ്ടിൻറെ വെരവും കൈമാറിട്ട്
 പാരികം പാണി പകർത്തു നൽകി
 വാങ്ങുകൊണ്ടിടകിൽ നാലഞ്ചുനാളിന്നു
 പ്രാണങ്ങൾ പാലിച്ചിരുന്നുകൊള്ളാം
 ഉത്തമമായുള്ള വാൽക്കരം പിന്നെയും
 സത്പരമിങ്ങിനെ കേട്ടു നേരം
 കൈവെച്ചെന്നൊരും തന്നെനിന്നെക്കളെ
 പാലെ വളർത്തിന നിന്നെയിപ്പോരം

ഇന്നിവം നന്നിചൊഴി പൂപോയെന്നമെ
 മന്നിടം പാതി കൊടുക്കതില്ല.
 വിന്നനായുള്ളൊരു കൈവന്നാരുകൻ
 മിന്നെയുമിങ്ങിനെ ചൊന്ന നേരം
 കൈവന്നായോരു ഗംഗാതന്തുജൻതാ-
 നാരതില്ലേതുതെയനും കപാലി
 ഇതമേമൊക്കും പൊസ്സത്തിൽ കെട്ടുവാ-
 നത്തരായനം വന്നെത്തുവാനാത്
 ദേവകീസ്സുവെവ്വേലുന ദേവൻതൻ-
 ചെവടി തെളം തന്നുള്ളിലാക്കി
 പൊന്നുപകെടുത്തു ശസ്ത്രമേലവോട്ട
 വാണിങ്ങനീടിനാൻ വാഴ്ന്നോക്കു.

അദ്ധ്യായം നന്ന

ദ്രോണാചാര്യരുടെ യുദ്ധം.

വീരനായുള്ളതാണു ഭീഷ്മർത്തൻവൈഭവം—
മോരോന്നെ ചിന്തിച്ചു കണ്ടു നേരം
ഔലാഹനായുള്ളതാണു കൗരവനായകൻ
വേരോടു വേറായ ഭാരപോലെ
കുഞ്ഞികയറ്റുന്നോരു സന്താപംകൊണ്ടുകൻ
ചിത്തം മറന്നു മയങ്ങിവിീണാൻ.
കോഴു പൂണ്ടിടുന്ന സോദരന്മാരെല്ലാം
മൃഗവും വീണങ്ങു കേണാമപ്പോൾ
ബന്ധുക്കളായുള്ള മന്നവവീരനും
സന്താപം പൂണ്ടുള്ള മന്ത്രികളും
മാലേയം ചാലൈക്കുലൻനിന്നീടുന്ന
പ്രാലേയംകൊണ്ടു തളിച്ചുതപ്പോൾ
വീരനിന്നീടിനാർ വേരേ പോവാനായ്
നീതികളോരോന്നുതോതിനിന്നാർ
ഇരകേടുപാടിനും കാരണമായുള്ള
നാരായണൻതന്നെ ഭൂതലാക്ഷി
പോതിനു വന്നോരു പാൽമന്നെ കവൽവാനായ്
പാരികേതനിലിന്നുതമിളെ
വന്ധനായുള്ളതാണു ഭംഭോരിപ്പുതുറൻ—
യന്നുകൾ ചാലെ വരുന്ന നേരം

ചേൺറുനിന്ദ ചെറുത്തുനിന്നീടുവാൻ
 ദ്രോണരേ ചെന്നെന്നിസ്സേവിക്കേണം.
 അല്ലലും കൈവിട്ടു വല്ലാതെകണ്ടിപ്പോൾ
 വില്ലാജീവീരനാം കണ്ണൻതന്നെ
 വെച്ചുനിന്നീടിന ചാപവും ബാണവും
 അച്ഛനുമെഴുതുന്ന ചരിപ്പത്തിനായ്
 പ്രാജ്ഞനായുള്ളൊരു ഗംഗാനന്ദനനോ-
 കാത്തെയും കൊള്ളേണം വൈകാതെ പോയ്
 ഇങ്ങിനെ കേട്ടൊരു കൗരവനായക-
 നംഗപുരാധിപനോടും കൂടി
 ഗംഗാനന്ദനന്റെ ചാരത്തു ചൊന്നി-
 ന്നങ്ങിനെതന്നെയെന്നാചരിച്ചാൻ
 ചാരത്തെ പോന്നിങ്ങു ദേശികൻനന്ദനെ
 ചാരമേറ്റു വരിച്ചുനിന്ന ചൊന്നാൻ
 തളിയും കൈവെടിഞ്ഞിപ്പുറത്തുനന്നെയും
 ചന്ദ്രാംശുദ്രന്ദരും ബാലമേയ്യും
 കൈതവം പൂണ്ടുള്ള മാരന്തിതന്നെയും
 കേവലം വെന്നെന്നൊപ്പാലിക്കേണം.
 ധന്യനായുള്ളൊരു കൗരവനായകൻ
 മിന്നനായിങ്ങിനെ ചൊന്ന നേരം
 കൗരവസുതനാം പാർത്ഥനെ വെല്ലുവാ-
 നാശയേക്കോളെണ്ടു പാരിലാതം
 പാതകവൈരിതാൻ സുതനായ് മേയുന്ന
 വാസവസുനവെ നാളെ നിന്ദരും
 ഏതാളെ ചാരത്തു വാരാതെ കൊള്ളുകിൽ
 മന്നവന്മാരെല്ലാം നോക്കിനില്ക്കൂ
 അന്തകസു നവെയാന്ദരും കൂടാതെ
 ബാധിച്ചുകൊണ്ടു നൽകവൻ ഞാൻ

ആയുസായുക്കളോൾ ഭേദികനിക്കിനെ
 പീരത പൂണ്ടു പറഞ്ഞു നേരം
 സുൽത്തൻ മുമ്പായ ചേവകന്മാരെല്ലാം
 വീരനായുള്ള കിരീടിതന്നെ
 ചൊക്കുളത്തനിൽ ചെറുത്തുനിന്നീടുവാ-
 നാക്കാരോന്നല്ലെങ്കിൽ നിന്ന നേരം
 ശക്തനായുള്ള ത്രിഗർഭനാർ വന്നിട്ടു
 പ്രത്യയമായിപ്പറഞ്ഞോരപ്പോൾ
 വായുജകേളുവാം വാസുവപുത്രനെ
 ബാധകൂടാതെ ചമിയ്ക്കുമെങ്കിലും
 സന്താപം കൈവെടിഞ്ഞതുകസുന്ദനെ
 ബന്ധിക്കാമെങ്കിലോ ബന്ധിച്ചാലും.
 തങ്ങളിലിങ്ങിനെ പ്രത്യയം ചെയ്തതു
 ധർമ്മത്തുജൻതാൻ കേട്ടുനേരം
 ബന്ധുവായുള്ളോരു കേൾവന്തന്നോടു
 സന്താപം പൂണ്ടു പറഞ്ഞോരപ്പോൾ
 ഏനതു കേട്ടോരു പരജലോചനൻ
 തന്നിലെ പുഞ്ചിരി തൂകിച്ചുറപ്പാൻ.
 സുൽത്തനിക്കേണം പരമിമഭോഗത്തു
 നാരിമാരാകേണം കാകെല്ലാത്തം
 രാജാമതാജ്ഞേവേണം മേലിനിവെല്ലാമെ
 ഭൂമിയാജ്ഞേവേണമാകാശംതാൻ
 കീഴ്പ്പെട്ടു ചാടുന്ന വൻതഴിവെല്ലാമെ
 മേപ്പെട്ടു ചൊക്കയും വേണമെല്ലോ
 ഇനിവൻ ചെയ്തു പ്രതിജ്ഞകളെല്ലാമെ
 നന്നായിപ്പൂരിച്ചുകൊള്ളുനാകിൽ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയമ്മന്നവന്തന്നെ
 പൊങ്ങിന വേദന മന്ദമാക്കി

വാരിജലോചനൻ മേഘിനിനീട്ടുമ്പോൾ
 സൂര്യനും വാനിങ്ങു കപാങ്ങിതായി
 പ്രത്യേകം ചെയ്തു ശ്രീഗർഭനാരെല്ലാതും
 യുദ്ധത്തിനായി വിളിച്ചാരപ്പോൾ
 വാരിജലോചനനെന്നുടെ ക്യാല്ലാകല
 വീടനായുള്ള മനഞ്ചന്തൻതാൻ
 പേരവതിനാകിത്തുനിങ്ങൊരായ നേരത്തു
 ഭഗാവിപ്പൻതന്നുടെ ക്യാല്ലിനാലെ
 സാത്യകീതാനിങ്ങു നിന്നുകൊണ്ടീടിനാൻ
 പാത്രിവവീരനെപ്പോലിപ്പാനായ്
 വമ്പരായുള്ള ശ്രീഗർഭനാരെല്ലാതും
 ജംഭോതിതന്നുടെ നന്ദനനെ
 തിങ്ങിനിന്നീടുന്ന കോപവും പൂണ്ടുകൻ
 സംഗരംചെയ്താരു നീങ്ങിനീങ്ങി
 പോക്കളും കൈവിട്ടു പോയോരു നേരത്തു
 ഭാസ്കരപുത്രനും താൻമായി
 ധർമ്മജനനെ വിളിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
 വന്ദനം പൂക്കളൊരു ഭേരികൻതാൻ
 ശത്രുതൻനാദത്തെ കേട്ടോരു നേരത്തു
 സന്തപനം തന്നുടെ ശേരിലേറി
 പെട്ടെന്ന് ചെന്ന് പിണങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
 തട്ടുനായുള്ളോരു ഗുരുവുമാൻ
 കേന്ദ്രവെട്ടാകല മുറിച്ചുനിന്നീടിനാൻ
 സുതനെത്തന്നെയുമുമാണ്ണതെ.
 മാനിയായുള്ളോരു ദ്രോണൻതാനനേരം
 ആനയെക്കണ്ടൊരു സിംഹമപോലെ
 കോപിച്ചു ചെന്നങ്ങു മനാവാനനുടെ
 ചാപമെങ്ങൾ തകർത്തു വീഴ്ത്തി

ഏഴമ്പുകൊണ്ടവൻ തന്നെയും ചെഞ്ചകൽ
 കോഴപ്പെട്ടത്തന്റെ ചെല്ലത്തോരം
 തന്നെതെ താതനെ പാലിപ്പാനായിട്ടു
 ചെന്നൊത്തുതീർന്നാൻ സെതളിൻതാൻ
 സിംഹപരാജയനാമവൻതന്നെയും
 മോഹിപ്പിച്ചുവോടു ഭേദികൻതാൻ
 അഗ്രജൻതന്നെയുണ്ടതെത്ര കണ്ടിട്ടു-
 ജഗദനായുള്ളൊരു ഭീമസേനൻ
 ഇക്കുസംഗ്രഹത്തിൽ പൂക്കു നിന്നീടിന
 നല്ല നിവീരൻതാതെന്നപോലെ
 മാനിയായുള്ളൊരു ഭേദികനാണതെ
 സേനകളൊക്കെകൊടുക്കി നേരെ
 തന്നെതെ കയ്യിലുള്ളൊരുയജമാനവു-
 മന്നതമായുള്ള തേങ്ങകൾ
 ഉച്ചമൊഴിപ്പനോരായുധംകൊണ്ടു
 തപ്പു തകർത്തൊരുവീരനേർ
 കാലം ഇല്ലനായുള്ളൊരു ഭേദികൻ
 വേലവിടർന്നീടിനാൻ തൊല്ലയാകല.
 അ.മ.ഗ്രം പൂണ്ടവൻ മേവന്ന നേരത്തു
 ഭൂലോകപാലനെച്ചെന്നുണ്ടതാൻ
 മാമുതമേനത്താൽ വാമിധീവീമിരും
 പാലത്തിൽ വന്നിങ്ങു പായാപോലെ
 ആരണവീരന്റെ തേരിൽവന്നേനി ത-
 മോജതിതന്നെതെ സേനയല്ലോ
 പാലനെ സാരകമായുള്ള വായുവാൽ
 മൂത്തു നീക്കി വൻകോപത്തോടെ
 അന്തകളുച്ചനായ്ക്കുവന്ന ഭേദിക-
 നന്തകസ്യൻവെ കണ്ടു ചൊന്നാൻ

പ്രതലപാലകൻ നാരിയെക്കൊമിച്ചു
 സോമരഭാവവും കൈവെടിഞ്ഞു
 സംഗമം ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളിലാതെയി-
 ന്നംശീകരിക്കുന്നതിനിവരതാൻ
 ഏനാറിതരീതേണമെന്നങ്ങു ചിന്തിച്ചു
 നിന്നൊപ്പിടിച്ചുണ്ടു കൊണ്ടുപോവാൻ
 മന്നവൻകൊല്ലാലെ സ്വന്നജനാതിട്ടു
 വന്നതും ഞാൻപോഴെന്തും ചൊല്ലി
 അനുകൂലാവോളം തുകിനിന്നീടുമ്പോൾ
 വമ്പനായുള്ളൊരു ധർമ്മപുത്രൻ
 വന്നവന്നീടുന്ന ബാണങ്ങളെല്ലാമെ
 ഭീന്നിച്ചു പ്രതലപാലകിലാക്കി
 അശേഷമെല്ലാമെ വീഴ്ത്തിനിന്നീടിനാ-
 നു മുമ്പെയുള്ളൊരു തേജസ്സവും
 ബാണമിദമെല്ലാമെ ദ്രോണരക്ഷയെന്നയും
 ക്ഷീണനാക്കീടിനാനേരദമേരം.
 പ്രാപതിത്തന്മെട പാപത്തെ മേമഭിപ്പാൻ
 കോപത്തെപ്പുറേങ്ങാരു ദ്രോണരപ്പോൾ
 ദണ്ഡു കാണുന്നവൻ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 മണ്ഡി താനെങ്ങുള്ള ശങ്കയാലെ
 മാനവും കൈവിട്ടു സേനകളെല്ലാമെ
 ഭീനത പൂണ്ടുളള മണിനിന്ന
 വരഗന്തെ കൈക്കൊണ്ടു ചൊല്ലെടുണ്ടു മന്നവ-
 ന്നങ്ങനെ മുറിച്ചു നേരം
 മേന്തിയും ചർമ്മവും കൈക്കൊണ്ടു ചെങ്ങുമെ
 പ്രതലപാലകൻ ചെല്ലുന്നേരം
 ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടു മാളി മുറിച്ചുകൻ
 ക്ഷോണിപർത്തന്നെത്തന്നെത്തന്നേരം

ആദ്യനായരുള്ളൊരു ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞൻതാൻ
 നാരായണ ഹരിഭവനം ചെയ്താൻ.
 മൃത്യു വന്നീടുമ്പോൾ നാമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട്
 ഭാരതനായരുള്ളൊരുജാതിയെന്ന
 കാലന്റെ ധൂതാൻ വന്നുണ്ടെന്നീടുമ്പോൾ
 പാലിച്ചാനല്ലൊ പണ്ടെന്നപോലെ
 ഭദ്രാണർത്തൻകൈവശത്തായെന്നു ചിന്തിച്ചു
 ക്ഷീണനായരുള്ളൊരു ഭന്നവനെ
 വേദന കൂടാതെ പാലിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
 താമസനായകനായ ദേവൻ
 പാത്രിയവീരന്റെ മുമ്പിലങ്ങാക്കിയാൻ
 തേജസ്കന്തിനെയും പാത്രിയേയും
 ക്ഷീണനായരുള്ളൊരു ഭദ്രാണർത്തനെനൂറും
 നാനവും കെട്ടു മടങ്ങിയപ്പോൾ
 തന്ത്രനായരുള്ളൊരു ഭാരതനന്ദനൻ
 പെട്ടെന്ന് ചെന്നുവെത്തിട്ടു പിന്നെ
 വന്നതുതീർന്ന കെരവവവീരരെ
 കൊന്നവീഴ്ത്തിപ്പിന്നാൽ ധൂതവത്തിൽ
 വാരിധിതത്തിൽ മറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ
 വാരിജകാലകർത്താവല്ലോ
 യുദ്ധവും കൈവിട്ടു ഭന്നവന്മാരെല്ലാം
 സന്തപര പുക്കിനാൻ കൈവിലത്തിൽ.

അദ്ധ്യായം ൩൭

ഭാരതയുദ്ധം.

കാലം പുലർന്നു കണ്ടെത്ത നേരത്തു
കൈരവന്മാരുടെ മൊല്ലിനാലെ
സംശ്ലക്ഷ്മാർ വിളിച്ചോത നേരത്തു
കംസാരിതന്മാരെ മൊല്ലിനാലെ
ഉഗ്രനായുക്കളോരു പാണ്ഡവമദ്ധ്യമൻ
വിഗ്രഹത്തിന്നു മേൽമേൽ
സിംഹപരാക്രമനാകിയ ദേശികൻ
ആരവത്തിന്നു വിളിച്ചുനിന്നാൻ
എന്നതു കേട്ടോരു പാണ്ഡവന്മാരുടെ
തന്മാരെ സേനകളോടെകൂടി
ഭേരിതൻനാദവും പൂരിപ്പിച്ചുപോട്ടു
പാരാതെ ചെന്നെത്തുത്തുനിന്നാൻ.
വോലോള ശൂലവും വെട്ടുമുറവുനിവ
ചാലെ വളന്നുള്ള മാകുക്കളും
അമ്പുക്കളായുക്കളോരുധനുക്കളും
മൊന്നൊന്നേ ചെന്നു മിന്നി നന്നായ്
നീരസ്യമായുള്ള സേനകൾമദ്ധ്യത്തിൽ
പാരം കളിച്ചു തുടങ്ങിതപ്പോൾ
കർണ്ണനായുക്കളോരു നൽഭാമന്മാരും
സുപ്രതീകർമ്മൻ വാരണവും

പെട്ടെന്നു ചെന്നുവെത്തുത്തോളം നേരത്തു
 തിട്ടയി പൂർത്തുളള സേനയെപ്പോം
 നിൽക്കുന്നതായ്ക്കു മാറ്റുവാനുളള
 ഒമ്പതാം വീണ സമുദ്രംപോലെ
 ചാലപ്പകത്തുളള നീഞ്ചി നിന്നിട്ടുവേരും
 നാലുമുതൽ വൻകോപത്തോളമെ
 മുയ്ക്കുമായുളള മുൽഗരജനനെയും
 ഏതും അറിവുളളതൊന്നി നന്നായ്
 പാരതെ ചെന്നുളള താമസംചെയ്തതും
 പാരതെത്തു ചവിട്ടുകയും
 വമ്പനായുളള മന്നവനീരും
 കൊന്നിടേൽ കൊണ്ടുളള മണ്ടകയും
 കണ്ടുളള നേരത്തു മാങ്ങനുമേൽ
 മണ്ടിയുണ്ടായവൻ വാൻ പിടിച്ചാൻ
 നേരെയിരിപതു ചാൻ പൂർത്തേ-
 മണ്ടനായോ മിശിമിടയ്ക്കുന്നോ
 ആനമേലേറിന മാനവനായകൻ
 മാനവും പൂർത്തേത്തോ മേന്മയ്ക്ക്
 ചാട്ടീതു വേൽ കണ്ടു തുലാടി ചക്രം-
 ലോട്ടീതു പാണ്ഡവസേനയെല്ലാം
 മേന്മനായുളളതാ മേന്മനായനേൻ
 നേരെയിരിത്തു പൊത്ത നേരം
 പാടിൽ വിശ്വീടിനാൻ മാനവനായകൻ
 വീരന കൈവിട്ട മാഴ്കാവല്ലാം
 കണ്ടുനിന്നിടുന്ന മേന്മയെല്ലാമ-
 മിണ്ടൽ പൂർത്തീടിന വിജയം

വാതജനാരുളുള ചാണഡവന്തന്തുകെ
 ചോരന്ത പൊയിത്തോടീരുണിങ്ങിനെ
 സ്വന്തയില്ലെല്ലാത്തും മേവുമ്പോൾ കാണായി
 കേൾവന്തന്നെയും പരേതനേയും
 പാൽക്കൊക്കെത്തല്ലോൾ ചീർത്താരു മോചത്താ-
 ലാത്തിപൂണ്ടുള്ളതാ മന്നവൻതാൻ
 ജിഹ്വതൻമാറിക്കും പാർത്തുകണ്ടൻപോട്ട
 വൈശ്ണവസ്വരൂപമെന്തെന്നേരും
 ബന്ധവെപ്പാമിപ്പാനസ്വരൂപനാഥൻ താൻ
 ബന്ധമൊത്തുള്ള മാറിചേറുതാൻ
 ഏതൊരു കഷ്ട ധനത്താൻ ചൊല്ലിനാ-
 നെനോട്ട നേരെ വരുന്ന ബാണം
 നേരേ നിൻമാറിൽ ധരിച്ചുനിന്നീടുവാൻ
 കാരണമെന്തെന്ന ചൊൽകവേണം.
 ബന്ധവായുള്ളവൻ ചോദിച്ച നേരത്തു
 ധിന്തിച്ച ചൊല്ലിന്താൻ മല്ലവെരി
 പണിയാക്കുണ്ടുപോയ് മേളിനീവീണെന്നാ-
 ഒളത്തുക തേറുകൾ മണിലൊന്ന
 ഭൂമിമേ നൽകിനേനന്നവരൂതന്തുകെ
 ഭരമെന്നും പുത്രൻ നൽകിനിന്നാൾ.
 ഭരമൻതൻപുത്രൻ നൽകിനിന്നീടിനാൻ
 ഭരമൻതൻ പുത്രനിവന്ത നൽകി
 പാരികമൊക്കയും ഭസ്തമാക്കീടുവാൻ
 വീരനെ പൂണൊന്നിംബാണമെന്നാൻ
 വൃഗ്രവും കൈവെടിക്കത്താട്ടുകെ വൈകാതെ
 നിശ്ചയിച്ചീടുക നീചൻതന്നെ.

and they say, "no, no."

இந்த நூல் ௨௦2

[illegible]

ആരണ്ഡവീരനെ വന്ദിച്ചു സൈന്ധവ-
 നാരദവോടു പറഞ്ഞാനപ്പോൾ.
 ക്ഷാത്രകർമ്മങ്ങൾ കാണാനാണിങ്ങ
 സാമ്രാജകന്മാരുള്ള പ്രൗഢപദിയ
 കണ്ടിട്ടു ചെന്നുണ്ടു മറ്റൊരുചാരണം
 സംഭവവും കെട്ടു ഞാൻ ഭവാനു കാലം
 അന്തകക്കൊരിതൻപാളസരോജങ്ങൾ
 സന്തതം ചിത്തിച്ചിരുനോനൊല്ലൊ
 അന്നു വളിച്ചപ്പോൾ നൽവരം കാർണം
 ഇന്നു ദിവ്യകരൻ നീണ്ടുവോളം
 യന്ത്രനായുളളതെ പാത്ത് നോക്കുന്നിതയ
 മനവവീരന്മാർ സാമ്രാജയും
 ബന്ധനാഗാരമം കേട്ടുയിലാക്കവ-
 നന്തകക്കൊരിതൻപാളസരോണം.
 ദൃഷ്ടമാവുളളതു കേട്ടോൾ നേരത്തു
 തുഷ്ടനായുളളവൻ തന്നെ നോക്കി
 സംശയം പ്രകാശം മെല്ലെപ്പിന്നീടിനാർ
 സംശയകന്മാർ തെളിഞ്ഞു നേരെ
 പരേതന്മാർക്കുവെക്കു വെവ്വറായുളളതെ
 മിന്നലർക്കേക്കൊടെ സ്മരണനെ
 കൊണ്ടുനേർത്തുനേർ മാഞ്ഞുണ്ടുതിലും
 മണിനിന്നീടാതെ കൊള്ളു കമങ്ങൾ.
 ഇങ്ങിനെയുളള പ്രതിഭയെയും ചെട്ടുതൻ
 സംഗമത്തിന്നു മുതിർന്ന നന്നായ്
 പാതാതെ വന്ന ചുടങ്ങിനിന്നീടിനാർ
 വീരനായുളള യന്ത്രനായനെ
 മാനുഷവീരനായ് മേറ്റിനിന്നീടിന
 മാനകീവല്ലഭൻതന്നെ മൂന്നു

ശ്രദ്ധാകകുണ്ടകുന്മാരായി മേവുന്ന
 ഭൂലബലപ്പട്ടയെന്നപോലെ
 പാരം മുഴുത്തു പൊയുന്ന ജനങ്ങളെ
 പാരദ മേവുന്ന ബാണങ്ങളെ
 കൈത്തകംകൊണ്ടു നിരത്തിത്തുടങ്ങിനാൻ
 ധന്യനായുള്ള ധനങ്ങളെന്താൻ
 വാരിധിനേക്കാത്ത സേനകൾ ചൂഴ്ന്ന
 വീരനായുള്ളൊരു ഭേരികൻതാൻ
 പാരമ്പനെ ചെയ്ത വിളിച്ചുള്ള കേട്ടിട്ടു
 പാർന്നിവിൻ തങ്ങളെ ചെയ്തിനാകെ
 വൃത്തികൾനാഥനാം ശുശ്രൂഷെക്കൊന്നയും
 മിടുക്കുവെക്കൊന്നയുമില്ലാതെ
 മറ്റുള്ള ഭേരികന്മാരെയും വന്ദിച്ചു
 കൈകൊണ്ടു ചാപവും കയ്യിലാക്കി
 തൊണ്ടാർവി പൊങ്ങിച്ചു ബാണങ്ങൾ പൂരിച്ചു
 പൂണിയും ബന്ധിച്ചു ചട്ടിപ്പാൻ
 അംബരമെങ്ങുമെ പൊങ്ങമറമ്പോട്ടു
 കുംബതൻനാലും പൊങ്ങിപ്പിച്ചാൻ
 നിശ്ശതവായുവോമുൾക്കാതും പൂണ്ടുള്ള
 ഗർജ്ജിതമേലൊന്നാക്കുന്നപോലെ
 ഗർജ്ജിച്ചു ചെയ്യുന്ന തേരിൽ നിന്നീടുനോ-
 മുള്ളുനന്മുനവെക്കളെ നേരം
 പൊങ്ങങ്ങൾ പാർച്ചിച്ച മേവിനിന്നീടുന്ന
 വീരന്മാർ പെന്തക്കത്തിത്താരപ്പോൾ
 മർപ്പവും ശോപവും പൂണ്ടുനിന്നീടുന്ന
 കല്ലാത്തമൈരവെന്നപോലെ
 ശോഭനായുള്ളൊരു ബാലകൻ ചെയ്തൊരു
 പാരദ വരണജാലങ്ങളാൽ

ചെയ്തൊന്നുതീടിന മന്നവവീരരെ
 കൊന്നുകൊന്നൊക്കെയാട്ടുകി മേന്മേൽ
 അക്ഷിതിതന്നിലങ്ങകെപി പ്പീടിനാ-
 നക്ഷിതമായുള്ള ചോരകൊണ്ടു
 മേനികൾത്തന്നെ കണ്ണങ്ങൾ കാഴ്ചിപ്പി-
 ട്തതർത്തന്നിലങ്ങാക്ഷി മേന്മേൽ
 അമമാനയാടിനാനവകളുരുളു
 നിമ്ലബാഹുക്കൾകൊണ്ടു നന്നായ്
 അനന്തം വേറിട്ടു മേറിതിന്നീടുന്ന
 അനകളോരോന്നെ വീഴ്ത്തേനും
 സുഗ്രാമാവായൊരു ദേവൻതൻകളിൽ ന-
 ല്ലനമിയും വളമേറനഗ്രിജാലം
 പക്ഷങ്ങൾ പോകയാൽ നൽക്ഷിതിതന്നില-
 ളകുതന്നും വീഴ്ത്തുന്നിതന്ന തോന്നും
 കകുതങ്ങൾ രക്ഷിപ്പ മന്നവരാകീൻ മു-
 ന്നക്ഷതഹിണിബലം കൊന്നൊട്ടുകി
 നേരെ പോയ്ചെല്ലുന്ന പാണ്ഡവപുത്രനെ
 വീരനായുള്ളൊരു പ്രാണൻതാനും
 സുഗ്രാമന്താനും കൈതരവനാഥനും-
 മാർത്താണ്ഡുള്ള കൃപാപാത്രനും
 ലക്ഷണമുന്ധായ കൈതരവപുത്രനും-
 മക്ഷണം മൊന്നകളെതിർത്താരപ്പോൾ
 വീരനെ പൂജുള്ള മന്നവരന്ത്യാനും
 പാരാതെ നിൽ ചെയ്തന്ന നേരം
 തോണൊലി കേൾക്കയും ബാണങ്ങളേൽക്കയും
 പ്രാണനകുന്തെ വീഴുകയും
 ജ്ഞാതോപാഷസിന്റെനാദങ്ങളായ് മേവുന്ന
 മേഘനാദങ്ങൾ മുഴങ്ങുകയും

വാണികൾ സഞ്ചാരമാകുന്നു വായുവും
 യോജിച്ചു ചെഞ്ചെങ്കരി പാരമർപ്പാർ
 വസ്ത്രനായുള്ളതായ ബാലകുന്ദനകട
 ജ്യോതിഷം കേട്ടോട കൈരവന്മാർ
 വാഴുകെന്നാല കേസരിവീരൻതാ-
 നാട്ടിനാട്ടിന പേടിയൊലെ
 കൂട്ടം കലനാളു കാട്ടാനകപ്പുതണ്ടർ
 കൂട്ടമെ കൈകെവടിഞ്ഞെന്നപോലെ
 കാട്ടം തുടങ്ങിയ കൈരവന്മാരെല്ലാം
 ഗോഷ്ടിയെന്നേതുമെ ചിങ്ങിയാക്കു
 സൂര്യനന്ദനും ദ്രോണനും പുത്രനും
 കൈരവവീരന്റെ പുത്രന്മാരും
 മാനവും പൂഷ്യ മേന്മിനിനീട്ടുമ്പോൾ
 മാനിയായുള്ളതായ ബാലകുന്ദനാൻ
 സായകമാനിയെ പെണ്ണുതടങ്ങിനാൻ
 വായു തകർത്തുളള മേന്മപോലെ
 പാർവ്വതെ ചെല്ലുന്ന ബാണങ്ങളേല്ക്കയും
 കൈരവന്മാരുടെ നന്നനന്മാർ
 മനിക്കുമെന്നിൽ പതിച്ചുതടങ്ങിനാ-
 കൊന്നൊഴിത്തുട്ടിനാകീരവും
 ചാക്കാരുതളുള്ളതായ കൈരവപുത്രന്മാർ
 മാഴ്കാക്കുന്നിന്നു പൊരുണ നേരം
 പിന്നാലെ ചെന്നങ്ങു വിൽ മുറിച്ചീടിനാൻ
 കന്യകാജനങ്ങളെ ഗവനൻതാൻ
 ഖരഗവും പാർവ്വതകൈകൾക്കൊട്ടു കോപിച്ചു
 ചൊൽക മേന്മയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നപോലെ
 ഭാലാരത പൂഷ്യനായ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 വീരനായ ചാക്ക സൂര്യപുത്രൻ

ഭീർഗ്ഗമ്മമാർ വീട്ടുവീടൊന്നുവെക്കുക
 ഭാഗ്യരസ്സംഭരണത്തിൽ പാലത്തെത്തിച്ചാൽ
 മരിക്കുന്നിടത്തു വെച്ചുകൊണ്ടുവെക്കുക—
 ടിണ്ടിയും പൂവും മടക്കുന്നേരം
 തള്ളിയിടത്തു വെക്കുക മറ്റിച്ചീടിനാൻ
 കള്ള നായക്കൊണ്ടു കള്ളനല്ലെപ്പോൾ
 ചങ്ങമ്പനായക്കു മിമസ്സനായനേരം
 ബാധമായ് ചെന്നു കൊണ്ടുവെക്കുക
 ചങ്ങമ്പനായക്കു മുമ്പിൽ തൊക്കുക
 ഗണ്ഡാധരത്തിലുള്ളതൊന്നിച്ചാൽ
 താമസമേറു കിടന്നവൻ താമസ
 പീഡയും തീർത്തുതന്നെ നേരം
 കോണ്ടു മേറുന്ന ബാധ മറ്റിച്ചാൽ
 പാണിപെരുത്തി മറ്റിച്ചാൽ
 അപമാനം വീഴ്ത്തുന്നവനെ വീഴ്ത്തുക—
 നാശാധരമാവുക നേരം വേണ്ട
 ചൊല്ലാൻ സൂതനെ വീട്ടുന്നിടത്തു
 കല്ലുനായക്കു കൂപാചാര്യൻതാൻ
 കൊടുക്കുക കേരളവീരനെ
 മുട്ടുവാൻ ചെല്ലുന്നോരേണ്ടുപോലെ
 തക്കതായ് ചെന്നു പിന്നെ നിന്നിടത്തു
 കള്ളൻ പൂവും കള്ളനല്ലെപ്പോൾ
 ചുറ്റും നിന്നിടത്തു മേറുന്ന വേരും
 തെറ്റൊന്നു പിന്നെയുമില്ലെന്നു
 കൊടുക്കുന്നതൊന്നു വെക്കുക
 ഗണ്ഡാധരക്കൊണ്ടു തുടങ്ങുന്നതിൽ
 ചാടിനിന്നിടത്തു ചാടുകയോരോന്നിൽ
 നീട്ടുക മുട്ടുക കൊടുക്കുക

പാരം പുഴററിയെറിയൊത്തുടങ്ങിനാർ
 വീരന്മാരങ്ങിനെ ചെമ്പു തോരം
 ചക്രവർത്തന്റെ ചക്രത്തിൻപേഗത്താൽ
 വിക്രമന്മാരായ ഭാനവന്മാർ
 ഉത്തമന്മാരായി മേദിനീചക്രത്തിൽ
 വിക്രമം കൈവിട്ടു വീഴുമ്പോലെ
 ചാടുത്തളോറുള്ള കെരളനാഭസനകൾ
 പീഡിതന്മാരായി വന്നുകൂടി.
 വൈരിയാത്രയുള്ളൊരു കെരളവചുത്രൻതാൻ
 പാരാതെ വെണ്മ പൊരുന്നതേരം
 അപ്പന്മാരായ്നിന്ന ബാലിസുഗ്രീവന്മാർ
 വട്ടത്തിൽ ഭിട്ടിക്കപ്പാരണപോലെ
 പാരം പിണങ്ങിത്തടങ്ങിനിന്നീടിനാർ
 വീരന്മാരായുള്ള ബാലകന്മാർ
 ആമോരം പൂണ്ടുള്ള ദേവകളെല്ലാത്തം
 പൂമഴ തുകീനാരായണത്തം
 ചണ്ഡാംശുതന്നുടെ മണ്ഡലം ഭേദിച്ചു
 നിണ്ണമെഴുത്തുള്ള പ്രാണങ്ങൾ പോയ്
 നാകത്തിൽ വെണയ്ക്കു പൂകുന്ന നേരത്തു
 നാകേണുസുനന്തൻനന്തനെ
 തപ്പൂരേതനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടെവിനോ-
 കടൻകാക്കനെൻകാത്തനെന്തം ചൊല്ലി
 രാജ തുടങ്ങിന നാരിമാക്കല്ലാവ-
 മമ്പോട കണ്ടു വിളങ്ങിനിന്നാർ
 സംഭൂപകന്മാരെ വെണ്മനിന്നീടിന
 വാസവചുത്രനും കാർണ്ണനും
 ദൈവപായനമെന്ന വിദ്യാതി പൂണ്ടുള്ള
 പൊയ്യയിൽ ചെന്നങ്ങിറങ്ങി നേരെ

അങ്ങിനെയാണിപ്പോൾ മുങ്ങിന നേരത്തു
 പൊങ്ങിനിന്നിരിക്കുന്ന കാവ്യാർത്താൽ
 അങ്ങുനിന്നിന്നുടെ സൂര്യൻ മരിച്ചിനെ-
 നമുക്കിവിടെയാണു ചൊല്ലിപ്പിന്നെ
 മുങ്ങിന നേരത്തു പൊങ്ങിന പാമ്പൻതാൻ
 മംഗലമുദ്രയിലെ പൊങ്ങിച്ചപ്പോൾ
 പാനീയം തന്നിന്ന കേട്ടോരു വാക്കുകൾ
 ഭീനത പൂണ്ടുതന്നിന്നിന്നാൻ
 ആനായക്കണ്ണനും ചൊല്ലിനാണെല്ലവെ-
 തേതുതരിഞ്ഞില്ലെന്നുപോലെ
 പാനീയം തന്നിളെ നാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു
 ഭീനത കോലുവാണെന്നുമൂലം
 ഗർഭജന്മങ്ങളെ ചാർത്തു ചെല്ലുമ്പോ-
 ടു മേൽത്തൂങ്ങു കേൾക്കുമല്ലോ
 സംസാരിച്ചാരുള്ള കംസാരിയിങ്ങിനെ
 വാസവപുത്രനോടോതിയോതി
 അന്തകസ്തുനാൻചാർത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ
 സ്വന്തപാകകളെടു പൊറാത്തു നാലെ
 കാണാഞ്ഞപ്പോൾ മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാൻ
 മോങ്ങെഴുന്നീടുന്ന കൈനിലയിൽ
 മാനിനീമെലിതൻഭീനത കണ്ടിട്ടു
 സ്തുതനൻനാശവും നിശ്ചയിച്ചു
 അങ്ങനെ നൽകുന്നാരോഗത്തിൽ നല്ലൊരു
 കത്തമേറീടുന്ന ഭന്തിപോലെ
 സന്താപം പൂണ്ടു ആർത്തുനിന്നീടിനാ-
 നന്തകനുല്പന്നമുള്ളനൻതാൻ
 ബാലനായനതാൻ ചെല്ലുനിന്നീടുന്ന
 വേലകളോരോന്നെയോതിയോതി

കല്പാനുവാദതൻപുഷ്പത്തപ്പുണേക്ക
കല്പകവല്ലിതാനെന്നപോലെ
ഭ്രമിയിൽ വീണു കടഞ്ഞുക്കൂടിക്കിനാ-
ളാമയം പൂൺ സുഭിദ്യതാലം
പൊന്മയമകിന്ദ നിമ്ബലഭേദമൊ?
സൗഖ്യപഥമൊ? യൗനകനെ!
അമ്മിഞ്ഞി പാലമുത്തുന്നിസിടയൊ-
ളയേക്കും പൂങ്കു വരുന്നിനൊ? താൻ
കെരുകവിദ്യയൊ? കൈയ്യൊ? നീയ്യൊ?
എന്നു മറപ്പതൻകൈനല! ഞാൻ.
കാറ്റുകൾടയോക്കെന്നിന്നിങ്ങിനെ-
യരുന്നിയാം വാരിയിൽ ചെറുതുതിപ്പൊരം
മമ്മമൊരുള്ള കൈരവനാക്കല്ലാം
ധർമ്മജനാവനം വന്നുകൂടും
ചെറുതാ കൈയെലം പൂൺ ജനജളി-
ന്നറമില്ലാത്തോളമിങ്ങിരിക്ക
പാപിയാത്തോരുമെന്തെപതലൊല്ലോ താൻ
ചരവവും നൽകിയയച്ചു വിട്ടു
നിഷ്ഠമൊരുള്ള വാക്കുകളിങ്ങിനെ
തിട്ടതി പൂങ്കുപ്പുണേക്കിന്നിന്നാരം
സജപനായുള്ള മേൽത്താൻ തന്നെ
മുറച്ചു ചിന്തിച്ചു കാണുന്നാകിൽ
കല്പാനുകൂലതെപ്പാവകൻതന്നെ
മുപ്പത്തൊപ്പൊക്കീടമെന്തേ തോന്നം
സോമതൻതന്നെ ദേവന കളിട്ടു
വാതജനുവായ പാഞ്ചവതാൻ
മൃത്യുനായുള്ള ജന്മഗമൻ ചെഞ്ചത്തേ
കോട്ടതൻവാതുക്കൽ നില്ക്കുയാലെ

പുനശ്ചരണിതൻ നൽകുമെ കൈത്തറ
 കൈത്തറ കൈപ്പാൻ വെട്ടിയെടുത്തു
 പുനശ്ചരണിതൻ വെട്ടിയെടുത്തു വന്നതിൻ-
 വെട്ടിയെടുത്തു കൈത്തറ നോക്ക
 വീശുന്നതല്ല കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും വെട്ടിയെടുത്തു കൈത്തറ
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 സത്യമൊക്കെത്തിൽ കൈത്തറ
 അതുകൊണ്ടുമാത്രം വെട്ടിയെടുത്തു
 നിത്യമാർ നിന്നു വെട്ടിയെടുത്തു
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും

എന്നതു കേട്ടോള കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും
 കൈത്തറകളെയും കൈത്തറകളെയും

അദ്ധ്യായം നൂൻ

ഭാരതവൃത്തം

ഭക്ഷാരിതന്തുകെ ചൊല്ലാലെ പണ്ടുപോ-
യക്കുണം വാനിലകത്തു പൂക്കുൻ
അക്ഷികളായിരമുള്ള വന്തന്നെയും
മെരിച്ചുകൊണ്ടു ധനത്തുരുന്താൻ
പുണ്യരകാമകൻ നിർദ്ദരിച്ചുവൊട്ട
മിഴകെളൊക്കെ വിളങ്ങുമ്പോൾ
കഷ്ടിയിൽ വെച്ചിട്ടു വിശ്വപത്തു കഷ്ടിക്കും
ലക്ഷ്മീശൻ രക്ഷിച്ചു നേരിലേറി
പക്ഷീന്ദ്രവേഗത്താൽ ചെന്നതു കണ്ടിട്ടു
തൽക്കുണം ചൊല്ലിനാൻ ശിക്ഷിതൻതാൻ
രക്ഷിച്ചു നീന്തുന്നാരു കൊട്ടുമിഖരവാട
പുക്കുനിന്നീടുകയില്ല മുമ്പിൽ
രക്ഷിതനായുള്ള സൈന്യവരദീരനെ
ശിക്ഷിക്കതെന്നതൊ പിന്നെയൊല്ലൊ
ശിക്ഷിതനാമവൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
പക്ഷീന്ദ്രവാമനൻ തന്നെ നേരെ
ഉൾക്കൈലത്തിലങ്ങാക്കിന്നമ്പോട്ട
സുതങ്ങളും മീലിച്ചു രക്ഷിച്ചപ്പോൾ
പക്ഷികൾ പക്ഷത്തരം പൂണ്ടുള്ള ബാണങ്ങ-
ളുൽക്കേപിച്ചീടിനാൻ ശിക്ഷിതകുൽ

അക്ഷതം വരുന്നതു ബാണങ്ങളെല്ലാമെ
 മാഷികപോലെയാക്കി ഭേദേന്ദു
 വല്ലഭം തിരഞ്ഞു ബാണങ്ങൾ സംഗമിച്ചി-
 ട്തങ്ങൊന്നിനെത്തൊടുകയും മൂന്നു
 തിണ്ണമണങ്ങയു പ്രയോഗിച്ചു നേരത്തു
 വിണ്ണവർക്കോടെ നന്നെന്താൻ
 എണ്ണം കലനുള്ള ബാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു-
 കലങ്ങിപ്പോയതും ഭീരുനായാൻ
 കണ്ണുനീരാനന്തരം ചൊല്ലിനിന്നീടിനാൻ
 പുണ്യവാനായുള്ള പാത്ഥകനാട്ടു
 മണിവില്ലാമെ ദ്രോണൻ തോല്പിപ്പാൻ
 വിണ്ണിലും നിർണ്ണയമവുണ്ണമെ
 വൈവിധ്യമുള്ളതാ സ്വസ്ഥവർത്തനാട്ടു
 നേരം മയിക്കേണ്ടമെതിലിപ്പോൾ
 പോരാത്തതുമെ ചിന്തിച്ചു നില്ലാതെ
 പാമഴും മാപവും ബാണങ്ങളും
 പാകതെ വെച്ചു വണങ്ങിനിന്നീടേണം-
 മാത്രനായുള്ളതാ ദ്രോണൻതന്നെ
 വസ്തുതയാതെ കേട്ടോരു നേരത്തു
 ശക്തനായുള്ള മനസ്സെന്താൻ
 ചേരണയും മാപവും ബാണവും വെച്ചുകൻ
 ദ്രോണൻ വെച്ചു നിന്നു പൊന്നാൻ.
 ദർശനമിഹയൊട്ടു നിർണ്ണയിച്ചീടുവാൻ
 മാത്രത്തെ നൽകേണമെന്നിങ്ങിനെ
 ഭക്തനായുള്ളതാ പാത്ഥവർത്തനനെ
 ചിന്തവിഷാദത്തെ കേട്ടു നേരം
 വ്യഗ്രവും കൈവെടിഞ്ഞുനായുള്ള നീ
 നിർണ്ണയിച്ചാലുതിങ്ങേണം ചൊന്നാൻ

ഭേദികൻ നൽകിന നൽവഴിതന്മയെ
 ആശ്ചര്യമെന്നത്തിൽ പൂക്കു പിന്നെ
 രക്ഷിക്കുവാനുള്ള മന്നവവീരരെ
 അക്ഷരണം കൊണ്ടുള്ള വീഴ്ചനേരം
 കണ്ടുനിന്നീടിന കർണ്ണവും മദ്രാണിയും
 മണിയണത്തു പിണങ്ങിനിന്നാൻ
 അന്യരാജ്യേവ്യവ മന്നവവീരരും
 വന്നൊതുങ്ങിയിനമൊത്തും
 ഭവനസ്ഥയുമത്തിൽ മേവിനിന്നീടുന്ന
 കേസരിവീരൻതാനെന്നപോലെ
 വന്നുവന്നീടുന്ന മന്നവവീരരെ
 കൊന്നുകൊന്നൊക്കെയൊടുക്കി മേന്മേൽ
 വാസവാപുത്രനും പാറകുതിരനും
 പാതകക്കവരിയും വാതജനം
 ഉറുതാനും ചെല്ലത്തു കേട്ടൊരു നേരത്തു
 കങ്കനാസ്തർഭ ചമഞ്ഞവർത്തൻ
 സാത്വകീരണയായച്ചു നിന്നീടിനാൻ
 പാതർന്ന ചെന്ന തുണപ്പതിന്നാൽ
 വാതത്തെ പ്രപാതയായ കാവേവവീരൻകാൻ
 പ്രപാതത്തിൻപാതിയിൽക്കൽ ചെല്ലുന്നേരം
 ഉച്ചമിയത്തുള്ള മാപവും ബാണവും
 വെച്ചു വണങ്ങിയകത്തു പുകാൻ
 മേവനാലി കൊള്ളുന്ന നാക്കേറേ പിന്നെയും-
 മേറനും വളന്നുള്ള കേരളക്കയോലി
 വാതജൻതന്നെയായച്ചുനിന്നീടിനാൻ
 യാദവവീരനെയെന്നപോലെ
 ജ്യേഷ്ഠനെ വധിച്ചു മാമതനന്തൻ
 വാട്ടമകനൊരു തേരിലേറി

കോട്ടയ്ക്ക് ചാത്തു കൊല്ലുന്ന നേരത്തു മാട്ടീടം പൊയ്ക്കുന്ന മാരിപോലെ സാമകുലാലയങ്ങൾ വന്നു കിണ്ടിട്ട-
 താഴ്ന്നു ചുറ്റക്കെ വായുപുതുൻ
 നെല്ലിൽ ജേപ്പുനൊക്കെത്തുടങ്ങിയവ
 വൃത്തതരമാരി വീരവീര
 മാതൃതലംഗങ്ങൾ കൊല്ലുന്ന നേരത്തു
 വീടനാളെക്കൂട്ടം പൂക്കൾ നാണാൻ
 കോട്ടയിൽ കൊല്ലവൻ വാങ്ങിയൊക്കെകിലൊ
 കോട്ടയുടമനൻ തൊന്നതിപ്പൊ
 കുന്നുകൾ കിഴക്കുതെയ്യലം വെച്ചിട്ട്
 മനവവീരൻ പോയപോലെ
 വെച്ചുപോയൊക്കെക്കൊണ്ടു കോട്ട
 നെല്ലി കൊല്ലിനാൻ കീഴടങ്ങേൻ
 തുടങ്ങിയതൊക്കെ പലതെ നമുക്കു നീ
 തുടങ്ങിയവിയ്ക്കുക നൽകുന്നേൻ
 സംഗതത്തിൽ വെക്കുകിടന്നീട്ടുവെ-
 കെക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു കോട്ടിട്ടു തൊൻ
 തുടങ്ങിയെ പൊല്ലിയൊക്കെക്കൊണ്ടു
 തുടങ്ങിയൊക്കെ നമുക്കെ നേര
 തുടങ്ങിയ മാട്ടുതൊണ്ടിനൊക്കെക്കൊണ്ടു
 വേഗത്തിൽ പോയൊക്കെക്കൂട്ടു പൂക്കൻ
 പൂക്കുതൊണ്ടു കൊല്ലുക തുടങ്ങിയൊക്കെ
 വിണ്ണിലകം പൂക്കു പൂക്കുതൊണ്ടു
 തുടങ്ങിയൊക്കെക്കൂട്ടു വേഗത്തിൽ പൂക്കിട്ട്
 തുടങ്ങിയ പൂക്കിട്ടു വീടാപോലെ
 കററകൊണ്ടു തുടങ്ങിയ പ്രതിവിൽ
 തുടങ്ങിയ വീടം തുടങ്ങിയപോയി.

ഭീമൻ താൻ വന്നതു കേൾക്കാൻ നേരത്തു
 ഭീമനായുള്ളൊരു സോമദത്തി
 പാമൊരു ചെന്നെത്തേറ്റേത്തോരു നേരത്തു
 പാരിജാതാന്റെ സോമനോ
 മാന്ദനായുള്ളൊരു ശ്രീതരാജനോ-
 ഭേദനിന്നീടുന്നനായ നേര
 ധന്യങ്ങളുള്ള ചാപവും തേരമ-
 ണ്ണന്യോസ്യം നേരെ തകർത്തു പിന്നെ
 വിശ്രമം പൂണ്ടുള്ള വീരന്മാരന്യോസ്യം
 ചരഗവും ചമവും കയ്യിലേക്കി
 പാലപമാന്തിന്ത പാലനോരു നേരത്തു
 നന്ദകരാന്റെ സോമന്റെതാൻ
 മീതെത്താൻ കോപതാൽ ഭാരവന്തെ
 ഭോസമലം ശബ്ദിച്ചു വീഴ്ത്തിനിന്നാൻ
 വിശ്രമം കാലോന്നാഥ് സമേതമായിൽ
 നൽകെ ചാലി വിരിച്ചു നന്നായ്
 വിശ്രമം കൈവിട്ടു വ'ത്തുമാറ്റിനിന്നാ-
 ന്നനായുള്ളൊരു സോമദത്തി
 നോരനിന്നീടിന മാതന്തനന്തൻ
 മാന്ദനായുള്ള ന്നനവക
 മണ്ഡിന്ത നല്ലൊരു പാരണയാമിതാൻ
 തൊണ്ണൂറും നായമുനൊന്നുമപ്പോൾ
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന സൂര്യതന്ത്രജ്ഞാ-
 നിന്നെലും പൂണ്ടുത്തോന്നെ പിന്നെ
 ചേതന മാത്രമാണ്ണീട്ടിനിന്നീടിനാൻ
 പാതജ്ഞനെയമ്പ'ത്രലാലിൽ
 ഭാരമവും കൈവിട്ടു ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 മോഹിപ്പിച്ചിനിന്നാൻ മനോപ്പോലെ

അഞ്ചാം വാട്ടർലൂയിനെ ചെയ്തതു
 ചെയ്തതെങ്കിലും കേൾ പതിനേഴുവട്ടം
 പുഷ്പകുങ്കുമകനാഴിയിൽ വീഴുവാൻ
 മിക്കതും കാലമെന്നൊന്നപ്പോൾ
 ഭീനനായകളായ പാർസിക്കാക്കളിൽ
 മാനായകപ്പെട്ടവരായിട്ടേവൻ
 ചക്രമെടുത്തു മറച്ചുനിന്നിട്ടിനാ-
 നശ്ശുമായുള്ള ഭാരതീയർ
 അശ്വമുട്ടിയിട്ടിനാകാദിത്യനെനിട്ടു
 സ്വസ്തവാസായ മനുജയൻതാൻ
 വാഴ്ചമേടത്തങ്ങുനിന്നിട്ടവ-
 നാളായി നിന്നു കണ്ടതോ
 ഭേരിയും താടിപ്പിപ്പാമോർത്തോടുകൂടും
 പൂരിപ്പിപ്പിന്നാൻ കൈവെന്താൻ
 ആതിഥേയകളായ കണ്യസമാജം
 ചീത്തായ മോദവും പൂജയുണ്ടാൻ.
 കൈവെന്താതെ മദ്യത്തിൽ വന്നിട്ടു
 വൈദികൻവേദകൾ പാർത്തോ
 പാത്തലം തന്നിലേ പാർത്തിവന്മാരിൽവെ-
 ള്ചുർത്താമയുള്ളാനവന്റെ ദോഷം
 വാരിധിമദ്യത്തിൽ പൊങ്ങിനിന്നിട്ടു
 വാരിപുണ്യംതന്നെന്നപോലെ
 വൈദികനായോനെ മൂർഛ കണ്ടപ്പോൾ
 വാരിജനനാനും വാസുദേവൻ
 മാസുരനെന്ന മറച്ചുനിന്നിട്ടു
 ചക്രത്തെപ്പുഞ്ചമെ നീക്കുന്നതും
 ഏണാങ്കപുരനെ സേവിച്ച കാലത്തു
 ചേത്തറ നിന്നു മുളിച്ചു ചൊല്ലും

ചാലതെത്താഴത്തുകൾക്കല്ലേതര നോക്കൂ
 ബാലാളമൊലിതാൻകൊണ്ടുതന്മാൻ
 സൈന്ധവന്മാരെക്കു കണ്ണുവും കണ്ടിപ്പി-
 ള്ചാകാമൊർഗ്ഗമേ കൈക്കൂലപോയി
 മാനന്തൻമണ്ഡലം പാർത്തുനിന്നുവെട്ട
 പാനീയം കോടിനിന്നുവേണേരം
 വേറിട്ടു പോകാതെ സുഖമനുഭവിക്കാൻ
 ബാഹ്യമകൾ രാജിയും ചെറുതു പിന്നേ
 യോന്നമകൾ ചെമ്മരമേയങ്ങാരുപുഡൻതൻ
 ചെക്കരറ തുണിയിൽ മലന്ന പുക്ക
 മുത്തു ചാരുക്കുടാല കകാളമെറിട്ടു
 കെട്ടി നിലത്തവ നിട്ടുകാരം
 ഗുഹ്വനാഭമുപേയന്മാരെക്കു മുക്കിതും
 പൊടി തരിച്ചു നിലത്തു വീണാൻ
 ഞാനെങ്കു പൂത്താൻകണ്ഠത്തെ കണ്ടിപ്പു
 മണിൽ പീഴീട്ടു നന്നുവെക്കുവാൻ
 പിന്നെതരമൊഴക്കെ മുൻനി നീളാർക-
 നന്നിലും തന്നിലെ ചാകരെന്നെ
 സ്തനവർക്കിപ്പാൻ ചൊല്ലിയ വാചകം
 ധാർമ്മിയായ്ത്ത തന്നിക്കുതന്നെ
 ഉത്രാടാമുത്തു കകാലവന്മാരെല്ലാം
 വിതരണം കൈവിട്ടു പുത്രന്മാരായ്
 സതപാത പോന്നങ്ങു കൈനില പുകമ്പോ-
 ഉണ്ണുമിപ്പീടിനാനാഭിത്യരം
 സൈന്ധവന്മാരെക്കു വേലകൾ മിന്നിച്ചു
 നന്മാരും പൂണ്ടുള്ള മണവൻ താൻ
 ബാധുവാവുണ്ടല്ലാമു ദേശീകന്മാരെന്നാട-
 ഭരണികൾ പെണ്ണ പാഞ്ഞാനപ്പോൾ

സുഖിക്കുമ്പോഴും പരമസുഖമനുഭവം
 കൈരളമുത്തേക്കാകെ നീ തീർത്തിനില്പോൾ
 കൈവെറുത്തുകെ കൈരളം മേറുതുവായ്
 നാൾമാറ്റുന്ന നാമുക്തന്മാർ
 ഖിന്നനായ്ത്തന്നവൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ട്
 പിന്നെയുംമുമ്പാകെ ചങ്ങൽത്താൻ
 രാത്രിയുദ്ധത്തിന്നു കോപ്പുകയറ്റത്തോന്നു
 വെച്ചുനിന്നീടിനാനോരോ മിക്കിൽ
 വായിക്കിനേക്കാത്ത സേനകൾ മുഴുവൻ
 പോയിത്തന്നവൻ നിന്ന നേരം
 അങ്ങോട്ടുവെക്കുന്നവൻതന്നെ ചൊല്ലാലെ
 വരവായ്ക്കൂട്ടി കൈകൾ പാർത്താൻ
 കൊണ്ടുകേൾക്കുന്നതെന്തെന്നീടവൻ
 ചങ്ങൽത്താൻതന്നെ ചൊല്ലാലെ.
 കാവറായിപ്പോന്നു ചൊല്ലിപ്പോന്നീടിനാ-
 നേനാം വളർത്തു ഭീപമുട്ടും
 മുമ്പാകെത്തോന്നും കാണുന്നതായ്ക്കൽ
 ദ്രോഹിതന്മാരായ കൈരളവന്മാർ
 ഭീതിപ്പെട്ടിറങ്ങി പാർക്കുന്നിറങ്ങി
 കൂമിപാർത്താൻവരുന്നും ചൊല്ലി
 തമ്മിൽ തന്നെ പിന്നെയുംനിന്നീടിനാൻ
 തിരുമിന്നിറങ്ങി കൈരളമുട്ടാലെ
 ഗുഹനായ്ക്കൂട്ടായ് സുര്യതന്മാർതാൻ
 പെട്ടെന്ന് വന്നിറങ്ങിത്തന്നു മേത്തൽ
 പന്നഗത്തുലാഭം ബാണത്തം ചേർത്തുചേ-
 രുന്നതായ്ക്കൂട്ടി രാജസഭ

* ചൊല്ലിക്കയർ.

† കൈട്ടത്ത.

കൊന്നുകൊന്നൊക്കെ നിരത്തിത്തുടങ്ങിനാൻ
കുഞ്ഞുകുറുപ്പോടെയപ്പോൾ ഉത്തരിൽ
മുറിക്കുമായുള്ളതായ വായുതന്ത്രജ്ഞന്മാൻ
ഔലാകുമായുള്ളതായ നൽപരിപാലം
തിണ്ണകെറിഞ്ഞങ്ങു കണ്ണനെത്തെന്നെയും
മുന്നിടംതന്നിലെ വീഴ്ചി നേരെ
മറുത്തു സേനാസമൂഹത്തിൽ പുരട്ടെ-
നറമില്ലാതൊട്ടും കൊല്ലുന്നേരം
ചേതനമാത്രമാസ്തിർക്കുകുന്നൊരു
സൂര്യതന്ത്രജ്ഞനാണെൻ നേരെ
വ്യത്രാരിയവോടു നൽകിനിന്നീടിന
ശക്തിമെടുത്തങ്ങെറിഞ്ഞു നേരം
വഞ്ചസ്ഥലത്തിങ്കലേക്കൊരു ദാനവൻ
പക്ഷമറവീടിന കൈപ്രാപ്തപോകു
അങ്കിതിതന്നിൽ പതിച്ചുതന്നുജ്ജിതലോ-
രക്ഷാമിണീബലം മുറിക്കൊടുത്തി
മേരിയും താറുമില്ല കൈരവന്മാരെല്ലാം
പാദത്തെ പൂകിനാൻ കൈനിലയിൽ.

അദ്ധ്യായം ൪൦

ഭാരതവൃദ്ധം.

കാലത്തുണന്നടൻ കർമ്മങ്ങളെല്ലാകൾ
ചാലക്കഴിച്ചു തെളിഞ്ഞു നന്നായ്
പാതറുനീണ്ടുള്ളതായുധജാലങ്ങളും
പൂരിച്ചുനിന്നുള്ള തേരിലേറി
പറമ്പത്തെ കൈവെലം പൂണ്ടോരു ദേശിക-
നറകിലൊത്തൊരു സേനയുമായ്
സന്ദേശം കൊണ്ടു വിളിച്ചുതു കേട്ടിട്ടു
യുദ്ധസന്നദ്ധനായൊന്നു നേരെ
അസ്പ്രദേശംകൊണ്ടുഭിരമുദ്യം ചെയ്തിട്ടു
ഭക്തനായുള്ളൊരു പാതറൻ ചെയ്താൻ
കൈരവന്മാരുടെ പക്ഷത്തിൽനിന്നിട്ടു
സൂരിയായുള്ള നീയിങ്ങനെതാൻ
മറ്റുനൊട്ടു വാങ്ങി പിണങ്ങിനിന്നീടുമെ-
ന്നൊരുമെ കിത്തിച്ചുനല്ല ചൊല്ലാം
ഗംഭീരം പൂണ്ടുള്ള വാങ്ങുകുളിയിനെ
ഇംഭാകിനത്തിൻ ചൊന്നതേരും
കിത്തിച്ചുകുളി പാഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ
സത്തയ്ക്കുന്നായുള്ള ദേശികൻതാൻ
ഭോജനം തന്ന ഭനങ്ങളെ കൊണ്ടുകൾ
അതളിയിൽനിന്നുണ്ടാഴിച്ചു പോയതൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൈവിട്ടു ദർശിപ്പിച്ചുണ്ടു
നില്ലു മാനുഷമായുഗാണം

അതു കവാടമിട്ടു മറ്റു പൂർത്തമാനാക്കിലും
 സ്വർഗ്ഗഭവാങ്കിലും സ്വൗമനേ
 വിഗ്രഹത്തിന്നു വിജിതാനിബീഭുബോരം
 നിർമ്മിക്കുന്നതു യോഗ്യമത്രെ
 മനവപീരന്മാരെക്കൊന്നു ചരണം-
 കമനോദ്യമനിക്കെതിർത്താലും നീ
 ദോഷമില്ലെന്നു മനേസനു കേട്ടിട്ടു
 യോഗ്യമെന്നു കേട്ടിട്ടുള്ള പാണ്ഡവൻതാൻ
 മനാൽ വിന്നീട്ടന്ന ദേഹികരണനോട-
 കെന്താക്കിക്കൊമ്പോരനും പിന്നെക്കിന്നിന്നാൻ
 ശത്രുവായുള്ളൊരു പാണ്ഡാലപ്രപതി
 പത്രാം നാനാശാസ്ത്രമു മേന്മയ്ക്ക്
 ബാണകളെക്കൊല്ലു ശ്ലോണകളെക്കൊല്ലയും
 ചങ്ങീണനും കീടിക്കാണോരമേനനും
 ഭാലാപനായുള്ളൊരു ശ്ലോണൻതാൻ കോപിച്ചു
 കൈരവമെയുള്ള സാമന്തന്മാൻ
 കൈരവിയായുള്ളൊരു പാണ്ഡാവനെന്നയും
 വീരനായുള്ളൊരു മത്സ്യനേയും
 അന്തകമന്ദിരം പൂകിച്ചു ചെങ്ങമെ
 കന്തീനന്ത്യക്കുറന്ന നോക്കി നോക്കി
 തുള്ളിക്കൊണ്ടു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 വല്ലഭം പൂണ്ടുള്ള മല്ലകൈവരി
 കിടന്നുയരുന്നൊരു വഞ്ചന ബുദ്ധനെ
 ചെങ്ങമെവിന്നീവാൻതന്നെ ചെൽവാൻ
 പാവകനേത്രവും മിറകിച്ചുവേണുക്കെ
 ആവനകല്ലൊരു തണുക്കിൽ നല്ലി
 വീരനായുള്ളൊരു ശ്ലോണിയെക്കൊന്നയും
 മായകെ കടന്നൊക്കെയാക്കി നന്നാമെ

അന്തകണ്ഠനന്ദൻ ചാറ്റത്തു ചെത്തിട്ടു
 മന്ത്രിച്ചുചൊല്ലിനാകനാണു കെരള
 സുന്ദരകർമ്മംതന്നെ ചെട്ടിയിപ്പിൻ
 മാനിയായുണ്ടുതരം പ്രാണരക്ഷയാർ
 ചൊന്നുപോ ചാപവും കൈവിട്ടു ചെഞ്ചരമെ
 പ്രാണപരിത്യാഗം ചെയ്യുമെല്ലൊ
 നിന്നുകെ സുന്ദ മരിച്ചുതന്നിങ്ങിനെ
 അന്യകായുള്ള വർ ചെന്ന ചൊന്നാൻ
 മിത്രമയെന്നോളുമ്പോലെന്നതു കാരണം
 സത്യവാനായുള്ള ധർമ്മജി നീ
 വെട്ടും തിരണ്ടുള്ളൊരാണെന്തെല്ലെങ്കിലും
 മരണകൊണ്ടുപോയ തീർത്തു പിന്നെ
 നിശ്ചലമായുള്ള സത്യത്തെ കെതിപ്പാൻ
 അപമാനമുമാവെന്നു ചേർത്തിട്ടു
 പ്രാണിതൻനാമത്തെ നിശ്ചയിച്ചീടുവാൻ
 പ്രാണകർതാൻ പിന്നിങ്ങു ചൊരിക്കുമോരും
 മരിച്ചുവരുത്തേനിന്നോരാനെയു ഭേദിച്ചു
 നിശ്ചയമെന്നു നീ ചൊല്ലുവേണം
 ഏതൊരു കേരളാരു ധർമ്മവ്യാപനാൻ
 ചെന്നശരായിരേ നോക്കിമെറ്റാന്നാൻ
 കണ്ഠനാമത്തെ മുനിട്ടു പ്രാണിതൻ
 ഉണ്ടെന്നു ചൊല്ലുകെന്നിങ്ങിനെ
 ഏതൊരു കേരളാരു ചാർത്തുകിന്റനന്താൻ
 തന്നിട്ടെ പൂർത്തി പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ
 ആനന്ദൻനാമത്തെ പിന്നിട്ടു ചെഞ്ചരമെ
 ചൊന്നി ചൊല്ലീടേണമെന്നിങ്ങിനെ
 അല്ലായ്യിവിന്നു മരിച്ചുകൊണ്ടിടാത്തോ-
 നല്ല നമിക്കതു തേറിനാലും

പാലാഴി വഴി നൽകാൻ ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 ചാക്കു വഴങ്ങിനാൻ മാഴ്ചി മാഴ്ചി
 അച്ഛനമ്മമാരെ ചൊല്ലാലെ ചൊന്നതേ
 നിശ്ചയമെന്നുള്ളിൽ അതാണവണ്ണം
 അശുപതനമാവു മരിച്ചു മരണിങ്ങിനെ
 ഉപ്പുതരിൽ ചൊല്ലിനാൻ ഭീമസേനൻ
 പുത്തനായുള്ള പൻ ചൊല്ലിനിന്നീടിന
 വാങ്ങിയെ നിശ്ചയിച്ചീടുവാനായ്
 സന്മാപം പൂർത്തുള്ള കഷ്ടതയാടിവന്ന-
 നെകണ്ണുനവെക്കണ്ടു ചൊന്നാൻ
 ഏതുകുൻതന്നെക്കു നാശത്തെക്കേട്ടതി-
 ന്നെയെന്തോ? ചൊല്ലുക ധർമ്മീ നീ
 സൽക്കരവിങ്ങിനെ ചൊരിച്ച നേരത്തു
 സൽക്കരി പൂർത്തുള്ള മനാവൽതാൻ
 ഹാസി മുണ്ടൊണ്ണനിതരപരമാചെയ്തൊ-
 രാണ തനിക്കെന്ത ചൊല്ലുന്നേരം
 വരുതിനാശത്തെക്കേട്ടൊരു കഷ്ടിട്ടു
 ശഃഖ വീളിച്ചാനകൂപ്പുന്നപ്പോൾ
 ആനായർക്കോരനെ കാണ്യതൻനാദാകൊ-
 ണ്ണാനതൻനാദത്തെ കേളൊഴുന്മാൽ
 ഖിന്നനാശിനിന്നെ തന്തിലെ നണ്ണിനാ-
 നെന്തെ ചാകാൻ നന്മനൻതാൻ
 കൃത്യവെ പ്രാപിച്ചാനെന്നല്ലോയിനിപ്പോൾ
 സന്ധ്യാവാസാജിവൻ ചൊന്നതെന്നായ്
 നാനാമണ്ഡലേണമിനിനീടുമി-
 സ്സേനവിളെക്കേയെല്ലതാനം
 ആരാഞ്ഞു കാക്കണമിനിവൻതന്നെ ഞാൻ
 പാരായണിനിപ്പോക്കുന്നു നണ്ണി

യോഗത്തെക്കൊണ്ടുതൻമേഘത്തെപ്പോലിച്ചു
 വെഗത്തിൽ പോയതു നോക്കുന്നേരം
 അല്പനേരക്കൊന്നവർത്താനിവനെത്തള്ളാ-
 ത്തപ്പോഴു പൂക്കളായ ഗുഷ്ടജ്വലനൻ
 നിശ്ചലമായിട്ടു കണ്ടൊരു മേഘത്തെ
 അച്ചുകുത്തു നാശിപ്പിച്ചാൻ
 പുത്രനെയിത്തല കാണായ കാരണം
 സത്യമല്ലെന്നു തന്നെക്കൂടി നശിപ്പി
 വഞ്ചന ചെയ്തിന ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞ
 ചെയ്തതെ കൊല്ലേണമെന്നിങ്ങിനെ
 മന്ദവും പൂണ്ടു നോക്കുന്നു നേരത്തു
 സമ്പത്തുപ്രദായ്ക്കു ആ മേഘം
 ഭിന്നമായുള്ളൊരു കായത്തൊഴിഞ്ഞു-
 ഒങ്ങൊന്നിപ്പു കൂട്ടുവാണോർക്കുന്നേരം
 ആസ്ത്രനായുള്ള ഭാഗ്യോരുതാനി
 പാരികംതന്നിലിറങ്ങി മെല്ലെ
 മാനിയായുള്ളൊരു സുന്ദരം താനുമായ്
 വാനിടംതന്നിലകത്തു പുക്കാർ
 കോപിച്ചു ചിന്നെയങ്ങുപാതനമാവുകാൻ
 ഭീമിച്ചു മേവെന്നൊരാഗേയാസ്രം
 തൽക്കുണമൊന്നു പ്രയോഗിച്ച നേരത്തെ-
 രണ്ടൊന്നിങ്ങീടലം ഭസ്മമായി
 കന്മക്കുവെരിതൻചൊല്ലാലെയുള്ളനൻ
 ബ്രഹ്മാസ്രംകൊണ്ടു തട്ടത്താനതും
 കോപിച്ചു വന്നോരു ശ്രൗണി വീണീടിനാൻ
 വേർ മുറിഞ്ഞീടിന മാതപോലെ
 വേദിതൻതന്നെക്കു വേദന കണ്ടിട്ടു
 വേദന പണ്ടുതാനെന്നപോലെ

മേടിനീതന്റെ വിളക്കായിട്ടുള്ളതാ
 ആദിത്യനാഥിയിൽ നീണിപ്പോര
 സന്തോഷം പൂണ്ടുള്ള കൈവെർത്തണാട
 ബന്ധുക്കൾ മൊത്തം പഠങ്ങുതേറ്റി
 ഭസ്മകൾക്കെല്ലാമെ നാണകനായ് നിൽ
 മാനിയാരുള്ളതേ കണ്ണനനെ
 ചിന്താമയങ്ങളാലും ചിന്താ കൈവിട്ട
 തന്റെ തന്റെ കൈവെർത്തണിൽ
 വൈദികളോട് ജയിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുവാ-
 നായ്ക്കുമിച്ഛാമുള്ളാണിതാമർ.

അദ്ധ്യായം ൪൧

ഭാരതയുദ്ധം

മംഗലധാരയി കലൺ നിന്നീടുണോ-
 രംഗപുരാധിപനാരേവിൽ
 സംഗീതായുജ്ജ്വലതന്ത്രമെ ചൊല്ലാലെ
 സംഗമത്തിൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
 ഉത്തമരായുജ്ജ്വലമേവമിതരല്ലാവിട
 നിത്യവും പങ്കെടുക്കെടുക്കെടുത്തു
 ഉത്തമദാനവും ചൊല്ലുന്നിനാലോട്
 സ്വസ്തിയും ചൊല്ലിച്ചു ഭക്തിയോടെ
 ജാഗ്രതമാമനെ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലുമെ
 മർദ്ദപദോത്തമയുജ്ജ്വലതന്ത്രം
 ചാരവായുജ്ജ്വലതന്ത്രം ചാരത്തെ വന്ദിച്ചു
 ചാരത്തെക്കൂട്ടു കലർച്ച മെല്ലെ
 വില്ലഴി തുത്തങ്ങു ചൊല്ലുകിട്ടട-
 നമ്മുടെ ചെന്നങ്ങു തെരിമേനി
 സുതനായുജ്ജ്വലതന്ത്രം ചൊല്ലുകെണയ-
 മാമരവോട് വിളിച്ചിറങ്ങി
 അറമില്ലാത്തോളമായുയരാലവും
 തെക്കറയ കൊണ്ടു നിറച്ചു മേന്മേൽ
 ബാണങ്ങൾ നല്ലവ ചാരലത്തിരിയരുടെൻ
 ചൊങ്ങറയ പൂണിയിൽ ചൊല്ലു നന്നായ്
 സന്നാഹഭേദികൾ താഡിപ്പിച്ചീടിനാൻ
 മന്നിമമൊക്കെക്കൂട്ടു ചൊല്ലുകിട്ടട

* അദ്ധ്യായം.

ശംഖുതന്നാദത്തെക്കേട്ടുകേട്ടവിനോ-
 കമരിച്ചീടിനാൻ ഭാനുവപ്പോൾ
 സന്നദ്ധനായുള്ള മണവനെല്ലാം
 തന്നുടെ തന്നുടെ നന്ദിലേറി
 യന്ത്രവായുള്ള പർത്തനുടെ ചാരത്തു
 വന്നനിറഞ്ഞിതു വാരിപോലെ
 ധ്വനനിന്നീടുന്ന ചേവകന്മാരോടു
 ചെന്നു പൊരുന്ന പ്രകാരമല്ലാം
 ചിന്തിച്ചു കല്പിച്ചു സംഗമം കോലവൻ
 സന്തുഷ്ടരായി മുതുന്നനിന്നാർ
 വീഴ്ന്നായുള്ളൊരു സ്പർശൻതന്നുടെ
 കേരിതന്നാദത്തെക്കേട്ട നേരം
 മാനിയായുള്ളൊരു വാനരകന്തുതൻ
 സേനകളോടു കലർന്നു നന്നായി
 പാദത്തെ ചെന്നെത്തിത്തു നിന്നീടിനാൻ
 വാരണം കണ്ടുള്ള സിംഹാപോലെ
 വല്ലഭമേറവും പൂജ്ഞനിന്നീടുന്ന
 ശല്യം മല്ലവിലോചനനും
 അപ്പങ്ങളുതന്നുടെതാനും പൂകിന
 രാജികൾ ചാലെ മുറുക്കി നേരെ
 ചാരത്തുകൊണ്ടു-അണയ്ക്കു യുദ്ധമന്ത്രയും
 മൃതത്തുകൊണ്ടിങ്ങു പോരികയും
 പാദം കാത്തി കലർന്നിന്നീടിന
 സ്പർശനം സോമനമെന്നപോലെ
 പാദത്തെ ചെന്നങ്ങു മുട്ടുന്ന നേരത്തു
 വേർപിട്ടുകൊണ്ടിങ്ങു പോരികയും
 സാധമിമാരുടെ കൈതുകുറിച്ചുക-
 ള്ളൊരോരേണു കാട്ടിനാരെന്നു വേണ്ടു

മീകതയെന്നും പുഷ്പനീരോരവും
 വീഴ്വാനായുള്ള സുസ്തമനം
 കൈവരികളായ ജനങ്ങൾക്കു മോക്ഷം-
 കൈവരാനായ ഗുണശയനം
 ഗാർത്തം പാറകൾ പന്നഗം പാക്കെഴും
 വാജനം പാക്കെഴും ബാലചന്ദ്രം
 ഒന്നൊഴും വാസവം മായവം ഭാസ്കരം
 പാർവ്വതം കൈവരം വീരഭദ്രം
 ഏണിമ മന്ദാരുള്ളായുധജാലങ്ങൾ-
 ഉണ്ടൊന്നേ മാലയെടുത്തു മേന്മേൽ
 ആയാസം ഗുഹാർത്ഥ ചെല്ലുതുകങ്ങിനാൻ
 വായു തകർത്തുള്ള മേഘംപോലെ
 ശക്തനായുള്ളതായ പാറകൾനന്നെയ-
 ങ്ങുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടു തകർത്തു നന്നായി
 വാരിധീനേരൊത്ത സേനകൾമണ്ണിൽ
 പാറാതെ ചെന്നുണ്ടു സുസ്തപത്രൻ
 ഏണ്ണമില്ലാത്തതും മന്നവർക്കെ
 വിജ്ഞാകരണിലങ്ങാക്കിനിന്നാൻ
 സുന്ദരൻ പാലിച്ചു സേനകൾക്കെന്നായ
 ബാധയുണ്ടായില്ല വാസവിയാൽ
 വരയാതി പുഷ്പുള്ള കങ്കടർക്കു ചെഞ്ചെമ്മെ
 കങ്കാളുചണ്ഡമെടുത്തുപോലെ
 അന്തിച്ചുവെച്ചു നിരന്നിട്ടു ചെഞ്ചെമ്മെ
 അഞ്ചരംതന്നിലങ്ങിങ്ങുമേന്മാൻ
 മന്ദനായുള്ളതായ കണ്ണനെ ചെഞ്ചെമ്മെ
 സംഭാവിച്ചുമോട്ടു കൈമുറവൻതാൻ
 ഭേദിയും താഡിച്ചു പാറാതെ പോയുണ്ടു
 പാറാളും കൈനില പൂക്കിതന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൪൨

ഭാരതവൃദ്ധം.

കേരളമുനാഭരായ ഭാരതാനന്ദവർമ്മ
വെച്ചാലങ്ങിൽ വന്ന വിളക്കിനിന്നാൻ
സുനതൽസംഗരം കാണതിന്നായിട്ടു-
ക്കുറവുപോലും പൂജിതാണെന്നുപോലെ
അംഗഭാരസംഭവൻ മുമ്പായുള്ളവരും
കേൾക്കുവാനായിത്തീർന്നു
അംബരമണിയിൽ നിറഞ്ഞതുകുടിയൻ
തുംബരനാകുമെങ്കിലും
ധനുനായകജാത കണ്ണനും പാതം
സന്നദ്ധമായിട്ടു മുന്നോട്ടുപോയി
അവരും കോലവർ പരമാനെ വന്നിട്ടു
സിംഹനാഭിയിൽ നിന്ന നേരം
വായിയി നേരമാത്ര ദൂരനകം തങ്ങളിൽ
പാലമണത്തു പിണഞ്ഞുനിന്നു
വീരനായുള്ളതും മാരകനായനൻ
കൈരവവീരനെ നോക്കിയപ്പോൾ
നാലവരായതെ സോമരവീരനും
നാലാണിതാനും പകർന്നുപോലെ
സൂര്യനാളനും പാതം തങ്ങളിൽ
നേരമെങ്കിലും പൊരുത്തനേരം

ചീശ്വരൻ കോപത്താൽ കണ്ണുകാണുന്നൻ
 ഇന്ദ്രമുതർപ്പിപ്പുറം ബാണങ്ങളാൽ
 പാതമെന്ന വീഴ്ത്തിയങ്ങാത്തങ്ങളെത്തിടുന്നൻ
 പാതമിറവവീരനെ നോക്കിനോക്കി
 വന്ദനാരുളൂ പതംഗജൻ കോപിച്ചി-
 ടുവും തൊട്ടത്തങ്ങു ചെല്ലുന്നതും
 നൃതനമാരുളൂ ബാണങ്ങളെപ്പിച്ചു
 വാർത്തകൾ മാപവും തേന്തടവും
 ഭൂതകം തന്നിലെ വീഴ്ത്തിനിന്നീടുന്നൻ
 സുതനെത്തന്നെയും ഭൂപതിതാൻ
 താപവും കൈവിട്ടു മാപവും തേന്തടത്ത്
 കോപിച്ചുവന്നൊരു സൂര്യപുത്രൻ
 ഭൂപതിതന്തളെ മാപരഗങ്ങളെ
 ഭൂതകംതന്നിൽ തകർത്തുവീഴ്ത്തി
 മണ്ടിയണഞ്ഞവൻ തന്നെയും ചെമ്പുമേൽ
 കണ്ണുഗതപ്രാണനാക്കി പിന്നെ
 മാതാവോടോതിന സത്യത്തെ ചിന്തിച്ചു
 ചേരുന്ന പോക്കൊരു പോയ നേരം
 രക്ഷികളായുള്ള മന്നവർ കൊണ്ടുപോ-
 യക്കണ്ണം പൂമിന്നാർ കൈനിലയിൽ
 ഭാരനായുള്ളൊരു മന്നവവീരനെ
 കരതവിലോചനൻകാര-ബ്രതതാൽ
 കേവലം ചെറു തിലോടുന്ന നേർത്തു
 നോവും വ്രണങ്ങളും ചോരത്തേരു
 ആതിഥിയാണരുളൂ ചർമ്മത്തുളർത്താൻ
 പാതമെന്ന നോക്കിപ്പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 പൂർവ്വനായുള്ളൊരു സൂര്യനന്ദജൻതാൻ
 ഇന്ദ്രമുതർപ്പിപ്പുറം ബാണങ്ങളാൽ

ചേർത്തുപെടുന്നതല്ലിലാർന്നി ചെർന്നീടുമ്പോൾ
 പോഷ്ഠവും കൈവെടിഞ്ഞൊങ്ങിത്തന്ന
 ഗാഢധീവമുണ്ടെന്നിടക്കത്തു കാണാൻ
 പാണിത്യമിതിനിമിത്തമല്ലവേണ്ട
 പാശാതെ കൊണ്ടുപോയഗിരിയിലാക്കുക
 വീരന്ത കൈവിട്ട ചാപമെന്നാൽ
 ചാപത്തെ നിന്ദിച്ചു ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടു
 കോപിച്ചു ചൊല്ലിനാനന്തരം
 ഏന്തെ ചാപത്തെ നിന്ദിച്ചു ലോകരെ-
 കൊണ്ടുപിളർത്തുവന്നല്ലനായിൽ
 പാശാതെമെന്നു തൊൻ കൊല്ലേണമെന്നു
 ചോദിച്ചു കേട്ടു പൂർത്തിയാക്കുന്നാൽ
 അതുണ്ടെന്നു വധിക്കുകയല്ലെന്നു തൊൻ
 നിഗ്രഹിച്ചിട്ടുവെന്നെന്നും ചൊല്ലി
 പാശാതെ വാങ്ങി മുറുന്നോരു നേരത്തു
 പുഷ്പകവലാചനനന്തരം
 പാണിതിൽ മേവുണ മേന്തികകൈക്കൊണ്ടു
 ചെറുനാൾ നിന്നു പരത്തുതേറ്റി
 ഭൂതപാലനെപ്പാരിട്ടുകൊള്ളുവാൻ
 വാങ്ങുൻതന്നെ വർത്തി ഭനരെ
 ദുഷ്ടനായുള്ളതെ സൂര്യനന്ദനെ
 നല്ലമാക്കീടേണമെന്നും ചൊല്ലി
 പാതകകവലിയും വാസവപുത്രനും
 വാങ്ങുനന്ദനെ നോക്കിപ്പോയാൽ
 തുഷ്ടനായുള്ളതെ മാരണനന്ദൻ
 ഇഷ്ടനായുള്ളതെ ജായതന്നെ
 കെട്ടിയീഴിച്ചൊരു കൈരവവീരനെ
 പെട്ടെന്ന് ചെന്നെത്തേണ്ടു മേന്മെൽ

ആഹ്വാനിപ്പിപ്പിനാസാനെയെ ചുറ്റത്തു
 സിംഹംതാൻ ബാഹുകൊണ്ടെന്നപോലെ
 കെട്ടിച്ചു വന്നൊരു ബാലിസൂത്രീവന്ദാർ
 വട്ടത്തിൽ മുട്ടിച്ചുപാടുന്നപോലെ
 പാർശ്വത്തെയെ പൊങ്ങുന്നൊരു നേരത്തു
 വീരനെ കൈവിട്ടു കൈവരവൻതാൻ
 പക്ഷിപ്പിറ്റൻതന്നെ പാർത്തു പൂക്കിന
 തക്കകൈപെരുന്താണെന്നപോലെ
 ജീതനായേതുകൊടുത്തു കണ്ടുപോൾ
 സുതജനനെ വിട്ടിച്ചു ചൊന്നാൻ.
 പുറപ്പെട്ടനാകിൽ നീതിനിവൻ തന്നെ
 വേദന പൊക്കുകയെന്നീതിനെ
 നാണം കൊടുത്തൊരു കൈവരവീരൻതാൻ
 ക്ഷീണനാക്കിത്തന്നു കേട്ടു നേരം
 നോക്കുന്നിപ്പിന്നെ പ്രഭുപടീകേവിതാൻ
 മാറ്റാനാക്കുള്ള പർമാനീകത്തിൽ
 പാർത്തു ചെന്നു ചവിട്ടിനിന്നായൊരു
 പാതം ചിരിച്ചു പറഞ്ഞൊരുപോൾ
 ചേലതൻ വരെയു നീക്കിനിന്നീടുവാൻ
 ചാലു കമറിഞ്ഞതിനെക്കൊണ്ടൊ നീ
 കല്ലിലും മുള്ളിലും ഭൂതലം തന്നിലും
 മെല്ലെ നരയ്ക്കു തുഴയ്ക്കു നേരം
 ഞ്ഞൊക്കെ വേദന ഇക്കിനെയെന്നതു
 നിന്നെയെങ്കിലറിഞ്ഞായോ? ചൊൽ
 റുക്കായുള്ളൊരു വാൽകളിയിനെ
 ഇല്ലായ്മയ്ക്ക് നിന്നവരോളത്തന്നേരം

പാരിൽ വീണീടിന കെരവവവീരനെ
 കീറിനിന്നീടിനാൻ മാതൃനിതാൻ
 പാരം ചൊരിഞ്ഞുളള ശോണിതമെല്ലാമെ
 കോരിമുട്ടിച്ചു മരിച്ചു നന്നായ്
 നീണ്ടുനിന്നീടിന വയടൽമലയാൽ
 പൂണുനിന്നീടിന ഏതപതിതാൻ
 ദൈവമെല്ലാമെന്താരു കൂടാതെ
 പാമ്പിയിലൊമ്പാതെ കയ്യിലാക്കി
 പാടിവൻ ചെന്നങ്ങിഴ പൂതിൽ ചിന്നെയും
 വെടാർപൂയോയലാൾ കീക്കിതയായ്
 രാപ്പകൽ കെട്ടാൻ വാർകൂതവനോരം
 വാങ്ങൊട്ട വാന്നു കെട്ടിനിന്നാൾ.
 കണ്ടുനിന്നീടിന മാലോകമെല്ലാമും
 കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടിട്ട പാഞ്ഞൊരപ്പോൾ
 മാപാപിമാരായ കെരവവന്മാരുടെ
 മാമണുഭവതാതാനിന്തെങ്ങും
 വീരന്മാരായുളള പാണ്ഡവന്മാരുടെ
 വീര്യലക്ഷ്മിയിവളായതെന്നും
 സ്നാനവും ചെയ്തോരായ് കരയിതാൻചാരത്തു
 താനേലുംകണ്ണി വിളങ്ങിനിന്നാൾ
 കെരവവവീരന്റെ വേദന കണ്ടിട്ടു
 വീരനായുളളതായ സൂര്യപുത്രൻ
 മാതൃനിതന്നോടെതിർത്തു കണ്ടിട്ടു
 പാരാന്റെ പാണ്ഡവമദ്ധ്യമൻതാൻ
 സൂര്യതന്ത്രജിന്റെ നൃസരവയവോട്
 സൂര്യതന്ത്രജൻ നൽകിനിന്നാൻ
 സ്വന്ദ മരിച്ചു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 മാനിയായുളളതായ സൂര്യപുത്രൻ

മുനിൽ നിന്നീടിന ഭീമനെക്കൈവിട്ടു
 വന്നെന്നുതീർന്നാൻ വായുവേഗാൽ
 കല്പന പൂണ്ടുള്ള റിപ്പോളിവികരിൽ
 ചൊല്ലാൻ ശുദ്ധപരാക്രമന്മാർ
 അമ്പുകൾക്കൊട്ടു കളിപ്പതുക്കിനാർ
 ശഃളവും കൃഷ്ണൻമെന്നപോലെ
 വന്ധനാരുള്ളൊരു സുയ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ
 ജാതാരിപ്പതനെ നോക്കി നോക്കി
 കേടകന്നീടിന ബാണാശരകൾക്കൊക്കെ
 മുടിത്തുടങ്ങിനാൻ പാടുപാടെ
 അപശരകതന്നെയും അത്ഭുതഭയത്തെയും
 ഉപ്പുമാങ്ങീടിന് കേതുവെയും
 ആനകളാടിയാക്കുവിനിന്നീടിന
 സേനകൾതന്നെയും അപശരവും
 കൈ മറച്ചു ചമപ്പുതുടങ്ങിനാൻ
 അക്ഷകുരുദ്യമം പാണങ്ങളാൽ
 ചെന്നെന്നുതീർന്ന ബാണകളെല്ലാമെ
 വഹിയിൽ വീണുള്ളൊക്കെത്തുടപാലെ
 ചൊരകുന്ദുസ്വായ അമ്പുകുലാലയിൽ
 കേവലം വീണു മുടിഞ്ഞുകൂടി
 നേരറ്റു മേവുന്ന സുയ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ
 പാതറ്റു ബാണാശരളെല്ലായാലെ
 പ്രാണാകന്തള ഭൂതലംതന്നിലെ
 വീണുനിന്നീടിന സേനകൾതൻ-
 ദേഹാശരകത്തിൽവെച്ചു മരിച്ചീടിന
 ലോഹിതമായുള്ള വൻനദിയിൽ
 പാരതെ ചെന്നശിനങ്ങിനിന്നുമോടു
 കോറിക്കിട്ടു മരിച്ചു മേന്മേൽ

വായും ചിത്തം നടന്നുതെങ്ങിനെയും
 ചേരും കണക്കും കൂട്ടിയും
 തുറന്നുതന്നു തുറന്നുതന്നു തുറന്നുതന്നു
 സംസാരമൊക്കെയും നീക്കി
 പൊങ്ങി മറിഞ്ഞു നിന്നുതെങ്ങിനെയും
 ഏതൊക്കെയെങ്കിലും നിന്നു വിട്ടു
 കേൾക്കുകയുള്ളതും ശൈവമൊക്കെയും
 കോരണമയ്യുമതും വീക്ഷിക്കും
 മരണമൊക്കെയും മൃത്യുക്കളെയും
 മൃത്യുക്കളെയും പാണ്ഡിത്യം
 ചേതനമൊക്കെയും ചിത്തമൊക്കെയും
 വേദമയ്യുമതും പാണ്ഡിത്യം
 പാണ്ഡിത്യമൊക്കെയും മൃത്യുക്കളെയും
 തീർത്തുനിന്നു കല്പമൊക്കെയും
 മണ്ഡലമൊക്കെയും കല്പമൊക്കെയും
 മണ്ഡലമൊക്കെയും മണ്ഡലമൊക്കെയും
 മണ്ഡലമൊക്കെയും പാണ്ഡിത്യം
 ഉദിച്ചുതന്നു കൃഷ്ണമൊക്കെയും
 ചാലേ മരിച്ചുതന്നു മോഹിതവർഗ്ഗം
 ഓരോരോ കല്പം നന്നായ്
 പാതകം ചെയ്താൽ മൃത്യു മേവേന
 വാരിയതൊക്കെയും ചേതനമൊക്കെയും
 കല്പനായൊക്കെയും സർവ്വതാനന്തരം
 കല്പനയൊക്കെയും പാണ്ഡിത്യം
 വായും നിന്നിടുന്ന സേനകളെല്ലാമെ
 തന്നും വൃത്തിയുണ്ടെന്നേനേരം
 സത്യവാനായുള്ള ശല്യർ താനേനേരം
 വൃത്തിയുണ്ടെന്ന പാണ്ഡിത്യം

നിന്ദിച്ചു നിന്ദിച്ചു കണ്ണൻതൻകൈയൊലാം
 മന്ദമാന്ദീകിനാൻ കമലമെല്ല
 വാസുദേവീ താനല്ലോളാനെക്കണ്ടോരു
 കേശരിവീരൻതാനെന്നപോലെ
 കോപിച്ചു ചൊന്നല്ല ഭാനതന്ത്രജ്ഞൻ
 ചാലവും തേരും തകർന്നു ചൊന്നാൻ
 ബന്ധുവായുള്ള നീ വോങ്ങിയിരിക്കെ പ-
 ണ്നതകത്തുചുറ്റാം ഗന്ധർവ്വൻ താൻ
 സന്ധാപം കൂടാതെ കെട്ടിവെക്കുക
 ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പോകണേരും
 ബന്ധനം നീക്കിക്കളയച്ചുവിട്ടീടിന
 കെട്ടത്തെയൊന്നിന്ദിക്കുവേണം
 സന്നദ്ധനായിട്ടെഴുത്തിൽ നിന്നിങ്ങിനെ-
 യൊന്നിനൊന്നൊക്കെയും പൊറ്റുകയും
 പണ്ടു വിരാടന്റെ കോട്ടയിൽ കണ്ടനാ-
 ള്ളൊരു ദൈവയുമോർത്തുവേണം.
 ഇത്തരമൊരോന്നെ കേൾക്കാതെന്നത്തു
 പ്രഭുനായുള്ളൊരു സൂര്യപുത്രൻ
 കെല്ലനായുള്ള ധനത്തെയ് നിന്നെ
 ദർപ്പത്തെല്ലോക്കുവെന്നും ചൊല്ലി
 ചിത്രത പുക്കൊരു ചാലവും തേരമായ്
 സതപതം വന്നിങ്ങിനെതുപിന്നെ
 തക്കകപുത്രനായ്ക്കുവിനെന്നെയും
 മുഷ്ടമോയുള്ള സർപ്പബാണം
 സന്ധിച്ചു നിന്നതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 ബന്ധുവായുള്ളൊരു ശല്യൻ ചൊന്നാൻ.
 വൃത്രാഭിസുന്ദരൻവക്കസ്ഥലത്തിങ്കൽ
 വിശേഷിച്ചീടുകയെന്നും ചൊല്ലി

വീരനായുള്ളൊരു രാജധനൻ താനപ്പൊരു
 സാരഥി ചൊന്നതും മാനിയത്തെ
 പറ്റാതുകാണി കലൻവൽത്തന്നെ
 നെററിതന്മധ്യത്തിലെയ്ക്കു ബാണം
 നോക്കുകൾകൊണ്ടെഴിപ്പംകിടമെല്ലാകെ
 തീക്കനലാക്കുന്നിനെനപോകെ
 വാസവി തന്നെ വിഴുങ്ങിനിന്നീടുവാൻ
 വായും പിളർന്നു വായുവേഗമാൽ
 മങ്ങിവരുന്നതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 കൊണ്ടുനേർവ്വെട്ടുകൊണ്ടുതൊൽ
 ചൊൽക്കു മേവന മേടിനി താനൊരു
 ചാനിടം താണതു കാരണമായ്
 നന്മകളെയും കൊണ്ടു മങ്ങിനാൻ
 വർത്തം പൂണ്ടുള്ള നാശബാണം
 തന്നെ വാങ്ങിതും സാധിച്ചതുതാണു
 ഖിന്നനായുള്ളൊരു പണക്കാരൻ
 കർണ്ണൻതൻചാക്കു വെന്തിനാ വാടു
 തന്നെ ചിന്തിതും ചൊന്നനേരം
 പണ്ടു താൻ ചെയ്തൊരു സത്യത്തെക്കൊണ്ടിട്ടു
 മണ്ടാമെന്തയ്ക്കിപ്പൊന്നു ചൊന്നാൻ
 ഭീനനായുള്ളൊരു പണഗവീരൻ താൻ
 താനേ മുതുന്നതു ചെല്ലുന്നേരം
 കണ്ടുനിന്നീടുന്ന വാസവതന്മനൻ
 കൊണ്ടി വീഴ്ത്തിതാൻ ശ്രമലത്തിൽ
 വീരനായുള്ളൊരു ശല്യൻ താനനേരം
 തേടിനിശിത്തങ്ങു നിന്ന ചൊന്നാൻ.
 നല്ലതും തീയതുമാരാതെക്കിടമിനെ
 വല്ലായ്മ കാട്ടുന്ന മണവ നിൻ

സാമഗ്രിയായിട്ടു മേനിക്കിന്നീടുവാൻ
 സാമത്വമില്ല നമുക്കിതൊട്ടും
 സുതൻ അന്നിങ്ങിനെ വേർതിട്ടുനേരത്തു
 വേദനപ്പുണ്ടുള്ള സൂര്യപുത്രൻ
 മൂന്നിൽ നിന്നീടിന ചൈതന്യമേറിയ
 സന്നദ്ധനായി മുതന്നു നന്നായ്
 നിശ്ചലമാണ്ണന്നോരൾ പരമം നന്നുടെ
 തഴ്ത്തി ചിട്ടിച്ചു മുദിക്കുന്നേരം
 വായുതൻവേഗത്തെ ചെറുക്കുന്നിനങ്ങിനെ
 ചൊല്ലുന്ന വാജിഗണങ്ങൾ തന്റെ
 അംഗുലികൾ കൊണ്ടുള്ള ഭൂതലമെല്ലാമെ
 പതമായാണു തുടങ്ങി പാതം
 മീനനായുള്ളൊരു ഭാരതന്ത്രജൻ താൻ
 മാനസം അണിലത്തോളമുണ്ടാൻ
 ചെന്നവൻ കൂറായി വന്നീടുമെല്ലാം-
 മെത്തുള്ളതുണ്ടയാണിതിപ്പോൾ
 ഇങ്ങിനെതന്നിലെ ചിത്തിച്ചു ചിത്തിച്ചു
 സംഗതം കൈവിട്ടു നിന്നതേരം
 ഭാരതന്ത്രജന്റെ ജീവനെപ്പാർച്ചിച്ചു
 മാനസം തന്നിൽ മറഞ്ഞുനില്പും
 പീയൂഷഭാരതം വേർപെടുത്തീടേണം
 മായത്താൽ ചെറുതാ തൊന്നെന്നുണ്ണി
 ആർന്നത്രം ചെറുതാ കൈത്തുടർന്നോട
 വാരിജലോചനൻ ചെറുതാ ചൊന്നാൻ.
 ഭാരതത്തെക്കൊണ്ടു നമുക്കു വശംകെട്ടു
 ദ്രോഹത്തെപ്പണ്ടിങ്ങു നിന്നിതു ഞാൻ
 പീയൂഷം തന്നെന്റെയായാചനം പ്രാദക്ഷണം
 സൂര്യതന്ത്രജ! നീയെന്നിങ്ങിനെ

ആരണൻ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 സ്വർഗ്ഗതന്ത്രജൻ വണങ്ങിപ്പോന്നാൻ
 കണ്ഠാവില്ലോചന! കാർമ്മുകീൽവണ്ണരേ
 നിഞ്ചതിയെല്ലാമറിഞ്ഞെന്നൊരാൾ
 മുഷ്ഠിയെ നൽകുവാൻ കണ്ഠാവായുജ്ജ്വലയെ
 സതപരം നൽകവെന്നതും ചൊല്ലി
 അസ്പ്രന്തെക്കൊണ്ടങ്ങു ചിത്തത്തെ ദേദിച്ചി-
 ട്തതമപീയുഷഭോജനത്തെ
 മാനിപ്പെടുത്തങ്ങു നൽകിനിന്നീടിനാ-
 നാനന്ദപീയുഷഭോജനത്തെയും
 പുതനായുജ്ജ്വല മായവൻചൊല്ലാലെ
 സ്വർഗ്ഗജൻ തന്നെയും വാസവിതാൻ
 ഭൂതലം തന്നിഖല ഹീയുന്ന നേരത്തു
 ചേരനാ മേല്പെട്ട പോയി മെല്ലെ
 ത്രമിന്നാൽ നേരെത്ത കാന്തിയുമായിട്ടു
 നേട്ടാഗത്തിൽ ചെന്നങ്ങു പൊങ്ങിനാഴി
 സ്തരതന്തന്താക്കത്തെ കാഞ്ചയാലൊതുയും
 മീനത പുളു അനെന്നപോലെ
 വാരിജകാമുകൻ വാതണഭോഗത്തെ
 വാരിയിരുന്നിൽ മറഞ്ഞാനപ്പോരും
 ഭേദിയും താഡിച്ചു പാൽമരം സേനയും
 പാക്കാതെ പൂകിനാൽ കൈനിലയിൽ.

അഭ്യായം ൪൩

ഭാരതവർമ്മ.

കാലം പൂവൻതു കണ്ടിടാത്ത നോരത്തു
കൈരവവീരന്റെറ ചൊല്ലിനാലെ
നീർമലനായുള്ള ധർമ്മൻ തന്നുടെ
അമാമനായുള്ള ശല്യരപ്പോൾ
സംഗരയോഗ്യരും ഭൂഷണം പൂണ്ടിട്ടു
സംഗരഭൂമിയിൽ ചെല്ല നന്നായ്
പാർശ്വീവൻ തന്നെ വിളിച്ചോര നോരത്തു
ചീരേന്ദര കോപത്താൽ ധർമ്മപുത്രൻ
സന്നദ്ധനായി മുതുന്നുന്നിന്നമ്പോടു
മന്നവർത്തന്റെ തേർത്തടവും
വില്ലും മുറിച്ചവൻ തന്നെയും ചെഞ്ചിടമ
തള്ളിവിട്ടീടിനാൻ ഭൂതലത്തിൽ
മുർഛയും കൈകൊണ്ടു മുർഛിച്ച കോപത്താൽ
മുർഛ പൂണ്ടീടിന വില്ലെടുത്തു
വിഷേപിച്ചീടിനാൻ താർതന്ത്രജൻതൻ
വജ്രസ്ഥലത്തിങ്കൽ ശല്യരപ്പോൾ
രാവണൻ തന്നുടെ ശക്തിയേററീടിന
രാമസമോദമെന്നെന്നപോലെ
ഭൂതലം തന്നിൽ മയങ്ങി വീണീടിനാൻ
ചേതന മാത്രമായ് ഭൂപതിതാൻ

കുമ്പളമുഖനിതാം കാർമ്മുകിമുഖസ്തൻതാൻ
 ധർമ്മജനനങ്ങളെ താറികത്തിൽ
 നട്ടുനിന്നീടിന ശക്തിയെത്തന്നെയും
 പെട്ടെന്ന് ചെന്നു പൊരിച്ചു പിന്നെ
 ഉറങ്ങാപം തന്നെയും തീർത്തു നിന്നുമ്പോൾ
 ശക്തിയുണ്ടാകുകയും നൽകിനിന്നാൻ.
 മോഹമകന്നുള്ള മനവൽതാനപ്പോ-
 ളാഹവത്തിന്നു മറ്റൊന്നു നന്നായ്
 ശക്തി പ്രയോഗിച്ചു കൊന്നു വീഴ്ത്തിനിന്നാൻ
 ശക്തിനായുള്ളൊരു ശമ്യർ തന്നെ
 കൈവേവീകരം കാത്തുനിന്നീടിനോ-
 രാരണവീരനും പാഞ്ചരാമപ്പോൾ
 കൈയെലം പൂണ്ടുള്ള മാറ്റീത്തത്തുളൻതാൻ
 സൗഖ്യലത്തന്നെയും കൊന്നുനപ്പോൾ
 ശക്തിനായ് മേവുച്ചുകനെ വെണിയു
 നൽസഹദേവൻ നാൻ പാഞ്ചരാമപ്പോൾ
 വായുതത്തുളനെപ്പേടിച്ച് നല്ലൊരു
 വാജിമേലേറിന കൈവേവൽതാൻ
 താത്ര തുടങ്ങിനാൻ പേടിച്ച് പേടിച്ച്
 വീരേന്ദ്രനായു നകുപ്രവാഹത്തുളനെ
 സംഗമരംഗത്തെ വേവിട്ടു നോക്കൂ
 സഞ്ചയൻ ചൊല്ലിനാൻ മനവീ കൈ
 കൈവേവനാഥന്റെ സേനകളെല്ലാമെ
 പോകിനലിന്നു മുടിഞ്ഞു കൂടി
 ഉന്നതമാകുന്ന വാജിമേലേറുന്ന
 തന്നെതിന്നെത്തമെ കണ്ടുതില്ലെ
 മറ്റൊന്നു കേട്ടൊരു മനവനേററും
 ചിന്നത പൂണ്ടു തുളൻ ചൊന്നാൻ

പാണ്ഡവന്മാരുടെ ദുഷണമോത്തുന്ന
 പാപി നീയെന്നിങ്ങ ചൊല്ലിപ്പൊല്ലി
 ക്ഷോണിയിലിട്ടവന്തന്നുടെ കണ്ഠത്തെ
 കോരണ്ഡം തന്നുടെ തൊണുകൊണ്ടു
 കേമിപ്പാനായി കൂട്ടുന്നതുകണ്ടിട്ടു
 വ്യാസമഹാമുനി വന്ത നേരെ
 ഉഗ്രനായുള്ള നീയെന്നുടെ ശിഷ്യനെ
 നിന്ദയിച്ചീടൊല്ലകരണം ചൊല്ലി
 വേദന ചോഷി നടന്നോരു നേരത്തു
 സൂതത്തുജന്താൻ വേഗത്തിൽ പോയ്
 സന്താപം പൂണ്ടുള്ള മിന്നവന്തന്നുടെ
 ത്തിനികെ ചെന്ത പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 ചോരികലിന്ത മുടിഞ്ഞ ജനങ്ങളെ
 പാകനെ നിർമ്മിപ്പനെന്നും ചൊല്ലി
 സാരപതമെന്ന ചൊല്ലയിൽ മുങ്ങിനാൻ
 കൈരവനായകനെനിങ്ങിനെ
 മാനതായുള്ളൊരു മിന്നവൻ താനപ്പോൾ
 ഗാന്ധാരിയോടു കലൻ നന്നായ്
 ഹീനോരു മോദത്താൽ പുത്രനെക്കാണാനായ്
 യാത്രയ്ക്കു ചാലെയ്തുനിങ്ങു നിന്നാൻ
 വൈരിയായുള്ളൊരു കൈരവഹീനനെ-
 യാതാങ്ങു പോയോരു മാരുതിതാൻ
 കാട്ടാളന്മാരുടെ ചൊല്ലൊലെ ചെക്കെക്കമ്മ
 വാട്ടുകങ്ങളു ചൊല്ലു തന്റെ
 തീർത്തു ചെന്നു നിന്നോരു നേരത്തു
 വാരിജനത്രൻതാൻ ചെന്ത ചെന്നാൻ
 കൈരവന്തന്നുടെ
 മിത്രനായുള്ളൊരു മാമുനിതാൻ

ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു കൊടുത്തതായ മന്ത്രത്തെ
 വെള്ളത്തിൽ മുക്കി ജപിച്ചു നേരെ
 ഇന്നെത്തക്കസ്തികളൊക്കെട്ടർ ചെയ്തുകി-
 ലെത്തമെ വെല്ലവൊന്നല്ല കലാലാം
 കന്നരനാഴികയുടെമനസ്സു കീഴ്പാൻ
 ചെയ്തതിൻമുമ്പെ മുക്കിയവേണം
 കൃഷ്ണൻകാനിങ്ങിനെ കലാനോരനേരേതു
 ജിഹ്വതൻപാവകുടാണങ്ങളാൽ
 കെരവൻ മേവുന്ന പൊതുതാൻ നല്ലൊക്ക
 വാപികപോലെത്തടാക്കി നിന്നാൻ
 മാന്വിതയുള്ളതേ കെരവാവീരൻതാൻ
 ധ്യാനവും കൈവിട്ടു കോപത്തൊക്കെ
 തീർത്തു വന്നിങ്ങത്രേതോര നേരത്തു
 പാരിച്ച താപത്താൽ ധർമ്മപുത്രൻ
 ചേലകരതന്നെയും നൽകിനിന്നമ്പിനോ-
 കാലിംഗനംചെയ്തു നിന്നു കലാനാൻ
 വന്നവയെല്ലാമെ വന്തതായെന്നാലും
 ഇന്നെനി നമ്മിൽ നിന്നെ നന്നായ്
 പാരിടം പാരിച്ച മേവിനിന്നീടക
 വീർത്തതായതു തേറിനാലും
 സോമത്താക്ക മുട്ടിച്ച നിന്നീടിന
 വാത്തത്തുജ്ഞ വെന്ത നിന്നാൽ
 ഭൂതലം പാരിച്ച മേവിനിന്നീടുവാ-
 നേതുക്കുമയില്ലൊരു ബാധയെന്നാൽ
 ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതു കേട്ടോരനേരത്തു
 തിങ്ങിനിന്നീടും വൻകോപത്തൊക്കെ
 ഭന്തവും ഭംഗിച്ച ചാഞ്ഞു ചെയ്ത-
 നന്തകതുല്യനാം മീമസേനൻ

ആഹ്വാനി സ്വീകിനാനാശഗജജരാരാജൻ-
 ഭേഹവും കൂടജലജ്ജംബജ്ജം
 നീൽക്കരിനായിട്ടു വാഹനമു സ്വീകിതാൻ
 പോൽതലം തന്നിലെ മന്നനേരം
 ഏന്തിവത്താക്ക ചിന്തിതമനിട്ടു-
 ജേതകന്യസ അഭ്യന്തരേരം
 ചാമത്തു മെന്തെ വാഹിജലാചനൻ
 പാകിച്ചു വേദന പോക്കിയിനാൻ
 സ്കതിവാരുതെളുത്ത നീകിതാൻ ചൊല്ലിനാൻ
 കെരവനായകൻതന്നെ നോക്കി
 ശക്തനായുള്ള നീ ഭണ്ഡമേ മേറുവാ-
 തിനാമൽ മന്ന ചമക്കിതെന്നാൻ
 മാതകിതനുകെ ചെഡിന്ന നല്ലൊരു
 പാർന്നതാക്കുക വേണ്ടതിപ്പോൾ
 ആനവം കെകവെട്ടിത്തൊപ്പത്തു കൂടാതെ
 ഭേഡം കണ്ടുപാടിപ്പുകൊൾകത്തൊ
 ഉള്ളമാജ്ജേവന്ന വാക്കുകകൊന്നമത
 ഇല്ലമായില്ലനാട്ടുനാട്ടുപാൾ
 വാക്കൊല്ലേയൊരു സ്വീരവരായുധൻ
 നൈമിഷായുതൽ മെന്തപൊൻ
 വാക്കു ചുണ്ടുള്ള സ്ത്രീകളെത്തൊ
 കുമ്പലമവതിയെന്നപോലെ
 ചാമതന്നെയു നിന്നെയു കൂടാക്കിതാൻ
 കെരവവീര്യം മാതകിയും
 ആഹ്വാനി സ്വീകിനാനാശഗജജരാരാജൻ
 ഭേഹവും കൂടജലജ്ജംബജ്ജം
 അശ്വരാജ്നിനാജ്ജ ബാലിസുഗ്രീവനാൻ
 വട്ടത്തിൽ മുട്ടിപ്പൊക്കുന്നപോലെ

മാർദ്ദവമേകേരുകടിപ്പുതുടങ്ങിനാൽ
 വന്ദനമേററവും പൊക്കുകയായ്
 ചുട്ടററു കേവുണ മണ്ഡുകൾ തങ്ങളിൽ
 ഘട്ടനംകൊള്ളുവാൻചെട്ടിക്കും
 പാഞ്ചഡമംഗ്യകൻ ചുട്ടറിന്നീട്തന്നെ
 ക്വാസ്സവംതന്നിട്തിനെന്തൊപാകല
 തീർപ്പുതന്നെയൊന്നും പുണ്യവിനീതനാ
 തീർപ്പൊരിപാതമെഴുന്നിങ്ങപ്പോൾ
 വീടൊന്നുപോലും കെട്ടൊന്നൊന്നും
 പാരം വലിപ്പമുണ്ടാകില്ലേതും
 മേൽന മാത്രമായി ഭൂതലം തന്നിലും
 വാതതന്തുലൻ താൻ വീണൊന്നപ്പോൾ
 ധർമ്മതന്തുലൻ സന്താനം കണ്ടിട്ടു
 കണ്ടൊന്നൊന്നിനാൽ കാര്യമില്ലാൻ താൻ
 മേൽനെയെടുത്തു തരോട്തന്ന തോത്തു
 മോഹവും തീർന്നു കണ്ടിടൊന്നു നന്നായ്
 ജ്ഞാനം കൊണ്ടു മൊഴുത്തു നേരത്തു
 വമ്പനായെടുത്തു കെട്ടൊന്നു താൻ
 നൽകിനി കൈവിട്ടിട്ടുലഭണം നല്ലൊരു
 പക്ഷികളുപോലെതന്നെ മെല്ലെ
 മാർദ്ദവമേകേരുകടിപ്പൊരു നേരത്തു
 കണ്ടൊന്നൊന്നിനാൽകൊല്ലിനാകല
 തന്മയനീച്ചീടിനാത്തതാൻമല്ലേത്തിൽ
 സിംഹപരാക്രമനായ ഭീമൻ
 താൻമാന്മാന്മാരുള്ള കെട്ടൊന്നു താൻപോൾ
 കണ്ടൊന്നു മുറിക്കൊണ്ടു ഭൂതലത്തിൽ
 കണ്ടൊന്നൊന്നൊന്നൊന്നു വീണു
 കണ്ടറിന്നീടിന ധർമ്മപുത്രൻ

മണ്ടിയണഞ്ഞു തലോടുന്ന നേരത്തു
 കൊണ്ടൽനേർവ്വർണ്ണൻ വർകോപത്തോടെ
 അന്തകസ്ഥനവെക്കൊണ്ടിങ്ങു പോയതോൾ
 സന്താപം പൂണ്ടവൻ താനും ചൊന്നാൻ
 അമ്മാമൻ തന്നെയും കൊന്നതിന്നൊരൂരും
 ചിന്തയും പൂണ്ടുള്ള കാർവ്വർണ്ണരേ
 ഞങ്ങളിലൊരൂരും വൈരവും പൊങ്ങിച്ചു
 സംഗതത്തിങ്കൽ മുദിച്ചുപോലെ
 ഞങ്ങളിൽ തല്ലിച്ചിങ്ങു നിന്നീടേണം
 മംഗലം വയ്ക്കു യാദവന്മാർ
 വാരിപൂണ്ടുള്ളൊരു വാഴ്ത്തെ മാനിച്ചി-
 ടീനെയുള്ളൊരു ചെരവൻ താൻ
 സ്കന്ധൻ മറഞ്ഞതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
 കെരവന്മാരുടെ കൈനീലയിൽ
 പാരയെ കൊണ്ടുപോയ് ശൂട്ടിനിന്നീടിനാൻ
 പാലിച്ചുകൊൾവാനാരുണ്യനേരം
 കെരവനായകൻതന്നെ ചൊല്ലാലെ
 വീടനായുള്ളൊരു പ്രാണി നേരെ
 വൈകാരിക പോയങ്ങു പാണ്ഡവന്മാരുടെ
 കൈനീല തണിലും ചെല്ലുന്നേരം
 പാലിച്ചുപോയെന്ന ഭൂതേശ്വരതന്മയം
 ചാലത്തടുത്തു വരും കൈതന്മാൻ
 മിന്നനായുള്ളൊരു പ്രാണിതാനനേരം
 പന്നശരൂഷണൻ തന്നെ നണ്ണി
 മൂലാഗ്നിതന്നെ റാളുന്തിന്നീടാസോട്
 മാലുറു പൂജിച്ചാൻ മാന്ദ്യനോട്
 രക്തം തുടങ്ങിന ധാന്യങ്ങളോരോന്നെ
 ഉത്തമസംഭാരമാക്കി നേരെ

ഭേദമില്ലാതെ നാലിട്ടുള്ളതെന്നു നേരത്തു
 സോമകലാധരൻ വന്നു ചൊന്നാൻ
 മകനിയെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞു നിന്നീടുമ്പോൾ
 സതപരം പൂകു നീ കൈനിലയിൽ
 ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 തിങ്ങിനിന്നീട്ടും വൻമോദത്തൊല
 പാരാതെ ചെന്നമകനതു പുക്കെടുമെ
 ആനായനേരത്തു കാണാത്ത
 ഭൂതന്മാരെയുള്ള പാദധൂപപുലക
 നിദ്രയും പൂണ്ടു കിടന്നാരപ്പോൾ
 പാതംവവീരന്മാരെന്നതു പിന്നീടു
 ചീത്തൊരു വാടുകൊണ്ടുള്ള പിന്നെ
 തന്നുടെ അങ്ങനെ വന്നവൻ തന്നെയും
 ഒന്നല്ലതാരു ശിഖണ്ഡിയേയും
 പാരാതെ ചൊന്നങ്ങു ചൊണ്ടുപോയമ്പോടു
 കൈരവനാഥനും കഴ്ചുവെച്ചാൻ
 ബാലകന്മാരെക്കൊന്നും കണ്ടിട്ടു
 മാലുറുനിന്നു പറഞ്ഞൊന്നപ്പോൾ
 ഏതെല്ലാം പാപികളാല്പോരാതെ കണ്ടിട്ടപ്പോൾ
 സന്തതിനാശത്തെ കെട്ടുമുട്ടി
 ഇങ്ങനെ ചൊല്ലി മരിച്ചുനിന്നീടിനാൻ
 മംഗലം വേരറ്റ മണവൻ താൻ
 വേദനപൂണ്ടുള്ള രോഗപ്രസാദാവൃതാൻ
 വ്യാസവനത്തിന്നു പോകനേരം
 ബാലകന്മാരെ വധിച്ചതു കേട്ടിട്ടു
 വാസവനന്തൻ കോപത്തൊടെ
 ഘോരമായുള്ളൊരു ബാണവും സന്ധിച്ചു
 പാരാതെ ചെന്നതു കണ്ടനേരം

ഇവരേഴപ്രതിഭാകര കാരണമുള്ള
 വാരിയസംഭവബാണമെണ്ണാൻ
 മർപ്പം കലൺ വിളക്കിനിന്നീടുന്ന
 കല്പനാപാവകനെന്നപോലെ
 ഭാവാമന്ത പൂക്കളെ മൊല്ലുന്ന നേരത്തു
 പാരിടം താനിലെ ഭോകകൾല്ലാം
 കല്പനാകാലങ്ങളെത്തന്നിങ്ങിനെ
 കല്പിച്ചു വേദന പൊക്കിനിന്നാൻ
 എത്രപോലെയെന്നുവിചിന്തനെ മിന്തിച്ചു
 സന്ദേശം പൂർത്തു കത്തിപ്പുറൻ
 കന്യാമൈത്രിതൻപൊല്ലാകല കലകളെക്കേൾ
 യാമൊളവുംകൊക്കി കല്പിച്ചു പിന്നെ
 ബാണങ്ങളും രണ്ടും തന്തുനരിയിൽ പൂകിച്ചു
 ക്ഷീണനംഷ്ടിനാൻ ഔസാധിയേയും
 നിട്ടതിപ്പോലും നിരണായ ഭാരത്തു
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു പിടിച്ചു കെട്ടി
 മയ്യാകൻ ചാർത്തു പാലംതെ കൊണ്ടുപോയ്
 മേതനാപോക്കേണമെന്തെന്നി
 പാലംതെക്കൊണ്ടു മൊല്ലുന്നതെത്തു
 പാരിയലോചനാൻ താരം ചൊന്നാൻ
 നിന്നെ ക പുത്രനെക്കൊന്നൊരു വിവൃതനെ
 ഇങ്ങിനെ തന്നിൽ കലപ്പെട്ടതാൻ
 ദോഷമില്ലെന്നു പിന്നെയെന്നാക്കിലും
 ദൂഷണകാരിയുമെന്തെല്ലാം
 കത്തതു മെന്താലുമെന്നതു കേട്ടിട്ട്
 സത്വരം കൊണ്ടു നടന്നതേതും
 ദൂരമെ കണ്ടൊരു ഔസാധിമേവിതാൻ
 പാരിച്ച താലവും പൂണ്ടു മൊന്നാൾ

[illegible]

ആയുധപാണിയാശ്ശേവിനിന്നീടു
 വായുതനയനെ ഉന്നണങ്ങു
 പന്തരിലോചനൻ ചൊല്ലിനാനന്നേരം
 മണ്ണുമാശ്ശോകത്തെ ഭീമസേന
 ആയുധം വെച്ചു വണങ്ങിനിന്നുമ്പോടു
 വായുവെപ്പാമീച്ചു കൊരുക നല്ല
 മാരുന്നിതാനന്തു കേകട്ടായ നേർത്തു
 വൈരിയാണെന്നൊരു വഹ്നിതന്നെ
 ലോഹത്തെക്കൊണ്ടുകൻ വേഗത്തിൽ വഹ്നിയെ
 ഭേദത്തിൽ കൊള്ളുകയൊക്കി നിന്നാൻ
 ദൂരത്തു നിന്നോരു പാവാകപ്രാചനൻ-
 ചാരത്തു വണിക്കുന്നുണ്ടെ നേരം
 ധർമ്മത്തുണ്ടെൻറ ചൊല്ലാലെ ചെല്ലിക്കരി
 കമ്പക്കവെരിയം കാർത്തികേന്ദ്രനാൻ
 ഉന്നതായുക്കളൊരായുധം തന്നെയും
 പിന്നാലെ ചെന്ത പിടിച്ചു പിന്നെ
 നൽച്ചുരണങ്ങളിൽ ചേർത്തുനിന്നീടിനാ-
 ന്നജപലിച്ചുളളാരു ചുഷികയെ
 ഖിന്നത കൈവിട്ട മന്നവകരോരം
 തന്നതെ തന്നതെ കൈനിലയിൽ
 പാരികം തന്നിൽ വളൺ നിന്നീടു
 ഭാരത്തെത്തീർത്തു വിളങ്ങി നിന്നാൻ.

അദ്ധ്യായം ൪൪

അനുപദേശം.

ദുഃഖിതനായുള്ള മനുവൻതന്നോടു
നൽകുവാൻ ചെന്നു പറഞ്ഞാരപ്പോൾ
ബന്ധുവായുള്ളൊരു ദുസ്തമപ്രിയനും
കുന്തിതന്തുജനമെന്നിയെ താൻ
ചിന്തിക്കുന്നിടീടുണ സേനകളെല്ലാമെ
പോത്തുകൊണ്ടിതിൽ മുടിഞ്ഞുകൂടി
മോത്തനായുള്ളൊരു മനുവൻതാനപ്പോൾ
ഗാന്ധാരിയോടു കലനം മേന്മേൽ
കൈരവന്മാരുടെ മാനിനീചങ്ങളായ്
പാരാക്കു പൂക്കിനാർ പോയകളത്തിൽ
ഉഴഴികളൊക്കെക്കുഴങ്ങുമൊരു പുത്തിൽ
കേഴുന്ന നാളത്തെ കേട്ടുനേരം
ധർമ്മശാപിന്റെ ചൊല്ലാലെ ചെഞ്ചെമ്മ
കുന്തിയവൈരിയും നന്മനിയും
പാരിച്ചുതാപത്തെ മോക്ഷി നിന്നീടിനാർ
ചാരത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു നന്നായ്
പിന്നാലെ ചെന്നു പാണ്ഡവവൈരം
മനുവവീരനെ കാണുന്നേരം
ആശ്ചര്യനായുള്ളൊരു ധർമ്മതന്തുജനെ
ചാരത്തു കൊണ്ടു പുണൻ പിന്നെ
വാതജൻതന്നെ വിളിപ്പൊരു നേരത്തു
കംസാരിയായുള്ള കാവ്യാനന്താൻ

വണ്ണം തിരണ്ടിത്തലോഹമെത്തക്കൊട്ടിനാൻ
 കുണ്ഠിപ്പയാത്താൻ തന്റെ മുമ്പിൽ
 പുത്രനെ കൊന്നവൻ താനിവനെത്തള്ളാ-
 തരത്താപം പൂവിടങ്ങു പുൽക്കുണേരം
 എണ്ണതില്ലാത്തൊളം പാണ്ഡതാമി വന്നിതു
 വണ്ണം തിരണ്ടുള്ള ലോഹമീടൻ
 മരുതിമുന്ധത മന്നവന്മാരെയും
 ചാർത്തു കൊണ്ടെഴു പൂജയ്ക്കു പിന്നെ
 പാണ്ഡതായുള്ള ഗംഗയിൽ ചെന്നിട്ടു
 കൈവെലകൾപ്പൂ ചെല്ലൂഴുട്ടി
 നിർമ്മലായുള്ള പാണ്ഡവനെവെള-
 മയ്യെയെടുത്തുണ്ടു കണ്ടുനേരം
 വാരിജലോചനൻതന്നിലെ നല്ലിനാൻ
 ചാരിതും പൂജയ്ക്കു ഗാന്ധാരിനാൻ
 നാണ്ഡനാല്യന്നിതൻതൊവെത്തള്ളായ
 നന്മാരും പൂജയ്ക്കുതാൻ പണ്ടുപണ്ടെ
 കെട്ടിനിന്നീടിന ഊട്ടി തുറക്കുമ്പോൾ
 നല്ലമാത്തോമിവനെത്തല്ല
 കന്തീതന്ത്രമെല്ലാമിപ്പൊന്നായിട്ടു
 ഗാന്ധാരിയോടു തെളിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ
 കാവ്വു വീണീടിന പുത്രനെയിന്ന നീ
 ഈക്കണ്ണം കെട്ടേണമെന്നിങ്ങിനെ
 എന്നതു കേട്ടോരു കൗരവനാരിതൻ
 കണ്ണു തുറന്നുണ്ടു നോക്കുന്നേരം
 ആർത്തിയായുള്ളൊരു പാവകുലപാലതൻ
 നേത്രങ്ങളും തന്നിലെഴുത്തു തിണ്ണം
 കൈയലം പൂണ്ടുള്ള കന്തീതന്ത്രമെന്റെ
 കൈവീരൻ ചെന്നു ദഹിക്കുന്നേരം

ഉള്ളപരിവീടിനു പാവകപോലെയെ
 തച്ചതകർമ്മത്താൽ ചുരുക്കിത്തീർത്ത
 പിന്നെയൊന്നുപോലും കഷ്ടതയൊന്നും
 തന്നിടം തന്നിലെ കയറു പുക്ക
 പൂജനയെക്കൂടാതെ ധർമ്മത്താൽ
 രാജാദിദൈവകർമ്മം ചെയ്തു പിന്നെ
 ലക്ഷ്മി വിളങ്ങുന്ന നൽപ്പരിതന്നെ പ്ര-
 ദക്ഷിണമായി നടക്കുന്നതും
 ചെയ്ത ചാക്കത്തോൽ വീളു തുടങ്ങിനാർ
 ചെയ്തതെല്ലാമെങ്കിലും നീക്കം
 ഹിംസയോടു തന്നെക്കു മദ്ധ്യത്തിൽ മേവുന്ന
 ഹിംസയുപയോക്താവെന്നപോലെ
 കർമ്മത്തെ വരിയെക്കൂട്ടിപ്പറപ്പിച്ചു
 ധർമ്മത്താൽ വിളങ്ങി നിന്നാൻ
 ആനകളാലിയാമ്പ് മേവിനിന്നീടുന്നു
 സേനകളോടു കലർന്നു നന്നായ്
 മനം നടന്നാൽ മണ്ഡനമായൊരു
 മണ്ഡപം തന്നിലകത്തു ചുറ്റാൻ
 ഏറ്റാഴയെല്ലാമെ കൈമാറുന്നതും
 കൊട്ടിച്ചു മേവിനാൻ കൈയേയും
 ചുഴലും മേവുന്ന മണവരെല്ലാതും
 കോഴയും വെച്ചു വണങ്ങി നിന്നാൻ
 മാരുതിമുമ്പായ സോദനമൊരുതായ്
 പാരിടം പാലിച്ചു മേവുകാലം
 പൊരുതൊഴുവുന്ന പാപങ്ങളെല്ലാമെ
 വേർവെക്കീടേണമെന്നു നന്നി

ആകെ നാലും ജന്മിച്ചുവന്നുവെട്ട
കേൾവൻതന്നെ കെട്ടിനാലെ
അമ്മത്ത കൈവിട്ട ഗംഗാതന്ത്രജ്ഞന്താ-
നശ്ചമേയമെന്നും ചെല്ലൂർ
നിർമ്മലനായുള്ള ഗാംഗാതന്ത്രജ്ഞന്താ
ധർമ്മജ്ഞാനമോന്ന കേട്ടു പിന്നെ
അയ്യനായുള്ളൊരു ധർമ്മജ്ഞാനവാൻ
പാരിട വാങ്ങ സുഖിച്ചിരുന്നാൻ.

ഇതി.ഭാരതവർണ്ണം.

അദ്ധ്യായം ൪൫

സ്വപ്നാനുഭവം.

ഉത്തമനായുള്ള പാണ്ഡവകൈവര്യം
ശത്രുക്കളോടു ജയിച്ചു നന്നായ്
ഭൂലോകം തന്നിലെ മാരാകൾക്കെല്ലാം—
മാലംബമായി വിളങ്ങുകാലം
പാരിജനേനുകനക്കാരെത്തിന്നായിട്ടു
വീടനായുള്ള ധനഞ്ജയൻതാൻ
പാതകതന്നിലെ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
പരാക്രമ വന്നൊരു ദാരുകൻതാൻ
വേദന പൂണ്ടു പൊങ്ങുനുകളിനാൻ
മാധവൻതന്റെ വേലയെല്ലാം
ക്കീഴുന്നായുള്ള ധനഞ്ജയൻതാനപ്പോൾ
പ്രാണനകനുള്ള ദേഹംപോലെ
പാരികം തന്നിലെ വീണൊരു നേരത്തു
ദാരുകൻ ചെന്നു തലോടിക്കുറ്റാനാൻ
ചേതന വേറിട്ടു താഴെവന്നാക്കെല്ലാം—
മെരുക്കമാടിയായുള്ള കർമ്മം
പാരാക്രമ ചെഴ്ത്തിപ്പോൾ ലോഭവും തീർത്തുതൻ
പാതകതന്നിലെ നാരിമാരെ
പാതാദുരമേവുന്ന ഗേഹത്തിലാക്കേണം
പാരിധി വന്നു തകർക്കുമെവ

കെല്ലനായുള്ളൊരു വശുനെത്തന്നെയും
 അപ്പരി തന്നെ ചാലകനായ്
 ശത്രുക്കൾക്കെന്തെങ്കിലിന്നവെഴു
 സതപതം വാഴിച്ചു വെണ്മുദ്രണം
 പത്തൊതിയൊളള പാണ്ഡുവവീരനോ-
 ള്ളിങ്ങനെ ചൊൽക നീക്കുണം ചൊല്ലി
 ചാരാതെയെന്നവയലിങ്ങനീങ്ങിനെ
 സാമഗ്രി ചൊന്നതു കേട്ട നേരം
 നൈവാപം മുന്തിയ കർമ്മങ്ങളോരോന്നെ
 ചെല്ലൊരു പൂരിച്ചു കൂട്ടിപ്പിന്നെ
 നാരിമാരോട് കലർന്നിങ്ങവൻ
 ചൊൽക കൈവിട്ടു പോകുന്നതും
 വാട്ടുകുന്നള്ളി മാതം ചെല്ലൊരു
 കാട്ടാളർ വന്ന പിടിച്ചുകൊണ്ടാർ
 നാരികളെ നോക്കിപ്പോയ്കൊള്ളുവാൻ
 പോയതെ വന്ന ഞാനെന്ന നല്ലി
 വാസവനന്ദനൻ നീക്കൊള നോക്കു
 വ്യാസമരമുനി ചെറു ചൊന്നാൻ
 വയനായുള്ള നീ ചാലിച്ചുപോയനോ-
 രോരോരോർമുഖിതാക്കെതിപ്പോൾ
 നവുനീതനുടെ മാപംകൊണ്ടുശ്ശേരി-
 ക്കാഞ്ചനാർ നന്ന പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 ചൊൽനായുള്ളൊരു നേവ! നിന്നുടെ
 വീരത പൊരാജ്ഞല്ല ചൊല്ലാം
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി ഭരണെതാൻ നോക്കു
 ഭംഗമുത്തിയെഴുത്തിൽ നല്ലി
 സജ്ജപനായുള്ളൊരുള്ളുനൻ പോയതെ
 വശുനെ വാഴിച്ചു വാഴ്ത്തിനോടെ

യാദവന്മാരുടെ ഗോമഘം കൈമാറിട്ടു
 വേദന പൂണ്ടുണ്ടു വെണം പിന്നെ
 അന്ധകരാധമന്റെ ഭാഗ്യമുള്ളൊരാളെ
 അന്ധകസ്ഥിതനോടു ചൊന്നൊൻ
 ഏന്നതു കേട്ടോര ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞം
 തന്നിടം തന്നിൽ മയങ്ങി വീണൊൻ
 ദീനയാവുമുള്ളൊരു കഷ്ടിതാനെന്നോര-
 താനായപ്പെത്തൽതൻപൂ പലംഗം
 അവനകൊണ്ടു തന്നമൂലുറപ്പിച്ചു
 ദേവനോടൊന്നിച്ചു മേവിനിന്നാരം
 ആത്മനായുണ്ടുള്ളൊരു ധർമ്മതന്ത്രജ്ഞൻതാൻ
 പാതകലം വേറിട്ടു പോവതിന്നവേ"
 പൂജനായുണ്ടുള്ളൊരു ത്വീപരീക്ഷിത്തിന്ന
 രാജ്യവും ചാക്കല വഴങ്ങി നന്നായ്"
 ആശകരം മൂന്നമകത്തന്നിന്നവോടു
 കേരവർത്തനെയുമുള്ളിൽ നണ്ണി
 ശങ്കരന്മാരായുള്ള സോദരന്മാരായതാ-
 യത്തരയായുള്ള ദിഷ നോക്കി
 ധന്യസ്ഥളായുള്ള ദേശങ്ങളോരോരെന്ന
 പിന്നിട്ടു പിന്നിട്ടു പോകുന്നേരം
 പിന്നാലെ പോകുന്ന പാഞ്ചാലിതാനത-
 മ്മന്നിടം തന്നിൽ പതില്ലാളപ്പോരം
 അശ്വിജന്മാരും പതിച്ചുനിന്നീടിനാ-
 മുള്ളുനൻതാരമങ്ങു മൂന്നുമെ
 ഏന്നതു കണ്ടൊര നായുതന്ത്രജ്ഞൻതാ-
 നെനതിനിൻകാരണമെന്നിങ്ങിനെ
 ധർമ്മജ്ഞനോടു ചൊരിച്ചു നേരത്തു
 വന്ദനം കാരണമെന്നും ചൊന്നൊൻ

അസ്പഷ്ടരുകൊണ്ടെന്നൊക്കൊത്തവരില്ലെന്നും-
 മെത്രയും മാനമുണ്ടല്ലെന്നും
 സുന്ദരൻ ഞാനെന്നു ഭാവമുണ്ടെന്നു-
 മിന്നകലന്നതുകൊണ്ടു വീണ്ടും
 ശാസ്ത്രരൂപകൊണ്ടെന്നൊക്കൊത്തവരെയമി-
 ഭ്രാന്തിയില്ലെങ്ങുമില്ലെന്നു പാദം
 മത്സരംകൊണ്ടത്രെ വത്സനായുള്ളൊരു
 നത്സഹദേവൻതാൻ വീണ്ടുപോയി
 കോമളയാദനായ പ്രൗഢവിദേഹിഷം
 കാമുകന്മാരിലുള്ളവരിലും
 ഉദാത്താകിൽ ചേർന്നു പാർത്തതെന്നിട്ടു
 മൃത്യുവശഗതയായതിപ്പോൾ
 കെല്ലിൽവെച്ചു പ്രധാനിത്താനെന്നൊരു
 മർപ്പമുണ്ടുള്ളിൽ നിന്നുകു പാദം
 ഏന്നങ്ങു ചൊല്ലുമ്പോൾ ഭീമനും ചെഞ്ചെമ്മ
 മന്നിടം തന്നിൽ മറിക്കരുവീണാൻ
 ഭീഷ്മിതനാമവൻ നോക്കുതും ചെല്ലാകത
 ഭീർഗ്വായായുള്ളൊരു മർദ്ദനയുടെ
 പാദമെന്തെ പോരുമ്പോൾ ചാർത്തു പൂകിനാൻ
 ചോരമായുള്ളൊരു സ്വാമമേരും
 ആലംബമില്ല മറന്നമേകയെന്ന നീ
 പാലിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ചൊന്നാൻ
 ഭീനനായുള്ളൊരു ശപഥനം താനുമായ്
 യാനംതുകത്തിനാൻ മൂക്കുനല്ലൊരു
 നരംബരംതന്നിന്നു വന്നതു കാണായി
 ബന്ധുരമായ വിമാനമല്ലൊരു
 നിർഗ്ഗുണരൂപത്തെ നിശ്ചയിച്ചുള്ള നീ
 നിശ്ശിശിപ്പുകയെന്നിക്കിനെ

ദൂതന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 ഭൂതലപാലകൻ താനും ചൊന്നാൻ
 ഖിന്നനായ് വന്നുനിന്നാത്തുയിച്ചീടിനാൻ
 മൂന്നുമെ അറിവുതന്നെയെന്നാൻ
 ഭീനനാശമേകിയ ശപഥനെ വേറിട്ടു
 യാനമേറീടുകയില്ല ചൊല്ലാം

ഏതവൻ ചൊന്നതു കേട്ടോരു നേരത്തു
 കർണ്ണങ്ങൾ രോധിച്ചു ദേവദൂതൻ
 പോവതിനായിത്തുടങ്ങുന്ന നേരത്തു
 കേവലം മേവുന്ന ശപഥതന്നെ
 അന്തകസുതന്മാൻ നോക്കുന്ന നേരത്തു
 അന്തകനായിട്ടു കാണായ് വന്നു
 അല്ലെങ്കിൽതന്നെ മറഞ്ഞൊരു നേരത്തു
 അച്ഛനന്തന്നെയുമുള്ളിൽ നല്ലി
 യാനത്തിന്മേലേ കരേറിനിന്നീടിനാൻ
 ഭീനത കൈവിട്ടു മന്നവൻതാൻ
 അക്ഷതമാദിയും മംഗലജാലങ്ങളും
 കളാക്കവെ വന്നു നിരന്നുതപ്പോൾ
 ആലവട്ടങ്ങളും വീതു തുടങ്ങിനാൻ
 ചാലെ വളന്നുള്ള ചാമരവും
 വാനിടംതന്നിൽനിന്നാനകുടന്ദി
 താനെ മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങിതപ്പോൾ
 പുണ്യവാനായുള്ള ധർമ്മജന്മാവുതാൻ
 വിണ്ണുകുതന്നിലകത്തു പുക്കാൻ
 സോമരന്മാരെയും ദയ്യയെത്തന്നെയും
 * ചൊരിച്ചുനേരത്തു ദൂതനപ്പോൾ

ഭാലാരമായുള്ളൊരു നാരകഭേരുത്തു
 പാതകം പൂണ്ടിട്ടു മേവുന്നിപ്പോൾ
 കാണുന്നതാകിലൊ കാണിയും വൈകാതെ
 പ്രാണനകറുവാൻ തോന്നമത്രെ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയമ്മന്നവവീരനെ
 അങ്ങൊരു കോണത്തു കൊണ്ടുപോയി
 കണ്ടാലുമെന്നവൻ ചൊന്നൊരു നേരത്തു
 ഇണ്ടലും പൂണ്ടവൻ നോക്കുന്നേരം
 പാതകവാരിയിൽ ഭാര്യയെത്തന്നെയും
 സോമമാരെയും കണ്ടനേരം
 പട്ടാങ്ങുകെട്ടൊരു നാകലോകാപ്തിയി-
 ലിഷ്ടമികല്പാട്ടുമെയെന്നും ചൊല്ലി
 തള്ളിയെന്നൊരു സന്താപംകൊണ്ടതിൽ
 തുള്ളിനിന്നീടുവാനോങ്ങുന്നേരം
 വിണ്ണവർട്ടതൻറ ചൊല്ലാലെയങ്ങവൻ
 കണ്ണമടച്ചുണ്ട നിന്നു പിന്നെ
 അക്ഷണം നോക്കുമ്പോൾ മന്നവവീരരെ
 സ്വപ്നികളായിട്ട കാണായ്വന്ന
 വായുതൻ ചാരത്തു ജീമനെക്കാണായി
 വാസവൻ ചാരത്തു പാമ്പ്നേയും
 അശ്വികർത്തരുടെ ചാരത്തു കാണായി
 അശ്വിജന്മാരെയുമവുണ്ണമെ
 വിണ്ണവരെല്ലാം ലക്ഷ്മിയായൊട്ട
 തനപംഗിതന്നെയും കാണായ്വന്ന
 അശ്വതഥാമാവു മരിച്ചതെന്നിങ്ങിനെ
 പിച്ഛയായ്പണ്ടു നീ ചൊന്നമൂലം
 അല്പമായുള്ളൊരു പാപത്തെയിങ്ങിനെ
 മുൽപാട്ടു കണ്ടു തേറിനാലും

ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിന വാസവദൂതൻ താൻ
മംഗലനായുള്ള മന്നവനെ

മന്ത്രിനെത്തൊഴുത ഭാവത്തെപ്പോക്കുവാൻ
സ്വർദ്ധ്വാനി തന്നിൽ കുളിപ്പിച്ചപ്പോൾ

അതുതന്നെയുള്ള ചേലകൾ നൽകിനാൻ
കല്പകുമാരൻ വായ്പിനോടെ

മാന്യനെത്തൊഴുത ഭാവവും കൈവിട്ടു
വാനവനായിച്ചമഞ്ഞു പിന്നെ

എണ്ണമില്ലാതൊരു പണ്യങ്ങൾ പൂരിച്ചു
വിണ്ണകുതന്നിൽ വിളങ്ങിനിന്നാൻ.

ആജ്ഞയാ കൊലഭൂപസ്വ
പ്രാജ്ഞസ്യാമേവമർണ്ണഃ
കൃതയാ നശ്യതേ ദോഷഃ
കലേർഭാരതഗാഥയാ.

